

p. 125
INSTITUTIONES
LINGVÆ GRÆCÆ,
N. Clenardo Authore

cum
Scholiis & Praxi P. Antesignani
Rapistagnensis,

Nunc verò denuò recusæ & à mendis infinitis
tam literis, quam numeris repurgatæ.

Adiunctum etiam est Syntaxeos compendium à Frid.
Sylburgio conscriptum, unâ cum Fr. Vergara pro-
sodia seu de Quantitate Syllabarum.

Contentorum huius libri index erit folium tertium.

EDITIO VNDECIMA.

LONDINI
Excudebat Robertus Robinsonus.

Anno. 1594.
Cum Privilegio Regiæ Maiestatis.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΓΑΡΔΕΓΓΟΥ

ὡς Πύθιν τὸν Πρύμαχον

ἐπιγράμμα.

Μάστμονον πρύμαχον ἐκζήνορα φήτεται ἄντις:

Εἰ γὰρ ὁμῶς τῶν τῶν, ἡγμονός τ' ἀγαθός.

ALIVD EIVSDEM.

Cessavit medio Cecrops garrere Lyceo,

Nec potuit solita Porticus ire via.

Nunc debellatis tibi Gallia prodit Athenis,

Et redeunt uno tot monumenta libro.

Vicinus & patrijs hostem confecimus armis,

Sic ut opes iterum sentiat ille suas.

PETRVS ANTESIGNA-
NVS PETRO LA-
BADENSI,

το φιλοφιλάτωρ εὐ σφύτῃ.

ABES à nobis, mi Labaden-
sis, munus forsitan leuiden-
se, & paruum, sed tamen non
indignum iudicio humanita-
tis & beneuolentiæ tuæ. Ne-
que verò, licet (vt inquit Fabius) operum
fastigia spectentur, lateant autem funda-
menta, minus, qui in illis fideliter iaci-
endis occupati sunt, videntur esse perhi-
bendi, quàm qui in alio genere se exer-
cuerunt. Nam, vt tute ipse optimus es te-
stis, in omnibus artibus pertractandis fe-
rè natura affert, vt in principijs maiores,
quam in fine, difficultates appareant:
vnde euenit, vt qui minus foeliciter & au-
spicatò ad aliquam disciplinam accesserit,
neque in ijs, quæ antecedunt, impen-
sè fuerit versatus, sæpissimè à calce ad
carceres necessitate reuocetur. Quæ non
à nobis dicuntur, quò ad laborem nostrum
maior commendationis tuæ fiat accessio:
scio enim, quantum pro incredibili illa
suauitate tua nobis semper tribuas: sed

Aij.

vt

EPISTOLA DEDIC.

vt Græcarum literarum studio flagrantem
incitatione quadam in hanc partem, mag-
nitudine utilitatis impellamus, operam-
que nostram aliqua illorum gratia & er-
ga nos voluntate solemur. Tibi verò, ho-
mini & doctissimo, & mihi etiam aman-
tissimo, multò confidentiùs nostra per-
mittimus, quàm Lucilium poetam sua
Persio narrent concessisse. neque enim ij-
sumus, vt nostra illis offeramus, qui id, in
quo offenderimus, reprehendere, aut
quod aptè & loco dixerimus, (si modò id
à nobis præstitum est) laudare nequeant:
sed limatulum & politulum iudicium tu-
um libentes expectamus: cui si probamus
nostra, verendum non est, ne non tan-
quam aliquo securus caducéo, inter hosti-
um tela libellus iste versari possit.

Vale Lugduni 4. Id. April.

Anno 1554.

ALEXANDRI HEGII
magni illius D. Erasmi Roterodami
Quondam praeceptoris, de utilitate Graecae linguae

Quisquis Grammaticam vis discere, discito Gracè.

Vi rectè scribas non prauè, discito Gracè.

Si Gracè nescis, corrupis nomina rerum.

Si Gracè nescis, male scribis nomina rerum.

Si Gracè nescis, male profers nomina rerum.

Lingua pelasga vetat vitiosos scribere versus.

Lectio quem Plinii delectat, discito Gracè.

Sique libros sacros, vis discere, discito Gracè.

Hieronymum, ut teneas, vigilans tu discito Gracè.

Ne versus scribas vitiosos, discito Gracè.

Argumentari quisquis vis, discito Gracè.

Quisquis Rhetoricè vis discere, discito Gracè.

Scire Mathematicam quisquis vis, discito Gracè.

Artibus ex medicis qui captus, discito Gracè.

Morbis nā cunctis sunt indita nomina Graca

Argolicum nomen cunctis liquet esse figuris:

Artes ingenna Graio sermone loquuntur.

Nō alio, quibus haud nomen dat lingua latina

Ad summam, doctis debentur singula Gracis.

TITVLI AC PRÆCI- PVA CAPITA EO-

rum quæ hoc libro continentur,
quò facilius quicquid ex eis
quærat, discretis pos-
sit locis inueniri.

L itterarum figura, nomi- na, & potestas. pag. 1	Syllaborum declinatio in a & in u: masculino- rum <i>ibid.</i>
Vocalium & diphthongo- rum diuisio. 2	De dialectis discursus. 14
Consonantium diuisio & earum inter se affini- tas. 3	De dialectorum proprie- tatibus generalia præ- cepta Attica & Ioni- ca. 37
Nexus & orthographia consonantium 4	Dorice 18
Canones pronunciationis: ibi de Accentibus. 7	Acòlice 19. & inde.
De spiritibus <i>ibid.</i>	Varietas dialectorum in nominibus prima & se- cunda. 20
De Apostropho atque obi- ter an consonantes fi- nales dictionis apostro- phum passæ, & præpo- sitionum in composi- tione, trahantur ad præ- cedentem syllabam, an ad sequentem. 9	Secunda declinatio femi- norum in a & u. 21
Litterarum, γ, α, τ, υ, π, di- uersa pronuntiandi ra- tio. 10	Paragoge syllaba φ. 25
Orationis partes & earum accidentia. 11	Apocope in tribus declina- tionibus. 22
Articulorum præpositiuo- rum declinatio. 13	Tertia declinatio masculi- norum, sem. & com- muni in or, & neut- rorum in o. <i>ibid.</i>
Desinentia in aspiratas an sint Græca. <i>ibid.</i>	De nominum genere, signi- ficata generales. <i>ibid.</i>
Prima nominum pari-	Feminina in e & tertie. 24
	Communia in e & tertie. 25
	Varietas dialectorum in no- minibus tertie. <i>ibid.</i>

Quarta declinatio masculinorum, sœm. & communium in as, & neut. in or. 26
Quarta Atticorum in quibus nominibus sit recepta ibid.
Quinta declinatio imparisyllabica neutrorum in, a, i, u, sœminino in u, & variorum generum in r, s, p, q, t, 27, & inde.
Quomodo genitiuum formant & cuius generis sint nomina quintæ declin. finita in a, i, u. 28
 In a, 29. In ar, ir, 30. In ur, 31. In or, ur, ūr, 32. In or, 33. In s, 34. In ap, 36.
 In ep, pp, 36. In op, up, 37. In op, ibid. In as, 38. In ap, autos, & ap, apds. ibid.
 In aus, uos, es, eis, 39. In ius, ibid. In us, utos, us, ūtos, ūs, autos, us, eos, 40. In is ibi.
 In os, 41. In es, us, 42. In oes, 43. In as, ps, t. ibid.
Accusatiuus quintæ 44
Vocatiuus quintæ. ibid.
Datiuus plu. quintæ. 45
Breues i, o, quomodo producende. 47
De nomin. b. contractis ibi.
Vbi fiat contractio & quomodo. ibid.
Prima declinatio nominis contractoris, 48. Secunda. 49. Tertia 50. Quar-

ta. 51. Quinta ibid.
Coniugationis verborum
 Prima, Secunda, Tertia, quarta, quinta, sexta. 52
De coniugationum characteristicis. 53
Quare coniugationes dicantur barytone, ac quid sit Barytonus, & quid syllabicus accentus. 53
De barytonorum formationibus tractatus haud pœnitendus: ubi summam agitur de Augmento 54. Characteristica, ibi. Penultima ibid.
Terminatione, de qua primum præcepta quedã generalia ponuntur 56. deinde tres figure vna de primarijs terminationib. vniuscuiusq̃ tēporis 58. altera de terminat. perso. duclarum à primarijs 59. tertia de imperat. terminat. ibid.
Præterea personarum formationes adijciuntur, 60. Denique præcedentium usus in inuestigatione thematis, verborū que inflectione, ac in formatione reliquorum modorū abindicatione 61
De futuri primi formatione. 63
Quæ verba quartæ sequantur.

INDEX

quantur secundam, & que tertiam, & que u- tranque	64.65	Vtriusque aoristi ac vtri- usque futuri medij for- matio.	94
Paradigma actiua bary- ton.	ibid.	De futuro primo quinto coniugationis.	ibid.
De augmento syllabico & temporali	76	De verbis circumflexis.	98
De augmento verborum compositorum.	86	Vnde & quomodo fiant verba circumflexa & quid proprium, quidque cum barytonis habeant commune.	97
De dialectorum varietate in infinitiuorum ter- minationibus, & de his figura.	79	Verborum circumflexorum coniugatio prima.	90
Participia Græca quo modo Latine reddan- tur.	80	Secunda. 102. Tertia. 105	
Paradigma passivi bary- toni.	81	Annotationes in circum- flexa.	108
A primis personis in præ- & secundarum & ter- tiarum singularium de- ductio secundum idoma- ta, ac de his figura.	82	Quæ circumflexa retine- ant characteristics , a, & o, in futuro, & quæ mutent in u & æ.	111
Perfecti passivi formatio per singulas coniugatio- nes.	83	Verba in i, ai, ei, oi, & uo, æo, æu, uo, iu, & uo, feri à nominib.	112
Formatio tertie plura. a tertia singulari in u vel to, Ionice & poetice.	87	Verborum in u deductio figuratiua reduplicatio & quæ tempora in illis consideranda.	115
Imperatiui passivi forma- tio, eiusque in dialectis varietas	69	Verborum in u formati- ones breuissimæ.	116
Verbum medium & cur ita dicatur, atque in vo- cem mediam annotati- uncula,	92	Verborum in u coniuga- tio prima. 118. Secun- da. 122. Tertia. 123	
Perfecti medij forma- tio.	92	Quarta.	125
		Annotationes in verba in u.	126
		Mira poetarum in red- plicationis varietate li- centia.	127
		Paf.	

<i>Passiva in se characteri-</i> <i>sticam producentia</i> 128	<i>pleraque scitu digna à</i> <i>pag. 170. usque ad 230</i>
<i>De pronomini- bus.</i> 134	<i>De indicativo perfecto,</i> <i>223.</i>
<i>De pronomini- bus secundum</i> <i>varias dialectos.</i> 107	<i>De plusquamperf.</i> 182
<i>De articulis & eorum usu</i> <i>ac officio</i> 141	<i>De aoristo primo.</i> 184
<i>Dialectorum varietas in</i> <i>articulis</i> Ibid.	<i>De aoristo secundo.</i> 185
<i>De partibus indeclinabili-</i> <i>bus.</i> 142	<i>De futuris.</i> 186. <i>De Imper-</i> <i>ativo.</i> 187. <i>De optati-</i> <i>vo & subiunctivo.</i> 189.
<i>Annotationes in nomina,</i> <i>videlicet in adiectiva</i> <i>145. Numeralia</i> 149	<i>De Indicativo vocis pas-</i> <i>sive.</i> Ibid. <i>De perfecto</i> <i>189. De aoristo primo.</i> <i>190. De optativo &</i> <i>subiunctivo vocis pas-</i> <i>sive & preterito me-</i> <i>dio.</i> 191 <i>De fut. secund.</i> <i>v. ed.</i> Ibid.
<i>Gradus cõparationis</i> 149.	<i>Notanda de Atticorum</i> <i>contractionibus seu syna-</i> <i>laphe.</i> 193
<i>Comparationes irregu-</i> <i>lares.</i> Ibid. <i>Verbalia à</i> <i>perfecto passivo.</i> 155. <i>à</i> <i>preterito medio</i> 157. <i>&</i> <i>à verbis in -o.</i> Ibid.	<i>Anomalia in se</i> 196
<i>Patronymica, possessiva,</i> <i>diminutiva, & denomi-</i> <i>nativa.</i> Ibid.	<i>De ipi, quod est, sum,</i> I- bid.
<i>In declinationes simplices.</i> <i>160.</i>	<i>De ipu, quod est, eo.</i> 198.
<i>In contractiones.</i> 162. <i>Po-</i> <i>etarum licentia in nomi-</i> <i>nibus contrahendis.</i> 146	<i>De ipu, quod est mitto.</i> 200.
<i>Nomina heteroclitica.</i> 165	<i>De ipu, quod est concu-</i> <i>pisco.</i> 203
<i>Postarum licentia in de-</i> <i>clinandis nominibus.</i> 169.	<i>De ipu, quod est sedeo.</i> 204.
<i>Annotationes in verba, v-</i> <i>bi hæc insunt precipue:</i> <i>Quæ sint cognata tem-</i> <i>pore.</i> 170	<i>De xipui, quod est iaceo.</i> Ibid.
<i>De augmento verborum</i>	<i>De lompui, quod est cognos-</i> <i>co.</i> 205. <i>De quui, quod</i> <i>est dico.</i> Ibid.
	<i>Annotationes in verba</i> <i>in se.</i> 206 In

INVESTIGATIO

Thematis, quæ hæc fere
complectitur: Verba
quæ ultra imperfectum
non coniugantur. 207
& inde.

Tempora duæta ab ἄγω,
209

ἄγωμι, quod sumit tempo-
ra ab ἄγω: sic alia fi-
nita in γνῶ aut γινμι, ἄ-
γω.

Tempora quedam ab αἰδῶ,
211

Αἰδάνομαι ab αἰδέομαι: sic
alia in αἰῶ & αἰέομαι, & t
exία & ἰέομαι. 214

αἰδέομαι ab αἰδῶ & αἰέ-
ω. 215

De augmenti in quibus-
dam compositis varie-
tate. 216

Ἀποκινῶμι ab ἀποκίω: sic
reliqua in κινῶ vel κινῶμι
ab ω, reijciendo, κω, quæ-
cunq; precedat vocalis.
Ibidem.

Tempora quedam ab ἀνεί-
γω. 223

ἀνέκλω & ἀνέκλωμι ab ἀ-
νέλω & ἀνέλω. Ibid.

ἀποκλινῶ, ἀποκλινῶς, ἀ-
ποκλινῶμαι & ἀποκλινῶ
Ibid.

ἀνίσκω ab ἀνίσω: sic alia in
σκῶ & σκῶμαι, tanquam
ω & ὠμαι. 224

ἀνέξω ab ἀνέξω, sic ἀνέξωμι &

ra barytona à circum-
flexis. 228

Ἀπόχην ab ἀποχίω. 231
ἀφίει, ἡφίει & ἡφείδην ab ἡ-
φίμυ. Ibid.

ἀφύκτος à φύγω, ut εἰτύκ-
ται à πύχω.

Appendix: ubi agitur de
ἄγωμαι, quod sumit tē-
pora ab ἀγάζω vel ἀγίω.

Ibid. ἀγροῦμαι, ab αἰέω,
ἰρίω & ῥίω, ῥῶ. 232

ἀνείνωμαι ab ἀνείνω. 233

αἰρίω & αἰρίομαι, ab ἴλω &
ἴλωμαι. Ibid.

Tempora quedam ab αἰρώ.
234

ἀπαυεῖω, ab ἀπαύρω. 235

βύω à βύω & βύμι. Ibid.

βίω à βίωμι. 237

βίωμαι à βίω. 236

Γαμῶ à γάμω. 238

Verba in αἰῶ appetentiam
actus significantia, fa-
cta partim à presenti,
partim à futuro alio-
rum verborum, folio
238.

Γίνομαι & γίγνομαι, à γί-
ναι, γένω, γείνομαι, &
γύνω. Ibid.

Γινώσκω, à γινῶ & γινῶμι.
Ibid.

Δάκνω à δάκω. 240

Δικνύω & δεικνύμι à δει-
κω. Ibid.

Tempora quedam à δίω
fol. 241

δύμαι

R E R V M.

Siougy 2 Siougy ibid

१६, १७ de १८ : १९ et २०
 १९ et २० de १८. *ibid.*

ગ્રામીણ & શહેરોમાંથી ઉ. ગ્રા.
 શહેરોમાંથી ૨૪૩

Catalogus verborum syn-
copen passerum. ibid.

διδασκω à διδάχω 252

1. *ibid.*
 2. *ibid.*
 3. *ibid.*
 4. *ibid.*
 5. *ibid.*
 6. *ibid.*
 7. *ibid.*
 8. *ibid.*
 9. *ibid.*
 10. *ibid.*
 11. *ibid.*
 12. *ibid.*
 13. *ibid.*
 14. *ibid.*
 15. *ibid.*
 16. *ibid.*
 17. *ibid.*
 18. *ibid.*
 19. *ibid.*
 20. *ibid.*
 21. *ibid.*
 22. *ibid.*
 23. *ibid.*
 24. *ibid.*
 25. *ibid.*
 26. *ibid.*
 27. *ibid.*
 28. *ibid.*
 29. *ibid.*
 30. *ibid.*
 31. *ibid.*
 32. *ibid.*
 33. *ibid.*
 34. *ibid.*
 35. *ibid.*
 36. *ibid.*
 37. *ibid.*
 38. *ibid.*
 39. *ibid.*
 40. *ibid.*
 41. *ibid.*
 42. *ibid.*
 43. *ibid.*
 44. *ibid.*
 45. *ibid.*
 46. *ibid.*
 47. *ibid.*
 48. *ibid.*
 49. *ibid.*
 50. *ibid.*
 51. *ibid.*
 52. *ibid.*
 53. *ibid.*
 54. *ibid.*
 55. *ibid.*
 56. *ibid.*
 57. *ibid.*
 58. *ibid.*
 59. *ibid.*
 60. *ibid.*
 61. *ibid.*
 62. *ibid.*
 63. *ibid.*
 64. *ibid.*
 65. *ibid.*
 66. *ibid.*
 67. *ibid.*
 68. *ibid.*
 69. *ibid.*
 70. *ibid.*
 71. *ibid.*
 72. *ibid.*
 73. *ibid.*
 74. *ibid.*
 75. *ibid.*
 76. *ibid.*
 77. *ibid.*
 78. *ibid.*
 79. *ibid.*
 80. *ibid.*
 81. *ibid.*
 82. *ibid.*
 83. *ibid.*
 84. *ibid.*
 85. *ibid.*
 86. *ibid.*
 87. *ibid.*
 88. *ibid.*
 89. *ibid.*
 90. *ibid.*
 91. *ibid.*
 92. *ibid.*
 93. *ibid.*
 94. *ibid.*
 95. *ibid.*
 96. *ibid.*
 97. *ibid.*
 98. *ibid.*
 99. *ibid.*
 100. *ibid.*

Appendix: δa_{10} vel δa_{10}
à δa_{10} , δa_{10} & δa_{10} .

Fbid.

၂၇၁၁ pro ၂၇၁၁ ဝိသုဒ္ဓိ: ၂၇၁၁
 ၂၇၁၁ pro ၂၇၁၁ ဝိသုဒ္ဓိ ၂၅၃

ibid.

Tempora quædam ab iſo.
ibid.

Eiden ab eid'au & eid'au.
ibid.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον, qui disse-
rant. 254

non tractur à preterito

fieri prasens. 22255
10000 ab ipionz. 22255

257.

Tempora quedam & uer-
balia ab eo. 258

Appendix: *ilawin, ab ilaw.*
-ii 260.

Կարգաւ յանձնու. ինք.
 Գործիչն զձեռն զԿոնստ.

Ant. 26 J
S. de pro. fo. cod.

fol.ccd.

Saintes à rive. - ibid.

[illegible]

Catalogus ἡρώδης τοιολογικῶν,
hoc est, eorum quae

dupliciter dici possunt.
ibid.

θύσκα, ἡ θύω, θιάω, τίθω-
 μι ὡς θύω. 362

ἰσμεν προ ἰσμεν, Doric ἰσμεν
pro ἰσμεν.

ixi-mu ab ixoua.   ibid.
ixi-mu, à m'au, m'ia, &

Tempus 264
 isior & inior unde formen-

tur. ... *ibid.*
 ἡγουμένη μὲν ἀ ἡγουμένη 266

Appendix: Tempora quæ-

καὶ ζῶ ἀ καὶ γὰρ ὁ καὶ ἔγωγε.

267.
 xpaíno à xpaíno. Ibid.

λαγχάνω, λαμβάνω, λαμβάνω,
μαρτυρῶ, ἀνέχω, λήθω.

λίθοι, μέδω. Ibid.
Tempora quaedam ab eis

269
De Aeolicè adie Cimper.

sonis in o. Ibid.
 et Ionice abundans. Ibid.

ipsum supponit ipse. fol.
codem.

Σ pro η Doricē. Ibid.
υφείλω & syncope ὄρω, αβ

ὁφελίᾳ & ὁφλίᾳ. Ibid.
Appendix: ὁλλύᾳ sine ὁλλυ

μ, ab ̄κ. ω. 271
π̄α

ਸਦੰਗੁਰੂ,

INDEX.

πῆχον à *πῆδον* & *πῆδον*, ibi.
πῆδον à *πῆδον*, *πῆδον* & *πῆδον*,
 fol. eod.
πῆδον à *πῆδον*, & *πῆδον*. Ibid.
πῆδον à *πῆδον*, 274.
Duplex futurum in quarta coniugat. *ἔσθαι* & *ἔσθαι*.
 365.
Appendix: *πῆδον* à *πῆδον*,
 274. & *indr.* Ibid.
πῆδον à *πῆδον*, *πῆδον* & *πῆδον*.
 Ibid.
per geminum in compositis.
 275.
πῆδον & *πῆδον* à *πῆδον*.
 Ibid.
πῆδον & *πῆδον* à *πῆδον*.
 fol. eod.
πῆδον & *πῆδον* à *πῆδον*
πῆδον.
πῆδον & *πῆδον* à *πῆδον*, 1-
 bid.
πῆδον à *πῆδον*. Ibid.
Tempora quaedam à συν-
ισμῶ, sive ἔσθαι. Attice *ἔ-*
σθαι. Ibid. *ἔσθαι* & *ἔσθαι* in quomodo
 se habeant in compositio-
 ne, Ibid. Item apud
 Poetas *ἔσθαι*, 180. *ἔσθαι*,
 282. *πῆδον* Dari. pro *ἔσθαι*
 284. *πῆδον*. Ibid.
Appendix: *ἔσθαι* à *ἔσθαι*. 285.
Quaedam tempora à πο-
τισθῶ. Ibid.
πῆδον à *πῆδον*. Ibid.
πῆδον à *πῆδον*. Ibid.
πῆδον à *πῆδον*. Ibid.
de duplicatio in barytonis.

R E R V M.

ad S. virginem. 315
 In Symbo. S. Apost. 316
 In benedictionem mense,
 & Grat. act. 319
 In argumentum et aliquot
 vers. Tragicos comœdiæ
 Eurip. quæ Orestes di-
 citur. 321
 In argu. Carm. Iamb. scri-
 ptum, atque in nomal-
 los vers. comœdiæ Ari.
 quæ Plusus appellatur.
 328.
 In quadam Hesiodi carmi-
 na sumpta ex principio
 illius opusculi, quod Iy-
 n, inquit inscribitur. 336
 In Argument. & paucos
 vers. 1. lib. Ili. Hom 342
 In Argument. 3. Jovllij
 Theocriti ac in eolum
 illud Idyll. in quo quan-
 vis sit brevissimum, ta-

men totius ferme Dori-
 ce lingue usus perspi-
 citur. 348
 In primum Strophæ, prio-
 remque Antistrophæ ac
 unum Epodum prioris
 Ode Olympiorum seu
 Olympionicorum Pix-
 dari. 435
 Spirituum ratio 369
 Abbreviationes, & litera-
 rum nexus. 386
 Temporum ductorum &
 verbis anomalis aut a-
 lijs, quorum themata
 rudioribus essent diffi-
 cilia, atque etiam pluri-
 marum dictionum cim-
 positarum, derixatarū,
 vel dialectis inversa-
 rum, &c. INDEX
 copiosissimus.

NICO-

NICOLAUS CLENAR-
DVS FRANCISCO HOVE-
rio, Ludimoderatori apud
Mechlinienses, S.

*VM ante annos ali-
quot, discipulis meis,
quos priuatim docēdos
susceperam, Græcas li-
teras tradere vellem, congeffi in eam
linguam breues admodum instituti-
ones, vt rudimentorum candidatis
instar enchiridij forent. Id opuscu-
lum anno superiore prelo committe-
re studui, partim, vt auditoribus no-
stris expeditior via sterneretur: par-
tim, vt desiderio tuo satisfacerem,
cui necessitudinis nomine plurimum
deberem. Verum nec commoditas
in præsentia dabatur typographi &
otium alioqui decrat, quantum lam-
bendus ille partus requireret. Itaque
his proximis diebus temporis partem
nactus, & Roscia nostro benigne
ope-*

EPIST. AVTHO.

operas præbente, libellum ad limam
reuocaui, iustoque auctario locuple-
tatum reddidi. Merito autem tibi
dicandum duxi, ut hoc veluti testi-
monio Mechliniensium iuuetuti gra-
tularer, quæ tam diligentem sortita
præceptorem, non ipsa modo in Græcis
literis strenuè promouet, sed externos
quoque plurimos studiorum fama in-
ludum tuum pellicit: adeo, ut non tri-
uiali scholæ, sed celeberrimæ cuiuspiam
academiæ præesse videaris: industria
paratis ædibus, quæ numero nostro-
rum gymnasiorum sint æmule. Faxit
Deus, ut iste auspiciatissimus cursus
magis ac magis in dies prosperetur:
Et quemadmodum Latinos discipulos
optimè eruditos, ita iam incipias
Græcanica literatura præditos, è no-
uis istis Athenis ad nos admittere.

Vale, Louanij, Calend. April.

Anno 1530.

GRÆCORVM LITERÆ.

Α α	αλφα	Alpha	a
Β β	βητα	Vita	u
Γ γ	γαμμα	Gamma	g
Δ δ	δελτα	Delta	d
Ε ε	εφελον	Epsilon	e
Ζ ζ	ζητα	Zita	z
Η η	ητα	Ita	i
Θ θ	θητα	Thita	th
Ι ι	ιωτα	Iota	i
Κ κ	κappa	Cappa	c
Λ λ	λαμβδα	Lambda	l
Μ μ	μυ	My	m
Ν ν	νυ	Ny	n
Ξ ξ	ξι	Xi	x
Ο ο	ο μικρον	o micron	o paruum
Π π	πι	Pi	p
Ρ ρ	ρσ	Rho	r
Σ σ	σιγμα	Sigma	f
Τ τ	ταυ	Tau	t
Υ υ	υφελον	Ypsilon	y
Φ φ	φι	Phi	ph
Χ χ	χι	Chi	ch
Ψ ψ	ψι	Psi	ps
Ω ω	ω μίγα.	Omega.	o magnum

SCHO.

DE LITERIS ET EARVM

DIVISIONE.

SCHOLIA.

VATVOR huius pagine columnarum prima ad leuam continet elementorum figuras, primo quidem loco maiusculas, quibus uti solent in scribendis nominibus proprijs, initijs periodorum & versuum, ac titulis siue inscriptionibus librorum: deinde sequuntur minusculæ, quibus ubique utuntur, etiam ubi maiusculæ locum habent, nisi in principijs orationum: μ tamen & in fine tantum ponuntur. Secunda ac tertia columna continent nomina literarum: secunda, quidem Græcis characteribus, tertia verò Latinis in rudiorum gratiã. Porro quarta columna ad dexteram, elementorum potestatem siue valorem complectitur, quo pacto scilicet debeant enunciari. De qua re varie sunt hodie ac multiplices Grammaticorum opiniones, dñ quidam curiosè nimis ad antiquam pronuntiandi rationem omnia volunt reuocare: cum tamen ipsi prorsus incerti sint, quo pacto prisci illi hæc pronunciarint: & coniecturæ sint admodum ieiunæ. Illis itaque non est fides adhibenda, nisi prius priscorum aliquem ab inferis excitauerint. Quare adolescentes huiusce rei cupidos (cum hæc omnia potius viua voce quàm librorum lectione possint percipi) ad doctos Græcarum literarum professores remittito. Qui verò illis destituuntur, & proprio Marte linguam Græcam discere coguntur, pronuncient elementa Græca more Latinorum, Græcis in hac tabella respondentium. Caterum in quibus discrepent, paucis perstringam. β profertur ut u consonum; sed illius sonus magis accedit ab b. quàm ad f. hodie omninò profertur ut g: quidam tamen ante ϵ , η , ι , & similes efferunt, ut Latini suum g, ante a, o, vel u. aliquando pronuntiatur ut n, ut videbis apud Cledardum in sequentibus. δ profertur hodie à doctis blesiùs quàm d nostrum, nempe lingua posita inter dentes cum quodam sibilo: ego malim ut d Latinum pronunciare. ζ debet sonum literarum δ non ϵ retinere, ut ξ , $\alpha\omega$, & ψ , non autem σ , τ , ν , ρ , & χ atque diphthongi $\epsilon\iota$, $\alpha\iota$, $\eta\iota$, & $\upsilon\alpha$ sonant hodie ut i vocale apud Latinos: consonantis verò

Maiuscularum literarum usus. Litere minusculæ. Figurarum μ & ϵ sedes.

Literarum pronuntiatio unde petendi, potestas siue pronuntiatio quarundam literarum.

β

γ

δ

ζ

η , ι , υ

$\epsilon\iota$, $\alpha\iota$, $\eta\iota$, $\upsilon\alpha$

B

namquam

nunquam naturam induunt: proprie tamen unicum debet respondere nostro: n. verò & n. magis accedere ad sonum e: sic u & y ad sonum u, ut à Gall's profertur: in ei autem & oi debuerat utraque vocalis aliquo modo audiri. & debet prolatione à τ & δ differri: nam magis sibilat & spum. siori spiritu effertur. x ante i, n, i, & c. sonat ut ante a, nempe et k vel q. & ut cs, non ut è nostris quidam proferunt x in (exercitus) & similibus, dicentes exercitus pro ecsercitus. o & ω hodie prolat one n. n. distinguatur, veluti neque a breue & a longum. o ut si in (sum) etiam inter duas vocales, non ut nostri faciunt, qui miser, mizer proferunt. & effertur hodie ut f: tamen illius sonus ad prolationem p. debet accedere. x ante i, n, & c. ut ante a.

Septem vocalium divisio.

Vocales longæ n, o. Breues e, i, u. Ancipites æ, i, u, quæ & communes dicuntur, quòd modò sint longæ, modo breues.

DIPHTHONGI.

Proprie. Improprie.

ai, au, ei, eu, oi, æ. a, i, æ, u, y, æv.

æ, au, i, eu, i, u, a, i, o, iſi, i, ou.

Altera vocalium divisio.

Annotatio de i & u in diacresi.

Annotatio de i, siue punctio subscripta.

quomodo pronuncietur in diphthongis.

In ai, eu, o, u, pronunciatu r, ut u i consonans. Vocales præpositivæ, æ, i, n, o, æ, propterea, quòd in diphthongis præponantur. Subiunctivæ autem i, u, quòd subsequantur. Faciunt verò per se syllabam, quoties duobus in apice punctis notantur, πᾱίς παίς, puer vel puella, dissyllabum: ἀνύπνους ayunos insomnis, trissyllabum. Cæterum in tribus, æ, i, u, iotan non ad latus 2 affigitur, sed infra subscribitur.

Ut si ex dictione Latina (aue) reijciatur e, atque in au, retineatur pronuntiatio, quæ erat in integro, aue. Rectius, meo quidem iudicio, faciunt, qui ubi pronunciant ut u in diphthongis Latinis au, eu, audio, euge. Porro diphthongus æ non profertur, ut galli proferunt u Latinum in dictione (dominus) sed veluti ou in dictionibus

ÆARVM DIVISIONE.

3

nibus gallicis (nous vous) aut vt u ab Italis effertur.

² Supple, Quamuis dictum sit, dici subiunctiuam, quod subsequatur.

5 ¹ Mutæ { Tenues π, κ, τ.
Mediæ β, γ, δ.
Aspiratæ φ, χ, θ.
Duplices. { ² ζ σδ.
³ ξ κσ, γσ, χσ.
³ ψ πσ, βσ, φσ.

Consonanti
um diuisio.

1

2

3

10 ⁴ Liquidæ, siue immutabiles quatuor, { λ, μ, ν, ρ.

4

Mutæ qua-
re dicantur
Tenues, Me-
die vel aspi-
ratæ: & ca-
rū affinitas.

Mutæ appellantur aut Tenues, aut Mediæ aut Aspiratæ, quadam relatione, non quidem habita ratione: n-
us tenuis ad alteram tenuem, sed tenuis π ad mediam β,
15 & aspiratam, φ: nam he tres magnam habent inter se
affinitatem, & facile una migrat in alteram, quippe quæ
eodem instrumento vocis proferantur, nempe labiorum
adminiculo, atque sola spiritus intensiōe vel remissiōe
differant. nam in prolatione φ, maximam spiritus copi-
20 am, in π minimam, in β mediocrem adhibemus. Eadem
est ratio secundi ordinis mutarum κ, γ, χ, quæ palati, ac
terti, τ, δ, θ, quæ dentium auxilio proferuntur. Quod di-
co, verum esse deprehendetur, si uniusque ordini præpo-
25 natur vocalis, hoc modo ατ, αβ, αφ, & ακ, αγ, αχ, atque ατ,
αδ, αδ. ² Hinc colligunt quidam δ debere proferri blestius
quàm d Latinum: & in prolatione ζ, solum σδ debere
aliquo modo retineri. Adde, quod Dore confundere ζ
cum σδ, & verba in ζω per σδ efferrerent. Verùm ego illis
potius assentior, qui per literarum metathesin id fieri as-
30 seuerant σδω, pro δω: atque idē reo malim, ζ, δω, quàm σδ
valere. Acoles autem verba in σω efferrunt per ζω, unde
ζ creditur valere non solum σδ, sed etiam duplex σ, ³ ζ
magnam habet cognationem cum secundo mutarum or-
dine κ, γ, χ: nam sæpe ex illis conflatur, aut in eas dissolui-
35 tur, vt satis ostendat ex verbis in κω, γω, χω, quorum futurum
habet ξω, pro κω, γω, χω, & ex nominib. finitis in ξ quorū
genitiuus est κος, γος, χος, non ξος. sic se habet ψ cum π, β, φ,
Ej.

primo

Annotatio
de δ, ζ, & σδ
Dorismu s.
σδ pro ζ.
Acolismus.
ζ pro σ.

3

NEXVS ET ORTHOG.

Liquida
quare sic
vocentur.

Immutabi-
les cur quo-
que dicatur

4 primo mutarum ordine. 4 Appellantur Liquide eadem
ratione qua apud Latinos l, m, n, r: quod post mutam po-
sita quasi liquescentes ac euanescentes, vim consonantis
interdum amittant, neque vocalem precedentem longam
efficiant, ut aliae consonantes. Immutabiles autem dictae
sunt, quod non tam facile mutantur quam aliae conso-
nantes in inflexionibus nominum & verborum, sicuti
planum fiet ex sequentibus.

DE ORTHOGRAPHIA

& Consonantium nexu
appendix.

Consonanti-
um mutatio
unde oria-
tur.

Consonanti-
um nexus.

Mutarum
connecten-
darum ra-
tio.

et pro pt.

et pro pp.

et pro ps.

et pro ps.

et pro ps.

Quoniam ex consonantium mutua quadam affini-
te, vel odio, ut ita dicam, penè infinitae literarum muta-
tiones oriuntur, dum scilicet duae aut tres consonantes non
possunt inter duas vocales, vel in principio dictionis an-
te vocalem propter mutuum odium consistere, cum cog-
natae propter mutuam inter se affinitatem gaudeant con-
iungi, & inuicem combinari: volui paucis perstringe-
re, quae consonantes simul possint in duas vocales vel
in principio dictionis collocari, & quae non: ac si inter
duas vocales reperiantur, num ad precedentem, an ad se-
quentem syllabam, illarum prior pertineat, ut in *rima*.
id est, verbero, num *π*, syllabam precedentem, *τ*, an se-
quentem *τω*, sequatur. Quae res profecto est animadver-
sione digna: cum ad veram Orthographiam non parum
ducat, & ad intelligendas tam in nominibus, quam
in verbis, varias consonantium inter se mutationes, penè
necessaria videatur. Primo itaque sciendum, quod si duae
mutae debeant simul poni, ut una alteram consequatur,
necessario tenuis praecedet tenuem, ut *τιττω*, verbera-
tus est, pro *τιτωφ*, vel propriam aspiratam, ut *Σαππ*.
Σαππο, pro *Σαππο*, & media mediam, ut *ἑβδομος*, sep-
timus, non *ἑβδομος*, licet veniat ab *ἑπτα*, id est, septem,
ἑξάδος, octauus, non *ἑξάδος*, ab *ἑξτώ*, octo, atque aspirata
aspiratam, ut *ἑξάδω*, verberatus sum, pro *ἑξάδω*, non
tamen quavis tenuis quavis tenuem, aut media media,

vel

- vel aspirata aspiratam antecedit. nam τ, δ, θ, nunquam primum inter affines. sed semper secundum locum occupant, ut ex τίω quidem, inserto per pleonasmum τ ante ω, & mutato: in τ, dicam τίω, id est, pario, ubi τ sequitur
- 5 aliam tenuem x: in τίω verò posito π ante ω, non possum dicere πίτω: nam π præcederet aliam tenuem, quod fieri non potest: itaque dicendum τίτω, id est cado, ubi τ secundum locum occupat. Præterea unaquæq; tenuis, vel media potest seipsam præcedere: ut ἵππος, equus: ἐκκλησία ecclesia, cætus: γλῶττα, lingua: ἄλλαξι, pro ἄλλεξι, aliecit: ἄγγελος, nuncius: ἄδδλω, satis: aspirata verò nunquam seipsam præcedit: non enim dicere possumus, Σαεπω sed Σαερω. Hoc quoque sciendum, quaslibet duas mutas inter duas vocales positas (modo eadem
- 10 non geminetur, ut ἵππος, aut tenuis aspiratam præcedat, ut Σαερω) ambas ad sequentem syllabam pertinere, ut τί-πω: præter γδ, ut quibusdam placet, qui nituntur regula generali, quæ ait: Duas aut tres consonantes nunquam ad syllabam sequentem pertinere, nisi aliqua dictio
- 20 Græca incipiat ab illis consonantibus: si vero ille reperiantur in principio alicuius vocabuli, quum erant inter duas vocales, semper ad syllabam sequentem pertinebunt, nisi in compositione: ut in τίτω, verbero, & ἄσπρ, astrum. π & σ pertinent ad syllabas sequentes. quia multe dictiones Græcæ incipiunt à π & σ: ut πῦρ, volo, volas, & σπῖρω verito, & aliæ multe. In compositione verò, ut ἐπιπῖρω, effluo, ab ἐν & πῖρω, x pertinet ad præcedentem ratione compositionis: quamvis x & π inueniantur in principio multarum dictionum, ut ἀπάρτω, potens sum, &c. immò unica consonantione compositionis ad præcedentem syllabam pertinebit, quum inuenietur inter duas vocales, ut in ἐξέγω, educo, & pertinet ad præcedentem. nam dictio componitur ab ἐξ & έγω. Cæterum nullum vocabulum Græcum incipit à γδ: idè iuxta eorum sententiam γ trahetur ad syllabam præcedentem. Et hæc de mutis: pergamus ad duplices, liquidas, &c. Duplices nunquam inueniuntur in principio dictionis coniunctæ cum aliqua consonante. Itaque in medio dictio-

τ, δ, θ, quo loco ponantur.

π non τπ.

Quæ mutæ geminentur, & quæ non.

Dux mutæ inter duas vocales ad quam trahantur.

γδ Regula generalis de consonantium connexion.

π σ. Compositio: nis ut in consonantium, aut consonantis distinctione, ut ἐν πῖρω. ἐξ έγω.

γδ, nunquam dictionis initium.

Duplex cum alia consonante nunquam conuectitur.

Liquide
cum alia cō-
sonante ne-
tende, aut
ab ea dīn-
guende ra-
tio.
¶ nexus.

C
N
I
A oδa nulla
dictio inci-
pit.

oδμ nunquā
in principio
dictionis.
Regula de
consonanti-
um nexu,
pars altera
confutatur.
Aδμ dictio
non incipit.

Nulla syllaba in aspi-
ratam desi-
nit.

nis posita inter duas vocales cum aliqua consonante, non possunt coniungi, ita ut ad syllabam sequentem pertineant et in dīgus, trāctus, iēsus, sexpedum, & & & non possunt trahi ad syllabam sequentem. quare diuidantur necesse est, iē-ēis, iē-res. Idem iudicatio de alijs. Liquide λ, μ, ν, ρ, consonantem precedentes, ut ἀπρῶς, panis, nunquam ad syllabam sequentem pertinent, praefer μω, ut μωά, mna, minā, iquā, agnus. Quum vero consonantem sequuntur, ille & consona praecedens ad syllabam sequentem trahuntur, ut πατῆς, patris, modo non sequantur aliam liquidam: nam tum diuidantur, praeter μω, ut dictum est, veluti ἀμω currus. Si vero sequantur duas consonantes, quae per se traherentur ad syllabam sequentem, cum liquida coniuncta ad sequentem quoque omnes trahuntur, ut ἀσπον: nam α & τ ad sequentem pertinerent, ut patet ex σῆμα, columna. Quidam hinc excipiunt οδῶ, ut ἐβδῶς, bonus, quia nullum vocabulum Graecum incipit à οδῶ, quauis δ interdum in principio dictionis inueniatur, et ἐδῶς, possum, & ideo ad syllabam sequentem pertineant, quum inter duas vocales sole reperiuntur, et ἐδῶς, debilis. Idem iudicium est de οδμ, ut ἀδμῶς, anbelitus, nulla enim dictio incipit à οδμ. Tamen regula illa generalis supra posita (quod bona illorum venia dixerim) eos, qui illa nituntur, aliqua ex parte fallit: nam quumuis verum est, sicuti est, fateor, consonantes quae in principio coniunguntur, in medio quoque, nisi compositio obstat, debere coniungi: verumtamen regulae conuersae non possum assentiri, nempe consonantes in medio diuidendas, quae in principio non inueniuntur coniunctae: nam si hoc esset verum (cum δμ nunquam in principio inueniantur) βᾶδμῶς, gradus, & ἀδμῶς, necessario sic diuiderentur, βᾶδ-μῶς, ἀδ-μῶς quod & absurdum est. & omnium Grammaticorum canonibus contrarium, qui uno ore affirmant: Nullam syllabam in aspiratam desinere. Quare meo quidem iudicio, γδ, σδ, & οδμ, poterunt coniungi, γδδῶς, ἐσδῶς, ἀδμῶς. Nunc d. cendum quas consonantes liquide possint precedere ac sequi, & quas non: ac primo quidem in unaqueque liquida seipsam praecedere.

CONSONANTIVM.

eedit & sequitur in medio dictionis: in principio vero
 aut sine, nulla prorsus consona geminatur. Porro λ præ-
 cedit omnes consonantes præter ζ, ρ, φ, sequitur autē om-
 nes mutas præter δ. sed duplices aut σ nunquam sequi-
 tur, μ præcedit tantum tres mutas π, β, φ, τ nam dupli-
 cem φ, & τ nam liquidam ν: sequitur sex mutas κ, γ, χ, τ,
 δ, θ, (δ χ non nisi rarissimè) duas liquidas, λ, ρ, & σ, a-
 lias consonantes nunquam aut præcedit aut sequitur. ν
 præcedit tantum tres mutas π, δ, θ, & σ, alias consonātes
 nunquam: sequitur vero omnes mutas præter β, omnes
 queque liquidas: duplices vero aut σ, nunquam. ρ præ-
 cedit omnes consonantes præter ζ, λ: sequitur autem
 omnes mutas, aut post alias consonantes nunquam inue-
 nitur. Et hæc de liquidis. Porro σ tantum modo mutas &
 μ præcedit, atque cum eis ad syllabam sequentem trahi-
 tur: sequitur vero solum tres liquidas λ, ν, ρ, idque raro:
 cum alijs autem consonantibus nunquam connectitur:
 ipsum tamen sæpè geminatur, γλῶσσαι lingua.

*Liquide cū
aliis conso-
nantibus.*

Litteræ ge-
minatæ non
connectun-
tur.

2.

μ

Y

9

o cum alijs,
conferenti-
bus.

20 CANONES PRONVNTIA-
TIONIS.

Accentus tres: Acutus Θίός, Theós, Deus: λόγος, logós, *sermo*: τίπτωμεν, ty'ptomen, *verberamus*. **25** *Græcis* τιμή, timi, *honor*. Circumflexus ποιῶ pio, *facio*: βιάσθαι voâte, *clamatis*. Acutus & circumflexus attollunt syllabam quam afficiunt, gravis deprimit. Spiritus duo, Asper siue densus ἄμα hama, *simul*. Lenis siue tenuis ἐγώ, egò, *ego*. Semper autem **30** vocalis aut diphthongus initio dictionis alterum possidet è spiritibus. 1 Consonans ρ in principio quidem aspiratur, ῥέμεν, Rhomi, *robur*: in medio verò si geminetur, priore loco, leuigatur, posteriore aspiratur πορρῶ porrho, *longè*.

35 P non semper in principio aspiratur, ut Author ait:
Nam si secunda quoque syllaba incipiat a p in aliquo
nomine, tum primum plenigatur: ut pæls, pæls, pæss.
B iij. pæss.

Accentus.

Actus.

Грлиць.

Circūflexus

Spiritus.

Asper.

Lewis.

Spiritum

seals voca-

les, diphthongs-

gi & pin

principis, ac

pp *gerinum*

in medio di-

Etionis.

p iniziale

quando le-

vigetur.

in media dic-
tionis quem
spiritum ha-
beat.

Unicum
quando aspi-
retur in
medio.

Apostrophus.

in

Vocalium
per apostro-
phum reie-
ctarum
quantitas, et
quando
breues.

Consonantes
syllabe A-
postrophum
passæ, ad
quam voca-
lem perti-
neant.

imp. Ceres, puer, robustus, vehemens. Verum nulla præ-
ter hæc quatuor inuenies. Ceterum simplex in medio
dictionis (de quo Auctor nihil loquitur) nullo spiritu
notatur, sed intelligitur habere tenuem: tamen apud po-
etas in optimis exemplaribus interdum inuenies unicum
cum spiritu aspero in media dictione: sed id fit solum,
dum poetæ metri gratia ex gemino primum subtra-
hant: ut ἀπικτον, pro ἀπικτον, imperfectum. & sic de alijs.

1 Apostrophos, nota est reiectæ vocalis, α, ι, υ, ο,
aut diphthongi, αι, οι, quod fit ob sequentem voca-
2 lem, quæ si aspietur, migrat præcedens tenuis
in aspiratam, πάντα ἔλεγον, omnia dixi, πάντ' ἔλεγον,
3 pandelegon (prolatio enim est in morem unice
dictionis) ἀπο ε, à quo, ἀφ' ε, χθ' ε, contra quæ, καδ'
ε, ὡς κα' ἔλεω, noctem totam, ὡς καδ' ἔλεω.

Vocales quæ per Apostrophum reijciuntur, aut sunt
1 natura breues, ut ε, ο: aut ancipites correptæ α, ι, aut
diphthongi αι, οι, quæ in ratione accentuum habentur in
fine pro breuibz, & apud poetas sæpè corripuntur
dum sunt finales: longa enim per apostrophum non eli-
2 ditur. Si vocalis, inquit, sequētis dictionis notetur spi-
ritu aspero, & relicta ultima vocali præcedentis dicti-
onis, remaneat in illius fine a'iqua tenuiū mutarum π,
3 κ, τ, migrabunt tennes in propriis aspiratis φ, χ, θ. Red-
dit rationem quare scripserit literis Latinis pandelegon
unica dictione, cū in Græco sint due: Quia, inquit,
in huiusmodi Apostrophis prolatio duarum dictionum
est in morem unice. Imo (quod magis mirabere)
consona præcedentis dictionis ultima pertinet ad sylla-
bam sequentem, non ad præcedentem, ut ἀφ' ε, neque
solum ultima, sed etiam penultima, modo possit coniungi
cum ultima, ut, ὡς καδ' ἔλεω: nam χθ' facile (ut in supe-
rioribus dictum est) coniunguntur: sed in πάντ' ἔλεγον
trahitur ad præcedentem, nam τ' non coniunguntur.
Ratio quare ad sequentem ita trahatur, est, quia prima
sequētis dictionis vocalis succedit in locum abiectæ, æquū
est igitur, ut consonantes, quæ ad vocalē abiectam refere-
bantur, nunc ad vocalē sequentem trahantur, & nō ad

præce-

PRONVNCIATIONIS.

9

precedentem: ex hoc enim absurdum sæpenuerò seque-
retur, syllaba in spiratam desinente, ut in αἶ & ὠχθ
ἐλν: quod nunquam in purè Græcus potest contingere.
nam ἰωσὴφ, ἐνὸχ & ῥουθ, Ioseph, Enoch & Rhuth, He-
braica sunt, & non Græca, pro quibus Græci dicerent
ἰωσήφ, ἐννοχ, ῥούθα, & Latini Iosephus, Enochus, Rhu-
tha. Porro in ἔχ ἐτις; nōne ille & similibus, χ tra-
bitur ad syllabam sequentem, quamvis apostropho non
notetur: re vera tamen apostropho nota intelligitur, &
ἔχ pro ἔχῃ dictum est. solet enim interdum apostropho
nota adijci, ut διὸ προδὶ ὅ, ideo: καὶ δὲ παρὰ pro καὶ ἀπὸ,
omnino: καὶ δὲ πάντῃ pro καὶ ἀπὸ πάντῃ, prorsus: καὶ δὲ πᾶσι pro
καὶ ἀπὸ πάντων, que madmodum: αὐτῶν pro αὐτῶν ὧν, eò quòd. que
exempla satis manifestè declarant, consonantes syllabæ
apostrophum passæ ad sequentis dictionis vocalem per-
tinere. nullus enim non videt in αὐτῶν, ὅ neffendum cum
ω, αὐ-δὲν, & non cum α, αὐθ-ὧν. Dictiones quoque mono-
syllabæ, quod dicimus, necessariò verum esse per se satis
inducunt, ut οἶ, te, ὁ ἰγώ, te ego: ubi ὁ non potest nisi ad
syllabam sequentem trahi. Hæc pluribus sum prosecu-
tus, quod viderem ab omnibus ferme Typographis, qui
orthographiæ maximè student, id aliter observari. Illis
vero imponit compositionis regula perperam intellecta.
cum enim videant ab omnibus in ore receptum esse, ut
ultima consonans harum præpositionum, ἐ, εἰς, ἐξ, ἐκ, ἐν,
ὡς, ὡς in compositione ante vocalem positarum, non
adsequentem, sed ad præcedentem vocalem ratione com-
positionis trahatur (ut ἐ-ἰγώ, induco: εἰς-ἰγώ, introdu-
co: ἐξ-ἰγώ, educor: ἐν-ἰγώ, adduco: ὡς-ἰγώ, conduco,
id est, simul duco: ὡς-ἰγώ, supero) credunt eandem esse
rationem in παρὰ, transeo: κατὰ, deduco, & similibus,
& à fortiori in apostropho, ut ἐν ἰμοί, in me. Verum
ratio non est eadem. nam in ὡς-ἰγώ, iungitur cū: quia
ante compositionem cum eo iungebatur, in παρὰ vero, π,
non adheret cum πα, sed cum α finali: quare in compo-
sitione aut apostropho, non cum πα, sed cum vocali, que
in locum τ α succedit, connectetur. Et de his hætenus.
Obiter tamen & illud addam, vocalem acutam, que per
apostro-

Quæ desi-
nunt in as-
piratam,
Græca non
sunt.

ἔχ pro ἔχῃ.
Apostropho
nota abiecta

Typographi
orthogra-
phiæ obser-
uatores.

π in ὡς-ἰγώ,
cum præce-
denti sylla-
ba, in παρὰ-
γώ, cum se-
quenti ne-
ctitur.

Num accē-
tus vocalis
abiecit. ab-
jiciatur.

Diuerſa
quarundam
literarum
pronun-
ciandi ratio.

γ et n.

α et g.

τ et d.

υ et m.

ω et b.

γ pro γ, poſſi-
t et quare.

Hebraiſimis
Collaudō pro
collaudō.

non præce-
dit collaudō
conſonan-
tem præter
γ, δ, θ.

ante alias
aut muta-
tur, aut eli-
ditur, aut
tertius con-
ſonans infe-
ritur.

Inſuetalite-
rarum pro-
nuntiatio-
nis uelocum
habent.

apostrophum abijcitur, in nominibus quidem retrahere
accentum in penultimam. *ἄνεα, δὴν ἰπν*, rauia uerba:
in alijs uero dictionibus una cum uocali accentus quo-
que abijcitur, *ἀπὸ, ἀφ' ἑ*.

Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde ut n: *ἄγγελος*
angelus, nuncius: *λύξ* lynx, singultus uel lynx fera:
ἑγχος enchos, hasta, : sic ante α sed ipsum α sonandum
ut g, *πέφηνε*, pephanga, apparui.

Tau τ post υ ut d: *τὸν Τάνταλον*, ton Tandalon,
Tantalum.

Ny ante β, μ, π, ut m: *τὴν βίον* tom vion, vitam:
τὴν μερίδα tim merida, particulam: *τὴν βίθον* tom
bithon, per b, dolium.

I i π post μ, ut b Latinum *πέμπε* pembo, mitto.

Idem post υ in diuersis dictionibus: *τὸν βίθον* tom
bithon, dolium.

Credo Græcos olim non ita γ ante α, γ, χ, ξ, protulisse:
sed potius scripsisse γ pro ante has literas, quia γ pro-

ferrent ut γ, uel certe, quod u natium sonum hic non re-
tineret: est enim difficillimæ pronuntiationis, si pena-

tur ante aliam consonantem, ut licet ex præpositione
Latina con in compositione conytere. Qui linguam He-

breæ callent, hæc apertius norunt: uix enim apud il-
los reperiatur ante aliam consonantem, sed ferè semper

illud mutant in consonam, quæ sequitur, ut faciunt La-
tini in collaudō. Imo Græci (ut antè diximus) nun-

quam ponunt ante aliam consonantem in eadem dicti-
one, nisi ante aliud υ, & ante tertium ordinem muta-

rum τ, δ, θ, & aliquando ante σ: sed mutant in aliquam
aliam consonantem, uel illud, omnino elidunt, ut poteris

colligere ex *αὐτὸν, cum, & ἐν*, in compositis: de quibus co-
piose CLENARDVS in tractatu de inuestigatione

thematicis, in τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνόματι, confr ngi. Interdum ue-
rò aliam consonam inferunt, ut *αὐτὸς, τὸν, pro αὐτὸς.*

Modo diuerſe illæ dictiones puncto non diuidantur:
nam si dictio periodum claudens d. ſinat in υ, & prima

litera alterius ſententiæ ſit α, hæc regula non habebit lo-
cum, neque etiam præcedentes, si simile quippiam conti-

gerit,

PRONUNTIATIONES.

II

gerit. imò è doctoribus multi hodiè diuersam hanc literarum, γ, κ, τ, υ, ω, pronunciandi rationem neque obseruant, neque obseruandam consent.

PARTES ORATIONIS

octo.

I

Nomen, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, Aduerbum, Coniunctio, Præpositio.

Casus quinque.

10 Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus: siquidem Ablatiuo Græci carent.

Numeri tres.

15 Singularis, Dualis, Pluralis. 2 Vtimur duali, quum de duobus est sermo. 3 In duali vox eadem nominatiui, accusatiui, & vocatiui: itidem genitiui & datiui. Sic in plurali semper nominatiuus idem cum vocatiuo.

20 Libet hic loco partes orationis atque earum accidentia Græco sermone subijcere: ut Græca Græcè possis inflectere, neque Latinas accidentium voces cogaris adiniscere. Octo igitur orationis partes sic à Græcis appellântur ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἀντωνυμία, ἄρθρον, ἐπίρρημα, σύνδεσμος, ὑποθετική: nomen verbum &c. et in textu numerantur.

25 Accidentia declinabilibus communia sunt, αἰδοῖς, ἀγορεύοντος, καὶ παρὰγορεύοντος: species primitiua & deriuatiua: ὅμοια ἀπλῆς, σύνθετος, καὶ παρασύνθετος: figura simplex, composita, & decomposita: tamen figura decomposita, id est, quum dictio deducitur ab alia composita. non habet locum in pronominibus aut articulis: neque etiam species

30 articulis, nisi uelis deriuare postpositiuum à præpositiuo: ἀεὶθεός, ἰνός, ἄνικς, καὶ πλάνωπικς: numerus singular. dual. & plural. ἄρσενος, ἀρσενος, δούτης, τείων: persona prima, secunda, tertia: sed persona magis pronomini & uerbo, quàm alijs, conuenit. Porro partibus, quæ

35 per casus declinantur, accidentia communia sunt, γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ ἰδιόπτερον: genus mascul. femin. & neutrum: ἀδελφὸν καὶ ἰμῖνον: commune & pronomin. seuem: ἡμέτερος, ἐσθὲς, ἡ ὁμογενής, γυνή, δόπιον, ἀνάλειν,

Annotatiuncule in partes orationis per casus declinabiles. Vsus numeri dualis.

Orationis partes, & earum accidentia, Græcè & Latinè.

Species. Figura.

Numerus.

Persona.

Genus.

Casus.

Tempus.

Genus.

Modus.

Pluralis
pro duali,
non contrā.

Annotati-
onale.

καὶ κλητικῇ : casus rectus siue nominatiuus, genitiuus, dati-
uius, accusatiuus, & vocatiuus : articuli tamen voca-
tiuum non habent. Verbo communia cum participio sunt
χρόνος αἰσῶς, παρτατικός, παρκαίμενος, ὑποσυντακτικός,
ἀόριστος καὶ μέλλων. tempus praesens, Imperfect. perfect.
plusquam perfecti. indefinitum, & futurum : γένος ἐνεργη-
τικῶν, παθητικῶν, ἐπίτερον, κοινὸν ἢ μέσον, καὶ ὁποδοτικῶν : genus
actiuum, passiuum, neutrum, commune siue medium,
& deponens. Verbum verò sibi soli vendicat ἑκατέρω ὀ-
ριστικῶν, ὑποτακτικῶν, ὀκτικῶν, ὑποτακτικῶν, καὶ ἀπαρίμοστον. 10 10
modum indicatiuum imperatiuum optatiuum subiun-
ctiuum, & infinitiuum. Sed de his hactenus. 2 Possu-
mus tamen uti plurali quamuis de duobus tantummo-
do fiat sermo : atque non raro inuenies poetas in eadem
periodo, nunc hoc, nunc illo numero usos : imò substan-
tiuum interdum in uno, adiectiuum in altero numero 25
collocant. idem indicato de relativo cum suo antecedente,
ac de verbo cum suo nominatiuo. Ceterum confusus
hic dualis ac pluralis numeri usus habet tantummodo
locum, quum de duobus sermo habetur : si enim de pluri-
bus verba fiant, non possumus dualem admiscere, sed so-
lo plurali erit utendum. 3 Assignat hic generales quæ-
dam regulas communes omnibus orationis partibus quæ
per casus inflectuntur. His, si placet, adde sequentes :
Genitiuus pluralis semper desinit in *ων*, Accusatiuus 25
pluralis in *ς*, nisi in neutris, Genitiuus & datiuus dua-
les in *ων*, vel *αι*, nisi in tribus pronomibus primitiuis,
de quibus postea : & in quarta declinatione, quæ mutat
ων tertie in *ων*, Datiuus pluralis fit à datiuo duali mi-
grante : in *ς*, nisi in quinta declinatione, & tribus illis 30
pronomibus Accusatiuus singularis finitur in *ν* cum
vocali nominatiui, nisi in quinta, & tribus pronomini-
bus, ac neutris quibusdā, quæ accusatiuum nominatiuo
similem habent, iuxta regulam neutrorum quā assignat
CLENARDVS in tertia declinatione. Item adiec- 35
tiua neutra suis masculinis sunt similia in genitiuis &
datiuis singularis ac pluralis numeri, atq; in toto duali.
Ceterum de datiuo singulari finito in *ι*, aut in *ο* *π* *θ* *ον*-
gum

gum *impropiam* α, η, ω, vide Auctorem in Annotationibus in declinationes simplices.

Latini inter declinandum vsurpant hic, hæc, hoc: Græci verò atticulum, ὁ, ἡ, τὸ: quem vocant præpositiuum, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem sic: Mascul. n. Singul. Nominatiuus, ὁ, hic. Geni. τοῦ, huius. Dat. τῷ, huic. Accusat. τὸν, hunc. Dual. N. & A τὼ hi & hos, de duobus. Gen. & Dat. τοῖν, horum & his, de duobus. Plural. No. οἱ, hi, Gen. τῶν, horum. Dat. τοῖς, his A. τῆς, hos.

Fœmin. S. ἡ, τῇ, τῇ, τὴν. D. τῇ, τῇ, P. αἱ, ταῖς, ταῖς, ταῖς. Neut. S. τὸ, τῷ, τῷ, τὸ. D. τῷ, τῷ, P. τὰ, τὰν, τοῖς, τὰ.

Articuli vocatiuum ignorant: pro quo in declinationibus vtimur aduerbio vocandi ὅ, ὅ.

De articulis vide plura post tractatum Pronominum.

DECLINATIONES NOMINUM

minum quinque.

PRIMA est in ας, masculinorum, ὁ Αἰεὶας, *Aeneas*, & in ης, partim masculinorum, ὁ Χρύσις, *Chryses*. partim communium, ὁ καὶ ἡ λησὴς, hic & hæc latro: quorum genitiuus in ² α, datiuus in α vel η, diphthongum *impropiam*, accusatiuus in αν, vel ³ ην ⁴ vocatiuus in α vel η, secundum terminationem nominatiui. Dualia & pluralia conueniunt cum articulo fœminino, ablato τ.

S. { ας, α, αν, α. ης, η, ην, η. D. α, αν. P. αἱ, ὅν ⁷ ας, ⁸ ας, αν.

S. ὁ Αἰεὶας, τῷ Αἰεὶα, τῷ Αἰεὶα, τὸν Αἰεὶα, ὅ Αἰεὶα.

D. τῷ Αἰεὶα, τῷ Αἰεὶα, ὅ Αἰεὶα.

P. οἱ Αἰεῖαι, τῶν Αἰεῶν, τοῖς Αἰεῖαις, τῆς Αἰεῖας, ὅ Αἰεῖαι.

ὁ χρύσις, τῷ χρύσει, τῷ χρύσει, τὸν χρύσειον, ὅ χρύσιον.

ὁ καὶ ἡ λησὴς, τῷ καὶ τῇ λησῇ & ita deinceps.

Quinque Græcorum linguarum præcipue, Communis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: ex quibus Attici in omni declinatione vocatiuum similem formant

Articuli
præpositiuum

Masculinus.

Fœmininus
Neuter.
Annotatio
de ὅ.

PRIMA nominum
parasyllabicorum
declinatio.

1 2 3 4 ας
ης
5

6 7 Elenchus
8 terminatio
num primæ.
Exempla
primæ.

Annotatio
de Dialectis
Atticis.

cule lingue obliti, terso ac puro sermone utuntur: im-
 mo peculiare quasdam phrasas ac dicendi modos ex si-
 mosarum, & in Gallico sermone magis probatarum vr-
 bum dialectis veluti Atticis mos observant, quibus qua-
 5 si quibusdam flocculis non raro sua scripta ornatiora red-
 dunt. Eodem fermè modo in grecia olim, omnes ser-
 mone quodam communi (cuius præcepta nunc in Gram-
 maticis traduntur) loqui ac scribere nitebantur: sed
 in eis ferè semper aliquid proprii ac materni idiomatis
 10 deprehendebatur, ut in Hippocrate Ionici, unde erat
 oriundus. neque enim illi, cum in rebus magis, quam
 in verbis laboraret, curæ erat, omnes vobulas lingue
 communis, quæ ad Atticismum maxime accedebant, ob-
 servare. At rursus aliqui verbis & phrasi non minùs
 15 quàm rebus additi (quales fuerunt Demosthenes,
 Plato & Lucianus) non solum a linguæ communis
 lingue phrasim observabant, sed etiam ut communem
 vitare viderentur, ex alijs idiomatibus, præcipuè ex
 Attico, nonnullas loquendi formulas, vel etiam pe-
 20 culiæres quasdam voces, aut vocum flexus decerpebant:
 quæ omnia tandem temporis successu communi usu re-
 cepta sunt. Hæc autem intelligo de his auctoribus,
 qui prosa oratione scripserunt. Nam poëtæ multo
 maiorem sibi licentiam permiserunt. Quum igitur
 25 audis, Demosthenem Atticè locutum, & Aristopha-
 nem Atticè locutum, quorum stylus est longè dissimi-
 lis, quamvis eodem seculo floruerint, ne turberis: nam
 uterque communi lingua scripsit: sed Demosthenes ge-
 nere Atticus, quamvis communi sermone, ut ab omni-
 bus Grecis intelligretur, loqui nitebatur: tamen cer-
 30 tas quasdam voces ac dicendi formulas ex Attico sermo-
 ne depromptas, sibi que familiares retinere gaudebat, quo
 facundior videretur. Aristophanes vero, ut populo
 Atheniensi gratus esset, sermone plebi infimæ ac mulie-
 ribus familiaris uti studebat. Ut hodie Lutetie videre
 35 licet fabularum actores, ut risum auditorum captent,
 uti sermone muliercularum, à cōmuni Gallico nonnihil
 degenerante: nam rursus non raro commutant, reliquasq;
 literas

Similitudi-
nis

Videtur.

Hippocra-
tes.

Demosthe-
nes.

Plato.

Lucianus.

Porta licē-
tiosi.

Demosthe-
nes & Ari-
stophanes At-
ticè & cō-
muniter
scripserunt.

literas blesè ac compressis labijs enunciant. Patroni u-
 rò, qui in foro causas agunt, quamuis purè ac propriè lo-
 qui studeant, & aliquid ex Lutetiano sermone decer-
 pant, nonnihilque ex Aureliano, ubi fortè legibus ope-
 ran nauarunt, ac rursus aliquid ex huius vel illius ce-
 lebris ciuitatis idiomate, præcipuè verò Regis dome-
 sticorum sermone depromptum: Cauent tamen maxime,
 ne muliercularum more loqui videantur: si enim illa-
 rum sermonem imitarentur, fabula omnibus essent, ma-
 ximòque risu ab auditoribus exciperentur. Confer nunc
 Demosthenis orationem cum ea, qua utuntur hodie pa-
 troni in foro Parisiensi: Aristophanis verò comædias
 cum fabulis illorum histrionum, qui agendo sermonem
 Lutetianæ plebecula familiarem representant. Flaque,
 ut eò, unde digressi sumus, nostra recurrat oratio,
 Grammatici per Dialectos, idiomata siue Linguas, ni-
 hil aliud intelligunt, quàm sermonis quandam proprie-
 tatem, qua distinguitur loquelæ varietas, quæ semper
 solet contingere inter diuersos eiusdem nationis tractus:
 cum hi paulò aliter loquantur, quàm illi, ac cuique
 proprium quidpiam è natali solo sit insitum: quod si be-
 nè auribus sonare videatur, alij quoque usurpare gau-
 dent: & quod uni urbi, aut nationis paruo tractui pro-
 prium erat ac peculiare, aliquo temporis intervallo in
 communem linguam transfundunt: atque ita illam di-
 tant ex diuersis variorum tractuum proprietatibus,
 quæ insigne quiddam & auribus gratum continebant.
 Ne igitur mireris, si videas CLENARDVM, qui de
 Dialectis nihil prorsus in suis Institutionibus præcipere
 decreuerat, sed tantum nonnullum communis lin-
 guæ usum, non semel nunc Atticissimos nunc Ionissimos
 atque alias Dialectos inculcare, annotat enim tantum-
 modò quid ex quaque lingua decerpserint y auctores, qui
 communi Lingua scripserunt, veluti Demosthenes, Lu-
 cianus, Plato, Aristoteles, ac reliqui ferè omnes, qui
 soluta oratione scripserunt, quamuis Atticè scripsisse di-
 cantur, quod scilicet plura ex Attico, quam alio idio-
 mate decerpserint. Herodotus verò & Hippocrates Ioni-
 ce

Clenardi
 institutum
 in traſtan-
 dis Diale-
 ctis.

Demosthe-
 nes, Lucian
 us, Plato,
 Aristoteles,
 quæ d alecto
 scripserint.
 Herodotus

&

cè dicuntur scripsisse, quòd plura ex Ionica proprietate quàm ex alia, desumpserint. Idem indicato de reliquis.

Nos verò in his Scholijs non solum, quæ ab oratorib. & communi usu ex varii idiomatibus recepta sunt, annota-

5 *bimus* : sed ea etiam quae poëtae ex illis arripuerant ,
vel sua licentia, ut scilicet metri biatum implerent , vel
etiam nulla carminis necessitate coacti, sed potius ut τῶν
τῶν πρῶτων οὐκ ἐνέεινεν evitarent , vel quòd materna dialecto
magis delectarentur : ut Aristophanes Attica , Home-

10 rus Ionica, Dorica Theocritus, & Aeoli a Alcæus quam-
vis vernacula ac sibi familiari alias quoque adnascen-
ant. Herodotus etiam & Hippocrates, qui soluta oratio-
ne scripserunt, Ionica utrique vernacula sunt maximè
delectati. Cæterùm ut aliquid in genere de his præcipia-
15 tur, brevischemate subjiciam, quid unaquæque dialectus
sibi veluti proprium veniat licet.

20 Atti-
ca po-
nit. }
p }
r } pro c,
z }

*Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ ὧν ἔγραψα, considerare: id
fit dum p est ante σ, et in hoc
exemp'o.*

ἡμεῖς πρὸ γλῶσσαι, lin ua hoc
 semper observatur, ubi est du-
 plex α. atque interdum ubi
 est simplex, ut τήμεγν, pro
 σήμεγν hoc tie.

ἔμφερον, πρὶν σύμφερον, et ille in-
stud habet locum in compositis
à præpositione σὺν, cum.

*Gaudet præterea contraſionibus, ut παῖδες, pro πα-
τρεις, paternus: hoc fit, quando commodè duæ vocales,
in r nam poſſunt contrahi.*

30 Continuit etiam duas dictiones in unam, ut τοῦτο, pro τὸ τοῦτο, nomen: istud præcipuè fieri solet præcedentibus τ, το, καί, ἀπό, & sequente dictione, quæ incipiat à vocali. Vide CLENARDVM circa finem annotationum in verba.

35 num. n. verba.

10- $\left\{ \begin{array}{c} n \\ x \end{array} \right\}$ pro $\left\{ \begin{array}{c} \alpha, \text{inipn pro inipn, dies : hoc fit, ubi com-} \\ \text{muniter } \alpha \text{ est longum.} \\ \omega, \text{kw's, pro pw's, quando : hoc fit in in-} \end{array} \right.$

C

terroga-

Hippocra-
tes qua lin-
gua scripse-
runt.

Poetae cur
varijs diale
ctis uti sint.
Aristoph.

Homerus,

Theoric.

*Alcanus qua
quisque lin-
gua scripse-
rit.*

Herodotus
& Hippo-
crates.

Generalia
præcepta de
Dialectis.

ca.

$\left. \begin{array}{c} \pi \\ \tau \end{array} \right\}$	pro	$\left. \begin{array}{c} \phi \\ \delta \end{array} \right\}$
--	-----	---

interrogatiuis & relatiuis.

$\alpha\pi\alpha\rho\delta\mu\alpha\iota$, pro $\alpha\phi\alpha\rho\delta\mu\alpha\iota$, auferor: hoc observatur in compositione, nam retinent tenues, π , τ , ubi communiter mutarentur in ϕ , δ . Vide CLENARDVM ubi agit de augmento imperfecti. Habet quoque locum aliquando in simplicibus, ut $\delta\iota\chi\omicron\mu\epsilon\iota$, pro $\delta\iota\chi\omicron\mu\epsilon\iota$, suscipio: & $\delta\iota\chi\omicron\mu\epsilon\iota$, pro $\delta\iota\chi\omicron\mu\epsilon\iota$.

Ad hæc Ionica, Attica hæc in re contraria, nihil contrahit, non enim dicit $\pi\alpha\iota\omega$, sed $\pi\alpha\iota\omega$, facio sine crasi.

$\left. \begin{array}{c} \alpha \\ \alpha \\ \\ n \\ \\ \\ \\ \text{Do} \\ \text{ri-} \\ \text{ca.} \end{array} \right\}$	pro	$\left. \begin{array}{c} \alpha \\ \alpha \\ \\ n \\ \\ \omega \\ \epsilon\upsilon \\ \\ \omicron\iota \\ \\ \tau \\ \sigma \end{array} \right\}$
---	-----	---

 n , $\alpha\iota\iota\epsilon\alpha$, pro $\eta\iota\iota\epsilon\alpha$, dies.

ω , $\mu\iota\sigma\tau\omega$, pro $\mu\iota\sigma\tau\omega\eta$, Musarum: hoc fit in genitivo plurali primæ & secundæ declinationis.

α , $\zeta\eta\eta$, pro $\zeta\eta\eta$, vivere: istud habet locum in contractionibus, quæ communiter ex $\alpha\alpha$ & $\alpha\eta$ in α , & ex $\alpha\epsilon$ & $\alpha\eta$ in ϕ fierent, Doricè verò in n monophthongum.

$\epsilon\iota$, $\lambda\alpha\epsilon\eta$, pro $\lambda\alpha\epsilon\eta\tau$, accepisse.

ϵ , $\mu\omega\sigma\alpha$, pro $\mu\omega\sigma\alpha$, Musa: hoc habet locum in nominibus, & aliquando etiam in verbis, quum nulla est crasis.

ϵ , $\delta\eta\mu\omega\delta\epsilon\eta\eta$, pro $\delta\eta\mu\omega\delta\epsilon\eta\eta$, Demosthenis: hoc observatur quoties ϵ venit ex contractione facta ex $\iota\omega$ vel $\epsilon\alpha$, & quoties ϵ in verbis haberet accentum circumflexum, quamvis non veniat ex contractione, ut $\alpha\lambda\epsilon\delta\mu\epsilon\iota$, salio, futurum medium $\alpha\lambda\epsilon\delta\mu\epsilon\iota$, Doricè $\alpha\lambda\epsilon\delta\mu\epsilon\iota$, saliam.

ϵ , $\tau\omega\pi\iota\omega\iota\alpha$, pro $\tau\epsilon\pi\iota\omega\iota\alpha$: verberans. hæc mutatio fit in participijs fæminis barytonorum. Acoles quoque eodem modo ω , υ , & α pro ϵ ponunt.

σ , $\tau\omega$, pro $\sigma\omega$, tu.

δ , $\sigma\iota\varsigma$, pro $\delta\iota\varsigma$, Deus.

Acollismus.

D o r i c a	{	pro	ς	ι, τόποις, pro τόποις, verberamus: hoc fit in omnibus primis personis pluralibus finitis in ις.
			α	ει, αικα, pro αικα, vel εικα, si: & πόκα pro ποτι, aliquando.
			η	ει, αικα, pro εικα, si: dicimus etiā αικα, & εικα: & sine pleonasmō τε και, αι, pro ε, si.
			ω	οι, ποιμνικς, pro ποιμνικς, pastoralis.
			τ	κ, τίνος, pro κείνος, ille.
			κ	τ, πόκα pro ποτι, aliquando.

Detrahit quoque: ex diphthongo ει, ut λαβειν, pro
λαβειν, accepisse.

In diphthongis improprijs α, η, ω, iota subscriptum neg-
ligit, ut το Αινα, pro το Αινα, Aeneae.

Utitur etiam interdum casibus pluralibus pro semi-
ninis singularibus, ut καλαί, pro καλή, sermōsa.

Geminatis quoque α, η, π, pro simplicibus utitur, ut
ἴσον, pro ὅσον, quantum: ὅτι, pro ὅτι, quod: ἴππον: pro ἵπ-
πο, ubi, quo.

Ae o l i c a.	{	pro	α	η, αμείξ, pro ημείξ, dies: id fit Dorum more: sed Doricè huiusmodi α producit, & Aelice corripit- ur.
			ω	ε, ἴδωα, pro ἴδωα, videns: hoc fit praecipue in participijs fœmininis in ὄδωα, quæ communiter circumfle- ctunt ὄδ.
			ο	ο, ἑμοιος, pro ἑμοιος, similis.
			πω	μ, ὅπματα, pro ὅματα, oculi.
			η	ει, ἐλθῖν, pro ἐλθῖν, venisse.

Retrahit etiam accentum a utum ab ultima syllaba
in penultimam in dissyllabis: & in antepenultimam in
polysyllabis: ut κἄλος, pro κἄλος pulcher πόταμος, pro πο-
ταμος, fluvius.

Addit quoque: accusatiuis quorundam nominum fœ-
mininorum, ut καλαί, pro καλας, pulchras.

Præterea β ante p ponit βῆδον, pro βῆδον, res.

Utitur etiam præpositione *καὶ* pro *et*, cum.

Denique dictiones à quacunque vocali inchoatas, tenui spiritu afficit, ut *ἰδῶς* pro *ἰδῶσ*, *sol*.

Dialecticorū
uarietati
bi sit locus.

Atque hæc de Dialecticis in genere dicta sufficiant. Ne verò credas ea, quæ hic diximus, passim in omnibus dictionibus observari: non enim ista locum habent, nisi incertis quibusdam vocibus, & certis casibus partium orationis, quæ per casus inflectuntur, atque incertis quibusdam personis & temporibus verborum, veluti planum unicuique esse potest, & ex iis, quæ iam hoc loco attigimus, & ex iis, quæ à nobis sparsim per totam hanc Grammaticam annotabuntur: usum enim eorum, quæ hic cum unico dūtaxat exemplo in genere proposuimus, particulatim ostendemus, si ex iam dictis colligi non possit. Adiciemus quoque nonnullas alias regulas minus generales iuxta locorum opportunitatem. Hoc itaque in primis fuerit notatu dignū, Iones toto singulari & Latino plurali primæ & secundæ declinationis mutare α longum ultimæ syllabæ in η (exceptis quibusdam primæ, quorum Dorica declinatio est in η su, quæ in Annotationum tractatu in declinationes simplices à nobis enumerabuntur) & contra Dories mutare η in α. Atque ita fit, ut Aivῆς declinetur Ionicè, ut ῥῥῶν communiter: & rursus ῥῥῶν Doricè, ut Aivῆς communiter. Perro in latino plurali, quum α Ionicè migrat in η, iota sequens subscribitur, pro Aivῆς dicimus Aivῆς: sic μῦς pro μῦς, *Mus*.

Annotatio.
Ionismus.

α in η

Doricus,
η in α

Dati us
Plural.

Ionicus,
μς ης.

Communia
in prima no
invenia
tur.

Genitivus
singul.

Accusati
vus.

1 Nullam aliud nomen primæ declinationis est communis generis præterquam *ῥῥῶν*: atque istud dicitur commune eadem ratione, qua *latro* & *homo*, à Latinis, cum tamen vix unquam, ac ne vix quidem, illa epitheto *fœminino* iuncta inveniuntur aut Græcè aut Latine. Itaque dicito omnia primæ esse masculina. 2 Doricè, α, Acolicè & Ewoticè α. Ionicè ω, accentu in antepenultima. 3 Poeticè verò ω, ex Ionico per crasim. 3 Ionicè interdum 3 4 4 Si plura de vocativo desideras, vide Annotationes in declinationes simplices, circa principium. 5 Id est, si articulo *fœminino* dualis ac pluralis numeri auferas τ, habebis

habebis terminationes primæ declinationis in iſdem caſibus & numeris: ſed cùm articulus careat vocatiuo, ſumenda erit nominatiui euſdem numeri terminatio, eandem enim habent terminationem, ut iam ab auctore dictum eſt. ⁶ Doricè ἀρ. Aeolicè, & Bæoticè ἄων: Ionice ἰων. ⁷ Dativi pluralibus cuiuſcunque declinationis in e deſinentibus additur i, Atticè, Ionicè & Aeolicè, ⁸ Ionice interdum iac-

Genitiuus.
plural.

Datiuus.

Accuſatiuus.

10 Secunda declinatio tantùm eſt fœmininorum, quæ deſinunt vel in α, ἢ μούσα, muſa: vel in ν vt τιμή, honor: genitiuus in ης, datiuus in ν diphthongum, Accuſatiuus in αν, vel ων, vocatiuus in α vel ν, iuxta terminationem nominatiui. Dualia & pluralia
15 perinde ſe habent atque in prima Declinatione.

Secunda de-
clinatio.

S. Σ α, ης, η, αν, α. D. α, αν. P. α, ἰων, ας, ας, α.
Ζ η, ω, η.

1 Elenchus
terminatio-
num ſecun-
de.

Exempla.
Annotatio.

ἡ μούσα, ἡ μουſης, τῇ μούσῃ, ἡ μούσα, ὡ μούσα.
ἡ τιμή, ἡ τιμῆς, τῇ τιμῇ, τῶν τιμῶν, ὡ τιμή.
20 Finita in δα, δα, εα, & α purum (hoc eſt, quod non ſubſequitur conſonantem) faciunt Genitiuum in ας, Datium in α diphthongum, Ἀῖδα, Ἀῖδας, Ἀῖδα, Leda: Μάρδα, Μάρδας, Μάρδα, Martha: ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα, dies: φίλια, φίλιας, φίλια, amicitia.
25

Varietatem Dialectorum recipit omninò, ut Genitiuus pluralis primæ. In alijs caſibus nulla eſt varietas, quam ex his, quæ iam dicta ſunt, non poſſis colligere. Hoc tamen ſciendum multa huius declinationis nomi-
30 na ſyllabæ φι, vel φιν, adiectionem apud Poetas recipere: quod dum ſit, quæ deſinunt in α modò illud retinent, modò Ionico more in ν mutant, Οἰεφία, Οἰεφίαφι, Ξρανία: βία, βίης, violentia. Quæ verò in ν deſinunt, nihil mutant: ut δώμν, Δωμφί, cubile. Idem acc-
35 dit quibuſdam nominibus tertiæ: ſed ex οι & ον, ε & ν prius abſciuntur, ut ἑπαιός, ἑπαιόφι, exercitus: ὁσείον, ὁσείονφι, os oſis: ſic in pronomine αὐτόν, αὐτόνφι, ipſe. In quinta quoque declinatione neutra quædam in ος, & fœminina

Genitiuus
plural.

Paragoge
ſyllabæ φι
in ſecunda,
tertia &
quinta.

*Apocope in
tribus decli-
nationibus.*

in ω i, idem patiuntur: sed in ω s, ϕ prius vertitur in ι , ut
 $\sigma\eta\theta\omega$ s, $\sigma\eta\theta\epsilon\phi\iota$, $\rho\epsilon\phi\iota$ s. In fœmininis uerò in ω n, prius fa-
 ciunt genitiuum in ι n, ac deinde migrante ϵ in ϕ i fit no-
 men poeticum, ut η $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omega$ n, Genit. $\tau\eta$ $\kappa\omicron\tau\upsilon\sigma\upsilon\lambda\eta\delta\omega$ s unde
 $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\iota\phi\iota$, coxa. Porro huiusmodi nomina poetica sunt
 indeclinabilia. Patiuntur præterea hæ tres declinatio-
 nes apocopen, ut in secunda, $\gamma\lambda\omega$, pro $\gamma\lambda\omega$ n, pupilla: in
 tertia $\gamma\lambda\epsilon\upsilon$ pro $\gamma\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\upsilon$ n, antrum: ex $\kappa\epsilon\phi\alpha\iota$ pro At-
 ticè fit $\kappa\epsilon\phi\alpha$, & Ionicè $\kappa\epsilon\phi\alpha$, caput non $\kappa\epsilon\phi\alpha\iota$: in quinta
 $\tau\omicron\delta\omega$, pro $\delta\omicron\mu\alpha$, domus: quod non solum in nominatiuo,
 sed per omnes casus singularis huius declinationis fieri
 solet, $\tau\omega$ $\text{A}\iota\delta\omega$, $\tau\eta$ $\text{I}\delta\omega$, $\tau\omicron$ i $\text{A}\pi\omicron\lambda\omega$, pro $\text{A}\iota\delta\omega\tau\omicron\varsigma$, $\text{I}\delta\omega\tau\omicron\iota$, A-
 $\pi\omicron\lambda\omega\tau\omicron\iota$, id est, $\text{A}\iota$ acis, sudori, $\text{A}\pi$ pollinem. Huiusmodi a-
 pocope fit potius syllabæ, quàm unius tantum literæ. In
 paucis enim perditur sola litera, ut $\gamma\alpha\lambda\alpha$ pro $\gamma\alpha\lambda\alpha\zeta$, lac:
 $\alpha\lambda\epsilon\iota\alpha$, pro $\alpha\lambda\epsilon\iota\alpha\tau\alpha$, pinguedo: sic $\gamma\lambda\omega$, de quo suprà.

*Tertia de-
clinatio.*

ω s

ω n

1 Tertia declinatio complectitur ¹ masculina,
 fœminina & communia in ω s, $\iota\lambda\epsilon\gamma\omega$ s, sermo: $\eta\iota\delta\omega$ s,
 via: $\iota\kappa\eta$ η $\alpha\iota\theta\epsilon\gamma\omega\tau\omicron\varsigma$, homo, & neutra in ω n, $\tau\omicron$ $\xi\upsilon\lambda\omega$ n, lig-
 num. Vocatiuus in ι , genitiuus, datiuus, & accusa-
 tiuus, item dualia & pluralia sequuntur articulum
 masculinum & neutrum.

*Elenchus
terminati-
onũ tertiæ.
Exempla.*

2 ω s, ² ω s, ω s, ϵ . D. ω s, ³ ω n. P. ω i, ω n, ω i, ⁴ ω s, ω i.
3.4 S. ω s, ω n, ω n, α .
 $\epsilon\alpha$, α .

$\iota\lambda\epsilon\gamma\omega$ s, $\tau\omega$ $\lambda\epsilon\gamma\omega$, $\tau\eta$ $\lambda\epsilon\gamma\omega$, $\tau\omicron$ n $\lambda\epsilon\gamma\omega$ n, ω $\lambda\epsilon\gamma\omega$.

$\eta\iota\delta\omega$ s, $\tau\omega$ $\iota\delta\omega$, $\tau\eta$ $\iota\delta\omega$, $\tau\omicron$ $\iota\delta\omega$ n, ω $\iota\delta\omega$.

$\iota\kappa\eta$ η $\alpha\iota\theta\epsilon\gamma\omega\tau\omicron\varsigma$, $\tau\omega$ $\iota\kappa\eta$ $\tau\eta$ $\alpha\iota\theta\epsilon\gamma\omega\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\alpha$.

$\tau\omicron$ $\xi\upsilon\lambda\omega$ n, ω $\xi\upsilon\lambda\omega$ n, $\tau\eta$ $\xi\upsilon\lambda\omega$, $\tau\omicron$ $\xi\upsilon\lambda\omega$ n, ω $\xi\upsilon\lambda\omega$ n.

*Annotatio
de nomi-
nis neutris.*

Neutorum tres casus similes, nominatiuus, ac-
 cusatiuus & vocatiuus: qui in singulari numero
 varias habent terminationes in quinta declinatio-
 ne: pluraliter autem semper exeunt in α .

*De nomi-
ni g n-
re regule
generales.*

Locus hic exigit, ut de nominum genere aliquid di-
 camus, quo possis discernere fœmina aut communia
 in ω s, i masculinis. As primum generales quasdam re-
 gulas

gulas subiectus quibus sola significationis genus poterit dignosci, tam in quinta, quam tertia declinatione: in alijs cum hac generum diversitas non habet locum, nisi paululum in quarta, ut suo loco dicemus. Ceterum de adiectiuorum genere nihil in his declinationibus à nobis expectes, nam in annotationibus in nomina adiectiua, illorum genus demonstrabitur. Hic itaque tantum de substantiuis agemus: quæ aut propria sunt, aut appellatiua: & propria quidem virorum, siue deorum, mensium & fluuiorum sunt masculina: propria verò mulierum siue deorum, urbium, insularum, numium & fontium, feminina. Appellatiua verò, quæ ad solos mares pertinent, masculina sunt & cognitiu facilia, ut *pater*, quæ scilicet munus vel officium marium significant, sic quæ ad solas feminas pertinent, feminina sunt, ut *mater*: quæ verò ad utrumque sexum referuntur, sunt communia, ut *virgo*, *mas* vel *femina*: *Deus* vel *dea*: *hinnulus*, *mas* vel *femina*, & sic de alijs, quoties unica voce utimur ad significandum utrumque sexum: quamuis in quibusdam alijs etiam sit vox ad significandam feminam, ut *dea* & *dea*, per feminam hic intelligo non solum mulierem, sed omnium animalium femininum sexum. Præterea feminina sunt arborum nomina: fructuum verò neutra. Ab his omnibus regulis excipe finita in *or*, hæc enim præterea significatione, semper terminationis genus recipiunt, ut *rixor*, *filius* vel *filia*: *foliola*. Inueniuntur & alia, præcipue arborum & fructuum nomina, quæ has regulas non exactè seruant, sed ea magis notanda, quam imitanda: id verò accidit aut licentia poetica, aut propter quandam diuinitatis proprietatem. Relat nunc, ut dicamus de genere substantiuorum in hac huius declinationis tertia, quum significatione illud dignosci non potest. Subijciemus itaque ordine Alphabetico primò feminina deinde communia, quæ passim legendis auctoribus occurrunt, quæ verò hic non enumerabuntur, masculina censeantur.

Genus substantiuorum hic solum traditur.
Masculina propria.
Femina propria.

Appellatiua
Mascul.
Femina.
Communi.

Arbores.
Fructus.
Exceptio.
Annotatio de finitis nominibus.
Aliæ exceptiones.

F O E M I N I N I -

αἰγυλος, abcessus inter na- res & maiorem angu- lum oculorum.	κιβωτις, arca.	
αἰγυλος, naus genus.	κῶφος, vas concauum, & exculpium, quod dicitur nauiculae.	5
ἄμμος, arena, puluis.	λαοφός, via publica.	
ἄμμος, arena, sabulum.	λαοφός, idem, via re- gia.	10
ἀνοδος, ascensus, locus in- uius & difficilis acces- su.	μείδωρος, brevis, via.	
ἀσφαλτος, bitumen.	μίνδω, sterqus huma- num.	
αὐλεις, vestibulum.	νειός nouale.	
βαῖτος, rubius.	νέος, idem.	15
βένδος, toga.	νήσος, insula.	
βίβλος, papyrus, iunius, charta.	νόσος, & Ionicè, νόσος, mor- bus.	
γέγρατος, grus.	ὄαρος, sermo, femina.	20
δοκός, trabs, tignum.	ὀδός, & ia.	
δοκος, consideratio.	περίοδος, circuius.	
εἰκός, imago.	προόδος, progressus.	
εἴρεος, remigatio, remigi- um.	ῥάβδος, virga, ramus.	
εἰσόδος, introitus, ingres- sus.	σίτημος, sifamum, frumen- ti species.	25
ἐπαχθόδος, reditus	σποδός, cinis sordidus.	
ἔρημος, eremus, solitudo.	σπός, & σπός, tormen, dolor intestinorum.	
ζυγός, iugum libræ.	σπός, aceruus.	
ἡπειρος, & Doricè ἀπει- ρος, continens, id est, terra firma, item an- nuius.	σπίλος, semina.	30
ἵππος, equitatus, pro e- quo verò est Mascu- linum.	τρίοδος, triuium.	
κιβωτις, arca panaria.	ῥαχλάτος, locus, ubi agi- tatur rota.	
	ῥαχμάτος, arena.	
	ῥαχμάτος, calculus.	35
	ῥαχμάτος, storea, teges, scir- pus, è quo contextitur malta.	

COMMVNIA, SIVE INCERTI

aut dubij generis.

ἀβυσσος, abyssus.

βάδος, iter.

κάπετος, fossa.

κλήεσς, fors.

κόωεσς, finis.

λίμος fames, Atticè ὁ Doricè ἡ.

μήενδος, funis.

ράμνος, rhamnus, virgultum spinosum.

ράφνος, raphanus.

ρίνς, pellis, scutum.

βράδος, anax, auis.

κάμνος, fornax.

σορίς, urna.

σαμνος, urna calathus.

σπατός, exercitus.

σωβός, consilium.

ὕαλας, ὦ Atticè, ὕλος, vitrum.

χολός, arca, locus.

χολός, pabulum.

ψάμδος, arena.

Inuenientur fortè quædam alia fœminina communia, quàm quæ hic enumerantur, sed certè paucissima, eaque præcipuè aut nomina herbarum, aut animalium. ut ἡ φάρος, siue ἡ φάρος, verbasum herba: ἡ φόνος, atr. ἔτυλις, fuscus agrestis: sic ἡ ἄμπος, vitis, cum suis compositis: t ἡ ἀγρίμπος, siue per syncopen ἀγρίμπος labrusca, vitis agrestis: sic ὁ γλάνος, glanus ferra, quæ ὦ hyæna, quæ omni recensere nolimus, quòd maxima ex parte nimis essent incerta, neque illa fœmininis epithetis iuncta legissemus, sunt enim parum usitata. Inuenientur rursum quædam huc congesta, quæ in lexicis alterius generis esse depræbentur. Verùm illis hac in re non est omninò fides adhibenda, nam sunt plerumque deprauata. Idem iudicatio in nominibus quintæ, quæ suo loco eodem modo enumerabimus. Porro genere variantia quære inter Heteroclitia. ² Atticè Ionicè ὦ ² Thessalicè αἰο. Doricè ω. ³ Ionicè αἰν ⁴ Doricè ως ὦ ³ 4

Herbae.

Animalia.

Gen. singul.

Gen. dual.

Accus. plur.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio. ¹ Atticorum est propria, verterentium vocales præcedentis declinationis in ω: ¹ alioqui genere consentit, nam continet masculina, fœminina & communia in ως, ὁ Μενέλαος, Menelaus: ἡ ἀλως, area: ὁ κῆ ἡ εὐχως, fertilis: & neutra in ων, τὸ εὐ- ² γων, fertile: Omnes casus ² desinunt in ω: vertitur:

enim

enim : in ω , ω in ω subscribendo iota, & in ω , abiecto
v. Neutorum quoque α migrat in ω , hoc modo.

3.4 S. $\left\{ \begin{smallmatrix} \alpha\varsigma,^3 \\ \alpha\tau, \end{smallmatrix} \right\} \omega, \omega, \left\{ \begin{smallmatrix} \omega\tau,^4 \\ \alpha\varsigma, \end{smallmatrix} \right\} \omega\tau, \alpha\tau. \left\{ \begin{smallmatrix} D. \\ \omega, \alpha\tau. \end{smallmatrix} \right\}$

Elencbus
terminati-
onum quar-
tae.

Exempla.

P. $\left\{ \begin{smallmatrix} \alpha, \\ \omega, \end{smallmatrix} \right\} \left\{ \begin{smallmatrix} \omega\tau, \alpha\varsigma, \\ \alpha, \omega. \end{smallmatrix} \right\}$

δ Μενέλιος, τὸ Μενέλιω, τῷ Μενέλιω, τὴν Μενέλιω, ὁ Μενέλι-
ος.

η ἄλος, τ' ἄλω, τῇ ἄλῃ, τὴν ἄλῃ, ὁ ἄλος,

ϵ καὶ ἡ εὐγίως, τὴ καὶ τ' εὐγίῳ, τῷ καὶ τῇ εὐγίῳ.

τὴ εὐγίῳ, τὴ εὐγίῳ, τῷ εὐγίῳ, τὴν εὐγίῳ.

Declinatio-
nes parisyl-
labae.

Atticorum
declinatio
in quibus
nominibus
recepta sit
ab ijs, qui
communi
lingua scrip-
serunt.

Quatuor praedictae declinationes appellantur
parisyllabicae, quod obliqui sint nominatio pa-
res syllabis.

Hae Atticorum declinatio à communibus in quibus-
dam tantum nominibus est recepta: nempe in ijs, quae hic
& in annotationibus in declinationes simplices à Cle-
nardo recensentur, atque in his quae sequuntur.

γάλος, καὶ γάλος, ἡ, glōs, soror viri.

ἐνός, ὁ, mutus.

ἰσός, ὁ, ἡ, propitius: unde αἰσός, ὁ, ἡ, immisericors.

ῥαός, ὁ, vel (ut alij volunt) τὸ, funis, rudens.

ὀρφός, ὁ, orphus, genus piscis:

πλός, ὁ, ἡ, plenus, unde ὁ καὶ ἡ ἀνάπλως, ἐκπλως, ἐσπλως,
idem quod πλός.

σός, ὁ, ἡ, saluus, integer.

χρεών, τὸ, siue τὸ, χρεός, debitum: unde ὁ ἐσχρεός, debitor:
& ὁ καὶ ἡ ἀξέχρεός, fide dignus.

His adde quaedam composita à γῷ siue γαῖα, terra: quae
penultimam corripunt, ut alia huius declinationis om-
nia, & eluti:

ἀνώγειον, τὸ, caenaculum, quasi ἀνω τ' γῆς ἐν, supra ter-
ram existens, siue à solo subductum: erant enim caenacu-
la in superiori aedium parte, in tertia dicemus ἀνώγειον
per diphthongum: αἰ sed quarta in his magis recepta
est.

βαθύγειον, τὸ, profundam terram habens, terra profun-
da.

λυσιγίως,

ἄσπερος, ὁ, terra sterilis.

Sic quædam composita à κέρας, caro : κέρας, cornu ut
ἐσπερος, ὁ, carnisprimum.

δίκερος, ὁ, ἡ, bicornis.

ἰσκερος, ὁ, ἡ, pulchra habens cornua.

πολύκερος, ὁ, ἡ, cornutus.

Sunt & alia in *ος*, quæ per quartam vel quintam
declinationem flectuntur : de quibus vide tractatum
Heteroclitonum. Sunt præterea multa propria, quorum
Attica declinatio est in usu : præcipuè verò, quæ com-
muniter definerent in *ας*, & *ος*, ut Μανίας, Ἀνδρίας,
pro Μανίας, Ἀνδρίας : & monosyllaba circumflexa, ut
κῶς, Cos insula. ² Id est, habent in ultima syllaba ω ³ Po-
eticè ῶ, vel ῶ punctio subscripto, ab Ionico tertie *οιο*.
⁴ Vocativus est similis nominativus, more Attico, ut
dictum est in prima declinatione.

Quinta declinatio imparisyllabica complecti-
tur ¹ omnia genera, & terminationes plurimas.
Genitivus nominativum superat, exiens in *ος*, dati-
vus in *ι*, accusativus in *α*, vocativus ² sæpè idem cū
nominativus. Dualis nominativus *ι*, genitivus *οιν*.
Pluralis nominativus *ες*, genitivus *ων*, dativus *οι*, ac-
cusativus *ας* : At neutrorum plurale in *α*.

N. varius *ος, ι, α*, Vo. var. Dual, *ι, οιν*.

S. { P. *ες, αν, οι, ας, ες*.
α, α.

S. ὁ Τῆταιν, τῷ Τῆταϊν, τοῦ Τῆταϊ, τὸν Τῆτανα, ὦ Τῆταιν.

D. τῷ Τῆταϊν, τοῖν Τῆταϊν, ὦ Τῆταϊν.

P. οἱ Τῆταϊν, τοῖς Τῆταϊν, τοῖς Τῆταϊ, τῶς Τῆτανας, ὦ Τῆτα-
ναι, Titan.

Quomodo hæc genera significatione dignoscantur, satis
abundè diximus, quum de tertia declinatione aiceremus.
ea verò quæ auctoritate solum vel terminatione præci-
pi possunt, in sequentibus indicabimus, singulas termi-
nationes eo ordine, quo ab Auctore dispositæ sunt, discu-
tientes, ac unicuique illarum suum genus assignantes.
Quamvis autem hæ terminationes varie sint ac multi-
plices, possunt tamen ad novem reduci, quatuor scilicet
vocales,

Finia in *ος*
quarta vel
quinta.

Propria in
ας, & *ος*,
Monosylla-
ba circum-
flexa.

Genitivus
fin. ul.

Vocativus
singul.

Quinta de-
clinatio.

Elen bus
terminatio-
nis quinta.
Exemplum.

Genera.

Terminati-
ones quinq-
ue nom, α, ι,
υ, ρ, γ, ξ, ρ, ζ, φ

vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, γ, ξ, ρ, ζ, φ. nam
nullum nomen Græcum desinit in ι, ο, ζ, λ, μ, aut in α i-
quam mutam, exceptis Barbaris & Hebræis, ut αἶψα-
καλ, Αἰθρῆ, ἀδάμ, Adam, &c. quæ tamen reduci pos-
sent ad declinationem Græcam, nempe ad tertiam, &
finirentur in ας, αἶψακαλς, ἀδάμς, &c. Porro finita in υ
non reperiuntur in quinta declinatione: sed omnia sunt
2 secunde. 2 Circa finem huius declinationis indicabuntur
ea nomina, quæ vocativum nominativo simile non ha-
bent. ibi etiam agitur pluribus de accusativo singulari,
& dativo pluribus.

Vocativus.

TERMINATIONES QVIN- tæ declinationis.

Genitivus
quintæ.

α, ατος.

ατος.

Adiectiva
in.

α, ατος.

υ, υτος.

υ, υτος.

Adiectiva
neutra in υ.

α, ατος.

Finita in α, 6

ι, υ, neutra
sunt in α
fæmin.

Nomina li-
terarum
quatuor de-
clinabilia &

1 Finita in α formant genitivum in ατος: τὸ βῆμα, ατος
τὸ βήματος, altare, tribuna, suggestum.

2 Nomina literarum sunt indeclinabilia, τὸ ἄλφα, ατος
βῆτα, δέλτα.

3 1, ιτος, 3 vnum substantivum, τὸ μέλι, μέλιτος, mel.
Adiectiva neutra communium legem servant: ὁ
κῆρ ἰσχυρεῖς, τὸ ἰσχυρὸν, ἰσχυρῆτος: gratus, α, ατος: ὁ κῆρ
φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρις, φιλοπατρίδης, πατριᾶς studiosus, α,
ατος: sic etiam, τὸ πῆ, πνός, vt commune ὁ κῆρ ἰσχυρῆτος, π-
νός, aliquis, aliqua, aliquod.

3 4 1, 3 ιος: τὸ σῆμα, σῆματος, σμασι: de quo 4 alias.

5 υ, 5 υος: τὸ γένυ, γένυος, genu, geniculum.

υ, 5 υος: τὸ αἶμα, αἵματος, υρβ: τὸ πῶς, πώτος, grex ou-
um, ovile. Sic neutra masculinorum in υς, ὁ ἰδὺς, τὸ ἰδὺς,
ιδύος, incundus, ι, ιum, suavis, & suave.

α, 6 υος: ἡ Ἀντιώ, Ἀντιός, Latona 6 est declinationis con-
tractorum.

1 Finita in α, ι, υ, omnia sunt neutra, absque ulla
exceptione. Sic finita in α, omnia sunt fæminina. 2 De fi-
nitis in α, videtur Auctor tantum intellexisse, non autem 35
in genere de omnibus literarum nominibus: quamvis lo-
cum quoque habeat in reliquis, exceptis quatuor, quarum
nomen adiectivo indicatur, nempe ἡ φιλία, υ, φιλόν, ο, μικρόν,
α, μικρά:

quare decli-
nentur.

α, η,

υ, ε,

ο, ω,

Substantia
in barba-
rasūt, præ-
ter μέλι cū
compositis.
De diuersi-
tate termi-
nationum
genitui cer-
tæ regule
ubique tra-
di non pos-
sunt, nisi
velimus per
se satis notis
per igno-
tiora, &
minus no-
ta, explica-
re.

α μέλι quæ deo inantur more adiectiuorum μέλι, μικρόν,
& μέλι, quæ facit in genituo μέλιος, ut habes in tra-
ctatu Heteroclitorum circa finem, olim tamē harum vo-
calium nomina erant, α, υ, ο, &, ut Latinarum, e, i, o: verū
5 5 per ea his addita sunt epitheta ad indicandum aliquod
discrimen, & vocatum sit μέλι, id est, paruum, vel te-
nue, ad differentiam υ vocalis longæ, quæ ut e fermè pro-
ferrebat: veluti diximus pag. 2. vers. 28. sic υ, dictum
fuit μέλι, ad differentiam diphthongi ε: olim enim (ut
10 10 loco citato attigimus) υ ε & proferrebat, ut u Lati-
num, υ quidem ut u hodie pronuntiatur à Gallis: & ve-
rò, ut u sonat hodie Italis. Caterum ο & ω, quæ eodem
fermè modo proferrebat, varia epitheta sortita sunt,
iuxta quantitatis differentiam: ο quidem μικρόν, id est,
15 35 paruum dictum est, quia breuem facit syllabam: ω verò
μέγα, id est magnum, quod sua natura syllabam produ-
cat. 3. Refertur dicitur unum, nam ea quæ faciunt ιος, ut οί-
ον: barbara sunt, & non propriè Græca. Inveniuntur
tamen composita à μέλι, quæ etiam faciūt ιος, ut οίον, μέλι,
20 20 vinū mulsū: μέλι, a. etum mulsū: & μέλι, aqua mul-
sa. 4. In secunda declinatione cōtractorum: 5 Proponun-
tur ab Auctore in hac declinatione multe nominatiui
terminationes, quarum singule varias genitui formas
recipiunt, ut ο, ιος, vel ιος, de quibus quidam Gramma-
5 25 tici praelixè tractarunt: nos tamen hæc curiosè persequi
nolumus, quod & nimis longum esset, & quia in multis
id fieri non possit, nisi adducatur syllabaria vocalium an-
cipitum quantitas, aut accentuum ratio, aut generum
notio: quæ multò minùs nota sunt, quàm ea, propter quæ
0 30 declaranda adducuntur. Quodquamvis Grammatici
vulgo facillime soleant, ego semper ridiculum existima-
ui: cum omnis disciplina à facilibus & magis notis,
ad obscuriora, & minùs nota, progredi debeat. Quare
non innum quorundam genus & accentum, & vocaliumq;
ancipitum quantitatem, potius per genitui terminatio-
35 35 nes J quæ per se satis notæ sunt, si quis nonnullum huius
linguæ & sum, auctorum lectione sibi compararit) quàm
contrà genitui terminationes per illa, quæ multo sunt
diffici-

Regula de-
finitis in o
non omnino
inutilis

Regula de
finitis in ac
per se in-
utilis.

Ubi multa
percipienda.

difficiliora, censeo esse explicanda, velim tamen inter-
dum, si commodè id fieri possit, & cum aliquo lectorum e-
molumento, adduci dictionum genus, accentum, & quan-
tatem ad designandam quandam terminacionum no-
titiam: ut si hoc loco dicam, Substantiua in u, penulti-
mam corripientia, faciunt uos: quæ verò penultima in
produciunt, faciunt uos, cum omnibus adiectiuis. hac qui-
dem regula non poteris facile cognoscere, quare τὸ δ' αὖτε
id est, lacryma, potius faciat δ' αὖτε, quam δ' αὖτε: 10
cuius penultimæ quantitas non sit cuius cognitu facilis:
in δ' αὖτε verò, id est hasta, quivis cognoscet, penultimam
esse breuiorem, cum sit ο μῆτις: quare statim dicet τὸ δ' αὖτε.
Itaque hæc regula non fuerit omnino inutilis, sed non
satis certa. Hanc verò inutilem prorsus indicauerim. Fi-
nita in ac, acutitona: δ' αὖτε, in genitivo faciunt: quia nul- 15
lo modo potes scire, quæ finita in ac, ultimam acuant, ni-
si ex genitivi terminatione, cogèris enim in Accen-
tum tractatu conuersam hanc regulam audire, hoc
modo: finita in ac, facientia in genitivo δ' αὖτε, ulti-
mam acuant. Ex quibus regulis nihil certi potes colli- 20
gere. Itaque velis, nolis, ad usum alterutrius recurras
necesse fuerit. Facilius verò usus te docebit, quæ no-
mina in ac, δ' αὖτε faciant (unde acutitona esse conclu-
des) quàm nosse, quæ in ac acutitona sint, ut inde in-
feras, declinari per δ' αὖτε. Vides igitur esse multa 25
percipienda, nec posse omnia (nisi ridiculi sepe numero
velimus esse) regulis comprehendere. Quare ne mireris,
si interdum ad huiusmodi varium eiusdem terminatio-
nis genitiuum indicandum regulis certis utamur, in-
terdum verò nihil certi præcipiamus: ne scilicet facilia 30
per difficilia, & per tenebras lucem videamur indica-
re. Vide quartam declinationem nominum contra-
ctorum.

αὖτε αὖτε.

αὖτε αὖτε.

αὖτε αὖτε: παῖς, παῖδες, παῖς, genus cantilenæ in lau-
dem alicuius: ὁ Πάν, Πάνος, Πάνος, Pan deus, pastorum: τὸ μέ- 3
λαν, μέλανος, nigrum, atramentum.

αὖτε αὖτε, participia sunt: τὸ τὸ φαν, τὸ φαντος, verbe-
rans vel quod verberavit. Sic adiectiuum τὸ πᾶν, παν-

τος,

τοῦ ὅμνε, more masculini πᾶς παντος, omnis.

Duo hic notanda : primū, Omnia substantiva in α, esse masculina : adiectiva verò siue participia (ut suo quoque dicitur loco) esse neutra, deinde : Participia in α, & adiectiva in πᾶν, facere in genitivo αὐτῶς, reliqua verò omnia, αὐς. Porro huiusmodi participia sunt aut Aoristi primæ vocis actiue quorumcunque verborum, aut presentis, vel Aoristi secundi eiusdem vocis, secunde coniugationis verbum in μι.

αἰ, αὐς, τὸ τίπην, τίπνος, tenerum.

αἰ, αὐς, τὸ χαρίης, χαρίεντος, gratum, urbanum, vt masculinum χαρίεις, gratus : sic participia, ὀτυφθεῖς, το τυφθῆναι,erberatus, verberatum.

Observabis hic, omnia in α esse neutra atque adiectiva vel participia : & quæ à communi α, facere αὐς, reliqua αὐς. Ceterum hæc participia sunt vel aliter Aoristi passivi : vel presentis siue Aoristi secundi vocis actiue verborum primæ coniugationis in μι,

λω, αὐς, ὁ Ἐμλω, ἔμλωος, Græcus : ὁ σερπὼν, σερπῶος Siren apud genus, aut certè domuncula, & Siren fabulosarum mulierum una,

λω, αὐς : ποιμὴν, ποιμῶος, pastor : ἡ φρήν, φρεῖος, mens : ὁ ῥί, ἡ τίπλω, τίπλωος, tener, tenera : cuius neutrum τὸ τίπην τίπνωος, tenerum.

Disyllaba in μιν, & adiectiva quæcunque in α, cū his substantiis ὁ αἰδῶν, timor in gutture glandium instar : ὁ αἰχμήν, barba : ὁ αἰχμήν, cernix ὁ εἰπών, puer : & ἡ φρήν faciunt αὐς : reliqua αὐς, atque hæc, quæ αὐς faciunt, feminina sunt, præter ὁ κρην, fucus, vespa sterilis : ὁ σφην, cuneus : ὁ σκολῶν, canalis, fistula : atque ὁ ἄν, ἡ χην, anser nam alia masculina significatione dignoscuntur, & ὁ ἄν, cum cōpositis. Quæ autem per αὐς flectuntur, masculina sunt, præter ὁ εἰπών, & adiectiva, de quibus suo loco.

αἰ, αὐς : ὁ δελφίν, δελφίνος, delphin piscis : ὁ ἀκτίν, ἀκτίνος, radius : cuiusmodi nominatiuus etiam per α : δελφίς, ἀκτίς.

Cōposita masculina sunt, atq; hec tria, ὁ ἰν, littus : ὁ ἰν, miluus : ἡ γένος, mensura : quum verò significat venā aut

Annotatio
de finitis in
α. Participia in α ubi inueniuntur.

αἰ, αὐς.

αἰ, αὐς.

Notio de finitis in α.
Participia in α ubi inueniuntur.

λω, αὐς.

λω, αὐς.

Regula de α.

αὐς
αὐς.

Feminina.
Masculina.

Fœminina.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

ον, οντος.

aut vim est fœminini, reliqua simplicia fœminina. Διὸν
 verò quamvis ab Auctore veluti masculinum ponatur,
 ab aliis tamen commune dicitur, ὁ καὶ ἡ διὸν.

ον, οντος, τὸ μείζον, μείζονος, maius à communibus in ον.

ον, οντος, participia sunt: τὸ τίπτεον, τίπτεος, verbe-
 rans.

ον, οντος: τὸ δίπτεον, δίπτεος, vt commune δίπτε, bipes.

ον, οντος, participia sunt: τὸ τυπτεῖν, τυπτεῖντος verbera-
 turum.

Omnia in ον & ον neutra sunt, atque vel adiectiua à
 communibus in ον, & ον, vel participia, & in adiectiuis
 quidem ον ita ut οντος, & ον, οντος: in participijs verò ον, οντος,
 & ον οντος. Ceterum participia in ον, sunt vel præsentis,
 vel aoristi secundi, vel futuri primi barytonorum vocis
 actiue: aut præsentis, secundine aoristi eiusdem vocis
 verborum tertiæ coniugationis in μ, finita verò in σι sunt
 quoque omnia vocis actiue: vel futuri secundi in qua-
 libet coniugatione, vel primi in quinta, vel præsentis in
 prima & tertia verborum circumflexorum.

ον, οντος: ὁ μύκων, μύκωνος, turris, domus, lignea: ἡ
 Γόρτυς, Gortyn, ciuitas Crete: quorum nominatiuus
 etiam in ον definit: ὁ φόρκων, vel ὁ φόρκος, Phorcis, Nep-
 tuni filius, & Medusæ pater.

ον, οντος participia sunt: τὸ ζευγύνειν, ζευγύνειντος, iun-
 gens.

Finite in ον, omnia faciunt οντος, nisi sint participia:
 sunt quoque omnia masculina, nisi significatio impediatur
 (vt in γόρτυς, quia est proprium urbis) aut participia
 fuerint: que neutra sunt, atque præsentis temporis, vo-
 cis actiue, quartæ coniugationis verborum in μ, I Hoc
 etiam declinatur per οντος, τὸ φόρκωνος. Vel Dorice ὁ φόρκος,
 τὸ φόρκος, τὸ φόρκος, ablato ι, vt multa alia, de quibus in
 Annotationibus in declinationes simplices.

ον, οντος ὁ κλαῖν, κλαῖντος γαμῖς: ὁ αἰάν αἰάντος, æuum: ἡ
 Σιδων, Sidon, urbs Phœnicie, ὁ Πλάτων, Πλάτωνος, Plato: 35
 ἡ μήκων, παρauer.

ον, οντος: ὁ σιρίων, σιρίωνος, ferra: ἡ χελιδὼν χελιδόνος, hy-
 rundo: & communia, ὁ καὶ ἡ θυσία, θυσία, felix.

DECLINATIONES.

33

& ita cōparatiua, ὁ καὶ ἡ κρείσσων, κρείσσωτος, mel'or: quorum neutra in ων, τὸ εὐδαίμων, εὐδαίμωνος, felix, beatum: τὸ κρείσσων, κρείσσωτος, melius.

ων, ὄντες: Ξινοφῶν, Ξινοφῶντος, Xenophon.

5 ων, ὄντες: δεικῶν, δεικνύς, draco: & participia, ὁ τῷ πῶν, τῷ πῶντος, verberans.

Nemina in ων, quorum genus significatione dignosci non potest, masculina sunt, præter sequentia fœminina.

ἀκροχορδαῖν, terruca.

σιδῶν, linteum.

10 ἀλων, arca.

τιμιδῶν, tabes.

ἀμπέλων, vinea, vitis.

πῆγον, columba.

ἀνθεραῖν, mentum.

πελαῖν, palliolum.

ἀρραβῶν, pignus.

τρογῶν, turtur.

βρωῖν, custodia apud Alexan-

δρεος. χελιδῶν, hirundo.

15 dreos.

χθῶν, terra, solum.

εἰκῶν, imago.

χλιδῶν, ἑσς, deliciae, ornatus muliebris.

ἡλῶν, litus.

χλιδῶν ἄντες, armilla.

ληθιδῶν, obliuio

σπιδῶν, putredo.

His adde omnia finita

20 σιαγῶν, maxilla.

in ὄντων.

Hæc præterea sunt modo masculina, modo fœminina, μαιιδῶν, cura: μῆκων, papauer, χθῶν, nix: χτῶν, vestis.

Nunc de genitiui varietate, si non omnia, tamen aliquid dicamus: quamuis & hoc vsu potius, quàm præ-

ceptis, discere præstabat: nihil enim certi de his potest præcipi, nisi (ut antea dixi) per se satis nota per dif-

ficillima velimus explicare. Faciunt igitur ὄντες per ὁ μῆ-
35 γα omnia ferè substantiua masculina, & fœminina vr-

bium, quæ non desinunt in ὄντων. Nam omnia finita in

30 ὄντων, atque adiectiua, & substantiua fœminina faciunt ὄντες per ὁ μικρὸν. Ex adiectiuis excipe αἰδῶν, ar-

dens: & εἰσῶν, cauillator, non vera dicens: ex fœmini-

nis vero ἀκροχορδαῖν, vel ἀκροχορδαῖν, ἀλῶν, ἀμπέλων, ἀρρα-

βῶν, βρωῖν, πελαῖν, φλιδῶν, armille: his adde duo incerti

35 generis, μαιιδῶν, μῆκων: quæ omnia faciunt ὄντες per ὁ μῆγα. Porro pauca sunt, quæ faciant in ὄντος per ὁ μῆγα, quæ omnia sunt masculina, & maxima ex parte propria virorum circumflexa, quæ à Latinis per ontis

ων, ὄντος.

ων, ὄντος.

In ων mas.

Fœminina.

In ὄντων

fœm.

In ων com-

munia.

ὄντος.

ὄντος.

Exceptio.

ὄντος.

ὄντος.

ontis.

οἷτος.
Participia
in οἷ.

ἔντος.

ἔντος.

ξ in {
xos.
yos.
chos.

ξ, πτος.
Genus fini-
torum in ξ.

Masculina
Fœminina.

declinantur : ut Xenophon, Xenophonis : sic Phae-
thon, Demophoon, & ceter. In οἷτος verò per οἷμικρον fa-
cientia vix alia inuenias, quàm hæc quatuor, δῖακων, λίων
λέων, δειάπων, draco, leo, senex. famulus : & participia
ætiue vocis in οἷ, non habentia circumflexum : quæ
sunt vel præsentis temporis, vel aoristi secundæ el fu-
turi primi. Quæ verò accentu circumflexo notantur
& habent neutrum in ἐν (quæ enumerauimus quum
de ἐν ageremus. 34. 3.) ea ἔντος quoque faciunt. de illis
autem nullam mentionem jecit hoc loco Clenardus.
Cæterum ea, quorum neutrum similiter in ἐν per οἷ
μικρον circumflexum desinit, per οἷτος flectuntur, & οἷ
μικρον seruant, suntque præsentis temporis vocis ætiue,
secundæ coniugationis verborum circumflexorum. Id au-
tem accidit propter crasim, quæ sit ex α & ο in οἷ ut suo
videbimus loco.

ξ in xos, yos, chos : ὀδωξ, δωξας, pectus, thorax : ὀ-
λιξ, ὀλικας, poculum, calix : ὀρπαξ, ὀρπαγος, rapax : ὀδω-
πιξ, ὀδωπικας, vulpes, mutat » in ο : ὀδιξ, τευχες, capil-
lus, ' pro aspirata sumit tenuem, τ pro θ.

ὀλιξ, ὀλικτος, rex : ὀνύξ, νυκτις, nox : interiecto τ.

Finite in ξ masculina sunt, aut feminina, aut commu-
nia : neutra verò nunquam. & feminina quidem pauca
sunt & communia paucissima, si cum infinita masculi-
norum multitudine conferantur. Itaque feminina &
communia siue incerta quorum genus significatione co-
gnosci non potest, hic enumerabimus : reliqua verò intel-
ligentur masculina. Hæc igitur sunt fœminina.

ὀδωπιξ, vulpes.

μῆστιξ, flagellum.

αἷτωξ, ambitius orbis.

μῦρμηξ, formica.

αὔλαξ, sulcus.

μῦσαξ, labrum, barba

ἑπίδαξ, lactuca.

menti.

κλίμαξ, scala, seu scabæ.

ἑμπαξ, uia acerba & im-
matura.

κύλιξ, poculum.

ἑραξ, urax, auis.

κλώμαξ, asperitas.

πίλωξ, galea, cassis.

κρίξ, capilius & crex auis.

πίδαξ, fons.

λαρπαξ, urina, area.

πίριξ, yos, alia.

μῆσαξ, esca, bruchus.

πίριξ,

ῥοιῖς, fluvialis scaphæ ge-
nus.

ομιδῖς, vibex, liuor ex
percussione.

5 αῶιδῖς, genus musici in-
strumenti.

ὀσπῖς, odoris gemus.

πῑπῖς, avis.

10 ὕσπῖς, hystrix, herinacy

species.

φῑλαγῖς, internodium in
digitis, & Phalanx or-
do militaris.

φῑεγῖς, vallis.

φῑοῖς, phoix, avis.

χῑραῖς, vallis, id est, palus
cui vitis alligatur.

χῑνῖς, chænix, semodus.

His addc finita in ιγῖς, & monosyllaba, non
desinentia in αῖς.

Excipiuntur tamen sequentia masculina.

βλῖς, stolidus.

theniensis.

δῖς, vermis, lignum corro-
dens.

ορῖς, hinnulus, dama.

πῑῖς, πῑυχῖς, flexus.

ῖς, vermis vitium

σφῖς, vespa, fucus.

ορῖς, consilij locus apud A-

τρῖς γος, sex.

Et sequentia communia.

αῖς, αῖγος, capra.

ῖαῖς, γος, acinus vuae.

20 βῖς, βυχῖς, tussis.

Præter hæc communia sunt.

ἄμρῖς, reticulum mulie-
bre.

πῑρῖς, perdix, avis.

αὐλάῖς, catulus.

ῖαῖς, vitium capreolus

εἰργῖς, γος, guttur, faux.

25 Vtus te docebit, quæ declinentur per γος, & quæ per
γος, aut γος: scito tamen multò maiorem esse numerũ eo-
rum, quæ γος faciunt, quàm quæ γος aut γος. Rursus plura
per γος, quàm per γος: declinari nam paucissima sunt, quæ
habeant χ in obliquis: nempe finita in ορῖς, ορῖς, & ορῖς,

30 cum quibusdam alijs. In γος: vord faciunt finita in πλῖς,
& quæ ante ζ habent γ, & superbisylla in ορῖς, modò
habeant α in penultima, & quæ habent in penultima ο
μυρῖς modò non desinant in ορῖς, & quæ sunt à verbis in
γος, & γος, & fœminina in ορῖς, cum cõpositis: cõposita enim

35 simplicium formam sequuntur. Reliqua verò præsertim
fœminina, & dissyllaba communia, quæ superius enume-
rauimus, habent χ in obliquis, præter μᾶσις, τίπῖς, & fini-
ta in γῖς, quæ habent γ. Horum omniũ exẽpla tibi passim

D.ij

legendis

Communia

Genitiuus.

γος.

γος.

Composita

γος.

I legendis auctoribus occurrent: **I** Hoc fit propter aliam aspiratam & aduenientem: in datiuo verò plurali rursus assumit θ, τὰς θρῖς, non enim sequitur aspirata χ, sed ζ, ut in nominatiuo.

αρ, αρος.

αρ, αρος: ὁ μᾶζαρ, μᾶζαρος, beatus: ἡ θάμαρ, uxor, τὸ νέκταρ, nectar, cibus, vel ut alij volunt, potus, deorum.

αρ, ατος.

αρ, ατος: τὸ ἥπαρ, ἥπατος, iecur, hepar: τὸ δέλεαρ, δέλεατος, esca, ad capiendum illecebra.

ατος.

Superbisyllaba in αρ faciunt ατος, idem accidit disyllabis, quorum penultima est α, aut diphthongus, quibus,

Indeclinabilia in αρ

I adde σῆαρ, adeps: φῆαρ, putens, ab antiquis σῆαρ, φρεῖαρ, quorum autem penultima est α, indeclinabilia sunt, ut ὁ μῶμαρ, stultus, sic τὸ ὕναρ, somnium, quamuis penultima sit ο μίμαρ. Reliqua, quae hac regula non comprehenduntur, faciunt αρος. Porro declinata per ατος, neutra sunt omnia: sic flexa per αρος, paucis exceptis, quorum genus sola significatione cognoscitur.

αρος.

Neutra.

ερ, ερος.

ερ, ερος: ὁ φθεῖρ, φθεῖρος, pedunculus: ἡ χεῖρ, manus, ὁ ἄντιχρ, pollex.

Communia.

Multa componuntur ex χεῖρ, quae omnia sunt communia: χεῖρ verò variat & genere & genitiui terminatione: ut videbis in Heteroclitorum tractatu. Reliqua in ερ, masculina sunt, sed pauca inueniuntur.

Masculina.

ερ, ερος.

ερ, ερος: ὁ Σῆρ, Σῆρος, Ser vel Seros populus, & vermis nens sericum: λυτῆρ λυτῆρος, peluis: τὸ κῆρ, κῆρος, cor.

ερ, ερος.

ερ, ερος: αἰθήρ αἰθῆρος, æther, idest, ignis elementum.

I In multis verò syncope, ὁ πατήρ πατέρος, πατρός, πατήρ: ἡ μήτηρ, μητέρας, μητρός: mater: sic & ἡ θυγάτηρ, θασῆρ, θυγατήρ, filia, venter, Ceres: at ὁ ἀνὴρ, vir, αἰέρος, αἰδρός, = assumit δ.

Fæminina.

Fæminina in ερ, nulla sunt, quae significatione cognosci non possint, præter γασῆρ, κῆρ sors & ψυκτήρ, vas ad refrigerandum vinū. Neutra verò duo tantum ερ, ver, & κῆρ, cor: quæ circumflectuntur, quia fiunt ex εαρ, & κίαρ, per crasim. Alia in ερ, masculina sunt. Pauca sunt, quæ flectantur per ερος, nempe quæ a CLENARDO recensentur, atque αἰσῆρ, astrum: αἶμαρ, Picea populus: & φράτηρ tribulus: pro quo vsitatus dicimus φράταρ, φράτορος:

Neutra.

Masculina.

ερ, ερος.

negs, ὁ ἀήρ, aër. *Aeolicè inuenitur ἡ ἀήρ: sic ἡ αἰθήρ, aëther.*
Cetera in ἡ, faciunt negs.

Aeolismus.

ἡρ-ἡρος.

*De syncope
passis notio*

¹ Huiusmodi syncope habet tantum locum in iis, quæ
auctor ennumerat. Notandum autem, concisos casus ab
oratoribus magis recipi, præter *συγγραφέα*, nam *συγγραφέα*,
solum usurpatur à poetis, qui metri gratia indifferen-
ter utuntur concisis vel integris, duobus exceptis, de
quibus fiet mentio in Annotationibus in declinationes
simplices. ² Nunquam enim in eadem dictione, ponitur
ante ῥ, ut diximus 53. & 107.

*ῥος, negs: τὸ ἦτορ, ἡτορ, cor, animus: & inde compo-
situm, ὁ μεγαλήτορ, μεγαλήτορ, magnanimus.*

*ῥος, negs: ὁ ψῖδος, ψῖδος, susurro: ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, μάρτυ-
ρος, testis: & neutrum τὸ πυρ, πυρ, ignis.*

ῥος, ῥος.

ῥος, ῥος.

ῥος neutra:

ῥος mascul.

Finita in

ῥος, exoletæ.

ῥος vel ῥος

pro ῥος.

¹ Finita in ῥος & ῥος, paucissima sunt: & illa quidem
neutra, hæc verò masculina, præter *μάρτυρ* & *πῶρ*, quæ
ponuntur in contextu, atque hæc in ῥος, antiqua sunt &
penè exoletæ, præter *πῶρ*. utimur autem illorum loco fi-
nitis in *negs* tertia declinationis, ut *ψῖδος*, *ε*, & *μάρτυρος*,
² *ε* vel *μάρτυρος*, *uos*.

*ῥος, negs: ὁ φῶρ, φῶρ, fur: ὁ ἰχώρ, ἰχώρ, sanies, cruor:
τὸ ἰλῶρ, ἰλῶρ, tractio, lateratio: τὸ τέκνωρ, τέκνωρ, sig-
num, finis, mors.*

ῥος, ῥος.

ῥος, ῥος.

*ῥος, negs: ὁ Νέτωρ, Νέτωρ, Nestor: ὁ Εἴκτωρ, Εἴκτωρ, Her-
clor: ὁ καὶ ἡ ἀπείτωρ, ἀπείτωρ, carens patre: ὁ καὶ ἡ ἀμῖτωρ
carens matre: πάντα μάρτυρ, omnia domans, vel omnido-
mans, τὸ ὕδωρ, τὸ ὕδωρ, aqua ¹ heteroclitum est.*

¹

Monosyllaba in ῥος & polysyllaba in λῶρ, atque ἰδῶρ &
τέκνωρ, seruant *ο* μέγα in obliquis: alia mutant in *ο* μι-
κρον. Ceterum neutra in ῥος, pauca sunt: nempe quæ ab
auctore afferuntur, & τὸ ἰλῶρ, siue ἰλῶρ, desiderium: &
τὸ αἶωρ, ensis: tamen alij legunt αἶωρ, sic τὸ σκῶρ, τὸ σκαλῶρ, ster-
cus heteroclitum, ut τὸ ἰδῶρ, communia verò sunt multa,
quæ significatione faciliè dignoscuntur: quæ scilicet utri-
que sexui conveniunt, quamvis rarò fœmininis adiectiviis
aut articulis iuncta inueniantur. Reliqua in ῥος, mascu-
lina sunt. nulla verò fœminina tantum, præter ἡ αἶωρ, *my-
lier*, & ἡ ἀλέκτωρ, *virgo innupta*. ¹ Vide Heteroclitæ.

ῥος.

ῥος.

Neutra,

Communia

Masculina:

ας, αῦτος.

ας, αῦτος : ὁ Ἀΐας, Αἴδωτος, *Aias* : ὁ πᾶς, τῷ παντί, *omnis*, *cunctus*, ἡ πᾶσα, τῇ πᾶσι, *cuncta* : τὸ πᾶν, τῷ παντί, *cunctum* : sic ἄπας, *omnis* : σύμπας, *universus* *omnis*.
 Duo in ἄρος, ὁ αἰάας *niger* : τάλας, *miser* : μέλας, *melancholicus*, τάλατος, *quorum* *fœminina* ἡ μέλαινα, τ᾽ αἰάνα : *neutra*, τὸ μέ-
 λαι, τάλαι.

ας, ἀδός.

1 ¹ ας, ἀδός, *fœminina* sunt, ἡ μονάς, μονάδος, *monas* *u-*
nitas : λαμπάς, λαμπάδος, *lampas*, *lucerna* : aut commu-
 nia, ὁ καὶ ἡ φύας, φυγάδος, *exul*, *profugus*,

ας, ατος.

1 ¹ ας, ατος, *neutrum* : τὸ γῆρας, γήρατος, *senectus* : τὸ αἶλας, *sal*. 10

ας, ατος.

2 ² ας, ατος, *unum* *fœmininum*, ἡ δαίς, δαίτις, *conui-*
uium : & *unum* *neutrum*, τὸ σᾶς, σάρτις, *farina* *aqua*
subacta. *Commune* autem, ὁ καὶ ἡ πῆς, *puer*, *puella* : fa-
 cit, παῖς. sic *composita* eius, ἄπαρ, *sine liberis*, *carens* 15
filys : ἱυπαρ, *liberis* *abundans*, vel *bonos* *habens* *filios*,
 aut *bona indole* *puer*.

αυς, αῖς, ὑελ

ας, αῖς.

ας, αῖς.

2 ² ας, αῖς : ἡ ναῖς, vel *nūs*, *nanis* : ἡ ναῖς, vel *nīs* : sic
 γραιῖς, *unus*, *vetula*.

3 ³ ας, αῖς, *neutra* *comununa* in ας, τὸ αἰλιδίς, τῷ αἰλι- 10
 δός, *verum*.

ας, ατος, μα-
 σουλ.ας, ἀδός, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.ας, ατος, σε-
 min.

1 *Nihil facilius, quam nosse, quæ finita in ας faciant α-*
τος, & quæ αδός, vel ατος : nam vel *mediocris auctorum*
lectio hæc tibi demonstrabit : *regulis* autem hæc percipi
facile nequeunt. Hæc tantum notabis, flexa per ατος, esse 25
masculina, per αδός, *fœminina* (exceptis paucis *commu-*
nibus, quæ sola significatione facile cognoscuntur) per
 ατος vero, esse *neutra* & *quintæ declinationis* *contracto-*
rum, modo desinant in εας vel ας *purum* : ut videbitis in
 sequentibus. Sunt vero tria *masculina*, quæ non *declinā-* 30
tur per ατος, nempe μέλας, τάλας, de quibus in *contextu*,
 atque ὁ λαῖας, τῷ λαῖας, & *crasiliās*, *lapis*. Porro *Aeoles*
masculina in ας per ας efferunt, dicentes μέλαις, τάλαις.
 Idem faciunt in *participijs masculinis* in ας quæ per αῖος
declinantur, ut τὸ ψας pro τὸ ψας, qui *verberavit*. Ex Ἀΐας 35
 vero non dicunt Ἀΐας, ne *diphthongus geminetur*. Cæte-
 rum poetæ non raro *Dorico* more ex *genitiuis* in αῖος, per
apocopen reijciunt τις, τῷ Ἀΐα pro Ἀΐαίς. De hac *apocope*
 nonnihil

nomibul attigimus, 25.27. Finita in *ae* aut *ave* non in-
uenies alia ab his, quae hoc loco enumerantur, tantum i-
taque notato, finita in *ave* declinari quoque per *ae*, *si*, *et*.
et nominatiuum monosyllabum in *ns*, apud poetas diui-
di in duas syllabas, *ns*, *ns* : atque nominatiuum plu-
ralem similem reperiri nominatiuo singul. *ai*, *va*, *ns* :
ns, *ns*. De horum autem accusatiuo singul. dicitur
suo loco. ³ Haec saepe substantiuata reperiuntur et per
substantiuata Latini redduntur : ut *ti* *ai*, *ns*. verum, vel
ipsa veritas, et sic de alijs. Sunt autem primae declinati-
onis contractorum, ut dicitur in sequentibus.

ae, *ae* : *o* *κτεῖς*, *κτιν* : *pedien* : sic adiectiuum, *ae*,
ins, unus, foemininum, *μῆα*, *μῆς* : neutrum *ἴν*, *ins* : &
inde composita, *μῆδεις*, *μῆσι*, *μῆδιν* : *ιὺδεις*, *ιὺδία*,
ιὺδιν, nullus, *a*, *um*.

ae, *ae* : *ο* *Σιμίεις*, *Σιμόντος*, *Simois*, *Simoentis*, no-
men fluminis in Phrygia : *ο* *Ὀπίεις*, *Ὀπίοντος*, *Opius*, *Opun-*
tis, ciuitatis in Locris : itidem adiectiuum, *ο* *χαιεῖς*, *χαι-*
εντος, *ο* *χαιεῖα*, *τὸ χαιεῖν*, *gratus*, *a*, *um*, & participia,
ο *τυρθεῖς*, *τυρθέντος* : *verberatus* : *at*, *ο* *κλειῖς*, *clauis*, *ο*
κλειδός, *τῇ κλειδί*, *τὴν κλειδα*, & *κλειν*.

iue, *iue*, communiter, *io* : Ionicè, *iue* : Atticè : *ο* *βα-*
σιλεις, *τὸ βασιλῆος*, *βασιλῆος*, *βασιλῆος*, *rex* : de hoc
² postea.

¹ Finita in *ae* faciunt *ies*, non inueniuntur, praeter
κτεῖς et *εῖς*, cum compositis, quae ponuntur in contextu
μῆδεις, et *εῖδεις*, quasi *μῆδὲ* vel *εῖδῆεις*, neque unus, ne u-
nus quidem : ideo poeta in neutro saepe dicunt *μῆδιν*, *εἶ-*
διν. Aeoles vero ponunt *δ* pro *δ*, *μῆδεις*, *εἶδεις*, *μῆδιν*, *εἶδιν*.

Reliqua igitur praeter *κλειῖς*, faciunt *eros* : et sunt vel
propria, vel adiectiuum, vel participia, quorum superius
meminimus, in *v*, *eros*, 34.3. Genus autem nominum in
is, facile patet. Adiectiuum enim et participia masculina
sunt : propriorum genus significatione cognoscitur : quae
vero ponuntur in contextu, articulo genus ind. cant. No-
tandum autem, propria et adiectiuum in *is*, interdum
contracte efferrī per *is*, abiecto : et *ae* contractis in *u* ut
ex *ὀπίεις*, et *πλαχέεις*, *a* *cimus* *ὀπίς*, *πλαχίς*, de quibus poste à

ae, ave.

ave, ae.

ns pro fur.

3 Nominati-
uus plural.
similis no-
minatiuo
sing.

eis, eros.

eis, eros.

ae, eros.

ae, eros.
ae, eros.
ae, eros.

μῆδιν.

εἶδιν.

Acol.9 pro

ae, eros,
Propria,
adiectiuum,
participia,
is, is.

ἡς, ἡς.

Dorismus.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

Fœminina.

Masculina.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

ἡς.

ἡς, ἡτος.

ἡς, ἡτος.

in ἡς, ἡτος. sic adiectiua in ἡς, interdum contrahuntur in ἡς, et verso prius nin, & ex e abiecto: & in in contrahitis: ut ex πηχίης, & δαφνίης, dicimus, πηχίς, δαφνίς: de his vide in ἡς, ἡτος.

¹ In accusatio plurali τὰς κλειδὲς, & Doricè κλάδας.

² In tertia declinatione contrahentium.

ἡς, ἡτος: ὁ λιβὲς, λιβέντος, lebes, cacabus: ἡ ἰαθίς, ἰαθίης, ὕψις: & item substantiua fœminina, quæ fiunt ab adiectiuis in ὅς: κακὸς, malus: ἡ κακότης, κακότης, malitia.

ἡς, ἡτος: ὁ πηχίς, πηχίντος: honoratius: ὁ δαφνίς, δαφνίντος, laureaceus.

ἡς, ἡτος: Κλήμης, Κλήμεντος, Clemens: Οὐάλης, Οὐάλιντος, Valens seu Valentinus.

ἡς, ἡτος: Δημοδῆτες, Δημοδῆντος, Demosthenes, ὁ Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆος, Hercules: ἡ τετρήρης, τετρήρης, triremis: ὁ κῆ, ἡ ἀλκιδῆς, ἀλκιδῆς, verus, vera.

ἡς, ἡτος faciunt substantiua appellatiua: & fœminina sunt, præter sequentia masculina.

ἡς, ἡτος: πλάcentα genus lactea. μύκης fungus.

ὁ πτωχὸς, fœra, veditis. πένις, pauper.

κίχης, equus celer, & paruum nauigium. σῆς, erugo, tinea: quidam malunt ἡ σῆς.

λίβης, olla, cacabus. τάτης, tapes, stragulum.

Per ἡτες, & ἡτος, paucissima declinantur: & illa quidem fiunt, ex ἡς, (ut diximus in ἡς, ἡτος) & masculina sunt: hæc verò sunt virorum propria, deducta à Latinis, habentibus formam participiorum in ens, entis, ut Clemens, entis: Valens, entis, qui & Valentinus. Per ἡος vero flectuntur infinita penè masculina composita virorum propria, & adiectiua cōmunia, & fœminina in ἡης, quæ tamen re vera adiectiua quoque sunt, & substantiuum vnde intelligendum: ut τετρήρης triremis, scilicet nauis: sic ἰσμήρης, uniremis, biremis, &c.

ἡς, ἡτος: ὁ ὄσις, ὄσις, vermiculus, qui in ligno vel frumetana nascitur: ὁ ὄσις, ὄσις, serpens: ἡ πόλις, πόλις, urbs.

ἡς, ἡτος: ὁ Πάρις, Πάριος, paris: ἡ κρηπίς, κρηπίδες, crepida: & communia, ἡ κῆ, ἡ ἀπολις, ἀπολίδες, extorris, exul:

exul: ὁ καὶ ἡ φυγὸς πόλις, pro fugus.

is, idos: ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος, avis, ales: ἡ μέρμηρ, μέρμηθος, funiculus.

Nomen infinitum, ὁ καὶ ἡ τις, τὸ τι, aliquis, quidam, facit λυός: interrogativum autem, quis, quæ, quod, τις, πῶς, acuta penultima.

Finita in is, quorum genus significatione cognosci non potest, feminina sunt, exceptis ijs, quæ pronuntur in contextu alterius generis: his adde ὁ λῆς, λῆς, leo: ὁ καὶ ἡ λινός, λινός, pannus lineus subtilis. Hoc loco animadvertendum,

CLENARDVM omisisse terminationes, is, itos: ut ἡ χάρις, χάριτος, gratia: sic eius composita, ὁ καὶ ἡ εὐχάρις, gratiosus, a: ὁ καὶ ἡ ἀχάρις, insuavis, inuicundus, a: omisit ὁ ἵσος, ἵς, ἡ δέμις, δέμιος, ius: ἡ χάρις, χάριτος. nam χάρις facit, itos ὁ ἵσος ὁ ἵσος. Ceterum paucissima sunt desinentia in is, quæ faciunt idos vel itos aut isos, sed pene innumera, quæ faciunt ios vel idos: atque hac varietas est auctorum lectione discernenda: facito tamen, omnia propria virorum ac mulierum facere idos. ios verò, omnia verbalia in sis, xis, ψis, quæ multa sunt, & omnia secunde declinationis contractorum.

ος, ιος, τὸ τεῖχος, τεῖχος, murus: & reliqua, neutra.

ος, οτος: τὸ τιτυφός, τιτυφός, verberans, vel quod verberavit: participia sunt.

Hic notandum omnia finita in oc quintæ declinationis esse neutra: & nomina quidem facere ios, ac esse primæ declinationis contractorum: per ὁτος verò declinari sola participia præteriti perfecti temporis, vocis activæ & mediæ.

ος, ιος, ὁ καὶ ἡ βῆς, τὸ καὶ τὸ βῆς, bos.

ος, εντος, ὁ πλακοδός, πλακοιδίος, errabundus & placentia: ἡ ὀπούς, ὀποιδός, ὀρις, orientis.

ος, οτος, ὁ ὀδός, ὀδός, δός, & participia, δός, δόντος, dāns, vel qui dedit. Cæterum ποός, ποδός, pes: sic composita, ut ἄπες, ἀποδός, expes, sine pede, apes.

Finita in os, quorum genus significatione dignosci non potest, masculina sunt. Declinantur autem omnia per os, nisi quæ sunt per crasim ex proprijs vel adiectivis in ios, quæ

ος, idos.

ος, πῶς.

ος, πῶς.

Feminina.

ος, itos.

ος, isos.

Per idos, itos ios paucissima.

Per idos propria.

Per ios verbalia in sis, xis, ψis.

ος, ιος, Neutra.

ος, οτος, participia.

Notio.

ος, idos.

ος, οουτος.

ος, ὀτος.

ος, ὀδος.

Masculina

ος, idos.

us, uwtos.

us, uwtos.

Participia

in us, us, uwtos

Composita

in us.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos Atticè

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

us, uwtos.

Participia
in us.

Fœminina.

Masculina.

Fœminina.

Communia.

us, uwtos.

us, uwtos.

que per uwtos inflectuntur: per uwtos uero flectuntur solum
us, cum compositis & participia in us, que sunt presen-
tis uel aoristi secundi uocis actiue, tertie coniugationis
verborum in uwtos, autem cum compositis facit uwtos. Illud
& obiter monendum omnia composita in us, esse adiectiua
communia, & habere neutrum in us, & genitiuum in uwtos.

us, uwtos: ò μῦς, μῦς, mus: ò ἰχθύς, ἰχθύς, piscis: ἡ χίλις,
χίλις, chelys, citrara, lira.

us, uwtos: ò ὀξύς, ὀξύς, acutus, uelox: fœmininum,
ὀξεῖα: neutrum ὀξύ, ὀξύς, sic & reliqua adiectiua,
ἡδύς, suauis, ὠκύς, uelox

us, uwtos Atticè: ò πῆχυς, πῆχυς, cubitus: ò πρῖος, se-
nex: ò πέλαιος, securis.

us, uwtos: ἡ χλαμύς, χλαμύς, chlamys, genus vestis: ἡ
ἱμάλις, ἱμάλις, niper adueniens, adueni.

us, uwtos: ò ζυγνός, ζυγνός, iungens: participia
sunt.

Duas hic omisit genitiui terminationes, uwtos & uwtos,
ut ò ἀκμύς, ἀκμύς, indefessus: ἡ κόρυς, κόρυς, fasci-
culus fœni: sed huiusmodi nomina sunt rarissima. Porro
hec genitiuorum varietas usu percipienda est. Notato
tamen, omnia monosyllaba, atque bonam substantiuorum
partem facere uwtos: adiectiua omnia uwtos: tria solum At-
ticè uwtos, que ponuntur in contextu: uwtos, omnia finita in
uwtos, cum paucis alijs: uwtos uero sola participia presen-
tis temporis, uocis actiue, quartæ coniugationis verbo-
rum in uwtos. Cæterum facientia uwtos, masculina sunt, nisi
que res non subsistentem significant, que fœminina sunt:
ut ἡ ἀργυρία, uwtos, eloquentia: his adde ἡ χίλις, uwtos, &
ἡ κόρυς, uwtos, galea: quia facit quoque ἡ κόρυς: ac ἡ ὀσφίς,
uwtos, supercilium: atque ἡ ὀσφίς, uwtos, lumbus, quod &
Masculinum est. Masculina quoque sunt facientia uwtos,
uwtos, & uwtos: fœminina uero reliqua, exceptis commu-
nibus in uwtos, & paucis alijs Masculinis, que usu depre-
hendes.

us, uwtos: ò γάλας, γάλας, risus: τὸ φῶς, φῶς, lux,

lumen.

us, uwtos: ἡ αἰθέρις, αἰθέρις, purior: ἡ ἡώς, ἡώς, aurora.

us,

αι, αος : ὁ Τρῶς, Τεγος, Trojanus : ὁ Μίνως, Μίνως, Minos : ὁ ἥρως, ἥρως, heros.

αι, αος.

αι, αος.

αι, αος.

δαι.

Masculina.
Participia.
Neutra.
ἡ φῶς φωδός.

αι, λος.

αι, υδός.

αι, ρτος.

Notio.

ψ, πος.

ψ, βος.

ψ, φος.

ψ, βος.

Finita in

τεψ.

Tria tantum sunt facientia ἑος. per ὁ μὲν, nempe duo
fœminina: αἰδῶς, ἔνῃς, quæ sunt quartæ declinationis
contractorium, & unum masculinum, ὁ χῶς, τῷ χῶος, τῷ
χῶι, & χῶ, color: αος: vero per α μὲν faciunt Μίνως: &
ἥρως, & monosyllaba habentia unam harum mutarum.
α, δ, θ, ut τῶς, δμῶς: feruus. δῶς, genus lupi: ἡ δῶς, ta-
men, id est, datio, indeclinabile est. Reliqua in αος, si sint
nomina, faciunt αος: participia vero perfectæ vocis atti-
næ & mediæ (quæ hoc loco omiſſa sunt) faciunt ἑος,
per ὁ μὲν, ut τετυφός, τετυφός, qui verberavit. Omnia
autem nomina quintæ finita in αος masculina sunt, præ-
ter duo fœminina iam enumerata, & duo neutra, φῶς:
φῶς, lucerna lumen & δῶς, inusitatum in nomi-
natiuo, pro quo dicimus, τῷ δῶς, auris. Porro unicum
fœmininum, ἡ φῶς, i. inusitatio ab igne facta in cruribus fa-
cit τῷ φῶδός. Huius accusatiuus, τὸν ἥρωα, & per apoco-
pen ἥρω, ut τὸν Ἀπῆλῶ, pro Ἀπόλλωνι, 17. 32.

αι, λος : ὁ αἰλς, αἰλός, sal : ἡ αἰλς, αἰλός, mare.

αι, δος : ὁ ἑλμυς, ἑλμυδός, tinea : Τίρως, Τίρως, Tiryus.

αι, ρτος : μέγας, μέγας, quod & μέγας, μέγας,
beatus.

Finita in ε: præcedente consona non reperies, nisi ἡ
δαίμας, δαίματος. quod & δαίμας, δαίμας, uxor, & quæ
ponuntur in contextu.

ψ, πος : ὁ ψ, ὁψός, uultus: Κύκλωψ, Κύκλωπος, Cyclops.

ψ, βος : ὁ Ἀραψ, Ἀραβός, Arabs: ἡ φλεψ, φλεβός, uena.

ψ, φος, κίψ, κίψος, cynips uel cynips, musca canina: ἡ

καπίψ, scala: Σκίψ, Sciraps.

Desinentium in ψ, octo faciunt βος nempe:

Θάψ, Tharybs.

Χάλψ, chalybs, genus fer-

λίψ. Libs, siue Africanus ventus. ri durissimi.

Νίψ, Nibs.

Χρηψ, manuum ablutio, &

φάψ, phabs, auis genus, palum-
bes. vas ad lauandas manus,
gutturium.

Atque duo posita in contextu: quibus adde omnia fini-
ta in τεψ, composita à τριβω, tetro, ut τριβέψ, pedetriba
præce-

† φος.

†, πος,

Masculina

Fœminina.

ἴνοφ.

præceptor purorum in exercitio corporis. Triâ verò tantum faciunt φος, quæ ponuntur in contextu, è quibus κατὰ φ, facit, φος, & πος. Alia omnia in † faciunt πος. Cæterum omnia in †, quæ significatione genus non indicant, masculina sunt: præter sequentia fœminina, αἰλαφ, turbo, ὄφ, vox: Πωλοφ, Penelope avis: ὕδρφ, hydrops, aqua inter cutem: Latinis masculinum est, durus hydrops, apud Horatium. His adde φλίφ, & κατήλιφ, quæ sunt in contextu CLENARDI. Inuenitur etiam ὀνοφ, niger, & τὸ ἴνοφ, nigrum.

Et hæcenus de Genitiuo.

Accusati-
uus quintæ.

ος, ιν.

ος, ιω.

ος, ἰδ α, ιν.

ος, ὑδ α, ιω.

αυ, αω.

ος, εω, οα.

ος, α.

Barytona.

Gravitone.

Ionismus.

Vocatiuus
quintæ.

πος, ιν.

λω }
eis }
ετ.

Accusatiuus singularis exit in α, τὸν Τίταν, Titānem, sed nomina in ιε & ιος, quorum genitiuus in ος purum, faciunt accusatiuum per ν, ὁ ὄφις, ὄφις, ὄφιν, 1
2 serpens: ὁ βέρυς, βέρυς, βέρυα, racemus. 2 Barytona in 3
3 ιε & ιος, declinata 3 non purè, sortiuntur vtrunque terminationem, ἡ ἱεῖς, ἱεῖς, τὴν ἱεῖδα, & ἱεῖν, lis, contentio, ὁ νήλος, νήλως, τὸν νήλωα & νήλωα, aduena. Etiam 20
αυ, in 4 αω, ναὺς, ναὺς, ναὺς, ναὺς, ναὺς. 20
4 ανς, vetula. Finita in ιε, sæpius in ν, ὁ βοῦς, βοῦς.
5 5 βέν, rarò autem in α, τὸν βοα, bos.
1 1 Finita in ιος, per α quoque faciunt accusatiuum, ut τὸν 2
2 βέρυα, & τὸν ὄξια, ab ὀξύς, ὀξύς, acutus. Barytona vocat quorum ultima nullo accentu afficitur, sed intelligitur 25
gravis, qui Græcè dicitur βαρύς: eadem ratione appellantur Gravitona. De huius vocabuli etymologia videbis 3
3 debis plura in sequentibus. 3 Verum Ionicè declinantur purè, non aliter quàm ὄφις, aut βέρυς. Itaque minimè 30
4 mirum, si utraq; terminationem recipiant. 4 Poeticè 30
verò per α quoque accusatiuum faciunt, τὴν νῆα, vel νῆα vel νῆα, & μόν.

5 Doricè βέν, 21. 27.

Vocatiuus idem cum Nominatiuo, ὁ Τίταν, ὁ Τί-
1 τάν: 1 Excipe flexa per ντος quæ ablato τος formant 35
vocatiuum: ὁ Αἴας, Αἴδης, ὁ Αἴδης, Αἴας: λίαν, λίαντος, λίαν, leo. Adiectiua in λω & εις, quæ neutrum per ιν, ea & vocatiuum per ἰν. τέλω, τὸ τέλω, ὁ τέλω, τέλω, α, um, 2
2 αἰ-

χαρίεις, τὸ χάρις, ὡ χάρις & etiam ὡ χάρις, *gratus*,
um. 2 Grauitona in ηρ habent ἑρ: μήτηρ ὡ μήτηρ, *mater*:
 sic acuta quatuor, πατήρ δαήρ, πατήρ αἰήρ, *pater leuir*,
 idest *mariti frater, seruator, uir*: ὡ πατήρ, δαήρ, αἰήρ, ὡρ:
 5 5 vbi & accentus in penultimam; retrahitur. Diph-
 thongi υς, & υς deponunt ε ὡ βασιλεύς, ἑοός, πλακός, ο
 rex, bos, vagabunde: præter ὡ πῶς, & ὡς υς, *pes, dens*. 3
 Grauitona quoque in ις, & υς, reijciunt ε: ὡ ὄφι, ῥότρυ,
 10 10 *o serpens, raceme*: sic πᾶς, ὡ παῖ, quod fit à πᾶς, ὡ παῖ,
 puer, pulla.

Hæc exceptio non habet locum in contractis, ut ὡ ποι- 1
 ὡν, faciens genitiuo τῷ ποιῶντος, *voca.* ὡ ποιῶν nō ποιῶν.
 Hic notandum poetæ ex huiusmodi vocatiuis à geniti-
 uis in υτος formatis, rursus per Apocopen abicere, modò
 15 15 designant in ὄν. Dicunt enim ὡ Αἶα, pro Αἶδω. 2 Excipe ὡ Πί-
 ηρ, ὡ Πίηρ, *Pier*. Huiusmodi autem grauitona pauca sunt,
 ut videbis in accentuum tractatu. Grauitona quoque in
 20 20 ὡρ declinata per ὡρ habent vocatiuum per ὡρ, formando
 à genitiuo abiectiōe ος, ut ὡ Νίσωρ, Νίσωρος, ὡ Νίσωρ *Ne-*
 3 3 *stor*. 3 Idem faciunt adiectiua acutitona in υς, υς, ut ὡ ῥύς,
 ὡ ῥύ, *acutus*. Atque apud poetæ acutitona in ις, ἰδος, ὡ
 30 30 Ἀμαυμῖς, ὡ Ἀμαυμῖ, *Amaryllis*.

Sunt præterea quedam finitæ in υς, & υς, quæ voca-
 tiuum non habent similem nominatiuo, ut videbis in pri-
 25 25 ma & quarta declinatione contractorum.

Datiuus pluralis fit à singulari posito ε ante ι,
 τῷ ῥότρυι, τοῖς ῥότρυσι, *racemos, racemis*: & litteræ δ, θ, γ,
 τ, sunt reijciendæ λαμπάδι, λαμπάσι, *lucernæ, lucer-*
 30 30 *nis*, ὄριδι, ὄρισι, *auri, auribus*: Τιτᾶνι, Τιτᾶσι, *Titani, Tita-*
 35 35 *nibus*, λέβητι, λέβησι, *lebetilebetibus*. Quod situm pe-
 nultima corriperetur, fiet diphthongus, λέοντι, λέονσι,
leoni, leonibus: πόντι, πόντι, *ponenti, ponentibus*: aut
 vocalis anceps, quæ in singulari producebatur po-
 sitione, hic in plurali habetur lōga: Αἰῶνι, Αἰῶσι, *A-*
 35 35 *iaci, Aiacibus*: ἵστανι, ἵστανσι, *stanti, stantibus*. Quæ in ῥ
 exeunt, ψ, aut 3 diphthongum, adiectione ι faciunt 3
 datiuum pluralem, ἀπαῖ, ἀπαῖσι: ἀραψι, ἀραψι: Βασι-
 λῖς, βασιλῖσι, *βες, βεσι*: *rapax, Arabs rex, bos*: at ὡ πῶς.

πῶς

ἡ χρεῖται.
 ὡρ, ὡρ.

Accentus re-
 tractus.

υς, υς.

υς, υς.

ις, ις.

υς, υς.

Contractis.

Apocope po-
 etica.

Appendix.

Datiuus
 plural. quin-
 tæ.

δι, δι.

δι, δι.

νι, νι.

τι, τι.

οὔτι, οὔτι.

οὔτι, οὔτι.

οὔτι, οὔτι.

ξ, ξι.

ψ, ψι.

υς, υς.

υς, υς.

π, ε, ς, σ.

Datiuus,
pluralis in
ιαι vel ιον
Ionicè &
Acolicè.
Penultima
datiui plu-
rantis.
Breues quo-
modo pro-
ducendæ.

o nunquam
ponitur post
duas conso-
nantes.

q non poni-
tur ante
consonantē.

De nomini-
bus contra-
ctis.

τοῖς πατρί, pes.

4 Illa in π quæ syncopen patiuntur, datiuum plu-
ralem faciunt in αῖαι, πατρίαι, πατρίαις, πατρίαι, τῶν πατρίαι,
τοῖς πατρίαις, pater: sic μητρίαι, θυγατρίαι, ἀδελφίαι, ma-
tribus, filiabus, viris, & similia.

1 Poetæ formant hunc datiuum à nominatiuo plurali
addendo αι: sed in neutris prius mutant α in ε, ut οἱ Αἰα-
ται, τοῖς Αἰαταῖς, Αἰατες, Αἰατίαις: τα βήματα, τοῖς βη-
ματάις, tribunalia, tribunalibus. Id autem faciunt more
Ionico & Acolico. Atque interdum metri gratia eijci-

2 unt alterum σ, τοῖς Αἰατίαις. 2 Penultima datiu pluralis
par est quantitate aliorum obliquorum penultimæ, aut
maior: quod non esset verum, si remotis, ut, unicum σ po-
neretur. Itaque alio modo producenda est. Solent autem
breues: & o tribus modis in vniuersum produci. Aut e-
nim mutantur in proprias longas, α in α, ε in ε, aut ascif-
cunt sibi subiunctiuas ι, υ: α quidem asciscit ι, & o a-
sciscit υ, ut in hoc loco: aut consona sequens gemina-
tur, ut brevis præcedens fiat longa posita, hoc interdum
accidit quibusuis datiuus pluralibus quintæ, ut τοῖς πῆ-
ται, προ πῆται Titanibus. Ionicè πῆται, à singul. πῆτα,
πῆτες. Porro ancipites, α, ι, υ, nulla facta mutatione pos-
sunt productæ censeri, ubi hoc exiger aliqua necessitas.

3 Hoc solum intelligendum de ijs, quæ habent diphthon-
gum in ultima syllaba sequente, ut quæ desinunt in αι,
αυ, ου, εις, ιος, & ες: non autem quæ desinunt in ουω, vel

4 A datiuo singulari, πατρί, posito σ ante ι, dicendum
esse πατρίαι: sed quia σ non potest poni post τρ, interposito
α breui, dicimus πατρίαι: sic ἀδελφίαι, filius, cuius genit.
τῷ ἀδελφῷ, & syncope (vel ut alij malunt contractione poe-
tica) ἀδελφῷ, & sic in alijs casibus: in datiuo plurali cum nō
possimus efferre ῥῶν, προ ῥῶν, eo quod q nunquam scriba-
tur ante consonantem, inserto α dicimus ῥῶναι.

Atque hæc quidē declinationes appellantur sim-
plices. Cæterum cum inter tā varia nomina quin-
tæ declinationis, quædam genitiuum faciant in ο
purum, reliquos item casus in terminationem purā,
fit ut in multis accidit synæresis siue crasis, duabus
syllabis

syllabis in vnam contractis, vt π' τευχος, *murus*: τ' τι-
χης & per crasim, τειχες, τω τιχῃ, & per synæresim,
τειχει: & similia. ideoque quædam sunt declinatio-
nes nominum contractorum.

Synæresis propriè est, vocalium seruatarum in
diphthongum contractio: τιχῃ, τιχει, *muro*, ὡ in ei.

Crasis, quum alioqui duæ syllabæ commiscen-
tur in vnam, vt τειχος, τειχες, ὡ in u: τειχσα, τειχῃ, u in
u. Sine discrimine tamen his vocibus pro eodem
vtimur, synæresis, crasis, siue contractio.

Contractio solum fieri solet, dum concurrunt duæ vo-
cales, quarum prima sit anceps, a, i, u, eaque correpta:
vel brevis i, e, u, vel etiam longa, sed raro, idque sequente
i, quod in contractione subscribitur, nō, u: τεισ, τει, vt i nego-

ἵν, ἡρώων, *Heroine*, *semidea*: Νυμφίς, Νυμφῆς, *Nereides*.

Præcedente aliqua ancipiti, si crasis est facienda, ipsa
anceps manet, sed iam producta (omnis enim syllaba
contracta producitur) & vocalis vel diphthongus se-
quens abijcitur, excipe, cum præcedente a sequitur o vel

u in diphthongo vel extra diphthongum: tum enim cra-
sis fit in u. Præcedente autem breui i, & sequente vo-
cali longa n, u, vel quavis diphthongo, si fiat crasis, fiet per-
dito i, & remanente vocali aut diphthongo sequenti: sed

sequente altero o, fiet in u, nisi in duali nominum, ubi in
n: sequente o fit in u: adueniente a fit in n. Si vero sequa-
tur, i, u, u, remanet utraq; vocalis, sed coalescunt in diph-
thongos ei, u. Cæterum præcedente o, & sequente vocali
longa, n, u, vel a, crasis fit in u: sequenti vocali breui i, e,
u, vel diphthongo u fit in u: aduentante i vel diphthongo

in qua sit i, vt ei, ui, u, fit in u. Atque hæc contractionū re-
gulæ generales sunt: & locum habent nō solum in quin-
que nominum contractorum declinationibus, & tribus
verborum circumflexorum coniugationibus, sed in uni-
uersum quoties facienda est contractio. Notanda tamen

duo: vnum, Accusatiuum pluralem eandem habere
contractionem cum nominatiuo eiusdem numeri, cum
finalis sit i: vt i βασιλῆς, λῆς: τῷ βασιλῆς, λῆς, per diph-
thongū ei, vt in nominatiuo, nō per u. De hac re vide anno-

tationes

Synæresis.

Crasis.

*Vbi fiat cō-
tractio, &
quomodo
Præceden-
tibus, a, i, u.*

*Præcedente
o.*

*Præceden-
te i.*

*Accus. plur.
contractus
est similis
nominati-
uo plur.*

Iota in contractionibus semper seruatnr.

Prima contractionum.

Elencbus terminati-
onum &
contractionum primæ
declinationis contra-
ctorum.

10 α
11 ε
12 η
13 ο
14 ω

Vocatiuus
singul. in α.
Exempla.

Masc. prop.
Fœminina
in ἥρῃ. Com.
adiectiua

tationes in contractiones, circa finem illius tractatus. Alterum, iota nunquam perdit in contractionibus sed retineri, vel saltem subscribi, ut ὄφις ὄφης, serpentes, βοῶντες βοῶντας, clamantes, & sic de alijs.

Prima declinatio contractorum est nominum masculinorum, fœmininorum & communium in α, neutrorum verò in ε & ο: quorum genitiuus definit in ες, ac sermè in omnibus casibus fiunt crases ex i & vocali vel dipthongo sequenti hoc modo.

α, ε, η.
S. ας, ες, ες, ες, ες.
α, ε, η.
α, ε, η.
α, ε, η.
D. ας, ες, ες, ες, ες.
α, ε, η.
α, ε, η.

Contractio singularis genitiui est α, 2, α, datiuui ε, 2, ε: accusatiui α, η: dualis nominatiui α, η: genitiui 3 ες, οἷ: Plural. nominatiui α, η: 3 genitiui, 4 ες, οἷ, neutri pluralis α, η. Vocales α, η, nunc in α, nunc in ε. sic 5 α, & in ε, & in η. Vocatiuus singularis ες, οἷ Δημόσθηνες, ὁ Demosthenes: datiuus pluralis in nulla contrahitur declinatione.

S. ὁ Δημόσθηνες, τῷ Δημόσθηνος, Δημόσθηνος: τοῖς Δημόσθηνι, ἀδελφεῖ, τὸν ἀδελφόν, ἀδελφῷ, ὁ Δημόσθηνες. D. τῷ & ᾧ Δημόσθηνι, ἀδελφῷ: τοῖν ὁδῶν, ἀδελφῶν, P. οἱ & ᾧ Δημόσθηνες, ἀδελφῆς: τοῖς ἀδελφῶν, ἀδελφῶν: τοῖς Δημόσθηνεσι, absque crasi, τῶς Δημο- 30 σθηνεσσι, ἀδελφῆς.

ἡ τριήρης, triremis, τῇ τριήρει, ἡρεῖ.
ἡ ἢ ἁλῆδος, uenus, α, τῷ α, τῇ ἁλῆδος, ἁλῆδος.
το ἁλῆδος, uenit, τῷ ἁλῆδος: τοῖς ἁλῆδῃ, ἁλῆδῃ.

τὸ τεῖχος, murus: τῷ τεῖχει, τεῖχε, & ita deinceps. 35

Masculina sunt propria uirorum: fœminina desinunt in ἥρῃ: & communia sunt adiectiua. Neutra quoque in α, sunt adiectiua à communibus in α: in ο, verò substantiua

stantia sunt omnia. ² Doricè autem & Aeolicè *ω* ut habes 22.10. ³ Poeticè interdum *ει*. ⁴ In *ει* solùm in accusatiuis plur. non neutris, ut sit eadem contractio cum nominatiuo, ut antea diximus. ⁵ Crasis, *ει* in *ν*, tantum fieri solet in duali nominum, quamvis alibi quoq; ita fiat, sed nunquam in declinationibus nominum contractorum, aut in coniugationibus verborum circumflexorum, in quibusdam quoque neutris dualibus fit in *ει*, τὸ οὐκ ἔστι, εἰς, *εἰς* τὸ οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι. *εἰς*.

Etia, *εἰς*.
Substantiva.

εἰς ubi in *ν*.

Secunda declinatio ¹ est masculinorum & foeminorum in *εἰς*, & neutrorum in *ι*.

S. *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*. D. *εἰς*, *εἰς*.

εἰς, *εἰς*, *εἰς*.

εἰς, *εἰς*, *εἰς*.

P. *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*.

εἰς, *εἰς*, *εἰς*.

εἰς, *εἰς*, *εἰς*.

Crasis ex *ει* in *ι* longum, idque in paucis : singul. datiuo *ει* in *ι* plur. nominatiuo *εἰς*, in *εἰς* accusatiuo similiter *εἰς* in *εἰς*. Reliqui casus sine contractione. Neutrorum plurale *εἰς* in *ι*. Accusatiuus sing. semper in *εἰς*. Vocatiuus in *εἰς* ablato *εἰς* nominatiui.

ὄφεις, τὸ ὄφις : τὸ ὄφις, ὄφις τὸν ὄφιν, ὄφις. Et plurale, *ὄφεις* & ὄφεις, ὄφεις, τὸν ὄφιν, ὄφιν, *ὄφιν*. sic ἡ πόλις, πόλις, *ὄφιν*.

Neutrum τὸ σίμητι, σιμήτιος, *σινάπι*. Plurale σιμήτια, σιμήτι. Iones hæc nomina flectunt per *εἰς*. ² fitque crasis primæ declinationis, τὸ ὄφις, ὄφιν : τὸ ὄφιν, ὄφιν : *ὄφιν* & ὄφιν, ὄφιν : τὸν ὄφιν, ὄφιν. ³ alij autem casus non contrahuntur.

Atticus genitiuus sing. *εἰς*, ὄφιν. D. *εἰς*, ὄφιν. Pl. *εἰς*, ὄφιν, accentu semper in ante penultima.

Pauca admodum sunt masculina huius declinationis, & significatione genus indicant, nisi ὄφιν. Foemina vero infinita sunt, & omnia firme verbalia finita in *εἰς*, *εἰς*, sicut ut iam aliàs diximus. ² Huiusmodi crasis fit Atticè non Ionicè. Nam Iones respuunt contractionem. Porro poetæ interdum flectunt hæc nomina per *εἰς* & c. atque

Secunda declinatio contractorum. Elenchus terminati-
onum & contractio-
nis secunda.

ει } in *ι*.
ει }
ει }

Accusati-
uus in *εἰς*.

Vocatiuus
in *εἰς*.

Exempla.

Ionisinus.

Atticisinus.

Crasis Atti-
ca non Ioni-
ca.

Genitiuus
εἰς.

Genitiuus

nos.

Accusat. na

us pro us.

Dor. ab us

Ion.

Tertia con-

tractorum

us.

Elenchus

terminatio-

num tertie

communi-

ter & Ioni-

cè.

Exemplum.

Vocatiuus.

Dati. plur.

Ionismus.

Atticismus.

Genitiuus

sing.

nos, nos.

nos, nos.

Nominat.

plural.

Atticismus

Datiuus

plural.

Accusat. sing.

Genitiuus

singul.

Accusati-

uus singul.

tunc accusatiuus singularis desinit in *na* non in *u*, ut fit communiter, Ionice & Attice. ³ Tamen inuenimus a. pud poetas τ πόλις, ciuitatis, qui est genitiuus Doricus contractus, pro πόλις, à πόλις Ionico, non aliter quam in prima.

Tertia est masculinorum in *us*: genitiuus communis in *ios*: vnde in quibusdam casibus fit crasis more primæ declinationis: ¹ Ionice autem in *nos*, ex quo non fit contractio.

S. *nos*, *ios*, *ii*, *ia*, *eus*.

nos, *ii*, *ia*.

ii,

eis,

eis, *eis*,

D. *ei*, *ioiv*. P. *ees*, *ean*, *idosi*, *ias*, *eis*.

ii, *ioiv*,

ies, *ean*, *ias*, *ies*.

S. ὁ βασιλεύς rex, τὸ βασιλεῖος, τῷ βασιλεῖ, λεῖ. D. τῷ βασιλεῖ

λῷ. P. ὁ βασιλεῖος, λεῖς: εἰς βασιλεῖος, λεῖς.

Vocatiuus in *id*, ὦ βασιλεῖ. ³ Dat. Plu. in *idosi*, τοῖς βασιλεῖσι.

Ionice τὸ βασιλῆος, τῷ βασιλεῖ. ⁴ τῷ βασιλεῖ, &c. Atticus ⁵ genitiuus singularis in *ios*, τὸ βασιλεῖος.

¹ Juxta Iones, recentiores est quidem *nos*, sed iuxta veteres est *eis*. Bæoticè autem est *ios* & Doricè ac Acolicè,

² *ios*, facta crasi ex *ies*, in *is*: deinde verso *od* in *id*, ut diximus, 2. 31. ² Et secundum veteres Atticos βασιλῆος per

ἡτα monophthongum, quidam tamen *id* *ta* subscribunt, ducentes ex contracto βασιλεῖς, ei verso in *n*, quod Atti-

³ cis est familiare. ³ Et Ionice ἰσι, à datiuo singulari Ionico ἰσι interposito *o*: τῷ βασιλεῖ, τοῖς βασιλεῖσι. Sic poeta a

datiuo singulari communi *i* formant *iesi*: τῷ βασιλεῖ, τοῖς βασιλεῖσι: sic ὁ υἱός, filius, τοῖς υἱοῖσι, filijs, ὁ δ' εὐμενός, τοῖς εὐμενέσι, cur sor. neque verò inueniuntur τοῖς υἱοῖσι, τοῖς εὐμενέσι.

⁴ Poeticè βασιλῶ: perditur enim *a* per Apocopen, remanente eodem accentu: vel dicemus fieri per contra-

⁵ ctionem ex accusatiuo cōmuni, τὴν βασιλῆα, βασιλῶ. ⁵ Hic genitiuus contrahitur in *ōs* si terminationem *us* precedat

alia vocalis: ut ὁ στυγερός, στυγερός, στυγερός, Styracus: atque huiusmodi nomina mittunt accusatiuum in *ā*, τὴν Στυγαῖαν.

Quarta

CONTRACTA.

51

Quarta est : fœmininorum in ω, & ως ἡ Ἀστὴ , Latona : ἡ αἰδώς, pudor : quorum genitiuus in ες, contrahitur in ως, λητός, τῷ. Datiuus ωι, οἷ, λητέϊ, τοῖ. Accusatiuus οα, ω, λητόα λητώ. Vocat. in εἰ, ὦ λητοῖ. Dual & Pl. vt in tertia simplici declinatione: τὰ λητώ, αἱ λητοῖ.

Fœminina in ω multa sunt, & omnium ferme mulierū propria: in ως verò sunt tantum duo, ἡ ες, aurora, & αἰδώς. Genitiuus Aeolicus & Laconicus est ας. Accusatiuus Aeolicus αν, & Ionicus αῶ. Ceterum ω accusatiui à nominatiuo ω acuitur, vt nominatiuus, cui similis est: sed à nominatiuo ως, circumflectitur, τῷ αἰδῶ.

Quinta declinatio continet neutra in αs purum, & in exs. Genitiuus cōmunis ατω, Ionicus, αος, ex quo fit crasis Attica,

ως, α
αος, αἰ.

S. ας, ατος, ατι, ας, ας,

α, αῶ, α, αῶ, α, α.

αῖ, αῶν. αα, αῶν, αα, αα.

D. ατε, ατοι, P. ατα, ατων, ασι, ατα, ατα,

τὸ κρία, caro, τὸ κρίατος, κρίαος, κρίας: τῷ κρίατι, κριαῖ, κρια: sic κίεας, cornu: κίεατος, κίεαος, κίεας: semperque contractio est ex α.

Omnes huius declinationis contractiones fiunt in ω in genitiuis, in reliquis casibus in α longum: semper enim vocalis, quæ remanet ex contractione, longa est: interdum tamen in neutro plurali inuenimus α correptum apud poetas, sed hoc fit per apocopen syllabæ τα, non per crasim αα in α. Apud Herodot. 105.

Et declinationes quidem sic habent: quæ autem præterea de nominibus dicenda, post trademus, vbi singulas orationis partes absoluerimus. Nunc pergamus ad coniugationes verborum.

CONIUGATIONES

verborum.

IN verborum Coniugationibus Græci præcipue habent rationem futuri & præteriti perfecti,

E ij

quan-

Quarta cō-
tractorum.

ως.

ως.

Genitiuus
singul.

Accusat.

singul.

Quinta cō-
tractorum.

Elencus
terminati-
onum &
contractio-
num quin-
ta, commu-
niter, Ionicè
& Atticè.
Exempla.

Apocope.

I ¹ quando hinc cætera pendent tempora. Perfectum præteritum vocatur παρκαίμενος, futurum μέλλων: quæ Grammatici notant literis π & μ.

Prima coniugatio est verborum in βω, πω, φω, πω: quorum futurum in ψω, præteritum in φω.

β	λείβω	λείψω	λείβερα	sacrifico.
π	τίρπω	τίρψω	τίτρωρα	delecto.
φ	γράφω	ψω	γράψω φω	scribo.
π	τύπω	τύψω	τίτωρα	verbero.

Secunda in γω, κω, χω, κτω: μ in ξω. π in χα.

γ	λέγω	λίξω	λίλειχα	dico.
κ	πλίνω	πλίξω	πίπλαχα	plico.
χ	τρέχω	ξω	θρίξω χα	curro.
κ	τίκω	τίξω	τίτεχα	pario

Tertia in δω, τω, θω: μ in σω: ω in κω.

δ	ᾠδω	ᾠσω	ᾠκω	cano.
τ	δρύτω	σω	ᾠδύσω κω	perficio.
θ	πλήθω	πλήσω	πέπληκω	impleo.

Quarta in ξω, σω: futurum ξω & præteritum χα, vt in secunda coniugatione: aut σω & κω, vt in tertia.

ζ	παίζω	ξω	παίξω χα	ludo.
σ	ὀρύσσω	ῖρω	ὀρύξω	fodio.
ζ	εῤῥάζω	σω	εῤῥάσω κω	loquor.
σ	πλάσσω	πλάσω	πέπλακω	formo.

Atticis μω
π pro σ.

Attici pro gemino σ vsurpāt gemi nū π: ὀρύσσω, ὀρύπσω, fodio, πλάσσω, πλάπσω, fingo: vt γλῶσσαι, γλῶττα, lingua.

Quinta in λω, μω, τω, ρω: futurum λω, μω, τω, ρω, præteritum κω.

λ	ψάλλω	ψαλέω	ἰψαλλω	cano.	
μ	νέμω	νιμῶ	νιέμωκω	distribuo.	
ν	φαίνω	φανῶ	κω	πείνωκω	appareo.
ρ	σπείρω	σπερῶ	ἰσπαρω	semino.	
μν	τίμνω	τιμῶ	τ τίμνωκω	scindo.	

Cur liquidæ
λ, μ, ν, ρ, di-
cantur
immutabi-
les.

Annota-
tio in futo-
turū quin-
ta.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quod in futuro nō mutantur, sed permanent vt in præsentī.

In hac coniugatione, vltima futuri circumflectitur, penultima verò corripitur abijciendo alteram immutabilem: ψάλλω, ψαλέω: aut vocalem subiun-
actiuam

Etiam : ἀπείρο, ἀπείρῳ : φαίνο, φαίνῳ : aut breuiando
ancipitem, κρινῶ, κρινῷ, iudico.

Sexta in ὀ purum, hoc est, præcedente vocali aut
diphthongo : μ. in σω, π. in κσ.

5 α γλῶσσω	γλῶσσω	γλῶσκη	video.
ε τελίω	τελίω	τελίω	finio.
ι τίω	τίω	τίω	honoro.
ο ἰμῶ	ἰμῶ	ἰμῶ	inro.
κ δύνω	δύνω	κσ δύνω	ingredior.
10 ω 4 ρῶ	ρῶ	ῖρῶ	firmiter.
αι παύω	παύω	πίπτω	ferio. 4
αι ψάω	ψάω	ῖψω	tango.
ει σείω	σειώ	σείω	quatio.
ει ἱππῶ	ἱππῶ	ἱππῶ	equito.
5 οι οἶω	οἶω	κσ οἶω	fero, puto.
κ κρύω	κρύω	κρύω	pulso.
υ ὑπῶ	ὑπῶ	ὑπῶ	coeo.

Literam verò per quam coniugationem forma-
mus aut tempora, nominant χαρᾶκτιςτικόν, hoc est,
figuratiuam literam, vt characteristicon primæ con-
iugationis est vna ex mutis, β, π, φ : secundæ γ, κ, χ :
tertix, δ, τ, θ : quartæ, ζ, σ, aut η : quintæ : λ, μ, ν, ρ. Se-
xtæ, omnes vocales præter η, omnes diphthongi pro-
priae, & vna impropria υ. Sic figuratiuæ literæ fu-
turi sunt, ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ, præteriti autem φ, χ, κ : & ita de
reliquis quoque temporibus dicendum.

In terminationibus πῶ, κῶ, μῶ, prior consonans
figuratiua censetur litera, nempe π, κ, μ.

Atque hæ coniugationes dicuntur Barytonæ, quòd
verba sint βαρύτονα, hoc est, graui tono pronuncietur
ultima syllaba, λέγω, λέψω, &c. sacrifico, dico. Siquidē
in omni syllaba, quæ non signatur accentu, intelli-
gitur, grauis, qui ob id vocatur accentus syllabicus,

In de lucendis formandisque temporibus Clenardus
alios secutus, illa veluti catena quadam connexuit, ita
vt vnum ab alio formet, & rursus illud ex alio atque
alio, donec ad thema peruentum sit. Huius deductionis
exemplum habes in fine tractatus de inuestigatione the-

λλ.
μνμ
ει.
αια.

χαρᾶκτις-
τικὸν γράμ-
μα, figura-
tinalitera.
ππ.
κτκ.
μμ.

Quare hæ
coniugatio-
nes dicuntur
Barytonæ.

βαρύτονον
quid.
Syllabicus
accentus.
Nova inue-
stigandi
thematis &
temporum
à themate
deducendo-
rum ratio.

Augmentū
Charactēri-
stica, penul-
tima, &
Terminatio
ubique con-
sideranda.
Augmento
ubi sit locus
a u
e n
o co
ai y
au nu
ot co
Augmen-
tum syllaba-
bicum.

Charactēri-
stica.
Præsentis.
Perfecti.
Futuri pri.

Tempora
sequentiā
charactēri-
stica præ-
sentis.

mati. Hanc ego rimandi rationem non probo: quia ta-
men molestum ac difficile videtur in unoquoque voca-
bulo tot tempora percurrere, tibi aliam methodum tra-
demus, qua omnia statim deduces ab ipso themate, aut ad
illud referes. Quatuor igitur in unoquoque tempore
sunt consideranda, scilicet Augmentum, Characteristica,
vocalis præcedens Characteristicam (quæ à nobis dictri-
næ gratia, licet non satis propriè, penultima appellabi-
tur) & id quod ponitur post Characteristicam, quæ Ter-
minatio, à nobis dicitur.

Augmentum habet tantummodo locum in omnibus
præteritis & Aoristis indicatiuorum, atque in perfecto
& paulo post futuro omnium modorum & participio-
rum: hoc modo. Si verbum incipit à vocalibus, a, e, o, vel
diphthongis ai, au, oi, mutantur a & e in n, o in co, ay in n, au
in w, oi in o: si verbum incipit ab alia vocali vel diph-
thongo, nulla fiet mutatio, propter augmentum. Quum
vero incipit à consonante, præponitur ubique i, ante quod
(modo non sit longum positu) in perfectis, plusquam-
perfectis, & paulo post futuris repetitur consona, quæ
sequitur huiusmodi i, sed pro aspiratis φ, χ, θ, repetun-
tur earum tenues, α, κ, τ, plusquamperfectum autem
recipit aliud i ante consonantem repetitam, & hæc de
augmento.

Characteristica præcipuè consideratur in præsentis, per-
fectis & futuro primo indicatiui vocis actiue. Chara-
cteristica præsentis primæ coniugationis sunt α, β, γ, π:
secundæ κ, γ, χ, στ: tertiæ τ, δ, θ: quartæ ζ, ω vel α:
quintæ λ, μ, ρ: sextæ vocales & diphthongi. Characteri-
stica perfecti primæ φ: secundæ χ: tertiæ, quintæ &
sextæ κ. Characteristica futuri primæ ψ: secundæ ζ: ter-
tiæ & sextæ ο: quintæ λ, μ, ν, ρ. Verba vero quartæ su-
munt omnia tempora (quod ad Characteristicam atti-
net) exceptis præsentibus & imperfectis, nunc à ver-
bis in γo secundæ, nunc à verbis in δo tertiæ: ut alibi
sumus dicturi. Reliqua tempora consentiunt Characte-
ristica cum horum trium aliquo: nempe, omnia præsen-
tia & imperfecta cuiuscunque vocis ac modi cum præ-
senti

sunt indicatiui vocis actiue absque ulla exceptione: eodem modo faciunt Aoristi secundi, & futura secunda omnia, & perfecti, & plusquam perfecti. vocis mediæ: sed ex π, κτ, ρ, μ, reijcitur secunda, τ, λ, γ. De Characteristica aut penultima verborum in ιω, αω, εω, nihil hic expectes, sed vide verba circumflexa in μ. Porro omnia futura prima vocis actiue & med. & omnes Aoristi primi in iisdem vocibus sequuntur Characteristicam futuri primi. Perfecti vero Characteristicam imitantur perfecti. & plusquam perfecti. in voce actiua sine exceptione: sic perfecti. plusquam perfecti. Aorist. prim. futur. prim. & paulo post futu. vocis pass. sed quia ante μ, σ, τ, (ut in titio huius libri diximus) Characteristica φ, χ, non possunt faciliè consistere, neque x ante σ, θ, varias mutationes recipiunt φ, χ, x, quando illorum temporum terminationes incipiunt ab his quatuor consonantibus μ, σ, τ, θ, ut in μσ, σσ, τσ, μθ, θθ, &c. ac si collocantur, μμ, pro φμ, ττ, pro φτ, ππ, pro φπ, & ττ, pro χτ, & σσ, pro κσ (euanescent enim x ante σ) & σμ, στ, θθ, pro κμ, κτ, & θ: tamen in quinta coniugatione, atque plerumque (ut alibi dicetur) in sexta, x deperditur ante μ & τ, non aliter quàm ante σ, atque etiam ante θ, nisi quàm θ, inuenietur in terminationibus perfecti, aut plusquam perfecti cuiuscunque modi, ubi x, ut alias, migrat in σ. Notandum verò in quinta coniugatione ante x Characteristicam perfecti, retineri figuratiuas presentis λ & ρ, idem facit μ, sed inter μ & x, interponitur ν, quia nunquam μ, ponitur ante x: verò non seruatur, nisi in verbis in αω, & polysyllabis in ωω, ubi etiam migrat in γ. Atque ut λ, μ, γ, ρ, se habent in perfecto ante x, ita quoque ante μ, σ, τ, θ, in temporibus pass. sed γ reedit in suam ν, nisi ante μ, ubi mutatur in μ. Hactenus de Characteristica: pergamus ad penultimam.

Penultima in quatuor primis coniugationibus & sexta non mutatur, nisi in Aoristis secundis & futuris secundis, ubi ν & ω mutantur in α: diphthongi ε, αω, & perdunt subiunctiuam: ε & ω præpositiuam: quoque

Futuri.

Perfecti.

μμ, ττ, ππ,
pro φμ, φτ,
στ, γμ, ξ, κτ,
pro χμ, χτ,
χτ, σμ, κτ, ατ,
pro κμ, κτ,
κθ, alicubi
x deiecit.

In quinta
λκ, λμ, λσ, λτ
λθ.

μνκ, μνμ, μνσ
μντ, μνθ.
γκ, γμ, γσ,
γτ, γθ.

Penultima
in aorist se.
& fut. se.
ω, α, αω, ε, ι, ιω
αι, ει, ει, ου

In perf. &
plu. med. a, y,
e, ei, in n, o, oi.

In quinta
coniugat. a,
in n, a, in a.

Σ α
• & ei in
2.

presentibus λ, μ, ν, ρ, migrat in α, nisi in his verbis, βλέπω, εἰδῶ, λίσσομαι, φλέγω, id est, aspicio, fero, dico, comburo. In perfecto etiam & plusquamperfecto. vocis med. α mutatur in α, atque • & ι, si verbum sit dissyllabum, in o & oi.

In quinta vero coniugatione penultima non mutatur, nisi sit una harum α, α, ι, ε: quæ sic mutantur, α in υ sed id solum in Aoristis primis vocis actiue & mediæ, α in per-
fecto & plusquamperfecto. vocis med. mutatur in υ: alibi semper perdit ι, nisi in presentibus & imperfectis: nam hæc duo tempora nunquam mutant Penultimam, neque Characteristicam, cuiuscunque fuerint coniugationis, ι in dissyllabis mutatur in α, nisi in tribus locis, nempe in Aoristis primis vocis actiue & mediæ, ubi asciscit sibi ι, ut sit ε: in futuris primis vocis etiam actiue & mediæ, ubi retinetur: in perfecto & plusquamperfecto. vocis med. ubi migrat in o, in verbis etiam desinentibus in μ, vel μν, non mutatur in α, nisi in Aoristis secundis, & futuris secundis. • vero in polysyllabis semper retinetur, nisi in Aoristis primis vocis actiue & mediæ, ubi etiam sibi asciscit ι, & in Aoristis secundis & futuris secundis. ubi quoque mutatur in α. ε in dissyllabis eodem modo se habet atque ι in dissyllabis, nam semper mutatur in α, nisi in tribus illis locis, in quorum primo habet eodem modo ι, in secundo ι, in tertio o. ε autem in polysyllabis semper amittit subiunctiuam ι, nisi in Aoristis primis vocis actiue & med. ubi retinetur ε. Atque hæc dicta sufficiant de Characteristica & penultima, siue vocali, quæ præcedit characteristicam. Restat Terminatio, id est, illud omne, quod ponitur post Characteristicam, quod eodem omnino modo se habet in omnibus verbis Barytonis, cuiuscunque sint coniugationis. De hac igitur terminatione, ubi generalia quædā præcepta tradiderimus, quod residuum erit, brevibus tabellis ob oculos proponemus. Præcepta sunt hæc:

Terminatio

De Barytonorum terminationibus præcepta generalia

Præsens & imperfectum habent eandem prorsus vocem nedum terminationem, nisi in indicatiuis, sic perfectum & plusquamperfectum.

Terminatio futurorum cuiuscunque modi ac vocis, est eadem cum terminatione præsentis eiusdem modi ac
vocalis

vocis : sed in futuris secundis vocis actiue & medie
quum & c. , primum locum in terminatione occupant
asciunt sibi subiunctiuas , quidem : o vero u , et sint &
x : quod etiam habet locum in futuris primis actiuis &
5 medys quinte coniugationis, ut pro terminationibus pre-
sentis $\mu\epsilon\alpha$, $\epsilon\delta\gamma$, &c. hic dicemus $\epsilon\mu\epsilon\alpha$, $\epsilon\delta\gamma$, & Porro in
voce passiuā terminationes presentis futurum primum
preponit $\delta\mu\epsilon$, futurum secundum $\nu\epsilon$, & paulo post futu-
rum σ , ut ex $\sigma\mu\epsilon\alpha$, fiat $\delta\mu\epsilon\mu\epsilon\alpha$, $\nu\sigma\mu\epsilon\alpha$, $\sigma\mu\epsilon\alpha$, &c.

10 In voce media presens & imperfectum voce, ne dum
terminatione, prorsus eadem sunt cum presenti & im-
perfecto passiuo. Perfectum vero & plusquamperfect.
terminatione conueniunt cum perfecto & plusquamperfe.
act. Aoristus autem secundus & in voce actiua, & in
15 voce media, per omnes modos & participia eandem ha-
bent terminationem cum imperfecto eiusdem vocis ac mo-
di. Itaque in voce media tantum remanet Aoristus pri-
mus, peculiarem habens terminationem : futura enim
(ut dictum est) cum presenti terminatione conueniunt.

20 In voce pass. duo Aoristi sunt terminationes similes: sed
primus terminationi utrique communi prefigit θ : nam
dicit $\theta\mu\epsilon$, $\theta\mu\epsilon$, &c. ubi secundus dicit, $\nu\epsilon$, $\nu\epsilon$, &c. ac in secun-
da persona imperatiui dicit $\theta\mu\epsilon$ pro $\nu\theta\epsilon$: ubi notandum in
primo scribi π per $\tau\alpha\upsilon$, propter aliud θ semper precedens.

25 In Imperatiuis & subiunctiuis futura desunt : quo-
rum locum suppleunt Aoristi.

Perfectum in Optatiuo & Subiunctiuo vocis, pass. non
inuenitur : sed circumloquimur illa tempora per partici-
pium preteritum eiusdem vocis, & per presens eiusdem
30 modi, verbi eip̄i, id est, sum : cuius coniugationem habes
apud Clemardum in tractatu Anomalorum in μ .

Participia feminina sunt declinationis secundæ : mas-
culina in $\alpha\phi\sigma\sigma$, & neutra in $\mu\alpha\upsilon\sigma$, sunt tertie : reliqua
sunt quinte, quæ siue masculina, siue neutra fuerint, ge-
nitiuus à neutri nominatiuo formant, addēdo $\tau\omicron\epsilon\tau\alpha$ men
35 ex $\theta\epsilon$, dicimus $\theta\tau\omicron\epsilon$, non $\theta\tau\epsilon$. Cætera de Terminatione, quæ
his regulis non sunt comprehensa, tibi figura sequentes
indicabunt.

VERB. BARYTON. PRIMARIÆ TERMINATIONES vniuscuiusque temporis.

Temper	vocis	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Inf.	Participia.
Pres. & futura Imperf. & Aor. 2 Perfectum Plusquamperfe. Aorist. primus.	active active act. & med. act. & med. active.	1 ο 2 ον 3 α 4 ερ 5 α	12 ι 12 ι 12 ι 13 ον 13 ον	18 οψα 18 οψα 18 οψα 19 αψα 19 αψα	22 ο 22 ο 22 ο 22 ο 22 ο	ειν ειν ειν αι αι	ων, οντα, ον. ων, υα, ο. ας, αοντα, αν.
Pres. & futura Imperfectum Aorist. secund. Perfectum Plusquamperfe. Aor. pri. & sec. Aorist. primus.	pass. & med. pass. & med. medie passive passive passive passive medie.	6 ορεα 7 ερα 8 παρ 9 παρ 10 ον 11 ερα	14 ρ 14 ρ 15 ον 16 ον 17 α	20 ερα 20 ερα 20 ερα 21 ερα 21 ερα	23 ορα 23 ορα 23 ορα 23 ορα 23 ορα	ειν ειν ειν αι αι	εισ, εσ, αι, ον. εισ, εσ, αι, ον. εισ, εσ, αι, ον. εισ, εσ, αι, ον. εισ, εσ, αι, ον.

TERMINATIONES PER-

sonarum à primariis precedentis figurae,
quibus respondent per notas arith-
meticas, 1. 2. &c.

SINGVLARIA DVALIA. PLVRALIA.

Perſo. 1. 2. 3. 1. 2. 3. 1. 2. 3.

10	1 α	ει	ος		ετον	ετων	ομερ	ετς	ετς.
	2 ον	ες	ο		ετον	ετλω	ομερ	ετς	ον.
	3 α	ας	ι		ατον	ατων	ομερ	ατς	αστ.
	4 ειν	εις	ει		ειτον	ειτλω	ειμερ	ειτς	ειστω.
25	5 α	ας	ι		ατον	ατλω	ομερ	ατς	αυ.
	10 ην	ης	η		ητον	ητλω	ημερ	ητς	ηστω.
	18 αμ	οις	οι		οιτον	οιτλω	οιμερ	οιτς	οιιν.
	19 αμ	αις	αι		αιτον	αιτλω	αιμερ	αιτς	αιιν.
30	22 ο	η	η		ητον	ητων	ομερ	ητς	οτς
	6 ομην	η	εταμ	όμεθον	εμθον	εμθον	όμεθια	εμθια	εμθια.
	7 ήμην	ε	ετο	ήμεθον	εμθον	εμθον	ήμεθια	εμθια	ο. τς.
	8 μην	εταμ	ταμ	μεθον	θον	θον	μεθια	θια	εταμ.
	9 μην	ετο	το	μεθον	θον	θον	μεθια	θια	ετο.
25	11 άμεν	ατο	ατο	άμεθον	αμθον	άμθον	άμεθια	αμθια	ατο.
	20 οίμην	οις	οις	οίμεθον	οιμθον	οίμθον	οίμεθια	οιμθια	οις.
	21 άίμεν	αις	αις	άίμεθον	αιμθον	άίμθον	άίμεθια	αιμθια	αις.
	13 ωμην	η	ητω	ωμεθον	ημθον	ημθον	ωμεθια	ημθια	ωτω.

Imperatiuorum terminationes.

SINGVLARIA.

35	Secunda.	Tertia.	Secunda.	Tertia.
	{ 12ς	ετω	{ 15 το	ετω
	{ 13ον	ατω	{ 16 ης	ητω
	{ 14ς	εμτω	{ 17 αι	άμτω.

Dualis

Formati-
ones.

Secunda

sing. act.

Tertia sin.

Prim. dual.

Secun. dual.

Tert. dual.

generatim.

Secund. plu.
generatim.

Prima plu.

Tertia plu.

Secunda &
tertia sing.
pass.

Prim. dua.

& prima

plur. l.

Secun. dua.

Tertia plu.

Dualis & pluralis veluti singularis carent prima per-
sona: reliqua verò fiunt à tertia singul. verso ω in $\omega\omega$,
pro duali: ϵ , $\omega\omega\omega$ pro plurali.

Vides personarum terminationes in nouem lineis pri-
oribus eandem ferè semper analogiam seruare. Secunda
enim persona singularis ubique in ϵ desinit. Tertia fit à
secunda, remoto ϵ : sed ex α fit ϵ . Prima dualis in his
omnibus desideratur. Secunda dualis fit à secunda sin-
gul. verso ϵ in $\tau\omega$: sed ex $\epsilon\epsilon$ & $\epsilon\omega$, quum veniunt ab ω ,
abijcitur: atque punctus subscriptus. Tertia verò dua-
lis (ut in genere loquar) in presenti, perfectò, & futu-
ris omnium subiunctiuorum, ac in quibusvis temporibus
omnium subiunctiuorum est similis secundæ duali: alibi
fit quidem ab eadem, sed mutant ω in ω , nisi in impera-
tiuis, ubi in $\omega\omega$. Sic in genere secunda pluralis fit à se-
cunda duali, migrante ω in ϵ . Prima verò pluralis fit
à secunda singul. verso ϵ in $\omega\phi$: sed ϵ ab ω atque ϵ mi-
grant in ω , & ϵ in ω . Tertia pluralis est varia: potest au-
tem formari à prima plurali, mutando $\omega\phi$ nunc in ω , nunc
in τ , nunc in $\omega\omega$, & modo in ω , ut melius ex schemate,
quum præceptis colligitur, ab $\omega\phi$ verò prioris lineæ di-
cimus non $\omega\omega$, sed $\omega\omega$.

Octo autem posteriores lineæ aliam seruant analogi-
am & formandi rationem, nisi in tertia duali & secun-
da plurali: ac formationem quidem secundæ & tertiæ
personæ singularis, vel ex ipsa tabella tibi expiscare, vel
pete ex scholijs nostris in præsens indicatiui pass. Pri-
ma verò dualis, ac prima pluralis fiunt à prima singu-
lari, mutando $\mu\epsilon\gamma$ aut $\mu\omega\upsilon$ in $\omega\phi\omega$ pro duali, & in $\mu\alpha\delta\alpha$
pro plurali. Secunda dualis fit à tertia singulari, ver-
so $\tau\epsilon\gamma$ aut $\tau\omega$ in $\phi\omega$: sed in perfectò & plusquamperfect.
indicatiui solum in $\phi\omega$: ubi quoque characteristica,
quæ præcedit $\tau\epsilon\gamma$ aut $\tau\omega$ variè mutatur, ut satis constat
ex his quæ diximus, quum de characteristica ageremus.
Tertia pluralis fit à tertia sing. posito ν , ante τ , & verso
 ϵ , quod reperitur ante τ in ω : verum in perfectò & plus-
quamperfect. quum litteram τ præcedit alia consona, fit à
prima singul. migrante $\mu\epsilon\gamma$ in $\mu\omega\upsilon\omega$, & $\mu\omega\upsilon$ in $\mu\epsilon\upsilon\omega$

facta scilicet circumlocutione per participium præteriti & verbum substantiuum.

- Hæc præcepta de augmento, Characteristica, Penultima & terminatione, sunt ad verbum ediscenda, in praximq; & usum traducenda: ut dum in aliquod verbum incidēs, in promptu possis dignoscere cuius temporis & personæ habeat Terminationem: deinde inspecta Characteristica, noscas quæ sit coniugationis: ac cernas num Penultima thematis alia esse possit ab ea, quam vides. item num thesia Augmentum vocalis acciperit: vel num vocalis aut diphthongus mutabilis mutata sit propter Augmentum. Hac in re si paululum te exercueris, miraberis facilitatem, quam experieris in inueniendo themate, atque in dignoscendis personis ac temporibus omnium verborum legendis auctoribus obuiorum. Cæterum si hæc deducendi ratio noua cuiquam videatur: atque ideò aliam malit sequi: per me quidem id illi licebit: non enim repugno: tamen neque illi ingifera futura sunt hæc de terminationibus præcepta, poterit enim ex his facillimè inflexionem verbi τῆς, atque aliorum omnium barytonorum ediscere: ac quid cōmune habeant inter se tempora, vel quid unicuique sit proprium, discernere. Adhæc, cognita semel ex clenardo formatione temporum, trium indicatiuorum, his tabellis poteris formare reliquorum omnium modorum & participiorum tempora ab indicatiui eiusdem vocis temporibus homonymis, id est, idem nomen habentibus: nempe præsens aliorum modorum à præsentis indicatiui eiusdem vocis: sic perfectum à perfecto, Aoristum primum ab Aoristo primo, secundum à secundo, futurum primum à futuro primo, secundum à secundo, paulò post futurum à paulò post futuro, hoc modo formando. Mutentur terminationes temporis indicatiui, scilicet, *ω, ον, α, εν, &c.* in eas, quæ in priori tabella unicuique temporis reliquorum modorum tribuuntur: sed ex aoristis abijciendum prius indicatiui augmentum, si quod habuerint, ut si præsentis aliorum modorum voluerit formare, sumet præsens indicatiui, utpote, *τῶντων*, vel quoduis aliud, ex quo

mutando

Usus & exercitatio præcedentium in inuestigatione thematis.

Usus terminationum ad inflexionem verborum utilissimus.

Quomodo ab indicatiuo reliqui modi formantur.

Perfektum
imperati-
ui & infi-
nitivi pass.

Nota de fu-
turo secun-
do vocis act.
& med.
ei pro i.
a pro o.

¶ raro cha-
racteristicū

Notio de pe-
nultima
quinta.

mutando *in* ε, ο, ι, ω, ε, ι, ω, faciet τὸ πῆ, τὸ πῆμι, τὸ πῆαι
τὸ πῆν, τὸ πῆων. sic ex τί το φα, mutando *in* reliquorū modo-
rū terminationes, perfectores pōdentes, faciet τί το φῆ, τί το
φῆμι, τί το φῆν, τί το φῆμι, τί το φῆς. eodem modo *in* voce pass.
& med. ex presenti τὸ πῶμι, mutando terminationem
μῆι in ε, ο, ι, ω, ε, ι, ω, ε, ι, ω, faciet presentia reli-
quorum modorum, τὸ πῆε, τὸ πῆοιμι, τὸ πῆωμι, τὸ πῆιδαι,
τὸ πῆιδε, atque ita *in* reliquis omnibus: nunquam e-
nim fallat analogia, nisi *in* duobus locis, nempe *in* per-
fecto imperatiui & infinitivi vocis pass. nam sibi ser-
uaretur analogia, ex perfecto indicatiui τί το μῆν, di-
cendum esset *in* imperat. τί το μῆε, τί το μῆω: & *in* infinit.
τί το μῆαι, ubi dicimus τί το φῆ, τί το φῆν, τί το φῆαι. alio
igitur modo erunt formande hae tres voces: nempe secun-
da singul. perfect. imperatiui à secund. sing. perfect. in-
dicatiui, mutando *in* ο, τί το φῆ, τί το φῆ. tertia verò
singularis eiusdem imperatiui (à qua deinde sunt reli-
quae personae dualis & pluralis numeri) atque perfect.
infinitivi formantur à secunda dualis numeri perfecti
indicatiui, migrante *in* ω pro imperatiuo, & *in* α pro
infinitiuo τί το φῆν, τί το φῆω, τί το φῆαι, accentu *in* penul-
ma. Observandum quoque quod diximus de futuro
secundo vocis actiuae & mediae, nepe illud habere diph-
thongos, ε, ι, ubi praesens habet *in* terminationis initio:
& ο, dicimus enim τὸ πῆ, τὸ πῆμι, τὸ πῆιδαι, τὸ πῆιδε,
ubi si analogia praesentis seruaretur, dicendum esset
τὸ πῆν, τὸ πῆοιμι, τὸ πῆωμι, τὸ πῆιδε, hoc autem idcirco fit,
quia hoc tempus gaudet habere circumflexum *in* vocali
vel diphthongo, quae sequitur Characteristicam: cuius
accentus capaces non sunt vocales ε, ο, natura breues:
quare produuntur aduocatis subiunctiuus ε, & ο, ut di-
ximus quoque 54.3 r.

¶ raro est characteristicum, & *in* Atticis tantum,
ut ἀνῶ ex ἀνῶ perficio: aut poeticis, ἥσθ; paucis & ferè
anomalis, ut πῆτο pro πῆτω, cado: λῆτομι, pro λῆωμι,
supplico.

¶ Si fortè quispiam querit, quomodo corripietur pe-
nultima futuri, si *in* presenti sit uel a? Nō est, quod hic
hæreat,

hereat, nunquam enim penultima, presentis in quinta
est aut ω : neque etiam diphthongus nisi $\alpha\iota$ vel $\epsilon\iota$: neque
positione est longa nisi propter duplex μ , aut ν . $\epsilon\iota\omega$, 4
poeticum est verbum: thema usitatum est $\epsilon\iota\omega$ siue
5 $\epsilon\iota\omega\mu\iota$, ut dicetur suo loco in tractatu de Investigatione
thematis: poetica quoque sunt cetera omnia in ω si-
unt enim a verbis in $\iota\omega$, $\alpha\omega$, $\alpha\omega\omega$, vel $\alpha\omega\mu\iota$: $\epsilon\iota\omega\mu\iota$, 5
6 $\epsilon\iota\omega\mu\iota$ non inveniuntur. $\epsilon\iota$ enim (ut diximus. 27.
35.) ante consonantem non scribitur. Futurum proprie
fit a presenti, posito σ ante ω : sed quia σ (ut dictum est
10 8.37.) nunquam sequitur aliquam consonantem, nisi
aliud σ , aut tres liquidas, λ , ν , ρ , idque raro, non po-
tuit hac formatio esse vera sine varia consonantiū mu-
tatione. Itaque in prima pro $\omega\epsilon$, $\beta\epsilon$, $\phi\epsilon$, positum fuit $\downarrow$,
15 quod potestate illas consonantes omnes complectitur.
eadem omnino ratione ξ locatum fuit in secunda pro
 $\alpha\epsilon$, $\gamma\epsilon$, $\chi\epsilon$, in tertia vero cum nulla duplex equalis es-
set simplicibus $\tau\epsilon$, $\theta\epsilon$, expunxerunt priorem: quia σ in
futuro magis necessaria videbatur: vel quia σ quo-
que potestate continet τ , θ , δ , quod cernitur in no-
20 minibus, finitis in ϵ , quæ faciunt Genitium in $\tau\omega\epsilon$,
 $\delta\omega\epsilon$, $\theta\omega\epsilon$. In quinta vero utraque erat necessaria, &
presentis, & futuri characteristica: illa quidem prop-
ter naturalem quandam vim, immutabilibus in-
35 stam, ut nolint neque in nominibus, neque in verbis
perdi, propter inflexionem: hæc vero, quod esset fu-
turi characteristica. itaque Acoles utranque retinue-
runt, dicentes $\alpha\epsilon\iota\omega\mu\iota$, seminabo præterquam $\mu\epsilon$, quia
nunquam σ sequitur μ , raro etiam σ ponitur post ali-
30 quam consonam, ut diximus. quare communes & Ai-
lici, ut asperum illum sonum evitarent, σ reiecerunt, ul-
timam circumflecentes. Sunt etiam, qui dicant, σ non
retineri ne ab ipsis quidem Aclis, nisi in verbis in $\epsilon\omega$
finitis. In sexta, nulla fuit faciendi mutatio, quia σ vo-
35 cales & diphthongos ritè sequitur. In quarta vero, de-
sistentia in $\alpha\omega$ (quæ pauca sunt) sumunt characteristi-
cam verborum in $\gamma\omega$, idem significatiuum, sed iam max-
ima ex parte inusitatorum. eodem modo finita in $\epsilon\omega$ (quæ

Doricè

coniugatio-
nis.

Verba in $\alpha\omega$
poetica.

De futuri
formatio-
ne & cha-
racteristica
discursus.

$\downarrow$ pro $\omega\epsilon$, $\beta\epsilon$,
 $\phi\epsilon$.
 ξ pro $\alpha\epsilon$, $\gamma\epsilon$,
 $\chi\epsilon$.
 σ pro $\tau\epsilon$, $\theta\epsilon$.

De quintæ
coniug. fu-
turo.

Aeolismus.
 $\alpha\epsilon\iota\omega\mu\iota$ pro
 $\alpha\epsilon\iota\omega$.
 $\mu\epsilon$.

In sexta.
In quarta.
 $\alpha\omega$ à μ .

ζω, α δω

Dorismus.
ξ pro σ.Acolismus.
ζω pro αω.Finita in ζω
à desinen-
tibus in γω
characteri-
sticam mu-
tuantia.
Atticismus.

αω, α δω.

Doricè effertur per αδω) à verbis in δω characteristi-
cam mutuatur. Doricè tamen a verbis in γω: saltem in
futuro & aoristo primo vocis actiue & mediæ, ubi cha-
racteristica esset σ. nam doreo in ξ mutant, βαδίζω,
vado, μ βαδίσω, & Doricè βαδίζω, sic in alijs coniugati-
onibus, ut κλείω, claudio, μ. κλείσω, & Doricè κλάζω, ei
verso in α, bin: aoristus primus κλάξα, imperatiuus
κλάξον, cum δπο, δπόκλαξον, exclude. Caterum quia non
rarò variant (ut ait Clebardus initio tractatus
de Inuestigatione thematis) eiusdem verbi themata, aut
à diuersis omninò pendet formatio receptorum tempo-
rum, sit ut verba in ζω accipiant characteristicam à ver-
bis in γω: & contra, finita in αω (quæ Aeolicè per ζω
effertur) sumant à verbis in δω. Rursus quedam
& à γω & à δω, characteristicam mutuatur. Ne
autem hercas, dubitans, quæ sint verba hoc modo vari-
antia, ea omnia tibi subiiciam, ac primùm colloabo, ver-
ba in ζω, quæ sumunt characteristicam à γω, & non à
δω: sed solum recensabo simplicia, vel composita, quo-
rum simplicia non sunt in usu. nam composita seruant
normam simplicium. Sunt itaque hæc.

αλαλάζω, iubilo.

λαλέζω, concutio.

αλαπαίζω, populo, unde cō-δλαπάζω, ululo.

positum ἱξαλαπαίζω & παίζω, ludo: Atticè tamen
metathesi ἱξαπαλάζω sequitur tertiam.

depopulo.

πίζω, facio, sacrifico.

ατίζω, reddo attonitum.

σάζω, stillo.

απίζω, idem.

σαλαζω, idem.

γυρίζω, lugeo.

σενάζω, suspiro.

εγχεαλίζω, præbeo

σνελίζω, firmo.

δρυαλίζω, tero.

σιζω, pungo.

καυαλίζω, contero.

συραλίζω, quatio.

κραάω, clamo.

σούζω, salio, palpiro.

Hæc finita in αω, sequuntur tertiam, & sumunt
characteristicam à verbis in δω.

ἱπιασώ, remigo.

λαίωσώ, video, huius tamen

ἱμδασώ, lorin verbero.

futurum extare negat

ἱνίασώ, do fortitudinem.

Eustathius.

ναίωσώ,

ἰλάσσομαι, supplico
πλάσσω, spargo.

πλάσσω, formo, fingo.

Hæc finita in ζω sequuntur in differenter secundam
vel tertiam, & sumunt Characteristicas vel
à verbis in γω, & in δω.

ζω, à γω, vel
δω.

αἰῶ, lamento, clamo.

νυῶ, dormito.

ἀρπῶ, rapio.

σαλπῶ, buccino.

ἀτίῶ, vilipendo.

τρίῶ, strideo.

βαστάῶ, porto.

τρυῶ, idem.

δοῖῶ, corrumpto.

Hæc quoque in ωω sumunt characteristi-
cas, & à γω, & δω, ὁφύωω misceo,
traho: & μείωω, pinso

ὁφύωω &
μείωω, à γω
& δω.

Hæc finita in ζω sequuntur secundam: sed illi eadem
inueniuntur finita in ωω, à qua terminatione ducuntur
tempora: quia verò hæc tempora terminationi ζω solent
quoque assignari, nolui illa prætermittere.

ἐδύῶ, fugo.

ἐφύῶ, iugo'o.

ἱμνῶ, curro, hoc tertiam τρυῶ, scindo.

ζω vel ωω
à γω.

quoque sequitur.

Φατίῶ, dico, separo.

οἰμῶ, lugeo, mærorem

φονίῶ, rubefacio.

accipio.

Porro φρίῶ, & φρίσσω, siue φρίσσω, id est, timeo: in
futuro sequuntur secundam: in præterito vero tertiam:
nam futurum est φρίξω, & perfectum πρίξω. Quando
hic dico, Aliquod verbum sumere characteristicam, aut
tempora, à γω, vel à δω, hoc non debet intelligi de chara-
cteristica præsentium vel imperfectorum (ubi semper
seruant proprias characteristicas ζ & ω, siue τι) sed alio-
rum temporum. Sic in terminatione ωω per duplex ω,
unicum & censetur figurativa: alterum vero ubique ab-
ipitur extra præsens & imperfectum.

φρίῶ vel
φρίσσω, μ. ζω
π. α. ω.
Notio.

ωω alterū
& abiectum.

VERBI ACTIVI MODI

indicatiui

Præsens. { S. τὸ πῶ, τὸ πῶεις, τὸ πῶει, verbero, ras, rat.
D. τὸ πῶτον, τὸ πῶτον, verberatis, ant, duo.
P. τὸ πῶμεν, τὸ πῶμεν, τὸ πῶμεν, ramus, ratis, rat.

F

Numeri

I Paradig-
ma actiui
barytoni.
2.3 Præsens.

Annotatio

Numeri tres vt in nominibus. Personæ totidem
 τῶντα, verbero: τῶντας, verberas, τῶνται, verberat.

- 4 4 Prima pluralis in μῦσ excludit primam dualem.
 5 5 Secunda & tertia dualis pares, quando tertia plu-
 6 ralis exit in ι aut α: 6 alioqui impares.

- 1 1 Doricè τῶνται, τῶνται, remoto ι ex diphthongo αι, vt
 diximus, 19.12. Aeolicè verò τῶνται, τῶνται posito α pro
 diphthongo αι 19.31. 2 Doricè τῶντομαι. Dore enim (vt di-
 ximus 19.1.) semper in prima plurali in μιν, ι finale in
 2 ι mutant: quod bis admonuisse sufficiat. 3 Doricè τῶντο-
 3 ναι, nam tertia pluralis presentis & futurorum indicatiui
 vocis actiuae, apud Dore est similis datiuo singulari
 participij masculini eiusdem temporis: τῶνται, τῶνται,
 pro τῶνται, τῶνται. Nec verò te moueat, quod dixerim
 τῶνται, cum datiuus singularis, participij sit τῶνται,
 communiter quidem verum est, sed Doricè dicitur
 τῶνται vt in futuro secundo τῶνται. Dore enim in om-
 nibus coniugationibus futurum primum circumfle-
 ctunt: ac variant omnino, vt futur secund. τῶνται, τῶνται,
 τῶνται: εἶναι, εἶναι, &c. vt τῶνται, πῆναι.

- 4 Hoc accidit tota voce actiua, in Aoristis pass. im-
 perfectō & plusquamperfectō vocis mediæ. Si autem vo-
 4 lueris primam dualem in his locis signanter exprimere,
 accipe vbi pronomē primæ personæ dualis numeri, id est,
 nos duo, & adiunge primæ personæ plurali eiusdem modi
 & temporis, vt vbi τῶντομαί, nos duo verberamus: & sic in
 5 alijs. 5 Hoc fit in presenti, futuris & perfectō indi-
 catiuorum, & in omnibus temporibus subiunctiuorum, nam
 ibi tertia plural desinit in ι, quum prima pluralis exit in
 μῦσ: & aliās in ι, quum scilicet prima pluralis finitur in
 μῦδα. 6 Nam secunda semper desinit in ο, & tertia in η,
 6 nisi in imperatiuis, vbi tertia exit in α, vt imper. τῶνται.

- 1 Imperfe-
 ctum { τῶνται, τῶνται, 1 τῶνται, verberabam
 bas, bat.
 τῶνται, τῶνται, rabatis, bant
 duo.
 τῶνται, τῶνται, τῶνται, xus, tis,
 bant.

Dori. pro
 α.

Aeol. pro
 αι.

Doric. μιν
 pro μιν.

Dorismus
 οντι pro οντι.

Futurum
 primum

Doricè ter-
 minationi-
 bus secundo
 simile.

Prima plu.
 vbi desinat
 in μῦσ.

Circumlocu-
 tio primæ
 vbi τῶντομαί.

Secunda &
 tertia dualis
 vbi pares.

Quando im-
 paras. secun-
 da in ο ter-
 tia in η.

Imperfe-
 ctum.

* Dativis pluralibus aut personis in disinentibus additur, sequente vocali: τοῖς λέουσιν ἐκείνοις, leonibus illis. αὐτῷ πῦρ, verberant ipsum: sic personis in: ἑαυτῷ ἐκείνῳ, verberabat ille.

¶ Iones in hoc tempore & in utroque Aoristo vocis ætiæ omnium verborum formant tertiam personam singularem a secunda, remoto augmento & addita syllaba *ia*: ut ab ἰόντις secunda, fiet τῷ ἰόντι tertia Ionica. In verbis autem circumflexis & in *mu*, vocalis siue diphthongus præcedens corripitur, auferendo subiunctiuam ex diphthongo, & longam vocalem in suam breuem mutando: ut ἰππῖος faciebas, ἰππῶν faciebat, ἰνδῶν, ponebas: ἰνδῶν, ponebat: & sic de alijs. Poetæ verò & Acoles eodem prorsus modo faciunt totum singulare, desinens in *ων*, *ωνας*, *ων*, atque primam pluralem in *ωνες* (quæ tamen in rarissimo est usu) ac tertiam eiusdem numeri in *ων*, similem primæ singularis, sicuti fieri solet communiter in hoc imperfecto: similiter passivum in *οντο*, *ον*, *οντο*, & in tertia plurali *οντο*: ut τῷ ἰόντι, τῷ ἰόντι, verberabam, verberabas, verberabat: & in tertia plurali, τῷ ἰόντι, verberabant. in passivo τῷ ἰόντι, τῷ ἰόντι, τῷ ἰόντι, verberabar, verberabaris, verberabatur: tertia pluralis τῷ ἰόντι, verberabantur. ² De hac re vide plura in Annotationibus in verba, circa initium: unde multa quoque alia sunt petenda, quæ huc congerere nolimus, quod ibi commodius tractari posse videbantur.

DE AUGMENTO.

¶ Verbum à consonante inceptum assumit in principio imperfecti, quod est augmentum, siue incrementum syllabicum, crescete videlicet numero syllabarum, τῷ ἰόντι, ἑαυτῷ.

¶ Temporale augmentum est eorum, quæ incipiuntur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties vocalis ² anceps aut brevis, quæ vnum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora. Vocalium ac diphthongorum quædam

F. y.

muta-

² Annotatio.

2
3

Tertia singularis imperfecti.

Ionica *ων*

Annotationi

ei

ei

ei

ei

ei

ei

Poeticè *ων*, *ωνας*, *ων* in singulari, & in tertia plurali *ων*

Augmentum syllabicum.

Augmentum temporale.

Annotationi de

diphthongis
& voca-
libus.

3 mutabiles, quod mutantur in præteritis : 3 quæ-
dam immutabiles.

Vo- ca- les	Muta- biles:	α	in	η ἀνύω, ἥνω, perficio bam.	8
				η ἐλεύθεω, ἡλεύθεον, utenio, bam.	
	Immu- tabi- les:	ο		ω ὑπάζον, ὠπάζον, præbeo, bam.	
Diph- thongi	Muta- biles:	αυ	in	η αἶεσθαι, ἡ εἶσθαι, tollo, tolle- bam.	13
				η αὐλίζω, αὐλίζον, in au- la versor.	
	Immu- tabi- les.	οι		ω οἰκίζω, οἰκίζον, habito, abam.	20
				ει εἰκάζω, εἰκάζον, assimilo, bam.	

Augmen-
ta verborū
composito-
rum. Præ-
positiones
in compo-
sitis præfi-
xæ vocali-
bus quomo-
do se habe-
ant.

Exceptio.

αἶψα.

αἶψα.

Mutæ tenu-
es in aspira-
tas. Poetæ
& Iones
augmenta
respuunt
Poetarum
in

4 Præpositiones in compositis præfixæ vocali-
bus, 4 propriam vocalem ultimam abijciunt tam
5 in præsentī, quam in præterito : παρακούω, obaudio,
ex 5 παρὰ & ακούω, audio : παρῆμην, permanebam,
ἀ παρὰ, & imperfecto ἔμην, manebam, ἀ μῆν, ma-
neo.

5.6 Excipe 5 αἶψα & 6 αἶψα : αἶψα, amplector, contineo:
αἶψα, precedo, procedo, progredior, ab ἔχω, habeo, te-
neo, & ἄγω, ago, gradior, duco, proficiscor. Quod si Ver-
bum incipiat ab aspirata vocali, præpositio mu-
tabit suam 7 tenuem in aspiratam : κατὰ πόντον, at-
tingo : ἀπαρῆμην, auferor, prius aut prius, ex ἀπὸ πρην,
5 eligo, volo, & 5 ἔξω, ex.

1 Dicitur est 54.11. in quibus temporibus sit augmen-
to locus. Hic tamen notandum, poetæ & Iones interdum
augmentum omnino respuere : & rursus poetæ nonnun-
quam perfecti augmentum (quod fit per reduplicatio-
nem

nem siue repetitionem primæ consonæ thematis, ut in τι-
 τορ) reliquis cuiusvis modi temporibus, maxime verò
 aoristi secundis tribuere: atque plusquamperfecti in-
 crementum imperfecto concedere. Porro in αἰδω, ca-
 5 no, quod sit per contractionem ex αἰδω, diphthongus
 impropria a mutantur η, ῥω, sed Doricè αἰδω, Aori-
 sius primus ῥω, & Doricè αἰω. ² Vnica anceps a mu-
 tatur in longum η: alie due: & υ, quæ in presenti e-
 rant breues, hic propter augmentum longæ iudicantur.
 10 ³ Quod non mutantur propter augmentum: ob alias
 autem causas haud rarò mutantur, præcipuè longæ η,
 ω, in suas breues, ε, ο. ⁴ Apud poetas tamen illam sæpè,
 atque apud oratores nonnunquam seruant, ut ὅμι-
 15 μῃ προῖπτομῃ, sequor, ex ὅμι & ἰπτομῃ, sequor: ἀν-
 ῥω in orbem verto, circumtorqueo, ex ἀνῥω & ἰλιω,
 verto, torqueo. ⁵ Præpositionis πρὸς & sequentium si-
 gnificationes varias, quære in tractatu de Ratione synta-
 20 xæ: ⁶ πρὸς tamen nonnunquam patitur contractio-
 nem sequente augmento: ut πρὸδωξας, prodidisti, pro
 πρὸδωξας. Vide Annotationes in verba circa finem. I-
 dem interdum fit, quamuis non sit ex augmento, πρὸς
 πρὸς: emineo, atque etiam sequente ο, πρὸς οἷος, πρὸς οἷος,
 præiusus. Illud & hoc loco monendum, has duas præpo-
 25 sitiones, πρὸς & πρὸ in appositione per apostrophum non
 abijcere ultimam vocalem, quamuis alie omnes non rarò
 propriam ultimam sequente vocali reijciant, neque enim
 dicimus πρὸς αὐτῶ, aut πρὸς αὐτῶ, sed πρὸς αὐτῶ de ipso, πρὸ-
 30 αὐτῶ, ante ipsum. Dicimus tamen πρὸς οὖρον, pro πρὸς οὖρον,
 antecopus, scilicet aliud quodcunque, id est, operæpretiū.
 35 ⁷ Intellige de mutis tenuibus α, η, quæ abiecta vocali
 præpositionis finali, remanent in fine præpositionis vi-
 delicet in his, αἰ, η, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ. Si enim com-
 ponantur cum dictione incepta à vocali, asperum spiri-
 tum habente, non solum abijciuntur vocales ultimæ α, η,
 40 ο, sed tenues quoque τ, & π, mutantur in aspiratas θ, φ.
 At id ab Ionibus minimè observari diximus 18. 4. Illud
 & hoc loco monendum, poetas è præpositionibus αἰ, αἰ, αἰ,
 & πρὸς, interdum in compositione abijcere ultimam vo-
 calem

augmentis
 licentia.

αἰδω.

πρὸ ante: &
 υ contractū

αἰ in }
 π }
 Ionismus.

Mira pot-
tarum licē-
tia in com-
positis à κτ,
παρ &
αἰα.

κατάρδο.
ἀρτενον.
παρὰ πῖον.

καχέδο.

ἀμνέδο.

Dorismus.

κακκίοντες.
αἱ non cohæ-
rent.

ἀγχορίζω.
ἀγχεμεν.
ἀμπτουμεν.
ἀμπνίω.
ἀμπνείω.

κατέβδον.
καταβδον.
καέβδον.
καπῖον.
αἰσῖπλον.

ὕβδαμιν.

Perfectum

calem α, etiam sequente consona, ut κατάρδο pro κατάρδο
siue κατάρδε, id est, repone, aoristus secundus imperatiui
medij sepe obuius, à κατάρδομυ: ἀρτενον pro ἀρταῖνον, ex-
tendo: unde in aoristo primo imperatiui ἀρτενον pro ἀ-
ρτενον extende: παρὰ πῖον, pro παρὰ πῖον, transcursim
aspicio, quasque limis oculis, vel in transitu, & quasi per
transennam aspicio. Interdum vero τ & υ prepositionum
κτ & αἰα aut deperduntur, aut mutantur in aliā conso-
nantem, quod sæpe cum sequenti consona non possint
coherere: ut καχέδο pro κατὰ χέδο, teneo, inhabeo, in im-
perfecto καχέδομυ, deincebam, as, at, pro κατὰ χέδε, sine
augmento: ἀμνέδο, suggeret pro ἀμνέδομυ, futurum pri-
mum ab ἀμνέδομυ, ubi quoque α penultima positum est pro
αἰα, idque Doricè: in his duobus exemplis, non solum α finale
deperditum est, sed & consonantes τ & υ: in sequenti-
bus vero mutantur, κακκίοντες, dormituri, & el dor-
mituri, non κακκίοντες (nam τ & κ non coherent) pro
κατὰ κκίοντες, participium præsens à κατὰ κκίω, quod pro
futuro usurpatur: vel est ipsum futurum abiectò ο pro
κακκίοντες: ἀγχορίζω, pro ἀναχορίζω, infiro: ἀγχεμεν,
pro ἀναχεμεν, recumbo: ἀμπτουμεν, pro ἀναπτουμεν, respiro:
ἀμπνίω, & ἀμπνείω, pro αναπνέω, respiro. Interdum vero
in huiusmodi prepositionibus, quæ sequente augmento α,
suas vocales ultimas communiter reijcerent, poetæ, neg-
lecto augmento, vel vocalem prepositionis suo loco relin-
quunt, vel eam abijciunt, variatis τ & υ eodem modo, quo
in superioribus exemplis: ut βάνω, iacio, aoristus secun-
dus βέδον, cum κτ, communiter quidem κατὰ βέδον, poeticè
vero κατὰ βέδον vel καέβδον, deici: πῖον, cado: aoristus
secundus ἵπτον (ut alibi dicitur) unde κατέπτον, καπῖον
& καπῖον, corruui. Sic ἵστημι, sisto, aoristus secundus ἵ-
στυ, cum αἰα, αἰέστυ, ἀνέστυ, αἰστυ: in duali αἰσῖπλον
surrexerunt, sæpe occurrit. Idem nonnunquam obseruatur
in prepositione ὑπὸ, ut ὑβδαμιν subuercere, pro ὑποβδαμιν.

Perfe-
ctum.

{ τίτωρ, τίτωρ, τίτωρ, uerberavi, isti, it,
τίτωρ, τίτωρ, isti, erunt, duo.
τίτωρ, τίτωρ, τίτωρ, imus, istis, e-
runt.

3 Ultima

Ultima syllaba præteriti, quæ fit in singulis coniugationibus, antè dictum est, pag. 52.

Quod ad primam attinet, si verbum incipitur à vocali aut diphthongo, idem initium præfecti & imperfecti.

{ αὐτός, ἦν, ἔειπεν, perficio, bam, feci.
 { ὄρεσθαι, ὄρεσθον, ὄρεσθε, τῆς, ὑπο, bam, auxi.
 { αἶψα, ἦεν, ἦσαν, tollo, bam, sustuli.
 { εἰσελθεῖν, εἰσελθόν, εἰσελθε, fingo, bam, xi.

Idipsum fit in verbis inchoatis à consonante, si modò augmentum syllabicum fuerit positione longum, nempe ante duas consonantes, aut duplicem, ζ, ξ, ψ.

{ σπειρεῖν, ἰσπερεῖν, ἰσπαρεῖν, semino, abam, auxi.
 { ζῆν, ἰζεῖν, ἰζαεῖν, serueo, ebam, ui.
 { ξῖν, ἰξεῖν, ἰξαεῖν, polio, ebam, iui.
 { ψάλλω, ἰψαλλον, ἰψαλεῖν, cano, ebam, eccini.

Nam si sit breue aut anceps, iam in præterito perfecto repetitur prima consonans præsentis, hoc modo.

{ τύπτω, ἔτυπτον, τίττω, verbero, abam, auxi.
 { γράφω, ἔγραφον, γίγραφα, scribo, bam, psi.

Ancipitem hic dico, siue communem vocalem, quam sequitur muta cum liquida, ἔγραψον, ἔκλειον, ἔκεινον scribebam, inclinabam, iudicabam.

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis aspiratis substituunt tenues.

{ θείνω, ἰθεινον, τίθω, stimulo, abam, auxi.
 { φαίω, ἔφανον, πείθω, luceo, ebam, luxi.
 { χαίρω, ἔχαρον, κίχαρε, gaudeo, bam, visus sum.

Penultima perfecti & futuri eadem, τυψα, verberabo, τίττω, verberavi. At disyllaba quintæ coniugationis penultimam futuri mutant in α.

{ σῆλω } { σελῶ } { ἑταλεῖν, mitto, tam misi.
 { σπειρο } { μ } { σπειρῶ } { ἰσπαρεῖν, semino, abo, auxi.

Immutabiles λ & ρmanent in præterito, ut in futuro:

Augmenti siue primæ syllabæ perfectorum varietas.

Si verbum incipiat à vocali vel diphthongo Si à duabus consonantibus, vel à ζ, ξ, ψ.

Si à consonante simplici, vel à muta cum liquida.

Anceps vocalis quæ dicitur.

Repetuntur. π, κ, τ, pro φ, χ, θ.

Penultima perfecti in a in disyllabis quinta.

λεῖν, οἶν.

μνηα

γνα.

v ante γ, κ, ξ,

χ, migrat

in γ

είνω, ήνω, ύνω.

Doricè ανπ
pro απ.Ultima per
fecti φα, χα,
κζ.A futuro
ipw prae-
ritu ipawz.

τιτυναα.

Notio de fi-
nitis in είω
& ήω.

είνω, ήνω.

είνω, ύνω.

{ φείλω, φείλω, φείλω, cano, canam, cecini.
 { σπείρω, σπείρω, σπείρω, semino, &c.

7 My μ feruatur quidem, 7 sed asciscitur : ήνω, ή-
 μω, νήμνηα, pro νήμνηα, pasco, pascam, pasci : sic δέμω,
 βρέμω, ædifico, sono, & alia. Nam vertitur in γ, φαίω,
 luceo, φανώ, πίφαγγα : semper enim v ante γ, κ, ξ, χ,
 migrat in γ.

8 8 Disyllaba in είω, ήω, ύω, abijciunt :

9 { κλείνω, κλείω, 9 κλάνα, interimo, interimam, inter-
 { emi.

{ κρίνω, κρίνω, κέκρινα, accuso, accusabo, accusavi.

{ θύω, θύω, τίθω, propero, properabo, properavi.

1 Et hic & in perfect. medio, απ mutatur, Doricè
 2 in ανπ, & Boeoticè in αν. 2 Nempe φα in prima, χα in se-
 3 cunda, & quibusdam quartæ, κζ in reliquis. 3 Imò
 omnium præteritorum & aoristorum ac paulò post fu-
 turi : ubicunque scilicet augmentum habet locum.

4 In exemplaribus tamen correctioribus non inuenitur
 punctum subscriptum in huius verbi perfecto aut tem-
 poribus ab eo, vel à futuro deductis, sed tantum in im-
 perfecto, & temporibus a præsentis formatis. nam futu-
 rum est άρω, ut φανώ, ά φαίω 53. 1. Vnde Aoristus pri-
 mus ήε, per n monophthongum, & in reliquis modis,
 deposito augmento, sumit in principio a futuri, non a
 præsentis, άεω, άεξιμ, άεω, άεξι, άεξι, non άίεω, άίεξιμ
 &c. 5 De hac re tamen plura in annotationibus in ver-
 ba, circa principium. 6 Modò futurum non desinat in μω :

6 tum in ε non mutatur sed in perfecto est antipenultima,
 propter n, quod interseritur, ut ήμω, μ. ημω, π. νήμ-
 νηα : sic τέμω, τημω, τίτμνηα, & per syncopen τίτμνηα,
 7 feco, secabo, secui. 7 Nunquam enim μ ponitur ante κ.

8 8 Finita in είω & ήω, pauca reperiuntur, atque illa sunt
 disyllaba, vel à disyllabis composita : inueniuntur tamen
 quedam simplicia hyperdisyllaba in είω, ut φαίω, lu-
 ceo : sed illa ultra imperfectum non coniungantur. Hoc
 etiam notatu dignum, Finitorum in εω quatuor tantum
 esse species : omnia enim desinunt vel in είω, vel ήω, vel
 ειν, vel ύω. 9 Poeticè ιταγγα.

Plusquam-

Plusquam-
perfectum. { *ἰπτεύειν, ἰπτεύεις, ἰπτεύει, verberaue-
ram, &c.*
ἰπτεύειτον, ἰπτεύειτῶ, atis ant, duo.
ἰπτεύεμεν, ἰπτεύετε, ἰπτεύεσθε, us, tis, ant.

5 A perfecto deducitur, conuerso α in ει. In fronte sumitur, si perfectum incipitur à consonante, *πύ-
ξα, ἰπτεύειν, verberaui, verberaueram, alioqui idem
principium, ὠύονα, ἠύονα, perfeci, perfeceram.*

10 Est Græcis tempus quoddam præteritum, quod appellatur ἄδειος, hoc est, indefinitum, incerta est enim significatio, paulòne antè res præterierit, an multò: suntque aoristi duo.

Aorist. { *ἰτύφα, ἰτύφας, ἰτύφε, verberaui, isti, uit,*
ἰτύφατον, ἰτύφειτῶ, istis, erunt, duo.
35 I. { *ἰτύφαμεν, ἰτύφατε, ἰτύφαν, imus, istis,
runt.*

Ultimam primi aoristi metimur è futuro cuius seruiatur Characteristicon, sed α migrat in α: *τύφα, ἰτύφα, verberabo, berani.*

20 Augmentum vtriusque Aoristi idem cum imperfecto.

{ *ἀνύω, ἠνύον, ἠνύσα, perficio, perficiebam, perfeci.*
τύπω, ἑτύπων, ἑτύφα, verbero, abam, aui.

25 Penultima eadem quæ in futuro, 2 ac semptr natura aut positione longa.

{ *παίω, παίσω, ἑπαίσα, ferio, feriam, percussi.*
λέγω, λέξω, ἐλέξα, dico, dicam, dixi.

30 Quòd si futuri penultima corripitur, vt in quinta coniugatione, 3 producendæ erunt vocales hoc pacto: Si α penultima futuri extra diphthongum sit in præsentī, migrabit in η: veniens autem ex α, Atticè quidem vertetur in η, communiter verò manebit, sed longum in Aoristo: cum breue sit in futuro:

35 { *α α η φάλλω, φάλλω, ἑφάλλα, canto, bō, aui.*
αι α η μίμνω, μιμνώ, ἑμίμνα, Atticè fædo, abo, aui.
αι α η μίμνω, μιμνώ, ἑμίμνα, communiter, fædo, &c.

Si penultima ε, aduocatur, vt fiat diphthongus η

Plusquam-
perfectum.

Plusquam-
perfecti
formatio.

I ἀόριστος
ἄδειος, inde-
finitum
tempus.
Indefinitis
tempus.

Formatio
aoristi pri-
mi ultime.

Augmen-
tum.

Penultima

3 Penultima
mutatio in
quinta con-
iugatione.

Figuratiua eadem quæ præsentis: λέω, ἔλεον: τί-
νω, ἵτυπον: nā in πω, κίω, μίω, prior litera est. figuratiua

In quarta verò coniugatione futurum ξω forma-
tiuam habet γ: ὀρύσσω, ὀρύξω, ὀρύξων, fodio, fodiam, fodi.

Vbi autem futurum in σω, erit figuratiua δ: φεῖξω,
φεῖσω, ἰφεῖδω, considero, abo, aui.

Plura de hoc Aoristo vide in annotationibus in ver-
bis, & in inuestigatione thematis, in verbo τίλω, pario.
Ceterum significatione non differt ab Aoristo primo, ve-
luti neque futurum secundum à primo, quando autem
alterutro sit utendum, bonorum auctorum lectio docebit.

ἔκω, in usu non est, nam infinitus in ἔω, ἵω, & ὕω, Ao-
ristus secund. futurum secundum & præteritum medium
desiderantur. 3 Compositum ex κτ, κτείλω, & Πο-
τικέ κτείλω, reliqui vel reliquerunt.

Græci duplex habent futurum.

ἵψω, τίψεις, τίψῃ, verberabo, abis, abit.
Futurum 1. ἵψετε, τίψετε, verberabitis, abunt, duo.
ἵψομεν, ἵψετε, ἵψεσσι, abimus; abitis, abunt

De hoc in singulis coniugationibus dictum est pri-
us, Pag 52. & 53.

ἵπῃ, τυπῇ, τυπῇ, τυπῇ.
Futurum 2. τυπῇτον, τυπῇτον.
τυποῦμεν, τυπῇτε, τυποῦσθε.

Fit à secundo Aoristo, ablato incremento, &
vertendo in ὦ circumflexum, ἵτυπον, τυπῶ.

Quum scilicet dixit illius Characteristicam in prima
coniugatione esse ψ, in secunda & quibusdam quarta ξ,
in tertia, sexta, & quibusdam quarta σ, in quinta λ, μ,

ἵπ. 2 Ideo deficiente Aoristo secundo, desideratur etiam
futurum secundum. Futurum autem secundum vocis a-
ctiuæ & mediæ in rarissimo est usu, nisi in quibusdam
verbis, & quæ anomalis. Grammatici tamen quedam
adducunt, ut ἔκω, & in voce media ἐκώμεν, ab Ao-
risto secundo ἔκω, verbi ἔκω, audio: sed hæc exoleue-
runt. Ceterum Iones qui syllabas, circumflexas ubique
ferè diuidunt, hoc futurum secundum per omnes modos
& participia & vocis actiuæ & mediæ, atq; futurum primæ

Figuratiua

π

κ

μ

sic κλ.

In quarta.

præf. fu. as.

ξ

ξ

ξ

ξ

ξ

Significa-

tio Aoristi

secund. &

futuri secu.

Futurum

primum.

Futurum

secundum.

Formatio

futuri sec.

Futurum

secundum

vocis actiuæ

& mediæ

inustatum

Ionismus.

quinte coniugationis variant eodem modo, quo præsens eiusdem modi, retratto accentu & inserto ε, utpote pro terminationibus ω εἰς, εἰ, εἰς τοῦ, εἰς τοῦ, οὐδὲ, &c. dicentes, ἰω, ἰεῖς, ἰεῖς, ἰεῖς τοῦ, ἰεῖς τοῦ, ἰοῦδὲ, ἰεῖς, ἰεῖς, sic in reliquis modis.

IMPERATIVI

ἀ τὸ πῆμα.

Præsens & imperfect.

τὸ πῆμα, τὸ πῆματω, verbera, verberet.
τὸ πῆματον, τὸ πῆματων, verberate, erent,
duo.

Perfectum & plusquamperfectum.

τὸ πῆματε, τὸ πῆματωσαν, verberate, berent.
τίτωεῖς, τίτωεῖτω, verberaucris, uerit.
τίτωεῖστον, τίτωεῖστων, raueritis, erint,
duo.

ἀβ τίτωεα.

ἀ ἰν ψα.

Aoristus 1.

τὸ ψαον, τὸ ψαίτω, verberato tu, ato ille.
τὸ ψατον, τὸ ψαίτων, verberatote, anto, duo.
τὸ ψατε, τὸ ψαίτωσαν, verberatote, anto.

I

Aoristus 2.

τὸ ψατε, τὸ ψαίτω.
τὸ ψατον, τὸ ψαίτων.
τὸ ψατε, τὸ ψαίτωσαν.

ἀβ ἰν ψαον.

Modi reli-
qui ab indi-
catiuo for-
mati.

Annotati-
uncule.

Ab indicatio ceteri omnes pendent modi & participia in quibus vox semper est eadem præsens & imperfecti: sic perfecti & plusquamperfecti.

Præteritum perfectum vbique seruat augmen-
tum: Aoristi verò extra indicatium minimè.

Primam personam imperatiuus non agnoscit.

Futurum quoque nec hic reperitur, nec in subiun-
2 ctiuo, sed in illius vicem² subeunt Aorist.

¹ Apud Syracusanos τὸ πῆμα, sic εἰς τοῦ, pro εἰς πῆμα dicito. ² In
subiunctiuo tamen actiuo illud nonnunquam circumlo-
quimur per participium perfectum actiuum, & per præ-
sens substantiuum siue futurum indicatiui verbi substan-
tium εἰπα, sum: videlicet ᾶ, ἦς, ἦ, sim, sis, sit, &c. & ἰσο-
μην, ἰσῶν, ἰσῶς, ero, eris, erit, &c. ut τίτωεῖς, ᾶ vel τίτωεῖς
ἰσομην, verberanero, in voce passiva circumloquimur, 30
ut apud Latinos, per participium perfectum passiuum
& futurum ἰσομην, ut τίτωεῖς ἰσομην, verberatus ero
vel fuero.

Futurum
subiunctiuum
per circum-
locutionem.

OPTA.

OPTATIVI.

Præsens &
Imperfect.{ τὺ ποίμι, τὺ ποίεις, τὺ ποίεις, verberarem, es,
et.

à τὸ ποίειν.

{ τὺ ποίειτον, τυ ποίειτῶ, aretis, ent, duo.

{ τὺ ποίειμεν, τὺ ποίειτε, τὺ ποίειν, emus, eis, ent.

à τί τι ποίει.

Perfectum
& plusquā
perf.{ τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, uissem, ses,
set.

{ τετύποιτον, τετύποιτῶ, setis, sent, duo.

{ τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιν, mus, etis,
ent.

Aoristus I.

{ τὺ ψαμι, τὺ ψας, τί ψας, berauerim, is, it,

{ τὺ ψαίτον, τυ ψαίτῶ, raueritis, rint duo.

{ τὺ ψαίμεν, τὺ ψαίτε, τὺ ψαίειν, imus, itis, int,

ab ἵτυποι.

Aoristus 2.

{ τὺ ποίμι, τὺ ποίεις, τὺ ποίεις.

{ τὺ ποίειτον, τυ ποίειτῶ.

{ τὺ ποίειμεν, τὺ ποίειτε, τὺ ποίειν.

α τὸ ψα.

Futurum I

{ τὺ φοίμι, τὺ φοίεις, τὺ φοίεις, verberarem, res,
ret.

{ τὺ φοίειτον, τυ φοίειτῶ, beraretis, rent, duo.

{ τὺ φοίειμεν, τὺ φοίειτε, τὺ φοίειν, remus, etis,
rent.

Futurum 2.

{ τυ ποίμι, τυ ποίεις, τυ ποίεις.

{ τυ ποίειτον, τυ ποίειτῶ.

{ τυ ποίειμεν, τυ ποίειτε, τυ ποίειν.

à τυ ποίειν.

Omnium optatiuorum ¹ penultima est diphthongus in actiuis, primi doristi α, in cæteris οι.Secundum futurum ² circumflectitur : alioqui ² vox eadem cum secundo Aoristo.

Vltatissimus est, & apud Atticos optatiui primus aoristus Acolicus.

S. τὸ ψα, τὸ ψας, τὸ ψα. D. τυ ψαίτον, τυ ψαίτῶ. P. τὸ ψαίμεν, τὸ ψαίτε, τὸ ψαίειν, verberauerim, is &c.

¹ Intellige de penultima primæ personæ numeri singularis. ² Hoc tamen per omnes personas verum esse non po-

test, propter duas generales regulas de circumflexo: una est hæc: Vltima longa natura, penultima non circumflectitur: ut τυ ποίειτῶ, verberent duo. Altera: Antepenultima non circumflectitur, ut τυ ποίειμεν, non τυ ποίειμεν

uerbe.

Annotati-
uncula.Aoristus I.
Atticus
& Acol-
icus.

verberemus, in optativo vocis mediae : ubi quoque locum habet Clenardi regula.

SUBIUNCTIVI

α τὴν τω.

α τὴν τω.

αβ ἰτυ φα.

αβ ἰτυ φα.

Annotationi.

η πη λ α.

Præsens & Imperf. $\left\{ \begin{array}{l} \tauὴν τω, \tauὴν τῃς, \tauὴν τῷ, \text{ si verberem, vel verberarem, res. } \&c. \\ \tauὴν τῶν, \tauὴν τῶν, \\ \tauὴν τῶν, \tauὴν τῶν, \tauὴν τῶν. \end{array} \right.$

Perfectum & plusquam perfectum, $\left\{ \begin{array}{l} \tauὴν φα, \tauὴν φῃς, \tauὴν φη : \text{ si verberaverim, vel verberavisse.} \\ \tauὴν φατον, \tauὴν φατον. \\ \tauὴν φατον, \tauὴν φατον, \tauὴν φατον. \end{array} \right.$

Aoristus 1. $\left\{ \begin{array}{l} \tauὴν φα, \tauὴν φῃς, \tauὴν φη, \text{ si verberavero, ris, rit.} \\ \tauὴν φατον, \tauὴν φατον. \\ \tauὴν φατον, \tauὴν φατον, \tauὴν φατον. \end{array} \right.$

Aor. 2. $\left\{ \begin{array}{l} \tauὴν φα, \tauὴν φῃς, \tauὴν φη. \\ \tauὴν φατον, \tauὴν φατον. \\ \tauὴν φατον, \tauὴν φατον, \tauὴν φατον. \end{array} \right.$

Inflexioni Substantiuorum adhibent coniunctionem $\tauὴν φα, \text{ ut } \tauὴν φα, \text{ si verberem.}$

In secunda & tertia singulari est, dipthongus Impropria, in Duali & plurali vocalis tantum.

$\tauὴν φα, \text{ Omnia tempora subiunctiuorum in tertia plurali pro } \tauὴν φα, \text{ habent } \tauὴν φα, \text{ ut in indicativo } \tauὴν φα, \text{ pro } \tauὴν φα, \text{ } \&c. \text{ pro } \tauὴν φα.}$

INFINITIVI

Præsens & imperfect. $\tauὴν φα, \text{ verberare.}$

Perfectum & plusquam perfectum, $\tauὴν φα, \text{ verberavisse.}$

Aoristus primus, $\tauὴν φα, \text{ verberavisse.}$

Aoristus secundus, $\tauὴν φα.$

Futurum primum, $\tauὴν φα, \text{ verberaturum esse,}$

Futurum secundum, $\tauὴν φα.$

Secundum futurum idem cum secundo Aoristo.

- Infinitiuis quibuscunque in **1** De Dialectorum varietate in Infinitiuorum terminationibus, & **143** figura.
- vel **144** desinentibus, Attici, Do-
res & Iones ante **145**, syllabam **146** ponunt, ex diphthongo communiter
- 5** (si forte aliqua ipsum **147** præcedat) subiunctiuam: vel **148** subtrahendo: tum verò Iones ex **149** auferunt **150**: Attici autem id nequaquam faciunt, qui nimò **151** ipsi addunt: ut ex **152**, **153**, **154**, **155**, **156**, **157**, **158**, **159**, **160**, **161**, **162**, **163**, **164**, **165**, **166**, **167**, **168**, **169**, **170**, **171**, **172**, **173**, **174**, **175**, **176**, **177**, **178**, **179**, **180**, **181**, **182**, **183**, **184**, **185**, **186**, **187**, **188**, **189**, **190**, **191**, **192**, **193**, **194**, **195**, **196**, **197**, **198**, **199**, **200**, **201**, **202**, **203**, **204**, **205**, **206**, **207**, **208**, **209**, **210**, **211**, **212**, **213**, **214**, **215**, **216**, **217**, **218**, **219**, **220**, **221**, **222**, **223**, **224**, **225**, **226**, **227**, **228**, **229**, **230**, **231**, **232**, **233**, **234**, **235**, **236**, **237**, **238**, **239**, **240**, **241**, **242**, **243**, **244**, **245**, **246**, **247**, **248**, **249**, **250**, **251**, **252**, **253**, **254**, **255**, **256**, **257**, **258**, **259**, **260**, **261**, **262**, **263**, **264**, **265**, **266**, **267**, **268**, **269**, **270**, **271**, **272**, **273**, **274**, **275**, **276**, **277**, **278**, **279**, **280**, **281**, **282**, **283**, **284**, **285**, **286**, **287**, **288**, **289**, **290**, **291**, **292**, **293**, **294**, **295**, **296**, **297**, **298**, **299**, **300**, **301**, **302**, **303**, **304**, **305**, **306**, **307**, **308**, **309**, **310**, **311**, **312**, **313**, **314**, **315**, **316**, **317**, **318**, **319**, **320**, **321**, **322**, **323**, **324**, **325**, **326**, **327**, **328**, **329**, **330**, **331**, **332**, **333**, **334**, **335**, **336**, **337**, **338**, **339**, **340**, **341**, **342**, **343**, **344**, **345**, **346**, **347**, **348**, **349**, **350**, **351**, **352**, **353**, **354**, **355**, **356**, **357**, **358**, **359**, **360**, **361**, **362**, **363**, **364**, **365**, **366**, **367**, **368**, **369**, **370**, **371**, **372**, **373**, **374**, **375**, **376**, **377**, **378**, **379**, **380**, **381**, **382**, **383**, **384**, **385**, **386**, **387**, **388**, **389**, **390**, **391**, **392**, **393**, **394**, **395**, **396**, **397**, **398**, **399**, **400**, **401**, **402**, **403**, **404**, **405**, **406**, **407**, **408**, **409**, **410**, **411**, **412**, **413**, **414**, **415**, **416**, **417**, **418**, **419**, **420**, **421**, **422**, **423**, **424**, **425**, **426**, **427**, **428**, **429**, **430**, **431**, **432**, **433**, **434**, **435**, **436**, **437**, **438**, **439**, **440**, **441**, **442**, **443**, **444**, **445**, **446**, **447**, **448**, **449**, **450**, **451**, **452**, **453**, **454**, **455**, **456**, **457**, **458**, **459**, **460**, **461**, **462**, **463**, **464**, **465**, **466**, **467**, **468**, **469**, **470**, **471**, **472**, **473**, **474**, **475**, **476**, **477**, **478**, **479**, **480**, **481**, **482**, **483**, **484**, **485**, **486**, **487**, **488**, **489**, **490**, **491**, **492**, **493**, **494**, **495**, **496**, **497**, **498**, **499**, **500**, **501**, **502**, **503**, **504**, **505**, **506**, **507**, **508**, **509**, **510**, **511**, **512**, **513**, **514**, **515**, **516**, **517**, **518**, **519**, **520**, **521**, **522**, **523**, **524**, **525**, **526**, **527**, **528**, **529**, **530**, **531**, **532**, **533**, **534**, **535**, **536**, **537**, **538**, **539**, **540**, **541**, **542**, **543**, **544**, **545**, **546**, **547**, **548**, **549**, **550**, **551**, **552**, **553**, **554**, **555**, **556**, **557**, **558**, **559**, **560**, **561**, **562**, **563**, **564**, **565**, **566**, **567**, **568**, **569**, **570**, **571**, **572**, **573**, **574**, **575**, **576**, **577**, **578**, **579**, **580**, **581**, **582**, **583**, **584**, **585**, **586**, **587**, **588**, **589**, **590**, **591**, **592**, **593**, **594**, **595**, **596**, **597**, **598**, **599**, **600**, **601**, **602**, **603**, **604**, **605**, **606**, **607**, **608**, **609**, **610**, **611**, **612**, **613**, **614**, **615**, **616**, **617**, **618**, **619**, **620**, **621**, **622**, **623**, **624**, **625**, **626**, **627**, **628**, **629**, **630**, **631**, **632**, **633**, **634**, **635**, **636**, **637**, **638**, **639**, **640**, **641**, **642**, **643**, **644**, **645**, **646**, **647**, **648**, **649**, **650**, **651**, **652**, **653**, **654**, **655**, **656**, **657**, **658**, **659**, **660**, **661**, **662**, **663**, **664**, **665**, **666**, **667**, **668**, **669**, **670**, **671**, **672**, **673**, **674**, **675**, **676**, **677**, **678**, **679**, **680**, **681**, **682**, **683**, **684**, **685**, **686**, **687**, **688**, **689**, **690**, **691**, **692**, **693**, **694**, **695**, **696**, **697**, **698**, **699**, **700**, **701**, **702**, **703**, **704**, **705**, **706**, **707**, **708**, **709**, **710**, **711**, **712**, **713**, **714**, **715**, **716**, **717**, **718**, **719**, **720**, **721**, **722**, **723**, **724**, **725**, **726**, **727**, **728**, **729**, **730**, **731**, **732**, **733**, **734**, **735**, **736**, **737**, **738**, **739**, **740**, **741**, **742**, **743**, **744**, **745**, **746**, **747**, **748**, **749**, **750**, **751**, **752**, **753**, **754**, **755**, **756**, **757**, **758**, **759**, **760**, **761**, **762**, **763**, **764**, **765**, **766**, **767**, **768**, **769**, **770**, **771**, **772**, **773**, **774**, **775**, **776**, **777**, **778**, **779**, **780**, **781**, **782**, **783**, **784**, **785**, **786**, **787**, **788**, **789**, **790**, **791**, **792**, **793**, **794**, **795**, **796**, **797**, **798**, **799**, **800**, **801**, **802**, **803**, **804**, **805**, **806**, **807**, **808**, **809**, **810**, **811**, **812**, **813**, **814**, **815**, **816**, **817**, **818**, **819**, **820**, **821**, **822**, **823**, **824**, **825**, **826**, **827**, **828**, **829**, **830**, **831**, **832**, **833**, **834**, **835**, **836**, **837**, **838**, **839**, **840**, **841**, **842**, **843**, **844**, **845**, **846**, **847**, **848**, **849**, **850**, **851**, **852**, **853**, **854**, **855**, **856**, **857**, **858**, **859**, **860**, **861**, **862**, **863**, **864**, **865**, **866**, **867**, **868**, **869**, **870**, **871**, **872**, **873**, **874**, **875**, **876**, **877**, **878**, **879**, **880**, **881**, **882**, **883**, **884**, **885**, **886**, **887**, **888**, **889**, **890**, **891**, **892**, **893**, **894**, **895**, **896**, **897**, **898**, **899**, **900**, **901**, **902**, **903**, **904**, **905**, **906**, **907**, **908**, **909**, **910**, **911**, **912**, **913**, **914**, **915**, **916**, **917**, **918**, **919**, **920**, **921**, **922**, **923**, **924**, **925**, **926**, **927**, **928**, **929**, **930**, **931**, **932**, **933**, **934**, **935**, **936**, **937**, **938**, **939**, **940**, **941**, **942**, **943**, **944**, **945**, **946**, **947**, **948**, **949**, **950**, **951**, **952**, **953**, **954**, **955**, **956**, **957**, **958**, **959**, **960**, **961**, **962**, **963**, **964**, **965**, **966**, **967**, **968**, **969**, **970**, **971**, **972**, **973**, **974**, **975**, **976**, **977**, **978**, **979**, **980**, **981**, **982**, **983**, **984**, **985**, **986**, **987**, **988**, **989**, **990**, **991**, **992**, **993**, **994**, **995**, **996**, **997**, **998**, **999**, **1000**, **1001**, **1002**, **1003**, **1004**, **1005**, **1006**, **1007**, **1008**, **1009**, **1010**, **1011**, **1012**, **1013**, **1014**, **1015**, **1016**, **1017**, **1018**, **1019**, **1020**, **1021**, **1022**, **1023**, **1024**, **1025**, **1026**, **1027**, **1028**, **1029**, **1030**, **1031**, **1032**, **1033**, **1034**, **1035**, **1036**, **1037**, **1038**, **1039**, **1040**, **1041**, **1042**, **1043**, **1044**, **1045**, **1046**, **1047**, **1048**, **1049**, **1050**, **1051**, **1052**, **1053**, **1054**, **1055**, **1056**, **1057**, **1058**, **1059**, **1060**, **1061**, **1062**, **1063**, **1064**, **1065**, **1066**, **1067**, **1068**, **1069**, **1070**, **1071**, **1072**, **1073**, **1074**, **1075**, **1076**, **1077**, **1078**, **1079**, **1080**, **1081**, **1082**, **1083**, **1084**, **1085**, **1086**, **1087**, **1088**, **1089**, **1090**, **1091**, **1092**, **1093**, **1094**, **1095**, **1096**, **1097**, **1098**, **1099**, **1100**, **1101**, **1102**, **1103**, **1104**, **1105**, **1106**, **1107**, **1108**, **1109**, **1110**, **1111**, **1112**, **1113**, **1114**, **1115**, **1116**, **1117**, **1118**, **1119**, **1120**, **1121**, **1122**, **1123**, **1124**, **1125**, **1126**, **1127**, **1128**, **1129**, **1130**, **1131**, **1132**, **1133**, **1134**, **1135**, **1136**, **1137**, **1138**, **1139**, **1140**, **1141**, **1142**, **1143**, **1144**, **1145**, **1146**, **1147**, **1148**, **1149**, **1150**, **1151**, **1152**, **1153**, **1154**, **1155**, **1156**, **1157**, **1158**, **1159**, **1160**, **1161**, **1162**, **1163**, **1164**, **1165**, **1166**, **1167**, **1168**, **1169**, **1170**, **1171**, **1172**, **1173**, **1174**, **1175**, **1176**, **1177**, **1178**, **1179**, **1180**, **1181**, **1182**, **1183**, **1184**, **1185**, **1186**, **1187**, **1188**, **1189**, **1190**, **1191**, **1192**, **1193**, **1194**, **1195**, **1196**, **1197**, **1198**, **1199**, **1200**, **1201**, **1202**, **1203**, **1204**, **1205**, **1206**, **1207**, **1208**, **1209**, **1210**, **1211**, **1212**, **1213**, **1214**, **1215**, **1216**, **1217**, **1218**, **1219**, **1220**, **1221**, **1222**, **1223**, **1224**, **1225**, **1226**, **1227**, **1228**, **1229**, **1230**, **1231**, **1232**, **1233**, **1234**, **1235**, **1236**, **1237**, **1238**, **1239**, **1240**, **1241**, **1242**, **1243**, **1244**, **1245**, **1246**, **1247**, **1248**, **1249**, **1250**, **1251**, **1252**, **1253**, **1254**, **1255**, **1256**, **1257**, **1258**, **1259**, **1260**, **1261**, **1262**, **1263**, **1264**, **1265**, **1266**, **1267**, **1268**, **1269**, **1270**, **1271**, **1272**, **1273**, **1274**, **1275**, **1276**, **1277**, **1278**, **1279**, **1280**, **1281**, **1282**, **1283**, **1284**, **1285**, **1286**, **1287**, **1288**, **1289**, **1290**, **1291**, **1292**, **1293**, **1294**, **1295**, **1296**, **1297**, **1298**, **1299**, **1300**, **1301**, **1302**, **1303**, **1304**, **1305**, **1306**, **1307**, **1308**, **1309**, **1310**, **1311**, **1312**, **1313**, **1314**, **1315**, **1316**, **1317**, **1318**, **1319**, **1320**, **1321**, **1322**, **1323**, **1324**, **1325**, **1326**, **1327**, **1328**, **1329**, **1330**, **1331**, **1332**, **1333**, **1334**, **1335**, **1336**, **1337**, **1338**, **1339**, **1340**, **1341**, **1342**, **1343**, **1344**, **1345**, **1346**, **1347**, **1348**, **1349**, **1350**, **1351**, **1352**, **1353**, **1354**, **1355**, **1356**, **1357**, **1358**, **1359**, **1360**, **1361**, **1362**, **1363**, **1364**, **1365**, **1366**, **1367**, **1368**, **1369**, **1370**, **1371**, **1372**, **1373**, **1374**, **1375**, **1376**, **1377**, **1378**, **1379**, **1380**, **1381**, **1382**, **1383**, **1384**, **1385**, **1386**, **1387**, **1388**, **1389**, **1390**, **1391**, **1392**, **1393**, **1394**, **1395**, **1396**, **1397**, **1398**, **1399**, **1400**, **1401**, **1402**, **1403**, **1404**, **1405**, **1406**, **1407**, **1408**, **1409**, **1410**, **1411**, **1412**, **1413**, **1414**, **1415**, **1416**, **1417**, **1418**, **1419**, **1420**, **1421**, **1422**, **1423**, **1424**, **1425**, **1426**, **1427**, **1428**, **1429**, **1430**, **1431**, **1432**, **1433**, **1434**, **1435**, **1436**, **1437**, **1438**, **1439**, **1440**, **1441**, **1442**, **1443**,

ab ὑποπν.

2 τυφω.

à τυπῶ.

Annotati-
uncula.Aoristus 2. { ὁ τυπῶν, τὸ τυπόντος.
ἢ τυπῶσα, τὴ τυπῶσας.
τὸ τυπῶν, τὸ τυπόντος.Futurum 1. { ὁ τυφῶν, τὸ τυφόντος.
ἢ τυφῶσα, τὴ τυφῶσας.
τὸ τυφῶν, τὸ τυφόντος.Futurum 2. { ὁ τυπῶν, τὸ τυπόντος.
ἢ τυπῶσα, τὴ τυπῶσας.
τὸ τυπῶν, τὸ τυπόντος.

2 Omne tempus habet suum participium, τυπῶν, verberans, qui verberat, aut verberabat: τυπῶσας, qui verberavit, aut verberauerat. Sic Aoristi, τυφῶν, ac τυπῶν, qui verberauerit, & futura τυφῶν, ac τυπῶν, verberaturus.

Aoristus secundus acuitur, τυπῶν, τυπῶσας. Secundum futurum circumflectitur, τυπῶν, τυπῶσας.

Participia masculina & neutra pertinet ad quintam nominum declinationem: foemina verò ad secundam.

Acolismus.
Participia
Graeca quo-
modo Latine reddan-
tur.
Perfectum
& Aoristi
vocis actiuae
Per praesens.
Per nomen
Per circumlocutionem.
Per ablativum participii perfecti
passivi absolute positum

Aeolicè τυφῶν. cetera participia cuiuscunque sint vocis, recipiunt varietatem dialectorum, ut nomina secundae, tertiae vel quintae declinationis, per quam videlicet & ipsa participia declinata fuerint. 2 Idq; tam in voce actiua quam passiva aut media. Latini verò cum participiorum penuria laborent, Graecorum participia nunquam non obuia varijs modis reddere coguntur, ut praeteritum atque Aoristos vocis actiuae (quae Latini desiderant) aut per praesens, neglecto scilicet tempore, quamvis id fiat minus propriè: τυπῶν, τυφῶν, feriens, verberans: aut per nomen praesertim verbale, verberator, percussor: hoc fit rarius, tamen in nonnullis non omnino male cedit, τυπῶν, genitor, parens, pater: est autem Aoristi secundae a τυπῶν, pario: aut periphrasi utuntur, sumentes relationalium qui, quae, quod, per omnes casus, & verbum praeteritum per omnes personas ut locus exigit, ὁ τυπῶν, qui verberavi, verberavisti, verberavit. τὸ τυπῶν, mei qui verberavi, tui qui verberavisti, eius, qui verberavit, & sic in reliquis casibus: aut mutant participium acti-
uum

num in pass. illud atque casum quem regit, per ablati-
um n consequentia effrendes, ut *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος* πρὸς
perculo lapide, & os aut per particulis quum, quando,
postquam posteaquam, & similes, & per subiunctiuum,
quum, et postquam percussissem lapidem. Sic praesens ti-
mber, verberans, vel tum verberarem: &, existens, vel cum
est, esse, esset. Dum veroidem verbum Graecum
potest Latine reddi per actiuum siue neutrum, atque e-
tiam per deponens et commune (ut *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος* vel
furor: *ῥαχιδος*, garrus vel loquor: *ῥαχιδος*, basio, vel of-
cular. Im reddendis horum participis praeteritis, utun-
tur participio praet. ducto a verbo deponenti aut com-
muni. *ῥαχιδος*, furatus: *ῥαχιδος*, locutus: *ῥαχιδος*, of-
cularis. Porro particip. praesens passivae vocis (quo ta-
tini distinguntur) circumloquuntur quoque: ut *ῥαχιδος*,
qui creditur vel cedebatur: aut mutato tempore
percussus, & c. aut per participium neutropassiuum,
vapularis. Participia vero media, quum actiuam habent
significationem, actiue: quum passiuam, passiuè inter-
pretantur, vel circumlocutione utuntur, ut dictum est de pre-
teritis actiuis & de praesentibus passiuis. Ceterum multa
sunt apud Graecos verba deponentia sub voce passiva &
media: quorum quaedam per actiua verba redduntur,
ut *ῥαχιδος*, accipio: quaedam per neutra: ut *ῥαχιδος*,
pugno: & quaedam per deponentia, ut *ῥαχιδος*, squor, no-
uissimorum horum participia cum Latinis congruunt:
ducunt enim Latini a verbis deponentibus participia cu-
iusvis temporis, sequens praesentis, secutus praeteriti, se-
cuturus & sequendus futuri: priorum vero praeterita red-
denda sunt ut praet. participiorum vocis actiue.

Per gerun-
dium.

Per Parti-
culas &
subiuncti-
uum ductū
a verbo de-
ponenti vel
communi.

Praesens pas-
siuum.

Per circum-
locutionem.

Per partici-
pium prae-
ritum.

Participia
i vocis mediae
quomodo
interpretan-
da.

Deponentia
Graecorum
uariè a La-
tinis red-
duntur.

VERBI PASSIVI.

Indicati- *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος*, verberor, ris vel
are, atur.

35 ui. Praes. *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος*, ur, ni, ur, duo.
ῥαχιδος, *ῥαχιδος*, *ῥαχιδος*, mur, mi, antur.

Prima pluralis nō desinit in *μῦ* & ideo integer
habe.

1 Parag-
ma passiva

2 baryton.

3 Praesens.

Annotatio.

corripientes in ϵ prius commutant, ac deinde contrahunt ab η quidem in η , ab ϵ η verò in η vel ϵ . Caterum communes non utuntur contractionibus factis in η ab ϵ η vel ϵ η , nisi in quatuor $\beta\epsilon\lambda\epsilon\iota$, $\beta\eta\epsilon\iota$, $\beta\eta\epsilon\iota$, $\beta\eta\epsilon\iota$, id est, vis, putas, videbis, es: de quibus vide in Annotationibus in verba. Horum vero omnium quæ diximus exempla tibi sume ex omnibus temporibus passivis aut medijs barytonorum in $\mu\epsilon\alpha$, aut $\mu\eta\iota$ desinentibus. ² Ionicè & Doricè $\tau\omega\pi\epsilon\mu\alpha\sigma\theta\alpha$. Idem observant quoties prima pl. desinit in $\mu\sigma\alpha$: dicentes $\mu\sigma\alpha$: nempe in tota voce passiva & med. præterquam in Aoristis passivis, & in perf. ac plusquam perfecto vocis mediæ: ibi enim prima plu. desinit in $\mu\sigma\phi$, veluti in tota voce activa. Perfectum quoque optativi & subiunctivi passivi quum sit per circumlocutionem, habet primam pluralem in $\mu\sigma\phi$. Acolicè huiusmodi persona in $\mu\sigma\alpha$, desinit in $\mu\sigma\alpha$, vel $\mu\sigma\eta$, ut $\lambda\epsilon\gamma\mu\sigma\alpha$ pro $\gamma\epsilon\gamma\mu\sigma\alpha$ dicimur, $\phi\epsilon\tau\mu\sigma\alpha$ pro $\phi\epsilon\tau\mu\sigma\alpha$, ferimur: ut contra η -dem Acoles pro $\sigma\mu\sigma\alpha$, $\sigma\mu\sigma\alpha$ dicunt, id est retro, ponè & $\alpha\tau\epsilon\mu\sigma\alpha$, pro $\alpha\tau\epsilon\mu\sigma\alpha$, sine, seorsim. ³ De hac re vide plura 66.3. & 25. ⁴ Fit ab activo $\tau\omega\pi\epsilon\iota\sigma$, mutando ω in ϵ . $\mu\eta\iota$. ⁵ Id est, siue activa siue passiva, siue mediæ: atque vel barytona, vel circumflexa, vel in $\mu\epsilon$.

1 Ionicismus & Dorismus. $\mu\sigma\alpha$ pro $\mu\sigma\alpha$.

3 Acolismus. $\mu\sigma\eta$ pro $\mu\sigma\alpha$. $\sigma\mu\sigma\alpha$ pro $\sigma\mu$.
4 Imperfecti formatio.
5

Perfectum. $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\iota$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$, verberatus sum. (& c.)
 $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\theta\omega$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\theta\omega$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\theta\omega$, $\alpha\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon$ sumus
 $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\iota\sigma$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\iota$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\iota\sigma$ ei $\sigma\iota$, $\alpha\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon$ sumus.

Perfecti passivi formatio.
In prima coniugatione.

Fit ab activo, extrema litera aut syllaba converfa in $\mu\epsilon\alpha$. Secunda persona in $\sigma\epsilon\alpha$, actu aut potestate, nempe $\psi\epsilon\alpha$ aut $\xi\epsilon\alpha$. Tertia in $\tau\epsilon\alpha$.

In prima coniugatione mutatur α activi in $\mu\epsilon\alpha$, & ϕ aspirata in β medium $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$: sed ob euphoniā dicitur $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$, μ pro β . In secunda ac tertia persona est η tenuis, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\iota$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$, nam ϕ valet η .

$\mu\mu\epsilon\alpha$.
 $\psi\epsilon\alpha$.
 $\pi\epsilon\alpha$.
 $\mu\mu\epsilon\theta\omega$.
 $\phi\theta\omega$.
 $\epsilon\theta\omega$.
 $\mu\mu\epsilon\iota\sigma$.
 $\phi\epsilon\iota$.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis sūt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante ϵ in proprias aspiratas, idq; in omni coniugatione, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$, $\tau\epsilon\tau\mu\mu\epsilon\alpha$.

τίτυφθον, τίτυφθον.

Tertia plu-
al.r

Tertiam pluralem circumloquimur per partici-
pium præteriti temporis, & verbum substantivum,
quoties tertia singularis non definit in ται purum,
τίλυπται, τίλυμμένοι εισί.

In secunda.

χαι
ξαι,
κται,
γμεθον
χαι
χθον,
χθον,
γμεθα,
χθαι.

Secunda } λέλογμαι, λέλογξαι, λέλογκται, dictus sum, es.
cōiugatio. } λολόγμεθον, λολόχθον, λολόχθον, dicti su-
} πης,
} λολόγμεθα, λολόχθαι, λολόγμένοι εισί.

Eadem hic ratio literarum γ, κ, χ, & duplicis ξ, 10
qualis in prima coniugatione mutarum β, π, φ, &
duplicis ϕ: vt à λέγω, έίκο, præteritum actiuium λολο-
χα, dixi. Passiuium λέλογμαι, dictus sum, mutando α
in μαι, aspiratam χ, in mediam γ.

In secunda ac tertia persona est tenuis, κ, λολόξαι, 15
λολοκται, nam ξ est κ.

Reliquarum coniugationum κα migrat in μαι.

In tertia.

ομαι,
σαι,
σαι,
ομειθον
οθον
οθον,
ομειθα
οθαι

Tertia cō- } οίπνησμαι, οίπνησαι, οίπνησαι, persuasus
iugatio. } sum.
} οίπιμειθον, οίπεισθον, οίπεισθον. 20
} οίπισμειθα, οίπεισθαι, οίπεισθαι εισί.

Ante μαι collocandum σ, οίσθαι, οίπεικα, οίπεισμαι,
persuadeo, persuasi, persuasus sum.

Secunda persona, οίπεισαι, per vnum σ tantum
etiā si in prima fuerit σ, οίπεισμαι. 25

Annotatio.

In quarta
nunc ut in
secunda, nunc
ut in tertia
Annotatio.

3 4 coniug. } ορύσμαι, ορύξαι, ορύκται, fossus sum.
} ορύμειθον, ορύχθον, ορύχθον,
} ορύμειθα, ορύχθαι, ορύχθαι εισί.

3 } οίρεσμαι, οίρεσαι, οίρεσαι, intellexi.
} οίρεσμειθον, οίρεσθον, οίρεσθον. 30
} οίρεσμειθα, πικέσθαι, οίρεσθαι εισί.

Quorum actiuium præteritum in χα, ea sequun-
tur coniugationem secundam: χ in γ, α in μαι, ορυ-
χα, ορύσμαι, fodi, fossus sum. Si autem actiuium in κα,
4 formatio est vt in tertia, 4 assumpto σ: ορίζω, οίρεξ- 35
κα, οίρεσσαι, confid-ro, deravi, ratus sum.

Quinta coniugatio etiā in passiuo præterito
seruat immutabiles λ & ρ, vt in actiuo: ψάλλω, ψαλ-
ται

θύνω,
propello.

τίθωμαι, τίθουσαι, τίθεται propulsus sum,
ἐπε.
τίθόμεθον, τίθουσθον, τίθουσθον.
τίθόμεθα, τίθουσθε, τίθωται.

In sexta.

7 7 Sexta coniugatio nunc accipit σ, ακούω, ἡκούα, ἡκού-
μαι, audio, audiui, auditus sum. nunc non accipit, τοξί-
ω, τῆξιουα, τῆξιουμεν, iaculus peto, iaculus petij, iaculis
petitus sum.

ακούω, audio. { ἡκούμαι, ἡκούσαι, ἡκούσαι.
ἡκούμεθον, ἡκούσθον, ἡκούσθον.
ἡκούμεθα, ἡκούσθε, ἡκούσθῃσι εἰσὶ.

τοξίω, sagitto. { τῆξιουμεν, τῆξιουσαι, τῆξιουται.
τῆξιόμεθον, τῆξιουσθον, τῆξιουσθον,
τῆξιόμεθα, τῆξιούσθε, τῆξιούσθῃσι.

Plusquam-
perfectum.

Plusquam-
perfectum. { ἐπιτύμην, ἐπὶ τυψο, ἐπὶ τυπῷ, verberatus,
eram.
ἐπιτύμμεθον, ἐπὶ τυφθον, ἐπὶ τυφθῷ.
ἐπιτύμμεθα, ἐπὶ τυφθε, ἐπιτύμμεθῃσι ἦσαν.

Plusquam-
perfecti
formatio.
Annotatio.

Perfecti prima persona vertit μαι in μιν, ἐπιτύμμαι,
ἐπιτύμην: secunda & tertia α in ο, ἐπὶ τυψα, ἐπὶ τυψο, 20
ἐπὶ τυπῃ, ἐπὶ τυπῷ. Tertia pluralis exit in ντο, si singula-
ris desinat in το purum ἰκέλετο, accusatus erat, ἰκέλε-
το, Accusati erant, alioqui circumloquimur per ver-
bum substantivum, ἐπὶ τυπῷ, ἐπιτύμμεθῃσι ἦσαν.

Ionice.

πῆα, φῆται.

πῆα, χαται.

δαται.

ταται.

δαται.

ἡῖα, ἡῖα.

ωῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

ἡῖα, ἡῖα.

Quare fiant huiusmodi consonantium mutationes di-
ximus, 4, 14. 2 Ionice verò πτόσται absque periphrasi,
Iones enim hanc & plusquam perfecti tertiam pluralem
à tertia singulari formant, ante ται vel το, α breue inse-
rentes, & tenues π vel κ, præcedentes α, mutant in a-
spiratas σ, χ, & σ in Characteristicam Aoristi secundi: 30
præterea vocalem longam aut diphthongum, quæ ipsum
α præcederit, corripunt, vocalem longam in propriam
breuem vertendo: ex diphthongo verò alteram voca-
lem subtrahendo. Cæterum in quinta coniugatione non
inuenitur hæc Ionica persona, nisi verbum desinat in κ, 35
aut εφ, ubi λ & ρ manent ante α, & ρ aspiratur, ut qui-
busdam placet: ut ἰσσοῖσται, seminati sunt. Herodotus in
plusquamperfecto προῖσατο, dixit ἰσαλῖατο per pleo-
nasum

Aoristus 2.

Formatio
Aoristi se-
cundi.

Annotatio.

Aorist 2.

ἔτυπλῶ, ἔλυπης, ἔλύπη.
ἔτυπντον, ἔτυπνίτω.
ἔτυπμῦ, ἔλύπηε, ἔλύπησαν.

Mutat or actiui in λω, ἔτυπν, verberavi, ἔτυπν, ver-
beratus fui, vel vapulaui.

Caret vterque Aoristus prima duali, nam in-
flexionem habet Actiuorum, liquidem plurale in
μῦ.

Futurum 1

Formatio
futuri 1.

Futurum 2.

Formatio
futuri se-
cundi.Paulo post
futurum.

* Id est,
quum quid
impendere
videtur.

Paulo post
futuri for-
matio.

Bæotismus.

Imperati-
uus.

Futurum 1.

τυπθήσομαι, τυπθήσῃ, τυπθήσεται.
τυπθήσόμεθον, τυπθήσασθον, τυπθήσασθον.
τυπθήσομθα, τυπθήσασθε, τυπθήσονται.

A primo Aoristo ἔτυπλῶ, τυπθήσομαι, verberatus fui,
vel verberabor.

Futurum 2

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
τυπήσόμεθον, τυπήσασθον, τυπήσασθον.
τυπήσομθα, τυπήσασθε, τυπήσονται.

A secundo Aoristo ἔλυπλῶ, τυπήσομαι, verberatus
fui, verberabor.

Et Græcistempus in verbis passivis quod vo-
catur μετ' ὀλίγον μελλόν, hoc est, paulò post futurum, 10
quoties actio iam mox aditura signatur.

Paulò

post futu-

rum.

τίλυψομαι, τίλυψῃ, τίλυψεται.
τίλυψόμεθον, τίλυψασθον, τίλυψασθον.
τίλυψομθα, τίλυψασθε, τίλυψονται.

Fit à secunda perfecti, interposito ηι, τίτυψαι, ver-
beratus es, τίτύψου, mox verberabor, vel iam verberatus 15
sum: servatque augmentum in omni modo.

¹ Bæoticè & Aeolicè ἔτυπνεν. nam Bæoti tertiam plura-
lem utriusque aoristi passivi formant à prima singulari,
mutando λω in ν. At μάλινθω ἀματι μνεγι, tincta sunt
sanguine crura, Jlia. 8. non mutat ν: vel est syncope, pro 30
μυυθίντω, reiecto augmento, ἀματιν, tingo, polluo.

Imperatiui ¹ τύπῃς, τυπῖδω, verberare, bevetur.
præsens & ² τύπῃδον, τυπῖδω, γαμινι, rentur, duo.
imperfect. ² τυπῖδῃ, τυπῖδωσιν, γαμινι, rentur.

Perfect. & τίτυψο, τίτύψῃ.
plusquam ² τίτυπθῃ, τίτύπθον.
perfectum τίτύπθῃ, τίτύπθωσιν.

Secunda

Secunda persona fit à secunda pluſquamperfe-
cti, ἰπτοῖς, πτοῖς, verberatus eras, verberare, ἰλάλιξο,
λάλιξ, dictus eras, dicere: ἰπτοῖς, πτοῖς, persuasus fueras,
persuadere, αἰνέξο, εἰνέξο, jossus eras, fodere.

10 Tertia verò à tertia eiusdem temporis, migran-
te τ in θ, & reliquis item tenuibus in aspiratas, ἰ-
πτοῖς, πτοῖς, verberatus erat, verberetur: ἰλάλιξο, λα-
λίξο, dictus erat, dicatur: ἰπτοῖς, πτοῖς, persuasus
erat, persuadeatur. Quod si τ sit purum, assumi-
tur σ, εἰνέκετο, κινέετο, accusatus erat, accusetur.

Aoristus 1 { τὸρθητι, τυρδήτω verberator tu, tor ille.
τὸρθητον, τυρδήτων, beraminor, antor, duo.
τὸρθησι, τυρδήτωσαν, beraminor, antor.

15 Aoristus 2 { τυπήθι, τυπήτω
τυπήτον, τυπήτων.
τύπητα, τυπήτωσαν.

20 Aoristi desinunt in θ: sed prior hic in π propter
alterum 9 præcedens, τὸρθητι, non τὸρθηθι. sic tertia sin-
gularis vtriusque, & reliqui numeri per τ νόθ, τυπήτω,
τύπητον &c.

25 1 Fit à τυπόμεν, mutando ομεν in ου: vel a secunda im-
perfecti ἰτύπῃ, cui similis est hæc secunda imperatiui,
reiecto augmēto: atque dialectorum varietatem eodem
modo recipit, nempe Ionice τυπίω, quasi a τυπίω abiecto
ο: hinc facta est communis & Attica τυπῇ. per crasim
in ε. & Dorica τυπίω. Idem iudicium de reliquis tem-
poribus imperatiuorum in eis finitis. 2 Atticè τυπῆσθων:
nam Atticè in hoc presenti, atque in utroque aoristo im-
30 peratiui medi, tertiam pluralem eandē cum tertia duali
faciunt, syllaba σα persyncope detracta. 3 vel bre-
uius, a secunda duali eiusdem temporis indicatiui, mi-
grante ο in ι, ut diximus, 62.20.

35 Optatiui { τυπώμεθα, τυπώοις, τυπώοιτο, verberarer.
præfens & τυπώμεθον, τυπώοιθον, τυπώοιθιν.
imperfe. τυπώμεθα, τυπώοιθε, τυπώοιτο.

1 Omnium optatiuorum penultima est diphthon-
gus.

Formatio
perfecti.

3 πτο φθω
κτο χθω
στο σθω
λτο λθω
ντο νθω
ρτο ρθω
το θθω

ab ἰτύρθητι.

ab ἰτύπῃ.

Annotatio
θππθωθι.

Formatio

1 presentis
imperatiui
eiusque in
dialectis va-
rietas.

2 Atticismus

3

Coptatiuus
pass.
α τυπόμεν,
Annotatio.

Perfe-

ἀ τιτυμμαι.

Perfectum
& plusquam perfectum.

{ τιτυμμένος, εἶλω, εἶης, εἶν, verberatus es
sem.
τιτυμμένος, εἶητον, εἶητιώ.
τιτυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Annotatio.

In verbis barytonis semper opus est periphrasi
per participium & verbum substantivum.

ἀβι τυθειναι.

Aorist 1.

{ τυθεῖν, τυθείης, τυθείη, verberatus sum
vel fuerim.
τυθείητον, τυθείητιώ.
τυθείημεν, τυθείητε, τυθείησαν.

10

ἀβι τυπῖναι.

Aorist 2.

{ τυπῖν, τυπῖης, τυπῖη.
τυπῖητον, τυπῖητιώ.
τυπῖημεν, τυπῖητε, τυπῖησαν.

ἀ τυρῖναι.

Futurum 1.

{ τυρῖναιμι, τυρῖναισι, τυρῖναισιτο, verberer.
τυρῖναιμεθον, τυρῖναισιν, τυρῖναισιντο.
τυρῖναιμεθα, τυρῖναισθε, τυρῖναισιντο.

15

ἀ τυρῖναιμι.

Futurum 2.

{ τυρῖναιμι, τυρῖναισι, τυρῖναισιτο.
τυρῖναιμεθον, τυρῖναισιν, τυρῖναισιντο.
τυρῖναιμεθα, τυρῖναισθε, τυρῖναισιντο.

20

ἀ τυρῖναιμι.

Paulò post
futurum.

{ τυρῖναιμι, τυρῖναισι, τυρῖναισιτο, mox verberer.
τυρῖναιμεθον, τυρῖναισιν, τυρῖναισιντο.
τυρῖναιμεθα, τυρῖναισθε, τυρῖναισιντο.

25

Intellige in prima persona numeri singularis, ut iam
diximus in voce ἀτινα.

Subiuncti-
ui pass.

ἀ τυρῖναιμι.

Suiuncti-
ui præs. &
imperfect.

{ τυρῖναιμι, τυρῖναι, τυρῖναισι, si verberer vel
verberarer.
τυρῖναιμεθον, τυρῖναισιν, τυρῖναισιντο.
τυρῖναιμεθα, τυρῖναισθε, τυρῖναισιντο.

30

ἀ τιτυμμαι.

Perfectum
& plusquam perfectum.

{ τιτυμμένος, εἶς, ἡ, si verberus sim vel
essem.
τιτυμμένος, ἦτον, ἦτον.
τιτυμμένοι εἶμεν, ἦτε, ἦσι.

35

Annotatio.

Et hic & in optativo circumloquimur hoc perfectum, ut tertiam pluralem indicatiui.

Aorist.

Aoristus 1. { *τυρβῆναι, τυρβῆσαι, τυρβῆναι, si verberatus sum*
vel, fuerim vel fuero.
τυρβῆναι, τυρβῆναι.
τυρβῆναι, τυρβῆναι, τυρβῆναι.

ab *ἐντυρβῆναι.*

Aori. 2. *ἀει.* { *τυρβῆναι, τυρβῆναι, τυρβῆναι.*
τυρβῆναι, τυρβῆναι.
τυρβῆναι, τυρβῆναι, τυρβῆναι.

ab *ἐντυρβῆναι.*

In hoc tamen differunt, quod tertia pluralis perfecti indicatiui sit citra circumlocutionem, quoties tertia singularis desinit in *ται* purum. 65. quod accidit quibusdam verbis quinta & sexta: at perfectum in optativo aut subiunctivo non sit citra circumlocutionem, nisi in verbis in *μαι*, & quibusdam circumflexis, ductis à verbis sexta in *ω, α, ο, ε, ι* ut suo dicetur loco.

15 Infinitiui praesens & imperfect. *τυρβῆναι, verberari.*

Perfectum & plusquamperfect. *τυρβῆναι, accentu in penultima, verberatum esse vel fuisse.*

Aoristus primus, *τυρβῆναι, verberatum esse.*

20 Aoristus secundus, *τυρβῆναι.*

Futurum primum, *τυρβήσεται, verberandum esse.*

Futurum secundum, *τυρβήσεται.*

Paulò post futurum, *τινύψεται, mox verberandum esse.*

25

Infinitiui in *αι* fiunt: à secunda plurali indicatiui, verso: in *αι*, *τυρβῆναι, τυρβῆναι.*

Vel à prima singulari, mutando *μαι* in *ναι*. at perfectum infinitiui (quod tamen plerumque non desinit in *ναι*, sed etiam in *ναι, χναι, λναι, νναι, ενναι*,) commodius formatur à secunda duali, verso: in *αι*: vel, ut Auctor ait, in finitis in *ναι*, à secunda plurali, verso: in *αι*.

30

35 Participij praesens & imperf.

{ *τυρβῆναι, τυρβῆναι, qui verberatur.*
τυρβῆναι, τυρβῆναι, quae verberatur.
τυρβῆναι, τυρβῆναι, quod verberatur.

Infinitivus pass.

à *τυρβῆναι.*

à *τυρβῆναι.*

secunda du.

ab *ἐντυρβῆναι.*

ab *ἐντυρβῆναι.*

à *τυρβῆναι.*

à *τυρβῆναι.*

à *τυρβῆναι.*

Formatio

Infiniti-

uorum in *ναι*

Participia pass.

à *τυρβῆναι.*

Perfectum

ἀ τὶ τυμμεῖται

Perfectum
& plusquam
perfectum.{ ὁ τιτυμμένος, τὸ τιτυμμένον, *verberatus*.
ἡ τιτυμμένη, τὴ τιτυμμένης, *verberata*.
τὸ τιτυμμένον, τὴ τιτυμμένης, *verberatum*.

ἀβ τυρθείη.

Aorist 1.

{ ὁ τυρθείς, τὴ τυρθείς, *verberatus*.
ἡ τυρθείσα, τὴ τυρθείσας, *verberata*.
τὸ τυρθείν, τὴ τυρθείντος, *verberatum*.

ἀβ τυτῆται.

Aorist 2.

{ ὁ τυτῆς, τὴ τυτῆς, *verberatus*.
ἡ τυτῆσα, τὴ τυτῆσας, *verberata*.
τὸ τυτῆν, τὴ τυτῆντος, *verberatum*.

ἀ τυρθισομαι

Futurum 1.

{ ὁ τυρθισόμενος, τὸ τυρθισόμενον, *verberandus*.
ἡ τυρθισομένη, τὴ τυρθισομένης, *verberanda*.
τὸ τυρθισόμενον, τὴ τυρθισομένης, *verberandum*.

ἀ τυπησομαι.

Futurum 2.

{ ὁ τυπησόμενος, τὸ τυπησόμενον, *verberandus*.
ἡ τυπησομένη, τὴ τυπησομένης, *verberanda*.
τὸ τυπησόμενον, τὴ τυπησομένης, *verberandum*.

ἀ τῆλυφομαι.

Paulò post
futurum.{ ὁ τῆλυφόμος, τὸ τῆλυφόμον, *max verberandus*.
ἡ τῆλυφομή, τὴ τῆλυφομένης, *max verberanda*.
τὸ τῆλυφόμον, τὴ τῆλυφομένης, *max verberandum*.Annotati-
uncula.Accentus perfecti in penultima : reliquorum in
μενος in antepenultima : at aoristi acuuntur. Cate-
rùm μένος & μένον ad tertiam pertinent declinatio-
nem, ης & ην ad quintam : omnia autem foeminina
ad secundam.Quomodo Latine reddi debeant participia verbo-
rum passiuorum ac deponentium, diximus, 81. 15;

VERBUM MEDIUM.

Medium,
et cur ita
dicatur.Medium verbum siue commune : quod nunc a-
ctiue capitur, nunc passiuè, βιάσεται τὸν φίλον, violo
amicum : βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου, violor ab amico : sic
ἄγωμαι, duco, ducor : κομίσομαι, porto, portor.

Ab

CONIUGATIONES.

93

Ab actiuis autem non tantum passiuæ deducuntur, sed etiam mediæ, quorum & inflexio & significatio partim actiua partim passiuæ.

Præsens & præteritum imperfectum non tantum inflectendi ratione, verum & voce penitus eadem sunt cum verbo passiuo. Perfectum & plusquam perfectum sortita sunt terminationem actiuam: aoristi ac futura passiuam.

Indicatiui perfectum *τίσυνα, τίσιναι, τίσιναι, verberavi, et verberaturus sum.*
τίσιναι, τίσιναι, τίσιναι, τίσιναι, τίσιναι.

Perfectum
medium.

Mediū præteritum formatur ab actiuo, collocata figuratiua litera præsentis pro figuratiua præteriti actiui, *τίσυνα, τίσιναι, à τίσιναι*. Nam desinentium in *τις*, *κτις*, *μνις*, formatiua litera est prior consonans, *τίσιναι, τίσιναι, τίσιναι, pario, pepererim, pepererim: τίσιναι, τίσιναι, τίσιναι: incido, incidam, incidi, ut dictum est supra pag. 35. 27. & 75. 2.*

Formatio
perfecti
medij.
Annotatio

Præterea quartæ coniugationis futurum *ξω*, characteristicon facit *γ, πλάσω, πλάξω, πίπλαχα, πίπλαχα, percutio, percutiam, percussisti vel percussus sum: σω autē δ, εφείσω, εφείσω, πείσσω, πείσσω, confidam, abo, au, vel attus sum, ut etiam notatum est in secundo aoristo verbi actiui.*

Annotatio
cule in per-
fectum
medium.

Trium verò temporum eadem est figuratiua, secundum aoristi, secundum futuri, & præteriti medij.

In sexta coniugatione characteristicon est *2* vocalis aut diphthongus, *λύω, λύω, λύω, λύω, soluo, solui, solui vel solutus sum: ακούω, ακούω, ακούω, audio, audiui, audiui vel auditus sum: quamquam hoc tempus raram.*

Penultima eadem, quæ in actiuo, *τίσυνα, τίσιναι*. Dissyllaba futuri penultima migrabit in *3* *αλέγω, αλέγω, λέλωχα, λέλωχα, dico &c.* at diphthongus *ει* in *οι, εφείσω, εφείσω, εφείσω, persuadeo, &c.*

Vacalis *a* præsentis interdum seruatur, *ψάλλω, ψάλλω, ψάλλω, cano, &c.* + interdum vertitur in *η* *θαλλω, θαλλω, θαλλω*

ει η ω

τι θαλλω

ἀ τιτυμμένος

Perfectum

& plusquam
perfectum.

Aorist 1.

Aorist 2.

Futurum 1.

Futurum 2.

Paulò post
futurum.

ἐβλήθη.

ἐβλήθη.

ἀ τυφθήσεται

ἀ τυφθήσεται

ἀ τήσεται

Annotati-
uncula.Medium,
et cur ita
dicatur.

ὁ τιτυμμένος, τὸ τιτυμμένος, *verberatus*.
ἡ τιτυμμένη, τὴ τιτυμμένης, *verberata*.
τὸ τιτυμμένον, τὴ τιτυμμένης, *verberatum*.

ὁ τυφθείς, τὸ τυφθέντος, *verberatus*.
ἡ τυφθείσα, τὴ τυφθείσης, *verberata*.
τὸ τυφθέν, τὴ τυφθείσης, *verberatum*.

ὁ τυφθείς, τὸ τυφθέντος.
ἡ τυφθείσα, τὴ τυφθείσης.
τὸ τυφθέν, τὴ τυφθείσης.

ὁ τυφθήσεται, τὸ τυφθήσεται, *verberan-*
du.

ἡ τυφθήσεται, τὴ τυφθήσεται, *verbe-*
randi.
τὸ τυφθήσεται, τὴ τυφθήσεται, *ver-*
berandum.

ὁ τυφθήσεται, τὸ τυφθήσεται.
ἡ τυφθήσεται, τὴ τυφθήσεται.
τὸ τυφθήσεται, τὴ τυφθήσεται.

ὁ τήσεται, τὸ τήσεται, *mox verbe-*
randus.

ἡ τήσεται, τὴ τήσεται, *mox verbe-*
randa.
τὸ τήσεται, τὴ τήσεται, *mox verbe-*
randum.

Accentus perfecti in penultima : reliquorum in
μενος in antepenultima : at aoristi acuuntur. Cate-
rūm μενος & μενος ad tertiam pertinent declinatio-
nem, εις & η ad quintam : omnia autem foeminina
ad secundam.

Quomodo Latine reddi debeant participia verbo-
rum passiuorum ac deponentium, diximus, 81. 15.

VERBUM MEDIUM.

Medium verbum siue commune : quod nunc a-
ctiue capitur, nunc passiuè, βιάσεται τὸν φίλον, violo
amicum : βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου, violor ab amico : sic
ἄγωμαι, duco, ducor : κομίζομαι, porto, portor.

Ab

ἐγίνην.

Plusquam-
perfectum.Aoristus
primus.Formatio
aoristi 1.Aoristus se-
cundus.

Formatio

Aoristi 2.

Futurum

primum.

Formatio

futuri 1.

Futurum.

secund.

Formatio
futuri 2.

Futurum

primum

quinta con-

iugationis

ἐμει.

Annota-

tio.

τίθαλα, τίθηλα, germino, &c. diphthongus autem α in diphthongum impropriad, φαίω, πέφηναι, ostendo, ostendi, vel ostensus sum, visus sum.

Plusquam perfect. { ἐτιτύπειν, ἐτίλυπαι, ἐτίλυπαι, verberaveram
vel verberatus eram.

{ ἐτίλυπαιτο, ἐτίλυπαιτο, ἐτίλυπαιτο
{ ἐτιτύπειν, ἐτίλυπαι, ἐτίλυπαιτο.

Aoristus 1. { ἐτιτύπειν, ἐτίλυπαι, ἐτίλυπαιτο.
{ ἐτιτύπειν, ἐτίλυπαι, ἐτίλυπαιτο.

Additur μιν ad actiivum, ἐτιτύπειν, verberavi, ἐτιτύπειν, verberavi vel verberatus sum.

Aoristus 2. { ἐτιτύπειν, ἐτίλυπαι, ἐτίλυπαιτο.
{ ἐτιτύπειν, ἐτίλυπαι, ἐτίλυπαιτο.

Mutatur ον actiivi in ὀμιν, ἐτυπον, ἐτυπόμην.

5 Futurum 1 { τυφόμεναι, τυφώ, τυφώται.
{ τυφόμεναι, τυφώ, τυφώται.

Actiivum = barytonum in εμει, τυφώ, verberabo, τυφώμαι verberabo vel verberabor.

Futurum 2. { τυφόμεναι, τυφώ, τυφώται.
{ τυφόμεναι, τυφώ, τυφώται.

Etiam hoc fit ab actiivo, vertendo α circumflexum in εμει : τυφώ, τυφώμαι. Ideoque in quinta coniugatione primum quoque futurum desinit in εμει : nam actiivum in α circumflectitur, vt à σπείρω, semino : primum futurum actiivum σπαράω, medium autem σπαράμεναι, secundum verò actiivum σπαράω, medium σπαράμεναι. 6 Accidit igitur hic idem esse vtrunque futurum tam actiivum, quàm medium, φαίω, φαίω φαίμεναι, cano.

1 Non tamen omnia verba media actiivam simul & passivam significationem habent : sed quaedam actiivam tantum, quaedam passivam, & alia vtrunque, quod à crimen usu melius, quàm præceptionibus colligitur.

2 Sed

2 Sed non semper est eadem cum figuratiua aoristi sec-
 cundi & futuri secundi, ut ipse regula precedenti affir-
 mabat. nam ibi est semper brevis, hic vero interdum lon-
 ga: ut à παύω, sedo, aoristus secund. est ἔπαυον, & præ-
 5 teritum medium πῆπαυα, sic ab ἀκούω, audio, aoristus se-
 cund. ἠκούον (sed vix est in usu) præteritum vero medium
 ἤκουα: vides hic diphthongos ευ, υ: ibi autem nudas
 vocales, α, ο. Verùm hæc tempora (ut ipse auctor ait)
 vix inueniuntur in verbis sexta: præcipue si desinant
 10 in ὦω, αῖω, ὦω, & hyperdisyllaba in ὦω, nam πῆπαυα,
 & ἤκουα exoleuerunt, ab hoc tamen fit Atticum ἀκ-
 ηα, ut dicitur in sequentibus. 3 Tamen disyllaba fi-
 nita in ἰω per unicum λ, retinent hic: ut τίλω, τί-
 15 λω, perficio, perfeci: μέλω, μέμωλα, & ἐκτάω, ἐκτέμωλα, cu-
 ro, curavi: hoc autem fit, quia veniunt tanquam à τι-
 λω, μέλω, vide Annotationes in præteritum medium.
 Porro ἀνίσθω per metathesim pro αἰθίω, id est, floreo,
 quamuis sit trisyllabum, tamen mutat penultimam in
 ο, ἰσθω, compositum cum ἐν, ἐνίσθω: cum ἔνι, ἐπὶ ἐνίσθω,
 efflorui: quidam tamen aliter æducunt. 4 Hoc fit tan-
 20 tum in verbis βάλω, germino, & ἀλάζω, resono: præte-
 ritum medium, καλέω, unde participium καλέωντες in
 plurali οὐ καλέοντες, pro quo Homerus interiecto, dixit
 καλέοντες, clamantes. 5 Notandum, Atticos sæpe usur-
 25 pare futura mediorum, loco ætiorum, reiectis æti-
 uis. 6 Immo semper in hac coniugatione est idem, nisi in
 verbis, quorum penultima est ε, aut disyllabis, quo-
 rum penultima est ε, saltem in quinta coniugatione æ-
 30 dem sunt terminationes utriusque futuri per omnes mo-
 dos & participia, inuenitur tamen in primo futuro α-
 λισται pro αλῆται, saliet, ab ἀλλομαι, salio, & Ionicè ut
 dictum est, 75. 36. huiusmodi syllabæ circumflexæ dis-
 solvantur, ac præposito ε, terminationes futuri secundi
 sue primi in quinta, sunt eadem cum terminationibus
 35 presentis sue futuri primi aliarum coniugationum, di-
 citur enim ἵομαι, ἰν, vel ἵται, ἵται: αἰμῶν, ἰσθῶν, ἰσθῶν: αἰμῶ-
 βα, ἰσθῶ, ἰσθῶται, pro αἰμῶ, ἦ, εἵται: αἰμῶν, εἵσθῶν & c. sic in
 infinitivo ἰσθῶναι, pro εἵσθῶναι.

ἰπὶνίσθω.

 καλέοντες.
 Atticismus.
 Annotatio.

Impera-

VERB. BARYTON.

Imperati-
uis medius.

α τί τωπα.

ab iτωλάμω

ab iτωτόμω.

Optatiuis
medius.

α τί λωπα.

ab iτωλάμω

ab iτωτόμω,

α τωφόμω.

α τωτόμω.

Subiuncti-
uis medius.

α τί τωπα.

Imperatiui
perfectū &
plusquam-
perfectum

Aoristus 1

Aorist. 2.

Optatiui
perfectū &
plusquam-
perfectum.

Aoristus. 1

Aoristus. 2.

Futurum 1.

Futurum 2

Subiunctiui
perfect. &
plusquam-
perfect. ias

τί τωπα, τί λωτί τω, verbera, vel verbe-
rare.

τί λωπιτω, τί τωπιτω.
τί λωπις, τί τωπιςσας.

τύ λω, τυ λωσθω, verberato, vel verberator.

τύ λωσθον, τυ λωσθων.

τύ λωσθι, τυ λωσθισαν.

τωπι, τωπισθω.

τύ πωσθον, τυ πωσθων.

τύ πωσθι, τυ πωσθισαν.

Hoc singulare in raro est usu, sed utimur circumlo-
cutione per participium perfectum medium & imperati-
uum verbi substantiui iei mi, sum, ut τί λωπις ιωσι, quasi ver-
beratus esto, vel verberatus sis.

τί λωπιωμι, τί λωπις, τί τωπι, verberavissēm,

vel atus essem.

τέ τύ τον, τί τωπι τον.

τί λωπιωμι, τί λωπις, τί τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

τυ λωπιωμι, τυ λωπις, τυ τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

τυ λωπιωμι, τυ λωπις, τυ τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

τυ λωπιωμι, τυ λωπις, τυ τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

τυ λωπιωμι, τυ λωπις, τυ τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

τυ λωπιωμι, τυ λωπις, τυ τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

τυ λωπιωμι, τυ λωπις, τυ τωπι, verberavissēm,

at us fuerim.

Cum aoristo secundo consentit voce, sed pugnat
accentu.

Subiunctiui
perfect. &
plusquam-
perfect. ias

τί λωπιω, τί τωπις, τί τωπι, si verberavissēm,

vel ratus essem.

τί λωπιω, τί τωπις, τί τωπι, si verberavissēm,

vel ratus essem.

Aorist. 1.

Aorist. 1. *αὐ* { *τύψαμαι, τύψη, τύψεται, si verberauiro,*
vel ratus fuero.

αὐ τύψαμαι

5 Aorist. 2. *αὐ* { *τύψαμεθον, τύψαθεθον, τύψαμεθον.*
τύψαμεθα, τύψαθε, τύψωνται.
τύπωμαι, τύπη, τύπηται.
τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον,
τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

αὐ τυπώμην.

10 Infinitiu perfectum & plusquamperfectum, *τυπέναι, verberauiſſe, vel verberatum eſſe.* Aoristus primus, ¹ *τύψαδς verberauiſſe, vel verberatum fuſſe.* Aoristus secundus, ² *τυπιδς.* Futurum primum, ³ *τύψαδς, verberaturum, vel verberandum eſſe.* Futurum secundum, ⁴ *τυπιδς, per e circumflexum, at secundus aoristus per i acutum, τυπιδς.*

Infinitiuus medius.

αὐ τυπα.

1. *αὐ τύψαμην.*

2. *αὐ τυπόμην.*

15 Participii perfectum & plusquamperfectum. { *τετυπώς, τετυπός, qui verberauit, vel verberatus eſt.*
τετυπή, τετυπής.
τετυώς, τετυπός.

3. *αὐ τύψαμην*

4. *αὐ τυπώμην.*

Annotatio.

Participia media.

αὐ τυπα.

αὐ τύψαμην

20 Aoristus 1. { *τύψαμην, τυψαμένης, qui verberauit, vel ratus eſt.*

αὐ τυπώμην.

25 Aoristus 2. { *τυψαμένη, τυψαμένης.*
τυψαμένον, τυψαμένης.

αὐ τύψαμην.

30 Futurum 1. { *τυπώμενος, τυπώμενη, verberaturus, vel verberandus.*
τυπώμενη, τυπώμενης.
τυπώμενον, τυπώμενης.

αὐ τυπώμην.

35 Futurum 2. { *τυπείμενος, τυπείμενη, verberaturus, vel verberandus.*
τυπείμενη, τυπείμενης.
τυπείμενον, τυπείμενης.

Atque haec de verbis barytonis.

CONTRACTIONES

verborum.

*Vnde et quomodo fi-
 ant verba
 circumflexa.*

A Barytonis sextae coniugationis in *αω, εω, ιω*,
 fiunt per contractionem verba, quae vocan-
 tur

H:

tur

Regula.

*Quid habe-
ant commu-
ne circum-
flexa cum
barytonis,
& qua in re
ab illis dis-
sentiant.
Quae tem-
pora contra-
hantur.*

*Ceporino &
quibusdam
alijs non con-
trahitur in
ei, &.*

*De circum-
flexorum
inflexione,
& forma-
tione anno-
tatio.*

tur circumflexa, ob id quòd duabus syllabis in vnâ contractis accentum possideant circumflexum, *οἶα, οἶα, facio: βοῶ, βοῶ, clamo: χροῖα, χροῖα, Mauro: ἰα, ἰα, & ἰα coalescentibus in ἰα. Siquidem ex accentu acuto & graui profluit circumflexus. Itidem in reliquis personis, *οἶα, οἶα, facis: βοῶ, βοῶ, clamas: χροῖα, χροῖα in auras: de quibus postea. Neque hic est quicquā peculiare, nisi quòd ex tribus illis caracteristicis α, ε, ο, & vocali aut diphthongo sequente, certo quodam modo fiat synæresis, haud aliter atque in contractis nominibus, quæ exceptis contractionibus, planè quintæ sunt declinationis.**

Et quemadmodū illic non in omnibus casibus, semper fit contractio, licet genetiuus desinat in *ει* purum, ita hic non omne tempus est capax contractionis, sed tantū præsens ac imperfectum, idque in omnibus modis ac participijs: siquidem illæ terminationes, quæ sequuntur *νι* in *τῶν, τῶν, τῶν* cum in sexta coniugatione his locis reperiuntur puræ, *οἶα, οἶα, οἶα*, recepta est in quibusdam contractio, nempe in ijs quæ ante *ν* habent vnā ē figuratiuis α, ε, ο: pro quarum numero redduntur coniugationes circumflexorum, vbi crases ex istis vocalibus ad hunc fiunt modum.

	Prima,	Secunda,	Tertia.
	<i>ει</i>	<i>εα</i>	<i>εε</i>
	<i>οε</i>	<i>οο</i>	<i>οο</i>
	<i>ηη</i>	<i>υα</i>	<i>υυ</i>
Figura- tiua :	<i>ωω</i> Figura- tiua :	<i>ωω</i> Figura- tiua :	<i>ωω</i>
	<i>ει</i>	<i>ει</i>	<i>ει</i>
	<i>οι</i>	<i>οι</i>	<i>οι</i>
	<i>υυ</i>	<i>υυ</i>	<i>υυ</i>
	<i>ηη</i>	<i>ηη</i>	<i>ηη</i>

Inflexio verò & formatio istiusmodi verborum per omnia genera, modos & participia se habet, vt præscriptum est in barytonis. Futurum enim omnium circumflexorum definit in *ωω*, præteritum in

CONIUGATIO PRIMA. 99

α, à quibus reliqua deriuantur tempora, iuxta canones barytonorum.

Prima coniugatio circumflexorum fit à verbis sextæ coniugationis barytonorum in *έω*, *ποιέω*, *ποιῶ*, Futurum in *ήτω*, vertendo in *η* longum, *ποιήσω*: vnde præteritum in *ηκε*, *εποίηκε*.

VERBI ACTIVI.

Peradigma verborum circumflexorum primæ coniugationis.

Præsens.

Imperfectum.

Imperatiuus.

In Annotationibus in verb. circumflexa. Optatiuus.

Subiunctiuus.

Indicatiui præsens.

Imperfectum.

*ποιέω, ὤ, ποιεῖς, εἰς, ποιεῖ, εἴ.
ποιέσθαι, εἰς τοι, ποιεῖσθαι, εἰς τοι.
ποιέομαι, ἔμην, ποιεῖτε, εἰς τε, ποιεῖσθε, ἔσθε.
ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε, εἰς, ἐποίησεν, εἰς τω.
ἐποίησθαι, εἰς τοι, ἐποίησθαι, εἰς τω.
ἐποίησάμην, ἔμην, ἐποίησθε, εἰς τε, ἐποίησθη, ἔσθην.*

Perfectum *εποίηκε*, *εποίηκας*, &c. vt *τίτω*, *τίτω* φας. Plusquamperfectum, *ἐπεποίηκεν*. Aoristus primus, *εποίηκε*. Futurum primum, *ποιήσω*.

Imperatiui præsens & imperfect.

*ποιέε, εἰ, ποιεῖτω, εἴτω.
ποιέσθαι, εἰς τοι, ποιεῖτω, εἴτω.
ποιέετε, εἰς τε, ποιεῖτωσθε, εἴτωσθε.*

Perfectum & plusquamperfectum, *εποίηκε*. Aoristus primus *εποίηκεν*. Secundus Aoristus, secundum futurum & præteritum medium quando reperiantur, dicetur * postea.

Optatiui præsens & imperf.

*ποιέομαι, οἶμι, ποιεῖσθε, οἶς, ποιεῖσθε, οἶ.
ποιέσθαι, οἶς τοι, ποιεῖσθαι, οἶς τοι.
ποιέομαι, οἶμην, ποιεῖσθε, οἶτε, ποιεῖσθε, οἶσθην.*

Perfectum & plusquamperfectum, *εποίηκα*. Aoristus primus, *εποίηκα*. Futurum primum, *ποιήσωμαι*.

Subiunctiui præsens & imperfectum, *εἴω*.

*ποιέω, ὤ, ποιεῖς, εἰς, ποιεῖ, εἴ.
ποιέσθαι, εἰς τοι, ποιεῖσθαι, εἰς τοι.
ποιέομαι, ἔμην, ποιεῖτε, εἰς τε, ποιεῖσθε, ἔσθην.*

Perfectum & plusquamperfectum, *εποίηκα*. Aoristus

*Infinitivus.*** Et Doricè
ποιῶν.**Participia
aliina.*

stus primus, ποιῶντο.

Infinitivi præsens & imperfectum * ποιῶν, εἶν.
Perfectum, πεποίηκέναι, Aoristus primus, ποιῶσαι. Fu-
turum primum, ποιήσῃν.Participij { ποιῶν, ὄν, ποιέοντος, ἔντος,
præsens & { ποιέοντα, ἔσα, ποιέουσιν, ἔσιν.
imperfect. { ποιέον, ἔν, ποιέοντος, ἔντος.Perfectum & plusquamperfectum, πεποίηκός, Ao-
ristus primus, ποιῶσαι. Futurum primum, ποιήσων.

VERBI PASSIVI.

*Passivum
primæ cir-
cunflexo-
rum.**Præsens.*Indicatiui
præsens.{ ποιέομαι, ἔμην, ποιῶ, ἢ, ποιέεται, εἶν.
ποιέομεν, ἔμεθον, ποιέεσθον, εἶσθον, ποιέεσθον,
εἶσθον.
ποιέομαι, ἔμεθα, ποιέεσθαι, εἶσθαι.
ποιέοντο, ἔντο.*Imperfec-
tum.*Imperfec-
tum.{ ἐποιέομην, ἔμην, ἐποιέω, οὐ, ἐποιέετο,
εἶτο.
ἐποιέομεν, ἐμμεθον, ἐποιέεσθον, εἶσθον, ἐποιέ-
εσθον, εἶσθον.
ἐποιέομαι, οὐ μεθα, ἐποιέεσθαι, εἶσθαι, ἐποιέον-
το, ἔντο.*Perfectum*

Perfectum

{ πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται.
πεποίημεν, πεποίησθον, πεποίησθον.
πεποίημαι, πεποίησθαι, πεποίητο.*Plusquam-
perfectum.*Plusquam
perfectum.{ ἐπεποίημαι, ἐπεποίησο, ἐπεποίη-
ντο.
ἐπεποίημεθα, ἐπεποίησθον, ἐπεποίη-
σθον.
ἐπεποίημαι, ἐπεποίησθαι, ἐπεποίη-
ντο.Aoristus primus, ἐποίησθαι. Futurum primum,
ποιήσῃσιν. Paulò post futurum ποιήσῃσιν.*Imperati-
vus.*Imperatiui præ-
sens & imperfect. { ποιέε, οὐ, ποιέεσθαι, εἶσθαι.
ποιέεσθον, εἶσθον, ποιέεσθον, εἶσθον.
ποιέεσθαι, εἶσθαι, ποιέεσθον, εἶσθον-
σιν.

Perfectum

CONIVGATIO PRIMA.

105

Perfectū & plusquamperfectum. { ποιοῖντο, ποιοῖνται.
ποιοῖντο, ποιοῖνται.
ποιοῖναι, ποιοῖνται.

Aoristus primus, ποιεῖν.

Optatiui præsens.

{ ποιοίμην, οἰμην, ποίω, οἶο, ποίωτο,
οἶτο.
ποιοίμεθον, οἰμεθον, ποίωμεθον, οἶμεθον, ποί-
ωίμεθα, οἶμεθα.
ποιοίμεθα, οἰμεθα, ποίωμεθα, οἶμεθα, ποί-
ωιντο, οἶντο.

Optatiuus.

Perfectū & plusq. perfe.

{ πεποιήμην, πεποιήκα, πεποιήκατο.
πεποιήμεθον, πεποιήσθον, πεποιή-
σθαι.
πεποιήμεθα, πεποιήκατε, πεποιήκατο.

Aoristus primus ποιησέιν. Futurum primum,

ποιησόμεναι. Paulò post futurum, ποιησόμεναι.

Subiuncti-
ui præs. &
imperfect,
ω.

{ ποιέωμαι, ωμαι, ποιέω, ή, ποιέεται,
ή.
ποιέωμεθον, ωμεθον, ποιέσθον, ήσθον, ποι-
έσθον, ήσθον.
ποιέωμεθα, ωμεθα, ποιέσθε, ήσθε, ποιέ-
ται, ων.

Subiuncti-
uus.

Perfectum
& plusquam-
perfectum.

{ ποιέωμαι, ποιέω, ποιέω.
ποιέωμεθον, ποιέωμεθον, ποιέωμεθον.
ποιέωμεθα, ποιέωσθε, ποιέωσθε.

Aoristus primus, έαν ποιηθώ.

Infinitiu præsens & imperfectum, ποιέειν, ποι-
έειν. Perfectum & plusquamperfectum, ποιησέναι,
per ή circumflexum. Aoristus primus, ποιησέναι.
Futurum primum, ποιησέναι. Paulò post futurum
ποιησέναι.

Infinitiuus.

Participij præs-
sens & imperfe.

{ ποιέμενος, ούμενος, ποιέμενος,
μενος.
ποιέμεναι, ούμεναι, ποιέμεναι,
μεναι.
ποιέμενον, ούμενον, ποιέμενον,
μενον.

Participia
passiva.

Perfectum & plusquamperfectum, ποιημένος.

Hij.

Aoristus

Aoristus primus, ποιῶντες. Futurum primum, ποιήσονται. Paulò post futurum, ποιήσονται.

*Medium
primæ cir-
cunflexorū.*

** In Anno-
tationibus
in hæc ver-
ba circun-
flexa.*

*Aoristus
primus.*

*Med. per
omnes mo-
dos.*

*Futurum
primum.*

*Med. per
omnes mo-
dos.*

*Paradigma
verborum
circunflex-
orum secun-
de coniuga-
tionis.*

Præsens.

*Imperfe-
ctum.*

*Imperati-
ui.*

** Et contra-
hendo en in
α, βόωσιν, βό-
ωσις.*

VERBI MEDII.

Præsens & imperfectum eadem cum passivis. Perfectum, plusquamperfectum, Aoristus secundus, & futurum secundum, quando reperiantur, dicemus * postea. Restant igitur in verbis circumflexis duo tantum tempora, primus Aoristus & primum futurum, quæ legem sequuntur barytonorum, hoc pacto.

Primus Aoristus indicatiui, ποιῶντες, Imperatiui, ποίητε. Optatiui, ποιησάμενοι. Subiunctiui, ποιήσονται. Infinitiui, ποιήσασθαι. Participij, ποιῶντες. Primum futurum indicatiui, ποιήσονται. Optatiui, ποιησώμενοι. Infinitiui, ποιήσασθαι. Participij, ποιησόμενοι. Eadem ratio in cæteris coniugationibus.

Secunda coniugatio circumflexorum fit à verbis in λω, βόλω, βώω. Futurum in ήσω, βώήσω. Præteritum in ηκα, βέβηκα, migrante α in η.

VERBI ACTIVI.

Indicatiui præsens. { βόω α, βόεις, ας, βόεις α.
βόετον, ατον, βόετον, ατον.
βόωμεν, ωμεν, βόετε, ατε, βόεσθε, ωσθε.

Imperfect. { βόων, ον, βόεις, ας, βόεις α.
βόεσθην, αθην, βόεσθην, αθην.
βόωμεν, ωμεν, βόετε, ατε, βόεσθε, ωσθε.

Perfectum, βέβηκα, βέβηκας, βέβηκε, vt τίτωφα. Plusquamperfectum, βέβηκεν, βέβηκεις, &c. Aoristus primus, βόησα. Futurum primum, βόήσω.

Imperatiui præsens & imperfect. { βόη, ο, βόητω, ατω.
βόηετον, ατον, βόηετον, ατων,
βόηετε, ατε, βόηεσσαν, ατωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, βέβηκα. Aoristus primus, * βήκα.

Optatiui

Optatiui præ-
sens & imperf. { *βούμαι, ὄμι, βούεις, ὄεις, βούεις, ὄι.*
βούειτον, ὄιτον, βούειτῶν, ὄιτῶν.
βούμεν, ὄμεν, βούετε, ὄτε, βούοντ,
ὄοντ.

Optatiuus.

Perfectum & plusquamperfectum *βέβηκαμι.* Aoristus primus, *βέβηκαμι.* Futurum primum, *βήσομαι.*

Subiunctiui præ-
& imperf. { *βούω, ὦ, βούης, ὤεις, βούῃ, ὤ.*
βούητον, ὤτον, βούητον, ὤτον.
βούωμεν, ὤμεν, βούῃτε, ὤτε, βούωσι,
ὤσι.

Subiunctiuus.

Perfectum & plusquamperfectum, *βέβηκα.* Aoristus primus, *βέβηκα.*

Infinitiui præsens, & imperfectum, *βούειν, βούον.*

Infinitiuus.

Perfectum & plusquamperfectum, *βεβήκαμεν.* Aoristus primus, *βέβηκα.* Futurum primum, *βήσμεν.*

Participij
præsens & imperfect. { *βούων, ὦν βούοντες, ὤοντες.*
βούοντα, ὤοντα, βούοντες, ὤοντες.
βούων, ὦν, βούοντες, ὤοντες.

*Participia
actiua.*

Perfectum & plusquamperfectum, *βεβήκα.* Aoristus primus, * *βέβηκα.* Futurum primum, *βήσμεν.*

* *Et contra-
ctè βέβηκα,*

VERBI PASSIVI.

*Passiuum
secundæ cir-
cumsflexorij.
Ionice βούηται
Doricè βού-
εται & βού-
ηται
Præsens:*

Indicatiui præ-
sens { *βούομαι, ὄμαι, * βούῃ, ὤ, βούεσθαι,*
ὄεσθαι.
βουόμεθον, ὄμεθον, βούεσθον, ὄεσθον,
βούεσθον, ὄεσθον.
*βουόμεθα, ὄμεθα, βούεσθε, βούεσθε, βούον-
ται, ὄντ).*

Imperfectum, { *ἰβουόμην, ὄμην, ἰβούε, ἰβούε, ἰβούετ,*
ὄτ.
ἰβουόμεθον, ὄμεθον, ἰβούεσθον, ὄεσθον,
ἰβούεσθον, ὄεσθον.

*Imperfe-
ctum.*

Perfectum, { *ἰβουόμην, ὄμην, ἰβούεσθε, ὄεσθε, ἰ-
βούοντο, ὄντο.*

*Perfectum
* Ionice βέ-
βηκα.*

Perfectum, { *βεβήκαμι, βέβηκα, βέβηκα.*
βεβήκαμεθον, βέβηκαμεθον, βέβηκαμεθον.
βεβήκαμεθα, βέβηκαμεθα, * βέβηκαμεθ).

89.26,

Plusquam.
perfectum

{ ἐβέβηκον, ἐβέβηκα, ἐβέβητο.
ἐβέβηκαμεν, ἐβέβηκατε, ἐβέβησαν.
ἐβέβηκαμεθα, ἐβέβηκατε, ἐβέβησαντο.

Aoristus primus, ἐβήκην. Futurum primum, βήσομαι, Paulò pòst futurum, βήσομαι.

Imperati-
uus.

Imperatiui præ-
se. & imperfe.

{ βήα, βή, βήατω, βήατω.
βήαδον, βήαδον, βήαδων, βήαδων.
βήαδε, βήαδε, βήαδωνται, βήαδων-
ται.

Perfectum &
plusquam per-
fectum.

{ βέβηκα, βέβηκα.
βέβηκα, βέβηκα.
βέβηκα, βέβηκα.

Aoristus primus, βήκην.

Optatiuus,

Optatiui præ-
sens & imper-
fectum.

{ βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι,
βήσομαι.
βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι,
βήσομαι.
βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι, βήσομαι,
βήσομαι.

Perfectum &
plusquamper-
fectum.

{ βέβηκα, βέβηκα, βέβηκα.
βέβηκα, βέβηκα, βέβηκα.
βέβηκα, βέβηκα, βέβηκα.

Aoristus primus, βήκην. Futurum primum, βήσομαι. Paulò pòst futurum, βήσομαι.

Subiunctiui
præsens iav

{ βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι,
βήσωμαι.
βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι,
βήσωμαι.
βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι, βήσωμαι,
βήσωμαι.

Perfectum &
plusquamper-
fect. iav.

{ βέβηκα, βέβηκα, βέβηκα.
βέβηκα, βέβηκα, βέβηκα.
βέβηκα, βέβηκα, βέβηκα.

Aoristus primus, iav βήκην.

Infinitivus.

Infinitivi præsens & imperfectum, βήσας, βήσας. 35
Perfectum & plusquamperfectum, βέβηκας. Aoristus
primus, βήκηναι. Futurum primum, βήσας.

Paulò pòst futurum, βήσας.

Participij

Participij
præfens &
imperfect.

{ βοαυμένος, αἰμένος, βοαυμένος, αἰμένος.
βοαυμένη, αἰμένη, βοαυμένης, αἰμένης.
βοαυόμενος, αἰόμενος, βοαυόμενος, αἰόμενος.

Participia
passiva.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐβόημένος. Aoristus primus, ἐβόησας. Futurum primum, βουησόμενος. Paulò post futurum, βουησόμενος.

VERBI MEDII.

Aoristus primus, ἐβοήσαμην βοήσαι, βοήσαμην, βοήσας, βοήσας, βοήσας. Futurum primum, *βοήσεται, βοήσεται, βοήσεται, βοήσεται: de quibus in prima coniugatione.

Tertia coniugatio circumflexorum formatur à verbis in ἴω, χρυσῖν, χρυσῶ. Futurum in αῖω, χρυσάσω.

Præteritum in αἶα, καὶ χρύσαα.

VERBI ACTIVI.

Indicatiui
præfens.

{ χρυσῶ, χρυσῶ, χρυσῶς, χρυσῶς, χρυσῶς,
σοῖ.
χρυσάσθαι, χρυσάσθαι, χρυσάσθαι, χρυσάσθαι.
χρυσάσθαι, εἶμην, χρυσάσθαι, εἶτε, χρυσάσθαι, εἶτε.

Imperfectum.

{ ἐχρυσάσθαι, οὐκ, ἐχρυσάσθαι, οὐκ, ἐχρυσάσθαι, οὐκ.
ἐχρυσάσθαι, οὐκ, ἐχρυσάσθαι, οὐκ, ἐχρυσάσθαι, οὐκ.
ἐχρυσάσθαι, οὐκ, ἐχρυσάσθαι, οὐκ, ἐχρυσάσθαι, οὐκ.

Perfectum, καὶ χρύσαα. Plusquamperfectum, ἐκχρυσάσθαι. Aoristus primus, ἐχρυσάσθαι. Futurum primum, χρυσάσω.

Imperatiui
præfens &
imperfect.

{ χρύσας, εἰ, χρυσάτω, εἶτω.
χρυσάσθαι, εἶτον, χρυσάσθαι, εἶτων.
χρυσάσθαι, οὐκ, χρυσάσθαι, οὐκ, χρυσάσθαι, οὐκ.

Perfectum & plusquamperfectum, καὶ χρύσαα. Aoristus primus, χρύσαα.

Optatiui
præfens &
imperfect.

{ χρυσάμην, οἶμι, χρυσάμην, οἶς, χρυσάμην, οἶ.
χρυσάσθαι, οἶτον, χρυσάσθαι, οἶτων.
χρυσάσθαι, οἶμι, χρυσάσθαι, οἶτε, χρυσάσθαι, οἶτον.

Perfectum & plusquamperfectum, καὶ χρυσάμην. Aoristus primus, χρυσάσθαι. Futurum primum, χρυσάσω.

Medium secundæ circumflexorū.
Aorist. prim. medius per omnes modos.

Futurum
medii med.
per omnes
modos.

* & contractione in
α, βουησάμην.

Paradigma verborum circumflexorum
tertiæ coniugationis,
Præfens.

Imperfectum.
Imperatiui.

Optatiui.

Subiuncti-
um.

χρυσάσοιμι.

Subiunctiui

præsens &

imperf. ἐσθι.

Perfectum & plusquamperfectum,

Aoristus primus,

Infinitiui præsens & imperfect.

Perfectum, & plusquamperfectum,

Aori-

stus primus,

Futurum primum,

Participij præsens & imperfectum,

Perfectum & plusquamperfectum,

Aoristus primus,

futurum pri-

mum χρυσάσων.

Infinitivus.

Participia
attiva.Passivum
tertiæ cir-
cumflexorij.
Præsens.

Imperfectum

Perfectum.

Plusquam-
perfectum.Imperati-
um.

VERBI PASSIVI.

Indicatiui

præsens.

Imperfect.

Perfectum.

Plusquam-

perfectum.

Aoristus primus,

Futurum primum,

Imperatiui

præsens &

imperfect.

Perfect. &

plusquam

perfect.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

{ χρυσάμεται, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς, χρυσάσθαι, ὡς.

Aori-

Aoristus primus, χρυσόδοτον.

Optativus.

Optativi
præfens &
imperfect.

{ χρυσόδοτον, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν.
χρυσόδοτον, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν.
δοτῶν.
χρυσόδοτον, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν, δοτῶν.
δοτῶν.

Perfectum
& plusquā
perfectum.

{ κεχρυσόδοτον, υσώδω, υσώδω.
κεχρυσόδοτον, υσώδω, υσώδω, υσώδω.
κεχρυσόδοτον, υσώδω, υσώδω, υσώδω.

Aoristus primus, χρυσόδοτον. Futurum primum,
χρυσόδοτον. Paulò post futurum, κεχρυσόδοτον.

Subiunctivi præfens & imperfectum.

Subiuncti-
vus.

ian'

{ χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν.
χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν.
δοτῶν.
χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν.
δοτῶν.

Perfectum
& plusquā
perfectum.

{ κεχρυσόδοτον, * κεχρυσόδοτον, κεχρυσόδοτον.
κεχρυσόδοτον, κεχρυσόδοτον, κεχρυσόδοτον.
δοτῶν.
κεχρυσόδοτον, κεχρυσόδοτον, κεχρυσόδοτον.
δοτῶν.

* Velut
quidam vo-
lunt, κεχρυσόδοτον.

Aoristus primus, ian' χρυσόδοτον.

Infinitivi præfens & imperfect, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον.

Infinitivus.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσόδοτον.

Participia
pass.

Aoristus primus, χρυσόδοτον. Futurum primum, χρυσόδοτον.

Mediū ter-
tie circun-
flexorum.

Participij
præfens &
imperfect.

{ χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν.
χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν.
δοτῶν.
χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν, χρυσόδοτον, δοτῶν.
δοτῶν.

Aorist. pri-
mus per
omnes mo-
dos & par-
ticipia.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσόδοτον.

Aoristus primus, χρυσόδοτον. Futurum primum, χρυσόδοτον. Paulo post futurum, κεχρυσόδοτον.

Futurum
primum per
omnes mo-
dos & par-
ticipia.

VERBI MEDII.

Aoristus primus, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον.

Futurum primum, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον, χρυσόδοτον.

dum δεπῶ: Aroistus primus, ιδ'όπῃσα: secundus:

ιδ'όπον: præteritum actiuum ιδ'όπῃσα: medium, ιδ'όπῃ: sic μυκήσα, μυκῶ, μυκήσω, μυκᾷ, ἐμύκησα, ἐμύκων, ἐμύκηκα, ἐμύκα, μυγίο, &c.

7 Monosyllaba verò circumflexa his temporibus 7
carent, præter duo, χέω, χῶ, habeo, τέναο, ἀπείω, ἀπῶ, e-
nello, τραῖο, φορβέο: vnde formantur Aoristi secundi,
ἔχον, ἔχες, ἔχε, à primo ἔσχον, & ἔαπον, ἔαπες, ἔαπε, ab ἔ-
απεισα.

10 Optatiuum præsentis 8 circumflexi solent Attici 8 Atticifimus.
etiam per ῶ purum inflectere, hoc pacto.

Optat. Atticus. { ποιοῖω, ποιοῖς, ποιοῖν, facerem.
ποιοῖντοι, ποιοῖντι.
ποιοῖντο, ποιοῖντε, ποιοῖσιν.

15 Infinitiu Barytoni, ποιεῖν, βοᾷεν, χρυσεῖν, primum
abijciunt ι, ac deinde fit crasis, ποιεῖν, ποιεῖν, βοᾷν, βοᾷ
χρυσέειν, χρυσέειν. Quamquam in secunda coniugatio-
ne quidam subscribunt ι, βοᾷν, πεινᾷ: 2 quidam non
subscribunt, βοᾷ, πεινᾷ clamare, esurire.

20 Præteritum perfectum passiuum fit ab Actiuo
mutando κα in με: sed asciscitur σ si penultima sit
breuis, τετέλεκα, τετέλεσμαι, perfecì, perfectus sum. In
tertia quoque plurali ac reliquis modis vtimur pe-
riphrasi, vt in barytonis. Si autem penultima sit lon-
ga vel ω 10 non assumitur σ: πεποίηκα, πεποίημαι: βε-
βέκα, βεβέκαμαι: κηρύσσωκα, κηρύσσωμαι. Verum quia τῇ
tertiæ personæ singularis est purum, πεποίηται, βεβέ-
ται, κηρύσσω, ideo 11 locis aliquot interponitur σ,
quemadmodum scriptum est in quinta coniugati-
30 one barytonorum.

Optatiua præterea in huiusmodi præterito fi-
unt sine periphrasi, per diphthongum impropri-
am η & α, πεποίημαι, βεβέκαμαι, κηρύσσωμαι. Sic & subiun-
ctiua legitimè formantur per ῶ circumflexum, πε-
35 ποῖμαι, βεβέῖμαι, κηρύσσωμαι. In utroque autem mo-
do circumflectitur secunda & tertia persona, πεποίηῖς,
πεποίητο: ἐδὲ πεποίημαι, πεποίη, πεποίη: & ita in cæ-
teris coniugationibus.

Infinitiu-
rum vocis
actiue con-
tractio.

9 ἐει ἢ εἶ
αἶε αἶε αἶ
βει βει οἶ
δν vel αῖ.

Perfecti pas-
sui forma-
tio.

Perfectum
optatiui
pas.

Perfectum
subiunctiu-
passiu-
Annotatio.

Cur Dore
non sub-
scribunt
Iota.

Figuratiua
retinentia
in prima et
secunda:
Que coinci-
dunt cum
verbis in
mpt, vel mva
m, m, m.

Hoc de ipso themate debere intelligi, exempla praece-
dentia & sequentia satis indicant, ut sit hic sensus: In se-
cunda quidem coniugatione reperiuntur themata mono-
syllaba, ut $\delta\pi\omega$, $\theta\lambda\omega$, $\chi\lambda\omega$, in prima vero minime. nō enim
reperiuntur themata $\pi\lambda\alpha$, $\rho\omega$, $\pi\omega$, $\chi\omega$, &c. sed $\pi\lambda\omega$, $\rho\omega$,
 $\pi\omega$, $\chi\omega$, id est, nauigo, fluo, spiro, fundo. Sic etiam in pri-
ma coniugationis prima plurali aut tertia, huiusmodi
verba non inueniuntur contrahē. 2 Dore enim ut dixi-
mus 19. 12. ex diphthongo ei primum abijciunt, ac dein-
de a longum (in quod crasis erat facienda) suo more in-
vertunt. Merito itaque $\iota\omega\tau\alpha$, non subscribunt. Sic in sub-
iunctiuo pro $\beta\omega\delta\alpha\varsigma$, $\beta\omega\alpha\varsigma$, $\beta\omega\delta\alpha\eta$, $\beta\omega\alpha$ d cunt $\beta\omega\varsigma$, $\beta\omega\eta$, per u
monophthongū. Nam dore ut diximus, 19. 14. punctum
subscriptum negligunt. Ceterum hae voces Dor. ae, quae
à Clenardo hic enumerantur, Atticis etiam & communi
bus, qui prosa oratione scripserunt, sunt visitatae: inueni-
untur & aliae his similes, & in poetis & in oratoribus,
ut $\chi\pi\omega\tau\alpha\eta$ pro $\chi\pi\alpha\tau\alpha\eta$, utitur: & $\chi\pi\omega\delta\alpha\eta$ pro $\chi\pi\alpha\delta\alpha\eta$, uti:
à $\chi\pi\omega\delta\alpha\eta$, ut or. $\chi\pi\omega\eta$, miscebat, sine augmento, pro inipa,
à $\mu\pi\omega\eta$, misceo: imperfect. $\iota\pi\omega\eta$, as, a: & sine augmen-
to $\chi\pi\omega\eta$, miscebam, vel miscebant, in tertia plurali: $\delta\iota\phi\omega\eta$
pro $\delta\iota\phi\alpha\eta$, vel $\delta\iota\phi\alpha\eta$, sitire, à $\delta\iota\phi\alpha\eta$, $\pi\omega\eta$, pro $\pi\omega\eta$, e-
surire, à $\pi\omega\eta$. Sic $\zeta\omega$ pro $\zeta\alpha$ uiuit ex $\zeta\alpha\eta$, vel pro $\zeta\omega$, vi-
ue, ex $\zeta\alpha$, imper. quod & $\zeta\omega\eta$, per plesnasum, uidelicet
syllaba η , quod omnibus serè monasyllabis imperatiuis
accidit: ut à $\pi\omega$, nauigo, $\pi\omega\eta$, $\pi\lambda\omega\eta$: unde $\pi\lambda\omega\eta$: nau-
ga, à $\zeta\omega$, siue $\zeta\omega\eta$, tertia persona $\zeta\omega\eta$, uinat, pro $\zeta\omega\eta$. hae
tamen à $\zeta\omega\eta$ $\tau\omega\zeta\omega\eta$ deduci possunt: à quo & imperfe-
ctum $\zeta\omega\eta$, $\zeta\omega\eta$, uiebam, as, pro $\zeta\omega\eta$, $\zeta\omega\eta$. pro $\zeta\omega\eta$ quoque
tertia pluralis Herodotus dixit $\zeta\omega\eta$, uiebant. Hae re-
ferantur ad $\zeta\omega$, cuius, futurum $\zeta\omega\eta$, medium $\zeta\omega\eta$,
uiam: Arist. pr. actiuus $\zeta\omega\eta$ uixi. 3 Nempe illa pri-
mum, quae per plesnasum $\omega\eta$, formāt ex se verba in $\iota\omega$,
 $\mu\omega$, vel $\delta\omega\mu\omega$, siue $\mu\omega\eta$, & $\alpha\omega\eta$, de quibus uide in $\iota\omega$,
 $\mu\omega$, in tractatu de inuestigatione thematis. quae-
 $\mu\omega$ enim, siue $\alpha\mu\omega\eta$, id est, in duo, fit ab $\alpha\mu\omega\eta$, quod
facit in futuro $\alpha\mu\omega\eta$, seruata figuratiua. sic $\mu\omega\eta$ $\tau\omega\eta$,
 $\mu\omega$, siue $\mu\omega\eta$, id est, $\mu\omega\eta$, fit à $\mu\omega\eta$, cuius Futu-

ῥήματα.

Retinent quoque figuratiuam aut a finita in *τω* & *ειν*, quæ reictor, formant ex se tempora, φθίω vel φθίσω, praesens: futurum φθίσω, à φθίω. De his quæ in φθίω, corrumpo, in inuestigatione thematis.

Eodem modo, quæ recipiunt pleonasmum *ω*: ut ἀφίω, ἀφίσω, placco. Futurum ἀφίσω: sic γηθίω γηθίσω, senescio. Futurum γηθίσω: quære in ἀφίω.

His adde, quæ eadem significatione habent indifferenter in themate *τω*, & *ειν*, quæ pauca sunt: & *ειν* vel *ειν*, quæ multa occurrunt.

Atque hæc quidem sunt in genere finita in *τω* & *ειν*, quæ seruant Characteristicam inuariatam. In specie verò verba in *τω*, quorum antepenultima est, & vel sequente consona simplici, & quoque retinent, præterquam πρίω, ἀφίω, id est, ferro transfigo, inuuo: mutant verò in *ω*, quæ fiunt à masculinis in *ος*, (à nominibus enim quibuscunque præcipue verò ab adiectiuis compositis in *ος* ducuntur sæpenumero verba cuiusuis coniugationis contractorum, atque finita in *ιτω*, *ιζω*, *ατω*, *αίνω*, *αίω*, *ύω*, & *ιω* passim occurrentia) & *οικονομίω*, *μίσω*, dispenso ab *ικονέω*, dispensator: & quæ barytona quoque sunt: ut *μολίω*, *ω*, vel *μολω*, venio. Futur. *μολίσω*: tamen *τελίω*, *ω*, vel *τέλω*, perficio, retinet, *τελίω*: sic *μειχόμεναι*, pugno. Futur. *μεμείχμεναι*, tanquam à *μειχόμεναι*, *ωμμεναι*. Retinent præterea, *αίω*, dormio, *αἰδέω*, veneror: *αἰώω*, medor: & *ἀφίω*, sufficio: nam ab *αἰώ*, inuenitur Acrisius primus *αἰώω*, sine augmento pro *αἰώω*, dormiui, & imperatiuus medius *αἰώω*, quiesce ab *αἰδέω*, Aoristus prim. pass. *αἰδέσθην* reueritus sum: Imperat. *αἰδέσθην*, reuerere. Aorist. pri. imperatini medij *αἰδέσθην*, reuerere: Homerus tamen dixit in futuro pri. medio *αἰδέσθην*. Ab *αἰώ*, Futurum medium *αἰώω*: Aorist. prim. medius *αἰώω*, medicinam adhibui: Infinitiuus *αἰδέσθην*, & in voce actiua, *αἰώω*, mederi, curare. Ab *ἀφίω* futurum *ἀφίω*, *εις*, *εις*, sufficiam, *εις*, *εις*: Aorist. pri. *ἀφίω*, suffeci, cum *ἐν* *ἀφίω*, remoueri, propulsari: infinit. *ἀφίω* & *ἐπαφίω*, & poetice geminato *ω*, *ἐπαφίω*, particip. *ἀφίως*, & *ἐπαφίως*, par-

Figurati-
uam reti-
nentia in
prima.

A nomi-
bus fiunt
verba in *τω*,
ειν, *ειν*, *ειν*,
ειν, *ειν*, *ειν*,
ειν, *ειν*, *ειν*,
ειν.

participium Aoristi primipassivi, ἀπαρδεις, contentus. Sunt quoque quædam dissyllaba, quæ faciunt futurum in *ισσο*: de quibus vide in Annotationibus in verba, quum agit de futuro activo. Porro quæ his regulis non continentur, mutant in *ισ*. Notanda verò, quæ in contextu enumerantur, duplex futurum habentia: & quæ licentia poetica ab his regulis degenerare inveniuntur. Et hætenus de verbis in *ισσο*: nunc de *αἰο* videndum.

Quæverba
secundæ fi-
guratiuam
retineant,
xāo, xāo, xāo

Finita in α αω, ι ιω (etiam si i sit in diphthongo) servant α : δέδα, ἀνέγαλω, κοπίαιω, κοινίω, id est mror, audio, laboro, dealbo. Excipe γράω, u, ήπω, ululo: βοί'α, clamo: & ἀλκίαιω, quod duplex habet futurum, sic ἀλκίαιω, vel ἀλκίαιω, permutio, percutio, communiter facit άπω, & Atticè ac Ionicè ήπω.

Trisyllabæ
in εἶν, λῆν,
precedente
vocali.

Retinent quoque a trisyllaba finita in *exia* & *λία*, modo immediate præcedat vocalis, non consonans, ut *πείξα*, *φύξα*, *transco*, *πίψο*: *γλίστα*, *χλίστα*, *ρίσκο*, *propelio*, *remitto*, &c.

Disyllaba in
 λειο, πειο, &
 ειο, præce-
 dente con-
 sona.

Sed ex his multa finiuntur quoque in αἰῶ, unde diximus Tempora sumenda esse, ut ἡ αἰῶ, χαλὰ αἰῶ, &c.

Exceptio.
Notio.

Item a servatur in dissyllabis in λάω, τάω, & εάω, praecedente consona, ut θάλω, κλάω, φάω, σπάω, δράω, frango. rumpo, contundo, traho, facio. Hoc tamen verum non est, si faciunt ex se verba in μ, ut πάω, πᾶμ, tolero: χράω, χρᾶμ, vaticinor: ὀράω, ὀρᾶμ, emo, πλάω, πλᾶμ, implco, nam haec, & cetera omnia verba in μ, mutant a in n.

πάσομα.
πέπαμα.

*πρόμαρκα, id est, acquirō, facit in futuro medio
πρόμαρκα, & in præterito παρ. πένταμα, ditatus sum, pro
πένταμα: & πένταμα, esurio, facit πένταμα. Sed de doctis
tis: veniamus ad hoc.*

*Finita in eo
à nomine
facta figu-
rativam o-
mutant in eo
alia servāt.*

Si verba in ω ducantur à nomine (ut fit ferè semper) mutant o in ω : ut à χρυσός, aurum, fit χρυσω in auro, cuius futurum χρυσώσω, per ω μέγα. Si autem à nullo nomine deriuantur, seruant o puxerò, ut quòς, ἀγέρω, ὀβώ, βέω, ἰν-
ρο, ἀρο, ἰνquino, celebrò, quorum futuri in ω .

Geminum
or ornatus

⁴ Supple, quamvis diximus 73.25. penultimā Aoristi
primi esse semper aut natura aut positione longam, ⁵ Hu-
iusmodi ex geminum, nonnunquam ornatus tantum gra-
tia

tia ponitur, quamvis penultima sit longa natura, ut *αἰνέω*, laudauerim, optatiui Aoristus primus Acolicus & Atticus ab *αἰνέω*.

natus gra-
tia positum
αἰνέω.

6 His adde *δῖω*, ligo: *αἰέω*, molo. *τίω* vero significans
timco vel fugio, facit *τίσω*, quum autem sumitur pro
τίπτω, id est, perforo, facit *τίσω*.

7 Ipse autem Clenardus in inuestigatione the-
matis in verbo *σβέννω*, extinguo, ait à *σβένω* posse deduci
Aoristum secundum passivum, *ισβένω*, ab actiuo *ισβένω*: at-
que paulò post, à *χένω*, fundo format Aoristum secundum
ιχένω, pro *ιχον*. & futurum secundum *χένω*, si compositum
ἐχένω, effundam. In alyis autem tribus, *σχεώ*, *πένω*, *σβένω*,
futurum secundum non inuenitur, neque prateritum me-
dium. Ac sunt qui dicant *χένω* & *ἐχένω*, esse futura prima
Dorica, pro *χένω*, *ἐχένω*. Affirmat enim, futura secun-
da semper in circumflexis desiderari, veluti in verbis in *μ*
atque certè in barytonis raro admodum occurrunt, nisi in
his tribus, *ἴδω*, *πίω*, *φάγω*, edam, bibam, comedam
de quibus vide in Annotationibus in verba, circa fine m.

8 Id est, facta prius contractione: deinde mutando *μ* in
ν, ut in prima *ποιοῖμι*, *ποιοῖμι*, *ποιοῖν*: sic *ἀπιπαιόμι*,
deambulare à *ἀπιπαιέω*. In secunda *βοάομι*, *βούμι*, *βο-
αίν*, *βούμι*, *βούιν*, &c. sic *ἀγασσόμι*, diligere à *ἀγαστέω*:
ἀποδράομι, aufugere, ab *ἀποδράω*: *ζῶμι*, vivere, a *ζῶω*:
ὀρῶμι viderem, ab *ὀρέω*. In tertia *χρυσόμι*, *χρυσόμι*, *χρυσ-
οοῖν*, ut in prima. Dores autem Aeoles idem faciunt, sed Do-
res in prima & tertia coniugatione prius mutant *ο*, in *ω*,
ut terminatione à secunda non differant: hoc modo, *πυρί-
ω*, *βούω*, *χρυσώω*. Rursus poetae in secunda coniugatio-
ne dicunt *δοῖμι*, *πίω*, *αἰώ*, &c. ut *βούωμι*, *βούω*, *βούω*: sic
ἰδῶμι, quod & *ἰδῶν*, pubescere ab *ἰδῶω*, pubesco.

9 Aeoles ascribunt. Dicunt enim *γλαῖν*, pro *γλαῖν*, ride-
re, à *γλαῖω*. 10 Tamen à *γίω* τὸ γινώσκω, cognosco, di-
cimus *ἱγνώμεν*, assumpta *σ*, quamvis penultima sit *ω*
πίω. 11 Nempe ante *σ*, quoties occurrit in perfecto &
plusquamperfecto, cuiuscunque modi vocis passivae in
huiusmodi terminationibus *δον*, *διν*, *δι*, *δω*, *δαι*, ibi enim
dicitur *οδον*, *οδω*, *οδι*, *οδω*, *οδαι*.

Dorismus,
χένω pro *χένω*-
ω.

Notio.
Optatiuus
Atticus in
prima &
tertia *οῖν*:
in secunda
οῖν.

Doricè &
Aeolicè
in prima
& tertia
οῖν.

Poeticè in
secunda *οῖμι*.

ante *σ* in
perfectis &
plusquam-
perf. pass.

Appendix.

Ionismus.

ei in ez.

Dorismus.

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{eo} \\ \text{ex} \end{array} \right\} \text{u, v.}$$

ea pro a, &
eo vel eo
pro a, inco-
tractionib.
secundae cir-
cunflexorū.

Præter hæc quæ a CLENARDO in circunflexa
annotata sunt, hoc quoque scitu dignum, Iones non raro
a factum ex contractione in a resolvere, ποιῆσαι, ποιε-
σθαι, & Doræ contractionem (ut alias monuimus) in
ω convertere, si veniat à verbis in ω, non item ab ω, ut
ποιῆμεν, ποιῆμεν: ἐξορχιδον, exeunt, pro ἐξορχίεσθαι, ἐξο-
ρχοδον, ἀβιζορχίω: ὀχλιδονται, turbantur, pro ὀχλοδονται, ut
ὀχλιδονται, ab ὀχλιδουσι: ὀθιδοντο, & sine augmento Ionicè
(68.36.) θνιδοντο, admirabantur seu inspiciebant, pro θνι-
δοντο, θνιδοντο, a θνιδουσι, quo Iones utuntur, pro θνιδουσι.
hinc apud Herodotum, θνιδοντο, oculis subyiciebat, & sine
augmento θνιδοντο pro θνιδοντο: & in Aorist. pri. med. θνι-
σαντο & sine augmento θνισαντο pro θνισαντο, inspece-
runt, contemplati sunt: εἰλιδοντο pro εἰλιδοντο, volubatur
ab εἰλιδουσι: πιζιων, premebant, pro πιζιων, ὀπιζιων, de-
tracto incremento, a πιζιων το πιζιων: ἀρχιδοντο, pro ἀρχι-
δοντο, saliabant, ab ἀρχιδουσι: & alia his similia. Notandum
præterea poetas in verbis ω, contractionem factam in a, ali-
ud a inserere, accētū retracto, ut βοῖσσαι, βοῖσσαι, βοῖσ-
σσαι: ἀρπεδισσαι, ἀρπεδισσαι, ἀρπεδισσαι, concionari, ab ἀρπε-
δισσαι: μνιδισσαι, μνιδισσαι, μνιδισσαι, spondere a μνιδισσαι. in
secunda persona μνιδισσαι, μνιδισσαι, unde μνιδισσαι, detracto iota sub-
scripto: sic in tertia singulari vocis actiue βοῖσσαι, clamat,
ex βοῖσσαι, βοῖσσαι: ἰδωσιν, ex ἰδωσιν, ἰδωσιν ab ἰδωσιν. Quando autem
contractio facta fuerit in ω, aliud ω inserunt, retracto e-
tiam accentu, πνιδωσιν, πνιδωσιν, πνιδωσιν, salto, lasciuio: verum,
si vocalis præcedens fuerit brevis, pro ω μῆρα inueniunt
μικρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν video: in secunda plurali præsen-
tis optatiui: ἐξιδωσιν, ἰρῶσιν, ἰρῶσιν, videritis, ἰρῶσιν, ἰρῶσιν, tecto,
tertia plurali ἰρῶσιν, ἰρῶσιν, ἰρῶσιν, tecto, sic ἰρῶσιν, ἀβι-
gent, ἀβιρῶσιν, præsens pro futuro. ἀνιδωσιν, pro ἀνιδωσιν,
occurrrens seu instruens, participium præsens fæmininum
ab ἀνιδωσιν, occurro: hoc locum habet maximè in tertia
plurali imperfecti passivi, ubi ἰδωσιν, pro ἰδωσιν, ἰδωσιν, ut ἰ-
ρῶσιν, concionabantur, ab ἀρπεδισσαι: ἰρῶσιν, ordine
ibant, a ἰρῶσιν: ἀνιδωσιν, culpabant, ab ἀνιδωσιν: de-
tractum est incrementum, sic in δειδωσιν, manibus dex-
tris accipiebant, id est, comiter a δειδωσιν, το δειδωσιν.

κρίσαντο,

ἰμῶντο, *miscabant*, κειόμεναι τὸ κειόμεναι: ἰμπελῶντο, *si-*
bi comparabant, ab ἰμπελόμεναι.

IO

DE VERBIS IN MI.

10 **A** Verbis sextæ coniugationis in *ίω*, *ύω*, *ίω*, *ύω*, de-
ducuntur, quæ vocata sunt verba *ιυμι*, quod
in *μι* desinant, *τίω*, *τίθμι*, *ρονο*, *εάω*, *ίσημι*, *στο* vel *fir-*
mo: *δίο*, *δίδωμι*, *δο*: *ζυγνύω*, *ζεύγνυμι*. Ideoque
desinentiū in *μι* quatuor sunt coniugationes, pro
numero vocalium *ι, α, ο, υ*, quæ sunt indices ac figu-
ratiuæ coniugationum.

Quod ad principalem attinet syllabam, tres, pri-
mæ coniugationes fiunt per *αἰαδιπλασιασµὲν*, hoc
est, reduplicationem, quarta non item. Redupli-
catio propria est, quando prima thematis repeti-
tur consonans, & allumitur, breue, *δίο*, *δίδωμι*, in
vicem autem aspiratæ succedit illius tenuis, *τίω*,
τίθμι, mutando *θ* in *τ*, non *θίθμι*. Reduplica-
tio impropria, vbi tantum præfigitur, vt si verbum
incipiatur à vocali, *ίω*, *ίημι*, *mitto*, aut literis *ς, εαω*,
ίσημι. Ultima verò & penultima syllaba sic habent:

25 migratæ purum in *μι*, vocales autem Characteri-
sticæ in proprias longas: & *α* in *η*, *θίο* *τίθμι*: *εάω*,
ίσημι: *ο* in *ω*, *δίο*, *δίδωμι*. Cæterum *υ* cum sit an-
ceps, hic longum censebitur, *ζυγνύω*, *ζεύγνυμι*.
30 Quæcunque igitur in his verbis sortita sunt redu-
plicationem, tribus opus habent syllabis, reduplica-
tione, penultima longa, & syllaba *μι*. Nec est redu-
plicatio, nisi in præsentī, & præterito imperfecto,
per omnes modos & participia.

35 Trium quoque temporum hic solum habenda
est ratio, præsentis, imperfecti & secundi Aoristi.
Præsens peculiarem sibi vendicat inflexio-
nem. At imperfectum & secundus aoristus regun-

*Verborum
in μι deduc-
tio.*

*Figuratiuæ
ι, α, ο, υ.*

*αἰαδιπλασια-
σµὲν.*

*Reduplica-
tio propria.*

*Reduplica-
tio impro-
pria.*

*Ultimæ syl-
labæ & pe-
nultimæ ser-
matio.*

αἰαδιπλασιασµὲν

*Reduplica-
tio in qui-
bus tempo-
ribus.*

*Quæ tem-
pora hic con-
sideranda,
& alia unde
depetenda.*

tur legibus Aoristi passivi Barytonorum, excepta penultima, de qua postea. Perfectum, plusquamperfectum, Aoristus primus, & futurum consueto more formantur ab ijs verbis, siue circumflexis, siue barytonis, vnde manant ipsa verba in μ , vt $\tau\acute{\iota}\delta\eta\mu$, futurum $\delta\acute{\iota}\omega$ à $\delta\acute{\iota}\omega$ vel $\delta\acute{\iota}\omega$: sic $\tau\acute{\iota}\sigma\eta\mu$, Aoristus primus $\tau\acute{\iota}\sigma\eta\sigma$ à $\tau\acute{\iota}\sigma\omega$: item $\delta\acute{\iota}\delta\eta\mu$ perfectum, $\delta\acute{\iota}\delta\eta\sigma$, plusquamperfectum $\delta\acute{\iota}\delta\eta\sigma\sigma$, à $\delta\acute{\iota}\omega$. Proinde hæc tempora, quòd sint ad Barytonorum canones exigenda, parum prosequemur in istis coniugationibus, 10 nisi quid interuenerit, quò desleant à præscriptis verbis.

Annotati-
uncule.

Medio præterito carent verba in μ , & item secundo futuro, perinde atque circumflexa.

Secundum Aoristum passiuum quidem ignorant, 15 at medium ritè formant, vt & actiuum.

Verborum
in μ for-
mationes.

Vt fecimus in formandis verbis barytonis, (quibus similia sunt circumflexa, excepta contractione, de qua satis abundè diximus, quum de nominum contractorum declinationibus ageremus 47.11.) ita quoque nunc ver- 20 borum in μ formationes volo paucis perstringere. Trium verò temporum hic tantum habendus est sermo, præsentis, imperfecti, & aoristi secundi, sed hoc dicitur vox passiva. Actia in his considerata. Reduplicatio, 25 Characteristica, & Terminatio.

In verbis
in μ que
sint peculi-
aria.
De redupli-
catione.

Reduplicatio habet tantummodo locum in præsentis & imperfecto trium priorum coniugationum, sed id per omnes modos & participia. Hæc fit præposito ι , themati barytono, vnde hæc verba deducuntur, ante quod ι , modò non sit longum positu, repetitur prima consona themati 30 si a consonante incipiat, sed pro mutata aspirata repetitur illius tenuis, utpote π, χ, τ , pro ϕ, χ, θ : vt ex $\delta\acute{\iota}\omega$, $\tau\acute{\iota}\omega$, $\delta\acute{\iota}\omega$, $\tau\acute{\iota}\omega$, per reduplicationem facies $\pi\delta\acute{\iota}\omega$, $\iota\delta\acute{\iota}\omega$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\iota}\omega$, $\tau\acute{\iota}\tau\acute{\iota}\omega$.

De Chara-
cteristica
& Termi-
natione.

Hactenus de Reduplicatione, nunc de Characteristica, 35 & Terminatione simul agamus: sic enim fiet commodius ac facilius. Atque hæc quidem sunt primariæ terminationes horum trium temporum.

Indi-

barytonorum vocis media : verum secunda persona singularis indicatiui formanda erit à tertia eiusdem numeri , verso τ in σ : & secunda singularis imperatiui similis est secunda singul . imperfecti & Aoristi indicatiui , remoto Augmento : quod etiam in ipsis barytonis quondam observatum fuit : verum Iones reicientes σ , & in barytonis , & sæpè in his verbis contractioni Atticæ locum dederint , ut faciliè ex Clenardi contextu poteris intueri.

Notio.

Hoc quoque notandum , In terminationibus subiunctiui, actiui, passivi & mediij, loco α & η, secundam coniugationem habere α & α, tertiam verò ω & ω.

Paradigma
verborum
primæ con-
iugationis
in μι.

Prima coniugatio in μι fit à verbis in τω, per reduplicationem, τίω, τίθμι. Futurum in ἵσω, ἵθισω, vt in prima circumflexorum.

VERBI ACTIVI.

Indicatiuus

1

Indicati
ui præ-
sens.

{ τίθμι, τίθης, τίθῃσι.
τίθετο, τίθετο.
τίθεσθε, τίθει, τίθεισθε: & Ionicè τίθεισθε.

Ionismus.

Imperfe.

{ ἵθισθαι, ἵθισθης, ἵθισθῃσι.
ἵθιστο, ἵθιστο.
ἵθισθεσθε, ἵθισθεσθε, ἵθισθεσθε.

2

Bæotismus.
ei pro η.

Perfectum, τίθεις, κας, κη, per diphthongum η.
Plusquamperfectum, ἵθεις, κας, κη. Aoristus primus, ἵθεις, κας, κη, per α scribitur.

Aoristus secundus. S. ἵθω, ἵθης, ἵθῃσι. D. ἵθοντο, ἵθον-
το. P. ἵθῃσθε, ἵθῃσθε, ἵθῃσθε. Futurum primum, ἵθῃσθε, ἵθῃσθε.

2

Dorismus.

Bæotismus.

1

2

Doricè τίθει: sic ἵσθαι, ἵσθαι, ἵσθαι, pro ἵσθαι, ἵσθαι, ἵσθαι. Doricè & Bæoticè ἵθισθαι, sic in tertia plurali Aor. sec. ἵθῃσθε, ἵθῃσθε, ἵθῃσθε, formando à prima singul. longa in suam breuem versa. sic in quarta coniugatione, si hoc tempus habeant: ut ἵσθαι, ἵσθαι longa, ortus sum: ἵσθαι breui, orti sunt à ἵσθαι, orior. sic ἵθῃσθε, subiij & subiierunt, ἵθῃσθε, subeo. Ceterum ex ἵθῃσθε, reiecto augmento, sit compositum ἵθῃσθε, deposuerunt, ἵθῃσθε, pro ἵθῃσθε.

ἀντιδιδίμη, 69.37.

Imperatiui præsens & imperfect.

Imperati-
uus.

{ πιδεν, πιδέντω.

{ τιδέντων, τιδέντων.

{ τιδέντωσαν, τιδέντωσαν.

Aoristus 2. { δις, διέντω.

{ διέντων, διέντων.

{ διέντωσαν, διέντωσαν.

Optatiui { πθείην, πθείης, πθείη.

præsens & { πθείητων, πθείητων.

imperfect. { πθείημι, πθείημι, πθείημι.

Optatiuus.

Aoristus 2. { θείην, θείης, θείη.

{ θείητων, θείητων.

{ θείημι, θείημι, θείημι.

15 Subiunctiui { πθῶ, πθῆς, πθῆ.

præs. & im- { πθῆτων, πθῆτων.

perfect. iān. { πθῆμι, πθῆμι, πθῆμι.

Subiuncti-
uus.

Aorist 2. iān { θῶ, θῆς, θῆ.

{ θῆτων, θῆτων.

{ θῆμι, θῆμι, θῆμι.

20 Infinitiui præsens, πιδέντω. Aoristus secundus, θείτω.

Participij { ὁ πιδέν, πιδέντος.

præsens & { ἡ πιδέν, πιδέντος.

imperfect. { τὸ πιδέν, πιδέντος.

Infinitivus

25 Aoristus 2. { ὁ θεί, θείντος.

{ ἡ θεί, θείντος.

{ τὸ θεί, θείντος.

Participia.

Verbum passivum fit ab actiuo, corripiendo pe-

nultimam, τιδίμη, τιδίμη.

Passivum
primæ ver-
borum in π
Indicativus
pass.

30 Indic. præs. { τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη.

{ τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη.

{ τιδίμη, τιδίμη, * τιδίμη.

{ τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη.

Imperfect. { τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη.

{ τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη.

35 Perfectum. S. τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη. D. τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη.

P. τιδίμη, τιδίμη, τιδίμη. Per penultima, perinde atque actiuum, τιδίμη.

Plusquam perfectum.

* Goeticè
τιδίμη, et
de baryto-
nis dictum
est, 87.26.
et 87.2.
Annotatio.

Imperati-
uus.

Optatiuus.

Subiuncti-
uum.

In finitiuus

Participi-
uum.

* Poetica
ectasi :

πινυμιος.

Medium
primæ con-
iugationis
verborum
in μι.

Aoristus se-
cundus me-
dius per
omnes mo-
dos & par-
ticipia.

* Hinc dubio
superposuit.
pro διδωτο,
reiecto aug-
mento ab
διδιδωμι pro
διδαδωμι
69.36.

* D. cimus
quoque δι-
μυρ. διδιδωμι
tanquam
ἀδιδωμι
Aorist. sec.
med. esset
διδωμι, &.

perfectum, ἐπιδίμην, ἐπιδίδο, &c. Aoristus primus, ἐπιδίτω. ἐπιδίδως, vt in barytonis. Futurum primum, ἐπιδίσομαι, Paulò post futurum, ἐπιδίσομαι.

Imperatiui præsens & imperfectum. S. πιδίδο, πιδίδω. D. πιδίδοι, πιδίδω. P. πιδίδοι, πιδίδωσαν.

Optatiui πιδίμην, πιδίω, πιδίτο.

7 præsens & πιδίμην, πιδίδοι, ἐπιδίτω.
imperfect. πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

Perfect. & πιδίμην, πιδίδο, πιδίτο.

plusquam- πιδίμην, ἐπιδίδο, ἐπιδίτω.

perfectum. πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

Subiuncti- πιδίμην, πιδί, πιδί.

ui præs. & πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

imperf. i. πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

Perfect. & πιδίμην, πιδίδο, πιδίτο.

plusquam- πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

perfect. i. πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

Infinitiuus præsens & imperfectum, πιδίδοι, ab in-
dicatiuo πιδίδοι. Participij præsens & imperfectum,
ἐπιδίμην, ἐπιδίδοι, ἐπιδίτο.

VERBI MEDII.

Præsens & imperfectum eadem sunt cum pas-
siuis. Perfectum & plusquamperf. & secundum fu-
turum desiderantur. Reliqua sunt tria tempora, pri-
mus Aorist. secund. Aorist. & futurum primum. Ao-
ristus primus, ἐπιδίμην : sed parum vsitatus. Futurum
primum per omnes modos ac participia, ἐπιδίσομαι, ἐπιδί-
σομαι, ἐπιδίδοι, ἐπιδίδοι.

Secundus autem Aoristus inflectitur sic :

Indicat. { ἐπιδίμην, ἐπιδίδο, * ἐπιδίτο.
{ ἐπιδίμην, ἐπιδίδοι, ἐπιδίτω.
{ ἐπιδίμην, ἐπιδίδοι, ἐπιδίτο.

Imperat. { πιδίδο, πιδίδοι.
{ πιδίδοι, πιδίδοι.
{ πιδίδοι, πιδίδοι.

Optat. { * πιδίμην, πιδίω, πιδίτο.
{ πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτω.
{ πιδίμην, πιδίδοι, πιδίτο.

Subiun-

Subiuncti- $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσμεν, ἰσῆς, ἰσῆται.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$
uus iān.

* Hinc du-
θίμους, 69.

36.

Paradig-
ma verbo-
rum secun-
da coniuga-
tionis in μ.

* Cum dō
ἰσῆσθαι,
auertam.

Infinitiuus, ἰσῆναι. Participium, ἰσῆς. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆμεν, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$ Et in sequentibus quoque coniugationi-
bus eodem modo se habent hæc tempora, vt postea
videbitur.

Secunda coniugatio in μ fit à verbis in α, ἰσῆναι,
ἰσῆμε. Futurum in ἰσῆσθαι, * ἰσῆσθαι, vt in secunda coniu-
gatione circumflexorum.

VERBI ACTIVI

15 Indicatiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆμι, ἰσῆς, ἰσῆται.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$
præsens.

Imperfect. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆμι, ἰσῆς, ἰσῆται.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$

20 Perfectum, ἰσῆκα, per α. Plusquamperfectum, ἰ-
σῆκα. Aoristus primus, ἰσῆκα.

Aoristus secundus S. * ἰσῆκα, ἰσῆς, * ἰσῆ. D. ἰσῆσθαι, ἰ-
σῆσθαι. P. ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι. Futurum primum, ἰσῆσθαι.

Imperatiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$
35 præsens &
imperfect.

Aoristus 2. $\left\{ \begin{array}{l} \text{* ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$

30 Optatiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆμι, ἰσῆς, ἰσῆται.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$
præsens &
imperfect.

Aoristus 2. $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆμι, ἰσῆς, ἰσῆται.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$

35 Subiunctiui $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰσῆμι, ἰσῆς, ἰσῆται.} \\ \text{ἰσῆτε, ἰσῆσθαι.} \\ \text{ἰσῆμε, ἰσῆσθ, ἰσῆσθαι.} \end{array} \right.$
præs. & im-
perfect. iān.

* Cum dō
ἰσῆσθαι, desti-
ti, cum aμ-
ποι, ἀμποι, ἰσῆσθαι,
circumstiti.
* Compositi
ex αἰα, αἰσῆσθαι
surrexit:
crebrum a-
pud Home-
rum.

Imperati-
uus.

Doricè.

ἰσῆσθαι.

Optatiuus.

Subiuncti-
uus.

Aori-

Aorist 2. iuv. { $\epsilon\sigma\alpha, \epsilon\sigma\eta\varsigma, \epsilon\sigma\eta$.
 $\epsilon\sigma\eta\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\eta\tau\omicron\iota$.
 $\epsilon\sigma\omega\mu\epsilon\upsilon, \epsilon\sigma\omega\mu\epsilon, \epsilon\omega\mu\omicron\tau$.

Infinitivi praesens, $\epsilon\sigma\alpha\iota\mu\epsilon\iota$. Aoristus secundus * $\epsilon\sigma\eta\tau\alpha\iota$.

Participij
 praesens & { $\epsilon\sigma\alpha\iota\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\iota\tau\omicron\varsigma$.
 imperfect. { $\epsilon\sigma\alpha\iota\sigma\alpha, \epsilon\sigma\alpha\iota\sigma\omicron\varsigma$.
 $\tau\omicron\epsilon\sigma\omega, \epsilon\sigma\omega\tau\omicron\varsigma$.

Aoristus 2. { $\epsilon\sigma\eta\tau\alpha\iota, \epsilon\sigma\eta\tau\omicron\varsigma$.
 $\tau\omicron\epsilon\sigma\omega, \epsilon\sigma\omega\tau\omicron\varsigma$.

Infinitivus

* Doricè

$\epsilon\sigma\alpha\iota\mu\epsilon\iota$.

Participia

* $\epsilon\sigma\alpha\iota\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\iota\tau\omicron\varsigma$

surrexit

prodrac.

69.37. $\epsilon\sigma\alpha\iota\varsigma$, re-

motus.

Passivum

secundae

coniugatio-

nis verbo-

rum in mi

Indicativus

Imperati-

us.

Optativus.

Subiuncti-

us.

Infinitivus.

VERBI PASSIVI.

Indicativi
 praesens. { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\alpha\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\alpha\iota$.
 $\epsilon\sigma\alpha\iota\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\tau\omicron\iota$.
 $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\alpha, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\alpha\iota$.

Imperfect. { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\omicron, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.
 $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\alpha, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.

Perfectum, $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\alpha\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\alpha\iota$, plusquamperfectum, $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$, more confucto. Aoristus primus, $\epsilon\sigma\alpha\iota\delta\iota$. Futurum primum, $\epsilon\sigma\alpha\iota\sigma\mu\epsilon\iota$. Paulò post futurum, $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\iota$.

Imperativi praesens & imperfectum. S. $\epsilon\sigma\alpha\sigma\omicron, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota$. D. $\epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota\tau\omicron\varsigma$. P. $\epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota\tau\omicron\iota$.

Optativi
 praesens & { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\omicron, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.
 imperfect. { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\alpha, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.

Perfectum { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 & plusquã- { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 perfectum. { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\alpha, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.

Subiunctivi
 praes. & im- { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\omicron, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.
 perfect. ien. { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\alpha, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.

Perfectum { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\tau\omicron\varsigma, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 & plusquã- { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\iota$.
 perfectum. ien. { $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\delta\alpha, \epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\delta\iota, \epsilon\sigma\alpha\tau\omicron$.

Infinitivi praesens & imperfectum, $\epsilon\sigma\alpha\sigma\iota\tau\alpha\iota$, ab indicativo

dicatiuo ἵστασθαι, Participij præsens & imperfectum, ἵσταμαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι.

Participi-
um.

VERBI MEDII.

1 Aoristus primus, ἵσταμαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι : ἵστασθαι. Futurum verò primum, ἵστα-
μαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι. Secundus Aoristus,
S. ἵσταμαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι. D. ἵστασθαι, ἵστασθαι, ἵστασθαι.
P. ἵστασθαι ἵστασθαι, ἵστασθαι. Sed in hoc verbo non est
20 tempus vltitarum.

Tertia coniugatio in μ fit à verbis in ἵω, δῖω, δῖ-
ωμ Futurum in ἵσσω, δῖσσω, perinde vt in tertia cir-
cunflexorum. Præteritum, δῖδωκε.

25 Poeticè seruata reduplicatione, δῖδωκε, prima plura-
lis δῖδωκεμεν, dabimus. Infinitiuus δῖδωκεν, daturum esse.

Medium
secunda con-
iugationis
verborum
in μ.

Aoristus
secundus.
Peradde-
ma verbo-
rum tertiæ
coniugatio-
nis in μ.

VERBI ACTIVI.

20 Indicatiui præsens. { δῖδωμαι, δῖδωμαι, δῖδωμαι.
δῖδωμαι, δῖδωμαι.
δῖδωμαι, δῖδωμαι, δῖδωμαι : Ionicè, δῖδωμαι.

Imperfect. { δῖδωμαι, δῖδωμαι, δῖδωμαι.
δῖδωμαι, δῖδωμαι.

25 δῖδωμαι, δῖδωμαι, δῖδωμαι.

Perfectum, δῖδωκε. Plusquamperfectum, ἵδω-
κεν. Aoristus primus, ἵδωκε, per 2. Aoristus secun-
dus. S. ἵδωκε, ἵδωκε, ἵδωκε. D. ἵδωκε, ἵδωκε. P. ἵδωκε, ἵδωκε,
* ἵδωκε. Futurum primum, δῖσσω.

30 Imperatiui præsens & imperfect. { δῖδωκε, δῖδωκε.
δῖδωκε, δῖδωκε.
δῖδωκε, δῖδωκε.

Aoristus 2. { δῖδωκε, δῖδωκε.
δῖδωκε, δῖδωκε.

35 Optatiui præsens & imperfect. { δῖδωκε, δῖδωκε, δῖδωκε.
δῖδωκε, δῖδωκε, δῖδωκε.
δῖδωκε, δῖδωκε, δῖδωκε.

Indicatiuus
Ionismus.

* Poeticè
δῖδωκε, 35,
67.13.

* Reiecto
augmento,
δῖδωκε, de-
rant.

Imperati-
uus.

* Cum ἵδω
ἵδωκε, red-
de, cum δῖδω,
δῖδωκε.

Optatiuus.

Aori-

Subiuncti-
uus.

Aoristus 2. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

Subiunctiui
præf. & im-
perfect. i. $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

1 Aorist 2. i. $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$.

2 { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

Ionismus.

$\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.

Infinitivus

* Doricè

$\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.

Ionice $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$

79-1.

1 Ionice $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. Iones enim tertijs personis singul. subiun-
 ctivorum vocis activæ sæpe addunt $\tau\omicron$ vel $\tau\omega$, sequente vo-
 cali, quidem scribunt $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, absque puncto subscripto. 2 Po-
 eticè $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, sic $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, noverint, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, nosco: ut pro $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$,
 2 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, dicatur, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$ Ionice 2 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.

Infinitivi præsens & imperfectum, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. Aori-
 stus secundus, * $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.

Participij
præsens &
imperfect. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

Aoristus 2. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

VERBI PASSIVI

Passivum
tertiæ con-
jugationis
verborum
in $\mu\epsilon$.

Indicativus

Indicativi
præf. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.
 Imperfectum { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

Perfectum, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. Plusquamperfectum, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.
 Aoristus primus, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. Futurum primum, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.
 Secundum, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$. Paulò post futurum, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$.

Imperati-
vus.

Imperativi
præf. &
imperfect. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.
 Perfectum &
plusquam-
perfectum. { $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau$.
 $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omega$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\iota$, $\epsilon\iota\sigma\iota\mu\epsilon\iota\tau\omicron\upsilon$.

Opta-

125

Optatinus.

Subiecti
nos.

**Infinitivus
Participi-
um.**

Medium
tertia con-
iugationis
verborum
in μ .
Aoristus se-
cundus per
omnes mo-
dos & par-
ticipia.

Indicatiuus, { *မိမိမုဟ, မိမိမဟ, မိမိဟ.*
မိမိမုမိဟ, မိမိမိမိဟ, မိမိမိဟ.
မိမိမုမိမိ, မိမိမိမိ, မိမိမိဟ.
မိမိမဟ, မိမိမိမဟ.
 Imperatiuus. { *မိမိမိမိဟ, မိမိမိမိဟ.*
မိမိမိမိ, မိမိမိမိမဟ.

20 Imperatiuus. { *စံတေ့, စံတေ့သိ။*
စံတေ့သိဝ, စံတေ့သိဝ။
စံတေ့သိ, စံတေ့သိတေ့။

Futurum primum per omnes modos, & partici-
pia, *δι' ὅσους, δι' ὅσους, δι' ὅσους, δι' ὅσους.*

Optatius. { *ἰδόμενον, ἰδίο, ἰδίον.*
ἰδόμενον, ἰδίον, ἰδίον.
ἰδόμενον, ἰδίον, ἰδίον.

Subiunct. in { *ဂါယကု၊ ဂါယ၊ ဂါယကု။*
ဂါယကုဝ၊ ဂါယဝိဝ၊ ဂါယဝိဝ။
ဂါယကုဝ၊ ဂါယဝိဝ၊ ဂါယကု။

30 Infinitivus δέσθαι, Participium, ὁ δέσμευς, ἡ δέμειον,
τὸ δέμαιον.

Quarta coniugatio in μ fit a verbis in $\acute{\omega}\alpha$, $\zeta\omega\gamma\acute{\omega}\alpha$, $\zeta\acute{\omega}\gamma\iota\upsilon\mu\iota$.

Paradigma verborum quarta coniugationis in pu. Indicativum

35

VERBI ACTIVI

Indicativi
præsens.

{ λέγωμι, λέγεις, λέγουντες.
λέγεσθε, λέγουσιν.
λέγουμαι, λέγεσθε, λέγοντες.

Imper-

*Imperati-
uus.*

*Infinitiuus.
Participiū.*

*Passuum
quartæ con-
iugationis
verborum
in μι.
Indicatiuus*

*Imperati-
uus.*

*Infinitiuus.
Participiū.*

Imperfect. { $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\alpha\gamma\eta\nu,\xi\eta\nu.$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\omicron\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\eta\nu.$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\delta\alpha,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\alpha\nu.$

Imperatiui præsens & imperfectum . S. $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\theta\iota,$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\omega$. D. $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\omicron\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\eta\nu$ P. $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\epsilon,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\omega\sigma\alpha\nu.$

Infinitiuus præsens & imperfectum, $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\alpha$. Par-
ticipij præsens & imperfectum, $\acute{\omicron}\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\epsilon}\varsigma,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma,\acute{\eta}\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\tau\alpha,$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$: τὸ $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$.

VERBI PASSIVI.

Indicatiui { $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\alpha,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\alpha\gamma\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\alpha\gamma.$
præsens. { $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\theta\iota,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\omicron\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\iota\omicron\nu.$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\delta\alpha,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\delta\epsilon,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\eta.$

Imperfect. { $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\epsilon,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\epsilon.$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\theta\iota,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\omicron\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\iota\omicron\nu.$
 $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\delta\alpha,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\delta\epsilon,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\tau\eta.$

Imperatiui præsens & imperfect. S. $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\sigma,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\omega.$ D. $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\omicron\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\omega\nu$. P. $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\epsilon,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\omega\sigma\alpha\nu.$ Infinitiuus præsens, $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$, ab indicatiuo $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\sigma\theta\epsilon$. Participij præsens & imperfectum, $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\tau\epsilon\varsigma,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\iota\nu,\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\epsilon\tau\omicron\nu.$

ANNOTATIONES

in verba in μι.

*Iota ante σ
aspiratur.*

*Reduplica-
tio in quar-
ta semper,
in alijs ple-
rūque desi-
deratur.*

*Reduplica-
tio per e et-
iam in quar-
ta coniugat.*

- 1 Reduplicatio in $\acute{\epsilon}\sigma\mu\iota$ aspiratur, nam asperum spiritum habet iota ante σ. Quarta coniugatio reduplicationem ignorat, $\xi\upsilon\gamma\eta\nu\mu\iota$, $\acute{\iota}\mu\eta\sigma$: $\acute{\epsilon}\mu\omicron\pi\gamma\eta\nu\mu\iota$, abstergo : $\acute{\omicron}\pi\gamma\eta\nu\mu\iota$, extendo : $\acute{\alpha}\sigma\tau\epsilon\gamma\eta\nu\mu\iota$, misceo : $\acute{\alpha}\mu\iota\gamma\eta\nu\mu\iota$, pando : $\acute{\delta}\mu\iota$, ingredior : $\phi\upsilon\mu\iota$, nascor : $\acute{\iota}\delta\mu\iota$, id quod
- 2 in alijs quoque accidit : $\delta\acute{\iota}\delta\mu\iota$, quero : $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, iuvo : $\acute{\epsilon}\iota\delta\mu\iota$, amo : $\acute{\iota}\lambda\mu\iota$, propitius sum : $\epsilon\eta\mu\iota$, dico : $\gamma\eta\nu\mu\iota$, nosco.
- 3 & multas reliquas apud poetas.

Inuenitur tamen $\acute{\alpha}\epsilon\lambda\upsilon\theta\iota$ pro $\acute{\alpha}\lambda\upsilon\theta\iota$ audi, & $\acute{\alpha}\epsilon\lambda\upsilon\theta\iota$ pro $\acute{\alpha}\lambda\upsilon\theta\iota$, audite, a $\acute{\alpha}\lambda\upsilon\mu\iota$, facta per reduplicationem, que in quibusvis barytonorum temporibus, nedum verborum in

μί, locum habet. 2. *Exoticè* dicitur αἰφίλημι, facta per
 reduplicatione, & penultima in e mutata, ut in τίδη-
 να προτίθημι. 118.25. sic à νοῖς νοῖμι, θέλω, cogito: Im-
 peratīvus πένθημι: τέλω, τέλωμι, πετέλωμι, impleo, perficio.
Aeoles verò mutant e penultimam in e geminato μ, τι-
 δημι, τίδημι, πῶνο: φίλημι, φίλημι, ἀμω: πόθημι, πώ-
 θεμι, desidero, huius infinitivus ποθῆναι, *Doricè* ποθίμ-
 ναι. 79.2. *et* tasi poetica ποθίμηναι, desiderare: potest iamē
 etiā esse *Aoristi* secundi pro ποθῆναι, sic à κάλωμι, καλῶ-
 μιναι, vocare: & à φίλημι, φίλημηναι, dilexissē: huius
 participium est φίλεις, ἔπης, *Aeolicè* retracto accen-
 tu, φίλεις, φίλῃς, amans: sic νόμις, νόμιος, cogitans, ἐνο-
 μίς. 3. *Ut* in prima αἰνῶμι, laudo: δάπνῶμι, γένο à δειπνῶ, 3
 vel quasi δάπνῶ secunde: unde infinitivus δειπνῆναι
 quod etiam innenitur cum *Ionica* reduplicatione, δειπ-
 νῶναι: atque prima pluralis praesentis, δειπνῶμεν. Exem-
 pla secunde, γηῖμι, senesco: hinc participium, γήεας, αἰός,
 senescens: dativus pluralis poeticus γηεῖνται: vel γήεας,
 est syncope pro γηεσται, a γηεῖν: κίτταμαι, dispergor, in
 imperfecto κίττατο spargebatur: κίτταμαι: suspendeo:
 20 γάλλωμι, video, ῥιανῶμι, ῥινω: ὀπίσσωμι, prandeo: in im-
 perfecto ὀπίσσεσθαι, prandebamus: infinitivus ὀπίσσεσθαι: κίτ-
 ται, interficio: infinitivus κτεῖναι, *Ionicè* κτεῖναι *Doricè* κτε-
 μῆναι, cum κτ, κατακτεῖναι & κατακτεῖναι, interficere. par-
 25 ticipium *Aoristi* secundi κτεῖς, hinc κατακτεῖς, qui interfe-
 cit: & in indicativo κτεῖς, ne, n, *Doricè* κτεῖς, κτεῖς, κτεῖς,
 cū κτ, κατεκτεῖς, interfici: in voce media κτεῖναι, particip.
 κτεῖναι, interemptus, interfectus: ἔττωμι, vulnero. infin.
 30 ἔττωμι, *Ionicè* ἔττωμι: *Doricè* κτεῖναι, vulnerare, parti-
 cip. pass. ἑττωμένος vulneratus. *Exempla* tertiae sine redup-
 plicatione δοκίμαμι probo: ἰλασθῆμι, libero. Nam poete
 metri gratia reduplicationem non aliter, quam augmen-
 tum vel apponunt, vel abijciunt: interdū huiusmodi re-
 duplicatione, quae sua natura est brevis, siue fiat per i, siue
 35 per e, positione producitur inserto, μ: ut ἔπιω, ἔπιωμι, &
 ἔπιπρωμι, comburo: futur. πικπρήσω, incendam. servat
 reduplicationem, ut διδῶσω, 123.13. praesens pass. πίμ-
 ωμαι, ardeo: πλῶμι, πλῶμι & πίμπλημι, impleo, tertia
 pers. na

Exoticè α
 pro μ.

Aeolicè μ
 pro μ.

Aeolicè ac-
 centus re-
 tractus.

Reduplica-
 tionem ig-
 norantia.

Mira poe-
 tarum in
 reduplicati-
 onis varie-
 tate licetia

Passiva
characteri-
sticam pro-
ducentia.

persona $\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\eta\sigma\iota$, implet: particip. $\pi\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\varsigma$, implens, fe-
min. $\pi\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\alpha$, nominat. plural. $\pi\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota$, implentes.
Interdum etiam a vocal. incepta reduplicationem ha-
bent in secunda syllaba: ut $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\omega$ seu $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\omega$, $\acute{\omicron}\nu\mu\iota$, & $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\mu\iota$,
iuvo: tertia persona $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\mu\omega\varsigma$, prodest: passivum $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\nu\alpha\mu\alpha\iota$,
tertia plural. $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\nu\alpha\tau\alpha\iota$, iuvantur: & imperfecto $\acute{\omicron}\nu\acute{\iota}\nu\alpha\tau\omega$,
iuvabantur, sine augmento, interdum duas primas lite-
ras thematis repetunt reduplicationis loco: ut $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu$, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\iota$, & $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\iota$, erro. $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\tau\iota\omega$, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\tau\mu\iota$ & $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\tau\eta\mu\iota$,
tristitia afficio: $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu$, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\iota$, & $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\iota$ ango, ubi tenuis
& repetitur pro aspirata χ , ut dictum est de augmento
perfecti. 71. 26 & de reduplicatione propria 125. 18. hæc
in voce pass. characteristicam longam habent, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\alpha\iota$,
(quod & $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\alpha\iota$, verso a in n) $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\tau\eta\mu\alpha\iota$, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\alpha\iota$,
quæ sunt in crebro usu apud poetas: atque ab $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\alpha\iota$ fit
infin. $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\mu\alpha\iota$, errare: particip. $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\mu\alpha\iota$, errans:
in Infin. vocis actiue sine reduplicatione, sed servata
longa, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$, & Doricè $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\mu\alpha\iota$, vagari: Aoristus
primus passivus, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$, & participium $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\mu\alpha\iota$, errans,
vagatus, tanquam ab $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu$, ab $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\mu\alpha\iota$, inter. 3a plur. 20
imp. $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$ & Ionicè $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$. 86. 26. & 87. 12. au-
getur in medio: sine augmento $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$, & addito $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu$,
 $\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$, tristabantur. Sunt & quædam alia, quæ in
voce passiva vocalem longam servant, quod Acolico, At-
tico & Ionico more fieri dicitur: ut $\acute{\omicron}\rho\eta\mu\alpha\iota$, $\acute{\omicron}\rho\eta\mu\iota$, $\acute{\omicron}\rho\eta\mu\alpha\iota$, 25
ab $\acute{\omicron}\rho\eta\omega$, $\acute{\omicron}\rho\eta\mu\iota$, aspicio: cum præpositione Dorica $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}$, id est,
 $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}\varsigma$, $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}\rho\eta\mu\alpha\iota$, a $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}\rho\eta\omega$, infinit. act. $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}\rho\eta\mu\iota$, pro $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}\rho\eta\mu\iota$,
sive $\pi\acute{\omicron}\tau\acute{\iota}\rho\eta\mu\iota$, Doricè, ut $\zeta\eta\iota$ pro $\zeta\eta\iota$. 108. 20. $\acute{\omicron}\mu\mu\alpha\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$,
 $\acute{\omicron}\mu\mu\alpha\iota$, pro $\acute{\omicron}\mu\mu\alpha\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, fruclum capio: $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$ pro
 $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$. unde imperfect. $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$ pro
 $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$: quod & ipsum in usu habetur, & sine augmen-
to, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, diligebat a $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, amo, quod & in duali &
plurali servet longam Aeolicè, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$,
pro $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, imperfect. $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$: a $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$,
 $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, voco, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, pro $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, 35
 $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, quæro. unde particip. $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$. querens, sic $\beta\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$,
percussus, $\beta\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$. a $\beta\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$: $\beta\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$. id est: $\beta\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\nu\omega$:
percutio. $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$ verò, quod fit ab $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$, primæ id est. $\acute{\omicron}\mu\mu\iota$
ubique

ubique longam seruat, tam in voce actiua, quam passiuā,
 unde intert. dual. ἀντορ, spirant, in infinitiua ἀντας, & Do-
 rice ἀντῶν, spirare: in imperfecto pass. ἀντο, spirabat,
 sine augmento: at ex ἀντι, quod fit ex ἀντι secundā, fit pas-
 siuum ἀντιμῶν, ἀντισσῶν, ἀντισσῶν id est expletur, satiatur. Cate-
 rōm ab ἀντι primae fit ἀντι, flat, spirat: tertia plural. ἀντι,
 flant, pro ἀντι: imperfect. ἀντισσῶν, flabat sine incremento: ma-
 gis usitatum est ἀντι, a circumflexo ἀντι, ἀντι, ἀντι, ἀντι, crassi
 ἀντι: participium ἀντις, ἀντις, flans, spirans. Illud quoque
 scias uelim, verba in μι, quartae coniugationis esse mul-
 ta, tot ferme quot verba barytona in ω: aliarum uero
 trium coniugationum paucissima inueniri. Hoc enim au-
 sim affirmare, nullum ex his simplex in usu haberi, cuius
 mentio non fiat in hoc libro, vel a Cleardo, vel a nobis.
 Proinde omnia simplicia in Indicibus inuenies: composita
 uero regulas simplicium sequuntur.

Præsentis & imperfecti singularia actiua penul-
 timam producant, ἡ, ω, υ, ἡδῶμι, ἰσῶμι, δίδῶμι, ζῶμι, ῥῶμι,
 ἡδῶμι, ἰσῶμι, δίδῶμι. Dualia autem & pluralia corri-
 piunt ἡδῶτον, ἡδῶμεν, ἰσῶτον, ἰσῶμεν. Sic & passiuum
 præsens & imperfectum in quouis numero, ἡδῶμαι,
 ἡδῶμεθα, ἡδῶσθε, ἡδῶσθε.

Tertia pluralis indicatiui præsentis, ἡδῶσι, ἰσῶσι
 δίδῶσι, ζῶσι, ῥῶσι, semper enim in præsentis & futuro
 omnium verborum similis est datiuo plurali par-
 ticipij eiusdem temporis: ut τῶντων, τῶντωντος, τοῖς
 τῶντων: sic τῶντων, τῶντωντος: ut τῶντων, τῶντωντος, τοῖς
 τῶντων: sic τῶντων, τῶντωντος: ut ἰσῶσι, ἰσῶσθαι, τοῖς ἰσῶσι,
 sicut ἰσῶμεν, ἰσῶσι. In quarta autem receptum
 est non ζῶμι, sed ζῶμι a barytono ζῶμι.
 Ionicè uero τῶντων δίδῶσι, ζῶμι, expungunt
 enim subiunctiuam vocalem, aut ancipitem bre-
 uiant, & interponunt α, ἡδῶσι, τῶντων: δίδῶσι, δι-
 δῶσι: ζῶμι, ζῶμι: at ἰσῶσι tantum, non ἰσῶσι
 ob cacophoniam.

Imperfectum singulare trium coniugationum
 vix est in usu, sed utimur personis circumflexorū
 ἀντι, ἀντι, ἀντι, ἀντι, ἀντι: ab ἰσῶσι, ἰσῶσι, ἰσῶσι,
 ἰσῶσι.

K

ἰσῶσι,

Notio.

Figuratiua
 coniugatio-
 num ἡ, ω, υ,
 ubi seruen-
 tur: ac ubi
 & quomo-
 do produ-
 cantur.
 Tertia plu-
 ralis indica-
 tiui præ-
 sentis.

Notio.

ῶσι pro ῶσι
 Ionicus.
 ῶσι. ῶσι.
 ῶσι. ῶσι.
 ῶσι. ῶσι.
 Imperfe-
 ctum.

Circumflexa
 pro uerbis
 in μι.

Bæotismus.

et pron.

a pron.

aspiratum.

Aorist. pri.

et pro sa.

Aorist. secū.
formatio.

ἐκλω, υς, υ,
ἔδω, ἔδω, ἔδω
subij. subij. subij.

ἔγνω, ἔγνω-
μι.

Aoristi se-
cund. impe-
ratiuus, &
in finitiuus,
γνώθι, γνώ-
ναι,

ἔθιτον, & c.

ἔδοτον, & c.

θές, δέσ.

θίναι, δέναι.

Imperatiui.
formatio.

π pro θι.

Pag. 89.

versu 19.

Circumflexa
pro verbis

in μι.

* Doricē

θίδοι, δα.

Optatiuus.

είνω, αἰνώ, οἰνώ.

Subiuncti-
uus.

ἦ, ἦ, ἦ.

4 ἴσα, 4 ἴσα: a διδῶ, διδῶ, ἰδῶ, ἰδῶ, ἰδῶ. Idem iu-
diciū de tertia plural. ἰδῶν, ἰδῶν, ἰδῶν.

Perfectum τίδεικα, Bæotorum more, pro τίδεικα,
a futuro θήσω. 5 mutant enim Bæoti in η. At per-
fectum ἔτεκα per α, pro ἔτηκα, a futuro εἴσω: ad
differentiā ἔτηκα, *permaneo*, præteriti medij, ab ἔτικα,
permaneo, seruatque i aspirationis præsentis ἔτημι.

Aoristi primi ἔτηκα, & ἔδωκα, pro ἔθισα, & ἔδωσα, de-
flexerunt enim a communi lege, nec retinuerunt
consonantem futurorum suorum, θήσω, δέσω.

Aoristi secundi fiunt a primo futuro, verten-
do σω in ν, præposito augmento, θήσω, ἔθην, εἴσω,
ἔτην: δέσω, ἔδων. At quarta coniugatio nec futu-
rum habet, nec secundum Aoristum, nisi in verbis
disyllabis: κλύμι, audio: δύμι, ingredior. Futurum
κλύσω, δύσω. Aoristus ἔκλω, ἔδω, idem cum im-
perfecto. Seruat autem hoc tempus eandem voca-
lem in omnibus numeris: ἔκλω, ἔκλων, ἔκλων: ἔγνω,
noui: ἔγνωτον, ἔγνωμεν: imperatiuus desinit in θι, γνώθι:
γνώθι, nosce: per vocalem indicatiui, quæ & infi-
nitio manet, εἴτω, γέντω, nouisse: sed ἔθην, & ἔδων,
in duali & plurali vocalem corripunt, ἔθιτον, ἔθιμεν,
ἔδοτον, ἔδομεν. imperatiuorum præterea vltima est,

6 εἴθι, δέθι. Infinitiuorum autem penultima diphthon-
gus, εἴτω, δέτω.

Imperatiui in θι, τίθι, ἴσαθι, δίδοθι, ζῶγινθι, 7 a
primo plural. ἴσω, verso in θι, ἴσμεν, ἴσαθι, sed τι-
θι π per π non θι: de quo vide Aorist. passiuum ba-
rytonorum. Etiam hic magis recepti sunt Imperati-
ui secundæ personæ à contractis, τίθει, ἴσα, * δίδω,
ατίθω, ἰσῶ, διδῶ.

Optatiui præsens τίδειλω, ἰσείλω, διδείλω: & secundus
Aorist. θείλω, εἴην, δόην, per diphthongum, quæ
continet figuratiuam coniugationis, η. α. ο. ι.

8 Subiunctiui præsens τίδῶ, τίδῃς, τίδῃ: ἰσῶ ἰσῇ, ἰσῇ:
διδῶ, διδῇς, διδῇ, secunda & tertia persona singularis
per diphthongum impropriad primæ coniuga-
tionis, à secundæ, à tertiæ. Secundus autem Aori-
stus,

stus, δῶ, δῆς, δῆ: εἶ, εῆς, εῆ: δῶ, δῶς, δῶ: per ῆ in duabus primis coniugationibus & per ῶ in tertia.

Quarta coniugatio caret optatiuo & subiunctiuo.

9 Infinitiui præsens, τιθῆναι, ἵσταναι, δίδόναι, ζευγνύειν, per 9 figuratiuam coniugationis ante 104.

Participium præteriti perfecti, ἱστανός, ἱστανίς, ἱστανός: & Ionicè ἱσάνος, ἱσάνοτος, siquidem Iones ē præteritis subtrahunt *¹⁰ & penultimam corripunt: μέμνηα, μέμνα, promptus fui: sic ἱστανός, ἱστανός, & participium, ἱσάνος: ¹¹ deinde per crasim: ἱσάνος, ἱσάνοτος, ἱσάνοσα, ἱσάνοσε, τὸ ἱσάνος, ἱσάνοτος: ¹² à quo compositum διἱσάνοσα, distincta, discreta: vtrunque verò, & masculinum & neutrum habet accentum acutum, & per ω μέγα scribitur. Itidem dicendum, in γῆρας, natus, μεμνός, promptus, propensus: βιβάνος, iens: à γῆρας, μεμνός, βιβάνος, quorum ¹³ themata sunt, γῆρας, nascor: μέγας, promptus sum: βῆρας, eo. vnde γῆρας, γῆρας. ¹⁴ γῆρας: μέγας, μέμνηα, μέμνα: βῆρας, βῆρας, βῆρας.

20 Dorice vero datiuo singulari, ut dictum est 66. 11.

τιθῆναι, ἵσταναι, δίδόναι: at Aeolice accentus, in antepenultimam retrahitur, τιθῆναι, ἵσταναι, δίδόναι, cū spiritu tenui, δίδόναι: sic δίδόναι, habitant ab οἰκῆναι, εἰδόναι, amāt à φίλῃν: ² mittunt, cum tenui spiritu. Dorice ἵσταναι, ab ἵσταναι. ³ Herodotus tamen Jonicus dixit ἀποδείκνυσθαι, demonstrant, pro Jonico ἀποδείκνυσθαι, ab ἀποδείκνυσθαι. ⁴ Vtuntur quoq; personis circumflexorum, etiā in presenti, hinc παρτιδεῖ, & poetice (96. 36.) παρτιδεῖ, apponit, tanquam à παρτιδεῖν: ⁵ διδῆναι, dat, pro διδόναι, à διδόναι, ὦ, δῆς, δῆς, δῆς, οἶ. ⁶ Sic ἱμῖν, rebat, pro ἱμῖν, à ἱμῖν, sed quasi a τιμῖν, ὦ. Hoc faciunt Bæoti, ubi Dore servāt n: ubi vero Dore mutant n in α, illic Bæoti servāt n. ⁷ Pro δῆναι, δῆναι, horū formā sequuntur ἐνῆναι, dicito, refer, ab ἐνῆναι, sed tanquā ab ἐνῆναι: (at ἐνῆναι, dixisti, ἐνῆναι, dixit, sunt aorist secū, ab eodem ἐνῆναι, siue ab ἐνῆναι, ὦ) γῆς, habeto, a γῆναι: φῆς, ferto, a φῆναι: ἵς, mittito, ab ἵναι, sed de his alias. a ἵς, cū a sit ἵναι, impone. ⁸ Aeoles & poetæ metri

K y.

gratia

Notio.

Infinitiuus.

Participiū perfectum.
Ionismus.

ἱσάνος
διἱσάνοσα
διἱσάνοι.
γῆρας.
μεμνός.
βιβάνος.

Dorismus.
Aeolismus.

ἀποδείκνυσθαι.

παρτιδεῖ.
διδῆναι.
ἱμῖν.

Bæoti ubi
mutent n
in α.

ἐνῆναι, ἱνῆναι.

γῆς, φῆς, ἵς.

Aeolismus.

gratia retinent vocalem longam in presenti imperativi:
 ut in prima $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$, ama: $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$, cogita: in secunda $\iota\lambda\theta\epsilon$, pro-
 pitius esto: $\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\theta\epsilon$, imple: in tertia $\delta\iota\delta\omega\theta\epsilon$, da: $\delta\iota\delta\omega\theta\epsilon$. Ionice
 $\tau\iota\theta\iota\sigma\epsilon$, $\tau\iota\theta\iota\sigma\epsilon$, $\tau\iota\theta\iota\sigma\iota$: $\epsilon\iota\sigma\iota\sigma\epsilon$, $\epsilon\iota\sigma\iota\sigma\epsilon$, $\epsilon\iota\sigma\iota\sigma\iota$, vide 75.36. &
 79.22. & 95.32. & 137.10. sic in Aoristo secundo, $\theta\iota\omega$,
 $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$: $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$: $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$: $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$, $\theta\iota\omega$. Poetae
 ad: apponunt ι , $\delta\iota\omega$, $\delta\iota\omega$, $\delta\iota\omega$, & $\delta\iota\omega$: prima plural. $\delta\iota\omega$,
 $\delta\iota\omega$, & systole $\delta\iota\omega$, ponamus: sic $\beta\iota\omega$, $\beta\iota\omega$, $\beta\iota\omega$ vel $\beta\iota\omega$,
 $\beta\iota\omega$ pro $\beta\iota\omega$, & hoc pro $\beta\iota\omega$, a $\beta\iota\omega$, & in secun-
 da coniugatione, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, steterimus, pro $\epsilon\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$: Ionice, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$: poetice $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\omega$: tertia plural. $\epsilon\iota\omega$, cum $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, circun-
 stent: & rursus vero ei in η , $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, vel $\epsilon\iota\omega$, stete-
 rit: tertia plural. $\epsilon\iota\omega$, steterint, Ietm interdum observa-
 tur in Aoristis subiunctivi passivi barytonorum, 91, 1.
 nam pro terminationibus $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, & c. Iones dicunt $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\omega$, & c. & poeta: $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$: atque in prima plural.
 $\epsilon\iota\omega$, hinc $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, pro $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, a
 $\epsilon\iota\omega$ cuius Aoristus secundus $\epsilon\iota\omega$, & rursus $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\omega$, pro $\epsilon\iota\omega$, hinc $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, videatur, pro $\epsilon\iota\omega$, a
 $\epsilon\iota\omega$, Aoristus secundus $\epsilon\iota\omega$. Poetice, ut saepe iam
 dictum est, interdum metri gratia servatur longa, ut in
 $\delta\iota\omega$, pro $\delta\iota\omega$ & Dorice $\delta\iota\omega$.

Notio.

$\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.
 $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.
 $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.

$\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.
 $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.

Epenthesis.

a & i.
 $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.
 $\epsilon\iota\lambda\theta\epsilon$.

Quadruplex parti-
 cipium.

- 10 ^{1o} Aliquando tamen longam servant, ut $\kappa\omicron\tau\iota\omega$, irascor,
 $\kappa\omicron\tau\iota\omega$, $\kappa\omicron\tau\iota\omega$, participium $\kappa\omicron\tau\iota\omega$, iratus: $\chi\alpha\iota\omega$,
 $\tau\omicron\chi\alpha\iota\omega$, gaudeo, perfectum $\kappa\alpha\chi\alpha\iota\omega$, $\kappa\alpha\chi\alpha\iota\omega$, unde $\kappa\alpha\chi\alpha\iota\omega$,
 $\kappa\alpha\chi\alpha\iota\omega$, gaudius: sic $\epsilon\iota\omega$, ex $\epsilon\iota\omega$, inflans, praesens.
 nam ab $\epsilon\iota\omega$ praeteritum proprie est $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$ vero
 Doricum est, &erso in a. his simile est $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$,
 pro $\epsilon\iota\omega$: attonitus, percussus: in plu. $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\omega$ a $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$: deinde
 cum $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$. ¹¹ Quandoque huiusmodi partici-
 pia contracta recipiunt epenthesis vocalis a vel i, &
 nihilominus contracte efferuntur, ut $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$,
 per ϵ : $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, & $\epsilon\iota\omega$, stans. A cufatius, $\epsilon\iota\omega$, a
 apud Homerum: atque etiam in indicativo $\epsilon\iota\omega$, & $\epsilon\iota\omega$,
 $\epsilon\iota\omega$, apud Herodotum. Quadruplex ita hic erit parti-
 cipium: Communiter $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\iota\omega$.

ὅτος : Ionicè ὁ γὰρ ὅτος : ἢ γαῖα, αἰ : τὶ γάρ, contra-
ctè. ὁ γὰρ ὅτος : ἢ γαῖα, αἰ, πὲρ γάρ, ὅτος, ubique per
ω μίγα : contractè verò ac simul per epenthesim τὴ α, ὁ
γὰρ ὅτος : ἢ γαῖα, αἰ, πὲρ γάρ, ὅτος, ubique etiam
per ω μίγα, & femininum habet α finale impurum, γαῖ-
α, non γαῖα. ¹² Hinc quoque cum ἐν, ἐνταῦς, ὅτοι, insitās : ¹²
cum χτ, χεῖρας, constitutus. ¹³ Hec themata in usu non ¹³
sunt : ἑλθὼ, refertur ad ἑλθεῖν, seu ad ἔλθω : γάμ, ad γίνομαι,
siue γίνωμαι : & μέτω ad μετέωμαι. ¹⁴ Hinc cum ἐν, ἐξήρα, ¹⁴
innatus sum. ¹⁵ Tertia plurali ἐσέλασιν, iuerunt. ¹⁵

Paſſiui præſentis ſecunda perſona, τιθιςται, ιςται
& Atticè, τίθη, ις, vt barytonum τὴντιθη, τὴντις.

Imperfecti 2 similiter secundæ personæ, ἰτιθιο, ἱσαν, ἰδιδοσ, reijciunt σ ac deinde crasim partiuntur, ἰτιθιο, 3 ἰτιθυ, ἱσαν, ἱσαν, ἰδιδοσ, ἰδιθυ.

Perfectum passivum verborum in $\mu\iota$ corripit
penultimam acti. $\delta\iota\delta\omicron\lambda\alpha$, passivum, $\delta\iota\delta\omicron\mu\epsilon\alpha$: sic
 $\epsilon\varsigma\alpha\lambda\alpha$, $\epsilon\varsigma\alpha\mu\epsilon\alpha$, a brevi, qua lege à $\pi\acute{\iota}\delta\eta\mu\iota$ diceretur,
 $\pi\acute{\iota}\delta\eta\mu\epsilon\alpha$, ab actiuo, $\pi\acute{\iota}\delta\eta\alpha$, verum vt in actiuo, ita
& in passiuo scribitur per ϵ Boeoticum, $\pi\acute{\iota}\delta\eta\epsilon\alpha$ $\pi\acute{\iota}\delta\eta$
 $\mu\epsilon\alpha$.

Aoristus prim. $\text{irid\omega}$, $\text{is'ed\omega}$, $\text{id'ed\omega}$, penultima breui, à tertia perfecti $\text{isid\omega}$, $\text{id'ed\omega}$, sic à $\text{rid\omega}$ correpta penultima, dicendum erat, $\text{id'id\omega}$, sed prius θ vertitur in tenue τ , $\text{irid\omega}$.

Imperatiuus, $\tau\acute{\iota}\theta\iota\sigma\tau\epsilon$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\tau\epsilon$, $\sigma\iota\delta\iota\delta\sigma\tau\epsilon$: & abiecto σ per
crasim Atticam dicitur, $\tau\acute{\iota}\theta\iota\sigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\iota\sigma$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma$, $\sigma\iota\delta\iota\delta\iota\sigma$,
 $\sigma\iota\delta\iota\sigma$, vt in imperfecto. Iones enim tollunt σ de-
inde Attici contrahunt:

Optatiui præfens τῶν ὀψώνων, τῶν ὀψώνων, τῶν ὀψώνων : ὀψώνων, ὀψώνων, ὀψώνων : ὀψώνων, ὀψώνων, ὀψώνων. Perfectum vero τῶν ὀψώνων, τῶν ὀψώνων, τῶν ὀψώνων : ὀψώνων, ὀψώνων, ὀψώνων : ὀψώνων, ὀψώνων, ὀψώνων. in utroque penultima diphthongus continens figuratiuam coniugationis, α, αι, οι, vt & in actiuo. Duæ autem personæ circumflectuntur, si optatiuus actiuus sit in vsu : alioqui accentus est acutus in antepenultima, ὀψώνων, ὀψώνων, ὀψώνων. possem, posset, posset, ὀψώνων enim receptum

K ij.

est,

ἄλλος, ὅτος.
 αὐτός, ὅτος.
 αὐτός, ὅτος.
 αὐτός, ὅτος.

*Annotatio-
nes in vocē
passivam.
Præsens.
Imperfe-
ctum.
Perfectum*

Bæotismus
τις μυσ.

Aoristus I.
id. Idem.

Imperati-
uus.

4.5 Cō. Ion. At.

100, 10, 3.

உதா, உடு, ம.

மே, ௦௨, ௨௦

Optativus.

સંખ્યા, સ્ત્રો, સ્ત્રી

αίμην, αἶς, αἶον

ငါ့မကု, ဝါး, ဝါး

Notio de

optativo-

1472 ACCENT-

14.

Subiuncti-
uus.

ἤ, ἦ.
ὦμαι } ἦ, ἦ.
          } ὦ, ὦ

Notio de
subiunctiuo
rū accentu.
Perfectum.

Annota-
tiones in vo-
cem mediā.
Aoristi se-
cundi for-
matio.

Ionismus,
Atticismus.
Imperati-
uus.

ἴσα, pro ἴσῃ.

Doricè u
pro ἔ.

ἐπύμω, πύμ
πλω, ἰπύμ.

Pronomina
primatiua.
ἰγώ.

est, non δύνῃμι.

Subiunctiuī præsens, πῶμαι, πῇ, πῶται, per ἦ:
ἴσῶμαι, ἴσῃ, ἴσῶται, per ἄ: δῖδῶμαι, δῖδῃ, δῖδῶται, per ὦ: quo-
rum accentus circumflexus. At ἰάν δύνῃμαι, si possum,
acuitur in antepenultima, quod actiuum δύνῃμι
non sit vñtatum, vt modò dictum est in optatiuo.
Alij ἰάν ἴσῶμαι, ἴσῃ, ἴσῶται: & actiuum, ἴσῶ, ἴσῃς, ἴσῃ,
dicitur enim ἰάν δύνῃμαι, δύνῃ, δύνῃται, per ἠ. Perfectum
πῶμαι, πῇ, πῶται: ἴσῶμαι, ἴσῃ, ἴσῶται, δῖδῶμαι, δῖδῃ,
δῖδῶται. Prima persona in ὦμαι, secunda & tertia
per ἦ, ἦ, ὦ.

Medij verbi Aoristus secundus fit ab actiuo, mu-
tata longa in breuiem, & interiecta syllaba μω, ἴδῃν,
ἴδῃμιν: ἴδῃν, ἴδῃμιν: sed, ab ἴσῃν, ἴσῃμιν, non est in vñu.
3 Secunda persona ἴδῃς, ἴδῃς, & Ionicè ἴδῃς, ἴδῃς: dein-
6 de per crasim Atticam ἴδῃς, ἴδῃς. Itidem in impera-
3.7 tiuo δῖδοις, 3 δῖς: δῖς, δῖς, ὅτῃς.

Et quidem de verborum coniugationibus hæc
præcipienda duximus, reliqua suo postea loco di-
cturi. Nunc interim absoluamus cæteras partes o-
rationis.

1.2 ¹ Doricè ἴσα, reiecto ἰ subscripto. 16. 14. ² Supple,
moye secundarum parsonarum præsens, ἴδῃσαι, ἴσῃσαι,
que Ionicè abijciunt σ, ἴδῃσαι, ἴσῃσαι, ac deinde Atticè con-
trahuntur, ἴδῃ, ἴσῃ: ³ Doricè ἰνῖδῃ, 18. 14. sic in impe-
ratiuo ἴδῃ pro ἴδῃς: & in aoristo secund. medio ἴδῃ pro
ἴδῃς: atque in imperatiuo δῖν pro δῖς. ⁴ Sic δῃ κρύμαμαι
4 pendeo, imperfectum ἰκρύμαμιν, ἰκρύμας, ἰκρύμας, ἰκρύμας,
pendebas: tertia pers. ἰκρύμας pendebat: ἰμπλάω, imple-
5 tus erat: ἰμπλάωμαι: ἰπύμ volabas ab ἰπύμας. ⁵ Hinc
6 cum ἰ ἀνῶ, ἰαῶ. surge. ⁶ Cum ἰ, ἰαῶ. & poeticè ἰαῶ, &
69. 37. & 70. 2. Cum σὺν, σὺνδῃς, & contractè σὺνδῃς,
compone. ⁷ Cum ἀνῶ, ἀνῶδῃς, redde: cum ὡς, ὡςδῃς, pacif-
7 cere, fac sponsonem, tonum retrahunt.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina primæ personæ. Sing. ἰγώ ego: ἰμῶ,
ἰμοί, ἰμῶ: & per aphæresim μου, μοί, μί, D. τῷ, τῶν.
P. ἡμεῖς,

P. ἡμεῖς, ὑμεῖς, ἡμῖν, ὑμῶν.

Secundæ personæ, Sing. σὺ, tu : σοῦ, σοί, σὺ. D. σφῶ, σφῶν. P. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμῶν, hic u, illic u.

Tertiæ personæ, S. οὗ, σὺ, σὺ. D. σφί, σφίν. P. σφῆς, σφῆν, σφῖν, σφῶν, hæc tria sunt primitiua.

1 Possessiuæ octo, ἐμὸς, ἐμῇ, ἐμὸν, meus, mea, meū : τοῦ, σὺ, σοῦ, tuus tua, tuum : ἡ, ἡ, ὅν, suus, sua, suum : ἡμεῖς, noster duorum, σφῶν, vester duorum. at de pluribus, ἡμεῖς, noster : ὑμεῖς, vester : σφῶν, suus. Quorum omnium masculina declinantur, vt λόγος, sermo : neutra, vt ξύλον, lignum : fœminina trium in u, vt πῦρ, honor : reliquorum quinque in ex inflectenda, vt ἡμέρα, dies : ὁ ἡμέρας, ἡ ἡμέρας, & ita de reliquis.

Demonstratiua duo, οὗτος, hic. ἐκεῖνος, ille.

1 Mascul. Sing. οὗτος, τίς, τίς, τίς, τίς, * ὁ οὗτος. D. τούτου, τούτου, ὁ τούτου. P. αὐτοῖ, τούτων, τούτοις, τούτοις, ὁ οὗτοι. Fœm. S. αὐτή, ταύτης, ταύτης, ταύτης, ὁ αὐτή, D. ταύτη, ταύτη, ὁ ταύτη. P. αὐτή, τούτων, ταύτης, ταύτης, ὁ αὐτή. Neut. S. τούτο, τούτο, τούτο, τούτο, ὁ τούτο. D. τούτου, τούτου, ὁ τούτου. P. ταύτη, τούτων, τούτοις, ταύτη, ὁ ταύτη.

Mascul. ἐκεῖνος, Fœm. ἐκεῖνη. Neut. ἐκεῖνο, sine v, declinandum, vt ὁ λόγος, ἡ πῦρ, τὸ ξύλον.

2 Attici demonstratiuis addunt iota accutum, ὅπου, τῆς, τῆς, τῆς, τῆς : ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, &c. In neutro autem singulari τούτο, & sæpius τῆς : in plurali vero προταῦτα dicunt ταυτί.

30 Relatiuum ἑνὸς, ipse, omnium personarum, αὐτὸς ἐγώ, ipse ego : αὐτὸς σὺ, ipse tu : αὐτὸς ἐκεῖνος, ipse ille. Masculin. αὐτός. Fœmin. αὐτή. Neut. αὐτό : vt ὁ λόγος, ἡ πῦρ, τὸ ξύλον. Neutr. αὐτό, sine v, vt τούτο, & ἐκεῖνο.

35 Composita tria, ἐμαυτῶ, meijpius : σεαυτῶ, tuijpius, ἑαυτῶ, suijsius. Carent autem nominatiuo. Primæ personæ masculin. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶν. Fœmin. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῶν. Neut. ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ. Secundæ personæ, σεαυτῶ,

K iij.

σεαυτῶ,

σὺ.

ὅς, ὅς.

Possessiuæ.

Pag. 21. vcr

27.

21. 30.

21. 19.

21 24

Demonstratiua.

* ὁ οὗτος.

heustu : secundæ personæ veluti & omnes vocatini.

Atticismus.

Relatiuum αὐτός.

Composita.

Notio.

Notio.

αὐτὸς pro
ἐαυτῷ.

Infinitum.

Possessiva
à trium pri-
mitiuorum
genitiuis
deriuata.
Genitiui
trium pri-
mitiuorum
pro proprijs
possessiuis.

σῆαυτῶ, σῆαυτῶν : σῆαυτῆς, σῆαυτῇ, σῆαυτῇν : σῆαυτῷ, σῆαυ-
τῶ, σῆαυτῇ. & per crasim, σῆαυτῷ, σῆαυτῶ, σῆαυτῇ, σῆαυτῇν, σῆαυ-
Tertiae personae ἑαυτῷ, ἑαυτῶ, ἑαυτῶν : ἑαυτῆς, ἑαυτῇ, ἑαυ-
τῇν : ἑαυτῷ, ἑαυτῶ, ἑαυτῶν, cumque duo praecedentia
tantum habeant singulare, hoc etiā declinatur plu-
raliter & coniunctim & 3 diuissim, ἑαυτῶν, & σφῶν
αὐτῶν : ἑαυτοῖς, & σφίσι ἑαυτοῖς, ἑαυτοῦς & σφῶς ἑαυτῶς :
Sic ἑαυτῶν, ἑαυτῶς, ἑαυτῶν : ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτῶν. Et hu-
ius quidem plurale in omnes quoque quadrat per-
sonas, ἑαυτῶν, nostrum, vestrum, sui ipsorum : ἑαυ-
τῶς, nos, vos, seipsos. Sic & interdum singulariter ἑ-
αυτῷ, tui ipsius, ἑαυτῶν, te ipsum. Quum reperiatur as-
pirata αὐτῷ, αὐτῶ, αὐτῶν, & similia, aphæresis est, pro
ἑαυτῷ, ἑαυτῶ, ἑαυτῶν.

Infinitum pronomen vocant, ὁ δῆνα, quidam & i-
sic declinatur.

Masculin. ὁ δῆνα, τῷ δῆνος, τῷ δῆνι, τὸν δῆνα.

Fœminin. ἡ δῆνα, τῇ δῆνος, τῇ δῆνι, τὴν δῆνα.

Neutrum. τὸ δῆνα, τῷ δῆνος, τῷ δῆνι, τὸ δῆνα.

Declinatur etiam ὁ δῆνα, τῷ δῆνατος, τῷ δῆνατι. Et
ὁ δῆνα, τῷ δῆνα : & ὁ δῆς, τῷ δῆνος, τῷ δῆνι, τὸν δῆνα
apud poetas.

I

Pronomina possessiva deriuantur à tribus primiti-
uis, nempe ἐμὸς, τοῦ, ὅς, à genitiuis, ἐμῷ, σῷ, ὅς : vultus,
verò & σφῶντες, à genitiuis dualibus poeticiis νῶν : &
σφῶν de quibus postea. Tria postrema ἡμέτερος, ὑμέτερος,
& σφῶντες, dicuntur à genitiuis pluralibus ἡμῶν, ὑμῶν, &
σφῶν. Hic illud obiter monendum, hos primitiuorum ge-
nitiuos, sepius usurpari pro proprijs, & à se ductis
possessiuis : nempe ἐμὸς pro ἐμῷ, ἐμῷ, ἐμῶν, ἐμῷ ἐμῶς, ἐμῷ, &
per omnia genera, casus & numeros : ita σῷ pro σὸς, σὸν, σὸν
&c. & sic de alijs, ut λόγος μου, pro ἐμός, sermo meus, μήτηρ
μου pro μη, mater mea : ξύλον μου pro ἡμῷ, lignum meum :
ξύλα μου, pro ἡμῶν ligna mea, sic τὸ ὄνομα μου, pro σον, nomen
tuum : & ὁ πατὴρ ἡμῶν, pro ἡμέτερος, pater noster, nam à
primitiuo, ἡμῶν, ducitur possessiuum, ἡμέτερος, sic in vo-
cat uo, πατὴρ ἡμῶν, pro ἡμέτερος, pater noster. idem indi-
cato de alijs. Eodem modo additur i nominibus infinitis
sive

sue relatiuis : τοιοῦτος, τοιοῦτος' talis : τοσούτος, τοσούτος',
 tantus. τῆλικόςτος, τῆλικούτος', tam grandis nat. compo-
 nuntur enim hæc tria ex τοῖος, talis : τῶσος, tantus : τῆ-
 λικός, tantus, & ex ὅτος : declinaturque eod. m. modo quo
 ὅτος, sed non assument τ, non enim dicitur τοιοῦτότο, aut
 τοσούτότο, sed τοιοῦτο, τοσούτο, τῆλικότο, & in gen. tiuo, τοιού-
 τῃ, τοιαύτης, τοιούτε : τοσούτῃ, τοσούτης, τῆλικέτῃ, τῆλικού-
 τῃς, &c. in nominatiuo, pl. τοιοῦτοι, τοιαῦται, τοιᾶντα : το-
 σούτοι, τοσάυται, τοσαῦτα : τῆλικότοι, τῆλικάυται, τῆλί-
 κάυται. genitiuus per omnia gen. ra, τοιούτων, τοσούτων, τῆ-
 λικούτων, & adiecti : τοιούτοι & ita in reliquis omnibus :
 additur autem ι, ad vim significationis intendendam, ut
 res presens veluti digito indicetur : quemadmodum La-
 tinis additur me, te, pte, ce, ad significationem intenden-
 dam : ε, omnet tute, meapte, huiusce. Componuntur etiam
 hæc tria cum particula δέ, τοιοῦδε (quod & Atticè τοιοῦ-
 δι) talis : τοσούδε, tam multus, τῆλικόδε, tantus : itidem
 in reliquis casibus, τοιέδε, τοιδόδε, in plu. τοιοῖδε, tales, τοι-
 αῖδε. & Atticè τοιαῖδε, talia hæc, huiusmodi. Idem iudici-
 um de reliquis duobus.

Appendix de Pronominibus, se- cundum varias dialectos : ac primum, de tribus primitiuis.

Attici nominatiuo & datiuo singulari primæ personæ
 addunt γ, ἡγωγ, ἡμογ, retracto accentu in antepenul-
 timam. Genitiuis verò singul. Jonicis addunt δειν ut ἡμοδ
 30 σοδ, &, communiter. Ionicè verò ἡμιο, σίο, ἰο, & Atticè ἡμί-
 οθεν, σίοθεν, ἰοθεν : ac per syncopen vocalis ο, ipsi quoque At-
 tici dicunt ἡμίδειν, σίδειν, ἰδειν. Pro ἱ Cyprii dicunt Fio.
 per digamma Acolicum : quidam scribunt γίο, per υ-
 nicum γ.

Iones suo more syllabas circumflexas diuidunt, nempe
 35 ἴν' ἰο, εἰς ἰν' ἰς, ὦν ἰν' ἰων, ἄς ἰν' ἰας. Poetæ verò vocali ι
 addunt ι, quum fuerit ante ο vel ω. Itaque pro genitiuis
 ἡμοδ, σοδ, &, Iones dicunt, ἡμίο, σίο, ἰο : & poetæ, ἡμιο, σιο,
 ἰο :

Iota acu-
 tum in fini-
 tis & rela-
 tiuis addi-
 tum.

7

Atticis mi.
 ἡγωγ, ἡμογ.
 ἡμίδειν, σίο-
 θεν, ἰοθεν.
 ἡμίδειν, σίδειν
 ἰδειν.
 Fio, γίο.
 Ionici.

ἡμίο, σίο, ἰο.
 ἡμιο, σιο, ἰο.

non solum sunt numeri sing. sed etiam pluralis & omnis generis : tamen habent alium accusat. plur. nempe $\pi\acute{\iota}$ pro $\sigma\acute{\alpha}$. Poetae quoque dicunt $\pi\acute{\iota}$ & $\pi\acute{\iota}\nu$, pro $\sigma\acute{\alpha}$: & pro $\eta\mu\acute{\iota}\nu$ & $\upsilon\mu\acute{\iota}\nu$, correpto, dicunt $\eta\mu\acute{\iota}\nu$ & $\upsilon\mu\acute{\iota}\nu$, ultimam accu- entes. Atticè verò retrahitur accentus, $\eta\mu\acute{\iota}\nu$. Usurpant quoque poetae casus dualis incontractos, à quibus facti sunt communes : ut poeticè $\nu\acute{\alpha}\iota$, $\nu\acute{\alpha}\iota\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota\iota$: & com- munitè $\nu\acute{\alpha}$, $\nu\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$: ubi notandum $\nu\acute{\alpha}$ & $\sigma\phi\acute{\alpha}$, ne- que circumflecti, neque habere iota subscriptum. Porro $\sigma\acute{\alpha}$ & $\sigma\phi\acute{\alpha}$ communiter, sunt per syncopen à poeticis $\sigma\acute{\alpha}\iota$ (quod $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$ & $\sigma\phi\acute{\alpha}$) $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, acuta ultima. Pro dati. plu. $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$ poetae usurpant dualem $\sigma\phi\acute{\alpha}$, & per apocopen $\sigma\phi\acute{\alpha}$, & per apharesim $\sigma\phi\acute{\alpha}$. Hoc quoque notandum, primi- tiuum tert. pers. sc. quocunque modo varietur siue per ca- sus, siue per dialectos, sepe numero habere significat. relat. $\sigma\acute{\alpha}\iota$, id est, ipse, & possessivum ab eo deductum, $\sigma\acute{\alpha}\iota\sigma$, sumi pro $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$. Atque dat. $\sigma\acute{\alpha}$ usurpant pro genit. $\sigma\acute{\alpha}\iota$.

Attici & Iones genitivos in α per $\sigma\acute{\alpha}$ & Dories per $\sigma\acute{\alpha}$ efferunt, non aliter, quàm in nominibus tertie declinati- onis : ut $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, pro $\eta\mu\acute{\alpha}\sigma$, mei : $\sigma\acute{\alpha}\iota$ pro $\sigma\acute{\alpha}\iota$, tui : $\sigma\acute{\alpha}$ pro $\sigma\acute{\alpha}$, & $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$ pro $\eta\mu\acute{\alpha}\sigma$, sui. Dories autem & poetae in possessivo $\sigma\acute{\alpha}\iota$ (ut diximus de primitivo $\sigma\acute{\alpha}$) mutant σ in τ , & interse- runt : quod etiam faciunt in $\sigma\acute{\alpha}$, dicentes $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$, & c. pro $\sigma\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$: sic $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, pro $\sigma\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$.

Acoles articulum cum pronomine miscent, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$, tu- us : $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$, tua : $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\acute{\alpha}\iota$, tuum, cum spiritu tenui, & retracto tono. Vide 19.32. & 20.2. Ducunt quoque Do- res alia possessiva à nominatiuis plur. proprijs, nempe $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$ $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, & $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$: $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$, $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$ & $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$, $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$: $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$ & $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$ $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, à nom. plur. Doricis $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$: his utuntur pro $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\upsilon\mu\acute{\iota}\sigma$, & $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, dicunt etiam $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$ pro $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$: & $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, ab $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$. Ab $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, poetae & Acoles auferunt $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$: Dories verò vertentes $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$ in $\tau\acute{\alpha}\iota$, & $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$ in $\tau\acute{\alpha}\iota$, diphthongum improprie, dicunt $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$: tamen quidam per η monophthongum malunt scribere $\tau\acute{\alpha}\iota$, & c. Ab $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, fit apud Aoristos $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, sicut Cic. Epi- stol. familiar. lib. 3. ex Lentulo formauit Lentulitatem, & ex Appio Appietatem, sic ab $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$ fit $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, apud

$\pi\acute{\iota}$.

$\pi\acute{\iota}\nu$, $\pi\acute{\iota}\nu$.
 $\eta\mu\acute{\iota}\nu$, $\upsilon\mu\acute{\iota}\nu$.
 $\eta\mu\acute{\iota}\nu$.

$\nu\acute{\alpha}\iota$, $\nu\acute{\alpha}\iota$.

$\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$.

$\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$.

$\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$.

$\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$.

pro $\sigma\phi\acute{\alpha}\iota$.

De alijs pro
nominibus.
 $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, & c.

$\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$, $\tau\acute{\alpha}\iota$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$, $\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

$\eta\mu\acute{\iota}\sigma$.

apud Anacreontem. In demonstratio $\epsilon\tau\omicron\varsigma$, & relatio $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, & ab eis compositis. Iones ante diphthongos & vocales ultimæ syllabæ longas (præterquam in duali & nominatio plurali) præponunt & dicentes $\epsilon\iota\varsigma$, & $\epsilon\iota\varsigma$, pro $\eta\upsilon\varsigma$: $\epsilon\iota$, & $\epsilon\iota\varsigma$, pro $\nu\epsilon\varsigma$: $\epsilon\iota$, & $\epsilon\iota\varsigma$, pro $\alpha\varsigma$, $\epsilon\iota$: $\epsilon\iota\varsigma$, pro $\alpha\varsigma$: $\eta\upsilon\varsigma$, pro $\epsilon\iota\varsigma$, (& addito ι , $\epsilon\iota\omicron\tau\iota$, $\epsilon\iota\omicron\tau\iota$, ubi quoque $\alpha\iota$ in ν 20.25. & 21 7.) pro $\epsilon\iota\varsigma$, $\alpha\iota\varsigma$. Hoc modo $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$, genit. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, dat. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, genit. plur. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, dat. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, accusat. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, sic fæmin. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, in plur. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, datiuus $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, accusa. $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$. Idem iudicium de $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$, genitiuus $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, dat. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, genit. plur. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, dat. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, accusat. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, fæmin. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, plur. $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, sic & eius composita, $\epsilon\iota\mu\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ & crassi Att. $\epsilon\iota\mu\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, Ionicè absque crassi & verso $\alpha\upsilon$ in $\omega\upsilon$, $\epsilon\iota\mu\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, datiuus $\epsilon\iota\mu\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\iota\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, in plu. tertiæ personæ, genit. $\epsilon\iota\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, datiuus $\epsilon\iota\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$. Idem fermè sentiendum de relatione $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$, dum componitur cum articulo præpositiuo, qui efficit, ut significet idem, eadem, idem, $\epsilon\iota$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$: Ionicè $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$: in genitiuo & datiuo pro mascul. & neut. $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, & contractè $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$. Et Ionicè $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, eiusdem $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ & $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$: Ionicè $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, eidem: neutrum in nominatio, & accusatio, $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, assumpto ν : Ionicè $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, idem in plur. $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, $\tau\omega\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, eadem. ³ Delinatur etiam in singulari diuissim præcipuè apud Homerum $\epsilon\iota$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ sui ipsius $\epsilon\iota$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ sibi ipsi, $\epsilon\iota$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, seipsum.

ARTICVLVS DV- PLEX.

Articuli-
Præpositi-
uus.

Pa. 15. v. 4.

Subiuncti-
uus.

P Ræpositiuus, $\epsilon\iota$ $\tau\omega$, quem antea declinauimus. ³⁰
S ubiunctiuus, $\delta\epsilon$, η , ϵ , valens relatiuum, qui, quæ, quod.

Masc.	$\{ S. \delta\epsilon, \delta\upsilon, \delta\epsilon, \delta\epsilon. \}$	$\{ D. \delta\epsilon, \delta\upsilon. \}$	$\{ P. \delta\epsilon, \delta\upsilon, \delta\epsilon, \delta\epsilon. \}$
Fæm.	$\{ S. \eta, \eta\epsilon, \eta, \eta. \}$	$\{ D. \eta, \eta. \}$	$\{ P. \eta, \eta, \eta, \eta. \}$
Neut.	$\{ S. \epsilon, \epsilon\upsilon, \epsilon, \epsilon. \}$	$\{ D. \epsilon, \epsilon. \}$	$\{ P. \epsilon, \epsilon, \epsilon, \epsilon. \}$

Datiuus δ aspiratur, Aduerbiu autem vocandi δ lenem habet spiritum, nec ι subscriptum.

Præpo-

Præpositiui articuli pro interrogatiuis sumuntur.

* τὸν pro τίνι, cui: & pro infinitis, οἷον pro ὅτιν, si cui
 3 Capiuntur & pro demonstratiuis pronomini-
 5 bus, τὸν pro τῷ, hunc: τὸν pro τῷ, hanc. Id quod crebrū
 7 est, adiectis coniunctionibus & & γὰρ, ὅτι, ἢ δὲ, τὸ δὲ: ὅτι,
 9 ἢ γὰρ, τὸ γὰρ, pro ὅτις, αὐτῇ, τῷ το. 4 Itidem in reliquis cali-
 11 bus, τὸ δὲ, τὸ δὲ, τὸ δὲ, pro τούτῃ, τῷ τῷ, τούτῳ. Atticè pro
 13 ὅτι. & τὸ δὲ, dicunt ὅτι & τὸ δὲ.

Subiunctiui articuli componuntur cum nomi-
 15 ne infinito, πρὸς, πρὸς. Masculin. ὅς τις, ὅς τις, ὅς τις, ὅς τις.
 17 Fœmin. ἥ τις, ἥ τις. Neut. ὅ, π, ὅς τις, scribitur enim ὅ
 19 per distinctiunculam, ut differat à coniunctione
 21 ὅτι, quod. Additur & ὅς, ὅς, ὅς, ὅς, qui, quæ, quod.

Præpositiui articuli officium est, rem certam si-
 23 gnificare, ὅτις δὲ μοι τὸ βιβλίον, redde mihi librum,
 25 nempè istum certum, de quo inter nos constat.
 27 Quanquam Attici ornatus gratia nunc addant
 29 articulum, nunc rursus auferant. Habent præterea
 31 locum in diuisionibus, adiuncta coniunctione μὲν
 33 & ὅ, ut ὅ μὲν, ὅς, hic quidem, ille autem: τὸ μὲν, τὸν ὅς,
 35 hunc quidem, illum verò.

* Articuli subiunctiui fiunt a præpositiuis, abiecto τ, u-
 37 bi verò in præpositiuis deest τ, additur accentus in sub-
 39 iunctiuis: atque masculino subiunctitur, ε, ὅς. apud poe-
 41 tas tamen interdum inuenitur sine ε, ὅ pro ὅς. Præterea
 43 præpositiui plurales, οἱ, αἱ, inueniuntur Doricè & poetice
 45 cum τ, & accentu, τοῖ, ταῖ. Cæterùm articuli & præposi-
 47 tiui, & subiunctiui recipiunt varietatem dialectorum
 49 non aliter, quam secunda nominum declinatio, per quam
 51 inflectitur Articulus fœmininus: aut tertia, per quam
 53 masculinus & neuter variantur: ut Doricè αἱ μοῦσαι, τῆς
 55 μοῦσαι, τὰ μοῦσαι, τὰν μοῦσαι, 20. 22. τὰν, & Aeolicè τῶν
 57 pro τῇ genit. plur. fœminino 21. 5. & 26. τῆς, τῆς, siue τῇ-
 59 σιν, pro τοῖς, Ionicè τῶς 20 17. & 36. & 6. 22. sic τοῖς siue
 61 τοῖσιν pro τοῖς, In genitiuo sing. masculino & neutro τοῖ,
 63 Ionicè, & τῷ Doricè, pro τῷ, & τῷς pro τῷ 25. 32, tamen
 65 non rarò inuenies apud poetas articulum iuxta diale-
 67 ctum

Articuli.

Præpositi-
 2 ui sumpti
 3 pro interro-
 4 gatiuis, in-
 5 finitis &
 6 pronomini-
 7 bus demon-
 8 stratiuis.

Atticismus.
 9 Articulis
 10 subiunctiuis
 11 compositi
 12 cum πρὸς &
 13 ὅς.

Notio de ὅ
 14 πρὸς ὅτι.
 15 Officium
 16 articuli
 17 præpositiui
 18 Atticismus
 19 Aliud eius-
 20 dem officii.

Articulorū
 21 subiunctiuo-
 22 rum for-
 23 matio.

ὅ pro ὅς.
 24 τοῖ, ταῖ pro
 25 οἱ, αἱ.

Varietas
 26 dialectorū
 27 in articulis
 28 αἱ, τῆς, τὰ τὰν,
 29 τῶν & τῶν
 30 τῇ, τῇ, τῇσιν
 31 τοῖς, τοῖσιν.
 32 τοῖς, τῷ, τῷς.

Articuli
subiunctiui
pro prono-
minibus de-
monstrati-
uis.

τῆ, τῶδε &
τῷ aduerbi-
ascunt.

Articuli
præpositiui
pro subiun-
ctiuis.

τοῖσδε, vel
τοῖσδε.

ὅς, ὅτε, At.

ὅτι, ὅτε. Io.

ὅτι,

Notio de,
ante π.

De ἰσθ, &
ἰσθ, ac simi-
libus notio.

De partib.
indeclinabi-
libus.

Aduerbia.

- etiam communē, licet casus illius alia dialectio effratur,
2 ut τῶσδε, vel τῶσδε, in genitino singulari. Idem
3 iudicato de reliquis.² Sic τῶ, & porticē τῶ, atque τῶ pro
τῶσδε, cuius? Idem nonnunquam faciunt articuli post-
positiui, ut ὅ; pro ὅσδε. Articulus autem fœmininus da-
tini singularis tam præpositiuius, quàm subiunctiuius, ad-
uerbiascit, τῇ, ῇ, ἐδ, ἐα, quā: & τῇδε, huc, hic. Idem facit
τῷ apud poetas. Ponuntur etiam interdum apud poetas
Articuli præpositiui pro subiunctiuis: ut ὅ pro ὅς, &c.
4 Datius pluralis τοῖσδε, recipit appositionem syllabæ σι,
τοῖσδεσι, vel poetice τοῖσδεσι, sequente vocali τοῖσδεσιν,
5 & τοῖσδεσιν.⁵ Attici pro ὅσδεσιν, & ὅσδεσιν, dicunt ὅς, ὅτε:
& Iones facta solutione, ὅς, ὅτε, in genitino plurali ὅσδε-
σιν, in datiuo, ὅσδεσιν. Dores uero ὅτι pro ὅς: & Aeoles
ac poete ὅτιο, pro ὅτιο. Atque in ὅς, ὅτε, ὅτιο, &c. o initia-
le non variatur: at in ὅς, ὅτιο, ὅτιο, &c. utraque
pars compositionis declinatur, ὅς, ὅς, ὅς. &c. ac πς, πς, πς.
Sed accentus manet tantum in prima parte compo-
sitionis. Nam πς, πς, est dictio enclitica, ut dicetur in
6 accentuum tractatu.⁶ In ὅσδεσιν, ὅσδεσιν, & ὅσδεσιν, con-
sonans σ, manet ante π contra regulas Grammaticorum,
iuxta quas debet mutari in μ, uerūm retinetur: quia
reuera sunt duæ dictiones. πς enim est coniunctio exple-
tina & enclitica, quapropter accentu destituitur. Quo
7 fit ut pro unica dictione habeantur.⁷ ὅ πς cum similibus
refertur ad propinquius: ὅς ad remotius: interdum
tamen contrario modo se habent, idque non solum apud
poetas, sed & apud Oratores sicut apud Latinos, hic &
ille.

TRes orationis partes, aduerbium, coniunctio-
nem, & præpositionem, breuiter perstringe-
mus: nam auctorum lectione præstat eas discere,
quàm præceptionibus Grammaticis.

Aduerbiorum significationes sunt variae.
Temporis, nū, nunc: τῶ, tunc. Loci, ἐνταῦθα,
huc: ἐκεῖ, illinc: ἐκεῖ, huc. Qualitatis, ὡς, bene: κα-
κῶς,

αὐτοῖς, male Quantitatis. ἀπὸ αὐτοῦ, semel: δις, bis: & cætera omnia, quemadmodum apud Latinos.

Qualitatis aduerbia plurima fiunt à genitiuo plurali, τῶν σοφῶν, sapientum, σοφῶς, sapienter. καλῶν, pulchrorum, καλῶς, pulchrè. ² Alia in δὲ exeunt, καυνοῦ, caninè: βουτῶν, racematim. Quædam in εἰ, Εὐλαστῆ, Græcè: Πομπῆσι, Romanè. Cum aduerbijs numerantur, quas vocamus interiectiones, ἰς, hci: ἐμῶν, hci mihi: παλαι.

¹⁰ Localia finita in δις, σι, χεὶ & χῆ, significant in loco, ut ἠεγὰρ δις, in cælo: Ἀθῶναι, Athenis: παῖτο δις, παῖτα χεὶ, & πανταχῶ, ubique, ubiuis. Finita in δει siue δις, & poeticè in εἰ, siue εἰς, significant de loco, ut ἠεγὰρ δις, ἠεγὰρ εἰς, ἠεγὰρ ἠεγὰρ, ἠεγὰρ εἰς, εἰς cælo. In δις, σι, ζι, ad locum, ut ἠεγὰρ δις, & ἠεγὰρ σι, in cælum, Ἀθῆναι, Athenas. ² Alia in δλω, συνήδλω, collectim. Alia in λω, ἀντίλω, contra, ex opposito. Alia in εἰ. πανοῖ cum tota domo, nullo relicto: πανεξῆ & πανεξῆ, siue πανεξῆ, cum toto exercitu: nam multa formam datini singularis secunde declinationis habent. Alia in εἰ, ἀδει, sine Deo, sine deorum numine: ἀποδεί, sine federe aut libatione: αὐτοῖ, statim, subito, & cum clamore. Præterea adiectina neutra tam singularis quam pluralis numeri, sæpe pro aduerbijs sumuntur, ut ἐξ pro ὅτι, acutè: παρὰ ταῦτα, (ubi etiam ²⁵ præponitur articulus) pro πρῶτον, primum: sic ταπὸν, pro ποταμῶ, sæpè: ἄλλω pro ἄλλω, aliter. Quædam etiam exeunt in αὐς, quæ quantitatis dicuntur, ut τρεῖς, πέντε, ἑπτὰ, ὀκτώ, quater, quinquies, sexties, septies, octies: sic ὀλίγαι, paucies, raro, parcè: πολλὰ, & Aeolicè per elipsim πολλὰ, sæpè, frequenter. Nonnullæ quoque poeticè in δις, αὐοῖς, vicissim.

³⁰ Coniunctiones sunt, Copulatiuæ, καὶ, quidem: ἢ, vel: ἢ, siue. Continuatiuæ, καὶ, si: εἰ, siquidem. Subcontinuatiuæ, ἰταῖ, postquam: ἰταῖ, simulatque. Causales, ὅτι, ut: ὅτι, quod: ὅτι, propterea quod. Dubitatiuæ, ἤ, an: μὴ, num: μὴ, nūquid & quæ.

Formatio
& varia
terminatio.
Aduerbio-
rum quali-
tatis.

Interiecti-
ones.

Localia.
δις, σι, χεὶ, in
loco.

εἰ, σι, σι, εἰς
è loco.

δις, σι, ζι, ad
locum.

δλω, λω.
εἰ, εἰ, εἰ.

αὐς, αὐς.

Adiectina
neutra ab
aduerbijs
sumpta.
δις.

Coniuncti-
ones.

stra legendis auctoribus operam impendant. Nunc quæ præterea dicenda sunt de nomine & verbo, carptum & breuiter annotabimus.

ANNOTATIONES IN nomina adiectiua.

Tertiae declinationis masculini in *os* puri aut *es*, foemininum est *a*: non puri, *u*: neutrum *i* semper *on*: ὁ αἰγιός, ἡ αἰγία, τὸ αἰγιον, *sanctus, a, um*: ὁ αἰθρὸς, ἡ αἰθρῆ, τὸ αἰθρῶν, *floridus, a, um*: ὁ καλὸς, ἡ καλή, τὸ καλόν, *bonus, a, um*. Excipe ὁ ὀρθός, ἡ ὀρθή, per *u*, *octavius, a*.

Attici *os* communiter accipiunt,² maximè in cō-
positis & deriuatis. ὁ καὶ ὁ φιλόσοφος, *sapientiae studiosus*,
a: πᾶμφιλος, *omnibus amicis, a*: τὸ φιλόσοφον,³ *πᾶμφιλος*: ὁ
καὶ ὁ κόσμος, τὸ κόσμος, *ornatus, a, um*.

Quartae declinationis commune *us*, neutrum *on*:
ὁ καὶ ὁ ἰσχυρός, τὸ ἰσχυρόν, *fertilis, fertile*.

Quintae commune *um*, τὸ *en*: ὁ καὶ³ ἡ τίρις, τὸ τίριν, 3
tener, tenera, tenerum.

Commune *on*, neutrum *on*, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαί-
μον, *felix*: sic comparatiua, ὁ καὶ ἡ μέζων, τὸ μέζον, *ma-
ior, maior*.

Masculinum *as*, foemininum *aia*, neutrum *on*: ὁ
μέλας, *niger*: μέλας, *misér*: ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν,
μέλαν. Sed ὁ πᾶς, *passus*, τὸ πᾶν, *omnis*: sic composita
ἅπας, *omnis*: σύνπας, *universus*.

Masc. *eis*, ἡ εἰς, τὸ *en*: ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίν, *gra-
tiosus, a, um*.

Commune *us*, τὸ *es*, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *verus*.

Commune *is*, τὸ *i*, compositum: ὁ καὶ ἡ ἰσχυρίς, *gra-
tiosus*: φιλόπατρις, *studiosus patriæ*: τὸ ἰσχυρὶ, φιλόπατρις.

Masc. *us*, ἡ ἰς, τὸ *us*: ὁ γλυκύς, ἡ γλυκεία, τὸ γλυκύν, *dulcis*.

Commune *us*, τὸ *u*: ὁ καὶ ἡ ἄσπερος, τὸ ἄσπερον, *non la-
thyrians*.

Commune, *us*, τὸ *ou*: ὁ καὶ ἡ πολύτιμος, τὸ πολύτιμον,
multipes.

os, a, on

os, n, on

Exceptio.

Atticismus.

os, on

us, on

en, en

on, on

as, aia, an

Exceptio.

eis, eis, en

us, is

is, is

us, is, us

us, u

us, on

Adiectiva
trium gene-
rum.

Substantiva
fœmininum
habentia.

Fonismus.
Doricismus.
Notio de ad-
iectivis cõ-
munibus.

τέπειτα.

Nullum ad-
iectivum
trium gene-
rum sub u-
na voce.
Fœminina
in αινα.

4 + Pauca trium generum sub una voce, ὃν τὸ ἀρ-
παξ, rapax: μῆκερ, beatus, a. u. m.

Fœmininum habent & substantiva, ὃ λίων, leo:
5 δρεχάν, draco: δρεχάων, famulus: ἡ λίαινα, lacena, δρε-
χάνα, dracena: δρεχάρα, famula: ὁ βασιλεύς, rex: ἀράξ,
6 rex: βασιλίσσα, regina: ἀναστει, regina: ὁ ψάλτης, can-
7 tor: ἡ ψάλτρια, psalteria: ὁ παρκεύτης, maritus: ἡ παρ-
8 κούτις, uxor: ὁ δεσπότης, dominus: ἡ δεσποτις, & δεσπίνα,
domina.

1 Fonice tamen ubique: ἡ ἀγία, ἡ αἰθρη, veluti ἡ καθύ:
2 Ὁ Doricè ubique α: ἡ vel α καθύ, ἡ vel α ὄγδω, veluti, ἡ
ἀγία, ἡ αἰθρη. Vide 17.34. & 20.17. atq; 21.17. Dixit
maximè in compositis & derivatis, n. in simplicia &
primitiva raro admodum in prosa oratione cõmunis ge-
neris inveniuntur: apud poetas verò non raro, neque so-
lum adiectiva in os, sed & quævis participia teritiæ vel
quintæ declinationis, atque etiam nomina adiectiva quin-
tæ, quæ communiter sunt tantum masculina. φιλόσοφος, au-
tem componitur ex φίλος, amicus, & σόφος, sapiens: πᾶν-
φίλος vero ex πᾶν, omne, & φίλος. Porro κόσμος deriva-
tur ab ὁ κόσμος, mundus. Dicitur etiam ἡ τειρεία, & Jo-
3 nicè τειρεία: hinc apud Eurypidem τειρεῖν ὄφειν, tenerum
oculum.

4 Vel potius nulla: non enim invenitur τὸ ἀρπαξ, sed
dicendum, ἀρπακτικόν. Hesiodus quidem dixit ἀρπαξ in
fœminino, δ᾽ αἰς ἀγαθὴν, ἀπαξ δὲ κακὴ, datio bona, rapina
autem mala: ubi ἀρπαξ pro ἀρπαγῇ. neque etiam legitur
ἡ αὐτὸ τὸ μῆκερ, sed ἡ μῆκερ, beata: τὸ ἰσδάμων, beatum.

5 Legitur, ὁ δρεχά, ἀπὸ, pro δρεχάων, & ἡ δρεχάτις, ἰδὲ
pro δρεχάρα. Fœmininum etiam in epæ facit. λίαινα, ἡ
λάινα, Lacen, Lacena, & apud poetas γείτων, γειτάρια,
vicinus, vicina: γνάθων, γνάθα, obsonator, obsonatrix:
δία, δίανα, dicens, dea: ἰχθυόπωλος, ἰχθυόπωλινα, ichthyop-
ola, qui, aut quæ vendit pisces: λύκος, λύκαινα, lupus, lu-
pa: μῆγερ, μῆγεριν, coquus, coquina: μῆγερ, μῆγερα,
murus, muræna, nomen p. scis: σκόρπιος, σκόρπινα, quæ &
σκόρπις, scorpium p. scis mas, scorpium fœmina: τίκτω, τίκ-
ταρα, edificator, edificatrix. Vel ἡ βροσίλινα, atque βασι-
λεινα,

τρισσεχκόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι,
ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille : δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρασχίλιοι,
πεντασχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀδθακισχίλιοι, ἐν-
νακισχίλιοι, μύριοι, decies mille : δισημῆρι, τρισημῆρι : &
ita in reliquis.

Ordinalia.

Ordinalia, πρῶτος, primus : δεύτερος, δεύτερος, τρίτος, tertius,
τέταρτος, quartus, πέμπτος, quintus, ἕκτος, sextus, ἑβδομος, septimus, ὀγδοός, octavus, ἑννάτος, nonus, δέκατος, decimus :
ἐνδέκατος, undecimus, δωδεκάτος, duodecimus, &c. εἰκοστής, vi-
cesimus : εἰκοστής πρῶτος, εἰκοστής, δεύτερος, &c. τριακοστής,
trigesimus, τεσσαρεσθῆς, quatuoragesimus, ἑξήκοστος, sexagesimus,
ἑννηκοστής, nonagesimus, centesimus : διακοσιοςῆς, ducentosῆς,
&c. χίλιοςῆς, millesimus, διτχιλιοςῆς, ducentosῆς, decies mille-
simus : δισημῆριοςῆς : & sic deinceps.

ἑδῆς.

μυδῆς.

δυσῆς, δυτῆς,

δύο.

τρίσσερες.

τέτσερες.

πίσσερες.

πίσσερες.

δωδεκάδεκα.

ῥηκόντων.

ῥῆξ & ἑκ.

Annotatio.

Numerati-

ua in πλῆς,

πλάπος &

αἷς.

1 ἑδῆς, & μυδῆς ex ἑς composita, 39.14. & 27.

2 declinantur etiam in plurali, ἑδῆς, μυδῆς, nulli : ἑδῆς,

μυδῆς, nullos. 2 δυσῆς, est omnis generis : pro quo Poete

dicunt in dativo, δυτῆ. dicunt etiam δύο per omnes casus,

præterquam in dativo. Hic notandum, hoc nomen reuera

dualis iungi substantiis & articulis, ac verbis non so-

lum dualibus, sed etiam pluralibus. Invenitur quoque ge-

nitivus pluralis τῶ δυσῆς. 3 Ionice τισσερες, Dorice τοι, ται,

τέτσερες, τετσερον, τετσερασι, 46.6. τίτσερες, τὰ τίτσερα. Poc-

ticæ οἱ αἱ πίσσερες, τὰ πίσσερα, τῶ πίσσερον, τοῖς, ταῖς, τῇς, πί-

σσερασι, τῶς, τῇς πίσσερες : τὰ πίσσερα : Acolicæ οἱ αἱ πίσυ-

ρες, &c. 4 Invenitur tamen δωδεκάδεκα pro δαδῆκα, vel

δωδεκάδεκα : & ῥηκόντων ῥηκόντων, quod Ionice dicitur

ῥηκόντα verso a in : sic τισσεκόντα, pro τισσεκόντα.

5 & δισκοίοι pro διακοίοι, 6 ἑξ in compositione præpositâ

6 consonanti fit ἑκ, ut ἑκιδῆκα, sedecim. 6 Vel δωδεκάδεκα,

addita conjunctione copulativa καί, & præposito minori

numero : sic ῥηκιδῆκα, τισσερισκιδῆκα, σισσερισκιδῆκα

&c. ut una dictio composita, vel etiam ut tres dictiones

δύο, καὶ δέκα, ῥῆς, καὶ δέκα. 7 Dorice ἑκαπ. 8 Ionice ὀδῆ-

κόντα.

Derivantur & alia numerativa ab his numeralibus

finita in πλῆς, πλῆσις, & αἷς, ut διπλῆς, ῥηπλῆς, τριπλῆς,

σενταπλῆς, ἑξαπλῆς, ἑπταπλῆς, ὀκταπλῆς, ἑνναπλῆς, δέκα-

πλῆς, & cetera. Id est, duplex, triplex, & cetera.

διπλά.

διπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος, ἑξαπλάσιος, ἑπταπλάσιος, ὀκταπλάσιος, ἑνναπλάσιος, δεκάπλάσιος, &c. *Fin*ta in *as* *f*eminina *sunt*, ἡμοιᾶς, δυᾶς, τριᾶς, τετραᾶς, πεμπᾶς, ἑξαᾶς, ἑπταᾶς, ὀκταᾶς, ἐνναᾶς, δεκαᾶς, χιλιάς, μυριάς, *unitas*, *duitas*, *trinitas*, *quaternitas*, *quinarius*, *senarius*, *septenarius*, *octonarius*, *nonenarius*, *denarius*, *mille-narius*, *decies millenarius*. *Et illa*, *quæ dierum spatium significant*, τεταῖος, τεταρταῖος, πεμπᾶτος, ἑκταῖος, ἑβδωμῆος, ὀγδοῖος, ἐνναῖος, δεκαῖος, δωδεκαῖος, *tertianus*, *quartanus*, *quintanus*, &c. *id est*, *erumpens*, *aut aliquid agens die tertio, quarto, quinto, sexto, &c.*

GRADVS COMPARATIONIS.

Comparatiuus in *περ*: Superlatiuius in *τατος*. *Quæ* verò terminationes adiectiuorum admittant comparationem & qua ratione aut litera tollatur, aut vocalis permuteretur, planum est ex sequentibus exemplis, quæ in singulis terminationibus collocauimus loco præceptionum.

ἰσοδόχος, ἰσοδόχ^{ος}περς, ἑτατος, *gloriosus*.
 ἡσῶος, ἡσῶ^{ος}περς, ἡσῶτατος, *mitis*.
 σοφός, σοφ^{ος}περς, σοφ^{ος}τατος, *sapiens*.
 ὠν, ὠ^{ον}ρρον, ὠ^{ον}ρρονίστερος, ὠ^{ον}ρρονίστατος *modestus*.

αἰ, μείλας, ² μιλάνπερς, μιλάντατος, *niger*.
 ης, χαρίης, χαρί^{ης}στερς, ἑτατος, *gratiosus*.
 ης, ὁσιβῆς, ὁσιβ^{ης}στερς, ὁσιβίστατος, *pius*.
 ης, ἀπλῆς, ἀπλ^{ης}στερς, ἀπλίστατος, *simplex*.
 υς, ἄρϋς, ἄρϋ^{υς}περς, ἄρϋτατος, *latus*.

Ex *ος*, ³ *præcedente longa vocali vel natura vel* *positione*, fit ὅπερς, & ἑτατος, *per ὁ μικρὸν*: *ut* ἰσοδόχος, ἡσῶος: *alioqui si præit brevis*, *per ὠπερς*, & ὠτατος, *ut* σοφός. *At* κατός, κατ^{ος}περς, κατότατος, *u. a. uis*: σενός, σεν^{ος}περς, σενότατος, *angustus*.

Irregulariter comparantur, ἀγαθός, *bonus*: *comparatiuius*,
 L. ii.

Dialia in
 τᾶιος.

περς, τατος.

ος { ὀπερς.
 ὠπερς

I ὠν ὠνίστερος.

2 ας αἰπερς.

ης ἑστερς.

ης ἑστερς.

υς ἔστερς.

υς ὕπερς.

Annotatio.

Comparationes irregulares.

4 *ratius*, ἀμείνων, εῤείων, ⁴ βελτίων, κρείττων, ληϊών, *meliore*
superlatius, ἀειστος, βέλτιστος, κράτιστος, λῆστος, & quan-
 doque, ἀγαθώτατος, *optimus*.

5 *Kakos*, κακός: *comparatius*, ⁵ κακίων, χείρων, ⁶ χει-
 6 ων, *peior*: *superlatius* κακίστος, χείστος, *psimus*.

7 *Kalós*, καλός, ⁷ καλίων, καλίστος, *pulcher*.

αἰχρὸς, αἰχρίων, αἰχρίστος, *inimicus*.

ἰχθρὸς, ἰχθρίων, ἰχθρίστος, *inimicus*.

ῥᾶδιος, ῥᾶϊων, ῥᾶϊστος *facilis*.

8 *lállos*, ⁸ λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax*.

9 φίλος, ⁹ φιλοπρεπής, ¹⁰ φίλτατος, per syncopen pro φιλά-
 10 τες, φιλωτάτος, *amicus*.

11 μέγας, ¹¹ μελίζων, μέγιστος, *magnus*.

12 πολὺς, ¹² πλείων, πλείστος, *multus*.

13 *Hæc* ¹³ βαθύς, *profundus*: *βραδύς*, tardus: *χλυνός*, ¹⁴

ὕψος. *altus*: ἡδύς, suavis: *παχύς*, *crassus*: *ταχύς*, celer: *εὐπύς*,
 14 *velox*: habent ὕψος, & ὕψατος, vt θυρός: *velion*, & ἵστος,
 14 *βαθίων*, *βαθίστος*, cæterum *ταχύς*, etiam facit ¹⁴ δάσ-

σων,

μικρός, *μικρότερος*, *μικρότατος*, *parvus*: vel *com-*
paratius ¹⁵ ἐλάττω, ὥτων, μέτων, *superlatius* ἐλά-

15 *χιστος*.

16 *Comparatio* & ex ¹⁶ substantiuo κέρδος, *lucrum*:
κερδίων, *lucrosior*: κερδίστος, *lucrosissimus*.

Comparatio
in substanti-
uis.

In verbis.

In aduerbijs

17 *Etiam in verbis locum habet*, ¹⁷ βάλω, *mitto*. *βελ-*
τερος, βελτίστος, *melior*, *optimus*: *φέρω*, *fero*: *φει-*
τερος, *prestantior*: φειρτίστος, φειρτίστος, & φειρτάτος, *prestan-*
tissimus.

In aduerbijs, *ἀνω* *supra*: ἀνώτερος, ἀνώτατος, *su-*
perior, *supremus*: *κάτω*, *infra*: κατώτερος, κατώτα-
 18 *τος*, *inferior*, *infimus*. *μέλα*, *valde*: μέλιον, μέλισσα,
magis, *maxime*: πόρρω, *longe*, πόρρωτερος, πόρρωτατος, *longior*
longissimus: ¹⁸ πέρα, *ultra*, πορρωτέρω, πορρωτάτω, *ultra-*
rius, *ultimum*: ἐγγύς *prope*, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel
 19 ἐγγύς, ἐγγύς, *propior*, *proximus*: ἔξω, *extra*, ἐξωτερος,
 19 ἐξωτάτος, *exterior*, *extimus*. ¹⁹

In partici-
pys.

In participio, ἰσχυρός, *validus*: ἰσχυρότερος, ἰσχυ-
 19 *ρότατος*, *validior*, *validissimus*.

In præpositionibus, ὑπὲρ, *suprà*, ὑπερτέρος, *superior*, ὑπερτατός, *superior, supremus*: ἀπὸ, *ante*, ἀπότερος, *prior*, ἀπὸτατός, & ἐλίσσας, *factaque crasi*, ἀπὸατός, ἀπὸατός, *primus*.

21 In præpos-
tionibus.

1 Tamen ὁ καὶ ἡ πείπιον, *ovos, maturus, mollis, facit πειπύ-*
περος, *maturior, mollior*. 2 Sic αὐτὰλας, *miser. 38. 4. 145. 26.* 2
7. fit ταλάντερος, *ταλάντατος, inferior, miserrimus, his*
duobus similia non inveniuntur. 3 Tamen ex κακόξε- 3
νος, *id est, male, aut neminem hospitio excipit, dixit*
κακόξεινότερος. *nam simplex est ξένος, hospes: pro quo*
poetæ ξένος. 4 Ἀρίων, ἔρ λαιών, *poetica sunt: sic λᾶσος, 4*
ἔρ ἀγαθώτατος, a communi ὁ ἡ λαιών, neutrum τὸ λαιών, ἔρ
crasi Attica λῶσος, 17. 28 47. 14. Pro βέλτιον *poetæ dicunt*
βέλτιρος, quod CLENARDVS format a verbo βάλ-
ω. Pro κρείττον, *Attico commune est κρείσσον, Dor-* 5
cæ κρίστων, ἔρ κείρων. 5 Poetice κακώτερος. 6 χρεῖαν 6
poeticum est, dativus κρείων, versu et in u, ἔρ syncope li-
terarum ου, χέρη, sic in accusativo χέρη pro χρεῖονα: ἔρ in 7
nominativo plur. χέρη pro χρεῖονες. 7 κακίαν ἔρ κακί-
σος, *videntur formari a substantivo τὸ κάκος, ἔς, pul-* 8
chritudo. 8 λαλίστερος, ἔρ λαλίστατος *Attica sunt. Attici*
cum non raro a positiuis in ος, formant comparatiua in
ίςτερος, ἔρ superlatiua in ίστατος: unde sunt illa ὀλίγος, pau-
cus, ὀλιγίστατος, atque ὀλίγιστος, paucissimus, λαγνός, libidi-
nosus, λαγνίστερος, λαγνίστατος, libinosiss. ὀφθαλμός, *absenta-*
tor, ὀφθαλμίστατος, obsonijs deditiss. Atque horum formam
sequuntur, ὁ ἡ ἀλαζών, *ovos, superbus, ἀλαζονίστατος, super-*
biss. ὁ ἀρπαξ, *αγρος, rapax, ἀρπαγίστατος, rapaciss.* ὁ βλαξ, *ελα-*
κός, mollis, βλακίστατος, molliss. ὁ κλέπτης, *υ, fur, qui res alie-*
nis aufert, atque callidus, ἔρ taciturnus: κλεπτίστατος, fu-
raciss. callidiss. ἔρ maxime taciturnus: ὁ κλέκτης, *υ, mor-*
δαξ, κλεκτίστατος, mordacissimus: ὁ πότης, υ, potor, bi-
bulus: ποτίστατος, potor maximus: ὁ ἡ ψευδής, ἔος, mendax,
ψευδίστατος, mendacissimus. Jones autem pro Atticis ίςτερος
ἔρ ίστατος, *dicunt, ίςτερος ἔρ ίστατος: quibus tamen Attici*
quoque interdum utuntur: unde illa, αἰδέιος, αἰδοίσι-
ρος, venerabilis, venerabilior: ἀκρατος, ἀκρατίτερος, ἀκρα-
τίστατος, ἔρ Ionice ἀκρητίστατος, merus, purus, rior, rissimus:

κακώτερος

βέλτιρος.

κρείσσων.

κείρων.

κακώτερος.

χέρη, χέρηαι

χέρηες.

Atticismus

ος, ίςτερος.

ίστατος.

ὀλιγίστος.

Ionismus.

ος, ίςτερος.

ίστατος.

ἀσμενέστα.

ψίττος.

πτωχίστιρος.

Atticissimus.

ος, αἰτίρος.
αἰτάτος.

μειχρίτατος.

μειχρίτατος.

μωχάτος.

φίλιτος.

μέσων.

πλείων, τὸ

πλείον, πλείων.

πλείων.

- ἀμορφος, ἀμορφίστιρος, ἀμορφίστατος, *deformis, ior, missimus*.
 ἀναγκάσιος, ἀναγκασίτατος, *necessarius, maximè necessarius*: αἰνιπός, αἰνιπώτερος, *molestus, molestior*: ἀπονος, ἀπονεύστερος, *labore carens, facilius, faciliior*: ἀρχαῖος, ἀρχαίστερος, *antiquus, antiquior*: ἀσμενός, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, *lubens, lubentior, issimus*: hinc ἀσμενέστατα, *libentissimè, cupidissimè*: ἀφθονός, ἀφθονέστερος, ἀφθονέστατος, *abundans, abundantior, issimus*: ἀφνειός, ἀφνειόστερος, ἀφνειόστατος, *locuples, locupletior, issimus*: γεννῆος, γενναίτατος, *generosus, generosissimus*: δικαίος, δικαίστερος, *iustus, iustior*: ὅπι τῆς εἰδος, ὅπι τῆς εἰδέστατος, *commodus, commodissimus*: ὀψίος, ὀψιέστερος atque ὀψίτατος, *flagitiosus*: item tardè veniens. ἀπείσιος, ἀπείσιστερος, *ravus, ravior*: ἀσπαύσιος, ἀσπαύσιστερος, ἀσπαύσιστατος, *studiosus, studiosior, studiosissimus*: πτωχός, πτωχέστερος ἢ πτωχίστιρος, *pauper, pauperior*: ῥάδιος, ῥαδίστερος, *facilis, faciliior*: ἐσπιδυμός, ἐσπιδυμέστατος, *elatus, elatissimus*: ἀεχίος, ἀεχίέστατος, *pulcher, pulcherrius*. 9 Et Atticè, φιλαίτερος ἢ φιλαίτατος. Nam Attici ἀποστίνους in os, sepe formant comparatiua in αἰτίρος, ἢ superlatiua in αἰτάτος: unde illa, ἡπυχός, ἡπυχέτιρος, *quietus, quietior*: ἰδίος, ἰδιαιτίρος, ἰδιαιτάτος, *peculiaris, magis peculiaris, maxime peculiaris*. ἰσός, ἰσώτερος, ἰσώτατος, *aquus, equior, equissimus*: μέσος, μεσώτερος, μεσώτατος, *medius, magis medius, maxime medius*: μειχρός, μειχρίτατος, ἢ μειχρίτατος, *adulter, maximus adulter, siue mæchus*: μωχός, *locus abditus, μωχίτατος, ἢ μωχίτατος, atque μωχάτος, intimus*: πλήσιος, πλησιέστερος, ἢ Ionice πλησιέστερος, *propinquus, propinquior*: πρῶσιος, πρῶσιέστερος, πρῶσιέστατος, *maturè veniens, maturior, maturimus*. 10 Poeticè φίλιτος. 11 Et poeticè, μέσων, quia voce usus est ἢ Xenophon. 12 Poeticè πλείων, neutrum πλείον plus, ἢ Atticè πλείων, ac Ionice πλείων, πλείονος. 13 His adde βραχύς, *brevis, brevior, brevissimus*. 14 Sic βραδύς, βραδύων: βραδύς, βραδύων, βραδύων, *brevis, brevior, brevissimus*. 15 Sic παχύς, παχέων: παχύς, παχέων, παχέων, *paucus, paucior, paucissimus*. 16 Et ἡπύων. Attica sunt communiter ἡπύων, ἢ ἡπύων, atque ut

et βίαιον, formatur à βαιός, & reliqua in αιν, de qui-
 bus numero precedente, ab υς, sic ἰαίαιον, ab ἰαίης par-
 tius, ἰίης, ταις, per: quod etiam, ut precedentia format
 ex se ἰαχύντες, ἰαχύντατος, & ἰαχύν, ἰαχύντες: un-
 de ἰαχύν, minimè, paucissimè: hinc etiam aliud com-
 paratiuum ἰαχύντιος, infirmior. nam apud poetas non
 raro comparatiua & superlatiua nunc à comparatiuis,
 & nunc à superlatiuis ducuntur: αἰών, propius, αἰω-
 νίος, proximius, αἰωνότατος, proximè: est autem αἰών, com-
 paratiuum προἰών, verso in α λῶγum, ab ἰών, à positivo
 ἰγνός, quod comparatur ut βαδύς, βαδύτιος, βαδίων, βα-
 δίων: ἰγνός, ἰγνύτιος, ἰγνών, ἰών, neutrum ἰών, unde
 αἰών: ἰγνός, extremus, superlatiuum sine positivo: hinc
 ἰγνότητος, omnium extremus, κακός, malus, χείριον, peior,
 hinc χείριος, multo peior: superlat. χείροτος, pessimus,
 unde χείροτιος, multo peior: κώδιος, clarus, honorifi-
 cius, κώδιστος, illustriss. hinc κώδιστος, omnium illustriss.
 ὀγαδός, bonus, λαίον, melior, hinc, λαίοντιος, multo melius:
 ἀντί, ἀντίτιος, ante, rior, ἀντιέτιος, prior, multo ante-
 rior, ἰαδός, facilis, ἰαίον, facilior, hinc ἰαίοντιος, & ἰονί-
 οντιος, facilius, & ἰονίτιος, facilior: dicunt etiam Iones
 ἰνιδός, & ἰνίος poeticè pro ἰαδός, dissoluta diphthongo &
 verso α in η: hinc ἰνιδίος, pro ἰαδός, facile & ἰνίος pro
 ἰαδός, facillimus, unde ἰνίος, pro ἰαδός, facillimè.¹⁶ Sic ὁ 16
 βασιλεύς, rex, βασιλεύτιος, pro βασιλαιντίος, id est, qui ma-
 iori est regno præditus. βασιλεύτατος, inter reges pri-
 mus, regno dignissimus: θεός, Deus, θεώτιος, diuinior:
 τὸ μῆκος, ἰος, longitudo, μῆκυστος, longissimus, hinc μῆκυστα
 longissimè: sunt qui malint referre ad ὁ ἢ μῆκος, ἰος pro-
 lixus: ἀλὶ ad μακρός, ἢ, longus. τὸ πῖος, πῖος, pingue, πῖοτα-
 τος, pinguisimus. τὸ ὕψος, ἰος, altitudo, ὕψιτιος, altior, ὕ-
 ψιστος, altissimus: vel ab aduerbio ὕψι altior.¹⁷ Sunt qui 17
 malint ducere βίαιτιος & βίαισιος, à βέλομαι, volo, cu-
 pio, ut ab ὀπτο, optimus: sic a δίο, ligo, conuicio in vincu-
 la, poetice δύν, δύντιος, secundus, posterior, inferior δύν-
 τος, secundus, ultimus.¹⁸ πῆξ ante consonantes, & 18
 πῆξν ante vocales. Porro πῆξντιος & πῆξντατος ad-
 uerbia à nominibus πῆξντιος & πῆξντατος facta esse
 band

αἰών ab υς.
 ἰαίαιον.
 ἰαίης.

Comparati-
 ua & su-
 perlatiua
 à compara-
 tiuis & su-
 perlatiuis.

*Aduerbia
dicta à no-
minibus
comparati-
uis & super-
latiuis.*

haud inconuenienter dicere poterimus. Nam sepe-
merò aduerbia ducuntur à nominibus comparatiuis &
superlatiuis, ac modò quidem similia sunt neutro vel sin-
gulari, vel plurali: modò formantur à genitiuo plurali in
ων, abiecton, vel in ε mutato: ut ὁρῶν τον, ὁρῶτα, & ὁρῶτως, primum à ὁρῶ-
τος, primus: sic ἀλκιδέστερον, ἀλκιδέστερον, ἀλκιδέστερος, uerius
ab ὁν ἀλκιδής, ἀλκιδέστερος, uerius, uerius, atque sine ε, ἰχθυ-
τίστος, propius, ἰχθυότατος, proximè, ἀβύσσος, ἰχθυότις, ὕψιστος,
propè, propior, proximus: ἐνδοτέον, interior, ἐνδοτάτω, in-
timè, ἀβύσσος, ἐνδοτέρος, ἐνδοτάτος, intus, interior, intimus,
seu penitissimus: ἐκαστέον, longius, ulterius, ἐκαστάτω, lon-
gissimè ab ἐκ, seu ἐκείν, de longè, procule. ἐξωτάτω, ex-
timè, ab ἐξω, ἐξωτίς, ἐξωτάτος, extra, exterior, extimus:
κατωτέον, inferius, κατωτάτω, infimè, ἀκάτω, κατωτίς, 15
κατωτάτος, infra, inferior, infimus: μακροτέον & μακρότι-
ρον, longius, ulterius, ἀ μακρός, longus μακρότερος, longior:
quod μακρότερον & μέγιστον, longior: significat & maior, tum
refertur ad μακρότερον & μακρότερον, prius, ulterius,
ἀ πάρος, παρτίς, παρτίστος, antea, prior, primus, πορ-
πτεον & πορπίτερον, longius, πορπίτάτω & πορπίτάτω, lon-
gissimè ἀ πόρρα, πορπίτερος, πορπίτάτος, longè, longior, lon-
gissimus. μεσσωτέον, ulterius, (unde τὰ μεσσωτέον, ul-
teriora) μεσσωτάτω & μεσσωτάτω, longissimè, ἀ μεσσω,
μεσσωτίς, μεσσωτάτος, ultro, ulterior, ultimus, seu lon-
gissimus, sic παρτίτεον & παρτίτατον, à nominibus παρτί-
τερος & παρτίτατος, ulterior & ultimus, hæc uerò fi-
unt à positiuo παρτίς, id est, qui est ultra, exterior.
Attici enim à quibusdam positiuis in αῖς formant com-
paratiua in αῖτερος, & superlatiua in αῖτατος, pro αῖτε-
ρος & αῖτατος, syncopato uidelicet ο: unde sunt illa γε-
ραίς, γεραίτερος, γεραίτατος, senex, seu antiquus, ior, is-
simus: παλαιός, uetus, senex, παλαιότερος, antiquior
(hinc παλαιότερον, iampridem antea) παλαιάτατος: anti-
quissimus: παλαιάτατος, qui sunt ætate prouectissima:
15 ὀψαῖος, ὀψαίτερος, tardus, tardior. 19 His atque illis,
quæ precedenti scholio enumerata sunt. at ἀφ᾽ ὧν, sta-
tim, continuo, ἀφ᾽ ὧν, celerior: ἐπὶ ὧν, retrò, panè:
ἐπίτερος,

*Atticissimus
αῖς, αῖτερος,
αῖτατος.*

ἰστέρος, posterior, sequens à tergo; ὀπίστατος, postremus, ultimus.

VERBALIA.

Proficiſcuntur. à 1 personis perfecti passiui, ab-
lato augmento.

2 A prima persona fiunt finita in *μᾶ* & *μος* 3 *πῖ*-
περγμᾶ, egi; rem gessi, *τὸ περγμᾶ*, factum, negotium, 3
res 4 *ψαλμᾶ*, cantalus sum: ὁ ψαλμὸς, caninus, psalmus. 4

A secunda is 5 *λέξῃ*, dictus es: ἡ λέξις, dictio: & *ισ*, 5
sed ferè cum 6 *α*, *ου*, *δου*, 7 *κρίσῃ*, indicatus es: ἀκρισία, 6.7
indiscretio, nullus delectus: 8 *τίθεῃ*, ordinatus es: ὁ- 8
ταξίς, bonus ordo, disciplina. *ἐπίσῃ*, egiſti, rem ges-
ſiſti: *δυστυχία*, infelicitas in rebus gerendis.

9 A tertia *τις*, *τος*, *τις*, *τίθειν*, *ποι*. 10 *ποιῖν*, fecit: 9 *τις*, *τος*, *τις*,
ἵποι, *τις*, fidor, poeta. 11 *ἀκούῃ*, auditus est: ὁ ἀκούος, au- 10 *τίθειν*, *ποι*.
ditor. 12 *καχάρῃ*, signatus est: ὁ χαράκτης, signum. 11
13 *πέποται*, potus est: *τὸ ποτήριον*, poculum, 12 *διδίδωται*,
doctus est: *τὸ δίδωτον*, precium docendi. 13

Et ab hac persona formantur & illa in *έον*, quæ
tāquam gerundia sunt. 14 *γράφῃ*, scriptum est: 14 *τίον*.
γράφειν, scribendum est. Quod si tribus generibus
varientur, veluti gerundia fuerint: ὁ γράψῃς, ἡ γρά-
ψῃς, *τὸ γράψῃς*, scribendus, da, dum.

1 Haec personæ (ut antea dictum est) desinunt, prima,
quidem in *μᾶ*, secunda verò in *σαι*, *σαι*, *ξαι*, & tertia in
ται, litera verò, quæ in verbis has terminationes præce-
dit, in verbalibus non rarò mutatur in aliam, vel omni-

no deperditur: ut *φαίω*, appareo *πείραμᾶ*: *φίση*, vi-
ſio, non *φᾶμᾶ*: idem accidit plerisque alijs factis a ver-
bis in *αίω*, vel a polysyllabis in *ύω*, *ξεραίω*, sicco, *ἐξεραι-
ται*, unde *ἐξηραίνω*, & *ξηραία*, siccitas, pro *ξηραίνω*: sic a
θερμαίω, calefacio *θερμαίνω* & *θερμαίω*, calor: *ιχναίω*,
attenuo, *ιχναίνω*, & *ιχναία*, attenuatio: ὁ γράψῃς, humectio
ὁ γράψῃς, & ὁ γράψῃς, humectatio, humiditas: *φλεγμᾶ*,
inflāmor, *φλεγμᾶ*, & *φλεγμᾶ*, inflammatio. 2 Atq;
finita in *μῶν*: *μνάμᾶ*, reminiscor: *μνήμᾶ*, memini: 2

Formatio
verbalium
in *μᾶ*, *μος*.

Annotatio

Annotatio

αίω, *αμᾶ*.
αμᾶ, pro
αμᾶ.
αίω, *αίω*.
αία pro
αία.
μῶν.
μᾶ.

unde

unde ὁ μνήμων, ὄνος, memor : hinc etiam ducitur μνήμη, memoria : sic γνώμη, sententia ab ἰγνώμη, 113 34. abie-

πῖρεγμα.

Quid signi-
ficent in
cōpositione

α, υ, & δυς.
τίταξαι.

τῶρ.

τῶ

τῶ.

αἰδαίεσται.

πίπτει.

Annotatio.

3 εἶο. 3 A themate ἀπὸ πῶς vel ἀπὸ πῶ, μ. ξο. ago. rem

4.5 gero 4 Vide 85.5. 5 Vide 84. 6. α in compositione var a

6 significat : tamen ferè semper privandi vim habet, ut hoc loco, υ in compositis significat faciliè, proclivè, pronum, bonum, scitè, appositè : eius contrarium est δυς, quod significat in compositione difficultatem, impossibilitatem,

7.3 malum, & perniciosum. 7 Vide 85.33. 8 A themate

9 τῶ, μ. ξο. ordino, dispono. 9 Atque τῶρ, κτάμεν, possideo,

κίκτηται, unde ὁ κτήτωρ, οἶκος, possessor, & τῶρ, φλογίζω,

exuro, πφλογίζω, φλογίζω, fessio, in qua mactabantur

saes, eorumque setae flammis assumebantur : vocabatur

etiam ἰδῶρ, quo & ipsum verbae est ab ἰδῶρ, verbi

ἰδῶ, idem quod φλογίζω. Hinc quoque formantur quaedam

poetica in τος, κιδαιεύω, cithara ludo, κικιδαιεύω, κιδαι-

εύω, ὄος, ars cithara ludendi. hinc quoque ὁ κιδαιεύς, κ,

citharista, citharædus. unde rursus ἡ κιδαιεύς, ἰδός,

citharistria. nam à verbalibus non raro ducuntur alia

nomina, ut ἀεζύμα, ὁ ἀεζύματις, ἰος, negotiator, ἀεζύ-

ματικός, ad rem maximè pertinens, ἀεζύματιον, negoti-

olum, ἀεζύματιδης, ἰος, difficilis, intricatus. à σωζω, servo

σίωσαι, hinc abiecto σ, ὁ σωτήρ, ἡσς, servator, unde ἡ σω-

τήρ, servatrix, & ὁ σωτήριος, salutaris. unde rursus ἡ

σωτηρία, ας, salus, & σωτηριώδης, saluber, atque σωτηρι-

10 αλόν, precium, quod pro funeris elatione datur. 10 Vide 35

11 100.24. 11 Vide 86.9. 12 Α ἀεζύμα, μ. ξο, sculpo, sig-

12 no, imprimo. 13 πίπτει non est in usu, ac regulariter di-

13 cendum est πίπτει per ο μίγα, à πίνω, bibo seu sorbillo,

futu. πῶσω, præteritum πίπων, tanquam à πῶω, μ. ασι,

ut dicitur in Investigatione thematis, in verbo πῶω : ta-

men ποτῆρος scribitur per ο μικρόν : nam, ut superius di-

ximus, litera quæ præcedit terminationes μεν, σαι, ται, in-

terdum mutatur in aliam in verbalibus, præcipuè verò

à verbis in ἰα, ἰω, ἰα, dissyllabis : sed in huiusmodi (ut po-

stea dicitur) si penultima verbalis sit longa, dicitur

tanquam à verbo circumflexo : si sit brevis, tanquam à

verbo in μι. Vide Investigationem thematis in verbo

ἰχω.

14 Vide inuestigationem thematis in verbo δια-
κω. 15 Α χειρὸς scribe.

Deducuntur præterea infinita penè verbalia a perse-
cto medio, ablato quoque augmento, & verso a in os aut
ut à λέω, dico, perfectum medium λέλογα, unde ὁ λόγος,
sermo: sic ab ἵκισθαι, mitto, perfectum medium ἵκισθαι,
unde ἡ ἱκισθὴ, epistola. Porro quæ fiunt a βάλλω, iacio
& compositis, penultimam per o efferuntur, ὁ βόλος, &
ἡ βολή, iactus.

Funt quoque plurima verbalia à verbis in ω, migran-
te ω, in εἰα βασιλεύω: regno, ἡ βασιλεία, regnum.

Appendix de quatuor residuis

nominum deriuatorum formis: nempe patrony-
micorum, possessiuorum, diminutiuorum
& denominatiuorum.

Cum è septem nominum deriuatorum formis, tres tan-
tum Clenardus attigerit, nempe nomina comparatiua, su-
perlatiua & verbalia, videtur hic locus exigere, ut de
alijs quoque aliquid dicamus: ac primam quidem de pa-
tronymicis: deinde vero de possessiuis, diminutiuis ac
denominatiuis. patronymicum igitur nomen est, quod
deducitur à patris nomine, & filium significat, ut à κρό-
νος, κρονίδης, Saturnus, Saturnides vel Saturnius, id est
Saturni filius. Interdum etiam, sed raro, ab aui nomine
formatur. præcipue si à Ioue originem traxerit, ut Αἰα-
κίδης, Αἰακίδης, Aeacus, Aeacides, id est, Aeaci nepos. Ali-
quando etiam, sed rarius, à matris nomine, ut ἡ Λατώ, τῆ
Λατοῖδος, ἡ Λατοῖδος, Latona, Latonides, nempe Apollo Lato-
næ filius. Ducuntur vero patronymica masculina, à
tribus declinationibus: à prima quidem verso ac velus,
in αῖδης, Αἰνῖας, Αἰνεαῖδης, Aeneas, Aeneades. Ἰππῖτης,
Ἰπποτάδης, Hippotes, Hippotades: à tertia vero, verso os
in ἰδης, Πριάμος, Πριάμῖδης, Priamus, Priamides: vel e-
tiam in εῖδης, quum scilicet terminationem os præcedit.
Ἡλιος, Ἡλιαῖδης, Sol, Solis filius. à quinta autem mutan-
do os genitivi in εῖδης: ὁ Πηλεὺς, τῷ Πηλέϊ, Πηλεΐδης, &
cresci

ἡ ἐκείνη.

Appendix.

Verbalia in

os, & ducta

à præterito

med.

βόλος & βο-

λή à βάλλω.

εἰα ab ω.

Patrony-

micum

quid & unde

deducatur.

A patre.

Ab aui.

A matre.

Patrony-

micorum

masculino-

rum forma

tio.

Annotatio.

Ab iōnes,
fit iōnes, &
iōnes.Epenthesis.
iōnes.

Syncope.

Ionismus.

iōnes pro iōnes.

Iapetionides
Patrony-
micorum
feminino-
rum forma-
tio.

iōnes.

iōnes.

iōnes.

Iapetionides.

Possessio-
rum termi-
nationes.iōnes, iōnes,
iōnes, iōnes,
iōnes, iōnes.Diminuti-
ua mascul.iōnes, iōnes,
iōnes, iōnes, iōnes.

crasi Iulidēs, quum enim terminationem idēs, præcedit
a vel o, vocales ii & oi coalescunt in diphthongum ei, oi.
Cæterum in Iulidēs, & reliquis in idēs, genitiuis. Ionice
est iōnes, unde quoque formatur patronymicum, iōnes Iulidēs,
iōnes Iulidēs, & epenthesi iōnes a poetis in patronymicis fami-
liari, iōnes Iulidēs, iōnes Iulidēs, & Ionice Iulidēs, a-
pud Homerum primo versu Iliados. Vtuntur etiam in-
terdum poete in patronymicis syncope, epenthesi contra-
ria: ut iōnes Iulidēs, iōnes Iulidēs, iōnes Iulidēs, & syncope iōnes
iōnes, Eetides, Eetionis filius. Iones autem patronymica
in idēs formant in iōnes, iōnes, iōnes: Iulidēs, Iulidēs:
sic à Iapetēs, Iapetidēs: Ionice Iapetidēs, iōnes Iapetidēs,
syncope Iapetidēs, à quo genitiuo aliud rursus pa-
ronymicum formatur, iōnes Iapetidēs, Iapeti filius
nempe Prometheus, apud Hesiodum. Patronymi-
ca feminina formantur eodem modo à primitiuis: sed
quum masculina desinunt in idēs aut iōnes, femin. reie-
ctodēs, desinunt in idēs, aut idēs: ut iōnes Hæc: iōnes Hæc, iōnes
Hæc: iōnes Kādēs, Cadmus, iōnes Kādēs, iōnes Kādēs, & poetice
inserto (ut sepe aliis fit) iōnes Kādēs. Pauca etiam fe-
minina inueniuntur finita in iōnes ut iōnes Adexēs, iōnes Adexēs,
iōnes, Adrastus, Adrastris filia: tamen precedente aliter i, de-
sinunt in iōnes, iōnes Hæc, iōnes Hæc, Eetion, Eetione, Eet om-
nis filia. Porro ab Iulidēs, fit Iulidēs, Penelope, Icaris filia
Et hæc de patronymicis.

Possessiva verò, quæ tam à proprijs, quam appellati-
uis derivantur, desinunt in iōnes, iōnes, iōnes, atque iōnes, &
iōnes, quæ plenitudinem quandam indicant: ad iōnes, ad
iōnes, ad iōnes, humanus, ab ad iōnes, homo: iōnes
iōnes, mare, iōnes iōnes, marinus: iōnes iōnes, lapis, iōnes iōnes
iōnes, iōnes, lapidosus: iōnes iōnes, gratia: iōnes iōnes, et iōnes, gra-
tiosus: iōnes iōnes, arena, iōnes iōnes iōnes, iōnes, & iōnes iōnes,
et iōnes, arenosus.

Et hæc de possessivis.

Diminutiva etiam & à proprijs & ab appellatiuis
ducuntur: ac masculina quidem sex formas habent, iōnes,
iōnes, iōnes, iōnes, iōnes, iōnes, neutra ve-
rò unicam, n. Exempla masculinorū, iōnes, iōnes,
Bacchy-

Bacchylides, Bacchulus. *μωγεῖς, μωζιαν*, stultus, morio: hic notandum, duas syllabas excedentia habere semper: ante *ω*, *Ρόδοις*, *Ρόδαις*, Rhodius, Rhodiolus: *Ζηνόδορος*, *Ζηνός*, Zenodorus, Zenodorulus: *ἀνδρῶπις*, *ἀνδρῶπιος*, homo, homunculus, *ναῦτις*, *ναυτίλος*, nauta, nautulus: *διονύσιος*, *διονύς*, Bacchus, Bacchulus: siue Dionysius, Dionysiusculus. Exempla femininorum, *ὑψιπύλη*, *ὑψιπύλην*, Hypsipula, Hypsipylula: *κρήνη*, fons, *ἡ κρήνη*, *ἰδος*, fonticulus: unde *κρηνίδες* & *κρηνίδες*, de fontium: *ὁ κῆρ*, *ἡ κῆρ*, puer, vel puella, *ἡ περσις*, puella: Neutorum τὸ εἶδος, *εἰς*, *δῖος*, forma, formula, vel cantio, cantuuncula, siue Oda, Odala. Hinc Pindarus suas Odas *Εἰδῶν* appellavit & Theocritus suas Eclogas, *Εἰδῶν*, quasi Odulas vel parvas poematis formas.

Et Diminutiva quidem sic habent.

Denominativorum autem, quæ ab alijs nominibus profisciscuntur, variæ sunt species: ac possumus fere ab unoquoque adiectivorum genitivo ducere masculinæ in *ω*, femininæ in *τις*, *ια*, *ύμ*, & neutrarum: ut à φίλος, amicus, *ὁ φίλος*. Philo: *φιλότης*, *φιλία*, *φιλοσύμ*, amicitia: τὸ φίλον, amicum, ab *ὁ σωφρων*, *τὸ σωφρονος*, id est, temperans, sit *σωφροσύνη*, temperantia, non autem *σωφρονισμό*: nam in huiusmodi syncopatur *ω*, formantur quoque femininæ in *ια* à dativis pluralibus participiorum vel nominum quintæ declinationis, finita in *ων*. ut ab εἰπὼν, sum, participium, *ὡν*, *ὄντος*, existens, dativus pluralis *ἔσσι*, unde *ἔσσια*, essentia: sic ab *ὁ γέρον*, *ὄντος*, dativus pluralis *γέροντι*. unde *ἡ γερουσία*, senatus, senum conventus. sunt præterea ab adiectivis in *ος* alia adiectiva in *ἰνός* & *ἰμος*: ut ab *ἀπειρος* sit *ἀπειρίτος*, infinitus: pro quo Homerus dixit *ἀπειρίτιος*, longam corripiciens, & brevem producens, a *φαιδρός*, sit *φαιδείμος*, & abiecto *φαιδείμος*, clarus, purus, fulgidus. Fiunt quoque ab adiectivis primæ declinationis contractorum substantiva in *ια*, ut ab *ὁ κῆρ* *ἡ κῆρ*, verus, a, sit *ἡ ἀλήθεια*, veritas. Et rursus, a substantivis fiunt adiectiva in *αῖος*, *αἰός*, & *ιος*, ut ab *ὁ σπῆμας*, cursus, *ὁ κῆρ* *ἡ κῆρ*, celer, velox, cursu valens: à τὸ ἄλγος, dolor, tristitia, sit *ἀλγῶν* pro ἀλγῶντιος

Fem. *ω*, *ια*
Neutra *ια*
Notio.

Pindari
Εἰδῶν.
Theocriti
Εἰδῶν.

Denominativorum
deductio.
Masc. in *ω*.
Fem. in *τις*
ια, *ύμ*.

Notio.
ἰνός, *ἰμος*.
ἀπειρίτιος.
φαιδείμος.
αῖος.
αἰός.
ιος.
ἀλγῶν.

λ in γ Atticè mutato, molestus, difficilis, tristis: ab ἡ-
 πίστα, ns, proximè sequens dies, sit ὁ κὶ ἡ ἐπείνος, crasti-
 nus, quotidianus: sic ab ὁ αἰών, αἰώνος, ævum, eternitas,
 sit ὁ κὶ ἡ αἰώνιος, æternus, secularis, perpetuus: atque nō
 pauca primæ in τns, quæ velut adiectiva sunt, ut ἀδ-
 μος, populus, ὁ δημότης, & plebeius, tribulis: ab οἶκος, do-
 mus, ὁ οἰκίτης, & domesticus.

IN DECLINATIONES SIMPLICES.

Annotati-
 ones in pri-
 mam decli-
 nationem
 simplicium.
 Vocativus.
 à a nomina
 tikon.

Primæ declinationis nomina in as, quædam
 I recepto more genitivum faciunt in ā, Θωμάς,
 I Θωμά Thomas: sic Ἀννίβας, Annibal: Ἡδορῶρας, Pytha-
 γoras: παρριόδας, Parricida: Ἀρχίτας, Architas: & item a-
 lia consimiliter.

2 Vocativus nominum in τns, exit in α breue, το-
 ξότης, sagittarius: ἱππηλάτης, equitator: προ-
 φητα: ὁ τοξότα, ἱππηλάτα: προφήτα. sic gentilia: Σκύ-
 θης, ὁ Σκύθα, Scytha, & poetica in τns, κυνῶπις, inuere-
 cundus: πωλῶ, vendo: τριβῶ, tero: γεωμέτρης, geometra.
 βιβλιοπώλης, bibliopola: παιδοτρέτης, paedotriba: ὁ γεωμέ-
 τρη, &c.

In secundā:

Secundæ declinationis nomina Ἀθηνᾶ, Pallas:
 Ναυσικᾶ, Nausica, & μινᾶ, mina: servant α in geni-
 25 uo & dativo, Ἀθηνᾶς, Ἀθηνᾶ, &c. fiunt enim per cra-
 sim à desinentibus in α purum, Ἀθηνᾶα, Ναυσικᾶα,
 μινᾶα.

In tertiam

Tertiæ declinationis neutra in ὄν abijciunt v mo-
 re Attico, ἄλλο, aliud: τοῦτο, tantum, tam grande na-
 30 τι: τοῖοτο, tale: τοσούτο, tantum: sic pronomina τὸτο,
 hoc: ἐκεῖνο, illud: αὐτό, ipsum: interdum hæc habent
 v, τοιούτον, τοσούτον.

In quartam

Quartæ declinationis nomina deducta ex or ter-
 3 tiæ mutant α penultimam longam in ε, ναός, ναῖς, 35
 4 templum: λαός, λαῖς, populus.

+ Quinque etiā accusativum faciunt sine ν, Ἀθῶς,
 Ἀδῶ.

Ἄθω, *Athos sine Athos mons Gracia*: ἰως, ἰω, *aurora*:
 Κίω, Κίω, *Ceos sine Cea insula*: Κῶς, Κῶ, *Cos insula*: λα-
 γῶς, λαγῶ, *lepus*. Vnum quoque in ως, neutrum est, τὸ
 χριῶς, τῷ χριῶ *debitum*.

5 Dativus singularis declinationum simplicium,
 semper est diphthongus impropria α, η, vel ω.

6 Quintæ declinationis nomina, ὁ πατήρ, *pater*, τῷ
 πατέρει, & πατρός, τὸν πατέρα, tantum. ἡ μήτηρ, *mater*,
 τῇ μητέρει, & μηδός, τὴν μητέρα tantum, ad differentiam
 10 nominum ἡ παῖσα, *patria*: ἡ μήτρα, *matrix*.

Composita quædam polysyllaba in ων faciunt
 vocativum per ων, accētū retracto in ante penulti-
 mam, ὁ Ἀπόλλων, ὦ Ἀπόλλων, *Apollo*.

Monosyllaba circumflexa in ῦ; genitivum for-
 mant, ablato ε, ὁ Δρῦς, τὸ Δρῦ, *Dres*: ὁ τρῦς, τῷ τρῦ, *tres*: sic
 Πόδης, Πόδῃ, *Podes*, *solea*.

Idem faciunt diminutiva circumflexa in ῦς, ὁ Κα-
 μῦς, τῷ Καμῷ, τῇ Καμῷ, τὸν Καμῶν, *Camylus*: ὁ Βασι-
 κύλλος, τῷ Βασικύλλῳ, *Baculus*.

10 Nomen ὁ Ἰησοῦς, τῷ Ἰησῷ, τῷ Ἰησῷ, τὸν Ἰησοῦν, *Iesus*.

Hæc sunt Dorica, sed eorum declinatio est in commu-
 ni usu. Porro huiusmodi nomina magna ex parte sunt
 propria, eaq; innumera: nā huic regulæ subiiciuntur om-
 nia propria monosyllaba, γρᾶς, *gras*: Θας. *Thas*: sic πᾶς,
 15 πᾶ *pater diminutivum* ex πατήρ: & polysyllaba, quæ
 ante ας habent aliquā consonantem, Θωμᾶς, ᾶ, *Thomas*:
 Κηφᾶς, ᾶ, *Cephus*: Κοσμᾶς, ᾶ, *Cosmas*: Λυκᾶς, ᾶ, *Lucas*: Μη-
 νᾶς, ᾶ *Menis*: Χρυσολωεῖς, ᾶ, *Chrysoloras*: Ἀῖας, α, *gētīle*
 nomen: πάππας, α, *pater*: præterea tam propria quā ap-
 20 pellativa finita in ας purum, modo deriuntur aut à ver-
 bis circumflexis, aut à nominibus femininis, ut παρλοίας,
parricida, ab ἀλοία, *percutio*: Πωσανίας, *Pausanias*, ab ἡ
 ἀνία, *tristitia*. Dorica quoque sunt ὁ Ἀλεῖας, τῷ Ἀλεῖᾳ, *A-*
leuas: ὁ Λάας, τῷ Λάᾳ & Λάῳ, *lapis*.² Huiusmodi vocati-
 25 vus a poetis pro nominativo usurpatur: cui & præponi-
 tur nominativi articulus ἰ, Latini quoque ex his vocati-
 vii suos nominativos fecerunt, *Propheta*, *Scythia*, *geome-*
tra, *bibliopola*, *pædotriba*, &c. Hæc quoque vocativū per α
 faciunt

*In quatuor
 declinatio-
 nes simpli-
 ces.*

In quintā.

*Quæ nomi-
 na Doricam
 declinationē
 receperint.*

*Vocativus
 pronomina
 tivo.*

*Annotatio.
 Vocativus
 α à nomi-
 nativis.*

Vocatiuus
in τη.

Notio,
Annotatio.

3

faciunt, ὁ δάμης, lascivus: ὁ Πυεξιχμης, Pyæchmes: ὁ δάμης, Πυεξιχμης. Contra, sequentia in τη per η, non per α, faciunt ὁ Αἰήτης, Aceta: Ἀἰαπίτης, Aenereta: Καλλιπῆτης, Callipeta: φιλοθέρσιτης, Philothersites: ὁ Αἰήτης, Αἰαπίτης, &c. Non abs redicit, Longam. Si enim per ultima tertiæ α sit brevis, nō mutatur in quarta, ut ex Οἰβώμας Oenomau, nō dicitur, Οἰβώμας, sed Οἰβώμας. Illud quoque notandum, CLENARDI, regulam habere tantummodo locum in nominibus finitis in α: nam ex κείλας non dicimus κείλας, sed κείλας, funis, rudens. Hoc fit imi-

Atticismus.

4

Exceptio.

5

Aeolismus.

Dorismus.

tatione Atticorum antiquiorum, qui in omnibus huius declinationis accusatiui reiciebant. Inuenitur tamen τὸν λαγών. Hinc excipiuntur ea, quæ ablato ε formant genitiuum, de quibus in fine huius capituli verba facit CLENARDVS. Præterea Aeoles datiuus in α non subscribunt iota. Dores verò sæpè huiusmodi iota subscriptum negligunt. 19. 15. in quinta quoque declinatione non subscribitur i. Quare vel legendum, parissyllabicarum, ubi habetur simplicium: vel supplendum: Si designat in unam harum trium vocum, quasi diceret, Datiuus si singularis declinationum simplicium communiter nunquam est α, η, ω, per nudas vocales, sed semper est 6 diphthongus impropria α, η, ω. Vide 36. 27. & 37. 3. In horum etiam duali & plurali syncope locum non habet οἱ πατέρη, non πατέρη. Idem omnino iudicium de γαστήρη, γαστήρη, τῶν γαστέρων tantum, sic in duali & plurali.

Exceptio.

7

Aeolismus.

Non retrahunt tamen ὁ Λακιδαιμόν, Lacædemonius: ὁ Παλαιμόν, Palemon deus maris, quamuis habeant vocatiuum per ον Λακιδαιμόν, Παλαιμόν: neque etiam composita à φρήν, id est, mens, ut ὁ Σαίφρων, ὁ Σαίφρων prudens, bellicosus: neque etiam Aeoles unquam retrahunt, quamuis omnium finitorum in ον vocatiuos per ον, efferant.

Annotatio-
nes in nomi-
ni contra-
ctis, in α
vel α.

IN CONTRACTIONES.

Primæ declinationis contractorum accusatiuus ea, & per crasim η: sed quorum nominatiuus definit in η purum, etiam contrahuntur in

ἰη α, ἀφύης, ἀφύια ἀφύῃ, vel ἀφύᾱ, *ingeniosus*: ὕγις, ὕγια, ὕγιῃ vel ὕγιᾱ.

Contrahuntur etiam nomina in εος in omnibus casibus.

Sing. ὁ νόος, τῆς, *mens*, τῷ νόῳ νῶ, τῷ νόῳ νῶ, τὸν νόον, νῶν, ὧ νόο, νός.

Dual. τῷ νόῳ, νῶ accentu acuto, τοῖν, νόον, νοῖν.

Plur. οἱ καὶ αἱ νόοι, νοῖ, τῶ νόον, νῶν, τοῖς νόοις, νοῖς, τοὺς νόους, νῶς.

Sic ὁ ῥίος, *fluxus*, πλῖος, *navigatio*: & adiectiua ἀπλῖος, *simplex*: διπλῖος, *duplex*: quorum fœminina & neutra similiter ubique contrahuntur.

Fœm. ἡ ἀπλῖα ἀπλῇ, τῇ ἀπλῖας, ἀπλῆς, τῇ ἀπλῇ ἀπλῇ, τὴν ἀπλῶν ἀπλῇν: & ita deinceps.

Neutr. τὸ ἀπλῖον ἀπλῆν, τῷ ἀπλῖ ἀπλῶς, & cætera: vt in masculino: τὰ ἀπλῖα, ἀπλᾶ.

Neutra verò in εον, sic inflectuntur per crasim.

S. τῷ ὄσειν, ὄσῃν, ὄς, ὄσῃς, τῷ ὄσειν, ὄσῃν, τῷ ὄσειν, ὄσῃν, D. τῷ ὄσειν, ὄσῃν, acuto accentu: τοῖν ὄσειν, ὄσῃν, τὰ ὄσεια, ὄσῃα, Genitiuus & Dativus, vt in masculino.

Sic χρυσός, *aureus*: ἀργυρός, *argentius*: χαλκός, *æreus*: à finitis in εος, χρύσεος, ἀργυρεος, χαλκεος: pro χρύσεος, ἀργυρεος χαλκεος, irregulariter enim accentus locum suum non seruat. Fœmin. χρυσῇ, ἀργυρῇ, χαλκῇ. Neutr. χρυσῶν, ἀργυρῶν, χαλκῶν.

Neutr in υ, τὸ αἶς, *urbs*: τὸ πῶς, πῶς, *grex*: licet flectantur per εος, nusquam tamen contrahuntur.

Acuta in υς, τῷ εος, crasim patiuntur in datiuo singulari, nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali, ἰήδους, *suavis*: τῷ ἰήδῳ, τῷ ἰήδῳ, ἰήδῃ: οἱ & αἱ ἰήδῃς, ἰήδῃς, τῶς ἰήδῃς, ἰήδῃς.

Sed υς, υος contrahitur in nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plurali, ἰβήδους, *racemus*: τῷ ἰβήδῳ: οἱ & αἱ ἰβήδῃς, ἰβήδῃς, τῶς ἰβήδῃς, ἰβήδῃς, semper facta crasim υ. Sic νέκρως, *mortuus*: τῷ νέκρῳ, νεκρῷ.

Imparisyllaba in ες similiter contrahuntur in tribus illis casibus pluralibus, ἰβήδους, υος: τῷ ἰβήδῳ: οἱ &

*Nomina ἰλε-
παδῇ, quæ
per omnes
casus contra-
hantur fini-
ta in εος.*

εος.

εος.

*Nomina ἰλε-
γπαδῇ, quæ
in paucis ca-
sibus con-
trahuntur.
finita in υ,
εος: υς, υος.
υς, υος.*

ες, εος.

& ὁ βῶς, βῶς, τοὺς βῶς, βῶς: accusatiuus quoque singularis reperitur, τὸ βῶν, vt τοῦν, ab ὁ τοῦς, τῷ τοῦ, τῇ τοῦ, mens.

Comparati-
ua in omni.

ὄνα, ὄνα, ὄνα.
οἷς, ὄνα, ὄνα.
ὄνα, ὄνα, ὄνα.

Notio.

ὄνα, ὄνα.

ὄνα, ὄνα.
ὄνα, ὄνα.

ὄνα, ὄνα.

ὄνα, ὄνα.

ὄνα, ὄνα.

ὄνα, ὄνα.

Duplex con-
tractio in e-
odem nomi-
ne.

ὄνα.

Comparatiua in omni contrahuntur in accusatiuo singulari communis generis, tribus casibus pluralibus in omni genere, nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo: prius autem eliditur, ac deinde fit crasis ex o, & sequente vocali: ὁ καὶ ἡ μείζων, maior: τῷ καὶ τῇ μείζονος, τὸν καὶ τὴν μείζονα, μείζονα, μείζονα: οἱ αἱ & ὁ μείζονες, μείζονες, μείζονες: αὐτὸς καὶ αὐτὰς μείζονας, μείζονας, μείζονες (non μείζονες, vt τοὺς βῶς, βῶς, non ἑῶς: quod accusatiuus pluralis quinta declinationis semper contrahatur, vt nominatiuus) τὰ & ὁ μείζονα, μείζονα, μείζονα.

Sunt & aliæ terminationes in quinta declinatione per crasim factæ, ὁ πλακοῦς, πλακοῦντος ex πλακοῦς, πλακοῦντος, placenta: sic ὁ Σιμοῦς, Simois fluminis: ἡ Ὀπῶς, Opus, ciuitas in Locris, ἡ Ἀμαθοῦς, Amathus, ciuitas Cypri. Et ἡ πρῶς, πρῶντος, ex πρῶς, πρῶντος, honoratus. Et in ἡρ circumflexa, facta ex ἡρ, τὸ καὶ καὶ, cor: τὸ καὶ, καὶ, adeps, εἶσα, ἀκαίρως, καίρως, εἶσα, εἶσα. At παῖς, παῖδος, ἀπαῖς παῖδος puer.

¹ Præterquam in datiuo singulari, τῷ καὶ τῇ, ὄνα, τῷ καὶ τῇ, ὄνα. ² Inueniuntur tamen τοὺς βῶς, apud poetas: & in accusatiuo singulari τὸν βῶν, & in datiuo plurali τοῖς βῶσι. ³ Idem faciunt reliqua finita in ὄνα. 39. 36. ⁴ Huiusmodi crasis habet locum in adiectiuis, finitis in καί, 40. 1. ⁵ Sic τὸ, ἡρ ἡρως, ab ἡρ ἡρως, quod & poetice: ἡρ, ἡρως, vt.

Appendix de poetarum licentia in contrahendis nominibus.

Inueniuntur & multa alia nomina apud poetas contracta, ex quibus quedam duplici contractione afficiuntur: una quidem per omnes casus, vt de ἰός & similis dictum est, 16. 3. altera verò per eos tantum casus, in quibus ex declinationes contractæ, per quas variantur, contrahi solent: vt in ἡ οἷς, οἷς, ὄνα, ὄνα, & c. & c. 1, per omnes casus facta syneresi coalescunt in diphthongū, οἷς, οἷς, οἷς, οἷς.

αἰ, οἰ, &c. Ac rursus ex altera parte in nominatio, ac-
 cusatio & vocatio plurali in & ii, contrahuntur in i,
 ut in secunda declinatione contractorum, αἰ & οἰ, αἰ τὰς
 δῖας, & crasi δῖας, & per priorem syneresim δῖας: dicitur &
 οἰς. Eodem modo declinatur ἡ φθῖς, placenta. Inveniun-
 tur præterea hæc duo flexa per ἰδος: unde sunt illa, τῶν
 ἰδῶν, αἰ & οἰδῶν, τὰς δῖδας trisyllabicè. Bifariam quoque
 contrahuntur propria quedam finita in κλῖς, composita à
 τὸ κλῖος, τὴ κλῖς, honor: idque propter tot vocalium con-
 cursum: ut ὁ Ἡ'ε'κκλῖος, Hercules, τὴ Ἡ'ε'κκλῖος, si eos spe-
 ctes contrahes in us, Ἡ'ε'κκλῖας, & rursus, & in u contrahis,
 Ἡ'ε'κκλῖς: quo modo etiam in nominatio in contrahitur
 in ā, ὁ Ἡ'ε'κκλῖς, Ἡ'ε'κκλῖς, si verò aduertas ad duplex ἱ,
 constringes in ῖ τὴ Ἡ'ε'κκλῖος, Ἡ'ε'κκλῖος: hoc modo à τὸ
 σπῖος, τὸ σπῖος, τῶν σπῖν, dicimus, σπῖν, id est speluncæ: à
 genitio ἡ'ε'κκλῖος, Iones suum formant ex ῖ cunctis flex-
 o, in barytono facientes τὸ ἡ'ε'κκλῖος: Eadem varietas
 seruatur in reliquis casibus: sed in vocatio singulari du-
 plex u vel contrahitur in diphthongu n ei, ἡ'ε'κκλῖς, ἡ'ε'κ-
 κλῖς, vel alterum per syncopen abijcitur, ὡς ἡ'ε'κκλῖς, ἡ'ε'κ-
 κλῖς: quæ syncope in alijs quoque casibus habet locum, ut
 τῶν ἡ'ε'κκλῖν, ἡ'ε'κκλῖν, τῶν ἡ'ε'κκλῖν, ἡ'ε'κκλῖν. Sic in quibus-
 dam alijs nominibus habentibus duplex u, interdum u-
 num syncopatur, ut τὰ κλῖς, κλῖς, à τὸ κλῖος, honor: τῶν
 δουκλῖς, δουκλῖς: ab ὁ u ἡ δουκλῖς, ignobilis, infamis: τὰ
 χρεῖς, χρεῖς, à τὸ χρεῖος, debitum: τῶν ὄσας, ὄσας, oculi à τὸ
 ὄσας, quamuis quibusdam masculinum esse magis probe-
 tur ὁ ὄσας, & ὄσας dictum pro ὄσας, per declinationis me-
 taplasium, inuenitur enim τὸς ὄσας. Cæterum ἡ'ε'κκλῖς
 facit quoque Atticè in Accusatio τὸν ἡ'ε'κκλῖν, ut ὁ Χρῦς, &
 τὸν Χρῦς, quasi esset primæ declinationis simplicis, ut Ἀ'ε'κ-
 κλῖς, & τὸν Ἀ'ε'κκλῖν, de quo postea, in sequenti He-
 teroclitum tractatu.

φθῖς.

Propria fi-
nita in κλῖςσπῖν.
Ionismos.
in pro u.

Syncope.

τὰ κλῖς.
τῶν δουκλῖς.
τὰ χρεῖς,
τῶν ὄσας

Atticismus

HETEROCLITA.

Singulariter masculina sunt, διοῖς, vinclum: &
 ῥῖς, remus: ζυγῖς, iugum: κύκλος, circulus: λῆχος,
 Miij lucerna:

Nomina he-
teroclitica in
genere.

lucerna : *μοχλὸς*, *vestis* : *νῶτος*, *humernus* : *σῶμος*, *statio*

1 *libra* : *πᾶχος*, *collum* : pluraliter ¹ neutra, *δορυ*, &c. *reperimus* tamen etiam *κύκλος*, *λύχνος*.

2 Sic *fœminina*, ² *δίφρος*, *biga* : *κίλευθος*, *via* : & com-
mune, ὃ ἢ *τάρταρος*, *tartarus* : pluralia, *δίφρες*, *κίλευθα*,
τάρταρες.

Hæc *fœminina*, ² ἢ *γύναιξ*, *mulier* : ὁδὸς, *via* : πόλις,
ciuitas : *χείρ*, *manus* : in n. minatiuo & accusatiuo
dualis numeri sunt generis masculini, τὼ *γυναικαί*, ὁ
δῶ, πόλις, χεῖρ.

Declinatione
variantia

3 Declinatione ³ variant, *Δαίρης*, *Dares*, *κόμης*, *prin-*
ceps, *dux* : *μύκης*, *fungus* : τῷ *Δαίρι* & *Δαίριτος*, &c. *Ἄρης*, τῷ
4 *Ἄρι*, *Ἄριτος*, vel ⁴ *Ἄριος*, *Mars*.

5 Propria nomina primæ circumflexorum ⁵ habent
interdum casus parisyllabicos, ὁ *Ἀριστομένης*, *Ar-*
istophanes, τῷ *Ἀριστομένει* : & οἱ *Ἀριστομένηαι*, τοὺς *Ἀριστομέ-*
νας. Sic composita ab *ἔτος*, *annus* : οἱ *ἐπιαίτης*, *eos*, οἱ *ἐπιαί-*
ῖοι, τοὺς *ἐπιαίτας*. *septennis*.

Composita à
τῷ ἔτει, *et*

Quædam in æs quartæ vel quintæ, *ἥρος*, *heros* :

6 *Μίνως*, *Minos* : τῷ *ῶσι*, aut τῷ *ῶ* : sic *γίως*, *risus* : *ἔρος*, *a-*
mor : τῷ *ῶσι*, vel τῷ *ῶ*.

Etiam ὁ *νῆς*, τὸ *νῆ*, vel ὁ *νῆς*, τῷ *νῶσι*, *mens* : vt *βῆς*, *bois*
bos.

Composita
ab ὁ πτε, *et*

Composita à *ποῦς*, habent ὁδὸς vel *υ*, *δίπους*, *δίπο-*
δος, *δίπυ*, *bipes*. sic *τετῖπυς*, *tripes* : *ἐπιαίτης*, *septipes*. *Οἰδι-*
πυς, *Oedipus* : quod & *Οἰδιπῶδης*, *Οἰδιπῶδης*.

7 Sæpè
namque à genatiuo imparisyllabico formatur no-
minatiuus, qui declinatur parisyllabicè : ὁ *ἐπιαίτης*,
τῷ *ἐπιαίποδης*, vnde ὁ *ἐπιαπῶδης*, *ἐπιαπῶδου* : ὁ *μάρτυρ*, *μάρ-*

8 *τυρός*, ⁸ & ὁ *μαρτύρος*, *μαρτύρη*, *testis* : ὁ *ψίδυρ*, *ψίδυρος*, ὁ *ψί-*
δυρος, *ψιδύρη*, *susurro*.

Nominatiu
diuersitas.

9 Et alioqui diuersus est nominatiuus, ὁ *μάκρ*,
μάκρος vel *μάχρ*, *μακάρης*, vel *μακάρης*, *μακάρην*, *bea-*
tus : & alia quoque, τὸ *δάκρυ*, *δάκρυος*. & τὸ *δάκρυον*, τῷ
δακρύς, *lacryma*.

ὁ *Μασῆς* τῷ *Μασῶ* : vel ὁ *Μασεύς*, τῷ *Μασίῳ* : quod e-
tiam per υ scribitur, *Μαυῆς*, *Μαυῆς*.

τὸ *γόνυ*, τῷ *γόνυος*, & metatheli *γυνῶς* : & τὸ *γόνυος*, γόνυος,
γόνυος.

κατος, *γενν*: ¹⁰ τὸ δόρυ, δόρυος & δῆρος: ¹¹ & τὴ δῆρος, δῆ- 10
 ρατος: vel δῆρος, δῆρος, etiam δῆρος, δῆρος, & crasi δῆ- 11
 ρος, *hasta*.

Genitiuus quoque interdum varius est. eiusdem
 nominatiui, ἡ χερς, *της* ¹² χερς, & poeticè, *χερς*, *μαρπυ*
 unde receptus datiuus plura, *ταῖς*, *χερσί*, & genitiuus
 dualis, *ταῖν* *χεροῖν*, *λύγξ*, *λύγξος*, *σινγυλίου*, *λύγξ*, *λυγυκς*,
lynx.

¹³ Quandoque diuersa nomina eiusdem rei: sed
 casus partim sumuntur ab uno, partim ab alio: ἡ γυνή
inulitatum, pro quo ἡ γυνή *mulier*, *τῆς* *γυναικός*, *τῇ*
γυναικί, *τὴν* ¹⁴ *γυναικα*, ὁ γυνή, sine ξ: vt quandoque ὁ
 ἀνα, ab ἀναξ, *rex*, *τῆς* *γάλας*, *λας*, *τῇ* *γάλακτι*, ab inusitato
γάλαξ, nam tria, ἀναξ, *νυξ*, & *γάλαξ*, genitiuum habent
 in *κοι*, sed adest ¹⁵ pleonasmus literæ τ, ἀνακτις, *νυκτις*,
γάλακτος.

¹⁶ ὁ Ζεύς, *τῷ* *Διὶ*, *τῇ* *Δίᾳ*, ὁ Ζεῦ, *Iupiter*.

τῷ ὕδαρ, ὕδατος, ab ὕδα: etiam *τῷ* ὕδαρ, ὕδατος, *aqua*.

¹⁷ ὁ πολὺς, *πολλῷς*, *τὸν* *πολὺν*, & neutrum, *τὸ* *πολὺ*: re-
 liquos omnes casus in quouis genere ac numero
 sumit ab ¹⁸ inusitato nominatiuo *πολλός*, *τῷ* *πολλῷ*, *τῇ*
πολλῇ: ἡ πολλή, *τῇ* *πολλῇ*, *τῇ* *πολλῇ*: & sic deinceps.

ὁ μέγας, *μαγνός*, *τὴν* *μέγαν*, & neutrum, *τὸ* *μέγα*: cæ-
 tera omnia per tria genera & totidem numeros ac-
 ciipiuntur ab inusitato nomine *μεγάλος*, *τῷ* *μεγάλῳ*, *τῇ*
μεγάλῃ, ἡ μεγάλη, *τῇ* *μεγάλῃ*, & reliqua.

Neutra quædam in æ genitiuum habent in α-
 τος, ab inusitatis nominibus in ας, *τῷ* ἥπαρ, ἥπατος, *he-*
par, *iecur*: ab ἥπαρ, sic ¹⁹ ἡμέρα, *dies*: εἴδαρ, *esca*: φρίαρ,
puteus: σῖαρ, *adeps*, ἰδῖαρ, *esca*, *illecebra*: ὄνειαρ, *uti-*
lias.

Et hæcenus de nomine, pergamus ad verba.

¹ A nominatiuis singularibus neutris in ω, qui iam ex-
 oleuerunt, inueniuntur tamen τὸ δισμῶν, *ζευγὸν*, *τὸ* *τοῖον*. A
δισμῶν inuenitur, *τῷς* *δισμῶν*, *ut* *κύκλως*, *λύχνως*. ² Repeti-
 tur *δισμός*, *masc. gene in singulari*. Plural. *δισμοί*, *ἡγεμον*-
νικας, *sella curu'is*: nec mirum: nam sæpè genus d' electo
variatur, *ut* ὁ ἀσβολός, ὁ βάλος, ὁ θόλος, & Ἀττίαν ὁ ἀσβολός,
M. iij. *fuligo*:

²¹ Genitiui va-
 r. itas.

ταῖς *χερσί*.
ταῖν *χεροῖν*.

¹³ Eiusdem
 rei casus d

¹⁴ diuersis.
 ὁ γυνή.

ὁ ἀνα.

¹⁵ γάλα, γάλακ-
 τος.

¹⁶

Ζεύς,

ὕδαρ.

πολύς.

πολλή.

πολύς,

μέγας.

μεγάλος.

μέγα.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ατος.

ingium : ἡ νίκη, ης, ἔ τὸ νίκας, εος, *victoria* : ὁ θιενδός, ης, ἔ τὸ θιενδός, εος, *probrum* : ὁ ὑελ ἢ ὀρίζαντος, ης, ἔ τὸ ὀρίζαντος, ης, *ort-
ganum, herba* : ὁ ὄχος, ης, ἔ τὸ ὄχος, εος, *vehiculum* : ἡ σκάφη, ης, ἔ τὸ σκάφης, εος, *scapha, navis* : ὁ σκάτος, ης, ἔ τὸ σκάτος, εος, *te-
nebrae* : ἡ σπάρτη, ης, ἔ τὸ σπάρτον, ης, *funis*. Sic apud poetas
ὁ αἰγέλαρος, τὸ αἰγέλαρος, καὶ αἰγέλαρος, ἔ τὸ αἰγέλαρος, εος, ἔ
πας, *capricornius* : ὁ Βόρις, ης, ἔ τὸ Βοριός, εος, *Boreas, Aquil.* ὁ ὀρνυ-
ώτης, ἔ τὸ ὀρνυώτης, εος, *Gerion* : ἡ γερώνη, ης, ἔ τὸ γερώνης, εος, *auriga* :
ὁ παρόνος, ης, ἔ τὸ παρόνης, εος, *parricida, dicitur* ἔ τὸ παρ-
ρόνης, ης, ἔ τὸ παρόνης, εος, *atque* ὁ παρόνης, ης, *pro eodem* : ὁ
ὕδρος, ης, ἔ τὸ ὕδρος, εος, *aquarius, sydus Zodiaci* : ὁ ὕς, ης,
ἔ τὸ ὕς, εος, *filius*.¹⁰ *Datiuus* τὸ δόρυ, ἔ *metathesi* δὲ, ἔ 10
poetice δὲ, *subtrahitur ex diphthongo*.¹¹ Sic τὸ γῆρας, γῆ- 11
ρας, ἔ τὸ γῆρας, εος, *senectus* : τὸ ἔδας, ατος, ἔ τὸ ἔδος, εος,
pauimentum.¹² *Aeolicè* χῆρις, *pro subiunctiva vocali* 12
geminatur consona sequens.¹³ Poetæ tale quiddam sibi 13
*permittunt in multis nominibus, præcipuè in datiuo sin-
gulari secunda ἔ tertie declinationis, in accusatiuo sin-
gulari ἔ datiuo plurali tertie* : nam eos sumunt tanquā
nominatiuus singularis esset quinte : ut in datiuo, τῇ ἀλ-
κῇ, τῇ κλάδῃ, τῷ δειχόμενῳ, τῇ λείῃ, τῷ μέλιτι, τῷ παρδίῳ, τῷ
πολυπτάτῳ, τῇ ὕσμινι : pro τῇ ἀλκῇ, τῷ κλάδῳ, τῷ δειχο-
μένῳ, τῷ λείῳ, τῷ μέλιτι, τῷ παρδίῳ, τῷ πολυπτάτῳ,
τῇ ὕσμινι, ab ἡ ἀλκῇ, ἡς, robur : ἡ κλάδος, ης, *ramus* : ὁ δι-
χόμενος, ου, *semestris semiplena luna*. τὸ λῆτον, ου, *pannus
lineus* : τὸ μέλιτι, ου, *mulsium* : ἡ παρδίος, ης, *virgo* : ὁ
πολυπτάτος, ης, *multistrepus* : ἡ ὕσμινι, ης, *prælium* : sed
tanquam ab ἡ ἀλξ, ἀλκός : ἡ κλάς, κλάδος : ὁ δειχόμενος, λυος, :
ἡ λῆς, λῆτος : τὸ μέλιτι, ατος : ἡ παρδίῳ, ἴος : ὁ πολυπτάτῳ,
ατος : ἡ ὕσμινι, ἴος. In Accusat. τῇ ἰκτινῷ, α, τῷ λῆτι, pro
τῇ ἰκτινῷ, τῷ λῆτι, ab ἰκτινῷ, ου, *miluus* : τὸ λῆτον, ου, *pannus
lineus, subtile stragulum* : sed tanquam ab ὁ ἰκτινῷ, ἴος, ἡ
λῆς, λῆτος. In Datiuo plurali τοῖς δειχόμενοι, τοῖς δειχόμενοι,
τοῖς ἰκτινῶσι, τοῖς κλάδοι, τοῖς κείνοι, τοῖς κτινῶσι, τοῖς
πίτασι, τοῖς πρῶτοι, τοῖς πρῶτοι, τοῖς πρῶτοι : ἀ τὸ
δειχόμενον, ου, *mancipium*. τὸ δειχόμενον, ου, *arbor* : τὸ ἰκτινῶν,
ου, *viscus, eris* : ὁ κλάδος, ου, *ramus* : τὸ κείνῳ, *lilium* : τὸ κλά-
δον, ης, *possessio* : τὸ πρῶτον, ης, *folium* : τὸ πρῶτον, ου, *ouis* : τὸ πρῶ-
τον,

Acolismus.
*Poetarum
licentia in
declinandis
nominibus.*
*Datiui
quinta à
nominati-
uis tercie
usitatis.*

*Accusatiui
à nominati-
uis usitatis*

*Datiui plu-
rales quin-
te in σ pro
ω tertie.*

*Dativi plu-
rales in τοῖς
pro σι, apud
Aetolos.*

σωπον, & facies : τὸ Σάββατον, & sabbatum, requies : sed quia
si à τῷ αἰδεῖσθαι ποδός, εὖς : τὸ δίδωρος, εὖς : τὸ ἰχθαί, αἰτες : ἡ κλαί
κλαδός. (Vide 46.6. & 9.) τὸ κρίνος, εὖς : τὸ κλῆατος, εὖς :
(46.20.) σινεκτίαν, αἰτος. (46.6.) ὁ στίβας, αἰτος : τὸ
σπόδας, αἰτες : τὸ σπόσωπας, αἰτος : στίβας, αἰτος. reperitur
quoque τὰ κρίνα lilia, τὰ σποσώπαιτα, τῶν σποσώπαιτων, fa-
cies, sic τῶν μιλῶτων, pecorum, pro μιλῶν, à τῷ μῆλον, &
ouis, pecus : sed tanquam à τῷ μῆλας, αἰτος. Contra Aetoli
pro dativis quinta usurpant dativos tertie, finitos in
τοῖς, ut τοῖς γέροντος, pro γέρονσι, ab ὁ γέρον, ὄντος, senex : sed
quasi ab ὁ γέροντος, & : sic τοῖς, διλημμάτοις, τοῖς παιδημασίαις,
pro τοῖς διλήμμασι, παιδήμασι, à τῷ διλήμμα, αἰτος, dilem-
ma, syllogismus utrinque vinciens & constringens : τὸ
πᾶθια, αἰτος, affectus, passio : sed quasi à τῷ διλήμματι, &
τὸ παιδήματι, & : atque in nominativo αἰ κλαίεις, Parca,
pro κλαδοί, ab ἡ κλαδός, εὖς, quod in duali & plurali decli-
nandum erat per tertiam, § 1. § 14 Et γυνὴ apud veteres.

*Syncope. No-
minis ζωός
decem no-
minatiivi.*

*πολύς, εὖς.
πολλόν.*

- 14 15 Contra verò ὁ κῆ, ἡ κίων, canis : & ἡ ἀρνί, agna, synco-
16 pen patiuntur in obliquis, κίωνος, ἀρνίος, pro κίωνος, ἀρνίος. De-
clinatur enim ὁ ζῶν, ζῶνός, ζῶνι, ζῶνα : imò decem huius in-
veniuntur nominatiivi, ζωός, Δαός, Βδῶός, Ζῶν, Ζῶν, Ζῶς, Ζῶς,
17 Δῖς, Δῶν, Δῶν : & Δῖς, Δῶν, Δῖς, veniunt à Δῖς. 17 Apud po-
etas regulariter declinatum invenitur ὁ πολὺς, τὸ πολλός,
18 &c. 18 A poetis tamen usurpatur : sic neutrum πολλόν,
pro πολὺ, siue sit nomen, multum, siue adverbium valdè
19 multum, multò. 19 His addo τὸ κέρμας, αἰτος, caput.

ANNOTATIONES IN VERBA.

*Cognata
tempora.*

- 1 Cognata tempora sunt, quorum eadem est fi-
guratiua : Præsens & imperfectum, τῷ πῶ, 1 ἰ-
2 τυπῶν. Perfectum & plusquamperfectum, 2 τίτυρα,
3 ἰπτόφειν. Aoristus primus & futurum primum, 3
ἰτυψα, τίψω. sic aoristus secundus, futurum secun- 3
4 dum & præteritum medium cognationem inter
se habent, ἰτυπον, τυπῶ, τίτυπα.

Attici tertijs personis in ι vel ι addunt literam,
5 etiam

etiam ante consonantem, *τύπκων*, vel *ἵτυπν* *τύπν*, 5
verberant vel verberavit hunc.

¹ Supple, idque non solum in voce activa, sed & in passi-
va & med. *τύπκωμαι*, *ἵτυπν*. atque non tantum in in-
dicativo, sed etiam in reliquis omnibus modis & partici-
pijs. Nunquam enim reliqui modi aut participia Chara-
cteristica dissident ab ea, quam idem tempus habuerit in
indicativo. ² Supple, Vocis activa. Porro in voce pas-
siva perfectum quoque & plusquamperfectum inter se
cognitionem habent, *τίτυμαι*, *τίτυσαι*, *τίτυσαι*: *ἵτυμ-*
μην, *ἵτυτο*, *ἵτυτο*: & paulo post futurum, cum se-
cunda perfecti, *τίτυσαι* *τίλ*-*τομαι*: sic in secunda singula-
ris perfecti imperativi *τίτυτο*. Aoristius verò primus, &
futurum primum, cum tertia perfecti, mutatis tamen
tenuibus in aspiratas, *τίτυσαι*, *ἵτυδην*, *τυδίσομαι*. sic in
tertia perfecti imperativi, ac perfectum infinitivi, *τίλ*-*τομαι*
τίλ-*τομαι*: sed si in tertia perfecti *τι* sit purum, hic interse-
ritur *σ*, *κίκεται*, indicatus est, *κίκεται*, iudicetur, *κίκεται*,
iudicari, à themate *κίρω*, iudico. ³ Supple, In voce activa
& media, *ἵτυδην*, *τύδωμαι*. ⁴ Supple, Per omnes vo-
cis, ut pass. *ἵτυδην*, *τυδίσομαι*: in media *ἵτυδην*, *τυδ-*
ωμαι. ⁵ Addit (etiam) quod 67. 1. dixisset fieri sequente
vocali. Iones autem id non observant sed sequente vo-
cali elidunt: & *τύπκων* αὐτόν, pro *τύπκων*, αὐτόν, ver-
berant ipsum: & *ἵτυπν* ἐκείνους, pro *ἵτυπν* ἐκείνους, verbe-
rabat ille.

¹ Litera ρ propter syllabicum augmentum gemi-
natur, *ρίπλον*, pro *οἶο*, *ῥίπλον*, & ρ posterius aspira-
tur, prius lenem habet spiritum: nulla siquidem
syllaba desinit in aspiratam: sed si litera gemine-
tur, prior est tenuis, *Ἀττίς*, *Σαπφώ*, *Βακχός*, *Ἀττίς*, *Σαπ-*
φώ, *Βακχός*.

² Quorum principium γν aut γη, non repetunt
primam consonantem *γνώω*, *ἔγνων*, *nosco*, *γηνώσκω*, *ἔγ-*
νώσκω, *vigilo*.

Hæc verò repetunt, *μνάομαι*, *μύμνημι*, *memini*: *κτά-*
ομαι, *κίεστημι*, *possiden*: *πίλωμαι*, *πέπλωμαι*, *volo*, *volas*
πίλω, *πέπλω*, *cado*. Nam apud poetas, κτ, μν, & π:
com-

Notia.

Cum perfe-
cto passivo
cognitionē
habentia.

Ionismus.

De aug-
mento.
ρ geminatio

Regula.

γν, γη.

μν, κτ, πλ.

communem faciunt syllabam.

mutati

In incremento temporali quatuor *a* seruant, *α*, *αι*, *ων*, *σπυρο*: *αια*, *αιον*, *αυδιο*: *ανδισα*, *ανδισαον* *desuesco*: *ανδισομαι*, *ανδισομην*.

auctum addito i.

3 Vocalem *e* plurima non in *a* mutant, sed *e* augent
4.5 addito *i*, *4* *ιχω*, *habeo*: *ιπω*, *dico*: *4* *ιλα*, *5* *ιλαα*, *6* *ιλαω*,
6.7 *7* *ιλαζω*, *traho*: *8* *ιρω*, *9* *ιριζω*, *serpo*: *ισηκω*, *sto*, *perma*.
8.9 *neo*: *10* *ιπομαι*, *sequor*: *4* *ιρω*, *dico*, *interrogo*: *11* *ισιω*, *con*.
10 *uiuium* *celebro*: *12* *ιω*, *stino*: *4* *ιω*, *induo*, *sedeo*: *13* *ιρω*,
11 *traho*, *ιδω*, *consuesco*: *14* *ιδιζω*, *consuefacio*: *15* *ιριζομαι*,
12 *operor*, *afficio* & *afficior*, *colo* & *color*: *ιχω*, *16* *ειρον*, *non*
13 *ιρον*: & ita in reliquis.

ειπον, ειπι.

ειπων.

εισηκειν.

εισηκα.

εισηκα.

ειμαι.

ειρηδω.

ειωδα.

64 *ιπω*, *ειπον*, *dixi*: *ειπε*, *dic*: *ειπων*, *qui dixit*: in omni-
15 bus *17* modis seruat augmentum, *ισηκω*, *sto*. *18* *εισηκειν*,
16 *steteram*, plusquamperfectum medium, nam perfe-
17 ctum *ισηκα*, sine augmento, licet id verius sit acti-
18 uum ab *ισημι*, & *ισηκα*, dictum per *a*, more Dorico,
ιω, *sedeo*: *ειμαι* *se.li*, praeeritum passiuum: *ιρω*, *dico*: *ειρη*
κα, *dixi*: *ειρημαι*, *dictus sum*: vnde *ειρηδω*, & *eliso*, *ι*, *ειρη*
19 *δω*, *dictus sum*: *ιδω*, *consuesce*, *19* *ειωδα*, *consueui*: prae-
teritum medium per pleonasmum *ω*.

in nu.

Diphthongus *eu* in *nu* Atticè, *νυχομαι*, *νυχιμω*, *oro*:
ευδω, *νυδω*, *dormio*.

mutatum.

οιωδω *ao*-
risti primi.

Diphthongum *oi* haec non mutant, *οιωμαι*, *οιωδω*,
20 *solus ago*: *οιμω*, *concito*. *20* *οιω*, *οιωζω*, *vinum vendo*:
οιωπω, *insanio*: *οιωιζομαι*, *οιωνοσκω*, *οιωνοπολεις*, *augu*-
ror: *οιαχιζω*, *ιακονομα*, *οιακοσσοειν*, *guberno*, *gubernacu*-
lum *navis* *rego*: *οιδω*, *tumeo*, *irascor*: *οικω*, *domum*
custodio.

non gemi-
natum
propter in-
crementum

1 Poetae tamen id non semper obseruant, *οιπιω*, *οιωπιω*,
suo, *suebam*: *οιπιω*, *οιωπιω*, *pro* *οιπιω*: *passiuum* *οιπιμω*,
pro *οιπιμω*, *proiectus sum*: plusquamperfectum *οιπιμην*,
οιπιω, *οιπιω*, *pro* *οιπιω*, *detectus erat*: *οιζω* *facio*. Im-
perfectum *οιζω*: Aoristus primus *οιζα*, *cum* *οιζα*, *οιζα*,
peregi, *a futuro*, *οιζω*, & transpositis literis, *οιζω*, *οιζω*, *fa*-
ciam, *es*: vnde in Aoristo primo *οιζα*, *fecerunt*, sine
augmento. Imperativus *οιζω*: subiunctiuus *οιζω*, *οιζω*.
Infinitiuus *οιζω*: Participium *οιζας*, *αυτο*: sic in prae-
senti

fenti πρό ῥίζω, per metathesim dicimus non ἰζω, (nam p
nunquam ponitur ante ζ. 7. 12.) sed ἰρδω sunt enim ζ &
δ permutabiles, quod ζ valeat, δ γ. Nam in huiusmodi
locis non anceps, sed productum solum censetur. Iones i-
dem & in quibusdam alijs verbis observant, ut ab. ἰεθ-
τα, interrogo, imperfectum, ἰεράται, ἰεράτων, ας, α, pro ἰ-
εράται, ἰεράταις, ἰεράται. At Dores veteres hæc, quæ auctor
hic enumerat, per u efferebant, ἰχον pro ἰχον: ἰλκω pro
ἰλκω: ἰρραζέμεω pro ἰρραζέμεω. ⁴ Vide inuestigatio-
nem thematicis in verbis ἰχω, αἰρίω, ἀγριύω & ἀμφιέννυμι.
Ab ἰλκω, futurum ἰλξω: perfectum ἰλχα, imperfe-
ctum & Aoristus secundus ἰλκω, ἰλκα, ἰλκω: imperfe-
ctum passivum, & Aoristus secundus med. ἰλκίμην,
ἰλκω, ἰλκωτο, sine augmento ἰλκωτο, ἰλκίω. a. Imperati-
vus ἰλκε & Ionicè ἰλκω, 89.25. ⁶ Imperfectum ἰλκων:
futurum ἰλκώσω: perfectum ἰλκωκα, passivum ἰλκωμαι,
ἰλκωται, ἰλκωσαι. 87.21. aoristus primus ἰλκωδάτω: Infi-
nitivus ἰλκωδάτω. ⁷ Imperfectum ἰλκωζον, Futur. ἰλκίσω,
& Atticè ἰλκίω: perfect. ἰλκωκα, pass. ἰλκωμαι. ⁸ Imperf.
ἰρπον: futurum ἰρπώ: Aorist. primus ἰρπα: perfectum
ἰρπα. ⁹ Sunt qui scribant ἰρπιζω, per u φιλόν, imperf. ἰρπι-
ζον, & ἰρπιζον: futu. ἰρπιζω vel ὕσω: perfect. ἰρπικα vel
ἰρπικα. ¹⁰ Imperfectum & aoristus secundus med. ἰρπο-
μην: futurum medium ἰρπομαι: perfectum passivum ἰρ-
πομαι. ¹¹ Imperfectum ἰσιῖαι, ἰσιῖων futurum ἰσιῖσω, ser-
nat a 11 2.9. aoristus primus, ἰσιῖατα: Infinit. ἰσιῖατω, ¹²
perfect. ἰσιῖακα. ¹² Imperfect. ἰιατ, ἰιας, ἰιας, crasi ἰιαων, ἰιας,
ἰια & sine augmento ἰων, ἰας ἰα, & Ionicè ἰιασαι, 67.5. Fu-
turum ἰιάσω. 112.9. aoristus primus, ἰιατα: Imperativus
ἰιασον, & Laconice interposito β, ἰβασον: perfect. ἰιακα, &
reiecto augmento ἰακα, reperitur etiam in presenti ἰια, ¹³
pro ἰιά. ¹³ Imperfectum ἰρπον, futurum ἰρπώ. Aoristus
primus ἰρποτα: perfectum ἰρποκα: passivum ἰρπομαι: plus-
quamperfectum ἰρπομένη, ὄστω, tertia pluralis ἰρποῦσθαι. &
Ionicè ἰρπάτω, 86.27. ¹⁴ Imperfectum, ἰδιζον: futurum
ἰδίσω: Aoristus pri. ἰδιστα, ἰδισας, ἰδισα, particip. ἰδισας,
ἄτος, perfect. ἰδικα: particip. ἰδικαῖς, ὄτος, assuetus, per-
fect. passivum ἰδικωμαι, ἰδισα, ἰδισται: particip. ἰδισαῖος:
aoristus.

Ionismus,
ei pron.
Dorismus.
u pro ei.

Tempora
quædam ab
ἰλκω.
ἰλκω.

ἰλκίζω.

ἰρπω.

ἰρπιζω vel

ἰρπιζω.

ἰρπομαι.

ἰιά, quod &

ἰιά.

ἰρπώ.

ἰδιζω: quod
& ἰδιζω.

ipzd'zomay.
Bucotismus

ἡμεῖς, quod
 & ἡμεῖς.

இரண்டாம்,

19w.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय.
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय.

Augmen-
tum in
compositis
Atticè an-
tè initio.
Austain
medio.

aoristus primus, ειςιδω, ειςιδως, participium : ειςιδως, dicitur et ειςιδου pro ειςιδου : Imperativus ειςιδε, et

15 dicitur & εἰδόμενος pro εἰδόμενος: Imperativus εἰδίζε, &
 Ionice εἰδίζεο, assuesce, 29.25. ¹³ Imperfectum εἰργάζο-
 μιν, εἰργάζε, εἰργάζετο: tertia pluralis εἰργάζοντο, futurum
 medium ἐργάσονται, ἐργάσθαι, & sublato σ ἐργάη, unde per
 crasin ἐργά, operaberis, facis, dialecto Bæotica (sic σκα-
 δᾶ, dissipabis, pro σκαδᾶς, a σκαδόμεναι, τὸ σκαδόμεναι)
 Aorist. primus medius ἐργασάμην. Optativus ἐργασαι-
 μέν, ἐργάσαιο: perfect. passivum, ἐργασάμεναι, ἐργασαί, ἐργά-
 σαι, participium ἐργασάμενος, Aorist. primus, ἐργάσθην, ἐπ-

16 ἡ δὲ ἀντιπαράστασις.¹⁶ Hinc cum ὑπερ, ὑπερῶν, &c, & ἐκ mutato
loco augmento, ὑπερῖπων, ὑπερίπεις, ὑπερίπει preestabat,
supereminebat: & tertia pluralis ὑπερῖπων, tenebant, su-

17 perabant. 17 Optativus utique, utque: subiunctivus ut-
pius, utque, & Aeolicè utroque, infini. utroque. Ab utroque, utque, fit 18
tertia Ionica utroque, dixit, 67. 5. ex utroque, cum utroque, fit utroque-
que, & cum altero augmento, utroque, edixit: pro quo etiam

18 ἀνέπατος, per pleonasmum syllabae πα.¹⁸. Cum καὶ, κατέ-
 σταν, constitutus eram: sic perfectum κατέστανε consti-
 titus sum. & participium κατέστανος, ότος, constitutus, 20

¹⁹ *passivam habet significationem.* ¹⁹ *Pro illa sine iuda,*

20 verso et in n. Attic. reperitur ἴδα. 20 His annumeratur
 1 οἰνοποτόν, vinum bibo. at ἰμαξω, lugeo, facit ὀμωζον &
 ὀμωζον. futur. ἰμαξω, medium ὀμωξίμα, ὀμωξίη, ὀμωξί-
 ται. Aorist. prim. αἰῖνός, ὀμωξα, ὀμωξας, ὀμωξι. 25

I Compositi augetur principium, si præpositio nihil addit ad significatum: *ἐνω, ἐνίνω, ἐνένων, dico: ἐνδω, ἐνδένω, ἐκένω, ἐκένω.*

Quædam attici augent initio, quorum simpli-
cia non sunt in usu, ἀμφισβητώ ἡμισβήτω, *disputo*, ἀπι- 30
βολῶ, ἡνπιβόλω, *supplico*.

Alia in medio, ² ὑπολαύω, ἐπὶ λαύω & ἀπὸ λαύω, *fr-*
² *or:* ³ ὑπιχίρω, ἐπιχίρω, *aggre* *dior:* ⁴ ἐγκωμιάζω, ἐγκω-
³ *μιάζω, celebro, laudo, sic aliqua* ⁵ *composita ex* *δύς &*
⁵ *εἰ, δυσαρῖς ὡ δυσπείσσω, morosus sum:* *δυσαρῖς ὡ,* *δυσπ-* ³⁵
⁶ *είσσω, diffido, difficulter credo: sic* ⁶ *θεορὰ sanctè iuro,*
^{7.8} *θεορὰ* ⁷ *beneficio afficio.* ⁸ *ἀγγελίζομαι, nuncio, bonum*
⁹ *nunciū afferō.*

IN VERBA.

Sunt quæ vtrinq̃ue augentur : ἐπιχλῶ, ἐνέχλου,
turbo : αἰορῶ, λωῖορῶου, corrigo : αἰέχομεν, λειχομεν
pauor, tellero.

10 Apud Atticos syllabicum augmentum vertitur in temporale ἡμερον, ἡμερον, *debebam*: ἐκέρμην, ἐκέρμην, *volebam*: ἰδωίμην, ἰδωίμην, *poteram*: sic εἶδεν, εἶδεν, *noueram*, plusquamperfectum ab ἰδω, *nosco*, *scio*. nam ε, siue solùm, siue in diphthongo, mutant in η.

10 Sic ἰζω vel ἰζω, ἰζω cum ἔ, ἔαζω, & ἔαζω, sede
& sedere facio. Imperfectum ἰκάζον, prima sing. & ter-
tie plural. Ionicè detracto augmento, καίζον, sedebant:
futurum ἔαζω, & ἔαζήσω. Aoristus primus, ἐκάθ-
ισα, ἐκίσθισα, ἐκάθισι, prim. plural. ἐκάθισαμεν. Imperat.
καθίσον. Participium καθίσας. Perfectum, κακάζω. Ta-
15 men δις ἑαζόμεν, augetur in med. δις ἑαζόμεν, quamuis
nihil aliud significet, quam simplex ἑαζόμεν, despon-
deo. Sunt præterea non paucæ, quæ præcipuè apud
poetas augentur initio, quamuis præpositio aliquid ad-
20 dat ad significatum: ut βάλλω, iacio, ἀμφιβάλλω, dubi-
to: imperfectum ἠμφίκαλλον. Hoc loco illud monendum,
Clenardum hic verba facere de augmento ver-
borum compositorum, quæ componuntur è præpositio-
ne, vel ex ὅς, & ὅ, & alio verbo, quamuis non sit in

35 usu : at quæ componuntur ex a priuatiuo, aut ex nomi-
ne & verbo, vel quæ dicuntur a nomine composito (quæ
decomposita appellantur) in principio incrementum su-
scipiunt : ut ἀγνοῖα, ἄ ignoro. Fut. ἀγνοήσω. Aorist pri.
ἠγνόησα, ἠγνόησας, ἠγνόησε. Homer. Ιλ. β. aduocato : ad-
dixit, ἠγνόησεν, ignorauit : ex ἠγνόησα, τρασόνινω, sit
30 ἠγνόησα, ας, unde tertia Ionica, ἀγνοήσασα, 675. perfect.
ἠγνόησα. Pass. ἠγνόημαι. Partic. ἠγνοήσας : sit ab ἀγνοῖα
ex a priuatiuo & νοῖα, intelligo : cum pleonasmo literæ γ
ex eodem νοῖα, cum ἀπει sit ἀπειγνοῖα, dubito, quod etiam
35 augetur in τιο. Imperfect. ἀπειγνόειν, ἀπειγνόειν. Aor-
istus primus, ἀπειγνόησα. Ab ἴν ἀπειγνός, ἴς, diligens,
sit ἀπειγνόω diligenter perquiro. Futurum ἀπειγνώσω,
Aoristus primus ἠπειγνόησα, ας, & Perfectum ἠπειγνόηκα :

Passium

Aoristus u-
trique.

10 : αὐγμένῃ
 τερστῇ ἐν
 ἡμίλλοις, ἡβ-
 λόμην.
 ἡδωάμην.
 ἰδ' εἰ, ἂ μὲν αὖ
 βούλομαι, δύ-
 ναμαι, εἴθε
 καὶ ἴξω.

திருநெல்வேலி

αμφιβάλλω

Motio.

Composita
ex a, aut ex
nomine, &
decomposita
initio augē-
tur.

၁၂၃၄၅.
 ၁၂၃၄၅၆.
 ၁၂၃၄၅၆၇.
 ၁၂၃၄၅၆၇၈.

- ἀμελής,** Passivum, ἡμελόμενος : Participium ἡμελόμενος, ἡμελόμενος, accuratus, a. Ab ὁ ἡμελής, ἴος, negligens, piger fit ἀμελής, negligo. Futurum ἥσω. Perfectum ἡμέληκα. Infinitivus ἡμελῆσαι. Perfectum passivum ἡμέλημαι, ἡσας, ἡμέληθ', neglectum est. Participium ἡμελόμενος, neglectus: hinc adverb. ἡμελόμενος, negligenter, citra curam: reperitur hoc particip. sine augmento ἀμελόμενος, ab ὁ ἀντιδικός, u, adversarius causæ, sive litis, fit ἀντιδικός, ad causam occorro, liti me offero: imperfect. ἀντιδικῶν ἡντιδικῶν: ὁ ἡ ἀσέλγης, ἴος, imprudens, hinc ἀσέλγαιος, lascivus. Futur. ἀσέλγησθ'. Aoristus primus ἀσέλγηκα, 73. 30. ab eodem quoque fit ἀσέλγῳ, petulanter ago. Futurum ἀσέλγησω: Perfectum ἡσέλγηκα. Passivum ἡσέλγημαι, Participium ἡσέλγημένος, ἡσόν, hinc τὰ ἡσέλγημένα, iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ: Ab ὁ ἡ ἀσθενής, ἴος, infirmus, debilis, fit ἀσθενής, imbecillus fio, langueo. Imperfectum ἡσθενῶν, ἡσθενῶν, futurum ἀσθενήσω: Perfectum ἡσθενήκα, ὁ ἡ ἀστικός, u, ieiunus, inappetens, hinc ἀστικός, inedia premor. Imperfectum ἡστικός. ὁ ἡ ἀστατός, u, instabilis, hinc ἀστατός, instabilis sum. Imperfectum ἡστικός, ὁ ἡ ἀσχολός, u, negotiosus, occupatus, hinc ἀσχολῶμαι occupor, negotia suscipio. perfectum ἡσχολήμαι, ἡσκα, ἡσκα. Aoristus primus ἡσχολήθην, tertia plural. ἡσχολήθησαν operam & studium dederunt. Particip. ἀσχοληθείς ἴντος, rei cuiusdam deditus: ὁ ἡ ἀντίος, u, contrarius. hinc ἐναντίοςμαι, ἔμαι, adversor. Imperfect. ἐναντιόμην, ἔμ, ἔμ, crasi ἐναντιέμην, ἡνάντις ἡνάντιστο. Perfectum ἐναντίομαι ὡσαι, ὡθ'. Aoristus primus ἡναντιόθην, ἡς, ἡ: hinc infinitivus ἐναντιώσθαι, & Participium ἐναντιωθείς, ἴντος, τὸ κατεργῆναι, u, recens factum, unde κατεργῆω, novum aliquid molior aut designo. Imperfectum ἐκατέρωθεν, u, lepideus scriptor, unde καλλιγραφία, pulchrè scribo & eleganter. Imperfectum ἐκαλλιγραφῶ, sic ab ὁ ἡ καλλιπής, ἴος, elegans, & splendidus in verbis, fit καλλιπής, ornate & eleganter dico. Futurum ἡκασω, Perfectum κακαλλίστηκα: Passivum ἡκασμαι: Participium κακαλλιστήμενος, ornatus, disertus, unde adverb. κακαλλιστήμενος, disertè & ornate. Sic etiam καλλιπής, numine

numine propitio utor, sacra facio, futurum ἵσω. Aoristus
 primus, ἐξαλείψα, ας, ε. Imperfectum passivum, ἐξαλείβε-
 μαι, ἐξαλείβεσθαι, ἐξαλείβετο, cressi ἐξαλείβετο. ὁ παιδαγωγός,
 ὁ, pedagogus, custos & institutor pueri, unde παιδα-
 γωγία, pueros sequor, id est, sum pedagogus, erudio. Fu-
 turum παιδαγωγήσω: Perfectum πεπαιδαγώγηκα: Passi-
 vum πεπαιδαγώγημαι, πεπαιδαγώγησαι, πεπαιδαγώγηται.
 ὁ πανοῦργος, ε, astutus, qui omnibus in rebus versatus
 est: ab hoc πανουργία, callide ago, scelestus sum, & astu-
 tus, futurum πανουργήσω: Perfectum πεπανούργηκα, πε-
 πανούργηκα: Participium ὁ πεπανούργηκας, ὅτος, τὸ πε-
 πανούργηκός. ὁ πολλαπλασίονος, ε, multiplex, a quo πολλαπλα-
 σίζω, multiplico: imperfectum ἐπολλαπλασίαζον, ὁ ἢ ἡ φιλοσο-
 φος, ε, philosophus sapientie studiosus, hinc φιλοσοφία, phi-
 losophia studio indulgeo. Futurum ἵσω: Perfectum πε-
 φιλοσόφηκα: Passivum πεφιλοσοφίημαι, πεφιλοσοφίησαι:
 Imperativus, πεφιλοσοφίησθε, πεφιλοσοφείτω, disputatū sit.
 φιλότιμος, ε, ambitiosus, ab hoc φιλοτιμία, ambitiose
 quippiam conor: futurum ἵσω: Perfectum, πεφιλοτιμή-
 κα. Passivum ημεσθα, ησθα, ηται: Aoristus primus, ἐφιλοτιμή-
 θη, ας, prima pluralis, ἐφιλοτιμήθημεν, εἰς ὑμᾶς, in vos con-
 tulimus. ὁ ἢ χειρῶν, ε, qui manuducit, unde χειρῶν-
 γία, manu duco: imperfectum ἐχειρῶν. Hec tam mul-
 ta exempla in medium attulimus, ut ex his discant pue-
 ri similia formare, atque ut in thematis investigatione
 esse possint multi promptiores, idem & in sequentibus
 facitabimus, ἡς, qui in hac exercitatione tyrones sunt,
 obsecuti, qui a nobis efflagitarunt, ut si in hac in re ope-
 ram daremus. 2 Huius futur. ἀπολαύσω: Aorist. prim. 2
 ἀπύλαυσα, ἀπύλαυσαι, ἀπύλαυσι, tertia plural. ἀπύλαυ-
 σαι, dicitur & ἀπύλαυσα, ut ἀπύλουν, Atticè aug-
 mento syllabico: in temporale a mutato: perfectum, ἀπο-
 λάλυσα: infinitivus ἀπολαλακίαι. 3 Futurum ὀπχει- 3
 ρήσω: Aoristus primus, ἐπχειρῶσα. perfectum: ὀπχειρ-
 ηκα: passivum, ημεσθα, ησθα, ηται: aoristus primus, ἐπχειρ-
 ῶθη, ας, n: participium ὀπχειρῶντις, εἰς, in. 4 Futurum ἰγκαι- 4
 μιάσω: perfectum, ἰγκαιμιάκα: passivum, αμεσθα, ασαι,
 ασθα, Aoristus primus, ἐγκαιμιάσθην: participium, ἰγκαι-
 μιάσθεις

παιδαγωγία.

πανουργία.

πολλαπλασία-
ζω.

φιλοσοφία.

φιλοτιμία.

χειρῶν.

ἀπολαύσω.

ὀπχειρῶ.
ἰγκαιμιάζω.

facientia, recensentur à Clenardo in Inuest. the.
in verbo, ἀνίσταμαι, & illius composito ἀναίστατο. Ce-
terùm hæc augmenti varietas Attica non solum habet
locum in compositis, quorum simplicia non sunt in usu,
5 sed etiam aliquando in iis, quorum simplicia sunt u-
sitatiss. ut πείθω, facio: compositum παρὰπείθω, fi-
lios procreo, augetur initio, παρὰπείθωμαι: quod com-
ponatur ex nomine πᾶς, πῆψις, puer, filius. Abίημι,
mitto compositum, ἀπὸίημι dimitto, nunc augetur initio,
10 ἡπίημι, dimittebat (imperf. tanquam ab ἀφίημι, ut habes,
129.38. nunc in medio ἀνίημι, dimissus sum, perf. pass.
nunc utrinque, ἡνείδη, dimissus est. aori. pri. pass. προ-
είδη. Verùm huiusmodi varietas rarò inuenitur in com-
positis è præpositionibus & verbis simplicibus usitatis:
15 nam hæc fieri semper augentur in medio. 1º Poetæ verò
nonnunquam augmentum syllabicum, causa metri po-
sitione producunt, geminata videlicet consona sequente,
vel assumpta externa consonante, ut ἀλέγω, cessō. fu-
tur. ἀλέξω: aori. prim. ἔλεξα, & geminato λ, ἐλέξα: ἀ δέ-
20 πινω, strepo, aorist pri. ἰδένπρω, & poeticè ἐγδένπρω, aduo-
cato externo γ.

Perfecto Attic. penultimam •disyllabi primæ
& secundæ cōiugationis vertunt in ο: *πέμπε*, mitto.
ἐπιμύα, committere, *ἐπιπομύα* Atticè: *βρίχα*, *βίβριχα*,
25 *βίβεσχα*, irrisio.

Verbum *μῆν*, facit *μῆμιν*, tanquam a *μῆν*, *μα-*
*ν*co.

² Attici inchoatorum ab ι, ο, ϑ α, breui, præterito
communi præfigunt duas priores literas præsen-
tis ιριζω, *contendo*. ηεικα, ιριεικα, passiuū ιρηεσμαι : ὄλω,
perdo : ὄλα, ὄλωλα, præteritum medium est : ἀγείρω,
congrego, ἤγαγα, ἀγήγαγα, ³ ἀγησμαι.

* Corripitur autem praeiteriti Attici tertia syllaba si trium syllabarum numerum exceſſerit, hoc modo: vertitur in ε, ω in ο, η in ιυ abijciunt ι, οι & 35 κ, subiunctiuam: αλίσθω, ἤλικα, ⁵ ἀλίδικα, πρὸς: ἐρωτῶ, ἱρώτηκα, ἱερρώτηκα, *interrogo*: αλίσφω, ⁶ ἤλειφα, ἀλήνω, ⁷ περὶ: ἐλέυθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα, γενίο: ἐποίμαζω

Ni.

179

Augmentū
varietas, v.
bi habeat
locum.

၁။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း
 ကျယ်ဝန်း
 နေရာကြီး
 နေရာကြီး
 နေရာကြီး

Augmentū
potius positi-
one produ-
ctum.

ܕܥܡܪܐ.
 ܕܥܡܪܐ.
 De perfect.
 e in o.

ἀπομα.
 βίερα.
 μιμίμα.
 Reduplica-
 tio Attica in

ceptorum
ab ϵ, θ, α .

ἑρήρικα.
ἑρήρισμα.

• λωλα.

αἰγίον

αἰζηζερμια.

Atticismus.

ἀλλήλεκα.

ΕΡΗΡΕΤΩΝ

ἐλλείπει.

इलाहवा

αὐτὸ τόμακα.

ἡκίκα.

ἱρήρεκα.

ἱρήρεισμα.

ἰάρεκα.

ἰδῆδκα.

ἰδῆδμα.

ἀγῆχα.

εἰ ante

ἰωσμα.

ἰώεκα.

ἰωγα: ἀνῆγα.

ἰατημα.

ἰάερον.

ἰωνούμω.

ἰωκα.

ἰωκα, ξωωτι-

κα ab ἰωμ.

ξωωτιμα.

ἰειπα, αὐγῶσι-

εἰπα, ab ἰπω

αὐγῶσιπω.

αἶθα.

Spiritus

Augmenti

Attici.

Atticifmus

εἰ pro λῆ, μῆ.

Attica redup-

lication eti-

am in præ-

sentibus.

ἰωγῆρεται.

Dorismus.

Notio.

ἀλλήλεσμός.

ἀλλήλεπαι.

ἡτόμακα, ἰητόμακα, παρο: ἀκουω, ἡκα, ἀκάω, αἰ-
dio.

89 At ἱρείδω *fir mo*, *hæro*. ⁸ ἱρείκα, ἱρήρεκα, ⁹ ἱρήρεισμα,
ἱρήρεκα, vi. diff: at ab ἱρέκα, verbi ἱρίζω, *contendo*.

Verbum ἱδῶ, *edo*: ἡκα, ἰδῆκα, & interiecta syllaba
ἰδῆδῖδῆδκα: *passivum* ἰδῆδμα: sic ἀγῶ, *duco*, assumit γ,
ἡχα, ἀγῆχα, ἀγῶγχα, sed euphonia tollit γ, ¹⁰ ἀγῶχα.

10 Incœptis ab ο vel ω præteritum Atticum præfigit,

11 ἰωγα, *video*: ὠεκα, ἰώεκα: ὠγω, *aperio*: ὠγα ¹¹ ὠγα:

12 vnde fit ¹² ἀνῆγα, *aperui*, seu *aper tui sum*: ὠθῶ, *impello*:
ὠτμα, ἰωτμα: ὠνόμα, *emō*: ὠνῆμα, ἰόνῆμα. Idem fit in

13 præterito imperfecto, ἰάερον, *videbam* ¹³ ἰωῖμην, *eme-*

14 *bam*, ¹⁴ & consimilibus.

Sic ἰκῶ, *affinilo*, *conueniens sum*, medium præte-
ritum facit οἶκα, vnde, ¹⁵ ἰοικα *similis sum*, *congruo*. Ac. ¹⁵

15 cidit hoc & in Aoristis aliorum quoque verborum,
ἡκα, ἰκα, *in si*: vnde ξωωῖκα, *commisi*, item, *intellexi*:

16 εἶπα, ¹⁶ εἶπα, *dixi*: αὐγοῖεπα, *allocutus sum*: ὀσάμω,
ἰωσάμω, *impuli*: sed huiusmodi magis poetarum
sunt.

17 ¹⁷ Cæterum: augmentum Atticum, spiritum
fortitur præsentis ἰεγα, ὠεκα, ἰώεκα, *vidi*: ὠνόμα,
ὠνῆμα, ἰόνῆμα, *emi*.

Attici præterea pro incremento λῆ & μ ponunt
diphthongum: λῆεα, *sumo*: λῆμφα, εἰλκα, *μείεμα*, ¹⁸
18 *fortior μέεμα*, ¹⁸ ἰμέεμα.

Futurum tamen μῆε, regulare est 75.22. ¹ ὦ ἀνῆστ.

2 *primus*, ἰμεινα. 75.38. *participium*, μείνας, *duos*. ² Huius
modi reduplicatio non solum habet locum in præteritis,

3 sed etiam interdum in præsentibus, præcipue verborum
3 in μῆ. *vide* 128.6. ³ Hinc tertia plural. Ionica ὠγῆ-

4 *εἰται*, congregati sunt. 86.26. ⁴ Doric è vero παννῆ-
quam manet longa: atque sola positione producit ne

Atticè quidem aut communiter corripitur, et patet ex
5 γῆρεκα. ⁵ *Passivum*, ἀλλήλεσμαι, *participium*, ἀλλήλεσμένῃς

6 *molitus*. ⁶ *Passivum*, ἡλλήμεναι, Attici ἀλλήμεναι, ἀλλήλεψαι,
ἀλλήλεπαι, non ἡλλεπαι, *participium* ἀλλήμενός, aoristus

secundus

secundus est ἡλπεν. 74. 35. 7 Et poeticè, εἰλάλαδα, vñ: v-
 ti. producitur aduocato i, & tertia syllaba Doricè ma- 7
 net longa: prima plur. εἰλάλαδαμεν, & syncope εἰλάλαδαμεν.
 Hinc participium ἡλπεύων, ὅτος, qui hæsit. 9 A tertia sin- 8
 gul. ἡλπεύων, fit tertia plural. Ionica, ἡλπεύοντες, nixi sunt, 9
 86. 26. plusquamperfectum sumit aliud incrementum,
 ἡλπεύοντες, inhaeseram. 10 Bæoticè, ἀγέοχα, in ei muta- 10
 to 169. 3. 11 Præteritum est medium, participium ἡγέ- 11
 οῖς, ἡγέοντες, apertus, aperta. 12 Et rursus iuncta præposi- 12
 tione, ἡγέοντες. 13 Tertia plural. ἡγέοντο, emebam, 13
 ab ὡέομεν. 14 Vt ab οἰνέχοις, ὡ, vinum fundo, imperf. ὡ- 14
 χέει, οἰνέχουσιν, ὡχέει, & ὡχέοντες. Ἰλ γ'. Ceterum his, quæ
 hoc loco à Clenardo recensentur, non videntur doctio-
 res, qui prosa oratione scripserunt, nisi cum appositione
 huius augmenti. at poetæ illud non raro contrahunt: unde
 ὡέχ, pro ὡέχ, intuebatur, tertia imperfecti, ab ὡ-
 έχω. sic ab οἰνέχ, aor. pri. ὡέχ, pro ὡέχ: & soluta diph-
 thongo, ὡέχ, ὡέχ, ὡέχ, perfect. ὡέχ: pass. ὡέχ, plus-
 quamperfect. ὡέχ, ὡέχ, unde tertia plural. Ionica
 (86. 26) ὡέχοντες, cum ὡ, ὡέχοντες, inclusi erant. 15 At- 15
 que hinc vñ sitatissimum illud participium ὡέχοντες, ὅτος, si-
 milis, at ὡέχοντες, ὅτος, similis, decens, & neutrum τὸ οἰέχον,
 οἰέχον, par, decens, consentaneum, verò proximum, signū
 necessarium: ducuntur ab οἰέχ, pro οἰέχ, quod formam
 habet præteriti medij ab οἰέχ, sed ei non mutatum fuit in
 οἰέχ, sunt, qui velint, Bæoticum esse, pro aor. pri. οἰέχ. simi-
 lis sum; in cuius tertia plural reperitur οἰέχοντες, pro οἰέχοντες, ab
 οἰέχ: cuius fuit. οἰέχ: pers. οἰέχ: pass. οἰέχ, οἰέχ, & soluta
 diphthongo, & er soque in οἰέχ, similis es: sic in plus-
 quamperf. οἰέχοντες, οἰέχ, οἰέχ, similis erat. tertia perfect.
 οἰέχ, cum augmento, οἰέχοντες, similis est. Hæc præteri-
 ta præsentis significationem habent, & plusquamperfe-
 imperfecti. 16 Sic in aor. sec. οἰέχον, οἰέχον, ab οἰέχ, dico, 16
 quod per ei augetur. 17 Hoc fit contra regulam genera- 17
 lem quæ vult, augmentum syllabicum notari semper
 spiritu tenui. 18 Tertia persona ὡέχοντες, factum est, ter-
 tia plusquamperfecti, ὡέχοντες, fato de reitum erat, part.
 ὡέχοντες, fatalis. Pro ὡέχοντες, reiecto i, & metathesi,
 Nij dicitur

εἰλάλαδα.

εἰλάλαδαμεν.

ἡλπεύοντες.

ἡλπεύοντες.

ἀγέοχα.

ἡγέοντες.

ἡγέοντες.

ὡέχ.

Notio.

ὡέχ, ὡέχ.

ὡέχ, ὡέχ.

ὡέχ, ὡέχ.

οἰέχ, ὅτος.

οἰέχ, ὅτος.

οἰέχ, ὅτος.

οἰέχ.

οἰέχ.

οἰέχ.

οἰέχ.

Aannotatio

οἰέχον.

Regula.

οἰέχον.

οἰέχον.

οἰέχοντες.

ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν
ἐμῶν

De plusquā
perfecto a-
ctiuo &
medio.

Atticismus.

ἐκχλίν.

ἡδῆ.

ἐπύρεται.

ἐδῆται, ἀκῆ-

κόσται.

ἀ τῷ πῶ εἰ-

σῶ, ἀκόστω.

τιδεμελίωτο.

Plusquam-

perfectum

cum triplici

augmento.

ἡ γὰρ ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

ἐκχλίν.

dicatur ἐμῶν fatatus sum : inseritur C, quod μ ante
non ponatur. 7.4. hinc ἡ ἐμῶν, ut ab ἐμῶν, ἡ ἐμῶν
ἐμῶν, id est, fatum, fors, fata lis cursus : sunt, qui scri-
bant cum spiritu aspero, ἐμῶν ἐμῶν, à μῶν, fa-
cta metathesi, quia etiam in quibusdam alyis prateritis u-
tuntur : ut ἐμῶν, motus sum pro οἰσῶν, à οἰσῶν, mo-
ueo : partic. ἐμῶν, properans : hinc aduerb. ἐμῶν,
studiosè, certalim, properè, tertia perfect. ἐμῶν : cum
ὄν, ἐπύρεται, impetum fecit, plusquamperfectum, ἐμῶν,
ἐμῶν, ἐμῶν, exliebat : cum δῆ, δῆται, perua-
batur : potest censeri imperfectum à οἰσῶν, ἀορίστ. prim.
ἐμῶν, tertia plural. ἐμῶν, & Bæoticè ἐμῶν, rui-
runt. 88.28.

1 Plusquamperfecti & prima, & tertia singularis

Atticè per u sine u, ἐπύρεται, verberaueram ego : ἐπύρεται, verberauerat ille. 2 vnde ἐμῶν plusquā-

perfectum medium à χεῖν, debisco : & ἡδῆ, pro 3 ἡδῆ,

3 ab ἐμῶν, scio.

4 Tertiam pluralem ἐπύρεται, Atticus effert per

5 ἐμῶν, elidendo subiunctiuam 5 ἐπύρεται, ἡδῆται, ἀκ-

κόσται, verberauerant, morant, audierant.

6 6 Est quandoque hoc tempus contentum incre-
mento perfecti τεδεμελίωτο, fundatus erat, plusquam-
perfectum passiuum, à τεδεμελίω, fundor, aris.

Atticum plusquamperfectum temporaliter initio

7 augetur : ἐμῶν, 7 ἐμῶν, congregauit, congregauit-

8 ram : ἐμῶν, 8 ἐμῶν, fodi, foderam : ἀκῆται, ἀκῆται,

audiuī, audiueram.

9 Excipe ἐμῶν, & 9 ἐμῶν, veneram, ab ἐμῶν,

& ἐμῶν, ab ἐμῶν, ἐμῶν, venio.

At ἐμῶν, speravi, ἐμῶν : ἐμῶν, composui, ἐμῶν : ἐμῶν,

similis sum, 10 ἐμῶν, 11 augentur secunda syllaba

pro ἐμῶν, ἐμῶν, ἐμῶν.

1 Id fit arrepta ab Fonibus occasione, qui primā per-

sonam plusquā perfecti att. & med. per 12, & tertiā

2 per u, efferunt, quæ Attici & Dores in u contrahunt. 2 Sic

ἐμῶν, oluerat, ab ἐμῶν. Præter med. ἐμῶν, 93. 20. Attice

ἐμῶν,

ἰδωδία, & pro 2 repetito (hinc Infinit. ἰδωδία, & Partic. ἰδωδίας, ἰδωδίας) plusquamperfect. ἰδωδία, ἰδωδίας, ἰδωδίας, & Ionicè detracto priorī augmento, ἰδωδία, ἰδωδίας, ἰδωδίας, & crasi Attica ἰδωδία. 3 Vide Investigationem thematis in verbo ἰδω. Reperitur & Ionicum ἰδία ἰδίας ἰδί, noueram, raris rat: unde factum est Atticum, ἰδία, noueram, & nouerat. 4 Idem & Doros obseruant. His similia sunt ἰλαίειπται, omiserant, ἀλαίπει, praet. med. λιλαιπα. 93. 31. ἰπταίει, ἰπταίει, egerant, ἰπταίει, praet. med. πῖπταίει, 92. 21. ἰκχωρίσται, cesserant: & detracto Ionicè κχωρήσται, ἀχωρίσται, μῦσται, π. ἡκ. 5 Ionicè sine ἰτιτύφισται. Iones & poetae id in multis obseruant: imò non raro perfecti quaeque augmentum plusquamperfecto pass. detrahunt, atque nonnunquam imperfecti, augmentum tantummodò illi concedunt, ut δίδικτο, δίκτο, & δίδικτο, atque ecclasi poetica, δειδίκτο, pro ἰδίδικτο, superat & prima persona, ἰδύμην, pro ἰδιδύμην, ἀδύμεν, ex δίδικτο, sit tert. plural. Ionica (86. 26.) δειδίκτο: sic in tertia plurali perfecti, δειδίκται, susceperunt, ἰλάκτο pro ἰλάκτο, concubuerat, ἀλόμεν, ἰλάκτο, conuolutus erat, pro ἰλάκτο, ab ἰλάστω. Futurum, ἰλίζω, praeter, ἡλίζα: pass. ἡλόμεν, & per reduplicationem Atticam, ἰλῆλόμεν. unde plusquamperfect. ἰλῆλόμεν, ἰλῆλίζω, ἰλῆλίκτο, & sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione, ἰλῆλίκτο. ἰπῆμειπτο pro ἰπῆμειπτο, respondit, ἀπῆμειπόμεν, ἰπῆλο, pro ἰπῆλντο, impletus erat, vel implebatur: & in tert. plurali ἰπῆλντο, pro ἰπῆλντο, ἀπῆλντο, malim esse imperfectum ἀπῆλντο, penult. ma remanente longa, in voce pass. πῆλόμεν, ἰπῆλμην, ἰπῆλντο, ἰπῆλντο: κηκάρειν, κηκάρειν, κηκάρειν, totonderam, as, at, pro κηκάρειν, ἀκίειν, futurum κηκάρειν. 53. 1. perfectum, κέκασα, 71. 33. Passivum, κέκασα, κέκασα, pro κέκασα, fractus erat, ἀκάζω: futurum κάζω, Perfectum, κέκασα, Passivum, κέκασα, πάλτο, impletus fuerat, pro ἰπῆλντο, ἀπῆλντο, titubō. παραπλάλυνται, pro παραπλάλυνται, vel pro παραπλάλυνται, obiler fructum ceperam, ἀπαραπλάλυν, quod componitur ex παρὰ & ἄπολυν, atque ἀπολυν, ex ἄπο, & ἰνιστάτο λαύω. πῖφικτο, territus erat, unde tertia plural.

N iij.

Ionicæ

ἰδωδία,
ἰδωδίας.

3 ἰδία, ἰδίας.

ἰδί.

4 Dorismus.

ἰλαίειπται.

ἰπταίειπται.

5 κχωρήσται.

6 τῖτύφισται.

Augmen-

tum plus-

quamper-

fecti apud

Iones, &

poetas.

δίδικτο.

δεικτο, ἰδίκτο.

δειδίκτο, δει-

δίκτο.

ἡλίκτο.

ἰλῆλίκτο.

ἰπῆμειπτο.

ἰπῆλντο.

κηκάρειν.

κέκασα.

πάλτο.

παραπλε-

λαύκται.

τέρπητρον.

δίδραχε.

Notio.

ιδούστων.

ἰλδοσαν, ἰλδ-

δοσαν, ἰλδο-

σαν.

De futuro

primo.

δρῖω.

δρῖξω

ἔξω.

ἰξω, ἰσω, ἰω, ἰ-

σωμεν, ἔμεν.

Futurum

barytona-

rum a cir-

cunflexis.

βυλίσσωμεν.

Atticisms

ἰω, ἰύσω,

ἰώ, χύσω.

πρῶτον.

τέρπητρον, & Ionicè aspirata in tenuem mutata (18. 6.)

5 τέρπητρον, nutritissimus. sunt qui à δρῖω, deducant. & Sic ab eodem δρῖω, in præterit. medio δίδραχε; & metathesi

6 δίδραχε, vidi. His adde ἐνδραχέων, fero. Neque etiam alias: mutatur in α, nisi illud, præcedat vel sequatur a-

7 liqua immutabiliu n λ, μ, ν, ρ. Nam pro litera ν ponunt syllabam σταν. 8 Sic imperfect. ἰδούστων, & crasi ἰδού-

8 σταν, pro ἰδούστων, ἰδούστων, à δούλω, dolose ago. Invenitur hec vox Psalmo quinto, ἰδούστων τῆς γλώσσας αὐτῶν, lingu-

is suis dolose agebant, linguis suis ad dolum usque sunt. 9 Si-

9 ne augmento, ἰλδοσαν, & absque syncope, ἰλδύδοσαν, à poeti. ἐλδύδοσαν. Sic in tertia plural. optat. ἰλδοίωσαν, pro ἰλδοίω,

venissent.

1 Futura tria sunt quæ spiritum præsentis non seruant: δρῖω, δρῖξω, nutritio. δρῖω, δρῖξω, cura: ἔξω, 15

2 ἔξω, habeo: ad differentiam adverbij ἔξω, extra.

Quartæ coniugationis poly syllabum futurum in ἰξω 3 circumflectunt Attici, tollendo σ, νομίζω, νο-

μίζω, νομῶ, πῖτο: & medium, βαδίζομεν, βαδίσσομεν, δει-

μα, εἰδο: ἀγωνίζομεν, ἀγωνίσσομεν, νῆμεν, certo. 20

4 Barytona quædam habent futurum à circumflexis inusitatis, δάλω, volo: ὀφείλω, debeo: μῖλω, curo, αὐ-

ξω, argeo: ἔλω, coquo: ἀλέω, arceo, auxiliior: in ἰξω, δαλί-

ξω, ἰσλάω, ab obsoletis, δαλίω, δαλώ, &c. Sic etiam βούλωμεν, βουλήσομεν, tanquam à βυλίσσωμεν, βυλίσσομεν, volo. 25

Atticorum enim est, è circumflexis facere barytona.

5 Sic πλῖω, navigo: πῖω, fundo: χῖω, fundo: πῖω, spiro: in ἰύσω, πλῖύσω, &c. Itidem κλαῖσω, κλαῖω, frango: κλῖω, vel κλῖω κλῖσω, vro. 30

1 In Aoristis secundis, & in præterito medio, servatur τ, ut in presentibus: in reliquis temporibus retinetur θ fu-

turi: aoristus igitur secundus est ἔτερον, ε, ε, & poeti- 35

cè τέτρατον, ε, ε, 68. 38. unde infinitivus Ionicus τέρπει-

μεν, 79. 1. passivum habet significationem, nutritum esse, præteritum med. τέρπει, nutriti: at præterit. aor. τέρπει: passivum τέρπειμεν, φαι, πει, & Atticè τέρπειμεν: aorist. primus,

primas, ἰσπιδν: Actiuus ἰσπεψα: imperatiuus ἰσπιφον: med.
 ἰσπεψαμεν: partic. ἰσπεψας, qui eduxit, à τριφω, optat.
 τριφωμεν, & μιν in uersō. Atticè, ut in circumflexu, 109.
 10. τρεφωμεν, syncope τριφωμεν, alerem. 2 Hinc in compo-
 5 tis mutatio tenuium in aspiratas: ἀντίχομεν, futurum
 med. ἀνδίζομεν, mihi uendicabo: ἀπύχο, abstinco, futu-
 rum ἀφίξω: med. ἀνδίζομεν: ἰπύχο, expecto futurum, ἰφίξω:
 infinitiuus, ἰφίξω: ἡγύχο, possideo: futurum, ἡγδίζω, ἡγ-
 δέξω, bene habebit, bene succedet. μετίχο, cum aliquo
 10 habeo, particeps, sum, futurum μεδίζω: med. μεδίζομεν,
 partem capiam. ὑπύχο, sustinco, submitto, futurum ὑφίξω.
 3 Huiusmodi futur. circumflexa terminationibus conue-
 niunt cum futur. secun. eiusdem vocis ac modi, atque in
 maximo sunt usu apud quosuis oratores: unde ἀκνέω ἀ-
 15 κνέω, ab ἀκνίξω, audire facio: ἀναδμενέω ab ἀναδμε-
 νέω, deuoueo: βεδίω à βεδίζω: γινέω à γινέξω, notum
 facio: ἰξίω, ab ἰξίξω, appropinquo: ἰλπύω ab ἰλπίξω, spe-
 ro: κεδίω, & medium κεδνέμεν, sededo, à κεδίζω, sedeo,
 κενέω, ab κενίξω, defero: μαγγελέω, à μαγγελίξω, beatum
 20 dico, οἰκνέω, à οἰκνίξω, mescor: ὠνεδίω, ab ὠνεδίζω, ex-
 probro: ὠρδπύω, ab ὠρδπειξω, uigilo: ὠεῖω, ab ὠείξω, definitio:
 ποδιώ, à ποδίζω, compede vincio: σαρννέω, à σαρννίξω, no-
 tum facio. Doris in horum terminationibus ponunt ω, pro
 & suo more. 18. 24. ut ἀγωννέμεν, decerto, pro ἀγωννέμεν
 25 ab ἀγωννέμεν: ἀνδ ex ποδίζομεν, in seruitutem rapio, futu-
 rum med. ἀνδ ex ποδίσσομεν, Atticè, ἀνδ ex ποδίσσομεν, Doricè
 ἀνδ ex ποδίσσομεν, & tert. plur. ἀνδ ex ποδίσσομεν, pro ἀνδ ex πο-
 δίσσομεν, in seruitutem rapiuntur: communis esset ἀνδ ex πο-
 δίσσομεν. 4 Vide Investigationem thematis, in uerbo
 30 αὐξέω. 5 Hec futura πλεύσω, ῥεύσω, χεύσω, πνύσω, sunt
 ab antiquis πλεύω, ῥεύω, χεύω, πνύω: sic δύνω, curro. δύνω,
 & medium δύνωμεν, à δύνω: & ῥύω, ῥεύω, à ῥύω, annuo
 quum autem significat, neo, nato, abluo, vado, fasit in fu-
 turo, ῥύω. Ceterum κεύσω & κεύω, sunt ab Aeolicis
 35 κεύω, κεύω, quæ ab atticis κεύω, κεύω, addito υ sunt facta:
 Attica uerò à communibus κεύω, κεύω, subtractio.

Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt si-
 milem genitiuo plurali participiorum eiusdem
 tempo-

τρεφωμεν.
 ἀνδίζομεν.
 ἀφίξω.
 ἰφίξω.
 μεδίζομεν.
 ὑφίξω.
 Futura ac-
 tiua mō
 & media
 & ab ἰξω,
 & eorum
 terminatio-
 nes.

Dorismus.
 ω pro &
 ἀγωννέμεν.
 ἀνδ ex ποδ-
 ῖς μεν.
 Futura in
 εὐσω, à mo-
 nosyllabis in
 ῖω, ῥύω, ῥεύω
 ῥύω.

Acolismus.
 Atticismus.

De Impera-
 tiuo.

τοπίωνται.
τοφάτων.

temporis, τοπίωνται, τοφάτων, pro τοπίωνται, τοφάτων.

ἰδί, ἰδί.
ἰδί, ἰδί.
ἰδί

Secundus aoristus ultimam grauat τῷ. sed a-
2.3 cuuntur tres, 2 ἰδί, venito, 3 ἰδί, inuenito 4 ἰδί, dic to:
4.5 sic Atticè 5 ἰδί, accipito: 6 ἰδί, videto: cum cominu. 5
6 niter dicant, ἰδί, ἰδί.

μαλόντων.
ποιώντων.
ἰδί, ἰδί.

1 Hinc μαλόντων, cura sunt, pro μαλόντων, ἰδί, cura, cura,
I ποιόντων, faciant, pro ποιόντων, 99.2.2. ἰδί, ἰδί, nunci-
ent, pro ἰδί, ἰδί, ab ἰδί, nuncio. 2 Ab ἰδί, Vi-
2 de 185.6. & Inuestigationem thematis in verbo ἰδί.
3 3 Vide 185.14. & Inuestigationem thematis in verbo ἰδί.
4.5 εἰσω, 4 Vide 172.13. 5 Vide inuestigationem thematis
6 in verbis ἰδί, ἰδί, &c. 6 Vide 185.6. & Inue-
stigationem thematis in verbo εἰσω.

De Optati-
uo.

1 Optatio Aeolico non vtuntur Attici, nisi in 15
I secunda & tertia singulari, τοφάται, τῷφῳ & tertia plu-
rali, τῷφῳ.

I 1 Dixit 77.30. vtitissimum esse apud Atticos opta-
tiui primum aoristum.

De Subiun-
ctiuo.

I 1 Subiunctiuui secunda & 1 tertia persona tam bary- 10
tonorum, quàm circumflexorum verborum in μῷ
continet diphthongum impropriad, ἰδί τῷπῳ, τῷπῳ:
ποιῶ, ποιῶ: τῷπῳ, τῷπῳ.

Notio.

Pro τῷπῳ, ποιῶ, τῷπῳ, Iones dicunt, τῷπῳ, ποιῶσι, π-
θῶσι. Vide 124.10. Illud & hoc loco monendum, paetas pri-
maria personam pluralem subiunctiuorum in ωῖ, efferre 25
per ωῖ: ut ἰδί, ἰδί, futuro, ἰδί. Aorist. prim. ἰδί.
12. 73.38. hinc in subiunctiuo, ἰδί, prima plural. ἰδί-
μωῖ, & poetice ἰδίμωῖ, ἰδίμωῖ.

De indicati-
ui uocis
passiue.
ἰδί, pro ἰδί.
φῶ, φῶ.
καυχῶμαι.
καυχῶμαι.

I Passiuui secunda persona praesentis & futuri in 30
ἰ, τῷπῳ, τῷπῳ, τῷπῳ, τῷπῳ, perfecti autem in σῶ,
πῶσῶ, ut & praesentium a verbis in μῷ, πῶσῶ, τῷ-
I δῶσῶ. 1 quem morem & in barytonis quibusdam
cernimus, φῶσῶ, εἶδο: φῶσῶ, pro φῶσῶ: & in cir-
cumflexis καυχῶμαι, ἰδί, glorior: καυχῶμαι, ἰδί,
35 pro καυχῶμαι, καυχῶ. Et contra quaedam a verbis in μῷ
desinunt in more barytonorum, καίδομαι, καίδο, sc-
die, ἰδί, ἰδί, scio: δύναμαι, δύνα, possum, pro καί-
δομαι

εἰς θ. ρ, quare id fiat, vide 68. 22. & 31.

Optatiuorum prima pluralis in *μι* patitur syn-
copen in omnibus verbis, *πυθείμι*, *πυθείμεν*: vnde
formatur ¹ tertia *πυθείεν*. consimiliter à verbis in-
5 *μι*, *πυθείμι*, *τιθείμι*, *τιθείεν*: sic *εἶεν*, essent pro *εἴησαν*,
ab ² *εἴημι*.

¹ Atque secunda *πυθείτε*. ² Et syncope *εἶμι*, *εἴμεν*,
secunda *εἴητε*, *εἴτε*, effectis, thema est *εἴμι*, *sum*, cuius con-
iugatio habetur in tractatu anomalorum in *μι*.

10 Subiunctiuui secunda persona singularis diphi-
thongus est impropria, *τύπη, ποιῇ, πῶ* similis ter-
tiæ actiuorum.

Quæ in subiunctiuum annotauimus, vide 134

10 & 138.4.

15 ¹ Medium præteritum à *βλάπτω*, *ledo*: *καλύπτω*, *τε-
γο*: *κρύπτω*, abscondo: definit in *βα*, *βέβλακα* &c. ab an-
tiquis in *βω* finitis, *βλάβω*, &c.

Sic a *βύπτω*, *tingo*: *δαπτω*, *sepelio*: *σκάπτω*, *foatio*: præ-
teritum in *φα*, *βέβλαφα*, ¹ ab inusitatis, *βέρω*, *πέρω*, *σκά-
ρω*, sic aoristus secundus & futurum secundum, *έ-
βλακον*, *βλαβῶ*, *έβλεπον*, *βλεψῶ*.

Verbum *μῖμνω*, *maneo*: facit *μῖμνη*, à *μῖνε*: ² fit e-
nim *μῖμνω*, per pleonasmum à *μῖνε*, & solent huius-
modi vertere: in *πίπτω*, *πίπτω*, *cado*: *τίκω*, *τίκτω*, *pario*:
25 *ῖπτω*, *ῖπτω*, *proſicio*: *ῖπω*, *ῖσσω*, *dico*.

Duo illa *τιτλα* & *μίμλα*, vnde ³ *μίμλα* fiunt à
τλήω, *τλήω*: *μυλῶ*, *μυλῶ* quæ Atticè grauantur *τλήω*,
perſicio: *μῖλω*, *cutro*.

30 Illa ⁴ *διδῶ*, & *κίκω*, à *δαίνω*, *diuido*, *conuiuor*, *combu-
ro*: & *καίω*, *adoleo*, *υρό*: *υτταίνω*, ⁵ *πύρνω*, *appareo*.

Futura secunda media sunt: ⁶ *ῖδμεν*, *edam*: ⁷ *οῖ-
μεν*, *bibam*: ⁸ *οῶμεν*, *edam*: præter morem circumfle-
cti enim deberent, vt *τυπόμεν*.

Ab his, quæ hic antiqua, siue inusitata appellantur,
35 per interpositionem literæ *τ*, facta sunt vsitata in *πῶ*. β
& φ ante *τ* in *π* mutatis. nam ante *τ* illæ consistere non
possunt, ut dictū est, 43. 30. Ceterum deperdito *τ*, (quod
in solis presentibus & imperfectis seruatur) non ω,
sed

De optatiuo

πυθείμι.

πυθείεν.

πυθείμι.

πυθείεν.

εἴη ab εἴμι,

sum.

πυθείτε.

εἴμι, *εἴτε*.

De subiun-

ctiuo pass.

De præterito medio

βέβλακα.

τίτλα.

έβλεπον.

βλεψῶ.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

έβλεπον.

Τέμπω α
βλάπω, ταν-
α βλάω.

καλύπω α
καλώω.

κρύπω α κρύ-
ω.

ἐκρυα.
θάπω α
ταφω.

σκάττω, α
σκάω.
δρύπω, α
δρύφω.
ράττω, α ρά-
φω.
ρίπω, α ρίω.
σώχω, α
σώζω.
ψύχω, α ψύζω.

Annotation.

sed germinis characteristica ponuntur τ, illas non impe-
diente. Itaque α βλάπω, quod sit α βλάω, prateritum me-
dium erit βέβλαα, non βέβλαπα: aoristus secun. βέβλαον,
non βέβλαπον: passivus βέβλαην, detrimentum accepi, unde
infinitivus βλαδέναι, lesus esse: & particip. βλαθείς, βλα-
βύσας, βλαδέν, lesus, a, um, futurum secundum βλαδύσο-
μαι βλαδέσθαι βλαδύσεται, atque futu. actiuum est βλάψω:
perfect. βέβλαα: passivum, βέβλαμην, ψαι, πται, aoristus
primus, βέβλαθην: infinit. βλαφθέναι. Sic α καλύπω, quod
sit α καλώω, prateritum med. κακάλωα, abscondi, per-
fect. pass. huius est κακάλυμην, tectus sum, part. κακα-
λυμένος, tectus. Εκρύπω, quod sit α κρύω, praterit. med.
κεκρυα, occultavi, aori. secun. κερύον. passivus κερύην, i-
κρύον: unde infin. κρύειναι, occultatum esse, & part. κρυ-
θείς, absconditus, atque fut. sec. κρύήσομαι, tectus: in per-
fecto actiuo dicitur κρυα, sine repetitione consonantis
κ, pro κρυαα. Εθάπω, quod sit α ταφω per τ, perf. med.
τίτωα, sepeli: aori. secun. έταον pass. έτάην. particip.
ταθείς, ταφί-τος, sepultus. futu. actiuum θάψω, per θ, & a-
orist. prim. έθαψα: ut α τείω, θρίψω, τείχω, θρίξα, έχω, έξω,
de quibus 141. 7. quae semper per unam syllabam aspiratam
habent: duas nunquam. sic θάπω, obstupro, aorist. sec.
έταον, part. ταφών, obstupfactus. tamē praterit. med. est
τίθνηται, obstupui. Εσκάπω, quod sit α σκάω. prae. med.
έσκαφα, fodi: idem est & actiuum, unde pass. έσκαμαι,
ψαι, πται, aorist. pri. έσκάθην: infinit. σκαθέναι aor. secun.
έσκαον, pass. έσκάην, perfossus sum. Sunt & pauca alia,
quae non seruant in aor. sec. praesentis characteristicam:
υς δρύπω, lacero unguibus pra dolore animi, aorist. sec.
έδρυον, passivus έδρύην, tanquam α δρύω: έ έπω, σπao: έρ-
ραον, έρράην, quasi α έράω. ρίπω, pronicio, έρριον, έρρίφην,
quasi α ρίω. σούχω, comburo έσχωρον, έσώχην: part. σω-
θείς, combustus, α σούπω vel σούχω. ψύχω, refrigero, έψυ-
χον, ψύχην partic. ψυθείς, ψυχίω. ταψύειν, refrigeratae,
Arist. ph. Hi Aoristi sic. in voce pass. sunt usitati, in a-
ctiuo exoluerunt. 2. Litera quae in huiusmodi verbis per
pleonismum adicitur, proprie collocanda erat ante ω, ut
sit in τίχω, τίπω, verum in μένω, τίνω, & ίαω, hoc non
observa-

observatur: quia pignat consonantium structura, de qua
 pag. 4. non enim dici potest, μίμω μίμω, aut ἴτω, ut ex
 loco citato colligitur. quare facta fuit metathesis, ac pre-
 cessit litera quæ per pleonasmum addita fuerat, cum non
 1 posset sequi. Aliquando autem fit duarum literarum pleon-
 asmus, ἰυρίω ἰυρίσκω, inuenio: aut, ut quibusdam placet,
 talia fiunt à futuris in σω, per pleonasmum: sic γνέσκω, μ.
 γνέσω: unde γνέσκω, senesco & similia: tamen in ἀρίω,
 ἀρίσκω, placeo, non mutatur, veluti neque ἰνίπομαι, ἰ-
 10 πομαι, sequor: at in hoc nonnunquam amittitur: im-
 perat. ποί. Ionicè ποίω, 69. 26. eccl̃a si pœtica ποίω, pro ἰ
 ποίω, sequere: in finit. ποίω pro ἰ ποίω sequi: part. ποίμε-
 νος, pro ἰ ποίμενος, sequens. In γίνομαι autem & per pleo-
 nasmm γίνομαι, fio, quamvis γ interdum abuciat, tamen
 2 retinetur, γίνομαι, non aliter, quam si adesset pleo-
 nasmm. 3 Verso scilicet: in per extensionem poeticam, 3
 tertia persona μίμναι, curæ est, sumitur impersonaliter.
 Plusquamperfectū, ἡμίμην, & sine, μίμην. 4 Plus-
 quamperfectum cum simplici augmento, ἡδῖμην, combi- 4
 20 natus eram. 5 Vide 182. 24. 6 Secunda persona ἰδῖ, & At- 5.6
 tice ἰδεῖ, à themate ἰδῶ. 94. 2. 7 Ἀνίω, vide Inuestiga-
 tionem them. in verbo, πίω. 8 Ἀφῶ, quod in Aorist. sc- 8
 cund. & futuro secund. mutat in α, ut habes 74. 29.

Contractiones verborum suprâ commemoravi-
 1 mus: verum & aliter quoque fit contractio, 1
 2 ᾤδῖσκας, ᾤδῖσκας, prodidisti: ᾤδῖσθαι, ᾤδῖσθαι,
 proponebat: ᾤδῖσθαι, ᾤδῖσθαι, præmissum, certum: ᾤδῖ-
 3 σθαι, ᾤδῖσθαι, potius: Sic & τὸ ἀγαθόν, τὰγαθόν, bo-
 4 num: καὶ ἰγὼ, καὶγὼ, & ego: τὸ ἐκείνιον, τοῦδεκείνιον, con-
 5 trarium: τὸ ὄνομα, τοῦτομα, nomen: τὸ ἰμάτιον, τοῖμα-
 6 τι, pallium: cuiusmodi crasis apostrophæ nota signa-
 7 ri, solet.

2 Perfecti passivi penultima brevis non semper 2
 3 adsciscit σ, δῖω, ligo: δῖδῖκα, δῖδῖμαι: unde ἰδῖδῖω, ligo-
 4 tus sum: ἰδῖσκω, facio: δῖδῖσκας, δῖδῖσθαι, unde ἰδῖσκας,
 5 representatio, actus comœdiarum: ἰδῖσκω, ἰδῖσθαι, ἰδῖσθαι:
 6 aro, unde ἰδῖσκω, arator: tamen ἰδῖσκας, ἰδῖσκαι, tan-
 7 quam à δῖδῖσθαι.

Duarum
 literarum
 pleonasmus
 ἰυρίσκω.
 ἰπομαι.
 ποίω, ποίω.
 ποίω,
 ποίμενος.
 γίνομαι.
 γίνομαι.

Notanda de
 contractionibus.

Atticorum,
 ᾤδῖσκας à
 ᾤδῖδῖσκαι.
 ᾤδῖσθαι à
 ᾤδῖσθαι.

129. 38.

Notio.

ἰδῖδῖω.

ἰδῖσκας.

ἰδῖσθαι.

ἰδῖσκας.

αὐτὸ contra-
ctum ante
ἐ.

αὐτοῦ λίγ κ.
αὐτοῦ ρι. α.

αὐτοῦ πτο.
αὐτοῦ χα.

αὐτοῦ εἰς αὐτο.
αὐτοῦ εἰς η.
αὐτοῦ εἰς αὐτ.
αὐτοῦ εἰς αὐτ.

αὐτοῦ δίδου.
αὐτοῦ δίδου.
αὐτοῦ δίδου.

αὐτοῦ δίδου.
αὐτοῦ δίδου.
αὐτοῦ δίδου.

αὐτοῦ πτο.

αὐτοῦ πτο.

Huiusmodi crebris habet fere tantummodo locum in
præpositione αὐτὸ, in articulo neutro τὸ, ἐ, τὰ, ἐ in con-
iunctione αὐτὸ, atque αὐτὸ quidem, sequente solummodo vel
altero οὐκ ἔστι, vel, cōque præcipue in augmento, sed
interdum etiam contra augmentum, ut dictum est 69. 18. 1
ante ο, et αὐτοῦ λίγ κ, αὐτοῦ ρι. α, paulò ante αὐτοῦ εἰς αὐτο, αὐτοῦ
εἰς η, del eo, prædel ο: hinc tertia pers. αὐτοῦ εἰς αὐτ, præ-
del ο: imperf. sine augmento ionicè, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς
αὐτ, debebas: gen. iunus fœminin: partic. pass. αὐτοῦ εἰς
αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, intercedente beneficiat. ante: quod 10
non sit ex augmento αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, prins
existit: componitur ex αὐτ. ἐ, atque αὐτοῦ εἰς αὐτ: αὐτο-
εἰς πτο, αὐτοῦ εἰς πτο denotat. 10: αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, emineo: hinc
etia αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, eminet, imperfectum passivum
αὐτοῦ εἰς αὐτ, ἐ sine augmento, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, præ- 11
tendebam: tertia plur. αὐτοῦ εἰς αὐτ: αὐτοῦ εἰς αὐτ: partic. act.
αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, promittens. accus. τὸ αὐτοῦ εἰς αὐτ, τὸ
αὐτοῦ εἰς αὐτ, ante, quod sit ex augmento, sæpissimè con-
tractio hæc inuenitur, ut αὐτοῦ εἰς αὐτ, procedo: in perfect.
αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, proce- 20
debam: secundus: quasi à αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ,
αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, processit, tertia plural. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ,
αὐτοῦ εἰς αὐτ, propono: in Aorist. secund. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ,
proposuit. αὐτοῦ εἰς αὐτ, prodo: in Imperfect. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτ,
αὐτ: tertia plural. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, 123. 25. in Aor- 25
ist. secund. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτ, αὐτ: αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, 123.
29. in primo αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ: αὐτοῦ εἰς αὐτ,
αὐτοῦ εἰς αὐτ, 130. 8. αὐτοῦ εἰς αὐτ, sum promptus, propero:
in imperfect. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, properabat. αὐτοῦ εἰς αὐτ,
αὐτοῦ εἰς αὐτ, praesideo, antè sedeo: in imperfect. αὐτοῦ εἰς αὐτ, 30
αὐτοῦ εἰς αὐτ, praesidebat. αὐτοῦ εἰς αὐτ, praemitto, adduco ho-
noris gratia: in imperfect. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, deduce-
bat: in aorist. primo, αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, deduxerunt:
αὐτοῦ εἰς αὐτ, propin, propinquo, sumit aoristum se-
cundum a αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ: tertia pers. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, propi- 35
navit: αὐτοῦ εἰς αὐτ, praesideo: in tertia duali aorist. secundi
αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, praesides fuerunt, αὐτοῦ εἰς αὐτ, præli-
gitio, praecursio: in aorist. pri. αὐτοῦ εἰς αὐτ, αὐτοῦ εἰς αὐτ, præ-
proce-

195

[illegible]

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

70 ante 1, 2
 in u.

ante e in
v, w, ∞ e.

ante n in
ante : in a.
ante a
e in a.

itaq; cōtra-
 ctum cum
 articulis d;
 tō, tū, tū, cī,
 tā, tū.

Crescis cum
t. & t.

Contracting
disease, in *

Quomo-
corrahatur
καί.

κακονισμείος.
κακονισμείος.

qui conteratur, ac perdatur. ὁ ἴμυς, ὁ μύς, meus. Et bac-
tus de contractione articulorum: de his sumus & que-
dam alia dicturi in Investigatione thematis circa finem
in verbo αἶται. Ex ἡ sequente α vel ε, crasis fit in α, ἡ αὖ
καὶ, et si ἡ ἐκ, καὶ, & ex. (Doricè καὶ, sic καὶ, pro ἡ εἰς. 3
& si) ἡ καὶ, καὶ, & illic: ἡ ἐκείθεν, καὶ ἐκείθεν & inde: ἡ
ἐκείνος καὶ ἐκείνος, & ille. ἡ ἴμοι, καὶ μοι, & mihi. ἡ ἴμυ, καὶ μί,
& me. ἡ ἴδεν, καὶ ἴδεν, & inde. ἡ εἶτα, καὶ τα, & deinde, ἡ
ἴπειτα, καὶ πῦτα, & mox. ἡ ἴτι, καὶ τι, & etiam: καὶ τι μύ-
λιστα, atque adeò sequente articulo ὁ, contractio fit in ὁ, ἡ 10
ὁ μύλινος, καὶ ὁ μύλινος, & vates: sic in fœmin. καὶ ὁ σὺ εἰς, pro
ἡ ὁ σὺ εἰς, & fistula, ὁ pro ἡ Doricum est. 141. 33. sed
hec in poetis solum occurrent. 3 Sic κακονισμείος, dealbo, opere
tectorio induco, κακονισμείος, κακονισμείος, participium, κακον-
ισμείος: poetæ tamen huic tribuunt ο, sed α prius per 15
syncopen abiecto, κακονισμείος.

ANOMALA IN MI

De εἶμι quod
est sum.

Annotatio.

Indicativus

δα additio
Acolitia.

PLurima fiunt ab εἶμι, 1 quod vario spiritu varia
significat. Verbum substantivum εἶμι fit ab εἶμι,
pro εἶμι, hoc est, sum: reduplicationem non ha-
bet: penultima non ex ε, ne idem sit cum ἴμι, di-
co. sed additur ι, ut penultima sit longa, & 3 acuitur 15
ultima, cum dicendum foret εἶμι. nam disyllaba
penultimam circumflectunt, ut γινώμι, nosco: δέμι in-
gredior: κλέμι, audio.
Indicativus præsens, S. 3 εἶμι, 4 εἶ, 5 εἶς. D. 6 εἶς, 7
εἶς. P. 8 εἶς, 9 εἶς, 10 εἶς.
Imperfectum, S. 11 ἴμι, 12 ἴς, 13 ἴς. D. 14 ἴμι, 15 ἴμι. P. 16
17 ἴμι, 18 ἴς, 19 ἴς.
Personis in ε Aeoles addunt δα: ἴδα, eras. 20
ἴφισδα, dicebas, vel dixisti: 21 εἴπιδας, dixeris.
Plusquamperfectum passivum, ἴμην, ἴς, 22 ἴς, 23
το, &c.
Futurum, 24 ἴσμεν (ut πύσμεν) 25 ἴσμεν, ἴσμεν &
syncope. 26 ἴσαι.

Impe-

Imperatiui præsens, S. ἰάθι, vel ἴσθ, ἴστω. Dualis: 19 Imperati-
ἴσθον, ἴστων. Plural. ἴσθι, ἴστωσαν. Inuenitur ἴστω pro ἴσθω à
barytono ἴσθ, 21 ἴσθ, ἴστω, & crasi duorum ἴσθ in ἴσθω dicitur 2 I
ἴστω.

5 Optatiui præsens. Singula. 22 ἴθω, ἴθης, ἴθι. Dual. 22 Optatiuus.
ἴθον, ἴθων. Plur. ἴθω, ἴθι, ἴστω & ἴθι, de qua
syncope supra dictum est.

Futurum, ἰσθίμην, ἰσθίς, ἰσθίτω, vt τοῖσι μὲν.

Subiunctiui præsens, singular. ἴω 23 ἴ, 24 ἴς, ἴ. 23 Subiuncti-

10 Dual. ἴτον, ἴτων. Plura. ἴμην, ἴμι, 25 ἴσθι.

26 Infinitiui præsens, ἴσθαι, futurum, ἴσθαι.

Participij præsens, 27 ἰσθὼν ὄντος, ἢ ὄντος, ὄντος, τὸ ὄν, ὄν-
τος. Futurum, ἰσθίμενος, ἢ ἰσθίμενος, τὸ ἰσθίμενος. 27 Participia.

15 1 Spiritu tenui, est sum, & vado: spiritu autem aspe-
ro, est mitto, concupisco, fideo, & induo. 2 Id factum est,

ut accentu saltem differet ab ἴμην, co, præterea quia est
è dictionum encliticarum numero, quæ in ultima habent

accentum: sic φημι siue ἴμι dico 3 Doric è ἴμην, & Aeolicè

10 ἴμην, 4 Eī sit ab ἴμην. 189.4. dicitur & ἴς, accentu acuto,

quod aliquando encliticum est, ἴ verò minimè: Poetæ
pro ἴ dicunt ἴσθι, 5 Doricè ἴσθι 6 Poeticè ἴμην & ἴμην.

Doricè ἴμην, 19.1.7 Poeticè ἴσθι, ut in prima ἴμην. 8 Ionicè

ἴσθι. Doricè & Poeticè ἴσθι, qua voce etiam utuntur pro

15 ἴσθι. Acoli. ἴσθι. Ab ἴσθι cum ἴ, sit ἴσθι, insunt. 9 Ionicè ἴσθι,

ectasi poet. ἴσθι, unde & in tert. ἴσθι: cum ἴ, ἴσθι, inerat.

Atticè vero ἴσθι, per crasim ex Ionico ἴσθι. Rursus poeticè ἴ-

30 σθι, ἴσθι, ἴσθι, 67.13. atque ἴσθι, & ἴσθι, ἴσθι, crasi ἴσθι, &

Ionica dia'yssit, eras dissoluunt quoque ἴσθι, primæ & ter-

tia, dicentes ἴσθι, & rursus Attico more producti, ἴσθι, 175.

9. ex ἴσθι, cum ἴσθι sit ἴσθι, aberant. 10 Doricè ἴσθι, v de præ-

cedentem numerum 9. 11 Et per pleonasmum τὸς ἴσθι, ἴ-

σθι: reperitur etiam ἴσθι, atque ἴσθι. 12 Doricè ἴσθι, 19.1.

13 Et per systolen ἴσθι, & rursus geminato σ, ἴσθι, ex

ἴσθι, cum ἴσθι sit ἴσθι, inerat: cum ἴσθι, ἴσθι, super-

erant. 14 Vide Inuestigationem thematis in verbo ὀϊσθαι,
pro ὀϊσθαι, poetæ dicunt ἴσθι. 15 Et sine augmento ὀϊσθαι,
pro ὀϊσθαι, est imperfectum, vel aoristus secundus, à φημι,
O ἴσθι. dico:

1 ἴσθι.

2 ἴσθι.

Notio de
encliticis

3 ἴμην, ἴμην.

4 ἴσθι, ἴσθι.

5 ἴσθι, ἴσθι.

6 ἴσθι, ἴσθι.

7.8 ἴσθι, ἴσθι.

9 ἴσθι.

10 ἴσθι, ἴσθι.

11 ἴσθι, ἴσθι.

12 ἴσθι.

13 ἴσθι.

14 ἴσθι, ἴσθι.

15 ἴσθι.

16 ἴσθι, ἴσθι.

17 ἴσθι.

18 ἴσθι, ἴσθι.

19 ἴσθι, ἴσθι.

20 ἴσθι.

21 ἴσθι, ἴσθι.

22 ἴσθι.

23 ὀϊσθαι.

ἰκνῶν, ucl
ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

Acolicè.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.
ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

De ἰκνῶντα

quod est eo.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

ἰκνῶντα, ἰκνῶ-
ντα, ἰκνῶντα.

- 16 dico: ut paulò pòt dicitur in hoc ipso tractatu, in ver-
bo quò. ¹⁶ Vide 174.1. sunt qui scribunt ἰκνῶντα per diph-
thongum improprium n: alij punctum subscriptum negli-
17 gunt, ἰκνῶντα. ¹⁷ Quibusdam magis placet, ut sit imper-
fectum medium, ut habet ab ἰκνῶντα, s. deo, de quo infra in
hoc ipso tractatu. ¹⁸ Poeticè ἰκνῶντα, dorice ἰκνῶντα, et ἰ-
18 κνῶντα (66.17). Et in investigatione thetatis in m m m) ἰκνῶντα,
ἰκνῶντα et poeticè gemin. to o, ἰκνῶντα, ex ἰκνῶντα, cum ἰκνῶντα,
19 sit ἰκνῶντα, ab eo. ¹⁹ Poet. cē ἰκνῶντα. Atticè ἰκνῶντα, 189.6.
Ionicè ἰκνῶντα, (82.31.) Et apud poetas ἰκνῶντα, sit in tertia
ἰκνῶντα, pro ἰκνῶντα, et in imperatuo ἰκνῶντα, pro ἰκνῶντα: Et in par-
ticipio futuro ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, pro ἰκνῶντα, ἰκνῶντα:
id per dicitur Acolica d' a' efflo. ²⁰ Hinc cum ἰκνῶντα, ἰκνῶντα
20 meret. ²¹ Et trasi ἰκνῶντα, cum ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ades, ²² Poeticè
21 ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, sim, sis, sit, à barytono o. ²³ Et Ionicè ἰκνῶντα,
22 ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, et c. Poeticè ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, et c. prima plural. ἰκνῶντα, et
23 systole ἰκνῶντα 232.18. Pro tertia personā i vel in ipso lo-
nes d' cu i i a vel inn, 188.24. Quidam huic subina-
flino tribuant aoristum primum n. c. d. ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα,
24 ἰκνῶντα, et c. ²⁴ Acolicè ἰκνῶντα, sis. ²⁵ Cum ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα. ²⁶ Do-
25 rice cē ἰκνῶντα, et ἰκνῶντα. Recipit etiam varietatem dialectorum,
26 ut dictum est in n' finit. actiuo barytonorum: nempe ἰ-
κνῶντα vel ἰκνῶντα, vel ἰκνῶντα aduocato i a' d, et ἰκνῶντα:
ex quo per cētasim factum est Doricum ἰκνῶντα, ²⁷ Ioni-
27 cē ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, et Doricè ἰκνῶντα, ἰκνῶντα:
ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, et c. Acolicè ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, et c. hinc
ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, qu' adest, præsens: ἰκνῶντα, pro ἰκνῶντα.
Ex Ionico ἰκνῶντα, cum ἰκνῶντα, sit ἰκνῶντα, pro ἰκνῶντα, ab-
sens.

ἰκνῶντα τὸ πορῶντα, fit ab ἰκνῶντα, deinde ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, hoc

1 est, eo vel ibo: ² nam futurum ἰκνῶντα, non est in usu.

2 Indicativum præsens. Sing. ἰκνῶντα, ³ ἰκνῶντα, vel ἰκνῶντα (vnde

3 ἰκνῶντα, abis, vel abibis, ἰκνῶντα. Dual. ἰκνῶντα, ἰκνῶντα. Plur. ἰκνῶντα,

4 ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, & Ionicè, ἰκνῶντα: ἰκνῶντα, aduocant: ἰκνῶντα, in-
grediuntur.

Imperfectum, S. ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, ἰκνῶντα, D. ἰκνῶντα, ἰκνῶντα. P. ἰκνῶντα, ἰκνῶντα,

ἰκνῶντα.

Perfectum inusitatum ἰκνῶντα, vnde plusquam-

perfectum

ἴσμι.
ἴω.
ἰπίζινδα.

ἴν, ἄπν.

ἴσμι.
ἄπν.
ἴπν.
ἰπίζινδα.
ἴπν.
ἴπν.
ἴπν.
ἴπν.

De ἴπν
quod est
mittito.

ἴπν, ἴπν.

ἴπν ab

ἴπν. ἴπν.

ἴπν &

ἴπν, ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

ἴπν.

74.35. ex ἴ, cum ἴ sit ἴν, ἰνῖτ. Ab ἴν, imperatiuus ἴ, va-
de: cum ἴξ, ἴξιν, exi: optatiuus ἴπν, ἴπν, ἴν, venirem, ten-
derem: subiunctiuus ἴω, ἴν, ἴν. & Ionicè, (124. 10.) ἴπν,
venero,, ἴν, ἴν, unde ἰπίζινδα, ἰπίζινδα, & Aeolicè ἰπίζινδα, e-
ruperis, ab ἰπίζινδα, erumpo, adorior, aggredior, componi-
tur ex ἴν, ἴξ & ἴπν. Est etiam huius aoristis secundus
ἴν: unde ἄπν, abῖ: atque ἴν, ἴν, ἴν, & Attico more
et in mutato (175. 13.) ἴν, ἴν, ἴν, subiunctiuus ἴω, ἴν,
11 prima plural. ἴπν, & systole ἴπν, camus, 132. 8. 11 Cum
12 ἄπν, ἄπν, Oriens. 12 Cum ἴν, ἴπν, inuade: cum ἴν 10
13 & ἴξ, ἰπίζινδα, persequere. 13 Tertia persona ἴπν, ἴπν, eat:
14 ex ἴ cum ἴ sit ἴπν, aggredere. Vide 160. 11. 14 At-
15 ticè & Doricè ἴπν, 79. 1. cum ἴξ, ἴξινδα, exire, Ionicè ἴπν.
15 Atticè & Doricè ἴπν, Ionicè, ἴπν.

1 ἴπν τὸ πῖπτο, hoc est, mitto, fit ab ἴω, per redupli-
cationem impropriam: coniungendum, vt ἴπν.
Futurum ἴπν. Actiui indicatiui præsens. S. ἴπν, ἴν,
1 ἴπν, D ἴπν, ἴπν. P. ἴπν, ἴπν, ἴπν. Ionicè. ἴπν. 1 vnde
ἴπν, ἴπν, immittunt, &c. Imperfectum, ἴπν, vt ἴπν.
2 Perfectum 2 ἴπν, Bœotorum more pro ἴπν, à futuro 10
ἴπν, vnde ἴπν, qui misit: ἴπν, qui dimisit: ἴπν,
dimisisse.

Aoristus primus, ἴπν, ἴπν, ἴπν, &c. pro ἴπν, futuri
3 consonantem non seruat: sic 3 ἴπν, dimisi: ἴπν,
reliqui: & ἴπν, aoristus medius, reliqui, & reli-
ctus sum.

Aoristus secundus. Sing. ἴπν, ἴπν, ἴπν. Dual. ἴπν, ἴπν.
4.5 Plur. ἴπν, ἴπν, ἴπν: vnde 4 ἴπν, praeferunt: 5 mu-
tat penultimam, vt ἴπν, & ἴπν.

6 Imperatiui præsens, 6 ἴπν, ἴπν, &c. Aoristus se-
cundus, ἴπν, ἴπν, vt ἴπν: vnde composita, ἴπν, prae-
7 te: 7 ἴπν, mitte: ἴπν, sum mitte.

8.9 Optatiui præsens, 8 ἴπν. Subiunctiuui, ἴπν, ἴπν. 9 In-
10 finitiui, ἴπν. Participij, 10 ἴπν, omnia, vt ἴπν. Aori.
secundus optatiui, ἴπν. Subiunctiuui, ἴπν, ἴπν, ἴπν: & in-
11 terdum ἴπν, ἴπν, ἴπν. 11 deinde ἴπν, ἴπν, ἴπν: vnde ἴπν, di-
12 misero: 12 Infinitiui ἴπν, penultima diphthongo, vt
13 ἴπν: 13 vnde composita ἴπν, dimittere: ἴπν,
submit-

submittere.

Participium, ἴς, ἴτος : 14 ἀφ' ἱκ, qui dimisit : καθεῖς, 14
qui submisit, &c.

Passiui præsens, ἴμευ. Imperfectum, ἴμευ. O- 15
mnia vt ἴδμευ. Perfectum 16 ἴμευ per ei, vt ἴδμευ :
tertia plural. 17 εἴται, missi sunt : ἀφ' εἴται, dimissi sunt :
ἀφ' εἴται, remissi sunt : pro quibus Attici, ἀφ' εἴωνται, ἀφ' εἴων-
ται, vt ἀφ' εἴωνται, pro ἀφ' εἴωνται, tollendo subiunctiuam &
interponendo α.

10 Aorist. prim. ἴδω, à tertia perfecti εἴται, corrip-
endo penultimam, vt ἴδω : dicimus tamen εἴδω,
18 ἀφ' εἴδω, quod & ἀφ' εἴδω, dimissus sum. Medius aor-
ist. prim. ἴδμευ, ἀφ' ἴδμευ, remissi : 19 ἀφ' ἴδμευ, ad-
missi, &c. Aoristi secundi indicatiui, ἴμευ, 20 ἴσο & ἴο,
15 & οὔ, ἴτο. Imperat. 20 ἴσο, & ἴο & οὔ, vnde καθεῖς, submit-
tito, demittito : ἀφ' οὔ, admittito : ἀφ' οὔ, præmittito, emit-
tito Optatiuus εἴμευ, ἴο, εἴτο. Subiunct. 21 ἴαν ὧμευ.
Infinitiuus, ἴδω. Participium, ἴδων.

1 Hoc fit per crasim Atticam at ἴαν ab εἴμ, 198.33.
20 sic composita, ἀφ' ἴαν, ascendunt, ab ἀφ' εἴμ : ἀφ' ἴαν, sursum
iaciunt, ab ἀφ' εἴμ, διὰ, percurrunt, διὰ, transmittunt :
καθεῖς, descendunt : καθεῖς, demittunt : ἀφ' ἴαν, inda-
gant : ἀφ' ἴαν, omittunt : ἀφ' ἴαν, accedunt, non ἀφ' ἴαν,
sed cum ἀφ' ἴαν, ἀφ' ἴαν, non ἀφ' ἴαν, συνίαν, concur-
25 runt : συνίαν, intelligunt : ἀφ' ἴαν, & Ionice (18.2.)
ἀφ' ἴαν, dimittunt. Sumitur quoque tertia pluralis à cir-
cumflexo ἴω, ἴω, ἴω, cum ὡ, συνίαν, intelligunt :
sic in part. τοῖς συνίαν, intelligentibus, à συνίαν, ὡς, ὡς,
intelligens : at συνίαν, ὡς, conueniens, à συνίαν, 199.9.
30 Eodem modo imperfectum singulare & illius tertia plu-
ralis capiuntur ab ἴω 129.36. ἴω, ἴω, ἴω, mittebam, as,
at : cum ὡ, ἀφ' ἴω, dimittebat : cum ὡ, ἀφ' ἴω, præmit-
tebat & præmittit : nam capitur etiam pro præsentis cum
ὡ, συνίαν, intelligebat, & Attice ἴω, 144.4. tertia
35 plural. ἴω, similis primæ sing. cum ὡ, συνίαν. Attice ἴω
pro συνίαν, intelligebant, rursus pro tertia plural.
ἴω, dicitur Bæoticè (118.31.) ἴω : cum ὡ, συνίαν, præ-
termittebant. Dicunt quoque poetæ in hoc imperfecto. ἴω,
ἴω,

ἀφ' ἴω.
καθεῖς.

ἀφ' εἴωνται.
ἀφ' εἴωνται.
ἀφ' εἴωνται.

ἀφ' εἴδω.
ἀφ' εἴδω.
ἀφ' ἴδμευ.
ἀφ' ἴδμευ.
ἀφ' ἴδμευ.
ἀφ' ἴδμευ.

ἴαν, &
ἴαν.
atque ex
eis composita.

συνίαν.

ἴω, ἴω, ἴω.

ἴω.
ἴω, ἴω, ἴω.

- αἰετῶν, &c. secunda plurali. αἰετῶν cum αἰετῶν, dimitti-
 tis. ² Vide 118.25. ex ἰσθῶ: cum παρὰ, τὰπὶ, &, dim si cum
 αἰετῶν, αἰετῶν, & ferbui: tertia plur αἰετῶν, miserant: αἰε-
 τῶν, & ferbuerunt. particip αἰετῶν, αἰετῶν, qui remi-
 sit. ³ Ionicè (18.2.) αἰετῶν, αἰετῶν, αἰετῶν. ex eodem ἰ-
 σθῶ, cum αἰετῶν, αἰετῶν, αἰετῶν, & ἰσθῶ, cum Attico ἰσθῶν, &
 10 (180.16.) ἰσθῶν, αἰετῶν, αἰετῶν, remi si, ἰσθῶ, it: cum αἰετῶν,
 αἰετῶν, premi si: cum αἰετῶν, αἰετῶν, dim si: cum αἰετῶν, αἰετῶν,
 4 αἰετῶν, si, si, it, huius futuri in ἰσθῶ, in finitibus ἰσθῶν, im-
 missurum esse. ⁴ Prima si ἰσθῶν, premi si, processi, ut
 5 αἰετῶν, sic cum ἰσθῶν & ἰσθῶν, incit irant: cum αἰετῶν,
 αἰετῶν, dimiserunt, aperuerunt. ⁵ Reperitur tamen prima
 6 pluralis αἰετῶν, longa penultima pro αἰετῶν, dimissiva, sic αἰε-
 τῶν, pro αἰετῶν, om si nus. ⁶ Cum ἰσθῶν, ἰσθῶν, in secun-
 da plurali, ἰσθῶν, immittit: cum αἰετῶν, αἰετῶν, intelli-
 ge. Pro ἰσθῶν, dicitur etiam ἰσθῶν, à circumflexo ἰσθῶν, im-
 15 rat. in, ἰσθῶν. 139.10. cum αἰετῶν, αἰετῶν, Atticè (144.5.) ἰσθῶν,
 7 Intellige. ⁷ Ionicè αἰετῶν: 18.2. componitur ex ἰσθῶν: cum
 8 αἰετῶν, ἰσθῶν, omittit. Vide 130.25. & 131.33. Poeticè ἰσθῶν,
 9 ἰσθῶν, &c. à barytono ἰσθῶν. ⁹ Atticè & Doricè, 79.1. ἰσθῶν,
 αἰετῶν: Ionicè ἰσθῶν, unde cum αἰετῶν, αἰετῶν, premittere.
 A communi ἰσθῶν, cum αἰετῶν, αἰετῶν, cessare, omittit: cum
 αἰετῶν, αἰετῶν, intelligere, est etiam αἰετῶν, & Ionicè αἰετῶν.
 10 αἰετῶν, una ira, congre hi, à ἰσθῶν, 199.17. ¹⁰ Sic com-
 11 posita, αἰετῶν, ἰσθῶν, dimittons: ἰσθῶν, ἰσθῶν, αἰετῶν in-
 telligens. ¹¹ Hoc fit per pleonasmum, τὰν, ut & produca-
 catur: vide 132.7. Nam Iones syllabas circumflexas
 dissolunt, praepositi: ἰσθῶν, ἰσθῶν, ἰσθῶν, ἰσθῶν: secunda plural.
 ἰσθῶν, miseritis: unde poeta arrepta occasione, suo more
 producant a ducato, ἰσθῶν, ἰσθῶν, ἰσθῶν. Præterea non raro
 Attico more αἰετῶν mutant. ἰσθῶν, ἰσθῶν, ἰσθῶν, è posteriori tolli-
 30 tur punctum subscriptum, hinc αἰετῶν, pro αἰετῶν dimisset in
 presentireperitur αἰετῶν, cesset: ab ἰσθῶν, ἰσθῶν, ἰσθῶν, de quo paulo
 antè. αἰετῶν, immisero, ut αἰετῶν, quod & communiter αἰετῶν:
 & cursis cum ἰσθῶν, ἰσθῶν, immisero, tertia plural. αἰετῶν,
 12 αἰετῶν, ἰσθῶν. ¹² Atticè & Doricè ἰσθῶν: Ionicè ἰσθῶν:
 unde cum αἰετῶν, αἰετῶν, dimisset, prætermisisset, & αἰετῶν, emi-
 13 sisset: αἰετῶν, prætermisisset. ¹³ Sic αἰετῶν, omittit vel omi-
 sisse,

αἰετῶν.

ἰσθῶν, αἰετῶν.

αἰετῶν.

ἰσθῶν.

αἰετῶν.

fisse. 14 *Fœmininum* in *is* itz, derelinquens, vel que d- 14
misit, sic & alia composita. cum *ara*, *avis*, *virtus*, qui o-
misit, in plur. *avitus*, remittentes, in dulgente, cum *dra*,
dris, madefaciens: cum *is* *avis*, qui immisit. cum *is*, *is* *is*,
qui emisit: cum *ad*, *avis*, submittens, vel qui submisit.

f ¹⁵ *intra, intra, intra, cum dicitur intra, cu mesit, iert. plur. i-* ¹⁵ *amittat.*
ntra, cum dicitur, & quicquid intra 18. 2. amittat, emit-
tunt: part. ipso, cum dicitur ipso, licenter agens & va-
gabunt aus. ¹⁶ eipso, eipso, eipso, sine argumento intra, unde ¹⁶
cum dicitur verbalis dicitur, dimittendum, 155. 21. infinst.

10 *dicere, missum esse. ex dicere, solutum esse: part. dicere, dissolutus, creatus: hinc adverbium, dicere, remissi. Ex eius, & alia in se componuntur, cum dico, apertum, dimissum sum: part. dicere, dimissus: cum dico, dicere, infinit. dicere, pertransisse, part. dicere, & poete dicere.*

30 Ἰνμι, πὶ ἐνδυνμῶ, concupisco, ylitatum est in passi-
uo præsenti, Ἰνμαι, Ἰσσυ, vt πιδιμα, & imperfecto, Ἰ-
μυ: à quo compositum, ἰνιμυ, desidero: Ἐ ἰνιμυ, de-
sidera am.

35 ¹ *V*oce non differt à passivo superiori inu, quod est mit-
to: sed significatione ab eo discernitur, atque constructio-
ne: nam hoc infinitiuum vel genitiuum postulat: illud ve-
rò verborum passiuorum constructionem recipit, nempe
genitiuum cum prepositione: *mitto* vel *mitto*

δοκίμους.

ဝိသိသ

De inu,
quod est
concupisco.
i. q. uen.
i. q. uen.
i. q. uen. con-
cupisco quia
differat ab
i. q. uen. mit-
to.

De ἡμεῖς
quod est se-
deo.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

Jonica re-
duplicat.

per ἡ-

μεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

ἡμεῖς.

Appendix.

De καίμεν,
quod est in-
cedo.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

καίμεν.

1.2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

2

3

4

5

1

ἡμεῖς & καίμεν, sed eo, sunt ab ἡ, ἡμεῖς, ἡμεῖς, cra-
sis ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς. D. ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς. P. ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς.
ταῖς: sic καίμεν, καίμεν, &c.

Imperfect. ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς: ἐκείνημεν, ἐκείνησο, ἐκεί-
νητο. Imperatius, ἡμεῖς, ἡμεῖς: καίμεν, καίμεν. Etiam
καίμεν, sede à καίμεν, Ionicè καίμεν & syltote καίμεν, cra-
si καίμεν.

Pro ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, per reduplicationem Ionicam: Iones
enim per ἡ, non per ἡ reduplicant. Porro in ἡμεῖς, crasi ἡ-
μεῖς, duplex u contrahitur in η, non in η, ne coincidat cum
ἡμεῖς, missus sum, perfecto passivo verbi ἡμεῖς. Hinc Im-
perfect. ἡμεῖς, sine augmento: tertia plural, ἡμεῖς, & crasi
ἡμεῖς, sedebant. Potest censeri plusquamperfectum ab ἡμεῖς,
perfectum pass. ἡμεῖς, 172.9. plusquamperfect. ἡμεῖς, ἡμεῖς,
ἡμεῖς: ἡμεῖς. 3 Ionicè ἡμεῖς, & ecclasi poetica ἡμεῖς: sic ter-
tia plur. imperfecti ἡμεῖς. Ionicè ἡμεῖς, & poetice ἡμεῖς vel
ἡμεῖς: unde καίμεν, sedebant. Vide 86.26. & 87.2.4 Pro
καίμεν dicitur etiam καίμεν, ut habes 188.37. 5 Tertiam
personam καίμεν, Demosthenes saepenumero effert sine
augmento: καίμεν, sedebat, penultima circumflexa: &
pro ἡμεῖς poetæ dunt ἡμεῖς, compositum καίμεν, sedebat, po-
test tamen censeri plusquamperfect. ab ἡμεῖς, μ. ἡμεῖς: π. ἡμεῖς, pass.
ἡμεῖς, plusquamperfect. ἡμεῖς, ἡμεῖς, sic καίμεν à καίμεν:
sed in eo desiderabitur augmentum Ionicè. In finit. ἡμεῖς,
καίμεν, participium, ἡμεῖς, καίμεν: futurum medium
ἡμεῖς, καίμεν.

Καίμεν, iaceo, à καί, καί, καί, καί, & crasi καί, καί,
καί, καί. Imperfect. ἐκείμεν, ἐκείσο, ἐκείτο. Futurū
med. καίμεν, καίση, καίσεται.

Composita sunt ἀνέκαμμι, ἐπικέμμι, διέκαμμι, re-
cumbo, adiaceo, disponor.

In καί sine καί, à καί, reduplicatio Ionica non po-
nitur in principio, sed in medio, nempe post primā conso-
sonantem: sic ἐνέκαμμι in secunda syllaba reduplicationem
habere diximus, 26.33. Hinc tert. plu. καίμεν & Ionicè καί-
μεν, poetice καίμεν 87.3. & 7. Dicitur quoque καίμεν, & in im-
per. καίμεν iacebat, pro ἐκείμεν, detrahis augmento, à barytono
καίμεν, unde et subiect. καίμεν. 3 Dori. καίμεν, & καίμεν.

1 ἡμεῖς,

¹ ἴσθμι, cognosco ab ἴστω, ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι. tert. plur. ἴσθσι, ² accentu in antepenultima, vt participium ἴσας, ἴσαντες, τοῖς, ἴσασι, non ἴσας, ἴσαι' τος, ἴσαι' σι: non enim seruat legem verborum in μι, quæ exigit ἴσας acutum.

Imperfectum, ἴστω, ἴσθς, ἴσθ: tertia plural. σασαν, syncope ³ ἴσαν.

Imperatiuus. S ἴσαθι, ἴσάτω. D. ἴσατον, ἴσάτων. P. ἴσατι, ἴσάτωσαν. Syncope ⁴ ἴσθι, ἴσω: ⁵ ἴσθ, ἴσθ: ἴσι, ἴσσαν vel ⁶ ἴσαν. sic in præsentī ἴσασθ, ἴσασθ, ἴσασι, ἴσι.

Passiuum ἴσασθ, ⁷ vnde ἴσασθαι, compositum, ἰ-
πίσασθαι, ἰπίσασθαι, ἰπίσασθαι. scio. Imperfectum, ἰπίσασθαι,
ἰπίσασθαι. Ionice ἰπίσασθαι, crasi ἰπίσασθαι, ἰπίσασθαι. Futurum
ἰπίσασθαι.

¹ Dorec ἴσασθαι, 18. 11. sic in imperfecto ἴσασθαι, pro ἴστω,
cum augmento Attico ἴσαν, & rursus verso augmento
syllabico in temporale n, ἴσαν, intelligebam. ² Sic αἴσασθαι,
flant, pro αἴσασθαι, ab αἴσασθαι, 129. 6. Ex ἴσασθαι cum σω, fit
σωσασθαι, una sciunt, sunt conscij. ³ Sumitur etiam ἴσασθαι
pro ἰπίσασθαι, ibant, ab ἴσασθαι, de quo supra. 198. 30.

⁴ Cum σω, σωσασθαι. sis conscius. ⁵ Et per pleonasmum τὸ
ἴσασθαι, scitote vos duo. ⁶ Capitur Attice pro tert. plural.
ἴσασθαι, 89. 28. 7. Per pleonasmum scilicet literæ τ: sic ἴ-
σασθαι, ἴσασθαι, &c. pro ἴσασθαι, ἴσασθαι, scis, scit. Pro secunda
persona ἴσασθαι, dicitur etiā ἴσθ, sic compositum ἰπίσθ, pro
ἰπίσασθαι. 188. 30. ⁸ Coincidit cum futuro medio verbi ἰ-
πίσθαι, quod componitur ex ἰπ- & ἴσθαι, huius futurum
actiuum, ἴσθω, medium, ἴσθσθαι, compositum ἰπίσθσθαι
ἰπίσθσθαι, supersistam, es: velsciam, scies.

φημι, dico à φάω. S. ¹ φημι, φης, per n diphthongum, en-
σι, D. φάτον, φάτων. P. φημίν, φησιν, ² φασί, acuta vltima,
licet participium sit φάς, φάτες, τοῖς, φάσι, per a circum-
flexum.

Imperfectum ⁴ ἴσθω, vt ἴστω. Aoristus primus, ἴφθ-
σα, ex futuro ⁵ φήσω. Aoristus secundus, ⁴ ἴφθω, in
singulari similis est imperfecto: quod fit, quoties
non est reduplicatio, πλῆμι, ἴπλω, tolero: γνῆμι, ἴγ-
νω, nescio. In duali autem, ἴφθον, ἴφθῶ: & plurali,
ἴφθμεν,

1 De ἴσθαι,
2 quod est cog-
89 nesco.
ἴσασθαι
ἴσασθαι
ἴσθω.

3

4.5 ἴσθαι, &c.
6 ἴσθαι, ἴσθαι.

7 ἰπίσασθαι,
ἰπίσθαι.

8

1 ἴσθαι.
2 ἴσθαι.
3 αἴσθαι.

4.5 ἴσθαι.

6

7

ἴσθαι.

8

ἰπίσθσθαι

1

2 De φημι
3 quod est di-
co.

φασί.

4 εἴσθαι,

5.4 Annotatio.

Infinitivus ἐκταίνου particip . ἐκταίνος , interemptus : Aorist. prim. ἐκταίνω & ἐκταίνω , ab ἐκταίνω , tertia plural. ἐκταίνουσιν , & Bæoticè ἐκταίνω , occisi sunt , 87. 20. perfect. medio ἐκταίνα , pro quo sublato τ. & præposito κ , poetæ usurpant κίκονα , occidi : plusquamperf. ἐκταίνω , ἐκταίνο , ἐκταίνο . Sic à τείνω , futurum τείνω , Aorist. prim. ἐκτείνω , perfectum τίτανε , passivum , τίταμαι , τίτασαι , τίταται , tert. plural. τίτανται : Aorist. prim. ἰτάίνω , perfectum mediū 4 τίτονα unde τόνος , tonus , concentus , contentio . 4. Verba in iō fere omnia ducuntur vel à præsentī , vel à futuro aliorum verborum , de quibus vide in verbo γαίω , atque hæc quidem ultra imperfectum non coniungantur , sed sua tempora à primitivis mutuuntur : quæ autem ab alijs verbis non derivantur , ea in alijs quoque temporibus coniungantur : ut κλαιο , laudo , μ. κλαίω , π. κίκλινε , sic οἶω , 5 quatio , μ. οἶσω , π. οἶκινε .

5 Finita in ἰδω , ἰδω , ὕδω , derivata sunt omnia : à suis igitur primitivis tempora mutuuntur .

Finita in αἰδω , ducuntur à verbis barytonis , quæ penultimam habent longam , ut αἰμῶαδω , ab αἰμῶα , opem 20 fero , succurro , δινῶαδω , à δινῶα , accuso : εἰργῶα ab εἰργῶ , prohibeo , κινῶα , à κίω , vado , accedo .

Finita in ἰδω , ducuntur ab ὕς , quorum penultima est brevis ut ὑμῖδω à ὑμῶ , pascō , depascor , σχῖδω , à σχίω , detineo , teneo , habeo . : Imperativus σχῖδε , habe : φλεγῖδω , à 25 φλέγω , cumburo : ἡγῖρδω , congrego , & ἡῖδω , volito , tollo , ab ἡγίεω & ἡίεω , sed detractō , corripitur prius penultima , atque & mutatur in η .

6 Finita in ὕδω , sunt à verbis sextæ in ὕα , interposito θ , ut μινῶα à μινῶα , minuo : φθινῶα , à φθινῶα , corrumpo . 30

6 Finita in ξω , barytona , facta sunt Atticè à circumflexis . Vide 186. 21. atque hunc tractatum in verbo αὔξω .

Idem indicato de finitis in ω , ac breviter de omnibus barytonis , quæ à circumflexis facta sunt , de quibus in locis citatis , ea enim ultra imperfectum non coniungantur : 35 7 sed sumunt alia tempora à circumflexis , inde ducta sunt .

7 De finitis in οκω , vide in verbo , ἀρίσκει , & III. 6. & 193. 5.

APPEN-

κίκονα , ἰ τί-

αἰω .

αἰδω , ὕδω , ὕδω

αἰδω .

ἰδω :

ὕδω .

ξω

ω

Barytona
facta à cir-
cunflexis .

οκω .

APPENDIX DE QVIBVSDAM

alijs verbis, quæ ultra imperfectum
non coniugantur

9 **A** CLENARDO enumeratis adde finita in $\epsilon\omega$,
 $\mu\beta\alpha, \rho\epsilon\omega, \chi\epsilon\omega$ aia, desideratiua, ut $\mu\alpha\theta\eta\pi\alpha\omega, \omega$, disce-
 te cupio. $\lambda\omega$ per simplex χ , atque polysyllaba in ω , quæ
 formant ex se verba in $\mu\iota$: de quibus vide in verbis $\alpha\gamma\iota\omega, \alpha\gamma\iota\mu\iota, \delta\epsilon\iota\kappa\upsilon\omega, \delta\epsilon\iota\kappa\upsilon\mu\iota, \rho\epsilon\alpha\iota\omega, \rho\epsilon\alpha\iota\mu\iota, \sigma\epsilon\beta\alpha\iota\omega$.
 10 Adde quoque verba quinta coniugationis habentia pri-
 mam syllabam ex reduplicatione desinientem in liquida in
 ut $\mu\alpha\rho\upsilon\sigma\iota\epsilon\omega$, rutilo: atque plia, quæcunque reduplicatio-
 nem habent, de quibus in verbo $\pi\epsilon\pi\epsilon\sigma\kappa\omega$, et quæ ante
 e habent mutam cum liquida, ut $\delta\iota\alpha\iota\omega$, morden, de quo
 11 suo loco, et quæ a futuro sunt grauitona, de quibus in
 verba $\alpha\gamma\iota\omega$, et quæ fiunt a præteritis ut $\phi\iota\tau\iota\omega$, horreo, $\pi\epsilon\pi\epsilon\sigma\kappa\omega$,
 unde $\pi\epsilon\phi\iota\kappa\omega$, et, et, buresco: de his videbis nō.
 nihil in verbo, $\epsilon\mu\mu\beta\epsilon\iota\alpha$, et quæ per plenissimum sunt fa-
 bla, præcipue quæ mutantur in ι , ut $\pi\iota\omega$, tincta, pario, de
 12 quibus 192. 2. 9. hec et cōsumunt tempora a primitiuis,
 ut $\pi\alpha\iota\omega$, $\delta\iota\alpha\iota\omega$, $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\omega$, et c. et complura in ω : de
 quibus in verbo, $\phi\delta\iota\omega$: 2. Vide in verbis, $\delta\iota\omega\upsilon\gamma\omega$, $\delta\iota\omega\sigma\kappa\omega$,
 $\epsilon\pi\iota\omega$.

$\iota\beta\alpha, \mu\beta\alpha,$
 $\rho\epsilon\omega, \chi\epsilon\omega, \lambda\omega,$
 $\omega\omega.$

$\mu\alpha\rho\upsilon\sigma\iota\epsilon\omega.$
 Et $\delta\alpha\iota\iota\omega$,
 cum simili-
 bus.
 A futuris et
 præteritis
 ducta.

Mutantia.
 in ι , ob ple-
 onasmum.
 Multa in
 $\iota\omega$.

13 **A** $\alpha\gamma\iota\omega$, duco. Futurum $\alpha\gamma\epsilon\omega$. Præteritum $\eta\gamma\alpha\gamma\epsilon\omega$ 1. 2
 3 Attice $\alpha\gamma\iota\omega$, pleonastico, $\alpha\gamma\iota\omega$. Aorist. secundus 3
 $\eta\gamma\alpha\gamma\epsilon\omega$ 4 Pleonastico syllaba $\gamma\alpha$, $\eta\gamma\alpha\gamma\epsilon\omega$, unde $\alpha\gamma\alpha\gamma\epsilon\omega$, 4. 5
 $\alpha\gamma\iota\omega$, $\alpha\gamma\iota\omega$, $\alpha\gamma\iota\omega$, $\alpha\gamma\iota\omega$. Participium $\alpha\gamma\alpha\gamma\epsilon\omega$, Impe- 6
 ratiuus autem $\alpha\gamma\epsilon\iota$, $\alpha\gamma\epsilon\iota\tau\epsilon$, duc ducite: præsentis est 7
 temporis. Nam quorundam futura pro præsentibus 7
 usurpantur, ut ab $\alpha\gamma\iota\omega$, duco: $\delta\iota\omega$, ingredior: $\delta\iota\omega$, fero:
 $\epsilon\pi\iota\omega$, attollo, $\epsilon\pi\iota\omega$, cito, futura, $\delta\epsilon\iota\omega$, $\delta\iota\omega$ $\delta\iota\omega$ & $\delta\iota\omega$. 8
 Aeo. 8
 lice pro $\delta\iota\omega$, 9 & usque ad imperfectum solum con- 9
 iugantur itaque $\delta\iota\omega$, imperfectum $\delta\iota\omega$, imperfe-
 ctum $\delta\iota\omega$, 10
 11 Imperatiuus, $\delta\iota\omega$, $\delta\iota\omega$: $\delta\iota\omega$, passiuum, $\delta\iota\omega$. 11
 Imperfectum, 12 $\delta\iota\omega$, $\delta\iota\omega$, & 13 Ionice, $\alpha\gamma\epsilon\iota$ 12
 $\delta\iota\omega$, & imperatiuus, $\delta\iota\omega$. Sic $\alpha\gamma\epsilon\iota$, Imperatiuus, 13
 $\alpha\gamma\epsilon\iota$, $\alpha\gamma\epsilon\iota\tau\epsilon$.

A
 $\alpha\gamma\iota\omega.$
 $\alpha\gamma\iota\omega.$
 $\eta\gamma\alpha\gamma\epsilon\omega.$
 $\alpha\gamma\epsilon\iota, \alpha\gamma\epsilon\iota\tau\epsilon.$
 $\alpha\gamma\epsilon\omega, \delta\iota\omega.$
 $\delta\iota\omega, \delta\iota\omega.$
 Futurum
 pro præsentibus
 11 $\delta\iota\omega$.
 12 $\delta\iota\omega, \delta\iota\omega.$
 13 Ionice.
 $\alpha\gamma\epsilon\iota, \delta\iota\omega.$

διᾶρον.

ἔγισται.

ἀγέε, ἀγέμεν

ἀγίη.

ἀγίη.

ἀγέμεντες.

ἄγμαι.

ἀχθῆναι.

ἡκιστα.

ἡγασται.

ἀπικρίστω.

λεξίω.

τίπτω.

Aeolismus

οἰστω.

οἰσται.

δύστω.

δύσται.

δίστω.

ἄρστω, ἄρσται.

ἄρστωμι ab

ἀρστω.

I

- 1 Ab ἀρστω imperfectum & aorist. secund. ἄρστω (Doricè ἀρστω, cum διᾶ, διᾶρον, ε, ε, degi, degisti, it) ἄρσται: hinc tert. persona Ionicè ἀρσται ducebat, 67. 5. praesens imperatini ἀρστω, & poeticè ἀρσται, age: infinitivus ἀρστω, Ionicè ἀρστω, Doricè ἀρστω, 79. 1. praesens pass. ἀρστωμαι, imperat. ἀρστω, Ionicè, ἀρστω, duc. 89. 25 par. ἀρστωμεν, pro quo invenitur ἀρστωμεν, pleonasmō τε ε, οἱ ἀρστωμεν, qui ducuntur
- 2 & admirantur. 3 Pass. ἄγμαι, ξαι, ται, actus sum: part. ἄγμενος, actus, aor. prim. ἄχθῆναι, particip. ἄχθεις, ἔσθης: 3. 4 ἄχθεισιν, εἰσιν. 3 Vide 179. 28. 4 Medius ἡγασμαι, sic ab ἡγασται, merore afficio, Aoristus secundus ἡγασται, & pleon. 5 musyllaba ησ, ἡγασται. Vide quoque 18. 55. 5 Et apud 6 poetas Syracusanō more, ἡγασται, duc. 76. 29. 6 Pro ἡγασται, invenitur Ionicè ἡγασται, qui duxit. 7 Sic ἀβῆμην, εἰσιν, μ. βῆσιν. unde praesens βῆσιν, passivum βῆσινται Imperf. βῆσινται, ἔβῆσιν, ἔβῆσινται, compositum ex βῆσιν, ἀπικρίστω, ἀπικρίστω. Ἰλαδ. u. Item δόωμι vel δόω, delibero μ. δόωμι: praesens δόωμι, passivum δόωμιται: Imperf. ἰδοάσιν, ἰδοάσιν, ἰδοάσιν, & poeticè δόωσι, reiecto augmento & ceminato σ. λέγω, dico: futurum λέξω: unde praesens passivum λέξωμαι, imperat. λέξω. & Ionicè λέξω. τι. εἶ, infesto, exhanrio, futurum τιπῶ, Aeolicè τίπτω: unde praesens pass. τίπτωμαι: imperfectum ἰπύσιν, ε, ε, ἰπύσιν, detracto augmento τίπτω, succabatur lege scholion sequens. 8 Nam Aeolus futurum primum quintae conjugationis verborum in εἶ per σω, effecerunt, servata praesentis Characteristica, & retracto accentu. 63. 29. 25. & seq. fol. Ab ἔγω, μ. ἔγω, π. ἔγω, passivum ἔγωμαι, plusquamperfectum ἔγωμαι, ἔγωμαι, 9 ὤρτω, cum εἰ, εἰσιν, irruerat. 9 Dicimus tamen in Aoristo primo ὤρτω, concitavi: non quidem à praesenti ὤρτω, sed habentes rationem futuri Aeolici ὤρτω. 10 Tertia persona ἰδύστω, sublato augmento, ἰδύστω, & rursus poeticè γενινάτω, ἰδύστω, subibat. 11 Pro ἰδύστω: nam augmento destituitur. invenitur quoque ἰδύστω in aoristo primo Imperativus, ἰδύστω, fer ferat. 12 Et imperfectum activum ἰδύστω, ἰδύστω, ἰδύστω, comitabatam, at. 13 Vide 83. 30. & 89. 25.

ἄρστωμι, frango, Praeteritum medium, ἄρστω, sumit ab

ἀρστω

αἴνω, & ἰαῖα pro ἡῖα, solutione in ια. Aoristus pri-
mus ἡῖα, & ιαῖα: Aorist. secund. pass. ἡῖω & ιαῖω:
† Sic in composito, κατῖα, fractus sum: κατῖαῖα, fre-
gi: κατῖαῖω, fractus sum.

Augmentum
n. resoluitur
3.4 in ια.

Definentium in γῶω aut γῶωμι, tempora forma-
bis à finitis in γω, ἄγωμι tanquam ἄγω. lic ἕγωμι, 5
in ηγο: ἔγωμι, misceo: ἔγωμι, at slergo: ἔγωμι, 6.7 γῶω, ἔγω-
μι: ἔγωμι, rumpo.

Annotatio
de finitis in
8.9 μι.

10 one ἰαδῶ. Participium, ἰαδῶς, ἡ ὑἱαῖω, pro ἡῖω, 11
fractus sum: ἰαδῶν, pro ἡῖω, captus sum & simi-
lia.

Solutio n.ia
12 ια.
1.2 Solutio diplo-
thongi aut
vocalis lon-
ge in duas
breves ια-
σα, ιαδῶμι.

† Hinc participium ἰαδῶς, cum κατῖα, κατῖαδῶς, fractus.
† Nam poete unicam vocalem longam aut diphthongum
in duas breves resolunt, precipue in augmento, sic αἴτω,
15 ποceo, λέδο. Aoristus primus αἴσα per α longum Dorice
pro ἡῖα, & solutione α longi duplex brevis, αἴσα, in ao-
risto primo medio αἴσῃμι, ἰαδῶταμ feci, in passivo αἴ-
σῃμι, siccatus sum, sunt qui interpretentur, siccatus sum, ab
20 αἴσω, siccō: tamen eade n. semper crit Ratio solutionis. pro
αἴσῃμι remoto, augmento, poete dicunt, αἴσῃμι, αἴσῃμι, αἴσῃμι.
In eodem Aoristo αἴσῃμι pro ἡῖω, deceptus fui, ab αἴω,
siue αἴωμι, ut ἰσῃδῶ, ab ἰσῃμι, 1.2.2.2. ἰσῃδῶν, ιε, ι, et ἰσῃ-
δῶν, ι, ι, pro ἰσῃδῶν, ιε, ι, placebam, αἴωμι. Imperfectum ab
35 αἴσῃμι, αἴσῃμι, accensus sum, item coniunctus sum, ἰαδῶ-
ν, coniunctum est, pro ἡῖω, ἡῖω. Aoristus prim. pass.
verbi αἴωμι, accendo, contrēcto, ια, eram, Ionice pro ἡῖω, re-
iecto ι, ab εἰμι, 1.97.26. ἰσῃτα, sedent, quod & ἰατα, Jon cē
pro ἡῖω, ab ἡῖω, de quo, 2.4.2. ἰσῃτο, conclusum erat,
30 plusquamperfect. passivum pro εἰσῃτο, ab ἡῖω, sic & Per-
fectum passivum ἰσῃμι pro εἰσῃμι, unde participium ἰσῃ-
μῶς, septus, angustatus. sunt qui dicta putent per syn-
copen pro ἰσῃμι, & ἰσῃμῶς, ab ἡῖω, sine augmento:
vel ab ἡῖω, dissoluta diphthongo εἰ in ι. Pro ἡῖω, ver-
35 sa pin λ, dicitur ἰσῃμι, unde in prima plurali, ἰσῃμεθα,
clausi sumus: & participium ἰσῃμῶς, τὸ ἰσῃμῶν, con-
clusum. sunt & alia, in quibus εἰ dissolvitur in ι, ut
εἴλω, Perfectum Passivum, ἰσῃμι, obvolutus sum,

αἴσῃμι.
αἴσῃμι.
αἴσῃμι.
αἴσῃμι.
αἴσῃμι.
αἴσῃμι.

ια.
ιατα.
ισῃτο.
ισῃμῶς.
ισῃμεθα.
ισῃμῶν.
ισῃμεθα.
ισῃμῶν.
ισῃμεθα.
ισῃμῶν.
ισῃμεθα.
ισῃμῶν.

ισαριπλw.

ηγουζαις.

ηγουζαι.

σω.αζα.

καταγωσι.

καταζει.

καταχθι.

ζιζωσι.

ζιζωμε.

ζευχδεις.

ιζωλw.

ζευχεν.

μιζα.

μειχδαι.

μιχτο.

μιχδεν.

μιχδεις.

μιζλw.

μιζισσι.

μιζιμυδαι.

pro ἰσαριπλw, ἰσαριπλw, ἰσαριπλw, ἰσαριπλw. separabam: ἰσο, in-
 ductus erat, plusquamperfectum passivum pro ἰσο, ab ἰω,
 quod augetur. per 11. 172. 8. hinc & in. Aor. st. pri. me-
 dio ἰσαριπλw, indui, pro ἰσαριπλw, Aeolice & geminatum
 3 est. His similia & quaedam alia apud poetas inuenies. 5
 3 Hinc imperatiuus ἰζωσι, frange. Optat. uis ἰζωσι, ἰζωσι,
 fregit, fregit: uis ἰζωσι, καταζει, pro quo. Hesiodus
 dixit καταζει, sublato τ, & adiecto u. Aeolice, ut in awip,
 pro awip, ter: sic in infinit. αζωσι, καταζει, καταζει, fregisse.
 sunt, qui referunt καταζει, & καταζει, ad καταζει, μ. αζωσι, 10
 4 coniero, frango. Sic etiam αζωσι, Attice ζωσι, con-
 fregi, 144. 3.

Notandum, Aor. st. secundum, καταγωσι, seruare in re-
 liquis modis: unde in tert. plur. subiunctiuum καταγωσι,
 pro καταγωσι frangerentur: inuenitur etiam cap. 12. E-
 uang. Matth. filius καταζει, confringet, pro καταζει, nam
 15 simplicis αζωσι, futurum est αζωσι, etc. Perfectionem ἰζωσι,
 ἰζωσι, Passivum ἰζωσι, ζωσι, κατ: unde Aoristus primus
 ἰζωσι, ἰζωσι, ἰζωσι, etc. καταχθι, fractus est.
 5 Tanquam αζωσι, Futur. ζωσι, Aor. st. pri. ζωσι: Im-
 20 peratiuus ζωσι, ζωσι, in plural. ζωσι: Perfect. ζωσι.
 Passivum, ζωσι, (hinc verbale το ζωσι, etc., in-
 gatio: & figura Zeugma, quae Latine ligatio, uel adne-
 xi dicitur 155. 4. & 9.) ζωσι, κατ: Aor. st. primus, ζωσι.
 25 hinc particip. ζωσι, inuenitur, uinctus. Aor. st. se-
 cundus ζωσι, 74. 3. Passivum ζωσι, inuenitur sum: Par-
 6 ticipium ζωσι, etc. ζωσι, inuenitur. Tanquam αζωσι,
 Futurum, ζωσι, Aor. st. primus ἰζωσι, etc., tert. plu-
 ral. ἰζωσι. Perfectum ἰζωσι. Passivum ἰζωσι, ζωσι,
 κατ. Infinit. μπιχδαι. Particip. μπιχδαι, plusquamper-
 30 fectum ἰμπιχδαι, ἰμπιχδαι, ἰμπιχδαι. Poetice ἰμπιχδαι, 253.
 3 Aoristus primus, ἰμπιχδαι, tert. plural. ἰμπιχδαι, &
 Boeotice (183. 11.) ἰμπιχδαι. Particip. μπιχδαι. Venerem
 passus, το μπιχδαι, mixtum, confusum. Aoristus secundus,
 ἰμπιχδαι Pass. ἰμπιχδαι, & Ionice, detracto augmento, πιχδαι, 31
 πιχδαι (hinc futurum secundum πιχδαι). Optat. μπιχδαι:
 Subiunct. μπιχδαι, etc., tert. plur. μπιχδαι: & Ionice μ-
 πιχδαι, 132. 16. Infinit. μπιχδαι, & Attice μπιχδαι, misceri
 rem

rem habere part. *μυρίκ.* Quasi à *μύρω*. Futurum *μυρήσ.* 7
 8 A *πύρω*, cuius futurum *πύρω*, figam: Aorist. prim. *ἔπρηξα*, 8
α, *ε*, compegi: *ἔπρηξα*, *ἔπρηξα*, naues edificauit: participium
πύρων, deficiens: Aorist. prim. med. *ἔπρηξαν*: subiuncti-
 9 uis *πύρων*: prima plural. *πύρωμεθα*, struamus: parti-
 cipium *πύρων*, qui compegit: Perfectum actiuum *ἔπρηξα*,
πύρω, passiuum *ἔπρημαι*, *ἔπρημαι*, *ἔπρημαι*. Aoristus primus *ἔπρη-
 χθην*: tertia pluralis Bæotica detracto augmento, *πύχθην*,
 pro *ἔπρηχθην*, fixi sunt. Perfectum med. *ἔπρηκα*, concre-
 10 ui, in plusquamperfecto *ἔπρηκα*, defixum erat, part. *ἔπρη-
 κας*, infixus, gelatus, congelatus, Aorist. secund. acti-
 uis *ἔπρηκα*, pass. *ἔπρηκα*, concretus sum: subiunct. *ἔπρηκα*,
ἔπρηκα, prima plur. *ἔπρηκαμεθα*, defigamur: particip. *ἔπρη-
 κας*, con-
 cretus. 9 De *πύρω*, uide hunc tractatum de Inuestiga- 9
 15 tione thematis suo loco inter uerba, quæ à *ρ* incipiunt.
 Sunt & quædam alia in *γ* uis aut *γ* uis finita, sed omnia
 à desinentibus in *γ* uis, tempora mutantur: ut *ὑπόγυμν*
 abstergo, ab *ὑπόγυμν*, futurum *ὑπόγυμν*: Aoristus primus *ὑ-
 μύρω*, med. *ὑμύρωμεθα*, particip. *ὑμύρων*, in duali *ὑμύ-
 ρω*, detergentes: sic *ὑπόγυμν*, ab *ὑπόγυμν*, porrigo, præ-
 20 beo, futur. *ὑπόγυμν*, Aorist. *ὑπόγυμν*: Infinit. *ὑπόγυμν*. Aorist. prim.
 med. *ὑπόγυμν*, *ὑπόγυμν*, *ὑπόγυμν*, deposito augmento *ὑπόγυμν*,
 incitatus est, appetuit, item intorsit: tertia pluralis *ὑπόγυμν*,
 apprehenderunt: imperatiuus *ὑπόγυμν*, *ὑπόγυμν*, con-
 25 torque, contorqueat, futurum med. *ὑπόγυμν*, participi-
 um *ὑπόγυμν*, tangens, percutiens. Perfectum medium *ὑ-
 γύρω*, uerso: in *ο*: participium *ὑγύρων*, in *ὑγύρω* & detra-
 cto augmento *ὑγύρω*, quæ porrexit huc etiam referuntur
ὑγύρω, & *ὑγύρω*, de quibus 184. 10. 1. Sic in Aorist. 10 *ὑγύρω*.
 30 primo *ἔαυα*, *ἔαυα*, exhalauit, isti: pro *ἔαυα*, *ἔαυα*, & in im-
 perfecto, & Aoristo secundo *ἔαυα*, Aeolicè *ἔαυα* pro *ἔαυα*,
 quod & detracto augmento, dicitur *ἔαυα*, *ἔαυα*, *ἔαυα*, place-
 bam, placebas, placebat, seu placui, placuisti, placuit: est
 & *ἔαυα*, tert. plural. placuerunt: hinc infinit. *ἔαυα*, placu-
 35 isse, participium *ἔαυα*, gratus. Alij hæc ad *ἔαυα*, referre
 malunt, quod mutuantur tempora ab *ἔαυα*, ut reliqua in
ἔαυα ab *ἔαυα*, unde & futur. *ἔαυα*, *ἔαυα*, gratificabor, gra-
 tificaberis: sunt, qui in *ἔαυα*, *ἔαυα*, *ἔαυα*, & *ἔαυα*, spirita
 P iii. aspero

aspero notent, ut a in themate αἰδω: alij per leuē ef-

11 ferre malunt, ut i in augmentis. 11 De hoc paul'ò supra,

12 in ἀγνοω, 211.3. 12 De hoc infra, in αἰδίσκομαι.

αἰδάνομαι,
αὐ αἰδίσκομαι
1.2 1 Αἰδάνομαι, sentio. Fut. med. 2 αἰδήσομαι. Præteri-
3 tum pass. 3 ἠδηναι. Infinitiuus, ἠδῆσθαι. Aorist. secund. 5
4 med. 4 ἠδόναι, ab αἰδάνομαι

Annotatio
de finitis in
αἰσέειναι
μαί,

5 Ex αἰσέειναι & αἰσέομαι, deduces tempora vt ex εἶναι & εἰ-
6.7 ναι, 6 ἀμαρτάνω, vt ἀμαρτέω, pecco: sic 7 ἀπαχθάνομαι,
8.9 sum odio: 8 αὐξάνω, cresco: 9 βλαστάνω, germino: 10 κατ-
10 αρδάνω, dormio: vt ἀπαχθάνομαι, αὐξάνω, &c.

Finita in
αἰσέειναι unde de-
rinentur.
καχάνω.
οἰδάνομαι.

ἰκίω.
κίχθω.

λιμπάνω.
λαμβάνω.
λανθάνω.
λαγχάνω.
μανθάνω.
πυνθάνομαι.
τυγχάνω.
φύχθω.

1.2 1 Imperfectum ἠδανόμην, ἠδάνειν, ἠδάνειτο, &c. 2 Ab
αἰδίσκομαι, αἰδήσθαι, participium αἰδισόμενος intelligitur:
3 Aoristus primus ἠδισάμην, sensi. 3 Hinc plusquamperfe-
4 ctum ἠδῆμην, ἠδισο, ἠδιστο: participium ἠδισμένος qui
sensi. 4 Ab ἠδῆμην, ἠδιστο: Optatiuus αἰδισόμην, αἰδισοί-
αι, αἰδισίτο: subiunctiuus, αἰδισώμαι, αἰδισή, αἰδισήτω: tertia
pluralis αἰδισόντων. Infinitiuus, αἰδισέειναι: Participium,
αἰδισόμενος. 5 Finita in αἰσέειναι & αἰσέομαι, deriuata sunt omnia:
ex his quædam formantur à verbis circumflexis obsole-
tis in εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι, εἶναι,
post α, vt κίχθω, εἶναι, κίχθω, inuenio, peruenio, consequer.
οἰδίσω, εἶναι, οἰδίσομαι, timeo, irascor, superbio, atque in huius-
modi verbis locum habet Ckenardi regula. καχάνω, fu-
turum καχίσω, med. καχίσομαι, aorist. secund. ἰκίω,
ἰκίω, nactus est. ἰκίω, καχίω. Doricè κίχθω, 79.1. &
ecclasi poetica, κίχθω, reprehendere. Sunt & alia in α-
ναι, quæ fiunt à barytonis dissyllabis, verso ω in αναι, corre-
pta penultima, & post eam assumpto: at λείπω. λίπω,
λίμνω, λιμπάνω, relinquo: λήνω, λαμβάνω, capio: λήνω,
λανθάνω, lateo, fallo, & imprudens aliquid facio: λήνω,
λαγχάνω fortior, adipiscor. μῆνω, μανθάνω, disco, intelli-
go, doceor. πύνω, πυνθάνομαι, audio, intelligo, interrogo,
τύχω, τυγχάνω sum compos, fortior, φεύγω, φύχθω, fugio,
vito, desisto: sic compositum, καταφεύγω, κατατυγχάνω,
refugio. in his exemplis, ante γ & χ mutatum fuit in γ:
ante ε & π, in μ, ob orthographiam. V. de 7.8. & 10.17. Hæc
autē atque cætera id genus in αναι, a suis primitiuis tempora
μαί.

mutuantur, μεῖναι tamen sumit futur. med. μεῖναι, ἀναδίδω : sic Aoristus primus ἡμέτερος : & perfect. ἡμέτερος, sed Aoristus secundus ἀνέδω, & eliam ab eodem μεῖναι. Nam ab utrovis erit semper ἡμέτερος. 108.

5 13. Vnde hunc tractatum in verbis λ-χαίω, ποιδαίνω, & τοιχαίω. Futur. ἀμαρτίζω. Perfect. ἡμαρτηκα. In-6 finit. ἡμαρτηκίαι. Perfect. pass. ἡμαρτημαι : Particip. ἡμαρτημένος, qui aberravit : τὰ ἡμαρτημένα, errata com-
missa. Aoristus secundus ἡμαρτον ες, ε, & sine augmento
10 Ionice ἡμαρτον, ες, ε : Poet. ce ἡμαρτον, ες, ε, tanquam ab ἀμαρτίζω, vel pro ἡμαρτον, traiectione litterae, & mutatio-
ne α in ο, ἡμαρτον : sed quia μ non habet locum ante ρ : 7.

4. inscribitur β. & mutatur spiritus ἡμαρτον. 7 Imperfect. ἀπυχθάνωμι, pro ἀπυχθάνομαι, augetur initio : tertia ἡπυ-7
χθάνοντο, indignati erant. Fut. med. ἀπυχθήσομαι, ἀπυχ-
θήσῃ. Aorist. secund. med. ἀπυχθόμην, ἀπύχθῃς, ἀπύχθῃς, augetur in medio : & sine augmento ἀπυχθόμην. In finit.
15 ἀπυχθείς. Particip. ἀπυχθόμενος. Perfect. pass. ἀπύχθηναι, odio fui. Sic simplex ἡχθάνομαι ab inusitato ἡχθόμεμαι.

Futur. med. ἡχθήσομαι, inimicus ero. Perfect. pass. ἡχ-
θόμην, inimicus fui. Aorist. secund. med. ἡχθόμην, odio
fui. 8 Vide infra in verbo αὐξω. Nam utrunque idem
9 significat : & ab αὐξω tempora mutuatur. 9 Futurum
βλαστήσω. Perfe. βέβλαστηκα : in plusquamperfe. ἡβέβλαστη-
κα, refectificauerat : aorist. secund. ἡβλαστο, ἡβλαστε,

15 ἡβλαστο. Particip. βλαστὼν, ortus, natus. 10 Aorist. secund. κατίσθην. In finit. καταδάρδην. Attu ē καταδάρδην, acuta
penultima. Aorist. secund. pass. καταδάρδην unde Parti.
καταδάρδεις, ὄντος, conspuitus, dormiens. Sic simplex δαρ-
10 δάιν, dormio, ἀδάρδω Futur. med. δαρθήσομαι, dormi-
am. Aorist. secund. att. ἡδάρθην, & matathesi poetica 185.

30 30. ἡδάρθην. In fin. δαρθεῖν & δαρθεῖν.
Ἀλίσκομαι, capior. Futurum, 1 ἀλίσσμαι. Præteri-
tum ἡλωνα & ἡλωνα, Passivum, ἡλίσσμαι. vnde ver-
35 balia ἡλόντες, captiuus : ἡλόντες, captiuus : ab ἡλωνα.
Aoristus secundus, ἡλων, ἡλων. 2 Infinitiuus, ἀλόναι. Participium, ἀλόντες, ἀλόντες, ab ἀλωνα :
quæ sunt omnia vocis actiuæ, sed significationis
passiuæ:
P i y.

μεῖναι δ
μεῖναι &
μεῖναι

Tempora ab
ἀμαρτίζω,
τὰ ἡμαρτη-
μένα.
ἀμαρτον, ες, ε.

ἡμαρτον.
ἀπυχθάνομαι
ἀπυχθάνοντο
ἀπυχθόμην.
ἀπυχθόμην,
ἡχθόμεμαι.

8 βλαστήσω, δ
9 βλαστή.
καταδάρδην
καταδάρδην.
καταδάρδην.
καταδάρδην.
καταδάρδην.
καταδάρδην.

ἀλίσσμαι,
ab ἡλωνα &
ἡλωνα.

Vox ἀλίσσμαι
significatio-
nis passiuæ.

καθεστῶτα.

ἀναλίσκω.

Augmentio-

νισμός.

Compositio-

nis.

varietas.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

παρεῖναι.

βλακύνω.

Compositio-

nis.

ἀλέω.

συλλέγω.

διωκίω.

ἀνέχομαι.

ἀνέχομαι.

παρεῖναι.

ἐπισημαίνω.

ἐπισημαίνω.

ἐπισημαίνω.

ἐπισημαίνω.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

ἀμφιένωμι.

passiua: id quod frequentissimum est in compositis
3 verbi ἵστημι, ut καθεστῶτα, constituta.

4 Compositum ἀναλίσκω, consumo: 4 valde variat
in augmento præteriti: dicitur enim ἀνάλεικα, con-
sumptus, sine augmento, & ἀνέλωται, consumptus est: e-
tiam ἀνέλωκα, ἀνέλωκα: ἀνέλωκα ἢ ἀλώ. Atque hæc in-
crementorum diuersitas in multis præterea contingit.

5 Εἰσάγω, desponden, promitto. Imperfect. 5 ἔειπα.

6 π, Perfect. 6 ἔειπες: Εἰσάγωμαι, orphnoro. Per-

fect. 7 ἐκτενεσθῆναι, & ἐκτενεσθῆναι: quod tamen

8 fieri possit ab ἐκτενεσθῆναι: vtrunque enim inueni-

9 tur. Εἰσάγω, do fidem: 8 ἐκτενεσθῆναι, ἐκτενεσθῆναι, ἔειπες:

10 sed 9 ἔειπες & 10 παρεῖναι, fide iussu: spondit, sine

11 augmento. Βλακύνωμαι, torpeo: 11 ἐβλάκυνμαι & βλα-

12 κύνωμαι, torpere dissolutus sum. Et composita à

13 λέγω, 12 περιλέγω, συλλέγω, & συλλέγωμαι, colle-

14 cti. Διαιτέω, iudica ut arbiter: 13 διαιτητής, ut 14 διώ-

15 κλάω, turbauit, per duplex augmentum: Αἰνέω-

16 μαι, 15 ἡμιπλάω, inuor, circundo. 16 ἡνέχετο, sustinu-

17 it: & ἡνέχετο, sustinebat. Παρεῖναι, debacchor. 17 πα-

18 παρεῖναι debacchatum est. 18 Επιδιμάω, ἐπιδιμάω, pe-

19 regrino: Επορεύω, ἐπορεύω, peiero: ὅπως ἐπιδιμάω, ἐπιδιμάω,

20 πρᾶσθαι, ἡμιπλάω, ἡμιπλάω, & ἡμιπλάω, uendo,

21 lucror. 21 Κτάωμαι, κτάωμαι, & κτάωμαι, possideo: & plu-

22 rima item alia generales canones augmenti non

23 exacte seruauerunt. de quibus copiose Budæus in

24 commentarijs linguæ Græcæ. Αἰνέωμαι, & αἰνέ-

25 μαι, inuor. Futurum 25 αἰνέσω. Præteritum passi-

26 uum, ἡμιπλάωμαι, ab αἰνέω, liquidem πλάω, & πλάωμαι ha-

27 benda sunt ut 27, 28 quæcunque præcedat vocalis: 28

29 ζωνύω, cingo: 29 κτενέω, misceo: 29 κτενέω, saturo: 29

30 πτενέω, extendo: 30 πτενέω, valeo: 30 πτενέω, sterno:

31 31 πτενέω, sterno, sopio: 31 χαυνέω, obiuo aggere: tan-

32 quam ζέω, &c.

33 1 Προαίτιον, doctiores usurpant ἀποδιδέσθαι, futurum

34 primum passiuum ter obsoletum λέγω: à quo etiam λαμ-

35 βάνω sua capit tempora. 2 Imperatiuus ἀλῶ, capiaris, ut

36 γινώσκω, 130. 19. optat. ἀλῶμαι, captus sum, caperer, ut δύνω,

124.1. & Dorice ἀλόν, ας, η, ut χυρόν, pro χυρόν
 113.26.3 Est participium perfectum. Vide 131.8. & 12.
 4 De uisusmodi augmentorum varietate in verbis com-
 positis, vide quoque 174.27. & 175.10. Hec autem in qua-
 5 durpici sunt differentia, nam aut augmento prorsus de-
 sistuntur, ut perfectum altinum, ἀλάσας, & tertia
 persona perfecti passivi, ἀλάσται, vel augmentur solum in
 medio, id est, in principio verbi simplicis, & non initio co-
 positi, ut ἀλάσας, vel tantum initio, id est, in principio
 10 verbi compositi, & non simplicis, ut ἀλάσας, passivum,
 ἀλάσται, ἀλάσται, ἀλάσται: vel utrinque, id est, & ini-
 tio compositi, & initio simplicis, ut ἀλάσας, ἀλάσας, ἀλά-
 15 σται, hinc in aorist. prim. Actiuo ἀλάσας, ἀλάσας, &
 ἀλάσας insumpsi, consumpsi: unde in finitiuis, ἀλάσας,
 à futuro ἀλάσας: in aorist. prim. pass. ἀλάσας, absum-
 20 ptus est. A verbo ἐαυόπιουσα, caligo, (quamuis è præpo-
 sitione non fiat compositio, sed è nomine ἐαυός, cauis, &
 verbo ὀπιουσα, video) inuenitur in aoristo secundo pass.
 25 ἐαυόπιται ὀφθαλμοί. caligauerunt oculi: quod utrinque
 incrementum suscipit, sic μεμελοπιποιται, in tertia perse-
 cti passivi à μελοποιώ, ē, carmina modulator & pango, quod
 componitur à τὸ μέλος, αος, cantu., modulatio, & ποίω, fa-
 30 cio, sic etiam ἀνοματοποιται, ab ἀνοματοποιώ, ὦ, ut voca-
 bula contruofu facio: è nō minc τὸ ὄνομα, ατος, nomen.
 35 Est tertiæ personæ singular. per crasim ab ἡχούατο, au-
 getur initio. 6 Tertia perfecti singul. in medio augetur.
 7 Sunt participia neutra perfecti passivi. Atque ἡχε-
 χυρομένη, quidem augetur in medio repetita tenui α
 pro aspirata χ, ut 71.27. ἡχεχυρομένη, verò, si ducatur
 ab ἡχεχόμεναι, augetur utrinque: ubi notandum,
 30 γ, quod in themate ἡχεχόμεναι, ponebatur pro γ præ-
 positionis ἡ, propter χ sequens, in ἡχεχόμενον rediisse
 in γ, cum iam non sequatur χ, neque α, sed ι. Vide
 7. 9. & 10. 17. atque hunc tractatum in verbo συψι-
 γοδαι. Aduertendum quoque hoc loco, in ἡχεχόμενον
 35 augmentum medium factu esse absque reduplicatione,
 quamuis sit breue pro ἡ, χυρομένη: sic à θεωραπαιεύω,
 desigo, depingo, Perfectum passivum, θεωραπαιεύωμαι,
 pro

ἀλόν.
 κερδισώτα.

ἀλάσας.
 ἀλάσται.

ἀλάσας.
 ἀλάσας.
 ἀλάσται.

ἀλάσας

ἡχεχόμεναι
 μεμελοπιποι-
 κται.

ὀνοματοπι-
 ποίται.
 ἡχούατο.

ἡχεχόμεναι.

ἡχεχόμε-
 μένον.
 ἡχεχόμε-
 νοι.

θεωραπαιεύω-
 λουμα.

ἡχάλευμα.
ἐπηλίσματα.

ἐπηγύμνησι.
ἐπηγύμνησι.
ἐπηγύμνησι.

Ἀννотatio.
ἐπηγύμνησι.

Eadem præ
positio in
compositio-
ne, geminato
ἐπὶ, ἐπὶ ἐπὶ.

ἐπὶ γύμνῳ.
ἐπὶ γύμνῳ.

βιβλάειμα.
κίκτημα.
βιβλάειμα.
κίκτημα.
βιβλάειμα.
κίκτημα.
βιβλάειμα.

fabrico seu fabricor, fit ἡχάλευμα, pro καχάλευμα &
ἀποχάλιζω, delictor, ἀποχάλιζμα, pro ἀποχάλοιμα: sed
quia hoc rarum est, malim dicere ἡχουεζομένον fieri ab
ἡχουεζομαι, cum inueniatur, & significet idem, quod
ἡχουεζομαι. atque hoc modo ἡχουεζομένον augeitur tan-
tum initio, sic ab actiuo ἡχουεζω, πρῶτα capio (cuius
futurum ἡχουεζω, ἡχουεζεις) fit Aoristus primus
8 ἡχουεζα, ας, ι, & sine augmento, ἡχουεζα, ας, ι. 8 ἐπὶ
γύμνῳ, augeitur in medio: ἡγύμνησι vero initio. utriusque
est tertiae personae singul. Aoristi primi act. ἡγύμνησεν est
Aor. st. primi medij, & augeitur in medio, ut ἐπὶ γύμνῳ, 10
ubi notandum γ ob euphonia geminatum esse, pro
ἐπὶ γύμνῳ, ἐπὶ γύμνησιν. sic ἐπὶ γύμνῳ, ἐπὶ γύμνησιν, pro
ἐπὶ γύμνῳ, d. h. 177 38. malim tamen scribere ἐπὶ γύμ-
νῳ, sine γ: ac dicere ἡγύμνησιν & ἡγύμνησιν, esse com-
posita ex ἐπὶ & γύμνῳ, ἡγύμνησιν, quæ augmento de-
finitur, pro ἡγύμνησιν, ἡγύμνησιν, ut παρὶ γύμνῳ pro
παρὶ γύμνῳ. Verum thema ἡγύμνῳ videbitur compositum
ἐκ γινωσκῶ, & inusitatio γινωσκῶ, quod
Graecis non omnino nouum: dicunt enim, οὐρανὸν ἡγύμνη-
σεν, supplex ad pedes deuolutus. ἡγύμνῳ simplex uide-
ri potest quibusdam: sed Perfectum ἡγύμνησεν, ἡγύμνησας,
9 ἡγύμνησας, arguit esse compositum. 9 Per crasim pro ἡγύμ-
νῳ, tertia imperfecti passivi dicitur, & ἡγύμνητο ut iam
dictum est. ex ἡγύμνητο cum in fit ἡγύμνητο, lege præcedens
10 scholium. 10 Tertia singularis Aoristi primi ἀπαρὶ γύμνῳ
quod componitur ex παρὶ & γύμνῳ, μῶν.

II Duo tantum uerba simplicia hoc loco à Clenardo e-
numerantur, quæ augmenti uarietatem recipiunt,
ueluti composita: nempe βλάειμα, & κίκτημα, in
quorum perfecto prima thematis nunc ante: anceps
reduplicatur, βιβλάειμα, κίκτημα: nunc non red-
uplicatur, βιβλάειμα, κίκτημα. Sic à βλάπτω, lædo, no-
ceo, perfectum passivum βιβλάειμα, & βιβλάειμα, damno
afflictus sum. à διαγλύφω, insculpo, tertia perfecti pas-
sivi διαγλύφην, & διαγλύφην, insculptum est. à θάλα-
σσαν: μ. θάλασσαν, 112.9. Perfectum passivum τιθάλα-
σσαν, & τιθάλασσαν, fractus sum: à τιθάλασσαν, partici-
pium

ἰν' ἔχω.

simplex ἔχω, sumit aoristum secundum ἔχω, ut paulo post dicetur in verbo ἔχω, ἰν' ἔχω autem est in perfecti passivi ab eodem ἄρχομαι: augetur quoque utrinque, in principio quidem, migrante a prepositionis ἀνά in: in medio verò ἔχωμαι, augetur per α, ut habes 172. 5. in

17 ἀείνω ἔχω. 17 Utrunque augetur, est verò tertiæ personæ singularis, perfecti pass. sic imperfectum ἰπασσέειν. 18

13 Quæ sequuntur composita, sunt perfecta primæ coniugationis circumflexorum (præterquam ἰμπολίσ, ἡ, quod est secunda) & augetur in medio: quamvis eorum simplicia non sunt in usu: tamen ἰμπόλως tertia persona aoristi primi acti. augetur initio: sic & perfectum apud Sophoclem, ἰμπόλως, vitam cum morte commutasti. Notandum in ἑσπερῶ non elidi: prepositionis ἐν, ante vocalem. Vide 12.

ἰπαραίνται.

ἰμπόλως.

ἰμπόλως.

De verbis
ex duplici
prepositione
compositis.

Appendix.

ἐνδιδίτη-
μύς.

ἰμπεπαρόν

ἰμπεπαρό-
νμύς.

ἀπηνάμην.

Huiusmodi verbis compositis aliquando altera præfigitur preposito, quæ licet augmentum non recipiat, interdum tamen in medio geminum augmentum relinquit, ut δίδιντμύς, compositum ἐνδιδίτημύς, arbitrorum sententia iudicatus: ἰπαραίνται, compositum ἰμπεπαρόνται, id est, per vinum & petulantiam iniuria & probro affectus est. Vnde & participium ἰμπεπαρόνμύς, qui iniuriam passus est. ducitur hoc verbum ab ὀίνος, uinum.

sic ab ἀνανάομαι, renuo, quod componitur ex ἀνά & αἰνέω, aorist. primus med. ἀπηνάμην, ἀπηνάμην, ἀπηνάμην, renui, isti, it, cum duplici augmento in medio: quia tamen alterum in infinitio seruatur, ἀπηνάμην, recusare: dicere poterimus, ἀνανάομαι haberi pro simplici, atque in eo mutatum fuisse α in η Atticè, ut in ἰμην, siue ἰμην, de quo 73. 36. In huiusmodi penultima quidam subscribunt: habentes rationem presentis, in quo est α, alij non subscribunt, quod futurum habet α nudam vocalem. Ab ἀνορθόω, α. ὀσω, corrigo, emendo: cum ἑνί, ἰπαρόδοω, id est, quod lapsus est corrigo: aorist. primus ἰνέοδοω, ἰπηνέοδοω, tertia persona perfecti pass. ἰνέοδοω, ἰπηνέοδοω, correctum & instauratum est.

ἰπηνέοδοω.

ἰπηνέοδοω.

Tempora
verbi

ἀμφίως, atq;

simplicis

ἰνέομαι quæ-

si ab ἰω.

Poeticè ἀμφίωσω, in duam: aorist. primus, ἰνέομαι: simplex tamen ἰώσω, ἰώσας, ἰώσι, & poeticè detracto augmen-

10, & geminato σ, *ἵστα, ἵστας, ἵσται*, quod etiam est colloca-
 re: hinc Imperativus *ἵστω* & *ἵστω*, induc: participium
ἵστα, & ἵστας: Infinitivus *ἵσται*, & *ἵσται*: cum ὅτι *ἵσται*.
 sedere in: *ἀπὸ ἵστας*, imperativus est *ἵστω*: nam Indi-
 cativus est *ἵσται*, *ἵστω*, *ἵσται*, pro *ἵσται*, quod & i-
 erant, 180 16. & detractio omni augmento, *ἵσται*: tert-
 tia pluralis *ἵσται*, induti sunt: participium *ἵσται* &
ἵσται, cum *ἵσται*, *ἵσται* in *ἵσται*. Redeamus
 ad *ἵσται*: Imperfectum passivum *ἵσται*, indu-
 tus eram. Perfectum quoque passivum est, *ἵσται*:
 vnde participium *ἵσται*, indutus: sic *ἵσται*, ab
ἵσται, quod ponitur in contextu. Invenitur etiam
ἵσται, pro eodem: in quo duplex est augmentum,
 veluti & in *ἵσται*, sed in uno prepositio perdit: fi-
 nale, quod in alijs retinet. Vide 68.22. Est præterea &
 aliud huius participium *ἵσται*, cum augmento in
 medio, veluti & simplex, *ἵσται*, per *ἵ*, facto augmento
 pro *ἵ*, nam *ἵσται*, componitur ex *ἵσται* & *ἵ*, induo, se-
 deo: quod augetur per *ἵ*, 69.12. vnde perfect. m passi-
 vum *ἵσται*, *ἵσται*, & *ἵσται*, poeticè, *ἵσται* & *ἵσται* sedi, isti-
 it, indutus sum, es, est: tertia plural. *ἵσται*, Ionicè
 (86.26. & 87.2.) *ἵσται*, & ectasi poetica *ἵσται*, sederunt
 seu sedent, sic in tert. plural. plusquamperf. *ἵσται*: *ἵσται*, &
ἵσται, sederunt, vel sedebant: cum *ἵσται*, *ἵσται*, asse-
 derant seu assidebant. nam huius perfectum presentis
 etiam significationem habet, & plusquamperfectum, im-
 perfecti. hinc dicunt nonnulli *ἵσται*, præsens esse verbo-
 rum in *ἵσται*, ex *ἵσται*, crasi, *ἵσται*, quod & *ἵσται*. 204.2. Pro
 perfecto *ἵσται*, reiecto augmento, & assumpto σ, dicitur
ἵσται, (vnde *ἵσται*) & plusquamperf. *ἵσται* tertia
 persona, *ἵσται*, induerat, seu sederat. 2° Si huiusmodi voca-
 lis fuerit α vel ε, ea in futuro aut perfecto non mutabitur
 in ι, ut verbis circumflexis, sed retinebitur ut in præ-
 senti, *ἵσται*, seu *ἵσται*, *ἵσται*: μ. *ἵσται*: Aoristus
 prim. *ἵσται*, *ἵσται*, *ἵσται*: detractio augmento, *ἵσται*
 Particip. *ἵσται*, qui temperavit: *ἵσται*, cum
 α, *ἵσται*, que infudit. Aoristus primus med. *ἵσται*,
ἵσται, *ἵσται*, reiecto augmento, & gemina-

ἵσται.

ἵσται.

20 In α & ε
 ab ἵσται &
 ἵσται, α, &
 non muta-
 tur.
 ἵσται, &
 ἵσται.

σκ, morior. Futurum θνήσω. & med. θνήξομαι, & cum poetica reduplicatione, τιθνήξομαι, τιθνήξην, & Atticè, 189.
 7. τιθνήξει, morieris. In finitimus τιθνήξειδαι, moriturum esse: potest & paulo post futurum censerì, quasi a θνή-
 5 κω. Excipe quoque ἀλίσκομαι, de quo 215. 32. ac γινώσκω, & χέσκω, de quibus infra. Illud & hic notandum, finita in αω & ίω ab ασκω & ίσκω, non mutare in futuro aut
 praeterito characteristicam breuem in longam, more cir-
 cūflexorum: ut γινέσκειω, γινέσκω, γινέσκω. Perfectum
 10 γέγεκα, Participium γέγεκαίς, senio confectus. hu-
 ius imperfecti. ἐγγέχει, αἰε: crasi ἐγγέχει, ἐγγέχει, ἐ-
 γέχει. Ἀρίσκω, ἀρέω, μ. ἀρέσω. Aorist. prim. ἤρισται, ἤρισται,
 ἤρισται, placui, isti, it. Futurum medium, ἀρίσσομαι: unde in
 prima plur. ἀρίσσομαι, placebimus. Ἰλάσκομαι, ἰλάσομαι.
 15 Futurum medium ἰλάσομαι, Placabo. Aoristus primus,
 ἰλάσσομαι. Participium ἰλασάμενος, qui placavit. Per-
 fectum passivum ἰλάσσομαι, ἰλάσσαι, ἰλάσαι: Imperativus ἰ-
 λασο, venerare, placa: Participium ἰλασάμενος, qui offer-
 tur pro expiatione: Aoristus primus, ἰλάσσομαι, ἰλα-
 20 rat. ἰλάσσομαι, propitius esto, syncope ἰλαδί, & poetica ecta-
 si ἰλαδί: in ἰλάσσομαι ultima syllaba scribitur per τ pro θ, ob
 aliud θ præcedens: 89. 18. ἰλαδί, habet θ. Possumus e-
 tiam dicere ἰλαδί esse præsens actiuium ab ἰλαμι, 129. 34.
 ut ἰσαδί, ab ἰσημι, 121. 24. ἰλαδί verò vel esse Aoristi
 25 secundi, in quo seruatur penultima longa, 122. 24. vel di-
 ctum esse pro ἰλαδί, per ectasim poeticam, ἰλασο quoque po-
 test censerì præsentis temporis vocis passivæ seu mediæ ab
 eodem ἰλαμι: Pass. ἰλαμαι: veluti ἰλασο ab ἰσημι, ἰσημαι,
 122. 24. Notandum præterea, verba in σκω, & σσομαι,
 30 esse omnia derivata: & formari à primitivioribus vel præ-
 senti, insertis ante α literis σκ, vel à futuro, inserto σ: hæ
 literæ in deducendis postea temporibus sunt abijcienda
 ut ritè docet Ctenardus: verum retinet, quæ sit habenda
 penultimæ ratio: addendum igitur penultimam deriva-
 35 ti in σκω, haud rarò diversâ esse a primitivi penultima,
 præcipuè in finitis in ίω ex quibus ferè fit ίσκω, ut εὐρίσκω,
 εὐρίσκω, inuenio, & ex ίω, αἰσκω, ut βίω, βίωσκω, vivo:
 βρίω, siue βρίω, βρίωσκω, & cum reduplicatione, βιβρίωσκω,

τιθνήξει
τιθνήξειδαι.

αω & ίω ab
ασκω & ίσκω
non mutat
aut i.
γγέχεις.
ἐγγέχει.
ἤρισται.

ἰλαδί.
ἰλαδί.

Notio de pe-
nultima &
reduplicati-
catione ver-
borum de-
rinatorum
in σκω.
εὐρίσκω.
βίωσκω.
βρίωσκω.
βιβρίωσκω.

cum igitur ab huiusmodi verbis volueris tempora deducere non solum litteræ σ, sunt rejicende, sed & penultima vocalis atque reduplicationis, quæ in multis locum habet (ut plenius dicetur in verbo πρῶσκω, erit habenda ratio, nam penultima se habebit, ut in primitivo: & reduplicatio ultraprasens & imperfectum non servatur, vel, ut brevius dicam, hæc à suis primitivis mutantur tempora: ut τλήσκω, perficio, absolvo, Futurum non τλήσω, sed τλήσω, à τλήω: βιβρώσκω, comedo, Futurum non βιβρώσω, sed βρώσω, a primitivo βρώ siue βρώω, sed eadem est ratio: nam ab ὤ fit ὦω, mutata brevi in longam, ut in circumflexis βίωω, βιώσκω, vivo. Futurum βιώσω, quod etiam in nonnullis ab ὦω & ὦω factus observatur. a βάσκω, à βῆω, vado, μ. βίσσω, à βίσκ' ἰδῖ, vade, accelera: Imperativus pro εἰσκα. ἡλῶσκω, ab ἡλῶω, pubescio μ. ἡβίσσω, εἰσκα, & per reduplicationē & assumptu, πεισώσκω, a πείω, dico, nuncio, μ. πῶσω: à φάσκω, in imperativo φάσκε, φάσκετω, dic, dicat. Imperf. à πειφάσκω, ἱπφάσκον, & sine augmento φάσκον, loquebar, vel loquebantur: in presenti passivi πειφάσκομαι, πειφάσκῃ, & Ionicè πειφάσκαι, loqueris, 82, 30. θορίσκω, methathesi θορίσκω, & verso ὦ in ὦ θορίσκω, à θορίω, salio, curro. Futurum θορίσω κωίσκω à κωίω concipio, μ. κωίσσω: μεθίσκω, methasi verso que ὦ in ὦ, & μ in ε, mutato, quod μ ante λ, locum non habeat, 72, βλώσκω, à μελῶω, , eo, proficiscor, μ. μελίσσω, 111, 21. reperitur tamen participium Aoristi prim. βλωξας, profectus, tanquam à futuro βλωξω: sed receptum non est. οἰδίσκω, ab οἰδῶ, tumeo, superbio, μ. οἰδίσσω, ab οἰδῶ, Imperfectum οἰδίσκον, αἰ, αἰ: οἰδῶ χεῖρ, tumidum habebat corpus. τρισκω à τριω, primo. μ. τριώσω: τριδε in medio τριώσωμαι, τριώτη, τριώσται, privabor, beris, bitur. Participium τριωσάμενος: privandus. Aoristus primus passivus ἱστρίδω. tertia plural. ἱστρίδονται, privati sunt. Infinitivus τριπιδῆναι. Attice & Dor. ce, τριπιδῆναι, & systole, τριπιδῆναι, & Ionicè τριπιδῆναι, privari, at γαμίσκω, à γαμίω, nubo & duco uxorem, facit in futuro γαμήσῃ, & γαμίω, unde medium γαμίσσωμαι, γαμίτη, γαμίσσεται & poetice geminato σ, γαμίσσεται, in matrimonium ducet.

τλήσκω.

βιβρώσκω.

ὠώσκω.

αἰσώ.

ὦω, ἰσώ.

ἡσώ.

ἰσώσκω, ἡσώ.

εἰσώσκω.

ἡλῶσκω.

φάσκω.

πειφάσκω.

πῶσκω.

φάσκω.

πιφάσκω.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

πιφάσκον.

ducet. Sunt quedam finita in ἡσσω ab ἡσ, & αἰσ: & hæc Futurum habent in ἡσ. αἰδῆσκα, ab αἰδω. cresco μ. αἰδῆσκα. καλῆσκα, & syncope καλῆσκα, & per reduplicationem κακλήσκα, à καλῆσ, voco: futurum καλῆσκα: perfectum κακλήσκα, passivum κικλήσκα, & primitivum, καλῆσ, facit καλῆσκα, & καλῆσκα: de hoc infra in appendice eorum, quæ à π incipiunt. μνήσκα, cum reduplicatione μιμνήσκα, à μνῆσ vel μνῆσ, reminisci facio, suggero, & in memoriam revoco. Futurum μνήσκα. Aoristus primus. ἱμνήσκα: Participium μνήσας, μνήσασα. Aoristus primus medius ἱμνήσμεν: tertia plur. detracto augmento, μνήστω, Optativus μνήσαιομαι, αἰο αὐτο, tertia plural. μνήσαιντο. & Ionicè μνήσαιντο memorarint 87. 2. Infinitivus μνήσασθαι, mentionem facere. Participium μνήσας, μνήσασα. Futurum medium, μνήσμεν, mentionem faciam. Perfectum passivum, μέμνημαι, μέμνη (171. 36. & 189. 2.) μέμνται: hinc Aoristus primus ἡμνήσθην, assumpto σ, 190. 3. unde imperativus μνήσθην: Subiunctivus μνήσθω. Infinitivus μνήσθηναι. Participium μνήσθεις, ἔντος, memoriam faciens, & memor factus seu recordatus. Futurum primitivum μνήσασθαι, habeo mentionem, à themate μνήσμεν, tertia pluralis imperfecti, ἡμνήσωντο, ἡμνήσωντο, & poeticè ἡμνήσωντο, memores erant. Vide 114. 17. & 33. Participium μνήσας, μνήσασα, & Ionicè μνήσας. Herodotus μνήσας ἀρχὴν, affectans imperium. Sed redeamus ad verba in ἡσσω: finita in ἡσσω ex ἡσσω servant omnia: in futuro, ut αἰσῶσκα, ἀπαῖσκα, placeo μ. αἰσῶσκα: κῖσκα, à κῖσ (unde & κῖσκα, 205. 27.) iaceo, μ. κῖσκα. Quedam desinunt in ὤσκα, ab ὤσ, hæc penultima nihil mutant: μεθύσσομαι, à μεθύσομαι, ebrior, ebrius sum. Futurum medium μεθύσομαι. Passivum μεθύσσομαι, μεθύσσομαι, inebriabor, beris. ῥύσομαι, à ῥύσσομαι, traho, custodio, tueor, futurum medium ῥύσομαι, ῥύσσομαι, defendemus Aoristus primus ἔρυσσάμην, ἔρυσσάμην, ἔρυσσάμην, eripui, stitit: Imperativus ῥύσαι, libera: ῥύσασθαι, liberate: perfectum passivum ἔρυσσάμην, liberaui: sine augmento ῥύσσομαι: unde infinitivus ῥύσθαι & tertia plusquamperfecti Ionica ῥύσσομαι, pro ἔρυσσάμην, 86. 26. sic tert. plur. Imperf. ῥύσσομαι, pro ἔρυσσάμην.

αἰδῆσκα.

κακλήσκα.

μιμνήσκα.

μνήσταιτο.

ἡμνήσωντο.

μνήσας.

κῖσκα.

μεθύσσομαι.

ῥύσομαι.

ῥύσσομαι.

ῥύσσομαι.

ῥύσσομαι.

ῥύω.

ῥύω.

ῥύω.

ῥύω.

ῥύω.

Ionice deposito augmento. huius imperatiuus, ῥύω & Ionice 89.25. ῥύω libera. Verbum ῥύω; a ῥύω, pasco, pabulum praebeo, facit in futur. ῥύω tanquam a ῥύω cum dicendum esset ῥύω: tamen a ῥύω, ducitur perfe-

9 Etum ῥύω, pass. fut. ῥύω: perfectum ῥύω: Plusquamperfectum ῥύω, ῥύω, ῥύω, & abiectione, ῥύω, passus erat, ederat. Optati ῥύω, ῥύω: pro hoc in 9 mutato, Homerus dixit ῥύω, com mederes: vel est Optatiui medy ab inusuato ῥύω. A ῥύω fit passivum ῥύω, ῥύω, ῥύω, voratum est. Infinitivus ῥύω, erosum esse: Participium ῥύω, erosus: τῶ ῥύω, comesta. Aoristus primus ῥύω: Participium ῥύω, ῥύω, ῥύω, comesta. Aoristus secundus actiuis, ῥύω, ῥύω, ῥύω, quasi a ῥύω 123.27. & 130.11.

ῥύω, ab ῥύω.

ῥύω.

Barytona a

circumflex-

is.

12 ¹ ῥύω, augeo. Futurum, ῥύω, ab ῥύω. ² Innumera barytona facta sunt a circumflexis, ³ téporáque ⁴ sumunt a circumflexis. ⁵ ῥύω, arceo, iuno: ⁶ ῥύω, in- ⁷ dignor, offendor, tristior, ⁸ ῥύω, volo: ⁹ ῥύω, volo: ¹⁰ ῥύω, pugno: ¹¹ ῥύω, curo: ¹² ῥύω, maneo, ¹³ ῥύω, discedo, pereco: ¹⁴ ῥύω, puto: ¹⁵ ῥύω, debeo: tanquam: ¹⁶ ῥύω, ῥύω, ῥύω, &c.

12 ¹ A futuro ῥύω, aorist. prim. ῥύω, auxi, perfe-

11 Etum pass. ῥύω, ῥύω, ῥύω, & Ionice, deposito

1 augmento, ῥύω, creni, isti, it: sic in imperfecto ῥύω, pro ῥύω augebatur. Aorist. prim. ῥύω, auclius sum.

Participium ῥύω, adultus. Possunt haec tempora ad ῥύω referri: significat enim idem, quod ῥύω, atque eodem modo ab ῥύω tempora mutuatur, ut dictum est, 214.7. Pro ῥύω, poetae dicunt ῥύω, unde in imperfe. ῥύω, augebat, sine augmento: sic ῥύω, augebatur, a passivo ῥύω, auclius, cresco, futur. actiu. ῥύω, quasi ab ῥύω: hinc participium Aor. pri. pass. ῥύω, adultus, auclius.

² Et contra multa circumflexa a barytonis fer- mantur: ut a ῥύω fit ῥύω scribo, unde futurum ῥύω. Perfectum ῥύω. Plusquamperfectum ῥύω, scripsit, scripsit. a ῥύω, conuior, diu do scio, fit a ῥύω cor- repta penultima, nam huiusmodi circumflexa penultima

ῥύω.

ῥύω.

ῥύω ab

ῥύω.

ῥύω, ab ῥύω.

ῥύω.

ῥύω, ῥύω.

barytonorum diphthongo productam ferè corripunt, ex
ai, subiunctiuam, & ex η præpositiuam abijciendo. de
δαίω & δαίω vide infra in Appendice eorum, quæ à δ
incipiunt: à δ δαίω, doceo, fit δ δασκία: μ. δ δασκίω:
Aorist. prim. δ δασκισα: Infinitivus δ δασκίωσαι, docu-
isse. ab εἶδω, ἰδῶ, σῶ, de his infra in verbo εἶδω. a
κλαίω, κλαίω, & κλαίω, servata diphthongo, id est, fleo:
fut. κλαίσω, κλαίσεις, & κλαίσι, & κλαίσι, flebit. à ῥίπω,
ῥίπιω, προήκω: μ. ῥίπῶ, ῥίπῶ, ῥίπῶ, ῥίπῶ, ordine eo, procedo,
μ. ῥίπῶ: à τῦπῶ, τυπῶ, verbero: μ. τυπῶ, τυπῶ: infi-
nitivus τυπῶσαι: futurum med. τυπῶσμαι, vapulabo. à
φείδω, φείδω, parco, id est, abstineo, parce vtor: μ. φείδῶ:
Perfectum πεφίδηκα, passivum πεφίδην, πεφίδησαι: hinc
paulò post futurum πεφίδήσμαι, πεφίδῃ, & Ionicè (82.
17.) πεφιδῆσαι, πεφιδῆσαι, parcam, es, et. Aoristus secun-
dus à φείδω, sine à φείδω est, ἔφιδον, poeticè φείδον, (68.38.)
med. πεφιδῶμαι. Optativus πεφιδῶμαι, πεφιδῶ, πεφιδῶ,
parcat. à χαίω, χαίω, & χαίω, gaudeo: unde à χαί-
ω μ. χαίω, χαίω: & à χαίω, futurum med. χαί-
σμαι, ut dicitur infra in verbo χαίω. 3 Quandoque 3
verò in ipsis circumflexis, nedum in barytonis, tempora fi-
unt à barytonis: ut φιλέω, φίλω, diligo: aoristus primus
ἠέλω: med. ἠέλωμαι, ἠέλω, ἠέλω, deposito augmento,
ἠέλω, amant: imperativus, ἠέλω, diligit. Participium
φιλέων, qui dilexit: tamen potest censeri imperfectum
passivum à φιλέω. 128.29. vel per syncopen factum a re-
gulari Aoristo primo med. ἠέλωμαι: sic φίλω pro φιλέ-
ω, & φιλέων, pro φιλέων. A φίλω, tertia imper-
fecti ἠέλει, ἠέλει, sine augmento φίλει, & Ionicè (67.5)
ἠέλει, diligebat: tertia pluralis presentis pass. φιλοῦ-
ται, φιλοῦται, & Doricè (114.4.) φιλοῦται, diligunt, activa
significatione. Aoristus primus pass. ἠέλωμαι. unde ter-
tia plural. Bæotica. 88.28. ἠέλωται, chari erant: δόκω,
appareo, videor, sumit etiam tempora à barytono, δόκω:
μ. δόκω (poetice tamen δόκω: ὁρῶναι δόκω, sapere
videbimini: hinc Participium perfecti passivi, δό-
κων, observans) à δόκω. Aoristus primus ἰδοῦ, ἰδο-
ῦ, ἰδοῦ, visus sum, es, est: ἰδοῦ, visi sunt: Subiun-

Lij.

Et. una

Circumflexa

à barytonis

χαίω.

δαίω.

Notio.

διδασκίω.

ἰδῶ.

κλαίω &

κλαίω.

ῥίπῶ.

φείδω à φείδω

πεφιδῆσαι.

πεφιδῆσαι.

χαίω, &

χαίω.

φίλω, à φίλω

ἠέλει.

ἠέλει.

φιλοῦται.

δόκω, à δόκω

δόκωται.

διδασκίω.

οἷόςαν.
διδόκται.
διδόγμ'α.
γαμίο α
γαμω.
αλεξήσας.
αλεξάσας.

αλεξέμεναι.
αχθόμεναι
αχθέμεναι.
αχθίσις.

βέλομαι, α
βελόμεναι.

μαχομαι α
μαχόμεναι.
μαχίμεναι.

μέλομαι α
μελούμεναι.

μείλω, α μείλω

είχομαι αβ
είχουμαι.

ετιμης δόξω, δόξης, δόξῃ, visus sim, sis, sit: Participium, δόξας, δόξασα, δόξαν: δόξασα ζυμια, multa arbitraria: δόξας, sumitur absolute, id est, dum visum esset. Perfectum, δίδωχα. T. aff. δίδωμαι, tertia persona δίδεται, decretum est, stat sententia: Particip. δίδωμ'ος, η, ον, κ' δίδωμ'ος, ex conuento, iuxta visa & conuenta. Sic γαμίο, πύθο, & uxorem ducō, sumit aoristum prim. ἔγωγα, à barytono γάμω, sed de hoc infra. Futurum αλεξήσω, ατ. 4 cebo: aoristus prim. ἠλέξῃσθα: unde in optatioo Αεοβω, 57.30. αλεξήσῃ αλεξήσῃσας, αλεξήσῃ, prohibeam, as, at, seu auertam, as, at: in infinito vocis med. αλεξήσασθαι, syncope αλεξάσας, arcere. Praesens infin. act. αλεξέτω, Atticè & Doricè, 79.1. αλεξέμεναι, auxiliari, succurrere. 5 Futurum medium αχθήσομαι, & αχθήσομαι, unde αχθίσις, dolebis, moleste ferēs, Atticè pro αχθήσῃ. 183.7. Aoristus primus passivus ἠχθέσθην, εγγὲς tuli. Imperfectum verò ἠχθόμεναι, ἠχθῶ, ἠχθετο, inuisus eram, as, at: sumitur etiam pro ἠχθέσθην, de quo 215.18. Futurum medium βελήσομαι, volam, 186.25. Perfectum passivum βεβλήμεναι, volui: aoristus prim. ἔβληθην, & Atticè ἠβελήθην, volui, 175.4. Participium βελησάμενος, ἐντος, cupiens, cupiens: Praeteritum medium βέβηκα, volui. Vide 118. 31. 7 De hoc infra, inter verba, quae à θ incipiunt. 8 Futurum medium μαχήσομαι, & μαχέσομαι: unde in tertia plu. μαχέσονται, & μαχήσονται, dimicabunt. Futurum secundum medium μαχίμεναι, μαχή, μαχέμεναι. pugnabo, is, it: aoristus primus medius ἠμαχέσθην, tertia plural. ἠμαχέσασθαι, pugnaverunt. Perfectum passivum ἠμαχέμεναι: unde participium ἠμαχέμενος, expugnatus. 9 Futurum medium μάλήσομαι: μάλῃσθαι, μάλῃσται, cura erit. Perfectum passivum μάλῃσθαι: Participium μάλῃσθαι, curans. sic αετιμης, μείλω, curo & cunctior, μ. μάλῃσσω, cunctabor, & impersonale μίλει, cura est, μ. μάλῃσθαι, cura erat. Aor. prim. ἠμείλῃσθαι, cura fuit, imperfectum ἠμάλῃσθαι, cura erat. De μίλω & μίμνω, praeterito medio, vid: 191.26. 10 Vide 179.26. & 180. 8. & 189.14. atque 191.22. 11 Fut. med. εἰχέσομαι, abibo. Perfectum εἰχέσθαι, abij & Atticè verso

in ω, ὠχοντες, & Ionicè, detracto augmento ὠχοντες et ὠχέ-
 κται, ὠχέοντες, ὠχέονται, abyt. Perfectum passivum, ὠχήμεναι.
 Aoristus secundus med. ὠχήμεν, ὠχε, ὠχετο : in prima
 plur. ὠχόμεθα. in tertia ὠχετο, & Ionicè sine augmento
 ὠχετο, abierunt : optativus ὠχέιμην : tertia plural. ὠ-
 χέοντο & Ionicè ὠχέιατο. 87. 2. ¹² De ὠόμεν & ὠείλω, vi-
 de infra inter verba, quorum initium est ο. Præcedenti-
 bus adde ἰψω, elixo, coquo, ab ἰψω, μ. ἰψω : aoristus pri-
 mus ἰψησα, ας, ι, coxi, isti, it. Futurum medium, ἰψήσεμαι,
 tert. plural. ἰψήσονται. coquent. Perfectum passivum ἰψη-
 μέναι, & Ionicè, detracto augmento ἰψήμεναι : unde partici-
 pium ἰψημένος, coctus : aoristus primus ἰψήδην, ἰψήδης,
 ἰψήδην, concoctus sum, es, est. Infinitivus ἰψήδηναι, deco-
 ctum esse : Participium ἰψήδης, ἰντος, decoctus.

¹ Ἀπόχην, sufficit : Imperfectum ἀρίζην, satis erat. ¹
 Futurum ² ἀποχέσθαι. Aoristus primus, ἀπίζησι, ab ²
 ἀποχέσθαι : vide χή.

Ἀφίει, dim ttebat. Imperfectum à circumflexo, pro
 αείν ab ἀφίμην, dimitto : vt ἰτίδῃ, pro ἰτίδην, pag. 129.
 vers. 37. ³ Atticè augetur ἀφίει, ἰφίει, vt ἰφείδην, pro ἰ-
 φείδην, dimissus est. ³

Ἀφύκτος, inevitabilis à φύγω, fugio : tertia persona
 præteriti passivi ἀφύκτα, verbale φύκτος, vnde ἀφύ-
 κτος, & ablata præpositiua ἀφύκτος, vt ⁴ τίτυκται, ⁴
 paratus & stractus est, pro τίτυκται, à πύχω, paro, sa-
 urico. ⁵

¹ Abinusuato ἀπόχημι, ἀπόχης, ἀπόχης, apocope ἀπο-
 χῆν. ² Et in tertia plur. ἀποχέουσιν, sufficient. Infinitivus ²
 ἀποχέσθαι, ¹ satis fore, suffecturum esse : in presenti ἀπο-
 χῆν, satis esse. Doricum est. 108. 11. & 110. 8. pro ἀποχέων,
 quod & ipsum reperitur, ab ἀποχέω, unde & tertia plu-
 ralis ἀποχέουσιν, ἀποχέωσιν, sufficient, & sufficient : nam
 etiam subiunctivus est. Participium ἰ ἀποχέων, ὦντος, ἢ
 ἀποχέωσα, ὄντος : τὸ ἀποχέων, ὦντος, sufficiens : à genitivo
 plurali ἀποχρώντων, fit adverbium, ἀποχρώντως, sufficien-
 ter, satis, abunde. ³ Vide 179. 2. & 9. & 204. 13. sic ab ³
 ἀφείω, aorist. secund. ἀφίον, ας, αν, & Atticè ἡφον, permisit.
¹ De hoc infra, in verbo, τυγχάνω.

Q iij.

Gram-

ὠχοντες.

ὠχέοντο.

ἰψω ab ἰψή

ἀπόχην, ab
ἀποχέσθαι.

ἀφίει.

ἰφίει, ἰφείδην.

ἀφύκτος.

τίτυκται.

ἀποχῆν.

ἀποχέουσιν.

ἀποχῆν.

ἀποχρῆς.

ἀποχρῆν,
ὦσα, ὦν.

ἡφον.

Appendix.

Grammatici vulgo enumerant nonnulla verba anomala ab alijs thematicis, hoc aut illud tempus accipientia, præter hæc, quæ a CLENARDO recensentur, & hæc ab a & postea ab alijs literis incepta: quæ si huc annectemus, non abs re nos facturos sumus arbitrati.

ἀγαυὴ ab
ἀγαυὴ vel
ἀγαυή.

ἀγαυή, ἀγαυή, ἀγαυή, admiror, suspicio: secundæ coniugationis verborum in μ, ab inusitato ἀγαυή. Imperfectum regulare ἀγαυήν. Futurum medium ἀγαυήσῃ: Aoristus primus medius ἀγαυήμην, ἀγαυήσω, ἀγαυήσας, admiratus sum, admiratus es, est: tertia pluralis ἀγαυήσαντο, & deposito augmento, ἀγαυήσαντο: Optativus ἀγαυήμην, ἀγαυήσαι, ἀγαυήσαι, infinit. ἀγαυήσας, indignari, admirari: Participium ἀγαυήμενος, & geminato σ, ἀγαυήμενος, indignatus: aoristus primus passivus ἀγαυήμην, ἀγαυήμενος, ἀγαυήμενος: tertia pluralis, ἀγαυήμεναι, sunt admirati: optativus ἀγαυήμην, ἀγαυήμενος, ἀγαυήμην, admirer, eris, etur. Participium ἀγαυήμενος, admiratus, oblectatus, delectatus, ab ἀγαυή vel ἀγαυή.

ἀγορεύω, ab
ἔγω, ἔγω.
ἔγω, & ἔγω.

Ἀγορεύω, dico, loquor, nuncio, orationem habeo: imperfectum regulare ἀγορεύω, & sine augmento, ἀγορεύω, nunciebam, & nunciebant. Fut. ἀγορεύσω: aor. pri. ἀγορεύσα, as, w, orationem habui, isti, it. Aliud futu. ἔγω, ἔγω, ἔγω, dicam, es, et: tert. plur. ἔγω, dicent. part. ἔγω, ἔγω, dicturus, oratione m. habiturus: Ionica dialysi (75.26.) ἔγω, ἔγω, ἔγω: & part. ἔγω, ab ἔγω. ut ἀγορεύω, ἀγορεύω. 3.1. Perf. ἔγω, dixi. pass. ἔγω, ἔγω, dictus sum, es, est, tert. plur. ἔγω, & Ionicè (86.27.) ἔγω, impera. ἔγω: hinc tertia ἔγω, dictum sit: part. ἔγω, ἔγω, τὸ ἔγω, dicta, aor. pri. ἔγω, & sine augmento ἔγω, ab ἔγω quod augetur per φ. 172.8. Facit & in perfe. pass. ἔγω, ἔγω, ἔγω, unde ἔγω, rhetor, & ἔγω, dicendus, celebris: compositum cum a privativa particula ἀπο- το, obscurus, ignobilis. Vide infra in verbo, ἔγω. Ab eodem ἔγω, σαι, ducitur aor. pr. ἔγω, ἔγω, ἔγω, dictus vel declaratus, sum, es, est (quod & ἔγω, per systolem) & part. ἔγω, declaratus, dictus, de quib. 190.18. τὸ ἔγω, nunciatum, responsum, τὸ ἔγω, pronunciata, & in si ἔγω, dicti, atque futurum primum passivum ἔγω, ἔγω, ἔγω, dicar,

ἔγω.
ἔγω.
ἔγω.

dicar diccris, dicetur, ab inusitato $\pi\alpha\mu\pi\sigma\omega$: Aoristus primus, $\epsilon\dot{\iota}\pi\sigma\alpha$: med. $\epsilon\dot{\iota}\pi\sigma\alpha\mu\epsilon\nu$: hinc tertia plural. deposito augmento, $\epsilon\dot{\iota}\pi\sigma\alpha\tau\omicron$, dixerunt, decreuerunt, & participium $\epsilon\dot{\iota}\pi\sigma\alpha\mu\epsilon\upsilon\varsigma$, confessi.

- 5 ἀναιίσταμαι , renuo, abijcio, recuso : secunda persona ἀναιίστη & Ionicè (82.30.) ἀναιίσται : Perfectum passivum ἀναιίσμεθα : tertia persona ἀναιίστηται , qui obstricto animo repudiat, quasi ab ἀναιίστω , quod sit compositum ex ἀναι & αἴνω . Huius Aoristus primus medius $\text{ἀναιίστω$, cum duplici augmento. 220.23. Infinitivus ἀναιίστασθαι , alterum videtur servare : sed Participium ἀναιίσταμενος , ἀναιίσταμένη , neutrum.

- 15 ἀναιίστω , capio, conuincio. Imperfectum ἤπειον , ἤπειω & Doricè (18.24.) ἤπειω , capiebam, & capiebant : in tertia persona pro ἤπειε , ἤπειε . Herodotus deposito augmento, & ex ω subiunctivam auferendo, dixit ἀπει : futurum ἀπείσω ἀπείσῃς , & medium ἀπείσομαι , perfectum ἤπεικα , ἤπεικα , pro ἤπεικα . Herodotus dixit ἤπεικα , subegit : videtur, plusquamperfect. Ionicum, pro ἤπεικα , subegerat, 182.35. Participium ἤπεικώς , cum ἀπῶ , ἀπρηνώς , sublatus. Et hæc quidem tempora à se ipso sumit : at Aoristum secundum ab ἔλω , quod per ϵ augetur, 172.9. ἔλω , ἔλῃς , ἔλῃ , & sine augmento, ἔλω , ἔλῃς , ἔλῃ , cepi, conuici, ἔλῃ , it : hinc cum ἀνῶ , ἀνείλω , ἔλῃ , occidi, isti, dit, cum ἔξ , ἔξἔλω , eueri & euerterunt. Imperativus ἔλω , (unde ἔξἔλω , erue) & ἔλω . 76.29. unde ἀνἔλω , tolle. Optativus ἔλωμι ἔλῃς , ἔλῃ : tertia plural. ἔλωιεν , cum ἔξ , ἔξἔλωιεν , amolui fuissent. Subiunctivus ἔλω , capiam. Infinitivus ἔλῃν : (unde ἀνἔλῃν , interire) & Ionicè (79.22.) ἔλῃν , cepisse : Participium ἔλῶν , conuincens : ἔξἔλῃν , eripiens, eiiciens, ἀνἔλῃν , interimens, qui occidit. Ab aorist. secund. ἔλω , fit futurum secundum, ἔλω , capiam : unde ἔξἔλω , eximam, expellam : tertia plural. ἔξἔλῃσι , pro ἔξἔλῃσι , 18.23. sunt tamen qui malint hæc futur. secund. deducere ab ἔξἔλῃω τὸ ἔξἔλῃω , expello : Sic ἀνείλωμαι , cligo, accipio, instituo : Aor. secund. med. ἐείλωμι , ἐείλῃς , ἐείλῃτο , sine augmento, ἐείλωμι , ἐείλῃς , ἐείλῃτο tert. plur. ἐείλωτο , & ἐείλωτο , acceperunt elegerunt : hinc ἔξἔείλωμι , ἔξἔείλῃς , ἔξἔείλῃτο , eripui, isti, it, ἀνείλωμι , abstuli, ἀνείλωμι

ἀναιίσταμαι
ab ἀναιίστω

ἀπείσω , ab ἔλω

ἀπει .

ἤπεικα .

ἔλω .

ἔξἔλῃσι .

ἀπλῆς.

ἀεὶρημένος.
ἀεὶρητο.ἀπαράμην.
ἀπαρήκως.

ἀπιδέναι.

ἀπρ.

ἀερε.

ἀερεν.
ἀερεάτω.

ἀρεται.

λόμω, ἀ' στῦλι. Imperatiuus ἐλῶ, cape: Optatiuus ἐλόμεν.
Subiunctiuus ἐλῶμαι, ἐξελῶμαι, exigam, deligam: Infini-
tiuus ἐλῶς, instituisse: ἀπλῆς, abstulisse: ἀπλῆς, ab-
stulisse, pro ἀπλῆς, Ionice 18.2. Participium ἐλὼς, ὅς, qui instituit. Ab ἀπρῶμαι, Futurum medium ἀπρῶμαι: 5
perfectum passiuum ἤρῶμαι, ἤρῶται, ἤρῃται, participium ἤρῶ-
μενος, sublato augmento, nam cum Attica reduplicatiōne,
ἀεὶρημένος, captus: pro αἰ reperitur ο. quod repetita vo-
calis sit semper corripienda: sic in tertia plusquamperfe-
cti ἀεὶρητο, delectus erat, pro ἤρῃτο atque perfectum cum
ἀπό, ἀπαρῶμαι, pro ἀπρῶμαι, abstuli, & ablatum sum: 10
atque participium αἰτιῶν cum ἀν, ἀναεὶρηκώς, qui su-
stulit. Aor. ἤρῃς (unde κῆρῃς, ἀφῃς. 190.15) sine
augmento, αἰρῖς, αἰρῖς, αἰρῖς, captus sum, es, est. Sub-
iunct. αἰρῖς, ἔς, ἦ: tertia plur. αἰρῖς, & Ionica solu-
tione, αἰρῖς, 132.4. & 14. Participium αἰρῖς, captus. 15
Futurum primum passiuum αἰρῖς, capiar, ἔαρεθῖ-
σμαι, ἔαρεθῖται, ἔαρεθῖται, etiam, es, est.

Λίγω & ἀεγω, tollo, capio, eleuo. Futurum ἀεγῶ, ut ἀ-
φῶ, φῶ, 53.1. aorist. primus, ἔα, per n monophthon- 20
gum: multi subscribunt: tamen in reliquis modis ser-
uitur a futuri, non a presentis. Imperatiuus ἀεγῶ. Optati-
uus ἀεγῶμαι. Subiunct. ἀεγῶ, ἀεγῶ: Infinitiuus ἀεγῶ. Parti-
cipium ἀεγῶς, cu n ἀπό, ἀπῆς, profectus. Aorist. primus
medius ἔαμεν, vel, ut, alii volunt, ἔαμεν, ἔατο, attulit: 25
ἔατο, susceperunt: infinitiuus ἀεγῶμαι, acquirere, exce-
pisse. Participium ἀεγῶς, ἀεγῶς, ὢν, asserens, repor-
tans. Aorist. secund. ἔαμεν, deposito augmento, & interpo-
sita syllaba με, ἀεγῶ, ἀεγῶ, ἀεγῶ, ἀεγῶ, placui, accommodaui,
ist, it. malim istud ad ἀεγῶ, referre, id est, apto, accom-
modo: hinc ἀεγῶν, qui accommodauit: in Optatiuo me- 30
dio ἀεγῶμαι: tertia plur. Ionica ἀεγῶται, accommo-
dauerint, pro ἀεγῶται, 87.2. Ab ἔαμεν, aoristus medius,
ἔαμεν: optatiuus ἀεγῶμαι, ἀεγῶ, ἀεγῶ, reportem, es, est.
Subiunctiuus ἀεγῶμαι, ἀεγῶ. & Ionice 82.30. ἀεγῶ, aufe- 35
ras: tertia pluralis ἀεγῶται. Infinitiuus ἀεγῶμαι, se subduce-
re. Perfectum αἰτιῶν ἀεγῶ. Passi ἔαμεν: Plusquam-
fect. ἔαμεν, ἔατο, ἔατο, reiecto augmento, & pleonasmō

ἐμβαί.

μῦρ, eamius, ut μυσῶν, pro μυσῶν, 18.62. Inf. βῆναι. Atti. ἐμ
 4 Dori. ἐμμῆναι, inisse. Par. ἐμς, ἐμσα, ingressus, ingressa. Ab

ἐμβα.

ἐμβην.

ἀπὸ βα.

ἐμ, ἐμτ.

ἐμν.

ἐμσ.

ἀπὸ σμ.

ἐμ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

ἐμσ.

5 ἀναβαίνα, ascendo. 5 Communiter enim (ut habes 23Q19.)

aorist. sec. imperatiui verborum in μ vocali m indicati-

ui seruat, ut ἐμναι : sed doricè atque in his Atticè poni-

6 tur a pro n in secunda coniugatione. 6 Pro ἐμναι, σίμφηδαι

7 ἀφῆμι, dico, σίμφημι, confiteor. 7 Sic ἐμβα, ingredi, pro

ἐμβην. & indicat. ἐμβην, ἐμβης, ἐμβη, ingressus sum, es, est, de

tracto augmento, pro ἐμβην, ης, η, (at ἀπὸ βα, euenit, pro ἀ-

πὸ βα, αἰδίου μεστ, Doricè a pro n in aor. secun. ab. δπμβαίω)

atque simplex ἐμ, ἐμτ, incede, incedat, & in plu ἐμτ, in-

cedite, pro ἐμναι, ἐμτ, ἐμτ. 8 Et rursus per apocopen ἀνα :

& in plu. ἀνασθι pro ἀνασθι, exurgite, ab ἀνασθιμι, exurgo,

resurgo: quod componitur ex ἀνα, & ἵσθιμι, sic ἀπὸ σμ, ab-

siste, pro ἀπὸ σμναι, ab ἀπὸ σμναι: atque etiam praesens ἵσται,

pro ἵσται: cum 25, καθίστα, appone.

1.2 1 Βάλλω mitto. Perfectum, 2 βέβληκα, 3 βέβληκα: ut ἀ-

πίσκαλα, obrigui, non à simplici σκίλλω, sicco, sed, σκίλλω

3 1 Imperfectum ἐβαλλον, ης, η, sine augmento, ἐβαλε, iace-

bat: est & ἐβαλε, praesens imperatiui: ἐβαλε ἑς κότερας, mit-

te te ad coruos, id est, abi in malam rem: imperfectum

passiuum ἐβαλόμην: tertia plur. ἐβαλοντο, sine augmento

βέβαλοντο, versabant. Imperatiuus βάλλε, Ionicè βάλλω,

immitte, 89.25. Verbi βάλλω, futurum regulare est, βά-

λε, ἔς, ἔς, 52.29 & 58.2. Vnde in secunda plur. βαλεῖ-

τι, iniicitis, iactabitis. Poetae pro βαλεῖ dicunt βαλήσω,

iaciam: unde aoristus prim. ἐβάλοντο, & sine augmento,

ἐβάλοντο, proieci, quasi à βαλέω. Aorist. secund. ἐβαλον, ης, η:

sine augmento ἐβάλον, ἐβάλεις, ἐβάλει, ieci, isti, cit: hinc Impe-

ratiuus, ἐβάλει, iace: est & indignationis aduerbium, vel

cum ἀρετῆς καὶ καλῆς, ἀβάλει, utinam. Infinitiuus βαλεῖν,

& Ionicè βαλῖν, iecisse, 79.22. Participium, βαλὼν, qui

iecit, iaculatus. Aoristis secundus medius ἐβαλόμην ἐβάλει,

ἐβάλειτο: Imperatiuus βαλεῖ, & Doricè (79.21.) βαλεῖ:

cum ἀνὰ ἀναβαλεῖ, & Poeticè 69.37, & 70.8. ἀμβάλεω,

praelude, ab ἀμβάλλω pro ἀναβάλλω: unde in Subiunctiuo

passiuo, ἀμβάλλομαι, differamus: subiunctiuus ἐβαλο-

μαι, ἐβάλει, ἐβάλειται, iniiciam, cias, at: Infinitiuus βαλίσθαι

2 Perfe-

ἐμβαλλόμεθα

- ² Perfectum passivum ἐβλήθη, ἐβλήσθαι, ἐβλήθη : unde
 ter. plu. Ionica & poetica 84. 5. ἐβλήθη, pro ἐβλήνται: Infini-
 titivus βεβλήσθαι, passim & vulgo iacere : Participium,
 ἐβλημένος, qui induxit seu iniecit, plusquamperf. ἐβλή-
 5 μιν : tertia persona ἐβλήτο : cum augmento, imper-
 fecti ἐβλητο, & deposito omni augmento, ἐβλητο, ictus erat.
 183. 11. tertia plural, Ionica ἐβλήατο 86. 26. ἔβλησαν, fuerant,
 & addito, per pleonasmum, ο, βεβλήατο, & βεβλήατο, sic in
 participio βεβλημένος, pro βεβλημένος, agitated: quanquā a-
 10 βλήω, deduci possunt: A perfecti. ἐβλήθη, καὶ, ηται: aoristi
 primus ἐβλήθην: subiectivus, ἐβλήθην, iaciar: in fini-
 tivus ἐβλήθην, ictum esse: participium βληθείς, ictus: syn-
 cope βληθείς. percussus: potest tamen censeri praesens sine
 aoristus secundus ἀβλήμι ut τιθίς, vel θίς, 119. 22. & n-
 15 de passivum ἐβλήμην, penultima longa, è quo partic. βλημένος,
 128. 36. & optativus βληίμην, βληίω, βληίτο, percuterer, e-
 reris, tur. ³ Unde & futurum βλήσω, mittam, percuti- 3
 am.

- ¹ Βίω, vivo. Futu. ² βίωσμαι: tertia praeteriti passiv.
 20 βεβίωκα, victum est, vita peracta est. tanquam impe- 1.2
 sonale: & participium, βεβιωμένος, qui in vita peracta
 sunt. Aoristus secundus ³ βίω. Imperativus ³ βίωθι 3.3
 βίωτω. Optativus βίωιω, ⁴ ut δώλω: unde ³ βίωω, ut δώ- 4.5
 λω. Infinit. ³ βίωσαι. Participium ³ βιώς, βιώτος, à βίω- 3.3
 25 μιν.

- ¹ Passivum βίωμαι: unde in tertia βίωτω, & crasi βίωθι,
 vivit. ² Per syncopen βίωσμαι, secund. plurali. βίωσθε, vi-
 vetis. sumitur quoque βίωσμαι pro βιήσμαι, 105. 10. Est
 & aliud verbi βίω futurum poeticum, n. mpe βείωμαι, pro
 30 βίωσμαι, à βίω, reiecto σ: nam apud poetas haud raro
 verba sextae coniugationis abijciunt σ in futuro primo, ut
 δήω, δήεις, inueniam, n. es: δήωμεν, inueniemus, pro δήσω,
 δήσεις, δήσωμεν, unde Aorist. primus ἰδὼν, inveni, a δέω, in-
 uenio, κλέω, laudabo. pro κλέσω, à κλέω, laudo. κέω, & poe-
 35 tica ecstasy κέω, dormiam: participium κέων, & κέων, dor-
 miturus, cubiturus, pro κέσω, κέσω, à κέω: hinc κατακεί-
 πω, cubitum ibitis, & κακκείοντες, dormituri, de quo 70.
 16. χύω, spargam, pro χύσω a χέω, 186. 28. Α βίω, μ. ὄσω
 π. βίωω.

ἐβλήαται.

ἐβλήτο.

ἐβλήτο.

βεβλήατο.

βεβλήατο.

βεβλημένος.

βληεί.

βλήω.

βίω, à βίωμι

βίω.

βίωται.

βίωσμαι.

βίωμαι.

δῶ, δῶεις.

δῶμεν.

ἰδῶ.

κλέω, κέω.

κλέω, κέων.

κέων.

κατακείπω.

χύω.

ἰβίον.

βίοντι

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

βίοντι.

3 π. βίοντι, fit particip. βίοντις, qui dicit. 3 βίοντι, ut
 4.5 ut dicit, 124, 20. 4 Vide 123. 32. 5 Hoc fit more Attico, Ae-
 olico ac Dorico, veluti dictum est in optativo verborum
 circumflexorum. 114. 15. Nam interdum verba tertiae
 conjugationis in μι, illum circumflexorum optativum im-
 itantur, idque tam in presenti, quam in Aoristo secundo,
 dicunt enim in presenti, δίδωμι, δίδωμις, δίδωμι, &c. & in
 aoristo secundo, δέδωκα, δέδωκε, &c. quidam non subscribunt,
 Dorum more, qui illud ubique ferè negligunt, 19, 14.

1 Γαμία, duco, uxorem. Futurum, γαμήσω. Aoristus
 primus, ἔγαμον, à γάμος. Præsens, γαμίζω, nupturio. nam
 2 quædam in εῖω appetentiam actus significant. 3 ac
 3 partim fiunt à futuro, 3 πολέμησω, bellum geram, πολέ-
 4.5 μησις, bellaturio. 4 ὄψω, cernam: ὄψω cernere: cupio: 5
 6 ἐρωσώ, edam. ἐρωσώ, esurio: partim a præsentī, 6 κρα-
 τώ, κρατέω, teneo, vinco: κηρώ, κηρέω, comedo: πλώ, πι-
 λείω, perficio: & alia consimilitudine.

Γίνομαι & γίνομαι, fio, sum. Futur. γήσονται. Præte-
 7 ritum 7 γέγονα Aoristus primus, medius, ἔγενοντο-
 8 μιν: secundus. 8 ἐγένοντο a γένεσι. Præteritum
 9 medium, 9 γέγονα, à γένεσι. Aoristus primus medius,
 10 10 ἔγενοντο. Futurum primum mediū, γήσονται a γί-
 νουσι. Dicitur etiam γήσονται per geminum γ: unde ao-
 ristus primus: ἔγενοντο: medius ἔγενοντο: tertia
 persona: γένοντο, syncope ἔγενοντο, pro qua γήνατο,
 more Ionum, qui augmenta respuunt. ut etiam γήνα-
 το pro ἔγενοντο, ab 10 ἔγενοντο.

10 11 Γινώσκω, cognosco. Futurum γνώσονται, Præteri-
 11 tum 11 ἔγνων, a γινώσκω. Aoristus secundus, 13 ἔγνω. Im-
 12 peratīvus γινώθι, Infinitivus, γινώσκαι. Participium γινώσκων,
 13 a γινώσκω. 14 Sic ἀναγινώσκω, lego: ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκω,
 14 &c.

1 1 Vide 73. 28. & 229. 25. & 230 5. Ab ἔγαμον, ἔγαμον, ἔγα-
 μος: infinit. γάμος, nuptiæ, & partic. γάμος, qui duxit ux-
 orem. Pro ἔγαμον, dicitur etiam ἔγαμον. & part. γαμήσων,

- à futur. γαμήσω : unde & perfect. γάμηκα. Plusquam
 perfectum ἡγάμηκεν, eis, ei, infinit. γάμειν : parti. γά-
 μηκοις, perfectum passivum, γάμηντο, ηται, ηται, parti.
 ἡγάμην, nupta, aorist. prim. γαμήσω : unde part. cip.
 5 γαμήσῃ. ἡ γαμήσῃ nupta, uxor, in presenti γαμῶν, per
 crasim, ex γαμῶν, noua nupta. ² Quae à futuro ducun-
 tur, ultra praesens non coniugantur, praeter ἡγάμη, quod
 habet imperf. ἡγάμην : quae uero à praesenti deriuantur, ea
 etiam imperfect. habent, sed alyis temporibus destitun-
 10 tur, ut dictum est, 207. 20. A futuro autem facta magis
 appetentiam actus significant, quam quae à praesenti, nam
 haec ferè semper eandem significationem habent, quam
 primitiua, ac pro illis saepenumero à poetis usurpan-
 tur, imò passim uerba primae coniugationis circumflex-
 15 orum in iō per eia, poetae efferunt : ut ἰπῖω pro ἰπῖα, ἰνερ-
 rogo : unde ἰπῖω pro ἰπῖα, interrogamus. ³ Futurum 3
 a πολεῖω, bellum gero. ⁴ Futurum ab ὀπῖω, video, cer-
 4 no. ⁵ Futurum à βρω, comedo : de quo supra in τρι-
 5 στω. 2. 4. ^{2.} ⁶ κερῶ, κερῶ τὰς, sunt primae coniugatio-
 20 nis circumflexorum. ⁷ Cum ἐκ ἐκ γαίμην, participium 7
 γαίμην, qui fuit, qui factus est : at infinitiuis γα-
 γῆναι, genitum esse, per gemin. ἡ γαίμην. ⁸ Tertia 8
 persona ἦντο, syncope, ἦντο, & sine augmento γί-
 25 ντο, fuit, item cepit : sumitur enim Dorice pro ἦντο si-
 ue ἦναι. Pro γαίμην, reiecto augmento, dicitur γαί-
 μην, & ectasi poeticè γαίμην, natus sum. Optati. γαίμην
 γαίμην : tertia plural. γαίμην, & Ionicè (86.
 26.) γαίμην. Dicunt quoque Iones & poetae γαίμην,
 pro γαίμην : prima plur. γαίμην, 68. 36. Subiuncti-
 30 uis γαίμην, γαίμην, γαίμην : Infinitiuus, γαίμην. Participiū
 γαίμην, proniciens. ⁹ A γαίμην, ac, i, natus sum, es, est, 9
 Plusquamperf. ἡγάμην, eis, ei, tert. plur. Atticè ἡγάμην
 οἱ, pro ἡγάμην, 182. 20. Infinit. γαίμην Partic. γαίμην,
 10 ἦν, natus, genitus, qui fuit : in duali γαίμην, qui fuerunt
 85 ¹⁰ Sine augmento. ἡ γαίμην. Partic. γαίμην : ἡ γαίμην
 mater, quae peperit : οἱ γαίμην, parentes. ¹¹ Recentes
 addunt γαίμην ut in γαίμην, γαίμην, deducunt enim
 a γαίμην, & cū reduplicatione γαίμην, ut à βρω,
 βρω.

ὡς ἐστίν.

Annotatio.
 10, pro 10.

βρω.

ἡ γαίμην, γαίμην

γαίμην.

γαίμην

γαίμην.

ἡ γαίμην.

γαίμην.

ῥῶσαι.
ἐνῶσαι.
ἐνῶσαι.
ῥῶσαι.

ῥῶσαι.

ῥῶσαι.

καταγνώσκω

ῥῶσαι, ῥῶσαι, 225. 31. Sunt qui forment à ῥῶσαι, cogi-
to, intelligo: cuius futurum ῥῶσαι, & crasi ῥῶσαι (unde &
in Aoristo primo Infinitivi ῥῶσαι, pro ῥῶσαι: in partici-
pio ῥῶσαι, ἐνῶσαι, pro ἐνῶσαι, qui secum reputavit: &
in aoristo medio ῥῶσαι, pro ἐνῶσαι cogitavi: tertia
persona ῥῶσαι, sine augmento, pro ἐνῶσαι, intellexit) i-
gitur à futuro ῥῶσαι: cum prosthese τῷ γ (ut Latine na-
tus, gnatus) sit ῥῶσαι, & facta reduplicatione ῥῶσαι.
Infinitivus ῥῶσαι, & Doricè ῥῶσαι 79. 20. ¹² Par-
ticipium, ῥῶσαι, ὅς, qui cognovit. Perfectum passi-
vum, ῥῶσαι, 113. 33. unde participium ῥῶσαι:
Aoristus primus ῥῶσαι, Infinitivus ῥῶσαι cognos-
ci, innotescere, illustrem esse. Participium ῥῶσαι, cog-
nitus. Futurum primum, ῥῶσαι, innotescam. ¹³ Sine
augmento, ῥῶσαι, ῥῶσαι, ῥῶσαι, noui, nouisti, nouit: tertia plu-
ral. ῥῶσαι: quæ etiam referri potest ad Aoristum pri-
mum, ῥῶσαι: unde & participium ῥῶσαι, cognoscens.
¹⁴ ¹⁴ Ab ἀνιγνώσκω: Passivum ἀνιγνώσκω, ῥῶσαι, ῥῶσαι. Participi-
um ἀνιγνώσκω, persuasus. Aoristus primus ἀνιγνώσκω,
ῥῶσαι, & Participium ἀνιγνώσκω, persuasus, corruptus. A-
oristus primus actiuus ἀνιγνώσκω, ῥῶσαι, corrupti, corrupisti,
corrupt. Ab ἀνιγνώσκω. Infinitivus ἀνιγνώσκω. Sic à κατα-
γνώσκω, cognosco, arguo. Futurum medium καταγνώσκω:
in prima plural. καταγνώσκω. Aorist. pr. primus actiuus
καταγνώσκω, damnavi. Perfectum καταγνώσκω, καταγνώσκω,
fensi, isti: Participium καταγνώσκω, ὅς. Perfectum pas-
sivum καταγνώσκω, ῥῶσαι, ῥῶσαι. Aorist. pr. primus καταγνώσκω,
subiunctiuus καταγνώσκω, ῥῶσαι, prima plural. καταγνώσκω-
μεν, damnemur. Aoristus secundus actiuus καταγνώσκω, Impe-
ratiuus καταγνώσκω, καταγνώσκω, improba, improbet: Optati-
uus, καταγνώσκω, ascripserim. Infinitivus καταγνώσκω, et Par-
ticipium καταγνώσκω, ὅς.

δείκναι
δείκναι
δείκναι &
δείκναι
δείκναι.

1. 2 Δείκναι, mordero. Futu. ¹ δείκναι, Aorist. secund. ² δείκναι,
3 ³ à δείκναι.
4. 5 Δείκναι & 4 δείκναι, ostendo. Futur. ⁵ δείκναι. Aori.
6. 7 δείκναι, à ⁶ δείκναι. sic ⁷ δείκναι, demonstrepo: ⁸ δείκναι-
8. 9 ναι, expono, demonstrepo: ⁹ δείκναι, subindico: sub-
demonstrepo

demonstro.

Δίω, ligo. Futur. δίσω, & ¹⁰ δίσω. Præteritum passivum, ¹¹ δίδωμι. Aoristus primus, δίδω.

Δίωμι, rogo, indigeo. Fut. ¹² δέσωμι. Præteritum, ¹³ δέσω. Aoristus primus, ¹⁴ δέσσω, à δέσωμι.

¹⁵ Δεῖ, oportet. Infinitivus, δεῖν, utrunque à δέω. Futurum, ¹⁶ δεῖσθαι. Aoristus primus, ¹⁷ δεῖν, à δέω.

Sunt autem impersonalia vocis actiuae tertiæ personæ.

¹⁸ Hinc perfectum δίδωξα, momordi: passivum δίδωμαι, ξω, κται: unde Aorist. primus: δίδω, punctus sum:

Participium δώξας, remorsus, ægre ferens. ¹⁹ Sine augmento δέκω, δέκας, δέκων, erosi, sili, it: infinitivus δέκω:

participium δέκων. ²⁰ Derivatur enim δέκω à δέκω, in-

²¹ scito & corrupta penultima, mutationem in α, ²² A δέ-

κωμι, δέκω, tertia persona δέκωντι, & apocope δέκω,

demonstrat, ostendit: participium δέκων demonstrans.

²³ Hinc Aorist. primus δέδειξα: infinitivus δέδειξαι, ostendi:

perfectum δέδειξα, ostendi: passivum δέδειχμαι: plus-

quam perfectum δέδειχμαι, δέδειξα, δέδεικτο, & subla-

to utroque augmento δέκω: cum cō, cōδειτο pro cōδει-

δειτο, ostensus erat. ²⁴ Fit enim δέκω à δέκω: atque ut

in genere dicam, verba quartæ conjugationis in μι, sunt

vel à verbis in γω, κω, χω, secundæ barytonorum, & in

²⁵ εω, quintæ, mutando α in νουμι: vel à verbis sextæ, in εω,

& εω, verso α in νουμι, vel à dissyllabis in εω, migrante

α in μι, ut ab αγω, αγωμι (de hoc & similib. 211. 5. à

δέκω, δέκωμι: ab αγω, αγωμι, passivum αγωμαι, mœreor,

tristor. ab εγω εγωμι, incito, permoueo. unde cum δπώ, α-

πώμι, surgere facio: ab αίγω, αγωμι, capio: ubi è diph-

thongo α detracta est subiunctivus. ab αμύω, αμύωμι:

ζέω, ζέωμι, (de his & similibus, 216. 27.) à δέω, δέωμι,

subeo: κλέω, κλέωμι, audio: φύω, φύωμι, nascor: unde in fini-

tivus φύω, natum esse, penultima brevis. 7 Futurum δπώ-

δέω, infinitivus αποδέειν, ostensurum esse: participi-

um αποδέειν, representaturus: aoristus primus αριδε-

ξαι, αριδεξας, αριδεξεν, exposui, erogaui, sili, in tertia

plur. αριδεξαι, representarunt. Perfectum αριδεξας

R. pass-

10 δέω.

11

12 δέωμι, à δέω.

13 δέω.

14 δέω, δέω, à δέω.

15 δέω.

16 δέω, δέω, à δέω.

17 δέω, δέω, à δέω.

18

19 δέω, δέω, à δέω.

20

21 δέω, δέω, à δέω.

22

23 δέω, δέω, à δέω.

24

25 δέω, δέω, à δέω.

26

27 δέω, δέω, à δέω.

28

29 δέω, δέω, à δέω.

30

31 δέω, δέω, à δέω.

32

33 δέω, δέω, à δέω.

34

35 δέω, δέω, à δέω.

36

37 δέω, δέω, à δέω.

38

39 δέω, δέω, à δέω.

40

41 δέω, δέω, à δέω.

42

43 δέω, δέω, à δέω.

44

45 δέω, δέω, à δέω.

46

47 δέω, δέω, à δέω.

48

49 δέω, δέω, à δέω.

50

[illegible]

R. H.

vt

[illegible]

a pro n Dor.

Att. ἵστα

τε, ἀφίστατε,

ἀφίστατε,

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

ἀφίστατε.

24 ut ²⁴ ἀφίστατε, pro ἀφίστατε, ascende, a pro n: ²⁵ ἵστατε, ἵστατε, permansistis: ἀφίστατε, discessistis: ²⁶ ἵσταμεν, ἵσταμεν, lauabamur: ²⁷ ἵσταμεν, ἵσταμεν, uidemur: ²⁸ δειδύμεν, δειδύμεν, timemus: ²⁹ sed de syncope satis multa sunt enumerata.

29 ¹ Et futurum δεισσω, unde aoristus primus ιδεία, & poctice geminato, δει, 179. 13, ιδεία, ιδεία, ιδεία, & reiecto augmento δεια ueritus sum: cum Ionica reduplicatione, 68. 37. δειεία: unde infinit. δειδύσας, pro δειδύσας, timuisse. Ab ιδεία. participium δεισας, timens. ² In

3 plurali δειδύμεν, δειδύμεν, & syncope δειδύμεν δειδύμεν, ueremur, veremini: plusquamperfectum δειδύμεν, uis, uis, timebam, timebas, timebat, tercia plural. ιδείσας: & producta secunda syllaba, ac facta syncope: δειδύσας, timebant uel timuerant, nam imperfecti etiam significatio-

19 nem habet, & perfectum presentis. Pro δειδύα, poeta dicunt δειδύα ad i aduocato i, ut diphthongo producat, 46. 14. ut δειδύα, pro δειδύα, cuius hic Clenardus meminit. sic δειδύα, pro δειδύα, timui: atque δειδύα, pro δειδύα: timuimus: quod ex δειδύα fieri modò diximus: sic in prima plurali plusquamperfecti, ιδείδύμεν, pro ιδείδύμεν, timebamus: ubi quoque facta est syn-

20 cope: infinit. δειδύσας, Ionicè δειδύσας, 79. 1. & syncope δειδύμεν, pro δειδύμεν, timere: participium, δειδύσας, ὄντας, pro δειδύσας, metuens. ³ Αὐτῶν est prima coniugationis uerborum in μι, ἀνῶν, ὦν, unde & imperfectum ἠνῶν, ἠνῶν, & sine augmento ἀνῶν, ἀνῶν, ἠνῶν, ἠνῶν, inbe-

25 bam, bas, bat, aoristus secundus ἠνῶν, sine augmento ἀνῶν, iussi. pr.teritum medium ἠνῶν, mandavi. at aoristus primus actiuus est ἠνῶν, iussi à barytons ἀνῶν, ἀνῶν, ἀνῶν, quod atticè factum est à circumflexo, ἀνῶν, ὦν, 228. 17. Caterum ab ἀνῶν imperat uis regularis esset ἀνῶν, & t riben, 130. 24. sed Aeolicè serua-

30 3 tur longa & localis thomatis ἀνῶν. 132. 1. ⁴ Nam media tantum mediam, non autem aspiratam, potest precedere, ut diximus 4, 30. atque adeo aduentante b aspirato γ mutatum fuit in propriam aspiratam χ. ⁵ Hic x muta te-

35 5 quis mutata fuit in propriam aspiratam χ, adueniente propter

propter apostrophum, aspirata 6. & 19. nam muta tenu-
is mutam non præcedit, nisi alteram tenuem vel propri-
am aspiratam 4. 30. ⁶ Est secunda personæ singularis
aoristi secundi imperativi passivi. ut τὸ πῶν, 89. 15 φέρ-
5 πῶν, perdas, pro φέρῃ, eiusdem temporis a φέρῃ, corrup-
po: aoristus secundus φέρῃ. 74. 36. ⁷ Vt ἐν-φάμην, 94.
8. à themate οἶν, seu οἶνῃ, inus, utilitatem affero: 7
futurum medium οἶνῃ, οἶνῃ, & Ionicè, 82. 30. οἶνῃ,
inuaberis. perfectum passivum οἶνῃ, plusquamperfe-
ctum οἶνῃ, sunt, qui dicant, οἶνῃ idem esse, quod οἶ-
10 νῃ. οἶνῃ est optativi modi, ut τὸ φάμην, 96. 19.
infinitivus οἶνῃ, & syncope οἶνῃ, frui, participium
οἶνῃ, & οἶνῃ. qui fructum percepit. ⁸ Vt ἐν-
φάμην, 94. 8. & οἶνῃ, pro οἶνῃ, ut τὸ φάμην, 96.
15 97. 19. ab οἶνῃ, quasi ab οἶνῃ, ut postea dicitur in ver-
bo οἶνῃ. Pro οἶνῃ, ω, ατο, Attici dicunt, νῃ, νῃ,
νῃ, νῃ inueni inuenisti, inuenit. 172. 22. & 20. 3.
Aeolica dialecto lenem obt nuit spiritum, 20. 3. ⁹ Ma-
lim οἶνῃ absque ulla syncope, esse imperfectum se-
cundæ coniugationis verborum in μι, à οἶνῃ, quod
20 in solo presenti & imperfecto usitatum esse, quidam
asserunt: reliqua vero tempora ab οἶνῃ mutuari.
Hoc ipsum videtur ipse Ctenardus affirmare sequenti-
bus verbis, Secunda persona οἶνῃ, &c. Nam hæc
25 omnia conveniunt imperfecto passivo verborum in μι,
quod ipse comprobat, dum ait: ut ἴσω, προῖσω, qua
est secunda persona imperfecti indicativi vel imperati-
vi, ut habes 1. 3. 15. ¹⁰ Vide in verbo οἶνῃ, 238. 20. ¹¹
A quæ, pagin. 205. versu 30. cuius presens & Aoristus
30 secundus optativi est οἶνῃ, οἶνῃ, φάιν, ut ἴσω, & φά-
ιν, 121. 30. & 33. ab φάιν, plurale φάινῃ, φάινῃ, φά-
ινῃ, syncope φάινῃ, φάινῃ, φάινῃ. Quia quæ caret redu-
plicatione, presens à secundo aoristo non differt in opta-
tivo, neque etiam in subiunctivo, φάιν, φάιν, φάιν. ¹² A δάω, 12
35 125. 20. Sic in prima coniugatione verborum in μι, à
κίω, inuenio. Optativus κίω, in plura κίω, κίω,
κίω, κίω, unde κίω, κίω, κίω, inuenire-
mus, inueniretis, inuenirent. & à κίω secundæ κίω vi-

φέρῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

10

11 οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

οἶνῃ.

xissent, pro ζῆλον, ut ἀφ' οὗ, ceter. ¹³ Ab ἐχέω, congre-
 go, vel ab ἐγείρω, excito. Futurum ἐγείρω, & ἐγείρω, ut
 ἀπερ. 53. 1. ab utroque perfectum ἐγείρω. Passivum
 ἐγείρω, ἐγείρω, ἐγείρω: Aoristus primus ἐγείρω: unde ἐγείρω-
 ται, &c. ἐγείρω, remoto augmento, ab ἐχέω quidem ἐγείρω. 5
 Sum excitatus vel exprofectus: ab ἐγείρω verò, ἐγεί-
 ρω, us, us, congregatus sum, es, est: tertia pluralis ἐγείρω,
 pro ἐγείρω vel ἐγείρωται: hinc Participium ἐγείρων, colle-
 ctus, & Futurum primum ἐγείρωμαι, congregabor. Hu-
 ius Aoristus secundus actiuus ἐγείρω, ut ἀπερ. 78. 38. 10
 & sine augmento ἐγείρω, congregari: medius ἐγείρων:
 tertia pluralis ἐγείρωτο, congregati sunt. Hoc loco aduer-
 tenda C L E N A R D I breuiloquentia: nam ἐγείρω, pro
 ἐγείρωται, non ab ipso ἐγείρωται, sed à prima plur. ἐγείρωμαι,
 per syncopen, deducere voluit, & eluti quā à φείρω, non 15
 a tertia φείρωται. Atque hanc fuisse illius mentem, ipse
 contextus & locus, ab eo citatus, satis indicant. In Aori-
 stis passivis huiusmodi tertiam pluralem, à prima sing.
 formari diximus Boeoticè & Aeolicè, mutando m in w, sed
 nihil refert, Boeotismumne an syncopen agnoscas, mādō 20
 tertiam personam in w, pro wōw positam intelligas: qua
 sanè apud poetas, saepenumero est obuia: unde illi ἐγείρω,
 & reiecto augmento, ἐγείρω, pro ἐγείρωται, sublatis sunt,
 vel euecti sunt, ab ἀείρω, attollo, cuebo, cuius Aoristus
 primus passiv. ἐγείρω, & sine augmento ἐγείρω: unde & sub- 25
 iunctiuus ἐγείρω, cuectus fuero: & Participium ἐγείρων,
 ēvtoe, eleuatus. ἀείρω, & eriti sunt, pro ἀείρωται, de-
 posito augmento, ab ἀείρω, reuereor, de quo 111. 29. ἐγείρω,
 occisi sunt, ἀκτείνω, occido, μ. κτείνω, π. ἐκτείνω, &
 poetice, ἐκτείνω, 72. 38. unde perfectum passivum ἐκ- 30
 τείνω, ἐκτείνω, ἐκτείνω: Aoristus primus ἐκτείνω, &
 cetera, ἐκτείνω, apparuerunt, visi sunt, pro ἐκτείνωται,
 sublato augmento, est Aoristus secundus passivus ab
 ἐκτείνω, e uoco, tamen à si plici φείρωμαι, conspicu-
 us sum, aptareo. Pindarus dixit in eodem Aoristo se- 35
 cundo passivo, ἐκτείνω, apparuerunt, pro ἐκτείνω, vel ἐκτείνω-
 ται, à prima singu. ἐκτείνω, emergi, apparui. ἑλίδω, relicti
 sunt, pro ἑλίδωται, detracto i diphthongo ei. à λείπω, re-
 linquo

ἐγείρωται.

ἐγείρω.

ἐγείρω.

ἐγείρω.

ἐγείρωται.

ἐκτείνωται.

ἐκτείνω.

ἐκτείνωται.

ἐκτείνω.

- in quo. ἰμνῶνται, patefacti sunt, pro ἰμνῶνται, ἀ μιν. ἰμνῶνται.
 ἰμνῶνται, pro ἰμνῶνται, steterunt, ab ἰμνῶνται, 122. 22. 14 ἰμνῶνται.
 sito augmento. κομῶνται, κομῶνται, ἀ κομῶνται, orno: μῆ- κομῶνται.
 15 κομῶνται.
 5 domui, et subieci: sed cum ducitur à δμῶν dome, Futu- δμῶν, ἀ
 rum δμῶν: Perfect. δμῶν. Pass. δμῶν, domitus δμῶν.
 sum, et extructus sum, ἀ δμῶν: Plusquamperfectum ἰ- δμῶν.
 δμῶν, ἰδμῶν, ἰδμῶν, et detracto augmento, δμῶν, δμῶν.
 extructus erat, ἀ δμῶν: vel domitus erat, ἀ δμῶν: δμῶν.
 10 δμῶν.
 tertia plural. Ionica, 86. 26. δμῶν, domiti erant, ἀ δμῶν.
 δμῶν: Aorist. prim. δμῶν: Imperativus δμῶν, δμῶν δμῶν.
 domare, dometur. Participium δμῶν, ἰδμῶν δμῶν.
 subacta, compressa. 16 δμῶν.
 16 δμῶν.
 17 δμῶν.
 18 δμῶν.
 19 δμῶν.
 20 δμῶν.
 21 δμῶν.
 22 δμῶν.
 23 δμῶν.
 24 δμῶν.
 25 δμῶν.
 26 δμῶν.
 27 δμῶν.
 28 δμῶν.
 29 δμῶν.
 30 δμῶν.
 31 δμῶν.
 32 δμῶν.
 33 δμῶν.
 34 δμῶν.
 35 δμῶν.
 36 δμῶν.
 37 δμῶν.
 38 δμῶν.
 39 δμῶν.
 40 δμῶν.
 41 δμῶν.
 42 δμῶν.
 43 δμῶν.
 44 δμῶν.
 45 δμῶν.
 46 δμῶν.
 47 δμῶν.
 48 δμῶν.
 49 δμῶν.
 50 δμῶν.

pro ἀρχόμενος, participium præsens passivum ab ἀρχέω, congreo. ἀδύκεις, & poetice geminato δ, ἀδδύκεις, labore confecti, pro ἀδδύκεις: atque ἀδδύκεις pro ἡδδύκεις, reiecto augmento: est participium perfectum actiui ab ἀνδύω, μ. ἴσο, laboro, ac grè fero. ἀνέχμενος, anxius, acula antepenultima, pro ἀναχόμενος, participium præsens passivum ab ἀναχέω, ἱστω, de hoc 128. 10. ἀναχόμενος, verò penacutè, est acutus, per syncopen qu. oq; pro ἀναχήμενος: participium perfecti passivi sine augmento, ab ἀναχέω, acuo. ἀλμενος, pro ἀλλόμενος, exiliens, qui mutatur: participium præsens ab ἀλλομεν, salio: compositum cum ὀπιῖ ἱπάλμενος, insiliens, pro ὀφαλλόμενος, Ionicè posito π pro φ, 17. 29. rursus cum ἀνὰ, ἀνέπάλμενος, exiliens. Ab ἀλλομεν, Aeristius secund. medius ἡλλομεν, ἡλλε, ἡλλετο, & poetice, siue Jonicè, sine augmento (ε8. 36.) ἄλλετο, syncope ἄλλτο, saltauit, exiliit: Aeolico more (202.) notatur spiritu tenui, ut etiam nonnunquam ἄλμενος. Quibusdam magis placet ut ἄλλτο, sit plusquamperfectum passivum ab eodem ἀλλομεν: cuius perfectum ἡλλετο: plusquam perfectum ἡλλμεν, ἡλλσο, ἡλλτο. & Doricè, mutato in a longum Aeolicè mutato spiritu, ἄλμεν, ἄλλσο, ἄλλτο, irrucram, as, at: hinc cum ὀπιῖ ἱπάλτο, insilicbat: & rursus cum ἀνὰ, ἀνέπάλτο, saliebat, mouebatur: cum ἱε, ἱσῶλλτο, insilierat. αἰων pro ἀνάων, expediens. Participium præsens, verbi α-
35 νύω. ἀπειλάτω, minati estis vos duo, pro ἡπειλοσάτω, detracto quoque augmento, ab ἡπύλοσα, ας, εν. Aoristo primo verbi ἀπειλάω, minor: μ. ἴσο, sic σῶτο, firmabat, dicebat. pro ἱσῶτο & præsens σῶται firmat, proficitur, pro σῶι-
30 ται, a σῶομεν. ἀπερήμενος, ablatius, priuatus, pro ἀπερ-
σάμενος: Participium Aoristi primi mediū ab ἀπερίζω, pro ἀφορίζω, quod est extermino, alieno: ubi π pro φ Io-
35 nicè posuitur est, 17. 29. & ad o aduocatum est u, ut fieret u, ut ἰσος, pro ἴσος, morbus, 24. 16. sic Participium actiui eiusdem temporis, ἀπέραι, pro ἀπερίσαι, aufe-
rens, præcipiens, priuans. ἀρμενος, pro ἀρβμενος, congruus: participium præsens passivum ab ἀρβω, apto, congruo. ἀρ-
χμενος, subditus, pro ἀρχόμενος, ab ἀρχέω, sub imperio sum: item incipio: unde ἀρχμενος, pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens, facta

οδύκεις.
αδδύκεις.

ἀνέχμενος.
ἀναχήμενος.

ἄλμενος.

ἱπάλμενος.
ἀνέπάλμενος.

ἄλλτο.

ἱπάλτο.
ἀνέπάλτο.
ἱσῶλλτο.
αἰων.
ἀπειλάτω.

ἀπερήμενος.

ἀπέραι.
ἀρμενος.

ἀρχμενος.
ἀρχόμενος.

αἰεῖς. facta contractione ο & αι in ω, et mutatione τῶ α in ω,
 ut αἰεῖς pro αἰεῖς, optimus : αὐτὸς pro αὐτὸν, seipsum :
 quod Ionum est proprium. βαῖν, eo, perfectum βέβαια, à
 βῆμι, sine βῆν, 235. 14. Jonicè βέβαια, 131. 20. prima plu-
 ralis βέβαια, syncope βέβαια, minimus : antepenultimam
 acuit. Perfectum infinitivum βέβαια, Atticè & Doricè
 βέβαια, Ionicè βέβαια, 82. 10 & syncope βέβαια, iussu,
 acuta penultima. διχόμενος pro διχόμενος, accipiens, à δι-
 χμεν, accipio : ubi χ mi rat in γ propter μ sequens. nam
 μ non facile sequitur mutam χ, è διχόμενος, cum prepositi-
 one Doricè ποτὶ pro ποτὶ (144. 20.) ποτὶ διχόμενος, pro ποτὶ
 διχόμενος, expectans. ἐργατο, excitabatur : est imperfec-
 tum passivum sine augmento ab ἐργατο, quod & per
 syncopen ἐργατο, excitator unde & participium ἐργατός
 pro ἐργατός, excitatus, ab ἐργατο, cum ὄν, ἐργατο, ex-
 pergescebat. ἐργατο, suscitatum esse : pro ἐργατο
 pleonasmò τῶ θ : est perfectum infinitivum medij α & γ propter
 perfectum medium. ἐργατο 171. 35. Ab εἰκω, id est, as-
 similor, similis sum : Imperfectum & Aoristus secun-
 dus εἰκω, tertia persona dualis εἰκώ, syncope εἰκώ,
 & soluta diphthongo, εἰκώ similes erant : sic εἰκώ, vi-
 debatur, pro εἰκώ, in imperfecto passivo, vel Aoristo se-
 cundo medio. ἐπλε, erat, pro ἐπλε : est imperfectum à πῆ-
 λε, sum, fio : pro ἐπλε. remoto, augmento, & ultima syll.
 βα adiecto, dicitur πλε, & Ionicè (67. 5.) πῆλεσσι, erat.
 Imperfectum passivum ἐπλεσσι, ἐπλε, & Ionicè (82.
 30.) ἐπλε, syncope ἐπλε, & ἐπλε, atque Doricè (18. 24.)
 ἐπλε, eras : tertia persona a πῆλε, syncope ἐπλε, & de-
 tracto augmento, πλε, erat, fiebat, à πλεσσι, πῆλε, πῆλε.
 ἰδόντες, edentes, pro ἰδόντες Participium praesentis ab
 ἰδω, edo. ἰδω, perficiebam, pro ἰδω : imperfectum est ab
 αἰδω, ἰδω, lactasse, pro ἰδω : est Aorist. primus infi-
 nitivum αἰδω ἰδω μ, ἰδω. κινεσσι, stimulare, pro κινεσσι,
 à κινεσσι, stimulo, pungo : vel pro κινεσσι, à κινεσσι sine
 κινεσσι, μ, ἰδω, est Aorist. Prim Imperativi medij. κινε-
 σσι, cepistis vos duo pro κινεσσι : Aoristus est primus
 acti. à κινεσσι, μ, ἰδω, inuenio, consequor. κινεσσι, pro
 κινεσσι, armatus : est Participium perfecti passivi

ἀκαυδία μῆστο, αἰμο. λαλακῶς, λαλακῶς, ut ciferans, pro
λαλακῶς, ὅα, est Participium perfectum actiuum a λαλῶ
loquor, garror. dicitur etiam λαλακῶς, pro eodem, & pra-
teritum λαλακῶς, locutus sum. λαλακῶς potest censerī par-
ticipium medium a λαλῶ resono, clamo, do oraculum :
unde perfectum medium a λαλακῶς, λαλακῶς, unde & aor.
secundus ἔλακον, ἔλακας ἰδοκε. ἔλακον, excogetus est, pro
ἔλακον, tertia perfecti passiuī a λαλῶ, excogeto, at tertia
singul. πλὴνquam perf. εἰκόντο pro εἰκόντο, cogitarat : & ter-
tia plural. εἰκόντο, cogitauerant, pro εἰκόντο, verso n
in α, & facta syncope ex εἰκόντο. ἰμαδῶναι, similem fa-
ctum fuisse, pro ἰμαδῶναι : est aorist. primus infinitiuī
passi. ab ἰμαδῶμαι, μ. ἄσμε, similis sum. ἰσφρέματος, qui o-
doratur, pro ἰσφραῖναι : Participium est praesens pas.
15 ab ἰσφραῖναι. est etiam Aorist. secundus. mediu ab ἰσφραῖναι, ὅ :
Aorist. secundus ἰσφραῖναι : medius ἰσφραῖναι : unde Part-
ticipium ἰσφραῖναι : inuenitur enim ἰσφραῖναι, unde futu-
rum medium ἰσφραῖναι, ἰσφραῖναι, ἰσφραῖναι, sentiam, sen-
tias. sentiet. παρῖθαι, praeciderunt, pro παρῖθαι, Aor-
20 stus primus indicatui : παρῖθαι, μ. ἰσφ. A παρῖθαι. ter-
mino, definitio. μ. ἰσφ. παρῖθαι. Passiuū παρῖθαι, παρῖθαι-
τωσαι, παρῖθαι, syncope παρῖθαι, fatatum est. fato
decreium est. Participium, παρῖθαι, pro παρῖθαι, fato
destinatus : ὁ παρῖθαι, & τὸ παρῖθαι, fatum.
25 δειπλόματος, perfectus, reuolutus, qui fit circulo, pro δει-
πλόματος : Participium est praesens pass. a δειπλόμα, π-
ρῖναι, interemit, pro πρῖναι, detractio augmento : aorist. secundus
a δειπλόμα, hinc participium, πρῖναι, πρῖναι, πρῖναι, pro πρῖναι, πρῖναι,
30 πρῖναι, retractio scilicet augmen-
to, ob synopen : nisi maius esse praesens a τέρλο poetico
πρῖναι, occido. πρῖναι, fugientes cum metu, trepi-
dantes, fugitiui, pro πρῖναι, participium perfectum a
φύξαι, inusitato. πρῖναι, honoratus, pro πρῖναι, re-
tractio accentu, ob synopen : est participium perfectum
35 passiuum a πρῖναι, μ. πρῖναι, turbatus sum, pro πρῖναι, Ion. cē verso α in η. 17. 36. est perfectum
medium a πρῖναι, μ. ξα. 93. 20. a πρῖναι, plusquam per-
fectum i πρῖναι, & depresso, πρῖναι, turbatus eram. In
partici

λαλακῶς, ὅα.

λαλακῶς.

ἰμαδῶναι.

εἰκόντο.

εἰκόντο.

ἰμαδῶναι.

ἰσφρέματος.

παρῖθαι.

πρῖναι.

πρῖναι.

δειπλόματος.

πρῖναι.

πρῖναι.

πρῖναι,

πρῖναι.

πρῖναι.

πρῖναι.

τιταρχία.
ωπληντος.

διδάσκω.

διδάσχω.

διδάσκω.

διδάσκω.

διδάσκω.

διδάσκω.

διδάσκω.

primæ per-
sonæ singula.

et tertiæ
pluralis.

participio quoque perfectæ actiuo feminino dicitur eo-
dem modo τιταρχία, turbata, exasperata. pro τιταρχία,
ωπληντος, concitatus, pro ωπληντος: participium perfectum
passiuum, retracto accentu ob syncopen, ab ωπληντος.

¹ Διδάσκω, doceo. Futurum ² δίδω, Aoristus idē.

1.2 δίδω, à δίδω.

3 ³ Διδέσκω, fugio. Futurum δίδεσκω, à δίδεσκω. Sic
ἀποδιδέσκω, aufugio: διαδιδέσκω, diffugio, dilabor.

4 Aoristus secundus, δίδεξ, ⁴ ἀνίδεξ, fugi, Pro δι-
δέξω, ἀνιδέξω, ab ἀποδέξω, aufugio: διαδέξω, diffugio,

5.6 sed a pro n, ut ⁵ ἴστω pro ἴστω. Participium, ⁶ α-
ποδέξ, ἀποδέξω: at ⁷ ἀνίδεξ, δίδεξ, fugerunt,

7 syncope, pro ἀνιδέξω, δίδεξω. Infinitiuus ⁸ δίδεξαι,
præsens.

1 ¹ Διδάσκω, veluti et reliqua in στω (225.29) deriva-
tum est: ducitur autem non à δίδω, sed à δαίω, siue

2 δαίω, unde interp sitis literis σω fit δαίω, et cum redup-
licatione διδάσκω. ² Hinc mediu διδάσκω, docebo:
et Aorist. prim. med. ἰδιδάσκω, docui, in Optatiuo δίδα-
σκω, docuerim.

3 ³ διδάσκω fit à δέξω, cum reduplicatione, quam in
futuro contra aliorum analogiam seruat: διδάσκω: unde
ἀποδιδάσκω, aufugiam: tamen tanquam à δέξω, dici-
mus in aoristo primo ἰδέξω, et syncope ἰδέξ, cucurri:

4 cum ἀνιδέξ, ἀνιδέξ, aufugi: et tanquam à δέξω, quod
fiat a primitiuo δέξω: cum δαίω dicitur in futuro medio
διαδέξω: tertia pluralis διαδέξωται, diffugient, di-
labentur. hinc etiam Aoristus primus medius διαδέξωται:

4 aufugero, is, it. ⁴ Hinc in prima plural. ἀνιδέξωμεν, au-
fugimus. ⁵ De hoc paulò ante. 243.37. ⁶ Sic δια-

7 δέξω, qui perfugit, dilapsus. ⁷ Sic simplex ἰδέξω, fugerunt,
pro ἰδέξω vel ἰδέξω: à δέξω, aoristus secundus ἰδέξω,

8 Optatiuus δέξω, ut scilicet, (121.33.) ⁸ Cum δαίω διαδέξωται,
aufugere.

δαίω, trisyllabum, vel δαίω, dissyllabum, conuincor,
εὐπιδέσκω, comburo: futurum δαίω, à δαίω, et δαίω,
quasi

ἰδέξω.

ἰδέξω.

ἀνιδέξω.

διαδέξωται.

διαδέξωται.

ἀνιδέξωμεν.

ἰδέξω.

Appendix.

δαίω vel

δαίω.

quasi à δάω. à δάω, Aoristus primus δάω: medius δάωμην, subiunctiuus δάωμεν, δάω, comedam, as: Infinitiuus δάωσθαι, epulari: Participium δάωμενος, epulatus: à δάω vero fit perfectum δάωκα, noui: unde participium δάωκας, doctus, & Jonicè detracto κ, & correpta penultima (131.8) δάω: tertia pluralis δάωσι, norunt: participium δάωσιν, & poetica productione ωτος, doctus: in duali δάωτε, docti. Perfectum passiuum δάωμαι, noui: infinitiuus δάωσθαι, nosse: 10 & participium δάωμενος, doctus. dicitur etiam in perfecto passiuo δάωμαι, à δάω: unde tertia pluralis Jonica (86.26.) δάωται, pro δάωται, dixi sunt, atque etiam δάωμαι, diuisus sum, ab inusitato δάω: hinc in tertia persona δάωται, distributum est: ab eodem δάω: 15 Aorist. prim. medius δάωμην: idάωτο, & poeticè (67.15. & 19.) δάωκατο, diuisit: tertia pluralis sine augmento, & geminato σ, δάωσιν, partiti sunt: in subiunctiuo δάωμεν, disceperit: infinitiuus δάωσθαι, diuisisse: participium δάωμενος, distinguens, qui partitus est, Aorist. 20 secund. idάω, didici, cognoui: infinitiuus δάωμαι, & Doricè (97.1.) δάωμαι, didicisse, a δάω. est & alius aorist. secundus poeticus, siue Ionicus (82.17.) δάω, pro idάω, à δάω. Huius perfectum medium (191.29.) δάωκα, δάωκας, δάω, combussi, isti, it: plusquamperf. idάωκα: 25 & sine ε, δάωκα, δάωκας, δάωκα, inflammabar, aris, atur: hinc cum αμφι, αμφιδάω circumspergebatur. A δάω, α in conuerso, sunt qui putent fieri δάω, inuenio: unde δάωμαι, δάωται, inuenimus, itis, alij non subscribunt, & malunt esse futurum à δάω.

30 Εγώ δάω, pro εγώ δάω, ego noui: ut εγώ δάω, pro εγώ δάω, ego puto, per crasim.

3 idάω, edo. 4 Præteritum Atticum idάω, & pleonasmo, 5 idάω. Præteritum medium. 6 idάω. Futurum secundum medium. 7 idάω pro idάω, ut 35 7 φάωμαι, πίνωμαι, edam, bibam.

idάω, scio. Futurum 7 idάω, vel 8 idάω, remoto 1. Præteritum medium, 9 idάω, sed futurum idάω, ab idάω. Præteritum, idάω. Plusquamperfectum, idάωκα,

α δάω δάω
& δάω.

δάωσι.
δάωται.

δάωται.

δάωκατο.
δάωσιν.

δάωμαι.
δάωται.

αμφιδάω.

1.2 εγώ δάω.
εγώ δάω.

3.4 idάωκα.

5.5 idάω.

6.7 idάωμαι.

7.8 idάω ab idάω.

& idάω.

- ἰδῆ, syncope ἰδῆ, syncope ἰδῆ, ἰδῆ. Infinitivus ἰδῆναι. Participium, ἰδῆς. Plusquamperfectum, ἰδῆν. ¹⁰ Attice ἰδῆν, ut in ¹¹ Aoristus secundus, ἰδῆν, *veni*, poetice ἰδῆν, *vidi*, sine ἰδ quod in reliquis perdurat: ἰδῆ, ἰδῆμ, ἰδῆ ἰδῆ, ¹² ἰδῆν. Participium, ἰδῆν. Optativi praesens, ¹³ ἰδῆν, ab ἰδῆμ.
- ¹⁴ Erit pro ἰδῆ, dic, aoristus secund. ¹⁵ Syracusio more, ut pro ἰ. At ἰδῆν, ἰδῆν, primus, ut τῶν.
- ^{1.2} ¹ Vide in ἰδῆ. ² Quare in ἰδῆ. ³ Huius infinitivus, ἰδῆν, Dor. et Attice (79.14.) ἰδῆμ, & syncope ἰδῆμ, ¹⁰ comedere. ⁴ Vide 179.26. & 180.5. ⁵ Ab ἰδῆν. Part. ἰδῆν, ⁶ & ab ἰδῆν, ἰδῆν, qui comedit. ⁶ Vide 191.31.
- ⁷ 7. Secunda persona ἰδῆν, & Ionice 82. 30. et ay. Huius futurum actiuum est ἰδῆν, vel ἰδῆν, sciam: unde praesens (225.29. et ay. & ἰδῆν: Imperfectum ἰδῆν, ἰδῆν, ἰδῆν, ¹⁵ sciebam, sciebas, sciebat. A futuro ἰδῆν Aoristus primus, ἰδῆν: medius ἰδῆμ, & poetice 180. 16. ἰδῆμ, assimilatus sum. Optativus ἰδῆμ, tertia persona ἰδῆν, visum esset, placuisset. Participium, ἰδῆν, & poetice ἰδῆν, assimilatus. ⁸ Hinc Participium ἰδῆν, sci- ²⁰
- ⁹ turus. ⁹ Augmentum non recipit, sed et mutatum fuit in ¹⁰ ut in ἰδῆν, à πῆν (93.36.) Ab ἰδῆ, ἰδῆν, ἰδῆν, pluralis ἰδῆν, ἰδῆν, ἰδῆν, nouimus, nos, norunt. ¹⁰ Vide 175.7. Sumitur ἰδῆν pro ἰδῆν, siue ἰδῆν, sciebant. sic ἰδῆν, 196.31. pro ἰδῆν erant. Secunda persona ἰδῆν, ²⁵ Aeolicè (196.33) ἰδῆν, & syncope, ἰδῆν, noueras. Pro tertia persona, ἰδῆν, Nonnus dixit ἰδῆν, sciebat, nouerat: & Homerus ἰδῆν. In tertia duali, ἰδῆν, syncope ἰδῆν, sciuerant illi duo: ubi et mutatum est in ¹, ut in plu- ³⁰
- ³¹ rali ἰδῆν, ἰδῆν, ἰδῆν, ἰδῆν, 143.34. ¹¹ Vide 185.5. Poe- ³⁰ te quoque in futuro primo pro ἰδῆν, dicunt ἰδῆν, sine & Doricè ἰδῆν, ultima circumflexa: de huiusmodi Dorismo vide infra in πῆν. Atque Plutarchus dixit in tertia plurali praesentis passiu, ἰδῆν, videntur, per ³⁵ modo codex mendocareat. Ab ἰδῆν, ἰδῆν, fit tertia Ionica (67.5.) ἰδῆν, pro ἰδῆν, vidit. Huius aoristus secundus medius, ἰδῆν, &, 170. Imperativus ἰδῆν: at ἰδῆν, ecce, aduerbium. Optativus ἰδῆν, ἰδῆν, tert. plural. ἰδῆν. & Ionice

Ionicè (86.26) ἰδιότρο, visifuiſſent : Infinitivus, ἰδιότρον.

²² ἰδιό, dialectis valde variat. Doricè ἰδί, 79.20. Aeli- 12

cè & Doricè, ἰδί, 79.21. Ionicè ἰδίον, 79.22. & rursus

Doricè & Atticè ἰδίον. Ionicè ἰδίον, 79.1. & synco-

pe ἰδίον, ἰδίον, vidisse, ſure. Ab ἰδίον cum αὐτοῖς, αὐτοῖς, 13

cognoscere, videre : & part. αὐτοῖς, simul intuens, αὐτοῖς,

doctes, cognoscetes : atque optativus αὐτοῖς, αὐτοῖς,

αὐτοῖς, intelligam, intelligas, gat. ¹³ Vt ἰδίον, 119.12. 13

subiunct. εἰδῶ, cognoscam, videam, ut ἰδίον, 119.18. at ii-

doctes (unde & in prima plur. εἰδῶμεν, pro εἰδῶμεν, ſcia-

mus 188.36) est aoristus secundus ab εἰδῶ. ¹⁴ Ab inusi-

tate ἰδίον, quod ſumit augmentum per εἰ, atque illud ſer-

uat in utroque aoristo per omnes modos, 172.13. ¹⁵ Nam

Syracusani, qui & Doros, aoristum secundum imperati-

ui actiui, primo aoristo eiusdem modi similem termina-

tionem faciunt : διῶν, pro διῶ, tango, à διῶ, tango : sic

τύπον, pro τύπε, 76.29. Caterum αὐτοῖς & εἰδίον habent ac-

centum in ultima, cum τύπε & τύπον, habeant in penulti-

ma : de qua re habes 188.3.

¹⁰ Εἰκέλεξ, clamant. Aoristus primus à κέλεξ, 1.2

clamo, quandoque ¹ präteritum sit præsens : ² à κέ- 1.2

λεξ, vociferor : präteritum medium, κέλεξα : inde κέ-

λεξω. Futurum, ³ κέλεξω. Aoristus εἰκέλεξ. A κέ- 3

λεξω, persuadeo, confido, präter. medium, ⁴ κέλεξα, vn-

de ⁵ circumflexum κέλεξα, κέλεξα, confido : à quo ver-

bale κέλεξω, confidentia, fiducia. Γεγρηξ, vigeo. Præ-

teritū med. ⁶ εἰκέλεξ : vnde præsens, εἰκέλεξ, vigeo. 6

Εἰρώ, interrogo. Futurum, ⁷ εἰρώμεν, ab εἰρώμεν,

Aorist. secund. med. εἰρώμεν : nam εἰρώμεν fit ab εἰ- 7

ρώμεν, interrogo.

⁸ Εἰρενω, inuenio. Futurum, εἰρήνω, ab εἰρήνω. Aori-

stus primus passivus εἰρήνω.

Id est, à präterito medio formatur præsens, significans

idem, quod primitivum. Sic ab εἰρώ apto, congruo. präte-

ritum med. εἰρώ, & Atticè duabus prioribus præsens

litteris præfixis (ut dictum est, 179.) εἰρώ, εἰρώ, εἰρώ,

unde præsens εἰρώμεν, idem quod εἰρώ. A perfectio me-

dio εἰρώ, ducitur plusquamperfectū, εἰρώ, εἰρώ, εἰρώ,

εἰρώ.

ἰδιότρον

ἰδίον, ἰδίον.

ἰδίον, ἰδίον.

ἰδίον.

ἰδίον.

εἰδῶ.

εἰδῶ.

εἰδῶμεν.

εἰδίον.

Syracusani as-

mus siue

Dorismus

διῶν.

εἰκέλεξ.

A präteri

to sit præ-

sens.

κέλεξα.

κέλεξα.

κέλεξα.

εἰρώμεν. ab

εἰρώμεν

εἰρήνω

εἰρήνω.

εἰρώ.

εἰρώμεν.

εἰρώ.

& cum altero augmento (181. 26.) ἡρέην, εις, ει : cōpege-
 ram, accommodaueram, accommodaueras, accommodaue-
 rat : participium αἰρήσας, ὅτος, & sine augmento, seruata
 tamen reduplicatione, αἰεήσας, ὅτος, congruens, compa-
 ctus : sic & in subiunctiuo αἰεήσω, αἰεήρης, αἰεήρι, congruen-
 ro, congrueris, erit, pro αἰρήσω, ης, η : atque in indicatiuo α-
 εεα, ας, ι, pro αἰρήα, me accommodaui, placui, placuisti,
 placuit. Α δάλλω, viresco, floreo, präteritum medium τί-
 δηλα, 93. 38. dicitur & τιθαλα : unde part. τιθαλας, τιθα-
 λῆα florens, germinans. Caterum ἐ τιθαλα, & transpositis 10
 literis, τίθηδα, sit præsens, τηλαθάω, τηλαθάης, τηλαθάει, ἴ-
 dem quod θάλλω : hinc participium τηλαθάων, οἷτος, ἢ τη-
 λαθάσσει, crasi τηλαθῶσαι, et poeticè τηλαθῶσαι, ut ἀντίωσαι,
 114. 31. Rursus ἐ τηλαθαίω, sit barytonum τηλάθω, τὸ θάλλω.
 Α ῤίγω, ὦ, timeo, algeo, exhorreo, futurum ῤίγῃσω : aori- 15
 stus primus ῤῥίγησα, ῤῥίγησας, ῤῥίγησι, sine augmento ῤί-
 γησι, obstupui, perfectū ῤῥίγηα : unde medium (180. 31.)
 ῤῥίγη, rigui : à quo præsens ῤῥίγω, τὸ ῤίγω : subiunctiuum
 2 ῤῥίγω, ῤῥίγης, ῤῥίγη, & Ionice (188. 24.) ῤῥίγησι, timeat :
 particip. ῤῥίγων, οἷτος, οἷσι. ² Huius futurum κεῖξω, 59 33.
 aoristus prim. ἔκεξα. In prætérito medio reperitur etiam 20
 ἔκεχα pro ἐκεχα, clamaui, ut ἐλάλουν, & βελάλουν-
 μαι, 218. 33. Cur prætèriti med. characteristica sit γ, habes
 3 93. 20 sic aor. secund. ἔκεχον. ³ Mediū κεκεχόμεναι, cla-
 mabo : tertia plural. κεκεχόν, clamabunt. potest tamen 25
 4 cēseri paulo pōst futurum α κέξω, μ. ξω. ⁴ Vide 93. 36. Io-
 nicè dicitur οἰπείδω, plusquam perfectum, ἰπιπείδω, ἰπι-
 πείδης, ab huius prima plurali ἰπιπείδω, sunt qui per
 syncopen ducant, ἰπιπείδω, Ἰλιάδος 6 : sed penultima esset
 οἰ. alij ab aoristo secundo, ἰπείδω 74. 35. quod Ionica redup- 30
 plicatione (68. 37.) est πείπιδω, cui preponunt aliud au-
 gmentum, sed hoc fieri non solet : quare malim compositum
 dicere ex ἰπι, & prima plural. aoristi secund. ἰπι-
 πείδω, cum syncope τῷ ο, inuenitur enim compositum ἰπι-
 πείδω, unde in imperatiuo passiuo, ἰπιπείδω, pare, Ionice 35
 (89. 25. pro ἰπιπείδω, vel pro simplici πείδω, & in
 subiunctiuo, ἰπιπείδω) pro πείδω, pareat, audiens sit. Di-
 citur tamen in aoristo secund. πείπιδω, Ionice, pro ἰπείδω :
 unde

unde optatiuus, $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\mu\iota$, $\alpha\iota\varsigma$, $\alpha\iota$, . prima pluralis, $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\mu\alpha\iota$, $\sigma\upsilon\alpha\sigma\sigma\epsilon\mu\upsilon\varsigma$: hinc quoque aliud verbum utpote $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\mu\iota$, cuius futurum $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\omega$, persuadeo. Ab aorist. secundo $\imath\mu\delta\epsilon\upsilon$, medius $\epsilon\mu\delta\iota\upsilon\lambda\omicron$: optatiuus $\imath\mu\delta\iota\sigma\mu\alpha\iota$, $\alpha\iota\varsigma$, $\alpha\iota$: tertia pluralis. Ionice (85. 6.) $\imath\mu\delta\iota\alpha\tau\omicron$, credant, pro $\imath\mu\delta\iota\alpha\tau\omicron$: subiunctiuus, $\imath\mu\delta\iota\alpha\upsilon\varsigma$, $\imath\mu\delta\iota\alpha$, & Ionice (82. 30) $\imath\mu\delta\iota\alpha\varsigma$, persuasus sit. Atque barytonum, $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\omega$, prima pluralis $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\omicron\mu\epsilon\upsilon$, confidimus. * Vide, 171. 33. Plusquamperfectum, $\imath\gamma\epsilon\upsilon$, $\imath\epsilon\upsilon$, aliud augmentum non accipit, 73 8. Participium, $\imath\gamma\epsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\varsigma$, $\epsilon\upsilon\varsigma$: & de posito augmento, $\gamma\epsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\varsigma$, vigilans.

Huius secunda persona $\epsilon\imath\pi\eta$, & Ionice (82. 30.) $\epsilon\imath\pi\eta\alpha$, interrogas, in imperfecto $\epsilon\imath\pi\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\imath\pi\alpha$, Ionice $\epsilon\imath\pi\alpha\omicron$, interrogabas: & interroga, in imperativo, 89. 25. sic ab $\imath\pi\omicron\mu\alpha\iota$. imperatiuus Ionice $\imath\pi\alpha\omicron$, & producta penultima $\imath\pi\alpha\omicron\omicron$, interroga. 239. 15. * Vide 193. 5. & 226. 1, & 143. 18. A futuro $\upsilon\pi\omicron\sigma\omega$, perfectum $\upsilon\pi\omicron\mu\eta\alpha$, & Attice $\imath\upsilon\pi\omicron\mu\eta\alpha$ Aoristus secundus $\upsilon\upsilon\epsilon\gamma\epsilon\upsilon$, infinitiuus $\upsilon\upsilon\epsilon\upsilon$, Dorice & Attice $\upsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\alpha$ inuenisse. Aoristus secundus medius, $\upsilon\upsilon\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, nactus sum: optatiuus $\upsilon\upsilon\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, $\upsilon\upsilon\epsilon\upsilon\tau\omicron$, $\upsilon\upsilon\epsilon\upsilon\tau\omicron$, subiunctiuus $\upsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, $\upsilon\upsilon\mu\alpha$, $\upsilon\upsilon\mu\alpha\iota$: infinitiuus $\upsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\alpha\iota$. Participium, $\upsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\alpha\omicron\varsigma$, nactus, affectus, qui reperit.

$\imath\chi\omega$, habeo. Futurum: $\imath\chi\omega$ per i aspiratum. Præteritum, $\imath\chi\eta\mu\alpha$. Aorist. secund. $\imath\chi\epsilon\upsilon$ à $\chi\iota\omega$. Imperat. $\chi\epsilon\varsigma$, $\epsilon\mu\chi\epsilon\varsigma$, expecta, differ. $\imath\chi\epsilon\upsilon$, intende, pre-occupata, à $\chi\epsilon\mu\iota$: ut $\alpha\omega\iota\varsigma$, dic, vel sequere, à $\alpha\omega\mu\iota$. $\epsilon\mu\chi\epsilon\varsigma$, à $\epsilon\mu\chi\mu\iota$, ad morem $\imath\chi\epsilon\upsilon$ à $\imath\chi\mu\iota$. Aorist. secund. medius, $\imath\chi\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, $\imath\chi\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, toleravi. Imperatiuus, $\chi\epsilon\varsigma$, $\imath\chi\epsilon\upsilon$, $\imath\chi\epsilon\upsilon$, abstine: at $\imath\chi\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, me reprimebam seu repressi, ab $\imath\chi\omega$, habeo, timeo. Verbale, à $\chi\epsilon\tau\omicron\varsigma$ intolerabilis, à $\chi\epsilon\mu\iota$. Præteritum pass. $\imath\chi\epsilon\mu\alpha$, tertia persona, $\imath\chi\epsilon\mu\iota$. $\chi\epsilon\tau\omicron\varsigma$, $\imath\chi\epsilon\tau\omicron\varsigma$, sic $\imath\chi\epsilon\tau\omicron\varsigma$ verbale $\chi\epsilon\tau\omicron\varsigma$, habitus, ab eodem. Aoristus primus pass. $\imath\chi\epsilon\mu\alpha$, similiter ab $\imath\chi\epsilon\mu\iota$: sic illi Aoristi, quos notauimus pag. 190. 13. 16. & 18. $\imath\chi\epsilon\mu\alpha$, $\imath\chi\epsilon\mu\alpha$, $\imath\chi\epsilon\mu\alpha$, $\imath\chi\epsilon\mu\alpha$, regulariter deduci possunt à passiuo perfecto, verborum in $\mu\iota$. In summa, verbalia, quæ longam habent vocalem proficiuntur à circumflexorum

$\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\omega$.
 $\pi\alpha\iota\delta\iota\sigma\mu\iota$.

$\imath\mu\delta\iota\alpha\tau\omicron$.
 $\imath\mu\delta\iota\alpha$.

$\imath\gamma\epsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\varsigma$.
 $\imath\gamma\epsilon\upsilon\mu\epsilon\upsilon\varsigma$.

$\epsilon\imath\pi\alpha\iota$,
 $\epsilon\imath\pi\alpha\omicron$.

$\imath\pi\alpha\omicron$.
 $\imath\pi\alpha\omicron\omicron$.
 $\imath\pi\alpha\omicron\omicron$.

1.2

$\imath\chi\omega$, à $\chi\iota\omega$.
 $\imath\chi\omega$ et $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.
 $\imath\chi\omega$, à $\imath\chi\omega$.

Annotatio.

præterito: contra, quæ breuem à verbis in *mi.* nani
huius præteritum passivum penultimam breuiat

15 *ut* *ἔχρησθαι*, *figura*, *forma*, ab *ἐχρησάμην*: *ἔχρισθαι*, *habitus*,

16 ab *ἐχρησάμην*: *ἔχρισθαι*, *captiuitas*, *ἀλσος*, *captiuus*, ab *ἔχρησθαι*, *captus sum*: *δοσικ*, *datio*: *α* *ἔδωκα*, *datus sum*:
& ita in reliquis.

17 *ἔω*, *induo*, *vel sedes*, *augetur per ei.* Præteri-
tum passivum, *ἐμην*. Plusquamperfectum, *ἐμην*.

Participium *ἐμνός*. Aoristus primus *ἔειπον*. Partici-
pium, *ἔειπας*. Verbale, *ἐμναι*, *ἐμναις*, *vestis*: augmen- 10
tum feruat: unde *ἐμναις*, *vestimentum*, *ablato* *αι*:

18 *ἔκρινον*, *sciendum*, ab *ἐκρίνω*, *scio*: *ἔκρινον*, *eundem*, ab
ἐκρίνω, *eo*.

1 *Huius infinitiuus* *ἔχειν*, *Atticè* & *Doricè*, *ἐχέμεναι*,
Ionice *ἐχέμεν* habere, regere. Imperfectum, *ἐχον*, *augetur* 11
enim per *ei*, 17 2.5. sine augmento, *ἐχον*, *scis*, *agebam*, *vel*
agebant, *agebas*, *agebat*.² Et medium *ἐχόμεναι*, *a thearcho*.

2 *Vide* 185. 14. ³ *Vide* 109.5. Hinc imperatiuus, *ἐχέ*, *habe*:

3 *ἔνιχα*, *mane*, *subsiste*: *subiunctiuus*, *ἐχέτω*: *prima pluralis*
ἐχέμεν: *cum* *καὶ*, *κατέχμεν*: *contineamus*: *infinitiuus*, *ἐχέμεναι*, 20

Ionice (79.1.) *ἐχέμεν* obtinuisse: *cū* *prepositione* *Aeolica*
ἀπὸ 144.28) *ἀμπεχέμεν*, *induere*, *Participium*, *ἐχόμενος*, *occupās*, *potitus*: *ἐχόμενος*, *tenentes*. *A* *ἐχέω*, *optatiui* *præsens*,

ἐχέωμι, *ἐχέωμι*, & *Atticè* (109.10.) *ἐχέωμι*, *ἐχέωμι*, *ἐχέωμι*, *habe-*
rem, *haberes*, *haberet*. *A* *ἐχέω* quoque ducitur *futurum* *ἐχέ-* 25
σω: unde medium *ἐχέσωμεν*: *infinitiuus*, *ἐχέμεναι*, *assectu-*

tum esse: sic & *composita*, *ut* *ἀναχέω*, *τὸ ἀνέχω*, *μ. ἀναχέω*,
ἀναχέωμι, *ἀναχέωμι*, *tollam*, *tolles*, *tollit*: *ἐπαχέω*, *μ. ἐπαχέω*,
ἐπι, *ἐπι*, *separabo*, *separabis*, *separabit*: *ἐπαχέω*, *μ. ἐπαχέω*,
ἐπι, *ἐπι*, *expectabo*, *expectabis*, *expectabit*. *Infinitiuus*, 30
ἐπαχέμεναι, *repressurum esse*.⁴ *Referendum ad* *ἐχέω*, *sive*

ad *ἐπαχέω*: hinc etiam *infinitiuus*, *ἐπαχέμεναι*, *expectare*: &
Participium, *ἐπαχόμενος*, *expectans*: *ἐπαχόμενος*, *differentes*.

ab *ἐπαχέω*. in *tertia singulari* *subiunctiu* *passi*. *ἐπαχέ-*
τω, *ἐπαχέτω*, *inhibeat*.⁵ *Thema est* *ἐπαχέω*: unde *Ao-* 35
ristus secundus, *ἐπαχέωμι*, *quasi à* *ἐπαχέω*: *medius* *ἐπα-*

χέωμι, *tertia plural*. *ἐπαχέωμι*, *prætendebant*: *participiū*
actiuum, *ἐπαχέωμι*, *præeminens*: at *ἐπαχέωμι*, *per duplex*,
appellens

ἐχέω.

ἐχέωμι.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέωμι.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

ἐχέω.

κατέχμεν.

ἐχέμεν.

ἐχέω.

ἐπαχέω.

ἐπαχέωμι.

appellens, vel qui appulit, à ἀποδιδέχου : unde aoristus se-
 cundus, ἀποδίδεχον, ἀποδίδεχες, ἀποδίδεχον, appuli, appulisti,
 appulit, quasi à ἀποδιδέχου, quod componatur è ἀποδιδέχου et ἀποδιδέχου :
 tamen hæc differentia passim confunditur, dum concur-
 5 rit duplex σ ante χ. nam alterum abijcitur: ut incertum
 fiat, ad ἀποδίδεχον, ne, αὐτὸν, ad ἀποδίδεχον, huiusmodi tempus.
 sit referendum. 6 Quare in φέρε. 7 Vide 130. 23. & 131 6.7
 33 8 Optativus, ἵπποδω, ἵπποδωτο, continerem, contineres,
 contineret : tertia plur. ἵπποδωτο, & Ionice (86. 26.) ἵπποδωτο, 9
 10 contineret: participium ἵπποδωτος, captus, retentus. 9 Et
 cum altero augmento, ἵπποδωτο, 175. 4. Imperativus, ἀ-
 νάχου, & Ionice (89. 25.) ἀνάχου, fer patienter, patere:
 optati. ἀναχούμην, ἀναχούμι, ἀναχούτω. & poetice, ἀναχούτω, to-
 leraret. 69. 37. participium, ἀναχόμενος, tolerans, eleuās.
 15 Aorist. secund. αἰνέων, αἰνέων, extuli, vel extulerunt,
 participium, αἰνέων, ὄντις, eleuans. Hæc sunt referenda ad
 αἰνέω, & ἀναχέω, vel ad ἀναχέω: reperitur etiam αἰνέω,
 eleuo, orior : unde in subiunctiuo, αἰνέωμι, eleuent : &
 participium, αἰνέων, ὄντις, αἰνέωντις, eleuantes Imperati-
 20 uus passivus, ἀνάχου: & Ionice (89. 25.) ἀνάχου, te carline.
 10 Ionice, χέω, tene. 11 In indicatiuo, ἀποχέωμι, me conti- 10
 nui: subiunctiuus, ἀποχέωμι, abstinuerim: participium, 11
 ἀποχέμενος, se abstinens, & Aoristus actiuus ἀπείχον, 11, 21,
 abstinui, abstinuisti, abstinuit: Infinitiuus, ἀποχεῖν:
 25 participium, ἀποχέων, ab ἀπείχου, siue ἀποχέω: quod & ἀ-
 πείχω, abstineo. 12 Est imperfectum, vel aoristus secun- 12
 dus vocalis medice: hinc cum præpositi one Aeolica ἀμυ-
 144. 28. ἀμυγχέμεν, induebar: augetur initio, ut ἀμυγχέμεν,
 ab ἀμυγχέμεν, 216. 19. Ab ἵπποδωτο imper. ἵπποδω, & Ionic. 13
 30 89. 25. ἵπποδω, cōtine te. partic. ἵπποδωτος, se reprimens. 13
 At aliud uerbaie eiusdem formæ, ἵπποδω, 175, habitus: ducit-
 tur tanquam ab ἵπποδω, secunda persona perfecti passivi, fer-
 mata ab ἵπποδω, cuius futurum ἵπποδω: perfectum, & χέω (augetur
 per ei 172. 5. & futuri spiritum seruat (passiuum ἵπποδω,
 35 ἵπποδω, sic à tertia ἵπποδω fit ἵπποδω, habentum est, cum ἀπὸ, ἵ-
 πποδω, abstinentum est, ab ἀπείχου, abstineo: cum ἐν, ἀνα-
 χέω, referendū est, ab ἀπείχου: uerūm referri debet ad φέρε,
 quod sumit quedā tempora ab ἵπποδω, ut suo loco dicitur: ab

ἀνάχου.
ἀνάχου.
ἀνάχου.

ἀνάχου.
ἀνάχου.

ἀμυγχέμεν.
ἀμυγχέμεν.

ἵπποδω.

ἐν τῷ.
ἀπὸ τῷ.
ἐν τῷ.

ἐκχέδω.

eadem tertia persona, ἐκται, fit aorist. primus ἐκχθην: unde particip. ἐκχθεις, ἐκχθιντες. cum αὐτῷ, ἀνιχθιντος, attracti.
 14 ¹⁴ Cum αὐτῷ, ἐκχέδω, sustinui: augetur in principio, &
 15 in medio, ut ἐκχέδω, de quo paulò antè, numero 9 men-
 26 tionem fecimus. ¹⁵ Vide 215, 36. ¹⁶ Vide 133. 17. ¹⁷ De
 17 hoc 172. 9. & copiose 220. 38. ¹⁸ De ἐκχέδω & ἐκχέδω vide in.
 18 frà inter ea verba, quæ ab i incipiunt.

Appendix.

ἐλαύνω, ab
ἐλαύνω.

ἐλάσσω.

ἐ

ἐλάα.

ἐλάαν.

ἐλάσσω.

ἐλάσσω.

ἐλάσσω.

ἐλάσσω.

ἐλαστέμφρος.

ἐλάλας.

ἐλάλασσω.

ἐλάλας.

ἐλάλας.

ἐλάλας.

ἐλάλας.

ἐρχομαι, ab

ἐρχομαι.

Ελαύνω, impello, ago, abigo, futurum ἐλάσω, abigam,
 ab ἐλάω: aoristus primus ἐλάσσω, ἤλασας, ἤλασθαι, sine augmen-
 to ἐλάσσω, ἤλασας, ἤλασθαι, ἤλασθαι, penetravi, isti, ii, pro ἤλασθαι, 10
 Ionice ἐλάσσω, (cōturbavit, impulit: ἐγ. sis in imper-
 fectō ἐλάσσω, es, e, ducebam, bas, bat, pro ἤλασθαι, es, e, ab
 ἐλαύνω: siue pro ἤλασθαι, ἤλασθαι, ἤλασθαι, unde & in 3 per-
 sona ἐλάσσω, ἐλάσσω, & poetice 114. 18. ἐλάσσω siue ἐλάσσω, cursum
 in t: sic & in fin. ἐλάσσω, ἐλάσσω: & poetice ἐλάσσω, incitare
 sed redeamus ad aor. prim. ἤλασθαι: tert. plur. ἐλάσσω siue
 augmento ἤλασθαι, & syncope ἤλασθαι, abegerunt, sic in in-
 finitiuo ἤλασθαι pro ἐλάσσω, & pleonasmō ἤλασθαι: dici-
 tur & ἐλάσσω, geminato λ, pro ἐλάσσω, abegisse, prola-
 psūm esse: participium ἐλάσσω, ἤλασθαι, profectus, item fe-
 rens: in subiunctiuo, ἐλάσσω, ἐλάσθαι, currum agitem, agites: 20
 aoristus primus medius, ἐλάσσω: infinitiuus ἐλάσσω.
 abegisse: participium, ἐλάσθαι, & poetice geminato σ,
 ἐλάσθαι, qui abegit. Perfectum ἤλασθαι. Attice 179. 28.
 ἐλάσθαι, expuli, abegi: plusquamperfectum, ἐλάσθαι, eis, 25
 ei, promoueram, as, at: tertia pluralis ἐλάσθαι, &
 Attice (182. 20.) ἐλάσθαι, ceciderant. Participium ἐλά-
 σθαι, qui peruenit. Perfectum passiuum ἤλασθαι, ἤλα-
 σθαι, ἤλασθαι, non adsciscit σ 193. 33. (unde aoristus primus
 ἤλασθαι, cecidisti sum: & Participium, ἐλάσθαι transfixus) 30
 cum Attica reduplicatione, ἐλάσθαι, ἐλάσθαι, ἐλάσθαι,
 ductus seu immixtus sum, es, est: Participium ἐλάσθαι, 35
 productus, inductus, submotus: Plusquamperfectum,
 ἐλάσθαι, ἐλάσθαι, ἐλάσθαι, immixtus eram, eras, erat: &
 rursus cum temporali augmento (182. 26.) ἐλάσθαι, ἐλά-
 σθαι, tertia pluralis, ἐλάσθαι, discurrebant.
 ἐρχομαι, venio, accedo, inflo: futurum medium, ἐλάσσω.
 μῃ, veniam: Particip. ἐλάσθαι, venturus ab ἐλάσθαι.
 Aorist.

Aorist. secun. ἤλυθον, ἤλυθε, ἤλυθεν, & syncope, ἤλθον, &c., 182. & 31. & 183. 25. seq. cum ὅτι, ἀπὸ ἡλθον, pro quo Theocrit. dixit ἀπὸνθον, aby discessi. Infinitivus ἡλθεῖν, venisse, perfectum esse, Doricè ἡλθεν, Aeolicè & Doricè ἡλθῆν, 5 Atticè & Doricè ἡλθέμεν, 79. 1. Participium ἡλθών, gressus. Perfectum ἤλυσεν, medium ἤλυδα. & atticè (79. 38) ἡλκυσε, ἡλκυδα: plusquamperfectum ἡλκυῖεν, ἡλκυῖδα. 182. 30. ἦν δ' ἐγώ, inquam autem ego: ἦ δ' ἐς, inquit autem ille: dicta sunt per aphæresim, ἀφ' αἰ, pro quo, 10 ἡμὶ, dico: ἴφλω, ἴφως, ἴφην, & φῆν, φῆς, φῆν, vnde ἦν, ἦς, ἦ, dicebam, bas, bat: vel dixisti, it. ἦδ' α, pro ἦς, eras, 196. 36.

ἀπὸνθον
ἡλθεῖν, ἡλθῆν.
ἡλθέμεν.

H

ἦν δ' ἐγώ.
ἦ δ' ἐς.
ἦν, ἦς, ἦ.
ἦδ' α.
ἦδ' α.

ἦδ' α, lætatus sum: & optat. ἠδύνω, aoristus primus, ab ἰδόμεν, lætor.

15 ἔς est articulus postpositivus, pro pronomine demonstrativo, ἔπος, vel ἐκείνος, 142. 9. ἔφην est imperfectum vel aoristus sec. ut habes 205. 34. & 35. reiecto augmento Ionice dicitur φῆν, & per aphæresim sine abiectionem primæ literæ φ, ἦν, 206. 11. Infinitivus ἠδύναι, cum ὅτι, ἔφηναι, latari: Participium ἠδύνων, oblectatus, gaudens.

20 1. Θάπω, sepelio. Futurum, θάψω, Aorist. prim. ἔθαψα. Aoristus secundus πασι τειρην, à τείρω.

2. Θάλω, vel ἰθάλω, volo: tempora sumit, à θάλλω, vel ἰθάλλω. Sunt autem plurima, tum verba, tum nomina, 25

ἄπλοστον, hoc est quæ dupliciter dici possunt: ὄρε & ὄρρε, serum lactis: ἄτρετος, ἄτρετος, non alens: ἔαρε, ἔαρε, via passa: μικρός, σμικρός, parvus: σπείρω, ἀσπείρω, trepido: ἰσχυρῶ, ἰσχυρῶ, abundo: 5

30 ἰσχυρῶ, ἰσχυρῶ, diuivigo: ναυαγῶ, ναυαγῶ, naufragor, naufragium facio: ἑσέω, ἑσέω, permaneo: 6

λαδόμεν, καλινόμεν, erto, versor: Multa præterea sunt vel barytona vel circumflexa: 7

ἴκω, ἴκω, uterum fero: ἴλλω, ἴλλω, traho: 8. 9. εἶδω, εἶδω, scio: 10. δέω, vnde δέω, & δέω, puto, censo: 11

35 ὄρω, & ὄρω, vnde ὄρω, extenuatus vel fatigatus. 12 Alia & barytona, & circumflexa, & in μι, ἴδω, εἶδω, ἴδωμι, scio. Alia in diuersis coniugationibus, 12

13 δυνάω, δυνάω, possum: quorum omnium varietas 13

Sij.

legendis

ἐφην.

Θ

θάπω, ἔθαψα.
θάλω à θάλλω
ἰθάλω ab
ἰθάλλω.

Annotation.
διπλοστον
μικρ.

Multa vel
barytona
vel circumflexa.

εἶδω.

Quaedam
verba &
barytona et
circumflexa
& in μι.

legendis auctoribus est observanda.

- Verba diuer-
sarum con-
iugationum*
*Θήσκει, ἀ-
θείσκει, θήσκει,
τήσκει, ἔ-
θισκει, τέθισκει.
Ionicare-
duplicat.
per i.
τεθίσκει.
πείθει, πεί-
θειναι, πεί-
θειναι, πεί-
θειναι*
- 14 ¹⁴ Θήσκει, *morior*. Futurum, *θανοῦμαι*, Aoristus se-
 15 cundus ¹⁵ ἔθανον, ἀθείσκει. Preteritum ¹⁶ τέθνηκα ἀ θνήσκω,
 16 & Ionicè τέθναπ, ¹⁷ vt βίβηκα βίβηται, iui. Impe-
 17 ratiuus, ¹⁸ τέθναθι. Optatiuus, ¹⁹ τεθναίνω. Infini-
 18 tiuus, ²⁰ τεθνήσκει. Participium, *πείθων*, ἀ *πείθω* præ-
 19 senti, ¹² quod reduplicatur per i, vnde fit *πείθωσι*, ter-
 20 tia pluralis, vt ²² ἰσάπ: quanquam potest *πείθωσι*,
 21 præteritum pro *πείθωνται*, per crasim, vt etiam infi-
 22 nitivus, *πείθωνται*, per ε circumflexum, pro *πείθωνται*. 10
 23 Participium autem *πείθων*, a *θίω*, *πείθω*. ²³ Præ-
 24 teritum Bæoticum, *πείθειναι*, per η & Ionicè *πείθειναι*,
 25 *πείθειναι*, & ablato i, ²⁴ *πείθειναι*, pro quo poetæ, ²⁵ *πεί-
 θωναι*, mortuus.
- 1 ¹ Vide 191.18. & 29.16. Huius perfectum passivum
πείθειναι, πείθειναι: participium, *πείθειναι*, sepultus, pau-
 2 ² lō post futurum, *πείθειναι*, φη, φηται, mox sepeliar, sepe-
 2 ² licris, sepelietur. ² Vide: 86.21. & 228.16. Huius sub-
 2 ² iunctivus, *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*, & Doricè *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*,
 2 ² *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*, & Doricè (110.11. *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*,
 2 ² *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*, is, it. ab eodem *πείθειναι* futurum, *πείθειναι*, & Doricè (66.17) *πείθειναι*:
 2 ² aorist. prim. *πείθειναι*, pro *πείθειναι*, reiecta futuri consonante. ³ In
 2 ² subiunctivis, *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*, & Aolicè (169.33.) *πείθειναι*,
 2 ² *πείθειναι*. ⁴ Futur. *πείθειναι*: aorist. prim. *πείθειναι*. participium,
 2 ² *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*, volens. In perfectis affirmant,
 2 ² non dicendum, *πείθειναι*, a *πείθειναι*, sed *πείθειναι*, ab *πείθειναι*,
 2 ² cuius futurum, *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*, es: reperitur ta-
 2 ² men *πείθειναι*: passivum, *πείθειναι*, prima plur. *πείθειναι*
 2 ² volumus. Aorist. prim. *πείθειναι*: unde particip. *πείθειναι*,
 2 ² neutrum *πείθειναι*, quod placuit. ⁵ Non raro λ è dictioni-
 2 ² bus sublato offendes, vt *Α'χλὺς*, *Α'χλὺς* Achilles:
 2 ² genitivus *Jonicus*, 39.24. & 50.8. *Α'χλὺς*: *πείθειναι*: flo-
 2 ² rentem pro *πείθειναι*, a *πείθειναι*, floreō: sic è principio, *πείθειναι*,
 2 ² *πείθειναι* libare: *πείθειναι, πείθειναι*, celer: & *πείθειναι, πείθειναι*,
 2 ² celeriter. ⁶ Dicimus pro eodem *πείθειναι, πείθειναι, πείθειναι*,
 2 ² *πείθειναι*, & *πείθειναι*, Prime coniugat. circumflexorum
 2 ² (unt ea verba, que hic à GLENARDO recensentur,
 2 ² finita

[illegible]

ἰπλάμην, ἄ
πλάμην, πλάμην, et
ἰπλάμην.
αἰν.

Quedam
verba sunt
vel primæ
vel secundæ
coniugatio-
nis c. cun-
flexorum.

Annotatio
de redupli-
catione.

ἰσίων & ἰσίσ.

ἰσίων, ἰσίσ.

7.8 ἰπλάμην, volo, volas. Futurum, ἰπλάμην : Aoristus
9 secundus, ἰπλάμην, medius, ἰπλάμην, participium,
10 πλάμην, εὐολάμην, euolans. Infinit. ἰπλάμην,
11 & a verso in: , dicitur, ἰπλάμην, εὐολάμην, euolasse.
12 Quamquam sunt quedam, vel primæ, vel secundæ
coniugat. vt ἰπλάμην, morior : ἰσίων, vel ἰσίσ : ita
fuerit ἰπλάμην ἰσίων, ἰπλάμην : at ἰπλάμην ἰσίων ἰπλάμην, sic
13 composita ἰσίων, euolo. ἰσίων, deuolo,
14 Præteritum passiuum ἰσίων, vel ab ἰπλάμην, vel ἰσίων,
15 ἰσίων. multa enim nunc reduplicatione sunt affecta,
16 nunc carent ἰσίων, ἰσίων. ἰσίων, ἰσίων, tolero : &
confimilia.

17 ἰσίων, scindum, ab ἰσίων, scio : Præteritum passi-
uum, ἰσίων, ἰσίων, ἰσίων, verbale ἰσίων : at ἰσίων, dicitur
18 reiectione, vt ἰσίων, vestimentum, & sine diph-
thongo, cum tamen fiat ab ἰσίων, ἰσίων, vestis.

18 ἰσίων, & pleonasmō, ἰσίων, eundem, ab ἰσίων,
vado. Præteritum actiuum esset ἰσίων : passiuum,
ἰσίων, ἰσίων, ἰσίων, vnde ἰσίων, sublato, ἰσίων, vt sit in
ἰσίων & ἰσίων.

Contra sit in ἰσίων, ἰσίων, positio : ἰσίων, remissio:
& huiusmodi siquidem factum est ἰσίων, a præteri-
to passiuo, ἰσίων : vnde regulariter deduceretur
ἰσίων : sed dicitur ἰσίων, reiecta subiunctiuæ : aut
habenda est ratio legitimi præteriti, neglectis Bæ-
otis, quo modo diceremus, ἰσίων : perfectum, ἰσίων
passiuum, ἰσίων, corripiendo penultimam,
vnde, ἰσίων, ἰσίων : & ἰσίων, mitto. perfectum, ἰσίων : pas-
siuum, ἰσίων, ἰσίων, dimissus sum : vnde ἰσίων, & ita
in cæteris.

1.2 De hac quoque 243.36. & 248.5. Compositum cū ἰσίων,
ἰσίων, perueniam : tertia pluralis, ἰσίων, ἰσίων :
pro ἰσίων, legitur ἰσίων, ibunt, & in: mutato. A futuro ἰσίων
fit præsens ἰσίων, 209.29 imperfectum ἰσίων, quo Præteriti
utuntur, pro ἰσίων, iuerunt, venerunt : alij malunt esse ip-
sum ἰσίων, & in: Bæoticè mutato : sic ἰσίων, de quo (18.126.)
non pro ἰσίων, vltimā valunt, sed pro ἰσίων, similes sunt,
præteritum ab ἰσίων. Tertia dualis ἰσίων, venerunt, et ter-
tia

ἰσίων, ἰσίων.
ἰσίων.

ἰσίων.
ἰσίων.

ἰσίων.

- tia plur. *ἰκντο*, Imperatiuus *ἰκν* (at praesens, *ἰκν*, & Ioni-
 cè *ἰκν*, ven. 89.25. ab *ἰκναι*) optatiuus *ἰκνῶ*, Doricè
ἰκνῶν, 18.11. subiunctiuus, *ἰκνῶν*, *ἰκν*, & Ionicè 84.
 30. *ἰκνῶ*, venias: cum *ἰκν*, *ἰκνῶ*, adueneris: tercia
 5 persona *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*: Infinitiuus *ἰκνῶν*: participium,
ἰκνῶν, syncope *ἰκνῶν*, fluens: sunt, qui spiritu tenui ef-
 firant *ἰκνῶν*.⁴ Iones dicunt, *ἰκνῶν*, 18.2. & 9.⁵ Hinc 4.5
 finit. *ἰκνῶν*, deuenisse. Vt *ἰκνῶν*, ita simplex *ἰκν*,
 unde partic. *ἰκνῶν*, profectus.⁶ Participium, *ἰκνῶν*,
ἰκνῶν, & Ionicè, 18.2. *ἰκνῶν*, progressus. 7 *ἰκνῶν*,
 10 *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, ut *ἰκνῶν*, 122.15. est secunda con-
 iugationis verborum in *ἰκν*, pro, *ἰκνῶν* a *ἰκν*: spiritum
 asperum pro *ἰκν*. obtinuit, ut *ἰκνῶν*: huius imperfectum,
ἰκνῶν, *ἰκνῶν*, 134.30. ⁸ Et poeticè seruata reduplicatio-
 15 ne. 125.15. *ἰκνῶν*. Actiuum quoque *ἰκνῶν* reperitur:
 hinc aoristus primus *ἰκνῶν*. Participium *ἰκνῶν*, cum
ἰκνῶν, *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, peruolans: *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, per-
 tenui cribro transmittentes. ⁹ Cum *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, transuola-
 ui: optatiuus *ἰκνῶν*, uolens: *ἰκνῶν*, peruolem. Infinit.
 20 *ἰκνῶν*, volare: cum *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, reuolare, subuolare.
 Participium, *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν* uolans: *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*,
 transuolans. ¹⁰ Doricè 18.11. *ἰκνῶν*, cum *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*,
 10 *ἰκνῶν*, pro *ἰκνῶν*, sursum uolanti: tercia persona *ἰκνῶν*,
 sine augmento *ἰκνῶν*, uolauit, seu uolabat, ut sit imperfe-
 25 ctum pro *ἰκνῶν*, abiecta quoque reduplicatiōe: vel quasi
 a *ἰκνῶν*. Passiuum, *ἰκνῶν*, Imperfectum, *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*,
ἰκνῶν, & deposito augmento *ἰκνῶν*. In optatiuo pro *ἰκνῶν*,
ἰκνῶν, *ἰκνῶν*, reperitur *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, uolem, es, et:
 hinc cum *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, subuolet, tanquam a *ἰκνῶν* vel
ἰκνῶν: cuius aoristus secundus esset *ἰκνῶν*, medius, *ἰκνῶν*:
 30 unde *ἰκνῶν*, ut *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, pro *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*,
 120.30. ¹¹ Composita *ἰκνῶν*, auolare: *ἰκνῶν*,
 transuolare. ¹² Cum *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, fugere. ¹³ Participi-
 um *ἰκνῶν*: futurum medium, *ἰκνῶν*, & poe-
 35 tice seruata reduplicatiōe, *ἰκνῶν*: aoristus secur-
 13 *ἰκνῶν*, medius, *ἰκνῶν*: participium, *ἰκνῶν*,
ἰκνῶν, de quo paulò antè. ¹⁴ Futurum medium, *ἰκνῶν*,
 14 *ἰκνῶν*, *ἰκνῶν*, deuolabo, deuolabis, deuo-
 labit.

*ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν:**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.**ἰκνῶν.*

labit. Aoristus secundus, κατιπλω: subiunctivus, κατιπλω, κατιπλεις, κατιπλη, deuolauero, deuolaueris, deuolauerit: Participium, κατιπλος, deuolans. De hoc 171.38. ¹⁶ Vide 206.25. ¹⁷ De ισιον, ιματιον, & ιτιον, habes quoque 329.

1 ¹ Καθιζομαι, sedeo. Futurum secundum medium, ² καθιζεσθαι: cur autem per η scribatur dictum est 3 ³ 98.23.

Καθιζομαι, sedeo. Futurum, καθιζεσθαι: de hoc 297.

1 ¹ Imperfectum καθιζεμαι, praepositio capit augmentum, ut καθιζω, 174.34. καθιζω, quod & sine augmento καθιζω, non enim plus significat, quam simplex, ιζομαι sedeo: cuius quoque futurum secundum medium, ιθιζομαι, ιθι, ιθις, & actiuum, ιθω, ab ιζω futurum, ισω: medium, ισομαι. Infinitivus, ισις, poetice geminato σ, ισις, cum δη, ιφισις, insidere, collocare. Pro ιζομαι, Diores dicunt, ισδομαι, 3.18. unde in subiunctiuo, ισδωμεθα, sedeamus. ² Infinitivus, καθιζεσθαι, mansurum esse: participium, καθιζεις, sessurus. ³ Ibi enim ait verba quartae coniugationis, quae sequuntur tertiam, habere characteristicam & in aoristis secundis, futuris secundis, & praeterito perfecto, ac plusquamperfecto, vocis Mediae.

καλεις, uoco: Imperfectum, εκαλει, εκαλις: unde tertia Ionice, 67.7. καλειςαι, pro εκαλει, uocabat: tertia plural. εκαλει, εκαλι, & deposito augmento, καλεις, uocabant: in tertia plurali imperfecti passiu, εκαλειτο, εκαλιτο, reiecto augmento, & Dorice & in uersu 18.21. & 114.4. καλεινται, uocabantur. Futurum, καλίσω, uel καλίσω, 108.27. Praeteritum, κακλινα, & syncope, κακλινα. Cum ε, ι, κακλινα, criminatus sum: & futurum, ι, κακλινα, criminabor. Α κακλινα, passiuum, κακλιμαι, κακλινω: unde cum praepositione εκ reiecto augmento fit verbum εκκαλεις ecclesia, conuocatio, catus: sic a tertia persona, κακλιται, ducuntur, κλιεις, uocandus, & κλιεις, uocatus. unde rursus possessiuum κλιεις, uocatiuus, & uerbum κλιειν, in ius uocare. Plusquamperfectum, εκκαλιναι, εκκαλινω, in ius uocare, unde reiecto fit tertia plur. Ionice & poetice, 6.26. κακαλιτο, uocati erant, pro, εκκαλιντο: sic tertia

Κ
καθιζεσθαι

καθιζεσθαι

καθιζω

ιφισις,
ισδωμεθα

Appendix.

καλειςαι.

καλεις.

καλεινται.

κακλινα.

εκκαλεις.

κλιεις.

κλιεις.

κλιεις.

κλιεις.

κακαλιτο.

tia perfecti κακλήται, & κακλήσθ, pro κέκλινθ, vocati sunt. Aoristus primus, ἐκλήθην. Participium, κελήεις, vocatus, inuitatus. Aoristus secundus actiuis, ἐκάλον. Imperatiuis, κέλει, & poetice Syracusio πορε, κέλον. 76. 29. & 24. 8. cum ἀνέ, ἀνέκalon, & poetice, 69. 37. & 70. 33. ἀγ- κελον, γενοσα. Futurum secundum, κελῶ, quo Attici pro κελίσσω, videntur.

κλάζω, resono, clango. Futurum, κλέξῃ, & poetice, κελέξῃ, & latrabo, 68. 37. Perfectum, κέκλαχα. Aoristus primus ἐκλαγχα: tertia plural. ἐκλαγχα. Participium κλέγχε, vociferans, à κλάζω, at à κλέζω, sumit. Aoristum secundum, ἐκλαγον, & prateritum medium, κέκλαχα. Participium κελήεις, ὅτιος: ἢ κελήεις, & κελήεις, & Jonice 20. 17. κελήεις, clamans,antis. Homerus dixit in maj- culino plurali, οἱ κελήοντες, pro κελήοντες, clamantes, la- trantes: vel dicemus à praterito medio, κέκλαχα, fieri praesens, κελήω, unde particip. praesens, κελήων, ὅτιος, in plu. ἢ κελήοντες. Vid 2. 5. 20.

κέραια, perficio. Futur. κερῶ, 53. 1. medium, κερύμεν, 94. 27. & 95. 26. Inf. κερῶναι, & dialysi Ionica, 95. 37 κερῶναι, absolutum inf. Aorist. prim. actiuis, ἐκε- να, Attice, ἐκρηνα, 19. 32. Imperat. κέρηνον, quod & κέρηνον, κέρηναιτω, perfice, iat: secunda plur. κέρηνετε, perficite, tan- quam à κερῶναι, mutato priori, αι, in η: pro κερῶναι κερῶν- 35 ιατε, dicitur & κέραιον, ex utroque αι, reiecto.

¹ Λαγχαίω, sortitor, λαμβάνω, sumo: λαθῶ, lateo: ² μα- 1. 2 θῶ, disco, tempora sumunt a λήω, ³ λήω, ⁴ λήσω, 3. 4 ⁵ μαθήω.

¹ Hæc est veluti quedam exceptio regule de finitis in- 30 ῶ, quam assignauit 21a. 7. lege quæ in eum locum an- notauimus. ² Futur. λήω. Perfect. λέλαχα, & Attice, ἐλ- χα, sortitus sum. Aorist. scilicet ἐλαχον, (cum διὰ διελαχον, sor- titus sum) & poetice ἐλαχον, 179. 15. Opta λαχέμεν, λά- χεις, λάχαι, & Attica formatione λαχέιν, λαχέιν, λαχέιν, ut ποίω, pro ποιῶν, 109. 10. dicitur etiam poetice, 68. 37. λε- 35 λήχοιμι: sic in subiunct. λελήχω, pro λήχω, sortitus fuerō: ter- pl. λελήχωσι, sortiti fuerint. Inf. λαχέιν, hinc διελαχέιν, sor- titum esse. Par. λαθῶ, sortitus sumit quoque à κερῶναι, fut. med.

κακλήται.

κακλήσθ.

ἐκκλόν.

κλάζω, à κελῶ
χω & κλέζω.

οἱ κελήοντες

κέραια, à

κέραιον.

κέραιοναι.

κέραιον.

κέραιον.

λαγχαίω.

λαμβάνω.

λαθῶ.

μαθήω.

λελῶ, à

λέω.

ἐλῶ.

ἐλαχον.

λαχέιν.

λελῶ, à

λελῶ, à

à κερῶναι.

med. κληρώσμεν, *fortiar*, perf. pass. κληρώσμεν, ποται, απαι,
 hinc infinit. κληρώμεν: *sortito acceperisse*: Part. κληρώ-
 μένος, *sorte electus*. Aor. pri. ἐκληρώθην: partic. κληρώθεις.
 Præter. med. κληρώχα, *sortitus sum*, quasi ἀ κληρώ, 39. 34
 vel ἀ κληρώ, 108. 31. ³ A κληώ, *futur. κληώ*: med. κλη-
 μαι, κληή, & Doricè, pagina. 18. 11 atque 34. λαφύμασι
 ue λαφύμεν, λαφύ, *sum am, sumes*. Perfecti, aët. λήλαρα, &
 Atticè, 180. 24. ἔληρα: unde infin. ἔληρήναι: cum σὺ, συ-
 νελήρηναι, *conceperisse*. Particip. ἔληρως, *qui cepit*: hinc συ-
 νελήρως: ἡ συνελήρως, *que concepit*. Perfectum pass. λή-
 λημα, & ἔλημαι, *captus sum*: ἔλημαι, *assumptus est*.
 Part. λελημένος, & ἐλημένος, *deprehensus*: συνελημέ-
 νος, *captus, comprehensus*, Aorist. primus ἐλήρην. Infinit.
 ληρῆναι, *captum esse*. Participium, ληρῆς, *captus*: cum
 ὄπο, *in nominativo plurali*. ὄποληρῆναι, & Doricè, 18.
 11. ὄποληρῆναι, *interclusi*: sic in particip. perfecto, ὄπολη-
 ρημένος, *pro ὄποληρῆναι, interclusus*: ab Aoristo pri-
 μο, ἐλήρην, ἐλήρῃς, *fit futurum primum, ληρῆσμεν, ca-*
pīar. Aoristus secundus αἰήρην, 74. 28. ἔλαβον, ἔλαβες:
 hinc tertia Ionica 67. 6. ἔλαβον, *sumpsit*, pro ἔλαβες: pro
 ἔλαβες quoque poetæ dicunt, ἔλαβες, 179. 18. Imperativus,
 λάβε, & Atticè, λάβε, 178. 5. Subiunctivus, λάβω, λάβῃς,
 λάβῃ, & Jonicè 188. 23. λάβῃς, *capiar*. Infinit. λάβεῖν, Do-
 ricè, 18. 20. λάβῃν, & Aeolicè 19. 12. λάβῃν: Participium
 λαβών, *actus*. Aoristus secundus medius, ἔλαβον, ἔλαβε, 35
 ἔλαβετο, & poeticè, 179. 16. ἔλαβετο: pro ἔλαβον dicunt
 etiam poetæ 68. 38. ἔλαβον: hinc in Infinitivo. ἔλαβε-
 ῖν, pro ἔλαβον, *cepisse*. Particip. λαβόμενος, *qui cepit*. ⁴ Fu-
 turum, λήσω: medium. λήσομαι, λήσῃ, λήσῃται, *latebo, latebis,*
latebit, seu obliuiscar: participium, λησόμενος. Perfectum
 passivum, λήλησμαι, λήλησαι, λήληται, *absconditus, sum es,*
est. Infinitivus, λήλησθαι, *oblitum esse*. Participium, ληλῃμέ-
 νος, *oblitus*, pro quo Doricè nin a mutato, 18 11. inveni-
 tur ληλασμένος, ἀ λήδομαι, pro λήδομαι: unde & λήδεται, pro
 λήδεται, *in memor est*: in prima plurali perfecti, ληλάσμε-
 ναι, pro ληλήσμεναι, *obliti sumus*: & aoristus primus, ἔλα-
 ῖον: Infinitivus, λαδῖναι, & Ionicè 79. 1. λαδῖναι, pro,
 λαδῖναι, *oblitum esse*. Aoristus secundus, ἔλαδον, ἔλαδες, ἔ-
 λαδιν

ἀ κληρώ, vel
 κληρώ.
 λαφύμασι.
 λαφύμεν.
 λαφύ.
 ἐλήφα.

ὄποληρῆναι
 ὄποληρῆναι.
 ὄπο.

λάβεσσι.
 ἔλαβε.

λάβῃσι.
 λαβῖν.
 λαβῖν.
 ἔλαβετο.
 ἔλαβεσθαι.

ληλασμένος.
 λήδεται.
 ληλάσμεναι.

ληλῃμέν.

λαθόν, & poeticè. 68. 38. λάθον, ες, ε, latui, latuisti. it: op-
tatiuus, λάθουμι, λάθοις, λάθοι: subiunctiuus, λάθω: infi-
nitiuus, λαθεῖν. partic. λαθών, ὄλος, qui latuit: aorist. se-
cundus medius, ἐλάθουμι, & poeticè quoque, ἐλάθουμι:
unde in optat. ἐλάθοιτο, pro λάθειτο, oblitus fuerit, & in-
finit. ἐλάθῃσθαι pro λάθῃσθαι, obliuisci: rursus pro ἐλάθ-
ουμι, & ετο Iones reiecto augmento, & verso α in η λάθο-
ουμι, λάθῃς, λάθειτο, dicunt. nisi maius imperfectum esse, ἀ-
λάθοιμι. Perfectum medium ἐλάθησα, ἐλάθησας, ἐλάθη, latui,
illi, latuit. Plusquamperfectum, ἐλάκηθην, ἐλάκηθεις, ἐλάκηθαι,
& Ionicè, 182. 33. ἐλάκηθα, ἐλάκηθας, ἐλάκηθαι, oblitus e-
rat, yās, yat. tertia plur. ἐλάκηθαισαν. & Atticè 182. 20.
ἐλάκησαν, oblitus fuerant. Particip. ἐλάθων, ὄτος: hinc ad-
uerbium, ἐλάθως, latenter, sensim.⁵ De hoc, 215. 4.
¹ ὀλομαι, & syncope, ὀλω, puto. Imperfectum = ὀ-
λουμι. Futurum, ³ ὀλήσομαι, Aorist. ⁴ ὀλήθην ab ὀλο-
μαι.

οἶδα, nosti, ab ⁵ εἶδω, scio. Præteritum medium.
οἶδα, secunda persona, οἶδας, & Aeolice οἶδαδα dein-
de per syncopen, οἶσα. Est autem pleonasmus θα φα-
miliaris personæ in ε, ⁶ εἶσα. is, vel ibis: ⁷ ἴσα, eras: 8
παῖσα, aderas, adfuisi vel interfuisi: ἴπασα, dicebas, 9
vel dixisti: ¹⁰ ἐπιξίνοσα: eruperis: ¹¹ πίσα, biberis: ¹² ἴ-
σασα, vel ἴδασα, per η, noueras.

ὅς τις pro ὅς, qualis, potens, possibilis: ut ἰσ' ὅς τις, 12
pro ἰσ' ὅς, in quo, nam Ionice abundat particula τις. 13

ὀμνῶ & ¹² ὀμνυμι, iuro. Futurum ¹³ ὀμίσω, ab ὀμῶ, 14
Præteritum Atticum, ὀμώμοκα. 15

οὐθέν, pro ¹⁴ οὐδέν, nihil, nullum, Doricum, est ut ¹⁵
ὀξυθῆναι, pro ὀξυθῆναι, pro nihilo habeo, sperno. 16

¹⁶ ὀφείλω, debeo. Futurum: ὀφείλω, ab ὀφείλω: syn-
cope autem, ὀφλω. Futurum, ¹⁷ ὀφλήσω. Præteritum 18

¹⁸ ὀφληκα, Aorist. primus, ὀφλησα, Aorist. secundus, 19
¹⁹ ὀφλον. 1, 2

³¹ ¹ Vide 189. 3. ² Et absque syncope, ὀομαι, ὀου, ὀιτο: 3
tertia pluralis, ὀοντο, ³ Hinc Aoristus primus medius, ὀν-
ομαι, ὀντω, ὀνισατο, facta syncope, & reiecto augmen-
to οἶσατο, & rursus, soluta diphthongo, & geminato σ

οἶσσω. 3
ὀφλω. 3
ὀομαι. 3
οἶσατο. 3

ἐλάθοιτο.

ἐλάθεισθαι.

λήθετο.

ἐλάθηθαι.

ἐλάθησθαι.

1. 2

οἶμαι.

2. 4

οἶμι.

οἶσσω.

οἶσθην.

σα adiecti-

οἶ Acolica.

οἶσα.

οἶσπ.

οἶσπ.

π Ionica a-

bundat.

οἶμινα, ab ο-

μῶ.

οἶμω.

οἶσθην.

οἶσθην.

οἶσθην.

Doricè.

οἶσθην &

syncope.

οἶσθην, ab ὀρεα

οἶσθην & ο-

φλω.

οἶσθην.

οἶσθην.

διατατο.

διατατο.

διατατο.

παρθενα.

αυτοτα.

αυτοτα.

αποτατο.

αυτο.

αυτο.

αυτο.

αυτο.

- διατατο, putavit: sic participium διατατο, ratus: sic & praescens, διατατο, & participium, διατατο. 4 Perfectum, διατατο, αφοτα, ωνται, unde αφοτα, αφοτα, αφοτα: tertia pluralis. αφοτα, putaverunt, arbitrati sunt: infinitivus, αφοτα, 5.6 putasse. Vide 253.31. 6 Quere 199.30. 7 De αφοτα, & 7 αφοτα, habes, 196.33. 8 Componitur ex παρθε, & αφοτα. 8 Vide 200.1. 10 Est aoristi secundi subiunctum, α αφοτα, bi- 10 bo: sed quasi α αφοτα. unde aorist. secund. αφοτα, ut suo lo- 11 co dicitur. 11 Secunda persona plusquamperfecti, ab αφοτα, 254.2. Penultima verò in αφοτα, scribitur per α προη, 10 quadam analogia ad primam personam Atticam, αφοτα, 10 quae per α quoque scribitur, ut habes, 182.18. 12 Ab αφοτα 12 αφοτα, αφοτα, imperfectum, αφοτα, αφοτα: cum αφοτα, 15 αφοτα, & poetice servato & prepositionis αφοτα, 69.12 αφοτα, 15 iurabas. Imperativus, αφοτα, & apocope αφοτα, iura: 15 sic αφοτα, pro αφοτα, praebere coniunctum, α αφοτα, Infiniti- 15 nus αφοτα, iurare: participium, αφοτα, αφοτα, αφοτα, iu- 15 rantes. Ab αφοτα, imperfectum, αφοτα, αφοτα, αφοτα, ac- 15 cipitur pro Aoristo secundo, id est, iureiurando me a- 13 strinxi, astrinxisti, astrinxit. 13 Poetice αφοτα, αφοτα, & 20 Attice 189.6. αφοτα, iurabo, iurabis, videtur futurum se- 20 cundum medium, ab αφοτα: quamvis Clenardas, 108. 20 31. dixerit, tertia coniugationem circumflexorum 25 non agnoscere futurum secundum: quod verum est in his 25 auctoribus, qui prosa oratione scripserunt: at poetae ni- 25 hil non sibi permissum arbitrantur: possunt tamen de- 25 ducere, αφοτα, quasi ab αφοτα, futurum, αφοτα, medium α- 25 φοτα, 94.16. A futuro αφοτα. Aoristus primus αφοτα, 30 αφοτα, αφοτα, iuravi, iuravisti, iuravit: tertia pluralis 30 αφοτα. Perfectum αφοτα, 53.8. unde Atticum, αφοτα, 30 14 ne, 179.26 14 De hoc 39.29. 15 Hinc participium per- 30 15 fectum passivum, αφοτα, contemptus, nihili habi- 30 tus. Augmentum non habet, quod simplex ab α diphthon- 30 go inmutabili incipiat. 16 Vide 185.22. 17 Ab αφοτα, sunt 35 17 qui haec tempora referunt ad αφοτα, quod ab αφοτα, unde 35 18 est formatum, tempora mutatur, 214.7. 18 Infinitivus, 35 19 αφοτα, damnatum esse Particip. αφοτα, obnoxius. 19 35 Opt. αφοτα, Infinit. αφοτα. Particip. αφοτα, αφοτα, accusatus. 35 Dicitur

Dicimus & in hoc Aorist. secund. ὤφειλον, ὤφειλες, ὤφει-
 λει, ab ὀφείλω, 108. 31. & ὤφειλον, ὤφειλες, ὤφειλεν, ab ὀφείλω,
 74. 38. & Jonice, deposito augmento, ὄφειλον, ὄφειλες, ὄφειλε,
 debui, isti, it: sursumitur & pro adverbio optandi, ὤφειλον,
 5 ὤφειλοι, seu ὄφειλοι, utinam ego: & utinam illi, in tert. plur.
 ὤφειλες, ὤφειλες, seu ὄφειλες, utinam tu: ὤφειλεν, ὤφειλε, seu
 ὤφειλεν, utinam ille: cum significacione optationis, etiam
 personarum indicationem habet.

Ὀνομ., perco, perdo: siue ὀνομα, unde & passivum, ὀνο-
 10 μαι, pereco: in præterit. med. ab ὄλω, ὄλα, Attice 179. 29.
 ὄλωμαι, perdis. Aorist. secund. ὄλον: med. ὄλομαι, ὄλε, ὄλε-
 σαι: tert. plur. ὄλοντο, sine augmento, ὄλοντο, verecni. Op-
 tat. ὄλομαι, ὄλομαι, ὄλομαι: tert. plur. ὄλοντο, & Ionice 87.
 2. ὄλοιστο, pereant. Subin. ὄλοισαι, ὄλα, & Ionice 82. 30. ὄλα-
 15 μαι, sis perditus, pereas: sic in præsent. ὄλομαι, ὄλα, & Jo-
 nicè ὄλομαι.

Πάχω, patior. Futur. ¹ πείσομαι, patiar, pro πείσομαι,
 n in ei à πείσω: at πείσομαι, parebo, aut credam, a πείθο-
 3 μαι, parco. Aori. secund. ² ἔπειθον, à πείθω. Præterit. med. ⁴
 20 πείποιθα, à πείθω, laboro: unde præteritum, ³ αἰτι. πεί-
 5 ποισα: medium. πείποιθα, & pleonasmō literæ θ, ⁴ πείποιθα
 Participium, ⁵ πείποιθός, πείποιθός.

Πίπω, cado. Futur. πείσομαι, ⁶ Doricè vñtatum est
 pro πείσομαι à πείπω. Dore enim futura circumfle-
 25 ctunt in omni coniugatione, pro πείπω, dicentes πεί-
 8.9 σω, unde futu. medium, πείσομαι. Præterit. ⁷ πείπωκα, à
 11 πείπω. Aorist. prim. ⁸ ἔπεισθα. Aorist. secund. ⁹ ἔπεισας, à
 πείσσω: at ἔπεισας, tertia pluralis & aoristi primi, pro
 ἔπεισσαν, per syncopen, vt ¹⁰ ἔπεισαν, ἔπεισαν, steterunt.

30 ¹¹ Πίνω, bibo. Futurum, πίνω. Præteritum, ¹² πίνω-
 16 κα, à πίνω Aorist. secund. ¹³ ἔπινον, à πίνω. Imperat. ¹⁴ πίνε.
 nam legitimum πίνω, adsciscit pleonasmū syllabæ θι,
 πίνεθι, deinde crasi, n in i longum fit πίνεθι, ¹⁵ Futurum
 secundum medium, πίνωμαι, pro ¹⁶ πίνωμαι, vt φείσομαι
 35 & ἔδομαι, edam ¹⁶ Πυνθάρομαι, interrogo. Futur. πυν-
 18 θάρωμαι. Aoristus secundus medius, ¹⁹ ἐπυνθάρην, a ²⁰ πυν-
 21 θάρωμαι. Præteritum passivum, ²¹ πίνωμαι, pro πίνω-
 22 μαι: vt etiam ²² ἀφυκτος, inevitabilis, pro ἀφεικτος,
 elidendo

ὤφειλεν.

ὤφειλον:
 ὄφειλον.

Appendix.

ὀλλύω siue

ὀλλυμαι, ab

ὀλλω.

ὄλοντο.

ὄλοιστο.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

ὄλοισαι.

elidendo : ex diphthongo.

ᾠεῖν.

ᾠεῖξω.

ᾠεῖσσι.

Duplex fu-

turum in

quarta con-

iugatione,

ξω, & σω.

παθῶ.

παθῶσι.

παθῶσι.

παθῶσι.

ἀπᾶν.

ἀπᾶν.

23

24

25

1

2

3

4

5

9

²³ Πέειν, facio. Futurum, ᾠεῖξω. Præteritum, ᾠεῖξω : sed ᾠεῖν, vendo. Futurum, ᾠεῖσω. Præteritum, ²⁴ πῖεερα. ²⁵ Sunt vero in quarta coniugatio. ne. quæ eadem significatione, tamen duplex habent, futurum, ἀπᾶν, rapio, ῥαπῶ, porto : ὕπνῶ, dormito : παῖξω, ludo : σαλπῶ, buccino : ξω & σω.

A παῖσμαι, παῖσι, παῖσται, participium παῖσθαι, passivus, παῖσθαι ἀγαθὰ beneficia accipiri. ² Ab ἵπαδοι, ἵπαδοι, ἵπαδοι, optat. παῖδοιμι, παῖδοι, παῖδοι : secund. plur. ¹⁰ lis παῖδοι : subiunctivus, παῖδοι, παῖδοι : prima plur. lis, παῖδοιμι, & poetice 188. 24. παῖδοιμι, patiamur : infinitivus παῖδιν & Ionice. 79. 22. παῖδιν, pati. Participium παῖδιν, passus, latus. Ab aorist. ἵπαδοι, fit παῖδοι, præsens idem, quod παῖδοι, futurum παῖδοι, perfect. παῖδοι.

Ionice. 131. 8. παῖδοι : Participium. παῖδοι, crasi 131. 11. παῖδοι, passus. ἢ παῖδοι, passa. ³ Et passivum παῖδοι : in secunda plurali παῖδοι. Syncope παῖδοι, idem, quod παῖδοι, id est, laborastis : plusquamperfectum παῖδοι, ἦτο, ἦτο. unde reiecto augmento, fit ter.

tia pluralis Ionica 86. 16. παῖδοι, pro ἵπαδοι, laborabant, vel laboraverant, ⁴ Infinitivus παῖδοι, pati,

⁵ In plur. παῖδοι, παῖδοι : hinc adverbium, παῖδοι, ὅπως, cum affectu. ⁶ Possemus quoque dicere, esse futurum secundum medium, ἀπᾶν, et Aoristus secundus, ²¹ παῖδοι, Terminatione vero cum futuris secundis conveniunt huiusmodi Dorica futura prima vocis actiue & Mediæ, idque per omnes modos & participia tertiorum

barytonorum circumflexorum & inui, præterquam in subiunctivis, in quibus Dorica flectendi ratio à Theocriti interprete locum non habere dicitur. Porro Doræ in huiusmodi futurorum terminationibus pro & nō raro usurpant : dicunt enim, παῖδοι, & παῖδοι, eadem.

Vide 18. 21. huius infinitivus παῖδοι, & Ionica dialysi 95. 31. παῖδοι, casivum esse. In crebro vsu sunt hæc Dorica Futura apud poetas, & præcipue apud Theocritum : hinc ἀῖξω, ἀῖξαι, pro ἔξω, ἔξαι, ducam, ducet, ab ἀῖξω, ἀῖξαι, rapiam, pro ἀπᾶν, vel ἀπᾶν, 65. 7.

sed

sed

sed non dicetur, ἀρπασῶ, nam Diores futura pleraque in
 per ξο effervunt, 94.2. hinc καθίζω, pro καθίσω, sed cō,
 & in aurislo primo, καθίζω, pro καθίσω, a καθίζω, sed cō:
 γαλαξίω, pro γαλάω, & in aurislo primo, γαλαξί, rīsit pro
 γαλασσί, a γαλάω, at id non semper observatur: dicunt e-
 nim δαῶν, δαβω, pro δάω, 123.12. non autem δαξῶ: sic
 κλαυσιμῶ, siue κλαυσίμω, κλαυσῶ, κλαυσιται, a κλαίω:
 futurum κλαύσω, 187.29. & 189.34. νομισῶ, πασάω,
 10 pro νομισῶ, a νομῶ. δισσῶ, διαδισῶ, διαδισῶ, διαδισῶ, διαδισῶ,
 bis, διαδισῶ, pro δισσῶ, ei, ei, ubi quoque a propositum
 est, 18.11. ab ὁρῶ siue ὁρῶ, ὁρῶ. Tertia pluralis Dori-
 ci futuri non ὦν, ut futurum secundum, sed in ὦν desi-
 nit: λαξῶν dicunt, pro λαξῶν, αλῶν. Vide 66.13.
 7 Plusquamperfectum, ἐπιπῶνεν, excideram tertia plu-
 15 ralis ἐπιπῶνεν, & Atticè, 132.20. ἐπιπῶνεν. Par-
 ticipium, πῶνεν, ὦν: & syncopè siue Jonica formati-
 one, 131.8. πῶνεν, ὦν: a πῶνεν, ὦν: πῶνεν, ὦν, &
 ἀπενῆ, siue 132.31. πῶνεν, lapsus. 8 Atque ὦνεν,
 cecidi, a πῶνεν: vel est syncopè, pro ὦνεν. Sine augmē-
 10 to, πῶνεν, πῶνεν, πῶνεν, cecidi, cecidisti, cecidit, & πῶνεν, πῶνεν
 erunt: tam ὦν, ὦνεν, ὦνεν, ὦνεν, ὦνεν, ὦνεν, ὦνεν, ὦνεν,
 incidit, cum ὦν, ὦνεν, ὦνεν, & porticè reiectio a & muta-
 10 in litteram sequentem π, 69.23. καπῶνεν, καπῶνεν,
 καπῶνεν, decidit, corruvi, corruisti, corruvit. Ab ὦνεν, im-
 25 peratius ὦνεν, πῶνεν: tertia pluralis, ὦνεν, deci-
 dunt. Infinitivus πῶνεν, & ὦνεν 79.22. πῶνεν, cecidisse.
 Participium πῶνεν, ὦνεν, lapsus, prostratus: πῶνεν,
 strati iacentes, 10 De hoc 243.37. Infinitivus πῶνεν,
 30 Atticè & Doricè, 79.1. πῶνεν, bibere. 11 Plusquam-
 perfectum ὦνεν, ὦνεν, ὦνεν, potus, seu ebrī-
 12 us, eram, eras, erat. Participium πῶνεν, qui bibit. 13
 Infinitivus πῶνεν, Jonicè, 79.22. πῶνεν, bibisse: participi-
 14 um, ὦνεν, qui bibit: ὦνεν, ὦνεν, que bibit. 14 Atque
 31 ὦνεν, ὦνεν, 130.19. & per apocopen, πῶνεν, bibe. 15 Vide
 191.31. & 253.33. 16 A πῶνεν tamen reperitur infini-
 tivus πῶνεν, bibiturum esse.
 17 Non sequitur regulam finitorum in ὦν, & ὦνεν,
 assigna-

καθίζω.
 καθίζω.
 γαλαξί.
 δαῶν.
 κλαυσίται.

νομισῶ.
 διαδισῶ.

λαξῶν.
 ἐπιπῶνεν.

πῶνεν.
 ὦν.
 πῶνεν.
 ὦν.
 πῶνεν.
 ὦν.

καπῶνεν.

πῶνεν.

πῶνεν.
 πῶνεν.

πῶνεν.

πῶνεν.

πῶνεν.

πῶνεν.

πῶνεν.

assignatam à Cleonardo, 214. 7. vide quæ in eum locum annotavimus. Huius imperfectum, $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$, & deposito augmento, $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$, audiebam.

- 18 1^a Secunda persona $\pi\omega\delta\alpha\iota$, & Ionice, 82. 30. $\pi\omega\delta\alpha\iota$,
 19 audies. Participium, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, percontaturus. 19 Poetice $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$, hinc optativo $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, intelligat, & in
 subiunctivo $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, audiant. Contra detracto omni
 augmento, dicitur $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$, ω , $\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, tertia plural. $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$,
 pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, audierunt. Imperativus $\pi\omega\delta\alpha\iota$, crede, conce-
 de, Dorice, 18, 21. $\pi\omega\delta\alpha\iota$, et retractio accentu, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$,
 10 sciscitare. Optativus $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$, $\pi\omega\delta\alpha\iota$, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, intelligerem, in-
 telligeres, intelligeret, tertia plural. $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, & Ionice
 86. 16, & 87. 2. $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, intellexerint: & rogauerint. In-
 finitivus $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, audivisse, accepisse. Participium $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$,
 sciscitatus edoctus. 20 Hoc poetae pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\mu\alpha\iota$ v-
 15 surpant: hinc secunda persona Ionica. 82. 30. $\pi\omega\delta\alpha\iota$ pro
 $\pi\omega\delta\alpha\iota$, nosti, cognoscis: tertia imperfecti sine augmento,
 $\pi\omega\delta\alpha\iota$, pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, audiebat: tertia plu. presentis opta-
 tivi Ionice, 86, 28. 87. 2. $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, audirent, pro
 21 $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$: & participium $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, interrogans. 21 Ter-
 tia $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, nonit, scit, tertia plusquamperfecti, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$,
 20 sine 1, 182. 23. pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, audierat. 22 De hoc 231. 12. 23
 22 Atticum est pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, 17. 20. Ionice mutato α in η , 18.
 22 η dicitur $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$: $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$ $\tau\alpha$ $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$ $\tau\alpha$
 24 $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, res administrare. Passivum $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$. Im-
 perfectum $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, conficiebar. 14 Est etiam $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$,
 25 η , terminavi, pro $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, per syncepen, à $\pi\omega\delta\alpha\iota$
 25 25 Pauca quædam alia his similia enumerantur 65.
 3. $\pi\omega\delta\alpha\iota$ vero communiter facit $\pi\omega\delta\alpha\iota$, (unde in Aori-
 sto primo passivo, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, lusus est: in participio $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$,
 30 $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, illusus: in futuro primo passivo, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, lude-
 tur) & Atticè $\pi\omega\delta\alpha\iota$ 65. 3. unde in Aoristo primo infi-
 nitivi $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.
 $\pi\omega\delta\alpha\iota$, coquo, pinso, mollio: futurum $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, à $\pi\omega\delta\alpha\iota$, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$,
 $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, prim. $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$: participium, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$. Communiter
 dicitur $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$: infinitivus $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, & Ionice. 79. 1 $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$,
 sibi vendicare.

P^oss. 1. o. Futurum $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, & $\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$, à $\pi\omega\delta\alpha\iota$. Præteri-

tum

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

Appendix.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

$\pi\omega\delta\alpha\iota\sigma\kappa\alpha\iota$.

rum, ἰππύνα. Aoristus secundus actiuus ἰππύνη, à
 ἰππύνα: aut secundus passiuus à ἰπύνα, 2 etiam si ἰπύνα, cir-
 cumflexum definit in ᾠ purum. Composita sunt,
 ἰππύνα, in fluo: διαπύνα disfluo: per geminum π 3 nam
 5 ut augmentum syllabicū duplicat π, ita & præpo- 3
 sitio finita in vocalem, ἰπύνα, verbum: πῖπύνα aduer-
 bium: ἰπύνα, rumpo: καταπύνα, dirumpo: πῖπύνα, ru-
 pisse: πεπῖπύνα, circumdidisse: proinde καταπύνα, cata-
 racta: fit à verbo, ἰπύνα, tundo, καταπύνα, collido: sed
 10 καταπύνα (nam vtrunque inuenitur) venit ab ἰ-
 πύνα, tundo: καταπύνα, collido: per vnum π pro quo &
 ἰπύνα, dicitur, vnde καταπύνα, confringo. nam ἰπύ-
 να, confringo, collido, à ἰπύνα.

per geminum
in compositis

καταπύνα,
sive καταπύ-
να, unde
ducatur.

4 Πύνα & ἰπύνα, rumpo. Futurum, 5 ἰπύνα à πύνα.
 15 Aoristus secundus passiuus, 6 ἰπύνη, rumpi. Præte-
 ritum med. 7 ἰπύνα, pro ἰπύνα: siquidem hoc verbum,
 pro capit sæpe ᾠ: sic ἰπύνα, dirupi: διαπύνα, diru-
 ptus, ut etiam dicitur ἀπύνα, pro ἀπύνα, defensor.

4.5 ἰπύνα &
6 ἰπύνα &
7 ἰπύνα.

pro πύνα.

8 Πύνα, & ἰπύνα, valeo. Futurum. 9 πύνα à 10 πύ-
 20 να, Præteritum actiuum, ἰπύνα, passiuum 11 ἰπύμεν,
 Plusquamperfectum, ἰπύμεν, imperatiuum, ἰπύνα,
 ἰπύνα: vale, valeat. Infinitiuus, ἰπύμεν.

8.9 διαπύνα,
10 διαπύνα,
11 ἀπύνα.
ἰπύνα &
ἰπύνα &
ἰπύνα.

De hac 186. 28. A πύνα imperfectum ἰπύνα, ἰπύνα, ἰπύνα
 25 & πύνα, absque augmento, subiunctiuus πύνα, πύνα, πύνα, & po-
 eticè 239. 14. πύνα, fluat. 2 Dicit etiam si πύνα & c. quia, 108
 31. visus fuerat innuere, huiusmodi verba distulit auri-
 sto secun. futuro secundo, & præterito medio. Potest
 & hic aoristus ab A. olico πύνα, vale & futurum πύ-
 30 να, deduci. ab eo aoristu: secundus actiuus esset ἰπύνα, ut
 ἰπύνα, à πύνα, 78. 34 pass. ἰπύνα, ἰπύνα, ἰπύνα, fluxi,
 fluxisti, fluxit hinc subiunctiuus, πύνα, πύνα, πύνα, fluxe-
 ro, is, it: prima plur. πύνα cum πύνα, παπύνα, &
 35 poet. cè, 69, 7. παπύνα, perfluamus: infinitiuus πύνα,
 emanasse, fluxisse, particip. πύνα, qui fluxit, futurum se-
 cundum, πύνα, πύνα, πύνα, disfluā, es, et. 3 Vide 171
 27. Sic etiam a priuatiuum, atque alie particule in voca-
 lem finitæ, quando in compositione ante π locum habent

καταπύνα.

a in compo-
sitione ante π

cum $\dot{\alpha}\tau\acute{o}$, $\dot{\alpha}\tau\acute{o}\beta\iota\sigma\tau\iota$, extinxit, sine augmento, $\sigma\beta\iota\sigma\tau\alpha$, $\sigma\beta\iota\sigma\tau\epsilon\varsigma$,
 $\sigma\beta\iota\sigma\tau\iota$, tertia plural. $\sigma\beta\iota\sigma\tau\omega$: infinitivus, $\sigma\beta\iota\sigma\tau\alpha\iota$, extinxisse.
 Aoristus primus passivus, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\mu$, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$, ex-
 tinctus vel mortuus sum, es, est: subiunctivus, $\sigma\beta\iota\sigma\tau\omega$,
 $\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, $\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$: infinitivus. $\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$, cum $\dot{\alpha}\tau\acute{o}$. $\dot{\alpha}\tau\acute{o}\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$ -
 $\mu\epsilon\iota$, extingui, suppressi. futurum primum passivum, $\sigma\beta\iota$ -
 $\sigma\tau\eta\sigma\mu\epsilon\iota$, extinguar. Pro $\sigma\beta\iota\sigma\tau\omega$, dicitur quoque $\sigma\beta\iota\sigma\tau\omega$: per-
 fectum, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\alpha$. particip. $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\varsigma$: cum $\dot{\alpha}\tau\acute{o}$, $\dot{\alpha}\tau\acute{o}\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, ex-
 tinctus.³ Prior opinio verior videtur, quod posterior re-
 pugnet ei, quod dixit. 109.5. & 113.7. 4 Passivum $\epsilon\iota\sigma\beta$ -
 $\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$, imperfectum, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\mu$: tertia pluralis, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$, & po-
 eticè augmento positione producto, 179.15. $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$, i-
 bant. Aoristus secundus activus, $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$, (ut $\dot{\epsilon}\rho\upsilon\gamma\eta$, à $\kappa\iota\upsilon$ -
 $\gamma\eta$:) medius $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta\mu$, tertia persona $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$, syncope, ac
 deposito augmento $\sigma\tau\eta$, concitatus est, proruit. Alii vo-
 lunt dictum pro $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$, in plusquamperfecto passivo, de-
 posito omni augmento. Vide 183.11. 5 De hoc 184.22. si-
 ne augmento est $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha$, $\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$, $\sigma\iota\upsilon$, fugavi, isti, it: partici-
 pium, $\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$, cum $\dot{\sigma}\eta$, $\dot{\sigma}\eta\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$, & poetice 276.1. $\dot{\sigma}\eta\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$ -
 $\alpha\iota$, exhortatus. aoristus primus medius, $\iota\sigma\iota\upsilon\alpha\iota\mu\epsilon\iota$, & $\sigma\tau\eta$ &
 deposito augmento $\sigma\iota\upsilon\alpha\iota\mu$, $\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$, $\sigma\iota\upsilon\alpha\tau\eta$, irruvi, isti, it: im-
 perativus $\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$, $\sigma\iota\upsilon\alpha\delta\omega$. & syncope, $\sigma\iota\upsilon\delta\omega$, concitetur.
 6 Ab $\iota\sigma\tau\eta\mu$, $\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, $\iota\sigma\tau\eta$, id est, cum impetu motus sum,
 es, est, ducitur particip. $\sigma\tau\eta\varsigma$, concitatus. 7 Huius im-
 perfectum, $\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$. $\iota\sigma\tau\eta\varsigma$: hinc tertia Ionica, 97.5. $\sigma\tau\eta$ -
 8 $\tau\eta\mu$, libabat. 8 Hinc aor. pri. $\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, $\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, $\iota\sigma\tau\eta$,
 sine augmento $\sigma\tau\eta\varsigma$, $\sigma\tau\eta\varsigma$, $\sigma\tau\eta$, libavi, isti, it: impe-
 rativus $\sigma\tau\eta\varsigma$: subiunctivus $\sigma\tau\eta\omega$, $\sigma\tau\eta\varsigma$: infinitivus,
 $\sigma\tau\eta\omega$: participium, $\sigma\tau\eta\omega$. Aorist. prim. med. $\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$
 in fin. $\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$, inducitur facere: perfectum passivum, ι -
 $\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$: tertia persona, $\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, transactum est: aoristus
 primus, $\iota\sigma\tau\eta\mu$, sacrificio placatus sum: $\iota\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$
 9 $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$, factæ induciæ. Sic $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta\mu\epsilon\iota$, candidus, pro $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$:
 $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$, pro $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$, abi in malam rem, ab $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$: & sim-
 plex $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$, peri, atque in imperat pass. $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$, abi, peri, ab ei-
 &, siue $\phi\epsilon\tau\epsilon\chi\eta$, pro quo Acoles $\phi\epsilon\tau\epsilon\chi\eta$ dicunt: deinde per
 apharesim $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$. A $\phi\epsilon\tau\epsilon\chi\eta$, corruo po: (ut hoc obiter dica-
 tur) futurum $\phi\epsilon\tau\epsilon\chi\eta$, 53.1. perfectum, $\phi\epsilon\tau\epsilon\chi\eta$, 71.14. pas-
 sivum

 $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta\mu\epsilon\iota$ $\iota\sigma\beta\iota\sigma\tau\eta$ $\sigma\tau\eta$ $\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$
 $\dot{\sigma}\eta\sigma\iota\upsilon\alpha\iota$ $\iota\sigma\iota\upsilon\alpha\iota\mu\epsilon\iota$
 $\sigma\iota\upsilon\delta\omega$ $\sigma\tau\eta\mu\epsilon\iota$ $\sigma\tau\eta\varsigma$ $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta\mu\epsilon\iota$
 $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$
 $\dot{\alpha}\tau\epsilon\chi\eta$

5 *ἴκλινται, ἴκλινται, 85.7. hinc particip. ἴκλινται, interemp-*
tus. Et pro ἴκλινται, Acoles dicunt, ἴκλινται, ἴκλινται, ἴ-
κλινται: sic à μίεσθαι, ἴκλινται, μίεσθαι, μίεσθαι, μίε-
σθαι, μίεσθαι, μίεσθαι, sortitus sum, es, est, pro μίεσ-
σθαι, μίεσθαι, μίεσθαι, quod Et μίεσθαι, μίεσθαι,
 10 *μίεσθαι: Et rursus pro eodem μίεσθαι, μίεσθαι, μί-*
εσθαι. Unde participium, μίεσθαι, factum, paratum:
Ab ἴκλινται Et μίεσθαι in infinitivo ἴκλινται, μίεσθαι, ac-
centu in antepenultima, 19.32. sic τίτρεται, pre τίτρεται,
 15 *à τίτρεται. τίτρεται. τίτρεται, id est, infesto, sum molestus. sed*
redcamus ad φθείρω: huius perfectum medium ἴκλινται,
corrupti, 93.33. aoristus secundus actiuis ἴκλινται, 74.36.
passiuis ἴκλινται, per y participium φθείρω, inde corrup-
tus. Pro φθείρω, futuro verbi φθείρω, Acoles dicunt φθείρω,
 20 *φθείρω, φθείρω, vastabo, vastabis, vastabit, 63.27. Et*
209.35. sic ab εἶρω, idem quod φθείρω, futurum ἴκλινται pro
ἴκλινται, unde aoristus primus sine augmento ἴκλινται, ἴκλινται, ἴκλινται:
cum ἴκλινται, ἀντίκλινται: Et poeticè seruato 69.21. ἀντίκλινται, cor-
 25 *ruptis. sic à κίεω, tondeo, μ. κίεω. Acolicè κίεω: unde aori-*
stus primus κίεω, totondi: in finitiuis κίεω, totondisse.
à futur. κίεω, in finitiuis κίεω, Et Ionicè, 75.36. κίεω,
transiit esse. ab ἀέω, coarctio, μ. ἀέω, Et ἀέω coarctatio:
 30 *aoristus primus ἀέω: imperatiuis, ἀέω, adapta. à κίεω,*
sum, adipiscor, nanciscor, incido: μ. κίεω, Et κίεω,
 35 *adipiscor: aoristus primus κίεω: in secunda plurali,*
κίεω, incidistis: tertia κίεω, inciderunt, cum in,
κίεω, offenderunt: Participium κίεω: cum in,
κίεω, incidens. Vide 72. 7. participium aoristi
primi passiu κίεω, adeptus. 11 Vide 238.30. 11 Com
 30 *ponitur ex ου (pro quo Atticè ου in compositis, 144.5. 11*
Et ου, cuius inflexionem habes, 200.15. 12 Pro ου,
 35 *ου, ου, ου: Attici dicunt ου, ου, ου, ου,*
ου, ου, ου, ου, intellexi, intellexisti, intellexit: atque ου,
ου, ου, ου, ου, 180.17. communiter verò
 35 *ου, ου, ου, ου. 13 De hoc 175.6. 14 Qua-*
re ita mutetur, vel elidatur, docuimus, 78 Et 10. 14 In compo-
17. Idem ferme iudicium de ου in ου, cum poeticè a fi-
nali deperdito, praeponitur consonantibus, veluti 69.

ἀρχ
 ἀρχ
 ἀλλ
 ἀμρ
 ἀμμ
 ἀμπ
 ἀμρ

ἀνακ
 ἀναχ
 ἀναλ
 ἀναβ
 ἀναμ
 ἀναπ
 ἀναρ

pro

ἀγκλειτος.

ἀγκονος.

ἀγκυρες.

ἀγκυράζω.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

ἀγκυρα.

36. & 70. 7. attigimus: nam ante κ & χ, mutatur in γ:
 ante λ, in λ: ante β, μ, π, ρ, in μ, ut ante κ, ἀγκλειτος, pro
 ἀγκλειτος, reuoco: ἀγκλειτος pro ἀγκλειτος, enixus, reclinans,
 ut τύψαι, 79. 36. ab ἀγκλειτος, ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος-
 σαι, suspendens, ut τύψαι 79. 36. ab ἀγκλειτος, sed tan-
 quam ab ἀγκλειτος, μ. α. α. Aoristus primus ἀγκλειτος:
 tertia plural. ἀγκλειτος, suspendendum: participium aor-
 istii primi passivi, ἀγκλειτος, pendens, ἀγκλειτος pro ἀ-
 γκλειτος, discutio, discerno, ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, pro a-
 γκλειτος, huc etiam referri possunt ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος,
 iactator: ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, minister: atque hinc ἀ-
 γκλειτος, ἴδω, ministra. & ἀγκλειτος, ὦ, diligens sum: sic
 π. ἀγκλειτος, quasi ἀγκλειτος, infatigabile. Ante χ, ἀγκλειτος,
 pro ἀγκλειτος, relaxo, remitto. Ante λ, ἀγκλειτος, pro ἀγκλει-
 λω, euerto, soluo, relexo: unde ἀγκλειτος, Ionicè 67. 5.
 pro ἀγκλειτος, soluebat: & ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, soluens.
 ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, & hoc pro ἀγκλειτος, collegi: aorist.
 secundus sine augmento, ab ἀγκλειτος, unde & in aoristo
 primo infinitiui actiui, ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, collegisse.
 Ante β. ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, ascendo, unde ἀγκλειτος, pro
 ἀγκλειτος, ascensio: ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, ascensor: ἀγκλει-
 τος, accessus, accessibilis: τα ἀγκλειτος, gradus: ἀγκλειτος,
 ἀγκλειτος, & istud pro ἀγκλειτος, reiecit, sursum iecit: ao-
 ristus secundus, ab ἀγκλειτος: sunt qui legant ἀγκλειτος:
 ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, alte, ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, &
 ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, procrastinatio, mora: ἀγκλειτος-
 ρος, pro ἀγκλειτος, dilator operum, procrastinator: ἀγκλει-
 τος, reclamantes, exclamantes, pro, ἀγκλειτος, &
 istud per crasim, pro ἀγκλειτος, ut simplex βωσας pro
 βωσας, 103. 20. sic in appositione, ἀγκλειτος, seu ἀγκλειτος-
 σι, 24. 6. pro ἀγκλειτος, ad altaria. Ante μ, ἀγκλειτος,
 pro ἀγκλειτος, peniteo: ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, simul, una:
 ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, permixtum, promiscuum: ἀγκλειτος
 pro ἀγκλειτος, immiscens: ab ἀγκλειτος, sed tanquam ab
 ἀγκλειτος, 211. 8. & in appositione, ἀγκλειτος, pro ἀγκλειτος, per
 magnam, ἀγκλειτος, ἀγκλειτος, in medio. Ante π, ἀγκλειτος,
 pro ἀγκλειτος, pœna recantare: aorist. primus infiniti-
 ui ab ἀγκλειτος, ἀγκλειτος, vibrans, pro ἀγκλειτος, &
 ἀγκλειτος

- istud pro ἀναπαύει, cum augmento poetico, 68. 37. est participium aoristi secundi ab ἀναπαύω: sic a simplici παύω fit παύων, vibrans, vel qui vibravit: ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quiesco: hinc in aristo primo imperativi mediū, ἀμπαύσασθε, requiescite, & verbalia τὸ ἀμπαύματος, quies, silentium: ἡ ἀμπαύσις, quies: ἀμπαύσειον, sedes. in qua quiescitur, pro ἀναπαύσασθε, ἀμπαύμα, ἀμπαύσις, & ἀμπαύσειον: ἀμπίτασι pro ἀνέπιτασι, ex-tende, aperi, ut τίθει, 76. 15. ab ἀναπτάνω, sed tan-
 10 quam ab ἀναπτίω 216. 29. ἀμπτές, pro ἀνέπτές, cecus, mutilatus: ἀμπτέω pro ἀναπτέω, amicio, implice: hinc ἀμπτέκω, pecco, erro, implicor: unde participium aoristi secundi, ἀμπτέκων, qui erravit, & verbale ἀμπτέκωμα, peccatum, inde dictum, quod implicet & inuoluet ho-
 15 mines: sic & ἡ ἀμπτέκω, error, peccatum: ἀμποι, pro ἀναποι, respirato: ἀμπάμβος, pro ἀναπάμβος, reuolans, subuolans: τὰ ἀμπάμβω, reuolantia: vide simplex πιά-
 20 ματος 264. 2. ἄμπωσις, pro ἀνέπωσις, uadosum aestuari-um: ἄμπωσις, (quo & oratores utuntur) pro ἀνέπωσις, reciprocatio aquae & recessus: hinc ἀμπωτίζω, ingurgito: & in appositione, ἀμπέδιν, pro ὡς πέδιν, per cam-
 25 pum: ἀμπίλαρος pro ἀναπίλαρος, per mare: ἀμπόλιν, pro ἀνὰ πόλιν, per urbem. Ante φ, ἀμφίεω, pro διαφίεω, sursum fero: ἀμφίρται, pro ἀναφίρται, sursum fertur: ἀμ-
 30 φυγία, pro ἀναφυγία: perpetuum exilium: & in apposi-
 35 tione, ἀμώϊν, pro ὡς φώϊν, per eadem: ἀμρυτὰ pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas. Ante δ, uerò, ante θ, ι, ο, & τ, quam-
 30 uis ἀνὸ perdat α finale, tamen manet inuariatum, tam in compositione, quam in casus appositione: ἀνδισαδής, pro ἀναδισαδής, arce: ἀνδύμα, pro ἀνὰ δύμα, uilla: τὰ ἀνδύμα pro ἀνὰ δύμα, flores: ἀνδύκτης, u, pro ἀνὰ δύκτης, genus laquei: ἀνδύχα pro ἀναδύχα, bifariam: ἀνδύκω δύνω, pro ἀναδύκω δύνω, ex fideiussione: ἀνδύνακας, pro ἀν-
 35 δύνακας, inter arundines, ab ἡ δύναι, ακας, arundo: ἀνδύεται, pro ἀναδύεται, imergit: ἀνδρίσκω, pro ἀνα-
 35 δρίσκω, resilio: ἀνέκωας, pro ἀνὰ νέκωας, per cadauera: ἀνέκωσις, pro ἀνέκωσις, exurge, aoristus primus, impera-
 35 iui actui ab ἀνέκωμι; μ. ἀνέκωσις: ἀνέκωσις, pro ἀνέκω-
 35 σις, φομεσι,

ἀμπαύομαι.

ἀμπαύσασθε.

ἀμπαύμα.

ἀμπαύσις.

ἀμπαύσειον

ἀμπτές.

ἀμπτέω.

ἀμποι.

ἀμπάμβος.

ἀμπωσις.

ἀμπωτίζω.

ἀμπέδιν.

ἀμπίλαρος.

ἀμπόλιν.

ἀμφίεω.

ἀμφίρται.

ἀμώϊν.

ἀμρυτὰ.

ἀνδισαδής.

ἀνδύμα.

ἀνδύκτης.

ἀνδύχα.

ἀνδύκω.

ἀνδύνακας.

ἀνδύεται.

ἀνδρίσκω.

ἀνέκωας.

ἀνέκωσις.

ἀνέκωσις.

ἀρχαῖα.
ἀρχαῖα.
ἀρχαῖα.

Poeticè ita faciunt
composita ex αἰ, ut
dicant.

καβ	} pro	καταβ
καβδ		καταδ
καβα		καταα
καβαχ		καταχ
καβα		καταλ
καβα		καταμ
καβα		καταπ
καβαφ		καταφ
καβαρ		καταρ
καβα		καταθ

καβδδ.

καβδδ' ἑσπε.

καβδδ' εἰς.

καβδδ' ἑσπε.

φορεῖ, percurro, peruado, assiduus sum: ἀρχαῖα pro ἀρχαῖα, de quo, 259. 15. ἀρχαῖα pro ἀρχαῖα, toleratum esse: vide simplex ἀρχαῖα, 293. 14. ἀρχαῖα pro ἀρχαῖα, per os: ἀρχαῖα pro ἀρχαῖα, extendo. τὸν ἄνθρωπον, quando poeticè quoque, & finali deperdito, præponitur consonantibus, ante aspiratas, φ, χ, mutatur in earum tenues π, κ: ante θ & γ, seruatur ipsum τ: ante alias mutas, & ante immutabiles λ, μ, ν, ρ, mutatur in consonam sequenti similem, nempe in β ante β, in δ ante δ, & sic de alijs: ante τ vero, ipsum τ prorsus deperit: sed exemplis res illustretur: ante β, καββαῖα pro καβαβαῖα: & istud pro καβαβαῖα, strauit, aoristus secundus absque augmento à καβαβαῖα in finitiuus καββαῖα, pro καβαβαῖα strauisse: & καββαῖα pro. 15
sternendo aptius, & huius comparatiuus, καββαῖα κώτερος, ad prosternendum aptior, qui aptius prosternitur: quibus & oratores utuntur. Ante δ, καβδδ' ἐξείπω, dormierunt duo, pro καβαδδ' ἐξείπω, 20
tertia dualis Aoristi secundi à καβαδδ' ἐξείπω, sed tanquam à καβαδδ' ἐξείπω: simplex δ' ἐξείπω aoristus secundus, ἰδ' ἐξείπω, & metathesi ἰδ' ἐξείπω: tertia dualis, reiecto augmento, δ' ἐξείπω, cum αἰ καβαδδ' ἐξείπω: & poeticè καβαδδ' ἐξείπω: καβδδ' ἑσπε, pro καβαδδ' ἑσπε, demersisse, aoristus primus infinitiui acti. à καβαδδ' ἑσπε. & in appositione, καβδδ' ἑσπε, pro καβαδδ' ἑσπε, pro virili parte: ἰδ' ἑσπε, 25
ως, τὴν δυνάμιν, ut δειν, 44. 15. καβδδ' pro αἰδ' ἑσπε, hoc in tunc non raro usurpatur, quum scilicet verba composita ex αἰ diuiduntur, atque inter præpositionem αἰ & uerbum simplex inscribitur particula δ: sine sola, siue cum alijs dictionibus: ut καβδδ' ἑσπε pro καβαδδ' ἑσπε, id est, strauit autem, aorist. secund. à καβαδδ' ἑσπε: καβδδ' εἰς, pro καβαδδ' εἰς, id est, collocauit uero, vide simplex εἰς, 220. 37. καβδδ' εἰς pro καβαδδ' εἰς, de filijs uero, aorist. secund. à καβαδδ' εἰς: καβδδ' ἑσπε, pro καβαδδ' εἰς, & pro est καβαδδ' εἰς, de traxerunt uero: 35

- vero : est aoristus secundus sine augmento, à καθάρια sed
 tanquam à καθάρω, et simplex αἶρω, ab ἔλω 233. 21.
 καθ' ἑπεί τοι κατίπαισι δέ, decidit vero, aoristus secundus
 à καταπίπαι sed tanquam à καταπιπίω, vide 271. 25. Ante
 5 η, κακῶν pro κατακῶν, pro quo etiam Homerus dixit
 κατακλίμην, cremare, aorist. prim. infinit. à κατακάζω, μ.
 κατακαύσω, aor. prim. κατίκαυσαι & κατίκηαι, 184. 23. unde
 de inf. κατακῶν, & Ionic. κατακλίμην, in prim. plur. sub-
 jun. κατακίωμαι, & poeticè, 188. 25. κακῶμαι, creme-
 10 mus. κακῶπιον pro κατακρίπαι, occultans regens : & in
 appositione κακῶμεν, pro κακῶμεν, circa verticem. Ante
 χ, κακχαρτος pro κατὰ χαρτος latibundus, verbale à κα-
 ταχαίρω, insulto : κακχῶ pro καταχῶ, destruo, confundo.
 Ante λ, καλλίπειν pro καταλίπειν, relinquere : hinc καλλεί-
 15 πειν, relinquitur : καλλείψω, relinquam. inf. καλλείψην, re-
 lieturum esse : in aorist. secund. καλλίπει, reliquit, sine aug-
 mento pro κατὰ λπει, & istud pro κατὰ λπειν. in appositione
 καλλάπειρον, pro κατὰ λαπύρην, iuxta illa : λαπύρην, accus.
 est Ion. 20. 17. pro λαπύρειν, ab η λαπόει, as, ile, abdomin.,
 20 enter. Ante μ, καμίζας, pro καταμίζας, immiscens,
 part. aorist. prim. à καταμύζω sine καταμίζωμι, sed tan-
 quam à κατὰ μίζω, 211. 6. καμύω pro κατὰ μύω, claudo,
 quo & oratores utuntur : hinc in futur. καμύσει τὸς
 ὀφθαλμοὺς, claudet oculos : & in aor. prim. ἐκέμυσαν
 25 τὸς ὀφθαλμοὺς occluserunt oculos, καμύσει, & Ionicè, καμ-
 μόνιν pro καταμόνιν, victoria, quæ ad solam partem addit:
 huc referri potest καμύσει pro κακίμοισι, infertur atque
 quasi κακίμοισι : in appositione καμύσει, pro καμύσει, cir-
 ca medium καμύει pro καμύει, & in tmesi, καμύει ἄρ-
 30 τρον αἰεταί, pro, αἰεταὶ μὲν κατὰ ξηλαί, avatrum quidem fre-
 gerint : est κατὰ ξηλαί, aor. st. prim. Aeglicus optatini (77.
 29.) à κατὰ ξηλαί sed tanquam a κατὰ ξηλαί. Ante ν, κατιύσαι,
 pro κατὰ νύσαι, annuens, particip. aor. st. pr. m. à κατὰ
 νύω. Ante π, κατὰ νύσαι, pro κατὰ νύσαι, incedens,
 35 particip. femininum aor. st. prim. αἰεταί à κατὰ νύσαι :
 in appositione, κατὰ νύσαι pro κατὰ νύσαι, per campum, in
 campo. Ante φ, κατὰ φαι, pro κατὰ φαι, & istud pro κατὰ
 φαι, comedit. aor. secund. sine augmento, à κατὰ φάω, scilicet
 tanquam

καθ' ἑπεί τοι
κατίπαισι.

κατακλίμην.

κατακλίμην
κακῶπιον
κακχαρτος.
κακχαρτος.

καλλίπειν.

καλλάπειρον.

καμίζας.

καμύω.

καμμόνιν.

καμύσει.
καμύσει.
καμύει.

κατιύσαι.
κατὰ νύσαι.

κατὰ νύσαι.
κατὰ φαι.

παρτιθῶν cum παρὶ παρεπιθῶν, & c. electio a, παρεπιθῶν: παρτιθῶν pro παρεπιθῶν, praterfluo. παρτιθῶν, pro παρεπιθῶν apponatur: unde simplex πρίτω, 119.3 παρεπιδῶν, pro παρεπιδῶν, decipere, male suadere: vide simplex πρίτω, 20637, binc παρφασις, pro παραφασίς, deceptio: παρφεσμεν pro παραφεσμεν, transsiero, prater, fugo.

Σω seruo, vado, irruo, subiunctiuus εἶναι, εἶναι, εἶναι, seruiem, es, et, Fut. εἶσω, à τῷ aorist, prim. ισουα: imperatiuus εἶσαι vade, Perfectum imperatiui pass. εἶσθε, & detract o augmento, εἶθε, εἶθε, vade, at. irruere, at: εἶσθε, ite, irruite: tamen εἶθε & εἶθε, possunt censerī fallia per crasim à presenti imperatiui pass. εἶναι, εἶσθε, εἶθε, εἶσθε, εἶσθε.

Σαυίζω poeticum pro σωζω, seruo, tutor, futurum σωσῶν, 15 σωσῶν, σωσῶν: infinitiuus σωσῶν, et Ionice 79. 1. σωσῶν: seruaturū esse. Aorist. pri. ισάωσα, tertius pers. ισάσθαι, reiecto augmento, & apocope, poetica σῶν, seruauit: sumitur & pro σώωσθαι, id est, σωζέσθαι, serua, per eandem apocopen.

20 Τίρω, seco. Futurum, τμήσω, à τμήσω: Aorist. 1. 2 τίρω, secund. 3 ἵπμων, vel ἵπμων. Participium, τρώων 3-4 vel τρώων.

4 Τίρω, pario. Futurum 5 τήσω à τίρω. Præteritum 6 τίτω. Aorist. secund. 7 ἵπμων per e: 8 nam in secund. Aorist. verti: in α, id sermè fit presente aliqua immutabili, εἶρω, ἵδω, εἶδω, εἶδω: πλῆρω, ἵπλω, κω, πλικο.

9 Τίρω, vulnero. Futurum, 10 τήσω, à τήσω: 11 Sæpè barytona quoque habent reduplicationem, 12 δῖω, δῖδω, δῖδω, fugio: μῖω, μῖδω, μῖδω, in memoriam reuoco.

13 Τίρω, curra. Futurum, 14 τήσω, per θ. Præteritum, 15 δῖδω, δῖδω, Aorist. secund. 16 ἵδω, 17 ἵδω, 18 ἵδω, Futur. secund. med. δῖδω, 19 δῖδω.

35 12 Τίρω, cum do. Aorist. secund. 13 ἵδω, à ἵδω. Futurum secund. med. 14 ἵδω, 15 ἵδω, 16 ἵδω, 17 ἵδω, 18 ἵδω, 19 ἵδω, edam, bibam.

18 Τυγχάω, sum, fortior, nanciscor. Futur. 19 τήσω, 20 τήσω.

παρτιθῶν.

παρτιθῶν.

παρτιθῶν.

παρτιθῶν.

παρτιθῶν.

Appendix.

σῶν, à εἶσω

σωσῶν.

σῶν.

T

τίρω à τμή

ω.

ἵπμων vel

ἵπμων.

τίρω à τίρω

Aorist. secu.

quando tu

ut i in α.

πῶν, à

πῶν.

Reduplica-

tio in bary-

tonis.

πῶν à δῖω

μῶν, & δῖω

μῶν.

δῖω.

πῶν à δῖω

ω.

πῶν.

πῶν à

πῶν &

πῶν.

- 20 $\mu\alpha\iota$, ²⁰ ἀ τὸ ἔχον. Aoristus secundus, ²¹ ἔτιχον. Præter-
 21 ritum, ²² τὸ ἔχονα, ἀ ²³ τὸ ἔχον: at ²⁴ τὸ ἔχονα, est & pa-
 22 ratus est, tertia præ. pass. pro ²⁵ τὸ ἔχονα ἀ τὸ ἔχον. Vi-
 23 de in ἀποκτος, inevitabilis.
- 24 ¹ Vel τμήσω ἀ τμήσας, vel etiam regulare τιμῶ. 52.33. 5
 25 prima plural. τιμῶμεν, vastabimus: futurum medium
 1 τιμῶμαι. 94.36. Perfectum actiuium τίμηκα, 72.3.
 syncopen τίμηκα, 243.29. hinc passiuum τίμημαι: par-
 ticipium τιμῶμενος, incisus: aorist. prim. ἔμην, excisus
 sum: infinitiuus τιμῶναι, vastari: participium τιμῶν, 10
 τιμῶν, sectus, secta. Cæterum ἀ futuro τμήσω fit aorist.
 primus ἔμην: participium τμήσας, composita δὲ τμήσας,
 2 qui abscidit δὲ τμήσας, qui sulcanit. ² Hinc etiam Aor-
 istus secundus ἔτιχον & ἔτρεπον: passiuum ἔμην
 tertia plural. ἔτρεπον. Bæoticè, 88.28. vel syncope, 15
 (243.25.) ἔτρεπον, sine augmento τρέπον, secti vel sepa-
 rati sunt. participium τρέπων, & τρέπων, scissus. ³ Sine
 3 augmento τῶμον, τῶμας, τῶμα, futurum secundum τῶμ:
 medium τῶμεν. 4 Infinitiuus τῶναι. 5 De hoc: 191.24.
- 45 ⁶ Medium τίχομαι, τίξω, τίξεται, pariam, paries, pariet: 20
 6 perfectum actiuium τίτχα. passiuum τίτχεται, ἔτχαι,
 κται, hinc aorist. primus, ἔτχον, natus sum, subiuncti-
 uus τίχῃ, τίχῃς, τίχῃ, in lucem editus fuero, fueris,
 fuerit: infinitiuus τίχῃναι, nasci: participium τίχων,
 natus, genitus. futurum primum τίχῃσεται, nascar. 7 Si 25
 7 ne augmento τίχοι. tertia persona τίχοι, peperit, item ge-
 nuit de viro: aoristus secundus medius ἔτχον, & re-
 8 iccto augmento τίχομαι, τίχοι, τίχοιτο. ⁸ Reddit rationem
 9 cur τίχοι siue τίχοι, non faciat in aoristo secundo τί-
 χον, cum (74.30.) dictum sit, penultimam: mutari in 30
 aoristo secundo in α: verum id, inquit, solū habet lo-
 cum, quum penultimam: præcedit aut sequitur aliqua
 immutabilium λ, μ, ν, ρ, atque hinc excipiuntur λῆγω, ἐλ-
 γω, ἐλῆγω, ἐλῆγας, de quibus 185.17. & 185.43 sic inter-
 35 dium τίχοι, ut in verbo præcedeti dictum est. ⁹ Hoc ver-
 bum continetur ea regula, quam assignauit. 224.2. οὐκ
 & οὐκ tanquam in α & οὐκ, na in reduplicatio π non
 seruatur nisi in præsen. et imperfecto, ut de verbis in μ
 dictum

αὐτῶν.
τιμῶ.

ἔμην.

τίχοι.

τίχοι.

- dictum est, 115.3. sic ἀφαιήσω, futurum φαιήσω: à δύνω, ingredior, submergor, futur. δύω, perfect. δύνω: plusquamperfect. δύνειν: tertia plural, δύναιεν, & Atticè, 182.20, δύναιον, submersi, vel submersæ fuerant: ἀκλήσω, voco, futu. κλήω, à πίπσω, potum præbeo, futurum πίω, aorist. prim. ἔποα: à πωδίσσω vel πωδίσσω, vendo, futurum πωσω vel πωδίσσω: vel dic huiusmodi verba à suis primitivis tempora mutuari: nempe τήρῃσω à τήρῃω, vel τήρῃω: μιμήσω à μιμῃω: δίδωσκω, à δίδωμι κηλίσσω à κηλίσσω, cuius futurū κηλήσω, et syncope κλήσω: 10 πίπῃσω à πίω, πωπῃσω, vel πωπῃσω, a πωδίσσω: hinc in partic. aor. pri. pass. πωδίσθης, venditus: tamen δίδεσκω, servat reduplicationem in fut. δίδεσκω, 252.7. Caterum hæc reduplicatio tam barytonorum quam circumflexorum (in quibus quoque locum habet) non solum fit per i, 15 sed etiam per r, n. ore Ionico, veluti de τίθῃμι dictum est, 206.12. ut κήρω, κήρω, laboro: κλέω, κέλω iubeo. Hæc à præterito medio fieri innuit Clenardus, 128.7. Interdum quoque (ut de verbis in μ diximus, 138.7.) huiusmodi reduplicatio fit, repetitis duabus literis thematicis initialibus, ut ὀλλῶ, ὀλλῶ, arceo, expello, Vide quoque 180.9. 10 Hinc aoristus primus ἔπρωα: perfectum τήρῃω passivum τήρῃωμαι, τήρῃωμαι, τήρῃωμαι, assumptus, unde aoristus primus ἔπρωθην: infinitivus τήρῃωσθαι, 20 fauciari, vulneratum esse: participium τήρῃωθης, latus, 25 fauciatus. 11 Vel à τήρῃω, dicitur & τήρῃω, unde imperfect. ἔπρωθην, ἔπρωθην, ἔπρωθην, cum δὲ ἔπρωθην, vulnerabatur. 12 De hoc 185.15. A futur. θρήσω, aoristus primus θρήξω, et poetice 67.13. θρήσασθαι, cucurri & currebant, vel currebam & currebant, futurum medium θρήσεται, θρήξαι, 30 & Atticè (187.6.) θρήξει: cum ὦελ, ὦελ θρήξει, currebam. 13 Infinitivus θρήσαι, & Doricè, θρήσαι, currebam. 14 Poterat enim duci à θρήσαι, 08.31 sed præteritum medium θρήσας, cucurri à θρήσω formandum, 93.34, non à θρήσαι: nam ex hoc fieret θρήσας, 108.35. Quoniam hæc tempora non ad πρῶτον sed ad 15 δίδωσκω, referunt. 15 Sine augmento φέρον, imperativus φέρε, subiectivus φέρε φέρε, φέρε, cum ὦελ, φέρε φέρε

δίδωσκω.
Reduplicatio
Ionice per

θρήσαι.
δίδωσκω.

φάγω, antè ederit: prima plura. φάγομεν, comedamus:
inficimus φαγῖν Facit quoque φαγῶ in aoristo secund.

15 ἄπειρον, 74. 29. Infinitum regnū, comedere. 16 Quo et
tiam parte utuntur 17 Delictis 21 de 252 31 atque

תש"ח תש"ט.

18

19

21

23

1

1

1

1

2.

1

2.

1

1

--	--

1

ἐξ ἁπλῆς, actinum ἁπλῆς, de quo in verbo ἁπλῆς, 257. 24. & 26. atque 31.

- 4 Quod etiam componitur ex ἁπλῆς (68. 22. & 30) ἐξ ἁπλῆς, 122. 14. et 123. 8. 5 In ἁπλῆς, π. præpositionis ἁπλῆς non migrat in φ, ut in ὑφίσταται, ἐξ ὑφίσταται, nam simplex ἁπλῆς, lenem habet spiritum. Ab ἁπλῆς, tertia plur. ἁπλῆς, & syncope ἁπλῆς, polliciti sunt: ut simplex ἁπλῆς, 243. 38. tert. singularis imperatiui ἁπλῆς, promittat: cedat: infinit. ἁπλῆς promittere, cedere. 122. 4.
- 10 1 Φῶμαι, dicere: præsens, φῶμι: φῶμαι, verò, per ἀ, lucere, apparere. Aoristus primus ἀ φῶμαι, luceo appareo: pro quo & φῶμαι, δεικνύμαι, demonstrare: 2 ut μῶμαι, μῶμαι, sedare.

Φέρο, fero. Futurum 3 φέσω, ab οἶα. Aoristus primus, 4 φέρομαι, secundus 5 φέρομαι, ab ἐφίκα. Præteritum medium 6 Atticum ἐφίκα, δεικνύκα excellui: ab ἐφίκα. Aorist primus pass. 7 ἐφίκα. 8 Participium, ἐφίκα: sic ἀναφέρο, refero, respiro, convalesco: ἀνέφικα, refocillatus. Cæterum per synopen dicta sunt, φέρω, φέρω, ferre: φέρο, φέρω, fero: vnde φέρω. Imperatiui secundus aorist. φέρε, fer: εἰσφέρε, infer, admittite, irrumpe: ἐκφέρε, effer, emitte: ut 9 φέρε, pone. Aorist. prim. ἐφίκα. Fut. φέσω, 10 εἰσφέσω, inferam, admittam.

- 25 Φθάω, asequor quod efficere contendo: præuenio, Futurum 11 φθάσω, a φθάω, Aoristus secundus 12 φέθω, à φέθω. Optat. φέθω. φέθω, tabesco. Futurum φέθω, à 13 φέθω. 14 complura in ω, dum tempora formant, negligunt, φέθω, φέθω, πίνω, bibo: τὰν ἀφάω, φέθω, πίνω.
- 30 Φύω, produco: 15 Futur. φύσω. 16 Aorist. secund. ἰφύω, à 17 φύω.

1 De hoc 206. 5. 2 Ab Aoristo primo indicatiui ἰφύω, communiter, & ἰφύω Atticè, ut habes 73. 30. sic à φάω, aorist prim. ἰφάω & ἰφύω, ἰφύω, ἰφύω: cum ἐφίκα, οφείδει. Aori. med. ἰφάμην, tertia perf. ἰφάμην, apparuit. Huius perf. pass. ἰφάμην, ἰφάμην, ἰφάμην. 85. 24. unde aorist. prim. ἰφάω, & poeticè pleonasmò, τὰ α, ἰφάω, ἰφάω, ἰφάω, apparui, isti, il. 3 Dorice αἰώ, fut. med. 3

ὑπῆστα.

1 φάω.

φάω.

2 ἀποφύω.

φίω, ab οἶα.

3 ἐφίκα, ἐφίκα.

4.5 φέω, φέω &

6 φέρω.

7.8 δεικνύκα à

διαφέρο.

ἀνέφικα.

εἰσφέρε, ab ἰ

σφάω, ἰσφάω

9 ab ἐκφάω.

10 εἰσφάω ab

εἰσφάω.

11 φθάω à

12 φθάω & φέθω

13 φέθω.

14 φέθω à φέθω

15 Annotatio

16 de finitis in

17 ω.

12 φύω à φύω.

ἰφάω, ἰφάω.

ὁφείδει.

οἰσῖν.

οἰσῖος.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον.

οἰσῖον, οἰσῖν, feram feres, 271. 23. pro οἰσῖον, οἰσῖν. Ab οἰσῖν, perfectum esset οἰσῖν, 53. 15. & 68. 16. pass. οἰσῖν, οἰσῖν, οἰσῖν: unde reiecto augmento, sit verbale (157. 21) οἰσῖος, ferendus, & οἰσῖον, ferendum est; hinc etiam aorist. primiss, οἰσῖν, οἰσῖν: unde futurum primum, οἰσῖον, ferar. 4 De hoc 184. 18. & 26. Pro οἰσῖν, poeta dicunt οἰσῖν, & deposito augmento οἰσῖν, ac, cum χ, οἰσῖν detulit: & cum augmento Attico: in medio, 180. 15. & 174. 38. οἰσῖν ab οἰσῖν: in optativo Aeolico 77. 31. οἰσῖν, intulisset: infinit. οἰσῖν, attulisse. Participium οἰσῖν, qui tulit, aorist. prim. medius οἰσῖν, retuli, tertia persona sine augmento, οἰσῖν, reportavit. Subiunct. οἰσῖν, tert. plural. οἰσῖν, attulerunt. 5 Sine augmento, οἰσῖν, tulit: infinit. οἰσῖν, suscinere, tulisse. Particip. οἰσῖν, qui tulit, οἰσῖν, quae tulit: sumitur pro patri. 6 Attici enim (et habes 179. 26.) inchoatorum ab ε, ο, & α, breui, praeterito communipraesigunt duas priores litteras praesentis. Hic vero notandum, in οἰσῖν, penultimam praesentis οἰσῖν, mutatam in ο, more dissyllaberū, et λῖν, λῖν, 93. 34. polysyllaba enim regulariter non mutant in ο, quamvis ab ἰσῖν, simplici dissyllaba possit dictum videri. Ab οἰσῖν, partic. οἰσῖν, qui tulit. Pro οἰσῖν, 7 Macedones dicunt οἰσῖν, tertia plural. οἰσῖν. 7 Et οἰσῖν, sine augmento, οἰσῖν, latus sum: Participium οἰσῖν, latus, ab οἰσῖν: οἰσῖν, vero ab οἰσῖν, cuius 8 perfect. passivum, οἰσῖν: unde participium οἰσῖν, sublativus: cum δια, οἰσῖν, exportatus. 8 Imperativus οἰσῖν. Optativus οἰσῖν, οἰσῖν, οἰσῖν. Subiunctivus, οἰσῖν, Infinitivus οἰσῖν, cum χ, οἰσῖν, appulsum esse, deferri. Participium οἰσῖν, depreffus, delatus, οἰσῖν, ad terram venientes. 9 De hoc 130. 24. 10 Aoristus primus οἰσῖν, unde participium οἰσῖν, cui irrupit. Aoristus primus medius οἰσῖν. Infinitivus οἰσῖν, recte 11 pere, admittere. 11 Perfectum, οἰσῖν, plusquamperfect. οἰσῖν. Aoristus primus, οἰσῖν, & Dorice, 273. 1. οἰσῖν, praeveni. Optativus Aeolicus οἰσῖν, οἰσῖν, οἰσῖν: infinit. οἰσῖν. Participium, οἰσῖν, οἰσῖν, prae-

- præueniens, τὸ φθάσαι, et cū ὅρι φεφθασαι, quod præte-
 rīt. Est etiā aorist. prim. ἰφθασα, ἰφθασας, ἰφθασε: sine aug-
 mento, φθῆσι, ἰφθασαμί, a futuro φθῆσω, unde & me-
 dium φθίσουσα, tert. pluralis, φθίσονται, præoccupabunt.
- 5 ¹² Tertia personā ἰφθῆ, sine augmento φθῆ præoccupauit,
 tertia plur. ἰφθῆσαν. Subiunctiuus, φθῶ, φθῆς, φθῆ. Ionice 12
 φθῶ, φθῆς, φθῆ, poeticè φθῆω, φθῆις, φθῆι, prima pluralis
 φθῆμεν, & poetica systole, φθῆμεν, anticipemus. Vide
 132.5. & 188.25. Infinitiuus φθῆναι, inuenitur & φθῆ-
 10 ναι, quod præsens potest censeri a φθῆμι. Participiū, φθῆς,
 qui occupauit. Aorist. secund. med. ἰφθῆμεν, unde Par-
 ticipium φθῆμεν, præueniens, antecuerrens. ¹³ Perfectum
 ἰφθικα. Passiuum, ἰφθίμην, ἰφθίσαι, ἰφθίται, hinc tertia plu-
 15 ralis Ionica, 86. 26. ἰφθίται, corrupti sunt. Plusquam-
 15 perfe. ἰφθίμεν, ἰφθίσω, ἰφθίτω, interijt: vel interierat. cum
 ἰφθῆτο, ἀπὲρ φθῆτο, interijt, ab ἰφθῆτο, tertia plur. Ionica 86. 27.
 ἰφθῆτο, corrupti erant. Perfect. optatiui, ἰφθίμεν, pro ἰ-
 φθίμεν: εἴω, more circumflexorū, 109. 31. & uerborū in
 10 μ, 133. 30, & rursus deperdito augmento, φθίμεν, cum
 20 ἀπὸ, ἀπὲρ φθίμεν, interijssent. sic λαλῶμεν, λαλῶ, λαλῶτο, ter.
 plur. λαλῶτο, & sine augmento, λῶμαι, redemptus essem,
 vel redimerer, pro λαλῶμεν: εἴω, ἀλῶ, redimo, soluo. Ab
 ἰφθίμην, infinit. ἰφθίσαι, & sine augmento, εἰδίσαι, pe-
 25 ruisse, cum καὶ, καταφθίσαι, interijssent, vel φθίω, factum est
 25 per syncopen a præsentī, φθίω, sic participium, φθίμεν,
 mortuus peremptus, defunctus. per syncopen a præsentī,
 φθίμεν, & el pro perfecto φθίμεν, detractio augmento, &
 mutato tono, sic compositum ἀποφθίμεν, peremptus, mor-
 30 tuus. A φθῆω quoque inuenitur in subiunctiuo φθῆς, pe-
 30 reas a φθῆω, uero infinitiuus παθῆναι, φθῆναι, & crassi, φθῆναι
 interire, hinc etiā uerbum φθῆμι, unde in optatiuo passiuo
 φθίμεν, φθῆω, φθῆτο, def. cisssem, præterijsses, es, ei, ut πθῆ-
 35 μιν, 133. 30. sed atque reduplicatione 126. 33. ¹⁴ Sic πῆω,
 folio, pendo, ulciscor tanquā τίω, futurum τίσω: medium
 35 τίσομαι, ulciscor. Aorist. prim. medius ἔτιπται, supplicium
 sumpsit, tertia personā ἔτιπται, sine augmento, τίπται. Opta-
 tiuus πταίμεν, πταίω, τίπται, tertio plur. τίπταιτο, & Io-
 nicè 86. 26. & 87. 2. πταίται. Infinit. τίπταιναι. Participium.

φθῆσι.

φθῆσονται.

φθῆ.

φθῆμεν.

13

ἰφθῆται.

ἀποφθίμεν.

λαλῶτο.

λαλῶντο.

λῶμαι.

φθίσαι.

φθίμεν.

φθῆς.

φθῆσθαι.

φθῆτο.

τίω, ἀ τίω.

14

τίπταιτο.

πταίμεν.

nitius $\chi\alpha\iota\sigma\alpha\iota$, gaudium esse. Participium $\chi\alpha\epsilon\iota\varsigma$, $\chi\alpha\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$,
gaudens, oblectatus, a. aoristus secundus medius $\chi\alpha\epsilon\iota-$
 $\mu\alpha\iota$, & poeticè (68.38.) $\chi\alpha\epsilon\iota\mu\alpha\iota$: unde optatiuus $\chi\alpha\epsilon\iota-$
 $\sigma\iota\mu\alpha\iota$, ois, cito, tert. plur. $\chi\alpha\epsilon\iota\sigma\iota\mu\alpha\iota$, & Ionice, 86.26. &
5 87.2. $\chi\alpha\epsilon\iota\sigma\iota\alpha\iota$, gaudiis fuissent: perfectum medium $\chi\iota-$
 $\chi\alpha\alpha$, gaudisum. Vide 108.31. ² Et attiuum $\chi\alpha\iota\omega$,
biabo. Vide 52.36. & 94.27. ³ Hinc optat. $\chi\alpha\iota\omega$, dehiscere.
ret: in subiunct. $\chi\alpha\iota\omega$, hianerit: infinit. $\chi\alpha\iota\omega$, hiscere, de-
hiscere. ⁴ De hoc 186.28. fit $\chi\alpha\iota\omega$ à $\chi\alpha\iota\omega$: unde & in
10 tert. plur. imperf. pass. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, & sine augmento, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$,
attulerunt & aorist. prim. $\chi\alpha\iota\omega$, 184.23. sine augmento
 $\chi\alpha\iota\omega$, aggressi: tert. perf. $\chi\alpha\iota\omega$, cum $\alpha\epsilon\iota$ $\alpha\epsilon\iota\chi\alpha\iota$, circum-
sparsit: imper. $\chi\alpha\iota\omega$, cito, tert. plural. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, & Atti-
cè 187.37. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, fundant. sumit etiam $\chi\alpha\iota$, quod de tem-
15 pora à $\chi\alpha\iota\omega$: unde aorist. prim. infin. pass. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, diffundi:
& part. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, fusus: quod & $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$ (cum $\alpha\mu\epsilon\iota$,
 $\alpha\mu\epsilon\iota\chi\alpha\iota$, circumfusa) & assumpto σ , $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, à $\chi\alpha\iota\omega$, vel
 $\chi\alpha\iota\omega$. Fut. $\chi\alpha\iota\omega$, 107. pri. $\chi\alpha\iota\omega$, imperat. $\chi\alpha\iota\omega$, effunde. per-
fect. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: pass. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: tert. plural. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
20 Plusquamperf. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, & deposito augmento,
 $\chi\alpha\iota\omega$, fusus erat: hinc tertia plural. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, effundebantur,
part. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, fusus, aorist. prim. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: cum $\alpha\mu\epsilon\iota$, $\alpha\mu-$
 $\epsilon\iota\chi\alpha\iota$, ne, u, circumfusus sum, es, est. ⁵ Vide 184.22. A 5
 $\chi\alpha\iota$ cum $\alpha\mu\epsilon\iota$, $\alpha\mu\epsilon\iota\chi\alpha\iota$, circumfundere. ⁶ Vide 113.10. 6
25 ⁷ Vel a tertia perfect. $\chi\alpha\iota\omega$, reiecto σ , per apocopen. ⁸ Do- 7.8
res pro $\chi\alpha\iota$ dicunt $\chi\alpha\iota\omega$. De hoc 239. 5. ⁹ Sumitur $\chi\alpha\iota$ 9
pro presenti $\chi\alpha\iota$, atque pro infinit. $\chi\alpha\iota$, inuenitur etiam
subiunct. $\chi\alpha\iota$ oporteat. Huc etiam referri potest $\chi\alpha\iota\omega$,
concedo, denito, capio, anxie sollicitus sum. hio, Futur.
30 $\chi\alpha\iota\omega$, aorist. secund. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, 75. sine augmento, $\chi\alpha-$
 $\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: infin. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, & Ionice (79.23.) $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$,
cepisse, rursus pro $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, poeta dicunt $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: 68.38.
& Ionice (182. & 6.) $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, priuani: particip. $\chi\alpha\iota\omega-$
 $\sigma\iota\mu\alpha\iota$, priuans, curans: aoristus secundus med. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$,
35 tertia plural. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, cesserunt, priuarunt. pass. $\chi\alpha\iota\omega-$
 $\sigma\iota\mu\alpha\iota$, ne, u: unde Fut. secund. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, curabo: prima
plural. $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: à $\chi\alpha\iota\omega$. Præteritum med $\chi\alpha\iota\omega$,
93.22. Participium $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$: & poeticè pleonasmō
V in.

$\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.

$\chi\alpha\iota\omega$.
 $\chi\alpha\iota\omega$.

$\chi\alpha\iota\omega$.
 $\chi\alpha\iota\omega$ pro
 $\chi\alpha\iota$ &.
 $\chi\alpha\iota\omega$.
 $\chi\alpha\iota$.

$\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$, es, u.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.
 $\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$.

$\chi\alpha\iota\omega\sigma\iota\mu\alpha\iota$

μεγαλότα.

Ω δὲ ab

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

μεγαλότα.

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

ω δὲ

τὸν ὡς, μεγαλότα, ὅς: accus. τὸν μεγαλότα, hiantem.

1 Ω δὲ, expell. Futurum, ὡς: Aoristus primus

2.3 Atti. ἰσσε. Præterit. pass. 3 ἰσσε, ab ὡδω.

4 Ω τας ὦ amice, heus tu o bone vir, queso: pro ὡ τας,

5 ἰσσε, amicus, unde ἰτάν, vt Εἰρηῆς, Εἰρηῆν: μέγιστος, μέγιστος

6 τας: ὡ τας, sed synalæphe contrahit in ὡ τας.

1.2 Et regulariter ὡδω, pellam. 2 Vide 180.9. & 15.

atque 228.34. Ab ὡδω imperfectum ὡδω, ὡδω, & Atti-

ce quoque ὡδω, impellebam. 180.11. Pro ἰσσε, inueni-

tur etiam sine augmento Attico, ἰσσε. Tertia persona ὡς,

pepulit, & Ionice (67.5.) ἰσσε, Aoristus primus me-

dius ἰσσε, tertia plur. ἰσσε, repulerunt. Infinitivus

ἰσσε, pellere. Participium ἰσσε, irrumpens. 3 Ter-

tia persona ἰσσε, repulsus est: unde Aorist. prim. ἰσσε,

reiectus sum. Participium ὡδω, precipitatus, pulsus,

trusus. Pro ἰσσε, dicitur etiam sine augmento, ἰσσε:

unde participium ἰσσε, pulsus. 4 Varie scriptum inue-

nitur ὡ τας, ὡ τας, & ὡ τας, atque ὡ τας: & non solum sin-

gulari, sed & duali & plurali iunctum inuenitur, hoc est

ὦ amici, ὦ ἰσσε, & prima declinationis, in vocatiuo ὦ τας

160.17. & Dorice (vt quidam volunt) ὦ τας. hinc per

synalæphen faciunt, ὡ τας. Clenardus vero paulò aliter

videtur sensisse. vt ab ἰσσε, & prima faciat ἰτάν, ἰτάν,

quinte in vocatiuo ὦ τας & synalæphe ὡ τας: vt à μέ-

γιστος, & tertie, id est, maximus (150.13.) sit nomen quin-

te ὦ μέγιστος, μέγιστος, cuius plurale tantum est in usu

ἰσσε, primates, megistanes, qua voce & Latini

6 vtuntur. Sic ab ἰσσε, & prima. sit ἰσσε, ἰσσε, quinte,

id est Mercurius, 6 Sic ὡ γὰρ pro ὡ γὰρ, ὦ bone vir:

ὡ γὰρ pro ὡ γὰρ, vel pro ὡ γὰρ, ὦ rex, 167.13. ὡ γὰρ

pro ὡ γὰρ, ὦ homo: ὡ γὰρ, pro ὡ γὰρ, ὦ vir, ὡ γὰρ,

pro ὡ γὰρ, ὦ valde insignis nota, id dicitur fieri At-

ticè. Cum autem Atticè in omni declinatione vocatiuum

similem nominatiuo forment, 13.38. dicunt quoque in

uscatiue ὡ γὰρ, ὡ γὰρ, unde etiam ὡ γὰρ, pro ὡ γὰρ, à no-

minatiue ὡ γὰρ. Idem non nunquam obseruatur in no-

minatiue, cum articulo, ὦ γὰρ, pro ὦ γὰρ, Adonis,

Veneris amasus.

* Rimantibus verborum themata præcipuum sit, vt in promptu & tanquam ob oculos habeant coniugationem τῷ πῶ, ποιῶ, & τίθημι : ac singulorum temporum exacte norint terminationes : deinde memores, quomodo formentur tempora, sensim ascendant, donec statuendum sit præsens. Participium ὁρῶντις, à futuro primo ὁφθῆσθαι. Aorist primi. ἔειπῶ, tertia præteriti passivi, ἔπει, prima ἔμμεν, præteritum actiuum esset, ἔφα. Futurum ὅψω, igitur præsens ἴβω, ἔπει, ἴδω, ὁπῶ : ἴσομαι, ἔπειμαι, ὁφθαίμαι, vel ὁπῶμαι : sed adhibitum Lexicon demonstrabit, ὁπῶμαι, video.

ACCENTVS.

Accentus acutus afficit vltimam syllabam, penultimam aut antepenultimam : Circumflexus vltimam aut penultimam : Grauis vltimam tantum : Dictionibus autem, quæ sic vel sic notantur, huiusmodi tribuerunt vocabula : Θεός, Deus : ὁξύνων, acutus in vltima.

λόγος, sermo πειρῶν, acutus in penultima.

τύπτω, verberamus, περὶ πειρῶν, acutus in antepenultima.

ποιῶ facio, περὶ πειρῶν, circumflexus in vltima.

βλάτε clamatis, περὶ πειρῶν, circumflexus in penultima.

τιμή, honor, βαρύνων, grauis in vltima.

Grauis in omni syllaba intelligitur, quæ nec accutitur, nec circumflectitur : at signatur solum in vltima. Nam vltima acuta sit grauis ob consequentiam dictionis, Θεός ἡμῶν, Deus noster. Excipe τίς, interrogatiuum, τίς ἰποίησεν, quis fecit :

Casuum & personarum accentus fermè manet in eadem syllaba : ὁ λόγος, τὸ λόγος, τῷ λόγῳ, τὸ πῶ, τυπτεῖς, τυπτεῖς. Quando autem mutetur accentus, aut è loco migret, sic est accipiendum. Σώμα, σώματος, κυρπῆς, ὁ in ὁ' quia antepenultima non

V iiij.

circum-

Thematis
hi. inuesti-
gandi ratio.
* Aliam vi-
mandi viā
ostendimus,
53.35.

Accentuum
fides, acuti
Circumflexi
Grauis.

Notio de
Graui.
Acutus in
grauem.
Non inati-
ui accentus
quando in
ob l quis aut
mutetur
aut è loco
migret.
σώμα, σώμα
τος.

Σώματα σω-
μάτων.

Atticifmus

βοάτι.

βοάτι.

λητόα.

λητώ.

νόα, νό.

νόι, νό.

ἰστάς.

ἰσώ.

ἰσώ.

ἰσώτος.

ἰσώτης.

ἰσώτων.

Ἡρακλῆς.

Ἡρακλῆος.

αι & οι fi-

nales haben

tur breues,

nisi in ad-

verbis &

optatiuis.

Genitiuus

& *datiuus*

ultimam

longam cir-

cunflextunt

si in ea ac-

centum ha-

buerint.

Genitiuus

pluralis

primæ &

secundæ de-

clinationis.

circunflextitur. Σώματα, σωμάτων : vltima si fuerit

longa, non acuitur antepenultima, excipe Attica,

2 Μενέλαος, *Menelaus*, λέξις, *dictionis*.² & similia. Βοά-
τι, βοάτι, *clamis*, αἰ in ā : ex acuto & graui fit cir-

3.4 cunflexus: excipe³ τὴν Ἀττά, Ἀττώ, *Latona*, & τὴν

5 νόα, νό' à νόος, *mens* : & νόϊ, νό' ab ἰζώ : dualia enim

6 in ω semper acuiuntur etiam contracta. Ἐστάς, *ni-*

7 xus, *firmitus, erectus*, ἰσώς, non ἰσώ. ex graui & acu-

8 to non fit circunflexus. Ἐσώς, ἰσώτος :⁷ longa ante fi-

9 nalem breuem circunflextitur: Ἐσώτης, ἰσώτων,⁸

10 longa ante finalem longam acuitur. Ἡρακλῆς, Ἡρα-

κλῆος, *Hercules* : breuis non est capax circunflexi,

9 nec item longa positione, sed natura σώμα, *corpus*:

ταῖχος, *murus* : βοάτι, *clamatis* : βοά, *clamat*.

10 Diphthongi¹⁰ finales αι & ιι in accentibus ha-

bentur breues, μῶσα, *misce*, ὠιδεσποί, *homines*. Excipe

11 11 aduerbia οἰκοί, domi (nan οἶκοι, *domus* : nomen

plurale est) & optatiuus, ποιήσαι, *fecisset* : at ποιῆσαι,

infinitiuus Aoristi primi actiui : ποιῶσαι, autem im-

perat. Aoristi primi medij.

12 12 In declinationibus parysyllabics circunfle-

xtuntur genitiui & datiuui, licet reliqui casus accu-

antur, ὁ ποιητής, τῷ ποιητῷ, τῷ ποιητῇ, τοῖν ποιηταῖν, τῷ ποιη-

τῷ : τοῖς, ποιηταῖς, *poeta*. Idem iudicium de genitiuo

duali & plurali quintæ declinationis, ἡ χεὶρ, τῇ χεὶρ, τῇ

χειρὶ : τῇ χειρὶ, *manus*.

13 13 Subiunctiuorum primæ & secundæ declinati-

onis genitiuus pluralis circunflexit vltimam, ὁ

Λινείας, τῷ Λινείῳ, non Λινείων : ἡ μῶσα, τῇ μωσῶν, non

μωσῶν. Adiectiua verò secundæ declinationis à ma-

30 sculinis tertiæ,¹⁴ genitiuum pareni habent maf-

culino, ὁ ἁγιος, τῷ ἁγίῳ : ἡ ἁγία, τῇ ἁγίῳ, *sanctus*: quod

si masculinum sit quintæ, vltima genitiui fœmini-

ni circunflextetur: ὁ ἡδύς, *suauius* : μέλας, *niger* : τὸ πῖον,

verberans : τῷ ἡδίῳ, μελάων : τυπῶνται : ἡ ἡδέα, μέλαινα,

τύπεται, τῇ ἡδέῳ, μελανῶν, τυπῶνται : in quibus eti-

am non eadem est penultima genitiui in vtroque

genere.

¹⁵ Quintæ declinationis genitiui & datiuï dissyllabi accentum sortiuntur in vltima : nominatiui autem, accusatiui & vocatiui in priore. ἡ χεῖρ, *manus* : τῆς χεῖρος, τῇ χεὶρ, τὴν χεῖρα : τῷ χεῖρι, τῇ χεῖρϊ : αἱ χεῖρες, αἷς χεῖρϊ, ταῖς χεῖρϊ, ταῖς χεῖρῃ. Excipe participia, θύς, δέπτος, δέπτης, *ponens*, vel *posuit* : ὢν, ὄντος, ὄντι, *existens*, &c. ¹⁶ etiam τὸ παιδίον, *puerorum* : τῶν Τρώων, *Troianorum* : τῶν πάντων *omnium*, & τοῖς πᾶσι, *omnibus*.

¹⁰ Circumflectuntur *ω* & *α* finales, ¹⁷ ὁ βασιλεύς, ¹⁷ βασιλεῦ, *rex* : πανταχῶς, *ubique* : præter aduerbium ἰδίῳ, ecce : at ¹⁸ ἰδὲ, *vide* : imperatiuus, vt τῷ.

Vocatiuus in *ε* à proprijs in *ης*, est παρὰ τοὺς τοῖς, ὁ Διμοδῆνης, ὁ Διμοδῆνης : ὁ Ἡρακλῆς, ἴος, ¹⁹ ὦ Ἡρακλῆς, ¹⁹ *crasi* Ἡρακλῆς, *Hercules*.

Irregularia sunt ἡ μήα, τῇ μῆϊ, τὴν μῆδον, *ινα* : ²⁰ ὁ Διῶτης, *dominus* : μὴτίτης, *consiliarius* : ὁ Διῶτα, *μὴτίτα*. Etiam ἡ μήτηρ, *mater* : θυγάτηρ, *filia* : τῇ μῆτι, *μητις*, ²¹ θυγάτης, *non μητις*, θυγάτης.

²⁰ ²² Particulæ *α*, *ω*, *υ*, *δ*, crebrò accentum retrahunt. ²² παιδευτός, *doctus* : ἀπαιδευτός, *indoctus* : ταχὺς, *ordinatus* : ὑταχὺς, *hæc constitutus*, κινητός, *mobilis* : ἀσκήματος, *motu difficilis* : ἡκῶν, *voluntarius* : ἀέκων, & *crasi*, ἀέκων, *inuitus* : λόγος, *ratio* : ἄλογος, *irrationalis* : ἰσχυρός, *rationalis*, &c.

²⁵ Acutum quoque retinent dictiones oxytone, quum eas sequitur dicitio enclitica : vt θεός σου, *Deus tuus* : θεός ἐστίν, *Deus est*. ² Videlicet hyperdissyllaba quartæ declinationis Atticorum propria, quæ communiter declinata per tertiam, antepenultimam acuerent, ἡ Μοῖλας, *Μοῖλαις* : huic similia enumerauimus pag. 27. Per ea autem quæ τῷ ἐκλίπτῃ sunt similia, intellige genitiuum Atticum singularem, dualem & pluralem secundæ declinationis contractorum, de quo 49.31. ³ Hoc fit (vt 51.11 attigimus) quia vt voce, sic & accentu hic casus necessario fit similis alteri casui præcedenti eiusdem numeri & idiomatis, utpote nominatiuo ἰδὲ τῷ, sic vocatiuus ὦ αὐτοῖ, circumflectitur, quòd i voce si similis datiuo τῷ αὐτοῖ,

¹⁵ De tono obliquorum dissyllaborū quintæ declinationis.

¹⁶ *ω* & *α* finales.

Notio de vocatiuo primæ declinationis contractorum.

²¹ Irregularia *α*, *ω*, *υ*, *δ*, in compositione accentum retrahunt.

¹ Attica quæ ultimā longā ante penultimam acciunt.

ἁπτοί, qui circumflectitur propter synaresim acuti & gra-
uis: verum in plurali dicimus αἱ ἁπτοί, acuto accentu,
non est enim eiusdem numeri. Caterum τῶν αἰδῶν, αἰδῶν

4-5 circumflectitur, et locis citato diximus. 4 Vide 163.7. 5

Syllaba po-
sitione so-
lūm produ-
cta probre-
ui habetur.

6-7 Vide 234.38. & 139.3. 6 De hoc 131.8. 7 Intellige, si
penultima debeat aliquo accentu affligi, ac sit natura lon-
ga. Fallit enim haec regula, quum penultima positione

8 tantum producit, ut τῶν αἰδῶν, verbera. 8 Hinc quo-
que intellige, si penultima accentum habuerit, ac finalis
sit longa, non sola positione, sed natura, nam χεῖνξ, chenix
9 peninflectitur, quamvis ultima sit longa posita. 9 Que
autem & natura & positione producit, est capax cir-
cumflexi, ut τῶν ἀντι, verberaturi: μᾶλλον, maioris. 10

10 Sed ita finales, ut nulla consona eas in eadem syllaba
sequatur, nam in πρώτης, ἀντιπαύσας, & οἱ, non habentur
breues. Eodem modo intellige de finalibus u & v, 15

11 de quibus paulo post. 11 Habetur tamen pro breuib.
12 πάλαι, olim, & ἀπαύτως, diu, iam olim. 12 Hec
regula non habet locum in genitivo singulari quartae de-
clinationis: ut ὁ λαός, τῶν λαῶν, populus: ὁ ναός, τῶν ναῶν, tem-
13 plum: quae acutuntur. 13 Quidam hinc excipiunt, ὁ χεῖρ,
manus, τῶν χεῖρῶν, aper: ὁ χεῖρς, τῶν χεῖρῶν, fenerator. ὁ ἱπ-
14 πόντις, τῶν ἱππόντων. Elephas ventus: ὁ ἀφῶν, τῶν ἀφῶν, apua,
genus piscis. 14 Atque reliquos omnes casus, quod ad ac-
centum attinet, nisi ultima longa impediatur, nam ob ἑ-
25 γῆος antepenultimo, dicimus ἡ γῆα, acuta penultima quod
& finale longum impediatur accentum poni in antepenulti-
ma, at in nominativo plurali dicimus αἱ ἀγῆαι, veluti οἱ ἀ-
γῆν. nam αἱ habetur pro breui, non aliter, quam οἱ, tamen
ab ὁ πόντος, id est, marinus, in Pinlaro inuenitur geni-
tius pluralis femininus ποταμῶν, ultima circumflexa, pro
ποταμῶν, penacutē.

15 15 Hae regula complectitur etiam obliquos dissyllabos
per syncopen ex trissyllabis formatos: ut ἡ ἀφῶν, agna, τῶν ἀφῶν,
pro ἀφῶρος, τῶν ἀφῶν, τὴν ἀφῶν. sic ὁ κῆρ, ἡ κῶν, κῶνξ, κῶνι, κῶνα,
canis. Vide 170.18. Eodem modo ὁ ἀνῆρ, vir, τῶν ἀνδρῶν,
τῶν ἀνδρῶν, τὸν ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν, ἀνδρῶν, ἀνδρῶν: & similia
ἐν ἑν, de quibus 39.29. at horum dativus pluralis semper

αι, η, ου, &
v. finales.

πάλαι, τῶν
παλαιῶν.

ὁ λαός, τῶν λαῶν

ὁ ναός, τῶν ναῶν

τῶν χεῖρῶν.

τῶν χεῖρῶν.

τῶν ἱππόντων.

τῶν ἀφῶν.

ποταμῶν.

Obliqui
quinta ex
syncope di-
syllabi.

per duarum syllabarum numerum excidit propter a in-
terpositum, de quo 46.2. ut ἀδελφῆν: atque huiusmodi
dativus perpetuo penultimam acuit: ταχὲν τοῖς ἀδελφοῖς
anteponacuit. Neque enim fit ab ὁδῶν, ἑσσε, cum
non sit ex eorum numero: quæ syncopen patiuntur,
37.4. sed potius per metaplasma, quem vocant,
id est, transformationem cuiusdam casus, ex una de-
clinatione in aliam, ponitur pro τοῖς ἀδελφοῖς, à nominati-
vo τῶν ἀδελφῶν, id est, syderum, siue signum pluribus stellis con-
stans: at ἀστὴρ, unicam stellam significat. Eodem au-
tem modo antepenacuiuntur & alij dativi, tam singula-
res, quàm plurales, ex alia declinatione, in quin-
tam transformati: ut τοῖς ὁπλοῦσι, pro ὁπλοῖς, à nominati-
vo τῶν ὁπλοῦν, onis: τοῖς ἔγκασσι, pro ἔγκασσι, à nominati-
vo τῶν ἔγκαστων, viscerum: sic τῷ διχομένῳ, pro
διχομένῳ ab ὁ διχομήνης, semestris, semiplena luna: τῷ πο-
λυπατῶν, pro πολυπατῶν, ab ὁ πολυπατῶν, multi-
strepus: τῷ μαλιστα, pro μαλιστα, à τῷ μαλιστα, multi-
sum. Excipe ὑσμῖνι pro ὑσμῖνι, ab ἡ ὑσμῖνι, pugna:
20 et enim, quasi à nominativo ὑσμῖνι, ὑσμῖνες. Illud & hoc
loco notandum, nomen ἡ γυναιξ, ἡ γυναιξ, quamvis in ob-
liquis sit trisyllabum, more tamen disyllaborum, in geni-
tius & dativis habere accentum in ultima, in reliquis
casibus in penultima. Est autem nomen heteroclitum,
35 huius inflexione n habes, 167. 12. 16 His addit τῷ δα-
δῶν, δμῶν, δῶν, κατῶν, φῶδῶν, φῶτων, à nominati-
vis ἡ δῶς, fax, ὁ δμῶς, famulus: ὁ δῶς, lupo cernarius: τῷ
κατῶν, caput: ἡ φῶς, iniustitia ab ine facta in crucibus: ὁ
φῶς, vir. Theodorus addit τῷ λίαν lapidum: sed di-
ctum puto per crasim vel pro λαιῶν, & in a contractis
30 à nominativo singulari τῷ λίαν, τῷ λίαν, 168. 22. & cra-
si λίαν, 164. 33. vel pro λαιῶν, & crasi λίαν, à nomina-
tivo singulari ὁ λίαν, τῷ λίαν, & crasi λίαν, 168. 23. cir-
cumspectitur verò penultima genitivi λίαν, quamvis sit
disyllabus ut λίαν, regula enim de genitiuis & dativis
35 quintæ disyllabis, eodem Theodoro teste, non habet lo-
cum in ijs, quæ fiunt ex contractione, ut τῷ κῆρ, τῷ κῆρ.
penanslex è λῆρ, λῆρ, cor: sic, τῷ ἡρ, ἡρ, ver. ab ἡρ, ἡρ
Inue.

Dativi plu-
rales in ἀν
τοῖς ἀδελφοῖς.
Declinati-
onis meta-
plasmus.
Notio de
dativis per
metaplas-
mum for-
malis.

τοῖς ὁπλοῖσι
τοῖς ἔγκασσι.
τῷ διχομένῳ.
πολυπατῶν.
τῷ μαλιστα
ὑσμῖνι.

Genitivi
plurales di-
syllabi quin-
tæ penulti-
mam acui-
entes.

τῷ λίαν.

16 Notio de
genitiuis &
dativis
quintæ di-
syllabis fa-
ctis ex con-
tractione.

Inueni tamen in multis locis, ac in emendatissimis exemplaribus $\alpha\pi\sigma\epsilon\varsigma$ & $\eta\pi\sigma\epsilon\varsigma$, accentu in ultima, veluti in $\pi\alpha\sigma\epsilon\varsigma$, licet fiat per syneresin ex $\pi\alpha\iota\varsigma$ $\pi\alpha\iota\sigma\epsilon\varsigma$: tu videris: non tamen temerè à sententia tanti viri discessionem facien-

17 dam arbitror. 17 Vt vocatiuus in ω : circumflectitur à nominatiuo acutitono $\omega\varsigma$: ita quoque accusatiuus singularis monosyllabus quintæ declinationis ultimam longam circumflectit, quamuis eam nominatiuus acuat, ut in $\chi\lambda\epsilon\iota\varsigma$,

13 clauis, $\tau\lambda\omega\ \chi\lambda\epsilon\iota\varsigma$, 39. 22. 18 Vide 254. 37. 19 Vide 165. 20

19 20 His adde $\delta\ \alpha\gamma\alpha\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$, nullum malum promeritus, & $\alpha\gamma\alpha\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$: $\delta\upsilon\pi\upsilon\sigma\tau\epsilon\varsigma$, latè sonans, & $\delta\upsilon\pi\upsilon\sigma\tau\epsilon\varsigma$. Sunt & alij vo-

20 21 catiui quintæ declinationis in ω , à nominatiuo $\omega\varsigma$, qui accentum in antepenultimam retrahunt: de his 161. 11. 21 Accusatiuus $\tau\lambda\omega\ \delta\upsilon\gamma\alpha\tau\epsilon\varsigma$, & syncope $\delta\upsilon\gamma\alpha\tau\epsilon\varsigma$, accentu in antepenultimam retracto. Antepenacuitur quoque huius vocatiuus & $\delta\upsilon\gamma\alpha\tau\epsilon\varsigma$: atque eodem modo in prioribus syllabis accentum habent & omnes vocatiui in $\epsilon\pi\alpha$

15 nominatiuis in $\eta\pi$, tam acutis (qui quatuor enumerati sunt, 45. 2.) quàm grauitonis, qui septem inueniuntur, in $\alpha\varsigma\eta\pi$, Aster. urbs: in $\delta\upsilon\mu\eta\tau\epsilon\pi$, & $\delta\upsilon\mu\eta\tau\epsilon\pi$, Ceres, in $\epsilon\iota\gamma\alpha\tau\epsilon\pi$, & $\epsilon\iota\gamma\alpha\tau\epsilon\pi$, fratria, id est, fratris uxor: $\delta\upsilon\gamma\alpha\tau\epsilon\pi$, filia: in $\iota\varsigma\eta\pi$, I-

20 berus, Hispaniæ fluius: in $\mu\alpha\tau\epsilon\pi$, mater. Grauitonum quoque est $\tau\epsilon\pi$, sed eius vocatiuus est in $\eta\pi$, & $\tau\epsilon\pi$, Pi-
er populus: tamen quæ ab hoc deriuantur mutant in in-
ut in $\pi\epsilon\pi\iota\alpha$, Pieria, mons Bæotæ: $\alpha\iota\ \pi\epsilon\pi\iota\delta\epsilon$, Musæ Peri-

25 des: & aduerbium $\pi\epsilon\pi\iota\delta\epsilon\omega$, ex Pieria. Vide quoque 45. 15. 22 Quid in compositione significent α , $\iota\omega$ & $\delta\upsilon\varsigma$, diximus, 156. 9. Illud autem & hoc loco obiter monendum has tres particulas ac similes in compositis ex substantiuis adiectiua facere, ut patet ex $\alpha\lambda\omicron\gamma\epsilon\varsigma$ & $\iota\omega\lambda\omicron\gamma\epsilon\varsigma$. Cæterum

30 α prepositum vocali, assumit ν , ut $\delta\omicron\tau\epsilon\varsigma$, pius, sanctus: $\alpha\iota\omicron\tau\epsilon\varsigma$, impius, profanus.

1 Verborum & Participiorum ¹ accentus obseruandi sunt in coniugatione verborum $\tau\upsilon\ \pi\omega$, $\pi\omega\iota\omega$, & $\tau\epsilon\delta\eta\mu\iota$.

2 ² Præterita & aorist, priore longa, seruant accentum in compositis, $\epsilon\iota\chi\epsilon\iota$, habebam: $\chi\alpha\tau\epsilon\iota\chi\epsilon\iota$, continebam: $\epsilon\iota\gamma\epsilon\iota$, misi: $\alpha\phi\epsilon\iota\gamma\epsilon\iota$, dimisi: $\epsilon\iota\mu\epsilon\iota$, missus sum: $\alpha\epsilon\iota\mu\epsilon\iota$

in $\chi\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\lambda\omega\ \chi\lambda\epsilon\iota\varsigma$.

Nonnulli

vocatiui in

α , & ω , ab

$\alpha\varsigma$ & $\omega\varsigma$, ac-

centum re-

trahentes.

$\tau\lambda\omega\ \delta\upsilon\gamma\alpha\tau\epsilon\varsigma$

$\epsilon\pi\alpha$.

$\delta\upsilon\gamma\alpha\tau\epsilon\varsigma$.

Vocatiui in

$\epsilon\pi$ accentum

retrahunt.

Annotatio

de compositis

ex α , $\iota\omega$,

$\delta\upsilon\varsigma$, et simil.

Verborum

& participi-

orum ac-

centus.

A dissyllabis

composito-

rum accen-

tus.

ἐμίση, dimissus sum : ἦκα, misi : εὐώκη, intellexi : πρᾶτερ
οἶσα, noni : σὺ νοῖσα, conscius sum : non Cuo. ἰσα.

Monosyllaba longa relicta post apocopen acun-
tur, ᾗ ἔστι, ᾗ : post aphæresim autem circumflektū-
tur, ἔστι, ἔστι : ἔστι : φῆν, φῆς, φῆς, & ὅ, ἦς, ἦ, inquam. At
breuia sunt acuta, ἔστι, ἔστι, ierunt.

Si autem & quedam de his præcepta desideras, ut
breuiori via ad eorum observationem ducaris, hæc acci-
pe : Quoduis futurum secundum : Futura prima vocis
actiue & mediæ verborum quintæ coniugationis, de
quibus 57.6. & 94.26. Vterque aorist. subiunctiui pas-
siui. Secundæ personæ singul. aoristi secundi, impera-
tiui medi in or : Præsens & perfectum optatiui & sub-
iunctiui passiui verborum in µι, quæ sunt verè passiuæ.
de quibus 133.35. & 1344. Præsens & aoristu secun-
dus verborum quoque in µι in optatiuis & subiuncti-
uis cuiuscunque vocis : Perfectum optatiui & subiun-
ctiui pass. circumflexorum, 109. 31. hæc omnia, inquam
tēpora recipiunt accentum, eumque circumflexum, (mo-
do nulla regula generalis impediatur) in vocali siue diph-
thongo, quæ characteristicam immediate consequitur, ut
in τῶν & τῶν, circumflexus est in ᾧ & ῖ, quæ cha-
racteristicā π sequuntur. Cæterum in verbis in µι & cir-
cumflexis, de quibus hoc loco sermo habetur, characteri-
stica & vocalis siue diphthongus mox sequens chara-
cteristicam re ipsa non differant, ut ἡδῆ, ἡδῆ, ἡδῆ,
ἡδῆ, &c. et occupat sedem characteristicæ & vocalis
sequentis characteristicam. Aoristus vero primus infi-
nitius vocis actiue, & omnia tempora infinitiuorum
communiter finita in ναι, habent accentum in penultima.
ut ποιεῖν, ποιεῖν, fecisse. Reliqua tēpora, quæ his du-
abus regulis non sunt comprehensa, antepenacuntur,
modo ultima non producat : tum enim penultima acu-
unt : ut ἰστέον, ἰστέον. Si autem antepenultima
desideretur, penultima recipit tonum, τόν. Notan-
dum vero hoc loco, finales ancipites α & ι in verbis sem-
per corripunt : uero produci, ut ἄντα, ἄντα : ἔστω, ἔστω,
ἔστω : in participijs autem masculinis desinentibus

Monosylla-
ta.

Verborum
accentus.

Tempora ha-
bentia accē-
tum in vo-
cali vel
diphthongo,
quæ imme-
diatè cha-
racteristicā
consequitur

Habentia to-
num in pe-
nultima.

Antepenul-
timam acu-
entia.

Notio de fi-
naliū α, ι,
in verbis
& partici-
pijs quanti-
tate.

liquum est, ut de constructione, quatenus est opus agamus.

Hi duo articuli ι & η , in nominativo quoque plurali destituuntur accentu, ι & η . Reliqui verò casus articulorum tam praepositivorum, quàm subiunctivorum, aliquo semper notantur tono, circumflexo quidem in genitivo & dativis cuiusvis numeri: alias virò acuto. qui tamen ferè semper ob dictionis consequentiam mutatur in gravem.² Ceterae praepositiones tam monosyllabae, quàm dissyllabae, ultimam gravant, nisi quum aut suis casibus per anastrophe postponuntur, aut pro verbis compositis sumuntur: tum enim penultimam acutant, ut $\pi\rho\sigma\tau\epsilon\iota$, pro $\mu\epsilon\iota$ $\gamma\iota\epsilon\gamma\sigma$, de senectute: & $\pi\alpha\gamma$ pro $\pi\alpha\psi\sigma$, vel $\pi\alpha\psi\sigma\tau\epsilon\iota$, adest, vel adsunt: $\iota\sigma\tau\iota$ pro $\iota\sigma\tau\iota$, inest, licet: Significationem autem & constructionem praepositionum habes in sequenti tractatu de ratione syntaxeos.³ Sic $\omega\chi$, quod idem significat, quod $\omega\delta$ & $\omega\kappa$: sed $\omega\delta$ ponitur ante consonantes, $\omega\delta$, non tu, $\omega\kappa$ ante vocales leuigatas, $\omega\kappa$ $\iota\gamma\omega$, non ego: $\omega\chi$ ante aspiratas, $\omega\chi$ $\sigma\tau\epsilon\iota$, non hic: in fine tamen sententiae semper dicitur $\omega\delta$, cum accentu acuto, etiam ante vocales: $\omega\delta$ quoque, id est, ut, accentu destituit.⁴ vide 41. 4.⁵ Quare 141. 14.⁶ De hoc 196. 22.⁷ De hoc 205. 30.⁸ Secunda tamen utriusque personae singular. $\epsilon\iota$, $\epsilon\varsigma$, $\epsilon\tau$, $\phi\iota\varsigma$, $\alpha\iota\varsigma$, non inclinatur 197. 21.⁹ Sunt item & multa alia pronomina enclitica, ex variis idiomatibus desumpta, de quibus 187. 4. atque haec ferè sunt: in prima personae $\mu\epsilon\upsilon$ pro $\mu\epsilon$: in secunda, $\sigma\upsilon$ & $\epsilon\upsilon$ pro $\sigma\epsilon$: sic $\tau\upsilon$ pro $\tau\epsilon$, & $\tau\upsilon$ pro $\tau\epsilon$: in tert. $\epsilon\upsilon$ & $\tau\upsilon$ pro $\epsilon\upsilon$: sic $\epsilon\iota$, & $\iota\varsigma$ ac $\mu\epsilon\upsilon$ pro ϵ : in duali $\sigma\upsilon$ et $\sigma\upsilon$ siue $\sigma\upsilon$ pro $\sigma\epsilon$: nam $\sigma\upsilon$ secunde personae encliticum non est: in plurali $\sigma\upsilon$, $\sigma\upsilon$, siue $\sigma\upsilon$, pro $\sigma\epsilon$: sic $\sigma\upsilon$ pro $\sigma\epsilon$. non tamen enclitica sunt huiusmodi pronomina, si ponantur cum praepositionibus, aut cum disiunctivis coniunctionibus, aut cum particulis $\iota\gamma\alpha$, $\omega\kappa$, vel $\iota\gamma\alpha$, id est, ob, propter, causa: aut cum per appositionem ad aliam personam referuntur, ut $\iota\mu\epsilon$ $\iota\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\iota$, ex me audiuit, non ab alio: at $\iota\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\iota$, $\mu\epsilon$, ex me audiuit, simpliciter, ita tamen ut ab alio audire potuerit.¹⁰ Sumpta verò interrogativa, non sunt.

De tono articulorum.

De tono praepositionum.

Notio de praepositionibus suis casibus subsequentibus, aut pro verbis sumptis.

$\omega\delta$, $\omega\kappa$, $\omega\chi$, quomodo discrepent.

4. 5. $\omega\delta$.

6. 7.

8. 9.

$\epsilon\iota$, $\epsilon\varsigma$.

Alia pronomina enclitica.

Pronomina enclitica ubi non inclinantur.

Adverbia interrogativa.

sunt inclitica, sed disyllaba penacuuntur, & monosyllaba circumflectuntur: πῶδι vel πῶδι: unde? πῶδι: ubi? πῶτι: quando? πῶτι: quomodo? πῶτι: qui? quoniam modo? πῶτι: ubi? at πῶτι pro πῶδι, vel πῶδι, acuitur, & Doricum est.¹¹

II Occurrunt & aliae coniunctiones encliticae apud poetas, quae ferè velut otiose in oratione redundant: atque ideo expletivae nuncupantur, ut διῶ, διῶ, κί, κί, ῥῶ, ῥῶ, πῶ, πῶ, πῶ, πῶ, τοί, inclinatur etiam οὐ post οὐκ, si tantum neget, ut οὐκ οὐκ, non: si verò infert vel interrogat, retinet accentum οὐκ οὐκ, igitur, absque negatione. δὲ quoque inclinatur, quando in divisionibus cum articulis positum patitur apostrophum, ὅς, ὅς, &c. Ceterum καὶ & καὶ non raro potentialem modum indicant, velut αἶν: αἶν καὶ, vel αἶν καὶ, id est, αἶν: αἶν, dixeris, diceres, dicere posses: saepe tamen redundant, ut etiam nonnunquam αἶν.¹² Exe-

12 plis indicat, quae dictiones ultimam acuiunt, ob particulas encliticas subsequentes, nempe ea, quae alias accentu destituerentur. de quibus paulò antè, ut αἶν, ἴν, Deinde, dictiones oxytonae, quae tamen alias ob dictionis consequentiam ultimam gravarent, ut εἰν, εἰν μοι: de εἰν, vide 188. 4. Dictiones quoque penansflexae, ut αἶν, & antepenultima, ut αἶν, sequente enclitica, ultimam acuiunt. αἶν: αἶν, αἶν: αἶν, tamen vocabula penansflexa, quae ultimam positione produciunt, acutum ob encliticam non recipiunt, ut αἶν: αἶν, phoenix est, non αἶν: αἶν. Si autem particulas encliticas praecedat dictio, ultimam circumflexam habens, encliticae nativum accentum prorsus amittunt, ut αἶν: αἶν, Dei tui: αἶν: αἶν, Dei est. Si verò dictio praecedens penacuatur, enclitica sequens, monosyllaba quidem accentum eodem modo amittit, sed disyllaba illi retinet, ut λόγος μου sermo meus: λόγος αἶν, sermo est, tamen si dictio praecedens penacuta, trochaica fuerit, habens scilicet penultimam sola positione longam. & ultimam brevem: enclitica sequens accentum, iuxta quosdam, in praecedentis ultimam reiecit, non aliter quam si praecideret vocabulum trochaicum penultimam circumflectens, quale est αἶν: αἶν: ut αἶν: αἶν, virum meum: αἶν: αἶν.

Coniunctiones expletivae

Quae dictiones ob subsequentes encliticas ultimam acuiant.

Quae dictiones encliticarum accentum non recipiant.

RATIO SYNTAXEOS.

DE Græcorum constructione tantum præci-
pienda sunt ea, in quibus nobiscum non con-
sentiunt.

Neutrum plurale verbo gaudet singulari, ζῶα πῖ-
χες, pro πῖχες, animalia currunt.

Genitium multis adhibent, quibus nos abla-
tium: siquidem uterque casus ponitur absolute:

10 Latini: me præsentē, Græci μὲν παρόντος. Quando-
que participium solum: ἰδόντων δὲ, ubi autem ve-
nissent, intelligendo casum rei convenientis. Atri-
ce pro hoc genitio est accusatiuus, & ferme cum

αἰς & αἰσώπης: αἰς τὸν αἰσώπην τὸν ποιήσαντα, pro τὸν αἰσώπην

15 ποιήσαντος viro istud facturo: estque istud receptis-
simum in participijs impersonalium ὁρίων, cum dece-
at, cum sit decorum: δύνων, cum oportuerit: ἔξω, cum

sit permissum: ἔνδον, cum liceat: ἀγορεύων, cum deceat,
παύων, cum adsit facultas: ἰδὲν ἔχον, cum fieri possit:

20 ἔξω αὐτὸς ποιῶν, cum ipsi permissum esset facere: αἰ-
μὴν αὐτοῦ διατρέχον, tanquam nihil eius intersit: δέξω ἱ-
μὸν γράψαι, ut mihi statutum esset scribere. ἀδύνατον, cum sit incertum.

Genitium postulant comparatiua & superlati-
ua: εὐχάρων δὲ καὶ βέλτερος, trutinā iustior: βέλτερος πάν-
των, optimus omnium. Verba quæ animi affectionem

significant. ἰσθῆμι, ἐμὲ θυμῶ, amo, desidero: & similia.

verba sentiendi, curandi, participandi, priuandi,
assequendi, frustandi, dominandi, dissidendi,

30 copię & inopię. quorum exemplis superseden-
dum duximus, monuisse tantum contenti. Ad-
hęc verbalia per a priuatiuum facta, ἀδύνατος δὲ κα-
λεῖται, qui non spectauit veritatem. Verbalia in inōs,

μεταξὺν ἑσθῆτον δὲ καὶ βέλτερος suppeditor doncorum. Et

35 adiectiua plurima, ἀξιός, ἀξίος, ἀξίως, dignus, in-
dignus, inexpertus. Et alioqui quoduis adiectiuum
partitiue positum, ὁ γὰρ πρὸς τοὺς φίλους, qui inter a-
micos ingenii sunt, quale illud Plinianum. Quorum

adiectiua plurima, ἀξιός, ἀξίος, ἀξίως, dignus, in-
dignus, inexpertus. Et alioqui quoduis adiectiuum
partitiue positum, ὁ γὰρ πρὸς τοὺς φίλους, qui inter a-
micos ingenii sunt, quale illud Plinianum. Quorum

adiectiua plurima, ἀξιός, ἀξίος, ἀξίως, dignus, in-
dignus, inexpertus. Et alioqui quoduis adiectiuum
partitiue positum, ὁ γὰρ πρὸς τοὺς φίλους, qui inter a-
micos ingenii sunt, quale illud Plinianum. Quorum

adiectiua plurima, ἀξιός, ἀξίος, ἀξίως, dignus, in-
dignus, inexpertus. Et alioqui quoduis adiectiuum
partitiue positum, ὁ γὰρ πρὸς τοὺς φίλους, qui inter a-
micos ingenii sunt, quale illud Plinianum. Quorum

Constructio
Græcorum
Anomalia
numeri

Genitiui
constructio.
Genitiuus
absolute po-
situs.

Aticismus
Accusatiuus
absolute po-
situs

Participia
impersona-
lium in Ac-
cusatiuo ab-
solute posita

Genitiuum
postulant
comparati-
ua, superla-
tiua.

Verba affe-
ctus.

Sentiendi.
Curandi.
Participa-
di.

Priuandi.
Assequendi.
Frustrandi.
Dominandi.

Dissidendi.
Copię, in-
opię.

Verbalia
facta ex a,
& finita in
αἰος.
Adiectiua.

Partitua.
Verbum
substantiuū.

Partitionis
genitiuus
in casum
partium
mutatus.
Intra intelli-
gitur.

Materia.
Par ju
Pre m,
Tempus.
Temporis
continuitas
in accusati-
uo.
Aduerbia
genitiuum
regentia.
Exclamati-
ones.
Localia.
Datiuo tri-
buntur
verba se-
quendi.
Certandi.
Passive
captat.
Composita
à σύν & ἰμῶ

oblonga. Præterea verbum substantiuum εἰμι & γί-
νομαι τοῦ τῶν ὅτι ἰ Πλάτων, horum, aut de numero horum
est Plato. quod verbum quandoque omittitur, vt
οὐδ' ἐγὼ ἀνθρώπων εἰμι, neque ego sum de numero nocenti-
um.

Partitionis genitiuum mutant in casum parti-
um, εἰ ἀνθρώποι, εἰ μὲν ἀγαθοί, οἷς ποικεῖ, pro τῶν ἀγα-
θῶν, hominum alij probi, alij improbi. sic τοὺς φίλους, τοὺς
μὴ ἀπείκων, τοὺς δὲ πένητας ἀπέδειξε, pro τῶν φίλων, amico-
rum alios quidem interfecit, alios vero pauperes reddi- 10
dit : & item per omnes casus.

Crebrò etiam genitiuus ἰμῶν πικρῶς, ponitur, defi-
ciente ἰνῶν : διδωμι σοι τὴν τύχην, hoc est, ἰνῶν τῆς
τύχης, beatum te prædico ob felicitatem, aut quod ad fe-
licitatem pertinet : vtrunque enim significat ἰνῶν & 15
μαχρίν τ' ὅτι, beatus qui ista videris.

In genitiuo ponitur materia : πεποίηται λίθος, fa-
ctum est è lapide. Pars, ἵππων τὴν αἶν, bibe e vino. λαβὼν
τὴν πόδιν, accipiens pede. Pretium, ὡς οὐκ ἔστιν δύο ὀβολοί,
emi duobus obolis. Tempus, ἡμέρας ἑξήκοντα σπασάξει, 20
noctū & diu sudet. Temporis vero continuitas in ac-
cusatiuo ἐλθὲν τὴν ἡμέραν εἰργασάμενος, tota die operatus
sum : quod & in datiuo, εἰκοτὶ ὅλοις ἔτισι διποδημήσας,
viginti totis annis peregrinatus.

Genitiuum regunt, ἄλλος, satis : ἰνῶν, causa : χάριν, 25
gratia : ἄνω, sine : δίκην, instar : πλὴν, præter : μεταξὺ, in-
terim dum : παρρηγόν, obiter : οὐδ', heu : ὦ, οὐ βέλτε, παρὰ
ἡγεῖται, hercule, dū boni : ἐμῶν, heu mihi : huiusmodi
exclamations : etiam ὁδὸν, recta : πρὸς, procul : ἀπὸ, pro
ἀπὸθεν, procul ab : ἔξω, extra : χωρὶς, sine : & aduerbia 30
localia, πᾶσι, ubi : πῶθεν, unde?

Datiuo tribuntur verba sequendi, ἰκολουθεῖν, ἑπο-
μα, sequor : Certandi, ἰπίζω, contendo : πολεμῶ, belligero :
ἐχέμεν, certo : μαχόμεθα, pugna : Quæcunque passi-
ue capiuntur, πεποίηται μοι, factum est mihi : pro ὅτι ἰμῶ, 35
à me : ἄγνωστοι τοῖς πολλοῖς, vulgo ignotum.

Composita à σύν & ἰμῶ, σύντενος, collaetaneus. ἰμῶν ἰ-
πος, consentiens, eiusdem sententiae.

Datiui

Datiui casus est instrumentum, ἀνάκτιον τὸ ξίφος, interfecit gladio. Causa, ὁ λόγος παρὰ τὰ πικρὰ, iniuria hac fecit. Modus actionis, τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους, quomodo scribis? Et quandoque pretium, Chrysost. ἰδίῳ δαῖτατε,

τὸ ποιῶν ὁφείλουσ' propria morte gregem emens.

Datiuum habent cum genitiuo, ἀμφιβλητὸν, dubito, certo: μετέχω, participo; κοινοῦ, communico; συγνώσκω, ignosco: ὁδοῦμαι, inuideo: & impersonalia, εἶναι, oportet: μέλει, adest: μέλει, cura est: μεταμέλει, penitet. In datiuo pronominiis αὐτός, , saepenumero intelligitur praepositio οὗ, vt ὁποῦ μὲν αὐτὰς αἰσῶμαι τὰ πικρὰ, hoc est, οὗ αὐτὰς οὕτως cum ipsis vlnis pennas amputans.

Accusatiuum admittit quoduis verbum nominis ab eo deducti. τισὶν γὰρ μετὰ γαμῶν, tales nuptias inuens: ἀδικῶ σε ἀδικίᾳ, afficio te iniuria: aut nominis relatiuum, ἢ ἀδικία, ἢ ἀδικῶ σε, iniuria qua te afficio.

Vbique locus est accusatiuo, si intelligas ἡμέτερος, ὁ ἐξ ἡμετέρου, ὁ τῆς πατρίδος, Syrus & nomine, & patria. sic Virgilius: Cætera Graius.

Et qualia sunt Poetis nostris vltatiora, fractus membra, & similia, ijs Græci passum vtuntur τὴν πικρὰν καὶ μετὰ, naves mucro plenus: κόσμος τὴν ἀνὰ βολὴν, ornatus vestem: τὸ σχῆμα δὲ σπινθῆς, habitu accornus.

Passiua regunt accusatiuum verbi actiui, vt ἐμπέσῃς μοι τὴν δίκην, desers mihi arbitrium: sic passiuè ἐμπέσονται τὴν δίκην, deferor arbitrium, pro arbitrium mihi delatum est. & ἐγγράβῃς τὰς τῶν ἐμπειρίων, commissam habeo hanc curam.

Verbalia in τὸν verbi sui postulant accusatiuum. γράβῃς μοι ἐπιστολήν, scribenda est mihi epistola. Interdum secundus accusatiuus in vicem datiui succedit, ἰατρίῃ οὗ τὸν νόσον ἀνελόντα τὴν αἰτίαν, medendum est morbo ei, qui negligit causam.

Atticè accusatiuus pro genitiuo, ὁποῦ σε τὸ γράμμα, pro τῷ γνησάτω, priuo te pecunia. Et pro datiuo, τίς με ποιεῖ, pro ἡμῶν, quare mihi facis?

Quando infinitiuus & verbum præcedens ad e-

X n.

andem

Instrumentum.

Causa.

Modus acti-

onis.

Pretium.

Verba quæ
datiuum
habent cum
genitiuo.
sic intelligi-
tur.

Accusatiui
constructio.

et sepe sub-
auditur.

Passiua
cum acti-
uorum ac-
cusatiuo.

Verbalia in
τὸν. Secundus
accusatiuus
in vicem
datiui.

Accusati-
uus pro ge-
nitiuo.

Accusati-
uus pro da-
tiu.

Infinitivi
construatio.

andem pertinent personam, non est opus accusati-
uo: ἔφη ποιήσῃ, dixit facturum, nempe se, vt Terenti-
us, Pollicitus sum suscepturum,

Infinitiuus
cum nomi-
natiuo.

Infinitiuus non tam accusatiuum habet quam
nominatiuū, φησὶν αὐτὸς αἴτιος γαληῖται, dicit se aucto-
rem. fuisse. οὕτως ἀπέχων τ' ἀλαζονείας, ὅςτι πάντα εἰδὼς,
μηδὲν εἰδέναι οἴεσθαι, tam alienus ab arrogantia, vt cum
omnia norit, tamen se nihil scire putet.

Particule
infinitiuo
gaudentes.
Notio de re-
latiuo.

Iunguntur infinitiuo, ὥς, vt ὥς, ita τὸ πρὶν, πρὶν ἢ,
priusquam: ἰπεὶδὲ, postquam: ἱCor, quoad, quasi.

Relatiuum eodem casu ponunt cum anteceden-
te, χροῖματις ἔχω βιβλίους, vtor libris quos habeo: ἐν τοῖς
ἐπιστολαῖς αἱ ἐπιμύη, ex epistolis quas misit: hinc sunt
illa ἀνδρὶ οἷον Cor, vtro simili tibi: ἀνδρὶ οἷον, virum si-
milem tibi.

Participiū
proinfiniti-
uo cum ver-
bis perseue-
randi.

Participium tanquam pro infinitiuo cum verbis
perseuerandi, ἀγαπᾷ με διατίλει, amare me perge. De-
sistendi, οὐ παύσομαι φιλᾶν, non cessabo amare.

Desistendi
Affectus a-
nim.

Et cum verbis affectionem animi significanti-
bus, μὲντοι μνησθῶν, memini vidisse: οὐ συνίσταν μάττω
πείσαντες, non intellexerunt se frustra laborare. sic Vir-
gilius, Sensit medios delapsus in hostes.

Articulus
abuerbijs
et præposi-
tionibus ad-
iunctus.

Articulo vestitum aduerbium sit adiectiuum, ὁ
χθρὸς, hesternus, quod si iungatur præpositioni cum
suo casu, intelligitur commodum aliquod partici-
pium ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, in cælis: nempe αἱ aut οἰκῶν, ex-
istens aut habitans.

Construatio
præpositio-
num.

Præpositionum varia significatio variat regimen.
Gentium habent ἐν vel ἐξ, significans locum,
tempus, materiā, causum: πρὸς ad, coram, iurandi,
officij: πρὶν, ante, locum, tempus: κατὰ, contra, su-
per, de, ab. διὰ, per, cum: παρὰ, ab: ἀντὶ, pro, circa,
super etiam tempus significat: ὡς, pro ὡς, à, ex:
ὑπὲρ, præ, sub: ὑπὲρ, pro, de, super.

Iunctæ ge-
nitiuo.

Datiuo.

Datiuum ἐν, in: Σὺν, cum: ὡς, iuxta: παρὰ, apud,
ὅτι, propter, in potestate, post, super, contra: ὡς, pro:
ἐν, circa: ὑπὲρ, sub.

Accusatiuo.

Accusatiuum, εἰς, vel ἐς, in, ad: ἀντὶ, per: κατὰ, per
secundum,

secundum, circa: διὰ propter: ὑπὲρ, post: παρὰ ad, præ-
ter, propter: ἐν, ad, in: ἐν, circa, circum, propè:
ὑπο, sub: ὑπὲρ, supra, ultra.

De ἀμφι iudicandum, vt de ἐν, quod vſitatius
est.

Duæ ἰλλεπηκῶς ponuntur cum genitiuo: ἐν, de-
ficiēte datiuo: ἐν, deficiente acculatiuo: ἐν ᾧ, ap-
ud inferos, pro ἐν οἴκῳ τῷ ᾧ, in æde seu ædibus Plu-
tis: ἐν διδασκαλίᾳ, pro ἐν οἰκίᾳ τῇ διδασκαλίᾳ in domum
10 præceptoris.

Dicunt præterea, οἱ ἐν Πλάτωνα, hoc est, Plato-
nici: οἱ ἀμφὶ Σωκράτη, hoc est, Socratici. Verùm i-
stiusmodi orationis formas, & breuiter, quicquid
ad Græcicas phrasēs attinet, doctissimè per-
15 quutus est Budæus in suis Commentarijs, quos nu-
per & emendatè, & eleganter, magno studiosorum
bono excudit Badius, optimè semper de literis
meritus. Eum librum comparare sibi debet, quis-
quis seriò græcari vult.

in ἐν: cum
suorum ca-
sus defecit

F I N I S.

X ij.

PRA-

PRAXIS, SEU VSVS PRAECEPTO- RVM GRAMMATICES.

Opus mole quidē perexiguum,
sed ad Gracos tum Oratores, tum
Poetas intelligendos, magnopere
conducens.

PRAEFATIO.

Consueveramus sanè his Clenardi In-
stitutionibus exactiorem Graecae
syntaxeos rationem annexere: nec
non pleniorē de accentibus tratta-
tum, praecipuè et èd nominativi sin-
gularis, maximum de quo à Clenardo
nullus habetur sermo, ac obliquo-
rum hyperdisyllaborum quintae, cui etiam ab eo sunt o-
missi, itaque de syllabaria & vocalium ancipitum quantita-
te, quae cum accentuum disciplina est adeo coniuncta, ut
una nunquam sine alterius cognitione intelligi queat:
praeterea de spiritibus, ac de eorum, quae Grammaticis
praecipis continentur, praxi & exercitatione, quae Me-
ditationis Clenardo appellantur: de his, inquam om-
nibus tractatus satis amplexos, ut una cum hoc opere
in lucem prodirent, paraueramus. Sed quia iam in no-
stris in Clenardi Institutiones Scholis multi fueramus,
& fortè longiores, quam eorum ratio postularet, ut illo-
rum terminos egredi cupiam meritò possumus videri ac-
centuum quantitatibusque syllabariae & syntaxeos rationem
alio libro separatim tractaturi, hic tantum Spiritus &
Praxin apposumus: illos quidem ob tractatus breuita-
tem, & quod eis Clenardus ne attigerit quidem,
hanc vero quod tyronibus ad bonos auctores & praesen-
tium

tim poetas intelligendos utilissimum fore suspicarer, neque ab hoc opere eam seungi posse perspicerem. Quamvis autem CLENARDVS in suis Meditationibus hanc partem & fusissimè & exactissimè fuerit persecutus: quia tamen ad poetas intelligendos non multum facere videbatur, nos eam quoque partem complexi, ut studiosi adolescentes haberent aliquem & Institutionum Clenardi & nostrorum Scholiorum usum (per quæ non modo ad oratores, sed & ad poetas via sternitur & paratur) primum quidem in rudiorum gratiam, rudes in Precationem Dominicam, atque in alia quedam fragmenta, quæ passi in circumferuntur, omnibusque Alphabeticis continentur, commentationes conscripsimus. Deinde verò, ut eorum quoque studiis obsequeremur, qui iam ad poetam aspirant, ex rarioribus poetis usque celebrioribus poematum initia desumpsimus, qui facili ac minimè elaborata interpretatione, brevissimisque scholiis & notis quibusdā illustrantes, præceptionum Grammaticarum, variorumque ac diuersorum idiomatum usum conati sumus demonstrare: ut scilicet hac ratione studiosæ iuuentuti viam quandam aperiremus, quæ patefacta, ipsa deinde posset in ima & arcana poetarum penetralia nulla duce penetrare. Quid verò notis arithmeticis & literis quibus ob breuitatis studium usi sitinus, designatum voluerimus, paucis accipe. Scholiorum notæ arithmeticae, quas superiores siue inter lineares vocant, respondent ijs contextus dictionibus, quæ easdem notas in uno vel in diuersis eiusdem tractatus locis habuerint. Ut autem & hæc & illa notæ sese lectorum oculis protinus offerrent, pares in utroque margine notas è regione quoad eius fieri potuit, apposuimus. At eorum numerorum, qui in ipso orationis cursu occurrunt, primus quidem huius libri paginam, alter verò ac nonnunquam tertius interiecta conuersione, & in Institutionibus quidem pagina citata versum, in Praxi autem eam numerum quem in utraque margine notis interius respondentem fecimus demonstrat: at quam unicus tantum numerus fuerit appositus, innuitur, parem numerum in eodē Praxeos tractatu querendū. Litere Græcæ

Notarum
huius libri
expositio.
Notæ arith-
meticae

In margini-
bus locate.
In contextu
alijs literis
æqua les.

posita in eo margine, qui est inter duas columnas, quique scholia separat a contextu, demonstrat quæ vocales vel diphthongi è contextu, per apostrophum reiectæ fuerint. Literis quoque Latinis hæc usi sumus, ut molestia rei eiusdem evitata repetitione, breviter tamen veluti ab oculis ponere; nus eos idiotissimos, qui in his poetarum fragmentis, ac passim in quibusvis poetis occurrunt: a igitur indicat paragegen literæ, in dativis pluralibus & personis verborum in i vel i desinentibus, idque non solum ante vocalem sed etiam Atticè, consona subsequente. 170. 38. b articulum præpositivum cum particulis δ & γ, positum pro pronomine demonstrativo eiusdem casus, generis & numeri, 141. 5. c hoc idem indicat, sed sine δ & γ, quod magis poeticum est. 141. 3. d articulum etiam præpositivum pro subiunctivo sumptum, 142. 8. e præpositionum anastrophe 303. 10. f eandem tmesim, quæ scilicet inter partes dictionis compositæ inseritur unum vel plura vocabula, quæ figura & latini poetæ interdum utuntur, ut apud Lucanum. Inque vicem gens omnis an. et pro g Inuicemque, & c. g ἰονice pro α, 17. 36. h genitivum pluralem primæ & secundæ declinationis in ιων, pro ων, 21. 6. i paragegen vocalis i in quibuscunque dativis pluralibus in a desinentibus, 21. 6. k ἰωνι el ιονice pro ωνι vel ων, in dativis pluralibus primæ & secundæ declinationis, 10. 25. l ἰωνι pro ι in genitivo sin. ul. tertiæ declinationis, 25. 32. m pro contrahendis syllabis incontractas ἰονice poni, 18. 9. n augmentum verborum ἰονice reiectum, op 68. 36. o α pro Dorice, 18. 11. p Infinitivum Doricum & Atticum in ισθαι vel poeticè in ισσαι, pro ισσει, 79. q ισθαι primum cuiusvis conjugationis Dorice circumflexorum, 66. 18. r duplex η pro duplex α Atticè, 17. 12. & 52. 15. s τ pro σ Doricè, 28. 37. t ω pro ο Doricè, 18. 24. u verbum poeticum in ιω pro ιω primæ conjugationis Circumflexorum, 239. 15. x ξ Atticè pro σ in compositis α σθαι, 17. 24. y particulas. Expletivas & Potenciales 304. 4 & 12. 208 pro ζ, Doricè, 3. 28. Cetera, quæ notis aut literis d notata non sunt, scholys explanabuntur.

PRAXIS PRÆ- CEPTORVM GRAM- matices.

ORATIO DOMINICA.

Ἡ ΕΥΧΗ ἢ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Pater noster, qui es in cælis, ¹ ἁγίασθαι
 : Πάτερ + ἡμῶν ² ὅτι ³ ἐν ⁴ τοῖς ⁵ δεσπόταις ⁶ ὁ ⁷ μακάριος ⁸ ὁ
 nomen tuum. adueniat regnum tuum. ⁹ ἡ
 το ¹⁰ ὄντως ¹¹ σε : ¹² ἡ ¹³ ἐκείνη ¹⁴ ἡ ¹⁵ ἐκείνη ¹⁶ σε : ¹⁷ ἡ
 voluntas tua, sicut in cælo & in terra. pa-
¹⁸ ¹⁹ το ²⁰ δεῦν ²¹ σου, ²² ὡς ²³ ἐν ²⁴ δεσπότῃ ²⁵ ἡ ²⁶ ὅτι ²⁷ ὁ ²⁸ ἡ ²⁹ ἡ ³⁰ ἡ
 nem nostrum quotidianum da nobis hodie.
 ἄρτον + ἡμῶν ³¹ τὸν ³² ὅτι ³³ ὁ ³⁴ ὁ ³⁵ ὁ ³⁶ ὁ ³⁷ ὁ ³⁸ ὁ ³⁹ ὁ ⁴⁰ ὁ
 & demittite nobis debita nostra, sicut &
 καὶ ⁴¹ ὡς ⁴² ὡς ⁴³ ὡς ⁴⁴ ὡς ⁴⁵ ὡς ⁴⁶ ὡς ⁴⁷ ὡς ⁴⁸ ὡς ⁴⁹ ὡς ⁵⁰ ὡς
 nos dimittimus debitoribus nostris : & ne
 + ἡμεῖς ⁵¹ ἀφίεμεν ⁵² τοῖς ⁵³ ὁσείτοις ⁵⁴ ὡς ⁵⁵ ὡς ⁵⁶ ὡς ⁵⁷ ὡς ⁵⁸ ὡς ⁵⁹ ὡς ⁶⁰ ὡς
 inducas nos in tentationem, sed
⁶¹ εἰσάγεις ⁶² ὡς ⁶³ ὡς ⁶⁴ ὡς ⁶⁵ ὡς ⁶⁶ ὡς ⁶⁷ ὡς ⁶⁸ ὡς ⁶⁹ ὡς ⁷⁰ ὡς
 libera nos à malo. Amen.
 ὡς ⁷¹ ὡς ⁷² ὡς ⁷³ ὡς ⁷⁴ ὡς ⁷⁵ ὡς ⁷⁶ ὡς ⁷⁷ ὡς ⁷⁸ ὡς ⁷⁹ ὡς ⁸⁰ ὡς

1.6.7.

10.11.12.13

14.15.16.17

18.19.

20.21.

22.23.

24.25.26.

27.

28.29.

SCHO.

SCHOLIA.

- 1 ¹ *Vt* ημᾶ, 21.19. *Est nomen verbale ab* ἵρχουσι, 0.
 2 το, 157.3. ² *Vt* καλῆς, καλῆ, 145.12. *Est nomen possess-*
 3 *ivum ductum ab* ὁ ὠκεῖος, *dominus*, 158.27. ³ *Vide* 36.
 4.5 27. atque 45.3. ⁴ *Et* 45.2. ⁵ 135.1. ⁶ 135.27. ⁷ 13.3. ⁸
 6.7 144.4. ⁷ *Vt* τοῖς λόγῳ, *ab* ὁ ἔχων, 8. ⁸ *Vt* τοῦ ὁπῶ, 89.12.
 8.9 *ab* ὁ γινώσκων, μ. ἄνω, *sanctifico*, *fit ab* ὁ ἅγιος, *sanctus*,
 10 III.18. ⁹ *Vt* τοῦ βῆμα, 28.16. ¹⁰ 135.2. ¹¹ 236.31.
 11 ¹¹ *Vt* τοῦ πῶ, 76.18. *ab* ἵρχουσι, *cenio*, *aduenio*, *sed*
 12 *fit tanquam ab* ἐλῶ, 260.38. ¹² *Vt* ἡ φίλια, 21.24.
 13 *Vide* 146.38. ¹³ *Et* 157.11. ¹⁴ *Vt* τοῦ ὁπῶ, 89.12. *ἀ γινώ-*
 14 *σκων*, *fit*, *sed tanquam ἀ γινώσκων*, 138.21. ¹⁴ *Vt* τοῦ
 15 βῆμα, 28.16. *Est nomen verbale* 155.8. *ἀ δῖκα*, *volo*, *sed*
 16 *tanquam ἀ δῖκα*, μ. ἄνω, 261.23. ¹⁵ 144.8. ¹⁶ *ut* τῶ πῶ, 8.
 17 21.19. *ab* ἡ γῶ, τῶ γῶ, *per crasim pro* ἡ γῶ τῶ γῶ. ¹⁷ *Vt*
 18 τοῦ λόγῳ, 22.37. ¹⁸ *Vt* τοῦ λόγῳ, 22.37. *Vide* 159.36. ¹⁹
 19 123.33. ²⁰ 200.32. ²¹ *Vt* τοῦ βῆμα, 28.16. *Verbale ab*
 20 ὁπῶ, *debeo*, *sed tanquam ab* ὁπῶ, μ. ἄνω, 155.8. ²²
 21 186.21. ²² *Compositus ex* ὁπῶ, 68.22. ²³ 30. ²⁴ *in* μ.
 22 200.11. ²³ *Vt* ὁπῶ, 12.31. *Verbale*, 155.16. *ab*
 23 ὁπῶ. *Quia penultimū corrigitur*, *poterit duci tan-*
 24 *quam ab* ὁπῶ, 116.36. ²⁴ *Et* 217.37. ²⁵ *ut* τοῦ ὁπῶ, 78.13.
 25 *ab* εἰσφῶ, *sed quasi ab* εἰσφῶ, 207.14. ²⁵ 144.4.
 26 ²⁶ *ut* τοῦ λόγῳ, 22.27. *Verbale* 158.8. *ἀ πνεῦμα*, *vel* πῶ.
 27 *εἰς*, μ. ἄνω, ²⁷ 227.33. ²⁸ *Vt* τοῦ ὁπῶ, 22.30. *Alie-*
 28 *rum ut* ὁπῶ, 145.11, *hoc loco*, *substantivatur in*
 29 *neutro genere*. ²⁹ *Difficilis est* *Hebraici* *et* *hetero-*
clita, *significans*, *verum fiat*, *seu efficiatur*:
et quandoque, *ut in* *Salutatione*
sequenti, *verum*
est.

SALVATIO ANGELI AD

ΑΣΠΑΣΜΟΣ 3¹ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΟΣ

sanctissimam virginem.

5² τῇ ἀγιωτάτῃ 3³ παρθένῳ.

30.31.

32.33.

Aue gratia plena Maria, Dominus tecum:

34 Χαῖρε 3⁵ κεχαριτωμένη 3⁶ Μαρία, ὁ κύριος 37 μὲν σὺ :

benedicta tu in mulieribus, & benedictus

34.35.36.

37.

38.39.

38 εὐλογημένη 4⁰ σὺ εἰ 39 γοναῖς, καὶ 38 εὐλογημένος

fructus ventris tui. quoniam servatorem

ὁ καρπὸς 4⁰ τῆς κοιλίας σου. ὅτι 4¹ σωτήρα 4²

40.41.42.

peperisti animarum nostrarum, Amen.

ἐπαις 43 τῶν ψυχῶν + ἡμῶν, 2⁹ Ἀμήν

43.

SCHOLIA.

3⁰ Vt ὁ λόγος, 22 27. Verbale 155.3. ab ἀπαγγέλλω, μ. αἰσω,saluto, amō, 3¹ ut τὸ λόγος, verbale, 157.3. ab ἀγγέλλω,3⁰ ἀπαγγέλλω, μ. αἰσω,3¹ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,mitto: unde ἄγγελος, est nuntius, legatus, missus: 3² ut3² ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

τῷ πρῶτον. Est adiectivum ut καλός, 145.11. & super-

3² ἀγγέλλω, μ. αἰσω,lativum, 149. 38, ἀποστίνω ὁ ἀγός, 145.10. 3³ ut τῷ ἰδίῳ,3³ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,34 ut πῖπῃ, 76.6. ἀ χεῖρο, gaudeo, 3⁵ ut κεχαριτωμένη,3⁴ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

107.31. ἀ χεῖρο, μ. αἰσω afficio gratia, gratiosum fa-

3⁴ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,cio, sit à nomine ἀ χεῖρο χεῖρος, gratia, III.10. 3⁶ ut3⁵ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,φίλος, 21.24 3⁷ 144.7. μὲν σὺ, verbum è verbo, cum te,3⁶ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

servato videlicet naturali prapositionis ordine. Cur σὺ

3⁷ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

accentum retineat, cum sit dictio enclitica, vide 303.30.

3⁷ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,3⁸ ut πεινιμῆς, 151.38. sed fin: augmento: incipit e-3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

nim à diphthongo inmutabili, 63. 19. ἀβυλοζία, μ. αἰσω,

3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo, ducitur à

3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

nemine compositio ὁ λόγος, rationalis, rationi consenta-

3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

neus, III.17. componitur verò ab εἰ, 156.6. & λόγος, ra-

3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,tio. Vide 167.11. 3⁹ 167.11. 4⁰ ut τῷ φίλῳ, 21.24. est3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

nomen, denominativum, 159.16. ab adiectivo καλός,

3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,concauus, sinuosus, inanis. 4¹ ut τῷ σῆμα, 36.24. vide3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,156.23. 4² 185.24. 4³ τῶν πρῶτον. 21.19. verbale 157.3.3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

ἀ ψυγῶ, refrigero, post calorem recro, utatum facia,

3⁸ ἀγγέλλω, μ. αἰσω,

animo,

animo, vinifico, quod ψυχὴ, id est, spiritus vel animus, refrigeret in ipsa respiratione.

SYMBOLVM SANCTO-

44 ΣΥΜΒΟΛΟΝ 45 ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
rum Apostolorum.

ων 46 Αποστόλων.

44.45.

46.

Credo in Deum, patrem omnipotentem,

47.48.49.

47 Πιστεύω εἰς 48 θεόν, 3 πατέρα 49 παντοκράτορα,

50.51.52.

50 ποιητὴν 7 ἑρμηνεὺν καὶ 16 γῆς, καὶ εἰς 51 Ἰησοῦν 52 υἱόν

53.54.55.

53 υἱόν 54 αὐτοῦ 55 ἵνα, 56 μόνον 57 κυρίου 4 ἡμῶν, 58

56.57.58.

conceptum ex Spiritu Sancto, natum ex

59.90.61.

συνεκδοκῆντα 59 ἐκ 60 πνεύματος 45 ἁγίου 61 γεννηθέντα 59 ἐκ

62.63.

Maria virgine, passum sub Pontio Pilato,

64.65.66.

καὶ 64 σταυρωθέντα, 65 θανόντα καὶ 66 ταφέντα, 67 κατελ-

67.

cendit ad inferos, tertia die resurrexit

68.69.70.

θεῶντα 68 εἰς 69 ἄδην, 70 τῇ τρίτῃ 71 ἡμέρᾳ, 72 ἀναστάντα

71.72.

ἐκ 73 νεκρῶν, 74 ἀνελθόντα εἰς ἑρμηνεύς, 75 καθεζόμενον ἐν

73.74.75.

dextera patris omnipotentis, unde debet

76.77.

76 δεξιᾷ 3 ἁγίου πατρὸς 49 παντοκράτορος, ἵνα 77 μὴ

78.79.80.

venire iudicatum viuentes & mortuos. Credo

81.82.

78 ἰσχυρῶς 79 κενῶς 80 ζῶντας καὶ 73 νεκρούς. 74 Πιστεύω

83.84.85.

in spiritum sanctum, sanctam ecclesiam catholi-

86.87.88.

εἰς 60 πνεῦμα 45 ἁγίον, ἁγίαν 81 ἐκκλησίαν 82 καθολι-

89.

cam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum,

καὶ 45 ἁγίων 83 κοινωνίαν, 84 ἄφισιν 85 ἁμαρτιῶν,

carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.

86 σερμὸς 87 ἀνάστασιν, 88 ζῶν 89 αἰώνιον, Ἀμήν.

SCHOLIA.

44 Ὡς τὸ ξύλον, 22 30. verbale 157.3. ἡ συμβολή, con-
ficio, confero. Est verò σύμβολον, nota, signum, indicium,
argu-

- argumentum, coniectura, atque id omne, quod à socijs in commune confertur siue sint pecuniæ, aut cibi ad vescendum in conuiuio, siue verba ad sermocinandum, siue nota quedam solis amicis communis: veluti ea qua milites vtuntur in excubijs & vigilijs nocturnis, ut inimicos à suis possint discernere: Gallicè, le mot du guet. Christiani in primitiua Ecclesia hoc Apostolorum symbolo quasi quadam nota eos qui Christi fidem receperant, ab idolatris & infidelibus discernebant 45 145. 45
- 10 10. 46 Verbale 257. 3. ἀποστόλος, cum mandatis aliquē 46 ὁ ἀπόστολος, πῶς.
mitto. Est vero ἀπόστολος, legatus, nuncius, quicumque mittitur: ut Apostoli qui à Christo missi sunt ad prædicandum Euangelium omni creaturæ. 47 Fit a nomine ἰστοῖς, ἰσῶς, fides, 111. 18. 48 ὁ πατοκράτορ.
15 ductum a δῖω, curro. Nam prisca Græci Solem, Lunam, 48 ὁ πατοκράτορ.
stellas & cælum, quæ sunt in perpetuo cursu, Deos esse crediderunt. 49 ὁ ποιητὸς, ἔ.
ἔ. 49 ὁ ποιητὸς, ἔ.
positum ex πᾶν παντός, omne & κρατία, rerum sumptens. 50 συλλαμβάνω, ἔ.
50 ὁ ποιητὸς, ἔ.
10 ut ἰ λόγον 22. 27. Verbale 155. 16. a χρῆζω, μίσω, ὑπὸ. est 51 συλλαμβάνω, ἔ.
enim χρεῖος, ὑπὸς. 52 λαμβάνω.
53 ὁ ποιητὸς, ἔ.
54 ὁ ποιητὸς, ἔ.
55 ὁ ποιητὸς, ἔ.
23 268. 5. & λαμβάνω, capio, accipio: de hoc vide 144. 9. 56 ὁ ποιητὸς, ἔ.
144. 9. 60 ὁ ποιητὸς, ἔ.
57 ὁ ποιητὸς, ἔ.
58 ὁ ποιητὸς, ἔ.
59 ὁ ποιητὸς, ἔ.
30 9 διῆται, 92. 4. vel ut τὸν χρυσάειν, 107. 32, ἀστυρῶ, μ.
ῶς, crucifigo: sit a nomine ὁ στυρῶς, ἔ, crux, 111. 18. 60 ὁ ποιητὸς, ἔ.
263. 12. 61 192. 19. 62 ὁ ποιητὸς, ἔ.
63 ὁ ποιητὸς, ἔ.
64 ὁ ποιητὸς, ἔ.
65 ὁ ποιητὸς, ἔ.
66 ὁ ποιητὸς, ἔ.
35 67 ὁ ποιητὸς, ἔ.
68 ὁ ποιητὸς, ἔ.
69 ὁ ποιητὸς, ἔ.
70 ὁ ποιητὸς, ἔ.

- ὁ κατελθὼν. 70 13.34.7° Vt τὸ τιμῆς, 21.19. Adiectiuum ut καλὸς, 145.
 κατ' ἄρχην. 71 11. Numerale, ordinale, 148.6. 7° 22.24. 7° Vt simplex
 εἰς αὐτὸν. 72 τὸν σάρα, 122.9. ab ἀνίστημι, resurgo, quod componitur ex
 ὁ ἀνίστασθαι, 68.12. (in compositione saepe sonat idem quod re La-
 tinis) ὁ ἵστημι. 121.14. 73 Vt τὸ λόγων, 22.27. Componitur
 ἀνίστημι. 73 καὶ ex n priuatiua particula, 300.28. ὁ καὶ, 36.25. ὁ
 ὁ καὶ, 36.25. 74 cor, anima, quasi dicat inanime vel exanime. 74, ut καὶ
 n priuati- 75 ἀνίστημι, 61. ab ἀνίστημι, ascendo, componitur ex ἀνί, 68.
 uum. 76 sursum: sic καὶ interdum notat καὶ πρὸς, deorsum, ὁ καὶ πρὸς. 10
 ἀνέλθων, 77 χουσι, 67. 75 Vt τὸν τοῦ πρὸς, 91. 33. ἀ καὶ ἀνέλθων, sedeo,
 ὁ πρὸς. 226.6. componitur ex καὶ 74. ὁ καὶ ἀνέλθων, sedeo, 75 Vt τὸ
 ἀνί ὁ καὶ, in compo- 78 φιλέω, 22.24. 77. Vt τὸ πᾶσι, 65. 36. ἀ μᾶλλον, debeo, futu-
 sitione, 79 rursus sum, hoc uerbum ac infinitiuus sequens, cui iungitur
 μᾶλλον ὁ καὶ. 78 ut ueniat, ueniet, venturus est. sic in sequentibus. μᾶ-
 ὁ καὶ. 79 λον φονεῖν interfeciturus, cum uellet vel pararet interfeci-
 80 cere, cum esset interfeciturus, 78 ut τὸ πρὸς, 91. 3 ab
 81 ἔρχομαι, 68. 79. ut τὸ φάσι, 78. 33. ἀ καὶ 74.5. 80 Vt ὁ καὶ
 82 τας, 103.16. ἀ καὶ, uino, 81 ut τὸν φιλέω, 21.24. verbale
 83 155.11. De hoc 266.32. 82 ut τὸν τιμῆς, 21.19. Adiectiuum
 84 ut καλὸς, 145.11, componitur ex καὶ 63.22, ὁ καὶ 32.25.
 85 totus. Est uero ὁ καὶ, uiniuersalis 83 Vt τὸν φιλέω,
 86 21.24. Denominatiuum 159. 16. ab ὁ καὶ, ἀνός, socius,
 87 familiaris. 84 ut τὸν πᾶσι, 49. 25. vel ut ὁ καὶ, 49.14. 85
 88 ὁ καὶ. 85 verbale 155. 11. ὁ καὶ 264.21. ab ἀφίμω, di-
 89 mitto: quod componitur ex καὶ, 63.22. ὁ καὶ 30. ὁ καὶ
 90.91. 62. 200.16. 85 ut τὸν φιλέω, 21.24. 86 ὁ καὶ τὸν σάρα, 87 ut
 88 τὸν ἀφίμω, 84. ab ἀφίμω, 72. 88 ut τὸν τιμῆς, 21.19. ut
 89 bale ἀ καὶ, uino, 86 160.3.

BENEDICTIO MENSÆ,
 90 ΕΥΛΟΓΙΑ 91 ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ,
 ante cibisumptionem.

92 αὐτὸ τὸ γεῦσασθαι.

93.94.95.
95.

Christe Deus, benedic cibum ac potum
 92 χριστέ 93 ὁ θεός, 94 εὐλόγησον 95 τὴν βρώσιν καὶ 96 πινὺν
 seruorum

GRAMMATICES.

31,

seniorum tuorum, quoniam sanctus es iugiter,

97 ἁγίος 98 ἡ πᾶν πᾶν, 97.98.

nunc, & semper, & in secula seculorum, Amen.

101 ἡ αἰὲν εἰς, 99 τῆς αἰῶνος ἡ αἰὼν, 99.

SCHOLIA.

2° Vt ἡ φίλια, 21. 24. Denominativum 159. 16. ab ἡ-
 λητος, 38. 9¹ ut τῆς μέσης, 21. 12. 9² γίσκεσθαι, 21 πύφθαι, 92
 67-16. ἡ γίσκεσθαι, γίσκεσθαι, cibum sumo. Infinitivum articu-
 lis iuncti a Latinis variè redduntur, nunc per gerun-
 dia, nunc per supina, quæ Græci ignorant, & quandoque
 per nomina verbalia, ut hic loco. 93 Articulis præposi-
 tius, ὅ habet hic miram quandam & vehementem em-
 phasim, ut ὁ θεὸς sit quasi ὁ ὅπως θεὸς ὢν, qui re vera De-
 us es. 94 Vt πύφθαι, 99. 24. ab ἡ λητος, 38. 95 τὴν ἀφίστην, 97
 84. ἡ ἀφίστην, 228. 5. 96 Vt τὴν ἀφίστην, 98. ἡ ἀφίστην, 98
 tanquam ἡ πύφθαι, 156. 29. 97. 21 τὴν ἀφίστην, 22. 27. 98 196. 99
 29. 9² 32. 34.

GRATIARVM ACTIO.

100 ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Post cibi sumptionem.

92 μετα τὸ γίσκεσθαι.

25 Benedictus Deus misericors & nutriens nos

101 Εὐλογητός ὁ θεὸς 102 ὁ ἐλεῶν ἡ 103 ἡ γίσκεσθαι ἡμᾶς

ex suis ditibus donis sua gratia &

ἐκ 104 ἡμᾶς πλεονῶν 105 ἡμᾶς πλεονῶν 106 ἡμᾶς πλεονῶν ἡ

30 benignitate iugiter nunc & semper, & in secu-

107 φίλια 108 πύφθαι 109 ἡ αἰὲν ἡ εἰς 99 τῆς αἰῶ-

la seculorum, Amen.

110 ἡ ἀφίστην, Ἀμήν.

SCHOLIA.

100 Vt ἡ φίλια, 21, 24. Denominativum, 159. 16. ab
 ἡ γίσκεσθαι, gratius, iucundus, gratiosus & amabilis, com-
 ponitur

ponitur ex $\epsilon\delta$, 156.6. $\epsilon\delta$ ἡ χάρις, *gratia*. ¹⁰¹ Verba
 16, 155.16. ab ἀλλογία, 58. ¹⁰² ut ἐποίησιν, 100. 5. ἀβίλειον,
 μ. ἡσσω, *misereor*. Vide 108. 11. ¹⁰³ ut τὸ πῶν 79. 30. ἀ
 τρέω μ. θρήνα, 186.16. ¹⁰⁴ Vt τῶ λόγων, 22. 27. Adiectivum
 τὸ ἀγίος. 145. 10 Dicitur πλεῖστος, quasi πλουσιος, id est,
 πολλὰν ἔχων ἔστιν, *multam habens substantiam*, *præditus*
magnis opibus. Inter articulum τῶ, $\epsilon\delta$ eius nomen πλε-
 σιαι, eleganter inseritur genit. αὐτοῦ. ¹⁰⁵ ut τῶ εἰδικῶν, 21. 24.
 ἀνομινατοῖς ἢ θωριά, 15, ¹⁰⁶ 41. 12. ¹⁰⁷ Vt τῶ φίλα, 21.
 24. Denominativum 159. 16. ab ὁ καὶ ἡ φιλοῦνθρας, *be-*
nignus, humanus, id est, *homines amans*, vel *hominum*
amator, componitur ex φίλος, *amicus*, $\epsilon\delta$ ἄνθρωπος, *homo*.

EURIPIDIS ORESTES.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ὉΡΕΣΤΗΣ.

ARGVMENTVM

3 ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Orestes propter matris cædem, simul & ἀ
 Ὁρέστης δια 4 πῶ 5 τ' μητρὸς 4 σφαγῆν, αὐτὸ καὶ ἐπὶ
 Furijs perterritus, & ab Argivus condem-
 6 τῶ Εὐρυπιδῶν 7 δῆματόνδρος, καὶ ὑπὸ 8 τῶ Ἀργείων 9 κατακρι-
 natus morte, interfectorus Helenam & Her-
 10 δεις 10 δαιμότιον, 11 μέλαιαν, 112 φανεύειν 13 Εὐκλῆαν καὶ Εὐ-
 mionem, eo quod Menelaus præsens non tulit
 μέγαν, 14 ἀνδ' αὖν Μενέλαος 15 παρὶν δὲ α 16 ἰεῖα.
 opem, prohibitus est, ab Apolline. Apud nullum
 17 ἐκωλύθη ὑπὸ 18 Ἀπόλλωνος. Παρ' 19 οὐδὲν
 autem ponitur fabula. Præfatur vero Electra
 20 καί ται 21 ἡ μυθολογία. 22 Πελοποιεῖται δὲ ἡ Ἡλέκη
 ut soror Orestis, miserabili oratione utens,
 23 ὧς 24 ἀδελφὴ Ὁρέστου 25 εὐκλείας, οὐλομένης δὲ
 propter Tantalum.
 16 τὸν Τάνταλον.

SCHOLIA.

1 Vt τὸ χεῖροσσι 13. 34. 2 Maxima Orestis facinora in
 hac fabula continentur: ut eius argumento ac ex Electra
 oratione poteris colligere: ideo eam Euripides Orestem
 appellavit. 3 Verbale 155. 11. ab ἐπιδήμι, suppono,
 principia pono, componitur ex τὸ ἐπιδήμι, 118. 13. Vt
 de 264. 21. 4 ut τὸ πρῶν. Verbale 157. 3. ἀσφαίω, vel
 σφαίω, 65. 3. prateritum medium ἰσφαγα 93. 21. unde ἡ
 σφαγή. 5 36. 28. 6 Vt τὸ χαλῶν, 42. 7. b. componitur E-
 cius ex ἔκς, lis & νῆς, mens, quasi sit mentis lis & pro-
 vocatio. 7 Vt χεῖρὸς, 107. 28. a δειματός, perterrita-
 cio. Fit à nomine τὸ δέμα, δειματος, paucior, minus 111. 17.
 8 Ἀργίος, Argivus, fit à τὸ ἄργος, os, Argos, clarissima ci-
 vitas Peloponnesi non procul à Micenis, ubi Agamem-
 non Orestis pater regnaverat. 9 Vt τυφάις, 92. 4. ἀ-
 ταρῆς, condempno. 10 Vt τὸ λῶν. δειματος dicitur quasi
 ταραίς, id est, extensa, porrecta, ἀ τῶν, extendo, traho.
 Mors enim se ad omnia extendit ac porrigit. 11 Vt τὸ πῶν,
 79. 30. ἀ μέλας, 78. 30. 12 ut τὸ πῆνι 8. 30. ἀ φορευῶ in-
 terficio. fit à nomine ἡ φωνή, cades 111. 17. 3 Vt τὸ π
 μῆν. 14 Pro ἅντι, ὧν, pro quibus, id est, eò quod, vide 8. 9. et
 9. 17. 15 Vt simplex ὦν ὄντος, 197. 12. ἀ πείρειμι, adsum,
 componitur ex παίει, 68. 22 & εἰμι 195. 29. 16 Vt τὸ πῶν,
 73. 13. ἀ βοηθία, μ. ἴσω, auxilior, opem fero, fit à nomine
 ἰβοήτης, 8. fautor, adiutor. 111. 17. 17 Vt τὸ φῶν, 87. 29. ἀ
 καλῶ, prohibeo. 18 ut Πλάτωνος. 32. 35. 19 39. 14. 20 204
 28. 21 De nominativum, 159. 16. ἀ μυθολόγος, fabulator,
 quod componitur ex μῦθος, fabula, & λόγος, sermo. Qua-
 re μυθολογία proprie est ratiocinatio fabularum, sumi-
 tur vero pro fabula simpliciter. 22 Vt τὸ πῶν, 65. 36. ἀ
 προλογίζω, praefer, quod fit, 111. 17. ἀ πρόλογος, prologus,
 praefatio, componitur ex πρό, praesante, & λόγος. 157. 4.
 23 ὡς varia significat: hic sumitur pro ut, ut pote. 24 Vt
 ab adiectivo ὁ καλός, fit femininum ἡ καλή: sic ab ὁ ἀδελ-
 φός, frater, fit ἡ ἀδελφή, soror. 25 ut ποιστα, 100. 9. ἀ-
 λεινολογία, μ. ἴσω, conqueror, oratione utor lugubri &
 misibili. Fit 111. 17. ἀ ἰκενολόγος, qui misibili ora-

1.2 Orestes.

ἡ ἐκδομή,
νε.

3

3

5.6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

20

21

22

23

24

25

ἡ σφαγή, δς.
ἡ Ελευσίς,
υος.

δειματός.

ἡ Ἀργείος, &

φορευῶ.

αὐτὸ ἄν.

ἡ παρῶν, ὄντος

βοηθία.

καταγ.

ἡ μυθολογία.

προλογίζω.

ἡ ἰκενολογία.

tione utitur, & componitur ab ἰλασιν, miserabilis, & λή-
ρη, sermo. 2° ut τὸ λόγον, 22. 28. de hoc 109.

ELECTRA.

Η' ΔΕΚΤΡΑ.

27. 28. 29.

Non est vllum malum (vt dicam verbo)

30.

47 Οὐκ α 2⁸ ἔστιν 2⁷ οὐδ' ἐν δεινῷ, 2⁹ α' δ' εἰπὴν ὅτις,

Neque morbus, neque calamitas à diis inimissa,

31. 32. 33.

Οὐδέ τί πάθος, εἰδὲ συμφορὰ ἰο δαίμωνος,

Cuius non ferat onus hominis natura.

34.

Η' ε 3¹ α' ν 3² ἀραὶ 3³ ἀχθεῖς ἀνθρώπου 3⁴ φάσις:

35. 36

Nam beatus (nec exprobro infortunia,)

Ὅ γὰρ μακάριος, 35 κ' εἰς 3⁶ ὁ νεκρὸς τυχας:

37. 38.

Ioue natus, vt aiunt Tantalus,

37 Διὸς 3⁸ περικαλὸς, αἰς λήχαι, Τάνταλος,

39. 40. 41.

Vertici imminentem pauescens petram,

Κορυβῆ: 39 ὡς τίκτοντα 4⁰ δειμαίνων 4¹ πέτρῳ

42.

Per aerem volat, & pendit hanc pœnam,

4² Ἀερίπτεται καὶ τίνει ταύτων δίκην.

43.

Vt quidem aiunt, quod cum diis, homo cum esset,

Ὡς μὲν ἀλγιστὸν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπου 4³ α' ν,

44

Communis mensæ dignitatem habens æqualem.

Κοινῆς τραπέζης 4⁴ ἀξίαν' ἔχων ἴσον,

45. 46. 47

Incontinentem habuit linguam turpissimum mor-

4⁵ Ἀκόλαστον 4⁶ ἔχει γλῶσσαν, 4⁷ αἰχίσιν 4⁸ ἰσ-

48.

bum.

σιν.

49. 50.

Hic producit Pelopen: ex hoc Atreus natus est.

Ὁ δὲ περὶ τούτου πέλοπα, 4⁹ καὶ δὲ Ἀτρεὺς 5⁰ ἴφν.

Cui scepro texens, fatale fecit Dea.

α 5¹ σίμματα 5² ξήνας, α 5³ ἐτίκλασιν θεῶ.

Contentio, Thy esti bellum existenti fratri

51. 52. 53

E'ris, Οὐδὲν πόλεμον ὅτι συζῶν

54. 55. 56.

Facere. Quid infanda repetere me oportet?

57. 58. 59

54 Οἷον α 5⁵ τί 5⁶ τ' ὀρέηται, 5⁷ ἀπαμάρτησθαι με 5⁸ δέ,

60. 61. 62.

Conuiuio excepit igitur ipsum liberos interficiens

5⁹ Ε' δὲ δασι γδ' 5⁹ ἰν 6¹ τικ' 6² δασι πῆρας

Atreus.

Atreus.

Ατρεΐς.

Ex Atreo vero (quæ fuerunt enim in medio taceo

Ατρεΐς δὲ ὅς τις γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶν 63.
infortunia)

τύχας.

Illustris (si modò illustris) Agamemnon natus est.

Ὁ κλεινός, εἰ δὲ κλεινός, Ἀγαμέμνων 50 ἴφρ.

Menelausque ex Cretensi matre Aeropa.

Μηλέαιος, τε, Κρήσιος ὁ ματρὶς Ἀέροπης 64 ε ἄπο.

Duxit uxorem verò sanè Diis inuisam

64 Γαμήϊ δ' ὁ μὲν διὰ τίω θεοῖς 65 συγκαμμένην 64, 65.

Menelaus Helenam. Porro, Clytæmnestræ coniugiū

Μηλέαιος Ἑλένην, ὁ δὲ, Κλυταιμνήστρας λίχος

Insigne apud Græcos Agamemnon rex.

Ἐπίσημον εἰς Ἑλλῆας Ἀγαμέμνων ἀναξ.

Cui virgines quidem tres natæ sumus ex vna

Ὁ παρθένος μὲν τρεῖς 50 ἴφρ μὲν ἐκ 66 μιᾶς 66.

Chrysothemis, Iphigeniáque, Electráque ego,

Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά, Ἡλέκτρα ἐγὼ

Máque Orestes matre sceleratissima:

Ἀρεστή Ὁρίστis, ὁ ματρὶς 67 ἀσπετάτας:

Quæ maritum exitum non habente, induens veste

Ἡ 68 πόση 69 ἀπέρω 70 ἀπὸ τοῦ 71 ἐφάσματι 68. 69. 70.

Occidit: Quorum verò gratia, virginem dicere

72 Ἐκτίν: ὦν δ' ὁ ἴσμι, παρθεῖν λέγειν 71. 72.

Non est honestum. Relinquo hoc obscurum in

Ὁ καλόν. 73 ἰώ πῶτ 74 ἀσπερὶς ἐν 73. 74.

communi considerandum.

κοινῶ 75 σκοπεῖν 75.

Apollinis autem iniustitiam quidem quid opus

Φοίβε δ' ἀδικίαν μὴ τί σιγῇ

est accusare?

κατηγορεῖν?

Persuadet verò Orestī, matrem, qui ipsum genuerat

Πέδω δὲ Ὁρίστῃ, 76 μητρί, 77 ἡ σφ' 78 ἰχίαιτο 76. 77. 78.

Interficere, apud non omnes gloriam ferens.

παιδεία, φέρει 79 ἐκ ἀπαντας, 80 ἰκλαται φέρει. 79. 80.

X ij.

Attamen

Attamen occidit, non inobediens Deo.

81,82

Ὁ μὲν δὲ ⁸¹ ἀπέκτειν' ἐκ ⁸² ἀπειθήσας θεῶ.

83,84,85

Et ego particeps fui, tanquam scilicet mulier cædis,

⁸³ Κἄγω ⁸⁴ μετίχον, ⁸⁵ ὡς δὲ γυνὴ φίλον,

86,87

Pyladésque, qui nobiscum patrauit hæc,

Πυλάδης ⁸⁶ θ' ὅς ἡμῖν ⁸⁷ συγκατείργασται β' ταδε.

88

Hinc inde agresti colliquefactus morbo, ægrotat

Εἰπεύθεν ⁸⁸ ἀγρίῳ ⁸⁸ σωτακίῃ ⁸⁸ νόσῳ, ⁸⁸ ἰατρίῃ.

89,90

Miser Orestes. Hic postratus in lecto.

⁸⁹ πλὴμων Ὀρέστης. β' δ' ⁹⁰ πῶς αὖ διημύοις

91

Decumbit. Matris vero sanguis ipsum agitat

⁹⁰ Κἠδ', τοῦ μᾶτρὸς δὲ διημύοις ⁹¹ γιν' ⁹¹ ἐσχληατεῖ

Furoribus, nominare enim vereor Deas

αὶ ἱ Μανίαισι τοιοῦτάζειν γὰρ αἰδουμένη θεῶς

Eumenidas, quæ hunc certatim territant timore:

92,93

⁹² Εὐμενίδαι, αὖ β' τῶνδ' ⁹³ ἱεραμιλλῶνται ⁹³ εὐδα.

94

Sextus porro hinc est dies, ex quo cædibus

Ἐτορ δὲ γὰρ β' τῶνδ' ⁹⁴ ἡμᾶρ ἱερότε ⁹⁴ σφραῖς

Mortua mater, igni purgata est corpore.

95,96,97

⁹⁵ Θανῶσα ὁ μᾶτηρ, πυρὶ ⁹⁶ καθήγνισται ⁹⁷ διήμης.

Quibus neque cibos per gulam cepit:

98,99,100

⁹⁸ οὐτε ⁹⁸ σίτα δὲ ⁹⁹ δέρας ¹⁰⁰ ἰδέξατο.

Non balnea dedit corpori, intra penulas verò

101,102,

Οὐ ¹⁰¹ λουτρὰ δέδωκε ¹⁰² χροῖ, ¹⁰³ χλαυιδίαν δ' εἰσω

103,104,

Tectus, quum quidem corpus leuatum fuerit

105,106.

¹⁰⁵ Κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα ¹⁰⁶ κεκοιμηθῇ

morbo,

νόσῳ.

107.

Compos mentis lachrymat, tum verò è cubilibus

¹⁰⁷ Ἐμφορᾶν δακρύει, ¹⁰⁷ πρὶ δὲ δακρύων εἰς ἅπο

Profilijt celer, vt pullus equinus à iugo.

108,109.

¹⁰⁸ πρὸς ¹⁰⁹ δευμῶς, πῶλος εἰς ἀπὸ ζυγῶ.

SCHOLIA.

ἐκ δὲ.

αὖ δὲ ἰπῶν,

ἰπῶν.

27

²⁷ ἐκ δὲ, non nullum, id est, non ullum, vel nullum.

Dæ negationes Græcis magis negant. De ἐκ vide 303,

29

16, de ἄδιν verò 39, 15. ²¹ 196, 29. ²⁹ Sic dicere verbum,

id

id est, ut ita dicam vel ut breuiter dicam, de εἰπῶν 174.
 15. ἵππος & πᾶδος, ut τὸ τῆχος, 28.35. 3° Componitur à 30
 πῶς & ἰλαύνω, impello. Vide 145.14. 31 Particula po- 31
 tentialis, & ἂν ἄρτι, non ferat, id est, non possit perfer-
 re. Interdum tamen à prorsus vacat, 304.13. 32 Vt τῷ 32
 ψαπτο, 46.19 ab αἰεφ. fero, tollo, gesto. Futurum ἀρῶ, 52.
 38. 33 Dicitur τὸ ἀχθος, us, pondus, onus, quasi τὸ ἀχος, do-
 lor per pleonasmum τῷ θ. 34 Verbale 155.11. à φύω, pro- 34
 duco, gigno, creo. 35 & ἔκ, & non, nec. 36 Fit à nomine τὸ 35
 ἰνιδος, improprium, opprobrium, ignominia. 111.20. 37
 167.17. 38 Vt πτωφός, 79.33. à φύω, 71.26. 39 Vt τὸν τῷ- 39
 πῶτα, 79.30. ab ὑπερτίω, exorior, superemineo. compo-
 nitur ab ὑπερ super & τίω, orior. 40 Vt τὸ πῶν, 79.30 à 40
 δειμήω, timeo, formido: quod sit à δέμω, & timer. 111.
 18. 41 ὁ πέτρος, & Atticè idem, quod ἡ πέτρα, communiter,
 petra, saxum, lapis. 42 Vt βράδυ. 102.25. ab ἀεραποτόμῳ, 42
 in acre volo: componitur ex ἀήρ, αἶερος, aer, & ποτόμῳ,
 volo, volas. Aldus legit circa compositionem, ἀεραποτῶται.
 43 ὢν, existens. 197.12. De Participiorum interpretandi 43
 ratione, vide 80.24. 44 Verbale, 155.8. ab ἀξίω, μ. αἶσω, 44
 dignum puto: quod sit ab ὁ ἀξίος, dignus. 111.17. 45 ἄκο- 45
 λαζω, μ. αἶσω, id est, punio, ducitur verbale πολασθῆς, 155.
 16. cum a priuatiuo, ἀκόλαστος, & incastigatus, impunitus,
 id est, intemperans, incontinens, libidinofus, flagitiosus,
 46 257.24. 47 ut τῷ πῶν, Adiectiuum ut κακός, 145.11. 46
 superlatiui gradus, 150.6. 48 24 16. 49 Subauditur 47
 prepositio ἐκ. 50 291.18. Verbale, 155.8. à σίφω, corono, 48
 ac propriè σίμμα, significat coronam, sed sumitur etiam 49
 pro sceptro, vel corona regia, aut diademate: quæ regis 50
 sunt insignia. 52 Vt τὸ ψαπτο, 79.37. à ξάω, neo, texo, μ. 51
 ξάω. 52.38. Aoristus primus, ξένω, Atticè, ut ἡ μά, 73. 52
 35. Quidam subscribunt 1, alij minimè. 53 ut τὸ ψ, 73. 53
 13. ab ἐπικλάω, volo fusum: & refertur ad fatum siue
 Parcas, quarum una Clotho nominatur, quasi per fila
 Parcarum instituo, fatale facio, fataliter instituo. In
 Aldino exemplari hæc sententia sic legitur: ἐπικλάω
 δὲ, ἵενθις, &c, ut sit hic sensus, ἐπικλάω δὲ, fatale
 fecit Dea, scilicet Clotho, δὲ, ἵενθις, &c. in-
 Y ij ferre

ὁ ἡ δειλάτος, &

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

ἡ ἀρχή.

τὸ πένον, 8,

ὁμοειδὲς.

γαμῖδ' ὁμῖν
δὴ, ὅτι.

ὁ πόσις, 108.

ἀπὸ τοῦ.

ποσειδῶνα.

ὁ ἡ ἀπὸ τοῦ πόσις,
σφέ.ὁ γὰρ ἀπὸ τοῦ πόσις,
αὐτοῦ.

ὁ ὁμοειδὲς.

ἀπὸ τοῦ πόσις.

ὁμοειδὲς.

- ferre litem. bellum appasitoriè, id est, bellum litigiosum.
 54 54 121.4. 55 41.4. 56 232.32. & 276 1. 57 ut τὸ φαδῶ, 97.
 55 10. ab ἀναμῶσι, μ. ἡσῶ, repeto, recogito, supputo, de metior.
 56 51 241.6. 60 ut τὸ φαδῶ, 73. 13. ἀ δαῖς, conuiuior, conuiuius ex
 57 mensa excipio, 60 138.36. 61 23.17. 62 ut τὸ φαδῶ, 79, 36.
 58 ab ἀποκτείνω. vide 297.26. & 34. Igitur τὰ ἀποκτείνω
 59 liberos interficiens, vel liberis interfectis, postquam
 60 Thyestis fratris liberos interfecisset. Vide 80.24. 63 vide
 61 308.24. 64 Sic sensum collige: δὴ, porro, ὁ μὲν Μενέλαος Me-
 62 nelaus quidem, γαμῖ τῶν Ἑλλήνων συγκαμῖν δαῖς. ὁ δὲ ἀγα-
 63 μῖνων ἀναλῶ, at Agamemnon rex, supple γαμῖ, τὸ δαῖς, & c
 64 γαμῖ, ut ποιῖ. 99. 10. ἀ γαμῖν, de quo 238. 12. 65 ut ποι-
 65 κῖν, 101.34. ἀ συγῶμα, odio sum, παῖσι, inuisus sum.
 66 66 39.13. & 147.23. 67 Pro ἀποσιτισίης, ὁ, Est superla-
 67 tiui gradus, ut σὺ τῶν πόσις, 149.25. ἀ ποσιτισίης, vide
 68 300.30. 68 ἡ πόσις, est potus, potio: verum ὁ πόσις est ma-
 69 ritus, vir, sponsus: sic dictus, quod veluti potione terre mi-
 69 sta generantur plantæ, ita vir mulieri mistus causa est
 69 procreationis liberorum. 69 τὸ πῖος, vel πῖος, finis: ἀπὸ
 69 τοῦ, sine & exitu carens. 300.31. Astutè admodum Clytæ-
 69 nestra Agamemnoni Troia reuerso, ac Dys sacrificaturo,
 69 porrexīt vestē quandam oblongā & ἀπὸ τοῦ, cui videlicet
 69 nulla erat à superiori parte apertio, qua caput aut brachia
 69 exereret, ut illum ea obnolutum, adiunxte Aegystho (cum
 69 quo illa, absente viro, adulterij consuetudinē habuerat, et
 69 qui tum abditus erat in insidijs) misce trucidaret. 70 ut
 70 τῶν πόσις, 80. ἀ ποσειδῶνα, 71 verbale, 155.8. & 27. ab ὁμοει-
 72 δῶ, texto. Vide 189.12. 72 ut τὸ φαδῶ, 73, 13, ἀ κτείνω, 62. 73
 73 ut 608, 102.25. ab ἰαδῶ, 74 ὁ κὲ ἡ σαφῶς, manifestus: cum ἀπὸ
 74 nativo, ὁ κὲ ἡ ἀσπαρῶς, κὲ τὸ ἀσπαρῶς, ἰος, obscurus, ἀ, um. 75. ut
 75 ποιῖν, 101, 27. ἀ σκοπῶ, 76 161, 7. 77 Euripides ac Sopho-
 76 cles interdum usurpant duale ποῖ pro singulari ἦ, atque
 77 hoc pronomen primitiuum tertiæ personæ non rarò poni-
 78 tur loco relatiui αὐτοῦ, 77 139.12. 78 238.24. & 30. 80 De-
 79 nominatiuum 303.16. ab ἀκλῆς, inclutus, celebris, quod
 80 fit ab ὠ, 159.16. et τὸ κλῆς honor. 81 ut τὸ φαδῶ, 73, 13, ab ἀπὸ
 81 κτείνω, 82 ut τὸ φαδῶ, 79, 36, ἀπὸ τοῦ πόσις, non pareo, quod
 82 fit ab adiectiuo ὁ κὲ ἡ ἀπὸ τοῦ πόσις, ἰος, inobediens, imperuasi-
 82

lis III. 18. ἀπειθής verò componitur ex ἀπρῆναι, & πει-
 θής persuasorius, πειθῶ etiam est persuadeo, 193. 27. ⁸⁴
 Vi simplex ἴχθυς, 257. 24. ἀμύχτω. princeps sum, componi-
 tur ἀμύχτω, 68. 22. & ἴχθυς, ⁸⁵ Id est, pro parte mea muliebri:
 οἷα qualiter adverbium ex neutro plurali, 143. 20. ab
 οἷος, οἷα, οἷον. qualis & quale. De γυνή, vide 167. 11. ⁸⁶ Pro
 πῖ, 8. 10. ⁸⁷ Vi πειθεσθῆναι, 84. 29. ἀσκήσαντες, unde ἀπα- 76
 τρο, simul per petro, alicui operam præsto. Græcisæpe utun- 87
 tur verbo cōposito, ubi nos usurpamus simplex & præpo-
 sitionē separatā: συγκατέγραψα ἡμῖν, pro κατέγραψα σὺν
 ἡμῖν, cōponitur ex σὺν 277. 23. & γράφω atque ἰσχυροῦμαι, ope-
 ror, quod per εἰ augetur, 172. 10. & 174. 15. ὑπὸ τυπῆς, 92, 7
 ἀσπῆκω, colliquesacio, cōponitur ex σὺν & τῆκω, liquefa-
 cio, vide 92. 7. ⁸⁸ verbale 155. 38. ἀτέλλω, tolero, 206.
 25. 9. 273. 21. 91 ut ποιῆναι, 99. 10. ἀρχηγός, aurigor, qua 88
 si rota agito, sit ab ἀρχηγός, & id est, auriga, quod componi- 89
 tur ab ἀρχή, & ἵνα, rota, & ἵνα, impello, ago. ⁹⁰ Furie in-
 fernales, quæ Εἰνυῖες (ut dictū est numero 6.) appellantur 91
 quāvis Orestē, ob patratum parricidium, ardentibus iedīs 92
 agerent, & insectarentur, Elictra tamen, ne illi offensi-
 oribus Orestes videretur, in eas quicquam gravius dicere
 non audet, neque ipsas Εἰνυῖες, verò, sed odioso nomine
 appellare. Verū eas & Deas & Εὐμπίδας nūcupat, quasi
 beneuolas. Εὐμπίδες enim unde Εὐμπίδης, est beneuolus ab εὖ
 155. 38. & μῆτις, mens, virtus robur. Reuera tamen Εὐ-
 μπίδες dictæ sunt per antiphrasim, quod minime sint be-
 neuole, neq; in illis bonus animus, vel virtus conspiciatur:
⁹³ ut Εὐμπίς, 108. 23. ab ἐξαιμῆναι, contendo, ce leviter ali- 93
 quid facio, cōponitur ab ἐξ & αἵμα, quod ad ἡμῆς cer-
 tamen, contentio, 111. 19. ⁹⁴ 167. 29. ⁹⁵ Ut τυπῆς, 86. 2. ἀ-
 θύσσω 262. 2. vide 263. 12. ⁹⁶ ut πειθεσθῆναι, 97 ἀκαθάρτιστος,
 μῖσος quod componitur ἀκαθάρτιστος, 68. 22. et 30. & ἀκαθάρτιστος, purgo 94
 quod fit ab ἀκαθάρτιστος, 111. 17. Indclinabile ⁹⁸ ὁ σῖτος, & 95
 frumentum: sed τὸ σῖτον, & (unde τὸ σῖτον) est cibus, panis. 96
⁹⁹ διέσσω, excorio, unde verbale, 157. 7. ἡ δῖπρ. collum, ceruix, 97
 gula: sic dicitur quod ἀ δῖπρ. sumi soleat excoriationis ini- 98
 tium ¹⁰⁰ ut ἰσχυροῦμαι, 94. 8. ἀ δῖχουμαι, cap. v. ¹⁰¹ verbale 99
 155. 16. ἀ λῶ, lauo, τὸ λῶ, penultima circumflexa, est locus 100
 101

ἀπειθής.

μύχτω.

οἷα δὲ γυνή.

συγκατέ-
γραψα.

σπῆκω.

ὁ καὶ ἡ πῆμιν.

ἀρχηγός.

Εἰνυῖες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

Εὐμπίδες.

balnearum: λιβν, verò acuta vltima, est balneum sine la-

uerum: in qua significatione hoc loco accipitur, quamuis
 λιβν acnatur propter apostrophum enim accentus retrahitur
 λιβν pro λιβν, dicitur. vide 9, 38, 102 123, 27, & 130
 6, & 184, 19, 103 ut φατι, 42, 36, 104 Diminutivum 158
 33, ab ἡχλννς, ἰδνς, vestimentum tenuissimum. 105 Ut τυφ-
 ννς, 92, 4. α κνπν, tēgo, abscondo me, delitescō. 106 Ut
 τυφν, 91, 1, α κνφν, leuē facio, subleuo: quod fit a κν-
 ννς leuīs. 107 Componitur ex & 277, 32, & φρν, 31, 22, 208
 Ut βνν 102, 25, α πνδν, 109 159, 33.

ARISTOPHANIS CO-

1 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

2 ΚΩ-

102

mici Poetæ Plutus.

μωδοποις 3 Πλνς.

3

ARISTOPHANIS GRAMMA-

4 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

4 ΓΡΑΜΜΑ-

4

tici argumentum per Iambica.

πκν

ννδνς

δν

ννδν.

5

Oraculum consulit iustus existens aliquis &

6

Μανννται

δνκνς

νν ννς νν

pauper,

πννς,

7.89

An mutatis moribus diuitiarum compos esse pos-

Εν 7 μεταβαλν,

πλνς

ννκνν

νν ννς

fet.

πν.

Respondit Deus sequendum quencunque

10, 11, 12.

α 10 Ε' νννν ννδνς, 11 νννννννννν 12 νννννννν

Virum offenderit. Plut us verò conspicitur cæcus.

13, 14.

13 Α' ννδν 14 νννννν. Πλνς δν νννννννν ννννν.

15, 16, 17, 18

Cognito autem ipso, duxit domum, alios popu-

15 Γννς δν αὐτν, α 16 νννννν 17 ννννν, ννννς 18 ννννν

lares

πνς

Vocans

Vocans ad participandum. postea sanare pupillas

19, 20, 21 22

19 καλίστας 20 μεταχειν 21 εἶθ' 22 ὕγιασαι τὰς κόρας
 " Accelerabant: in Aesculapij verò deducebant, sed

23, 24.

Εἰσπορεύοντες 23 εἰς Ἀσκληπιῶν 24 ἀπὸ γυναικῶν
 Repentè paupertas prohibuit.

25

Ἄγω πένια 25 διεκώλυεν.

Tamen visum recipiente ipso, sceleratorum

26

ὁ μὲν 26 ἀναβλέψαι τοὺς αὐτοὺς, τῶν κακῶν

Nullus dirabatur: sed proborum erant bona.

27, 28

οὐδὲ τις 27 ἐπλέττει: τῶν δὲ ἀγαθῶν 28 ἦν τὰ γὰρ αἰετῶν.

Præfatur autem serui, aduersus herum, quod

29

Προλογίζεται δὲ διεκρίπτει τοὺς ἀπὸ τῶν, ὅτι

Cæcum & senem subsequi non erubesceret.

30, 31

Τυφλὸν καὶ 30 γέροντι 31 κατακολουθεῖν οὐκ ἐθέλει.

SCHOLIA.

1 166. 15. 2 ὁ κῶμος, &, comessationum & lasciuie 1. 2

Deus, in cuius sacris celebrandis iuvenes procaces petulantia carmina decantabant. Per antonomasiam verò κῶμος sumitur pro huiusmodi iuuenum contubernio, ac pro ipsa iuuenili procacitate, à κῶμος verò & αἶδη, id est,

cantus, fiunt κωμῳδία, comœdia, κωμῳδία, comœdus, &

κωμῳδοποιὴς siue κωμῳδοποιός, & poeta comicus, comœdiarum scriptor vel factōr. fiunt enim a ποιῶ, facio. 3 πλὴ 3

τος significat diuitias & diuitiarum Deum: unde ex vocabuli amphibologia festiue admodum in hac comœdia, fiunt allusiones, dum poeta per Plutem Deum, ipsas

diuitias vult intelligi. 4 Ποσέσσιον 158, 26, α τὸ γράμμα 4

ατος, litera, quod est verbale, 155, 8, α γράμμα, scribo, 5

ἱαμβος, est pes iambus, & versus iambicus. 6 τὴν περὶ, 81, 6

34, α μαντιόουσα, oraculum consulo vel edo, sit ab ὁ μάντις,

&, vel μάντις, ioc. vates, 111. 18. 7 Ὡς τοῦτον, 81, 1, α μεταβάλλω, muto, & mutor. Intellige hic ex Aristophanis

contextu, τὰς ῥέσας, μεταβάλλει τὰς ῥέσας, mutans mores & rationem vitæ, vel mutatis moribus. Vide 80, 24 8

Ὡς τοῦτον, 78, 34, α τὸ γράμμα, 288, 12. 9 Ὡς τὴν περὶ, 94, 17, 9

α δὲ γὰρ, possum, quasi α δὲ γὰρ, μ. εἶπω. 10 Ὡς τὴν περὶ, 73, 13 10

ὁ κωμῳδοποιός, &.

ὁ πλὴτος, &.

ὁ γράμματις, &.

ἱαμβος.

μαντιόουσα.

τοῦτον.

δὲ γὰρ, &.

ὦς τὴν περὶ, &.

- 11 *ἀχεῖν, μῆσω, oraculum redde, respōdeo.* 11 *Ὡς ποιεῖν, 100*
 12 2. *ἀσυνακολυγῆω, 12 14 1. 13. 13 36. 29. 14 Ὡς τῷ πῃ, 78. 17.*
 13 *ἀσυνεργῆω, offendo, obuius fio. Vnde 278. 13. 15 138.*
 14 33. 16 209. 26. 17 *Aduerbium loci, 143. 2. ab ἡ οἶκος, do-*
 15 *μιῶ. 18 160. 5 160. 19 Ὡς τῷ φασ, 79. 36. ἀκαλῆω, 108. 27.*
 16 20 *τυπεῖν, 78. 36. ἀματιχῶ, sed tanquam ἀματιχῆω. Vide*
 17 257. 24. 258. 20. 21 *Proiῖτα, 8. 11. 22 Ὡς τῷ φασ, 78.*
 18 33. *ab ὑγιάζω, 23 333. 33. 24 Ὡς ἐτυπῶ, 66. 33. ab ἀπάγω,*
 19 *quod componitur ex ἀπο, 68. 22. 258. 24. 25. Ὡς ἰ,*
 20 *τυπεῖ, 73. 13. ἀδιακλώω. 26 Ὡς τῷ φαντος, 79. 36. ab ἀναβλί-*
 21 *πω, suspicio, 27 visum recipio, post cæcitatem oculis re-*
 22 *stitutor. Vide 80. 24. 27 Ὡς ἐποίησιν, 99. 13. ἀπλαστῶ, ditor,*
 23 *dimes euado, fit ἀ nomine πλάτος, 111. 18. 28 196. 31. 29*
 24 *195. 20. 29 305. 6. 30 195. 20. 306. 32. 31 Ὡς ἐτύπῃτο,*
 25 *82. 3. ab αἰχμύνομαι.*
 26

CARION SERVVS.

32.

27

32 ΚΑΡΙΩΝ ΘΕΡΑΠΩΝ.

33-34-35.
36.

28

29 Quàm difficilis res est, ô Iupiter, & Dij,

29

30 *Ὡς 33 ἀργαλίον 34 ὥρα γ' α 35 ἐστίν, 35 Ὡς Ζεῦ, καὶ θεοῖς,*

37-38.

21

21 Seruum esse desipientis heri.

39-40-41

Δεῖν 37 γινώσκω 38 παρφοριῶντος διαπόττε.

Sienim optima seruus dicens fuerit,

42-43-44.

Ἦν γάρ 39 βίβλιν 40 θεράπων 41 λέξας τῷ πῃ.

Visus fuerit verò non facere hæc pollessori,

45.

42 Δόξῃ 43 Ὡς 44 Ὡς τῷ πῃ 45 τῷ κακῷ.

Participem esse necesse est seruum malorum.

46.

Ματιχῶν 45 ἀναρχῶν τὸν θεράποντα τῷ κακῷ.

Corporis enim non finit dominum

47-48.

τῷ σώματι: 46 Ὡς 47 Ὡς τὸν κύριον

Imperium habere fortuna sed emptorem.

49-50.

47 Κρατῶν ὁ δαίμων, ἀλλο 48 τὸν ἰωνημέριον.

Et hæc quidem sanè sic se habent. Verùm Apollinè,

51-52.

Καὶ τῷ πῃ μὲν δὴ 49 τῷ πῃ 50 τῷ δὲ Δοξίᾳ,

Qui vaticinatur ex tripode auro ductili facto,

53.

Ὡς 51 Διαποττεῖ τῷ ποδὸς ἐκ 52 χρυσολάτου,

Accusatione iusta accuso hanc, quod

53 Μιμῶν διαποττεῖ μὲν φορμα τῷ πῃ, ὅτι

Medicus cū sit, & vates, vt aiunt, sapiens,

Γατρὲς ἄν' ἢ μάντις, ὡς 54 φασι, στρῆς,
Infanientem dimilit meum herum.

54.

55 Μιλαρχολῶντ' 56 ἀπέπεμψε με τὸν δεσπο' τινα.

55. 56.

Qui sequitur post hominem cæcum,

Ὅστις ἀκολουθεῖ κατ' ὅπιν' ἀνδρῶνα τυφλῷ,

Contrarium faciens, quā conueniret ipsi facere.

57 Τὴν αὐτίκ' 58 δρών, ἢ 59 αὐτοῦ ποιῶν

57. 58. 59.

Nam videntes cæcis præimus.

Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς 60 ἢ γ' αὖτις.

60.

Hic autem sequitur, & me cogit.

Ὁδὸς δ' ἐκκολουθεῖ, 61 καὶ με αὐτοῦ βιάζεται.

61.

Et id respondente ipso prorsus. neque hilum.

62 καὶ ταῦτ' 63 ἀποκρινόμενος 64 τὸ παρ' αὐτοῦ εἰς 65 ἡρώ.

62 63. 64.

Ego quidem igitur non vilo modo conuiescam,

65.

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἐν 66 ἑδρῇ ὅπως 67 συήσομαι,

66. 67.

Sinon dixeris, quorsum hunc sequamur tandem,

68 Ἡμεῖς 69 φράσας, 70 ὅτι ἂν τὰ δ' ἀκολουθεῖ μὲν περὶ.

68. 69. 70.

O here: sed tibi faceßlam negotia,

71 ὦ δέσποτ' : αὐτὰ σοι 72 παρ' ἐξ' αὐτῶν 73 ἀνέγχεσθαι.

71 72.

Non enim me verberabis, coronam habentē saltem.

Οὐ γὰρ με 73 τυπήσεις 74 στέφανον ἔχοντά γε.

73. 74.

SCOLIA.

32

33

32 Καριον, seruum sonat, quod ex Caria multi Athenis 34

seruirent 33 159. 38. 34 155. 8 35 169. 29. 36 167. 17. 37 35

239 30. 38 ut παῖς τοῦ, 100 5. a παρ' αὐτοῦ, desipio: quod 36

fit. 111. 17. ab ὁ ἢ παρ' αὐτοῦ, οὗτος, demens & quasi extra 37

mentem, ex παρ', extra, & ἢ φρήν, mens, 39 pro βλαψῇ, 38 παρ' αὐτοῦ.

8 9. 40 ut τὴν φωνήν, 79 36. ἀ λέγω. 41 ut τὴν φωνήν, 78 17. ἀ τὴν 39 βλαψῇ.

χάρις, 285 38. 42 330. 1. 43 ut βλαψῇ, 103. 13. ἀ δὲ μὲν, δὲ 108 40 ἀ τὴν φωνήν.

7. 44 ut τὴν φωνήν, 92. 1. a κατ' ὅπιν', 171. 36. 45. Huic vocis 41 δὲ τὴν φωνήν.

familiare est, ut habeant subauditum verbum ἐστὶ ἀνέγχεσθαι. 42

καὶ, necessitas, subaudi. est, & esse esse est. 46 ut βλαψῇ, 102. 43 ἢ ἀνέγχεσθαι.

25 ἀβίατος. Huius clausule sensus talis est: Fortuna 44

non finit dominum corporis (id est, eum, cuius est corpus) 35

habere imperium in suum corpus. sed, &c. 47 ut παρ' 46 ὁ ἐκκολουθεῖ.

ἡν, 100. 2. a κατ' ὅπιν', 48 τὴν φωνήν, 52. 2. ab αὐτοῦ 47 παρ' αὐτοῦ.

88

ὁ λοξίαι, 8.
διὰ πρὸς δέω.

χρυσήλαιαι, 8.
ἡ μέμφει, 105.
φασί.
μελαγχολία.

ωροσκή.
κρίμι.
καὶ ταῦτα.

το παρὰ πρὸς.
πρὸς.

ἰθὺ ὅπως.

ἡ μὴ.
αὐτὸ δέωτα.

τοπία.

- 49 *μεν*, *emo*. Vide 180, 22. 49 Neutrum plurale ab *εως*, 135,
50 23, hic aduerbia scit, pro *ὅπως*, vide 143, 23. 50 *Apollo* di-
ctus est *λοξίαι*, *α λοξίαι*, id est, obliquus, quod eius responsa
essent obliqua & tortuosa, 51 ut *ποινί*, 99, 10. *α διὰ πρὸς δέω*,
51 res diuinae cano, nam *διὰ πρὸς*, est res diuina, & *α δέω*, cano.
53 Dictio composita ex *χρυσή*, aurum, & *ιλαία*, duco:
52 52 ut *ὄφιν*, 49, 24. *verbale* 155, 11. *α μέμφει*: vide
53 307, 14. 54 207, 31, 55 ut *βούτα*, 103, 16. *α μελαγχολία*,
54 infans, a trahibile laboro: componitur enim *α μέλας*, niger, *α*,
55 *um*, 145, 26, & *χολία*, bilis: quæ duplex est, fla-
ua, & atra: atque hæc *μελαγχολία* dicitur, quæ qui la-
borant, a furore haud longe absunt, quare pro furore &
infans sæpè ponitur, & *μελαγχολία*, est infans. Hic no-
ta & positum pro *α* neutro *μέλας*, propter *χ* sequens. vide
56 10, 17, & 72, 6. 56 ut *ἰτυψί*, 73, 14, ab *αποπίμπω*. 57 193
57 29, 58 ut *βούτα*, 103, 17, *α δέω*. 59 Imperfectum *α ωροσκή*,
58 *κα*, 60 ut *ποιέμεθα*, 100, 16, ab *ἵχομεθα*. 61 196, 7, 62 Et hæc
59 Latine dicimus, idque sub. facit, id est, cogit me eadem
60 cum illo facere, idque cum nihil prorsus mihi huius erroris
61 causam sciscitanti respondere velit, 63 ut *τοπία*, 91, 33
62 ab *αποκρίνομεθα*, respondeo. vide 305, 8. 64 Aduerbiū cum
63 articulo sub forma adiectiui neutri, ut *τὸ πρὸς τοι*, 154, 6,
64 & componitur ex *παρὰ* & *πᾶν*, omne. 65 *πρὸς* minimum
65 quiddam significat, ut sordes unguium, & fabarum hi-
lum, rem videlicet viliissimam: aut vocem suillam, quam
66 edere solent ij, qui grauantur sermone respondere. Hinc
Latinum verbum grunio, & Græcum *πρὸς*, 66 Pro *ἰ*-
51 *ὅπως*, 171, 24, verbum è verbo, est quando, vel, est
67 quomodo, id est, inquam, vllatenus. 67 *Ἔτι βούτα*, 105,
68 10, *α σιγῶ*, silco, conquiesco. 68 Si non, id est, nisi. 69 *Ἔτι*
69 *τύφει*, 78, 13, *α φεζῶ*, 70 *Pro δύν*, cur, quorsum, 71 *οὐ δέ*-
70 *ωπὸς*, 8, *α δέωτα*, 160, 17, 72 *παρίχω*, *μ. παρίχω*, præbeo,
71 faceſso, 73 229, 10. 74 *Seruos coronam habentes in capite*
72 *dominis non licebat cedere: imponebant autem ser-*
73 *uis coronas, si Apollinem consulturi, viæ*
74 *comites illos sibi adunge-*
rant.

CHREMYLVS.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ,

herus.

δὲ πατρὸς τῆς.

- Per Iouem non , sed detracta corona, si offendas
 κα Μά' 75 Δι, ἀλλ 76 ἀρελὼν τὸν σέφανον, ὃν 77 λυπῆς 75:76,77
 paululum me,
 78 τί με. 77,
 Vt magis doleas, Car, Nugæ non enim cessabo,
 Ἦτα μάλλον 79 ἀλγῆς. Καρ. λῆγες, εἰ γάρ 80 παύσομαι, 79.80,
 Priusquam dixeris mihi, quisnam sit hic.
 Πρὶν γ' αὖ 69 φεῖσθαι μοι, 81 τίς ποτ' α 82 ὅτιν 83 ἐτοσί : 81,82,83
 Beneuolus n, existens tibi interrogo multum valdè
 84 Εὖναι γάρ αὖ σοι πτωχόν οἶμαι 85 παύσῃς φέρεα. 84,85,
 Chr. Sed non te celabo, meorum enim seruorum
 Χρ. Α'ν' οὐ σὶ 86 κρυψώ, ὅς ἐστι μὲν γάρ 87 οἰκιστὴς 86,87,
 Fidelissimum censeo te & taciturnissimum.
 Πιστότατον 88 ἡγούμενός σε καὶ 89 κλειψίστατον. 88,89,
 Ego Dei cultor & iustus existens vir,
 Εγὼ 90 θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ, 90;
 Malè afflictabar, & pauper eram. Car. Noui hercle.
 Κακῶς ἐφασθῆναι, καὶ πένης 91 ἦν. Καρ. 91 Οἶδά 92 τοῦ. 91,92,
 Chr. Alii vero ditabantur, sacrilegi, rhetores,
 Χρ. Εἴτεροι δ' 93 ἐπλάτυν, 94 ἱερέσυχτοι, 95 ῥήτορες, 93,94,95
 Et sycophantæ, & scelerati Car. Credo.
 Καὶ 96 συκοφάνται, καὶ πόνηροι. Καρ. πείθομαι. 96,
 Ch. Interrogaturus itaque profectus sum ad Deum,
 Χρ. 97 Εἴπερ σὺ μένος ἔν 98 ὀχόμενῳ 99 αἴς τὸν θεόν, 97,98,
 Meam quidem ipsius miseri pene
 Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῷ τῷ πτωχῷ πῶρ, καὶ δὲ
 lam reputans exhaustam esse viam.
 Ἦ δὲ νουμίζων 100 ἐντετοξέωδῳ βίῳ.
 Verum filium, qui existens vnicus mihi est,
 Τὸν δὲ υἱὸν ὥσπερ 101 ὢν μόνος μοι 101 τυγχάνει. 101,101,
 Rogaturus, num oporteret mutatis moribus,
 102 Πεντήμενης, εἰ 103 χρεῖ με τὰς ἀλλόθι τὰ τέ; τρέφας. 102,103

Esse versutum, iniustum, sani nihil:

¹⁰⁴ Εἴπα ¹⁰⁵ παν ἔργον, ¹⁰⁶ ἀδικον, ¹⁰⁷ ὕγιες ¹⁰⁸ μὲν
Quippe vita, hoc ipsum ratus conferre.

Ὡς τὸ βίω, τὸ τ' αὐτὸ ¹⁰⁹ νομίμως καὶ ἁρμοδίως.

Car. Quid igitur Phoebus cecinit ē coronis?

Χαρ. πῶς δ' ἴ Φοῖβος α ¹¹⁰ ἔλακον ¹¹¹ ἐκ τῶν σιμμάτων,

Chr. Audies: manifeste enim Deus dixit mihi hoc

Χρ. ¹¹² Πρώτος, ¹¹³ σαφές γὰρ δις ¹¹⁴ ἐπὶ μοι ¹¹⁵ πρῶτον

Cui occurrerem primum, exiens,

¹¹⁵ Ὅτι καὶ ¹¹⁷ ξυμπεπλήσθημι πρῶτον, ¹¹⁸ ἐξῆν,

Iussit eum non dimittere me postea.

¹¹⁹ Εἰκέλευσε τότε μὴ ¹²⁰ ἀποστῆναι μὲν ἔτι.

Persuadere vero mihi ipsi eū cōsequi domū vsque.

⁷⁵ Πείθειν δὲ ἑαυτὸν καὶ ¹¹ ξυμπεπλήσθημι ¹⁷ οἴκῳ.

Car. Et huic occurristi igitur primo, Chr. Huic.

⁷⁷ Καρ, καὶ τῷ καὶ ¹²¹ ξυμπεπλήσθημι δὲ τὰ πρῶτον, Χρ. ⁸³ γὰρ.

⁷⁸

⁷⁹

SCHOLIA.

⁸⁰ ⁷⁵ 167. 17. Ex ἀπὸ, ^{68. 22.} ὁ ἰλόν, 233, 30, ⁷⁷, καὶ

⁸¹ ποιῆς 99, 34 ἀ λυτῆς, quod sit ab ἡ λυτη, molestia, dolor,

⁸² 111, 17. ⁷⁸ id est, κατὰ τι, in aliquo: vel ne minimū qui-

⁸³ dem. vide 307 18, ⁷⁹ ut ποιῆς, 99, 34. ab ἀλγῆς, quod ve-

⁸⁴ nit ἀ τὸ ἀλγος, dolor, 111, 17. ⁸⁰ ut τὸ φερεται 94. 18. α παύ-

⁸⁵ μαι, ⁸¹ τίς ποτε, quis tandem, quis nā ⁸² 196. 29 81. 135. 25

⁸⁶ ⁸⁴ Per crasim ab ὠτός, quod componitur ab ὠ 146. 6. ὁ

⁸⁷ νόος, νῆς, 163. 5. ⁸⁵ valde: id est, vehementissime ⁸⁶ ἀνύπῳ,

⁸⁸ μ. ἀνύπῳ, ⁸⁷ 160. 7. ⁸⁸ ut ποιῆμαι, 100. 13. ⁸⁹ 151. 30 ⁹⁰

⁸⁹ Cōponitur ex εἰς, Deus ὁ σέω, colo ὁ veneror religio-

⁹⁰ se, ⁹¹ 253. 37. ⁹² τοι nunc affirmat, nunc redundat. ⁹³ καὶ

⁹¹ ἐπὶ τῷ, 99. 13. α πλεῖον, ⁹⁴ Cōponitur ex ἐπὶ, sacer, et ἡ σὺ-

⁹² λα, praeda, direptio. ⁹⁵ 232, 31, ὁ 156. 15, vulgo tum rhe-

⁹³ tores male audiebant. ⁹⁶ φαίνομαι interdū significat accuso,

⁹⁴ defero, a quo cu n nomine τὸ σῶμα, id est, fides fit verbale,

⁹⁵ 155. 16. ὁ σὺμφορῶν τις, id est, calumniator, et qui dere vel mi-

⁹⁶ nimia in ius aliquē vocat, quasi fideum delator. ⁹⁷ ut το-

⁹⁷ φερεται, 97. 26. αὐ ἐπὶ φερεται, quod componitur ex ἐπὶ καὶ φ-

⁹⁸ ερεται, 255. 28. 231 3, ⁹⁹ Atticè pro φῶς, ¹⁰⁰ ut τὸ φ-

⁹⁹ 100. 91. 17. αὐ ἐκ τοῦ φῶς, exhaureo: sumptum vel à pharce-

¹⁰⁰ tra

104, 105,

106, 107,

108, 109,

110, 111

112, 113,

114,

115, 116,

117, 118,

119, 120

21,

ἰφιλῶν,

λυτῆς.

ἀλγῆς

εὐνῆς.

πᾶν σφό-

δερ.

οὐκ ἔστι καὶ.

ὁ καὶ ὁ θεός.

Εἰς, ὥς.

τοῖ.

ὁ ἱερόσυλος, καὶ.

ὁ ἱερόσυλος, ὁ θεός.

ὁ σὺμφορῶν τις

ὁ ἐπὶ φερεται

ἐκ τοῦ φῶς:

tra sagittis exhausta, vel ab ijs que sagittis confecta pe-
reunt, cōponitur enim ab ἐκ τοῦ πῆλ'ω, 86.13. quod sit à
τὸ τίξω, sagitta, telum, arcus, 111.17. ¹⁰¹ in ὧν τυγχάνει
vidēdat ὧν. Est autē hęc loquendi forma Atticis familia-
ris. ¹⁰² 174.5. ¹⁰³ 292.33. ¹⁰⁴ 197.11. ¹⁰⁵ Cōponitur ex
τὸ παῦ. omne, & τὸ ἔργον, opus, quasi ὁ πᾶσι ἔργον ἐπέειπεν,
omnibus operibus sese immiscens. Verum quia huiusmo-
di callidi esse solent, factum est, ut accipiat pro callido,
vastro, versuto. ¹⁰⁶ Componitur ex α privativo, 300. 27.
& δύνω, insulitia, ius. ¹⁰⁷ ὅς κ' ἢ ὕγιος εἴς, sanus, neutrum τὸ
ὕγις, quod Græcis sonat, omne id, quod probatur. Vnde
& vulgatum hoc prouerbiū, ὕγις μὲν, & ὕγις ἐδὲ
ἐν, quum omnia displicent, quum nihil est verum, nihil nō
corruptum, nihil simplex aut cādidiū, ¹⁰⁸ 39.28. ¹⁰⁹ ut
τὸ ψα, 79.36. à τομίζω. μ. ἴσω, puto, recer. ¹¹⁰ ut ἐπιπύ 74.
21. à λαλῶ, resono, clamo, cano, do oraculum, ut Phæbus.
¹¹¹ Id est, ē tripede coronis insigni. τὸ σῆμμα, atos, ver-
bale à σίφω, ut alibi dictum est, 51. ¹¹² Pro πύον, 274.4.
ut ὁ ψ pro ἰψ, 189. 4. & 7. ¹¹³ ὅς κ' ἢ σαφὲς, tes, manifestus,
ἢ σαφῆς, ὅς σαφῆς, ὅς σαφῶν, ὅς σαφῆς, 143.3. ¹¹⁴ ut ἐπιπύ
74.21. ab ἰπύ. 172.6. & 13. ¹¹⁵ 141.6. ¹¹⁶ 142.12. ¹¹⁷ ut
τὸ ψαίει. 77.12. à ξυπαίτω, μ. ἴσω, αὐτὸν & αἰπῶ, occurr-
ro. ¹¹⁸ Ab ἔξ & ἰών, 199.8. ¹¹⁹ ut ἐπιψ, 73.13. à κλειώω.
¹²⁰ ut τίθω, 120.18. à μὲτιμα, demitto, ex μὲτι, 68. 22
& 31 & ἡμῶν, 201.4. ¹²¹ ut βούε, 102.25. à ξυπαίτω,
117. ξυπαίτης, occurris, vel occurristi, ut sit præsens posi-
tum pro præterito.

HESIODI ASCRAE

ἩΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ.

Opera & Dies,

ἔργα, καὶ ἡμέραι.

Musæ Pierides, carminibus celebrantes,

Μοῦσαι Περειάδες, καὶ ἀοιδεῖσαι καὶ κλέουσαι,

Adeste, narrate per vestrum patrem cantantes,

3 Δεῦτε, 4 οἱ δ' ἐνέπτε ὁ κοῖτιρον 7 πατὴρ ἡ ὑμνίσαι.

quare mortales viri sint pariter obsecrari; nobilesq;

οἱ τε δὲ βασιλεῖς ἀνδρες ἰμῶς 9 ἀφαιεῖν, 9 εἰπῶν

Glorio-

1,3,

3,4,5, 6,7,

8,9,

Gloriosique, inglorijque Iouis magni consilio.

10.11.

9 Ἰντοίτ', 9 ἀρρητοίτε, 10 Διὸς βουλῶν, 11 ἔκλυτε.

Facile etenim extollit, facile vero sese exrollentem

12

Ῥῆα μὲν γὰρ βεβιάει, 12 ῤῆα δὲ βεβιώντα

deprimit,

καλέπτει,

Facile vero insignem minuit, & obscurum auget.

13.14.

Ῥῆα δὲ 13 ἀείζων μινύθει, καὶ 13 ἀδύλον 14 αἰετεί,

Facile quoque corripit prauū, & superbū attenuat.

15.16.

Ῥῆα γὰρ δὲ 15 ἰθύει σκόλιον, καὶ 16 ἀγῆτορα κέρρει.

Iupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.

17.18.19.

17 Ζεὺς 18 ὑψιβεράμενος, 35 ὑψίσταται 20 δώματα καίει,

20.21.22.

Audi, videns sentiēsq, recte verò moderare leges

23.24.25.

21 κλῦθι 22 ἰδὼν 23 αἰώντω, 24 δίκην δὲ 25 ἰθύει 25 δέμωσας,

Tu : ego autem Persæ vera loquar.

26.27.28.

26 Τύνη : ἐγὼ δὲ γὰρ καὶ 27 Πέρσῃ 27 ἐτήτυμα 29 μωθοσάμην.

29.30.31.

Non utique vnum est contentionum genus, sed in

Οὐκ ἄρα 30 μῶν 31 ἐν ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅτι

terra.

γαίαν.

Sunt duo, alteram quidem laudauerit prudens.

32.33.34.

32 Εἰς 33 δόξα. 34 τὴν μὲν γὰρ 35 καὶ 36 ἐπαυήσασθαι 37 νοήσας

35.36.37.

Alterā verò culpanda est. porrò bifariam animum

38.

34 ἡ δ' 38 ὁπρωμομένη. ἢ διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν

diuidunt.

ἀφίχσιν,

Hæc etenim bellumque malum & litem auget

39.40.

34 ἡ μὲν γὰρ πόλεμον τε καὶ, καὶ δ' ἐν ὀφείλει

Perniciofa. nullus hanc amat mortalis, sed neces-

41.42.43.

Σχετλὴν 39 εὐτίς β' τὴν γὰρ 40 εὐλεῖ βροτός, ἀλλ' ἐπ' ἀνά-

sitate.

γῆρας.

Immortalium consiliis contentionem colunt gra-

44.

41 Ἀθανάτων α' βελήσιν 42 ἔειν 43 τιμῶσι 44 βα-

uem.

ρεῖαν.

Alteram verò (priorem quidem genuit nox atra)

Τὴν δὲ γ' ἐτίρην (γ' 45 παρτίρην μὲν 46 ἰγίαν 47 ἰρίαν)

posuit

Posuit quidem ipsam Saturnius altiugus, in æ-
 74¹ Θῆκε δὲ 74² μὲν 75¹ ἀργύρου 75² ἐν 76¹ αὐτῇ 76² αὐ-
 there habitans.

48.49 50.
 51.52.

Θίξε γαίην.

Terræque in radicibus, & viris longe meliorem.

77¹ Γαίης τ' ἐν κ' ῥίζῃσι, 77² αὐδ' αὖτις, 78¹ πολλὸν 78² αἰετίν.

53.54.55.

Hæc etiam inertem tamen ad laborem excitat.

56.57.

79¹ τὴν 79² ἀπαλυνόν 80¹ ὑπὸ ὧν 80² ἐργάζονται.

In alterum enim quispiam respiciens opere vacans,

81¹ εἰς ἄλλον 81² γὰρ 82¹ τίς 82² γὰρ 83¹ ἰδὼν ἔργον 83² χαρίζεται,

Diuitē, qui properat, quidem arare atque plantare,

84¹ πλείον, 84² ὅς περ 85¹ γὰρ 85² ἀρρῆμαι, 86¹ ἰδὼν 86² φυτεύει.

58.

Domūque bene instituere, æmulator sane vicinum

87¹ οἰκόν 87² αὖ 88¹ θίξε 88² ζῆλον, 89¹ δὲ 89² γείτονα

59.60.

vicinus,

γείτων,

Ad opes contendentem. bona vero contentio hæc

90¹ εἰς 90² αἰετον σπαιδόν 91¹ αὖθις 91² ἴδε 92¹ βίβλιν

61.

mortalibus.

93¹ ἱεροτόσοι.

Et figulus figulo succenset & fabro faber.

94¹ ὁ κεραμεὺς κεραμαῖ 94² τὴν κοτίει, 95¹ καὶ τέκτονι, 95² τέκτων.

Et mendicus mendico invidet, & cantor cantori.

96¹ ὁ πτωχὸς 96² πτωχῷ 97¹ τὴν φθονεῖ, 97² καὶ αἰεδῶν 98¹ αἰεδῶν.

O Perse, tu vero hæc tuo reponc in animo

99¹ ὦ πόρτη, 99² σὺ δὲ ταῦτα 100¹ τῷ 100² ἐν κείνῳ θυμῷ.

62.63.

Neque tuū contentio malis gaudens ab opere ani-

101¹ μή 101² γὰρ 102¹ σ' ἴδε 102² κακὸν 103¹ ἀπ' ἔργου 103² θυ-

64.65.

num arceat

104¹ μὲν 104² ἱρὸν.

66.

Lites spectantem fori auscultatorem existentem.

105¹ τὴν 105² Νίκην 106¹ ὅππῃ 106² ἴσται, 107¹ ἀργῆς 107² ἱπποκρίτης 108¹ ἴσται.

67.68.

Tempus namque paruum est litiumque forique

109¹ γὰρ 109² ὅλῳ 110¹ πλείον 110² τῇ 111¹ ἀργῇ 111² τῇ

99.

Cur non victus intus annuus repositus est

112¹ ὦ 112² τίς 113¹ μὴ 113² βίος 114¹ ἐνδὸν 114² ἵπταται 115¹ καὶ 115² αἰεταί

70.71.

Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

116¹ ὦ 116² βίος, 117¹ δὲ 117² γὰρ 118¹ ῥίον, 118² ἀνέμους 119¹ αἰκτῶν.

72.73.74.

75.

Quo satiatus, lites ac contentionem augeas

α τῷ 75 κακοποιῶντος, καὶ νείκεα καὶ δίκαια ὀρέλλοις

76.77.78

De facultatibus alienis: tibi vero non amplius ite.

76 κτήματα ἢ 77 ἀλλοτρίους σὺ δὲ ἐκείνῳ διώπτεσθαι 78 ὡς

rum erit

ἴσται

79.

Sic faciendum: sed rursus discernamus litem

ὣς δὲ ἄρδεν: ἀλλ' αὖθις 79 διακρινόμεθα νείκεος

80.81.

Rectis iudicijs, quæ sane ex loue sunt optima.

ἡ 80 ἰσότης δὲ δικαιοσύνης, αὐτῶν ἐκ 10 Διός α 32 ἔστιν 81 ἀρίστη

82.

Nuper etenim patrimonium diuisimus, sed sane

83.

Ἡ 83 μὲν γάρ κλέρεν 82 ἐπαυράμεθα, ἀλλ' ἐπὶ

84.85.86.

multa

87.88.89.

83 πολλὰ

90.

Rapiens ferebas valde demulcens reges

84 Ἀπαύων 85 ἐφίρεις 86 μέγα 87 κωδαιῶν 88 βασιλεῶν

91.92.93.

Do niuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.

94.95.

89 Δορεσφάγους, οἳ ἔτι μὲν δὲ δίκην ἐθέλονται 90 διακρίσασθαι.

Stulti, neque sciunt, quanto plus dimidium sic

91 Νήπιον, ὅς ἐστι 92 ἴσασιν, ὅσῳ 93 πλείον 94 ἥμισυ 95

toto,

96.

παιντός,

Neque quam in maluaque & asphodelo magna

97.

Ὁὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ τε καὶ 85 ἀσφοδέλῳ 96 μεγάλῃ

vulitas.

97 ὀρεταρ.

SCHOLIA.

Hesiodus hoc libro fratrem Persen hortatur ad opes
 & agriculturam, de qua hic multa præcipit: addeit e-
 tiam, qui dies in unoquoque mense sint fausti, aut in-
 fausti, si in eis hoc, vel illud opus auspicaris. Unde hunc
 librum inscripsit ἥρα καὶ ἡμίεροι, 300.36. Vt αὖ τὸ πῦρον,
 79.31 ἀκλεια, laudo, celebroy. 3 Aduerbium hortan-
 di, huc agite, eia accedite. 4 Si scribatur δὲ per ἄτα sine
 apostropho, iungetur cum aduerbio διῶτε, agitedum,
 narrate (patrem vestrum celebrantes) quare, & cat. Si
 scribitur δὲ erit idem quod διὰ τῶν περὶ, & cat. per ve-
 strum

*ἄρχει καὶ ἡμέρας.**παιρὶν δὲ.**διῶτε.*

5 Pro idem, geminato, ut prima produceretur 5
 46 19. ab initio, 174. 27. 6 139 16. 7 161 7. 7 om̄i diā per a
 anastrophe pro diā om̄i, vel diā om̄i, per quem supple 71
 71 71, modum: per quem modum, id est, quomodo, quare, 8
 vel, quis sit, ut, & cetera. Notandum diā & diā ob anastro-
 phen, non retrahere tonum in penultimam, ut alie pre-
 positiones, de quibus. 303. 10. 9 φημι inter alia significat
 predico, scel. bra, in tertia perfecti pass. facit πικραι, vn. 9
 de verbale 155. 16. παρς, celebris, predicandus, dicen-
 dus, compositum ex a priuatiuo αειρας, ignobilis, obscu-
 rus, nefandus, vel de quonullus sit sermo. eadem signi-
 ficatione dicuntur παρς & αἰρητος, sed ducuntur ab α-
 ρητος, predico, vide 232. 31. 10 Musarum responsum.
 Ceterum diā & μεγαλς (pro quo hic dixit μεγαλοιο) 10
 sunt nomina heteroclitica, de quibus 168. 17. & 21. 11 Est
 aduerbium & significat, causa, gratia, voluntate, con-
 silio. 12 Poeticum proφα, correpta penultima. δῆλος,
 est manifestus, clarus, unde cum particula αει (que
 in compositione simplicis significationem auget) sit αει-
 ζηλος pro αειδῆλος, inclitus, illustris. Porro cum a pri-
 uatiuo sit αδῆλος, non manifestus, obscurus, sunt autem
 qui αειζηλος deducant αζηλος, zelus, emulatio, imita-
 tio, ut αειζηλος, dicatur, qui est emulatione & imi-
 tatione dignus. 14 228. 31. 15 Ab ἰδις, ioc, directus, 14
 rectus, sic ἰδις, dirigo, gubernō, 111. 17. 16 Componi-
 tur ex ἄγαν valde, seu nimis & ἄνθρωπος, vir, & modo signi-
 ficat superbum, audacem, modo fortem & inclitum, 17
 167, 17. 18 Componitur ex ὕψι, alte & βῆμας, sonus,
 strepo, freno, tonus, quasi ὕψις βῆμας, altifrenus,
 sonans in altitudine. nam τὸ ὕψος, ioc, est altitudo. 19
 151. 2. 20 τὸ δῆμα, atoc, pro δῆμας (α δῆμας, μ. ἦμα,
 ex ἦμα, edifico, 255. 8. est domus structura, & tectum. 22
 22 ut δῆμας, 126. 4. hoc loco tamen non est presentis,
 sed Aoristi secundum propter penultimam longam, quam
 presens corripit. Vide 130 13. 23 154. 5. ut τὸ πῶμα, 24
 79. 30. ab ὕμῳ, audio, senio, spiro 24 143. 19, 25 41. 14
 26 138. 33, 27 ὡς τὸ ἔργον, 13, 34. 28 ὡς τὸ ἔργον pro ἔργ-
 μαι, poeticum est: cum repetitione duarum primarum 27
 28

- literarum quasi τιτύμος : sed versum fuit in 1, ob tot
 29 breuium vocalium concursum. 29 *Vt* τυφαίμν. 56. 19
 ἀμυθία, loquor, quod sit ἀμυθός verbum: fabula, 11, 17,
 30 Poeticum est προμῖνος solus, et nicus, *Vide* 46. 15. 31
 197. 30. Crebro huius verbi imperfectum usurpatur pro
 31 praesenti: quod et nonnullis alys imperfecti contigit. 32,
 32 196, 30, 33 147. 24. 34 141. 17. 35 304. 12. 36 *Vt* τυφίαι,
 33 77, 31. ab ἐπαρίω, quod componitur ab ἐπῖ, 68. 22. ἐπαίω,
 34 108. 17. *Vide* 112. 38. αἰνία, autem ab οἰνός, et, laus, gloria,
 35 111. 17. 37 *Vt* τυφας 79, 36, ἀ τοίω μ. ἵσω, cogito, intelligo,
 36 fit ab οἰός, mens: 111. 17. 38 Ab οἰώμος, et, id est, Vitu-
 37 peratio, macula, reprehensio. Et Momus Deus conuiuij,
 38 omnia reprehendens, fit ἀ μωμάομαι, 111. 17. vitupero,
 reprehendo: unde verbale (155. 16.) μωμῆτις et ἐπι-
 μωμητός, vituperabilis, reprehensibilis, culpandus. 39
 39 Componitur ex ὅ non et infinito τίς ποῖς, quis, aliquis,
 οὐ τις, non quis, id est, nullus. 40 *Vt* ποῖς, 99, 10. ἀφι-
 40 λία, quod sit ἀ nomine φίλος, amicus, 111. 17. 41 Compo-
 41 nitur ex ἀ priuatiuo, 44, 18. Et θάνατις, mors, 306. 27.
 42 42 321. 10 43 et βῶσι, 102. 27. ἀ τιμάω, honoro, colo,
 43 quod sit ab ἡ τιμή, honor, 111, 17, 44 ὁ βαρύς, ἵος, ἡ βαρεία, αἰ,
 44 τίω βαρεία 42, 9. Et 145. 34. 45 Ἀπερ fit ὁ σφόνδεος, 15,
 45 2, fū. ἡ σφόνδεα, 145, 9, sed Ionice ἡ σφόνδεα, 146, 10,
 46 unde τίω σφόνδεα, 45 138, 25, Et 30, 47 τὸ ἱμερός, ἵος. Ere-
 47 bus, tenebrae, caligo: hinc ὁ ἱμερῆς, obscurus, ater. 48 Pro
 48 ἱθύνει, 118, 27. 49 138, 36, 50 138. 11, 51 Componitur ab
 49 ὕψι, 18, Et ζυγῆς statera vel iugum statera, unde κρονί-
 50 σος ὕψιζυγος, est iupiter in alto facta hominum asti-
 51 mans et liberans: vel in alto sedens, et tum fiet α ζυγῆ,
 52 id est, sedes. 52 36, 26, ducitur ab αἰ sine αἰνί, semper,
 53 Et δέω, curro, quod αἶθρ, id est cælum. perpetua volubi-
 54 litate rotetur et currat. 53 Pro γαῖα, g, ab ἡ γαῖα, αἰ, id
 55 est, terra, pulvis, a γᾶ τὸ τίκτω pario, quasi pariens
 56 omnia, vel omnium parens, unde Ouid. Magna parens
 57 terra est, 54 46. 55 170. 24. 56 *Vt* τίω μίζω. 164. 9. vi-
 58 de 150, 3. 57 παλάμη, es, est manus, machinatio, indu-
 stria, unde cum a priuatiuo, ἀπάλαμος, industria
 carens, in bellis. 58 *Vt* τῷ πῑν, 78, 30. α φουρία quod sit

à τὸ φυτόν, planta. III. 17. Atque φυτόν, est verbale, 155. φυτόν.
 16. ἀ φύω, produco, gigno. 59 121. 4. 60 Vt χεῦσι, ἡ χυλὸς, 9 χυλὸς.
 quod sit (III. 17.) ἡ χυλὸς, 61 ὁ ἀφύω, ἡ, ut hoc loco, vel τὸ 60 ὁ ἀφύω, ἡ.
 ἀφύω, ἡ, ut alibi in hoc ipso opere ἡ ἀφύω, φυτόν, non d. 61
 uitiis fuiciens, propriè significat reditum unius anni, qui
 σιδῶ (68. 2. 2. 31.) ἡ (39. 13.) ab uno, id est ἀφ' ἑνὸς τὸς pro οὖς.
 αἰώντος ἀφύω, αἰώντος, unius anni d. uitiis. 62 Pro σὺ 139 21. 63
 Componitur ex τὸ (141. 12.) ἡ χεῖται, 134 31. hic ἡ re-
 solvendum, χεῖται ἡ ἑμὴν παῖς 64 σὲ pro σοῦ vel σοὶ ut sit
 pro ἑμὴν σου, animum tuum: ubi etiam σὲ pro σοῦ, positum
 est, 136. 28. si ponas τὸ pro σοὶ, refertur ad verbum, ἑμὴν
 σοὶ ἑμὴν, arceat vel abducatur tibi animum, ac re ipsa potes 65
 legere σοὶ, ut οὐ per apostrophum elidatur, 8. 9. 65 χεῖται, 66 ὁ ἡ, ἡ χεῖται.
 χεῖται, gaudeo: unde cum nomine χεῖται, malus, sit verba- 67 χεῖται.
 λεχέται χεῖται. 155. 16. 66 Vt τὸ πῶν, 77. 2. ab ἑμὴν, 67 Sine 68 νεῖται.
 crasi. m. pro τὸ νεῖται, ἡ νεῖται, ἡ, ut πῶν, 48. 35. 63 198. 69 ἑμὴν, ἑμὴν.
 26. 199. 10. πῶν, ἡ, ἡ, sum, es, est: poeticum ver- 70 πῶν.
 bum, 70 141. 10. 71 Vt simplex καῖται. 204. 28. 72 Denomi- 71 δημήτηρ.
 nativum, 150. 16. 36. ab ἡ ἀφύω, ac, tempus. 73 36 29. di- 72 ὁ ἀφύω.
 citur δημήτηρ, quasi γῆ μήτηρ, terra mater. 74 Verbale, 155 73 κακορρεῖται.
 16. ab ἀφύω fero. Alij declinant per secundam ἡ ἀφύω, 75 74 ἡ.
 Pro κορρεῖται, ut τὸ ἀφύω, 97. 19. ἀ κορρεῖται, 216. 31 75 κακορρεῖται.
 sed poeticè præponitur augmentum perfecti 68. 28. 36 76
 geminatur. 108 26. 76 τὸ κακορρεῖται, ατος, verbale 155. 18. ἀ 77
 κακορρεῖται, possideo 171. 37. 76 ἡ, alius: ἡ ἀφύω, alienus. 78
 78 196. 38. 79. ut τὸ ἀφύω, 90. 32. ἀ διακορρεῖται, 80 Pro 79
 ἡ ἀφύω, ἡ ab ἡ ἀφύω, ἀ φῶν. ὁ ἡ ἀφύω, ἡ, rectus, 14. 534. 81 150. 80
 2. 83 Pro ἡ ἀφύω, geminato σ. 46. 14. ut τὸ ἀφύω, 94. 81
 10. ἀ φῶν, 152. 27. 83 167 19. 84 ἀ φῶν, rapax, unde ἀ φῶν- 82 ἀ φῶν.
 85, rapio. III. 17. 85 ut ἡ ἀφύω, 99. 63, ἀ φῶν, 108. 28. 86 83
 167. 23. hic adverbiascit, 143. 22. 87 τὸ φῶν, gloria, de- 84 κακορρεῖται.
 cus: hinc κακορρεῖται, honoro, decore, demulceo, III. 17. 88 Ac- 85
 cusat. Ionicus, 50. 20. Componitur à τὸ δῶν, donum 86
 φῶν, edo. Per reges donuoros, intelligi iudices donis 87 δῶν φῶν.
 corruptos. 90 ut τὸ φῶν 78 33. ἀ φῶν, quod sit ab ἡ φῶν- 88
 88, III. 17. 91 ἡ φῶν: propriè est infans, qui adhuc fari ne- 89
 quit, ἀ ἡ φῶν, ἡ φῶν, verbum: refertur 89 ad ani- 90 φῶν.
 mum 89 significat stultitiæ atque ætatis vitio imprudētem, 91
 ἡ φῶν.

μους.

9² 205. 2. 9³ 152. 31. Vide Erasmi proverbiū: Dimidi-
um plus toto. 9⁴ Neutrū ab ἴμοις, εἰς, dimidius: ab ἀμ
simul & ἴοις, æqualis, quasi ἄμοις, ex utraque parte æ-
qualis. 9⁵ 30. 38. & 38 1. 9⁶ ἰπφῶσιλος, herba, quæ Latinis
hasta sine hastula regia dicitur. 9⁷ 167. 30.

ARGUMENTVM A

Τ' ΠΟ'ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α'

Homeri compositionis,

τῷ Ο'μήρῳ Π' α-μείβεται.

1.

Chryses sacerdos Apollinis accedit ad na-

2.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπολλωνίου παραγίγνεται ἐπὶ τῇ ναυαλῇ

3.

Γραικῶν, volens redimere filiam

4.5.

αὐτοῦ τῆς Ἑλένης, βελόμενος ἵνα λυτρώσασθαι τὴν θυ-

6.7.8.

suam Chryseidem: non recuperans autem, sed &

ἡττιοῦσθαι αὐτῆς 4 Χρυσίδα: ἐκ 5 Ἀπολλωνίου ὅτι, ἀλλὰ καὶ

9.10.11.12

cum contumelia expulsus ab Agamemnone, præ-

13.14.15.

6 μὲν ὕβρις 7 ἀποδιωχθεὶς ὑπὸν Ἀγαμέμνονος, 8 ἰν-

16.

catus est Apollinem contra Graecos. Peste autem

17.18.19.

ἐξέτε τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ τῆς Ἑλένης, λοιμὸς ὅτι

20.21.22.

orta, & multis, vt consentaneum est corruptis,

23.

9 χημεύει, καὶ 10 πολλὰν, (ὡς 11 εἰκός) 12 διαφθειρομένην,

24.25.26.

concionem Achilles coegit. Calchante autem ape-

27.28.29.

13 ἐκκλυσθεὶς Ἀχιλλεύς 14 σπείρηται. 15 Κάλχαντος ὅτι 16 δια-

cis

cis faciat. Iuno autem, hoc noscens, altercata
 30 31. ³⁸ ποιήσα. Ἦρ' αὖ δὲ τὸ πρὸ ³² γούνα ²² διημήχθη
 est aduersus Iouem, quousque ipsos reconciliavit
 32. ²⁷ τὸν Δία, ἰω: αὐτοῦς α ³² δίδυσσε
 Vulcanus vinum fundens in poculo aureo. Illi
 33-34-35. ³³ ὁρμήσας ³⁴ ἐκπύματι ³⁵ χρυσείῳ. ὅ
 autem reliquum diei conuiuantes in somnum ver-
 36. ³⁶ τὸ λοιπὸν τ' ἡμέρας ³⁶ ἐυχαρίστες εἰς ὕπνον πρὶν
 tuntur.

ΠΟΥΤΗ.

SCHOLIA.

¹ Ἀλφα, Hoc loco pro primo sumitur: Homerus enim I
 quatuor & viginti libros Iliadis & totidem Odyssee
 scripsit, iuxta numerum viginti quatuor literarum Al-
 phabeti, appellauitque primum α, secundum β' & sic a-
 lios usque ad ωμέγα. Quare vero appellati sint libri α-
 φωδία, ex vocabuli etymologia & compositione licet co-
 gnoscere: sit enim αφωδία à ἀφω, consilio, contexto, &
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Z iij.

contendo.

30 31.

32.

33-34-35.

36.

τ' αφαφωδίας

ἰναυταθμος

λυρικός, ἢ αἶσω

ἢ χρυσίος

ἰδός.

ἀπολαβών.

μεθ' ὕβριος.

ἢ ὑξάνο.

ἢ γαυδίσκος, ἢ.

συνήγαγον.

εἰς, εἰς.

ὁ διαπραχέσας

αἶτος.

ὀργίζομαι.

διημήχθη, ἢ, ἢ

διημίς, ἐν τῷ.

ἀνελθάν.

ἴσας.

ἢ τῷ τῷ μῦθῳ,

ἀπὸ.

- 23 *contendo, altercor.*²³ *ut ἵτυψι, 73.13. ab ὀπασπία, quod*
 24 *componitur ex αἰπό, 68.22. & σπία, 24.30. 25 74.23*
 25 *Vt ἵτυψαπ, 94.8. ab αἰτία, μ.ήσω, peto, imploro, mendico,*
 26 *more mendicorum posco. fit enim ab αἰτίας, pauper, men-*
 27 *dicus III.17. vide quoque 68.12.27 167.17.28.43.1.29*
 28 *ut ἰυσίσις, 149.30. ab ὀπασπίας, compos, 30 100.1.31.32*
 29 *γνῆς, ἡ γνῆσα, 238.33.32 ut ἵτυψι, 73.13. a διαλύω, dissoluo,*
 30 *dirimo, reconcilio : componitur a δια 68. 22. & λύω.*
 31 *33 ὁ οἶνος, & est unum, & χέω, fund : unde ὁ οἶνοχόος, pocilla-*
 32 *tor, qui vinum fundit : hinc οἶνοχόος, III.17. vinum fundo,*
 33 *a quo οἶνοχόος, ut τῶψας, 73.36. 30 verbale 155.7. ab*
 34 *ἐμπίω, cibo, futurum ἐμπώσω, 271,30.30 38 ὁ χεύς, &*
 35 *aurum : unde χεύς, χεύς, χεύς, ἡ χεύς, αὐρεός,*
 36 *37 ut τῶψας, 92.4. ab ἰσχυρός, conuiuent.*
 37 *ἰσχυρός, 37*

ILIADIS A HOMERI

37 ΙΑΙΑ'ΔΟΣ Α' Ο'ΜΗΡΟΥ

Compositionis.

Ρ'α'φ'δ'ίας.

37.
 38.39. Alpha præces Chrysa, pestem exercitus, odium re-
 38 Α'λρα λιτῆς Χρύσα, λοιμὸν στρατῷ ἰχθῶς 39 αἶ-
 gum.

γατῶν.

Iram cane Dea Pelidæ Achilles

40.41.42.

40 Μῆτιν ἀΐσει Θιδ 41 Πηλεΐδην 42 ἀχιλλῆος

Perniciosam quæ infinitos Achiuis dolores inflexit

43.44.45.

43 Οὐλομένην, ἣ μὲν ἀχαιῶν 44 ἀλγὸν 45 ἰσχυρῶν.

Multas autem fortes animas inferis misit

46.47.48.49

10 Πενίας δ' 46 ἰσχυρῶν 47 ψυχῶν 48 αἰδῶ 49 περὶ αἶψαν

Heroum : ipsos autem laniamenta fecit canibus

50.51.52.

50 Ἡρώων : αὐτοῦς δ' ἰλίσματα 51 πύχε 52 κύνισσιν

Auibūque omnibus, Iouis autem perficiebatur

53.

1 Οἰαίσις τε πᾶσι, 27 Διὸς δ' ἢ 33 ἰταλίστο

voluntas.

βελή.

Ex quo sanè primum diuisi sunt contendentes

54.55.56.

54 Εἰς οὗ δὲ περὶ αἶψαν 55 διαστήτω 56 ἰσχυρῶν

Atri-

Atridesque rex virorum & diuus Achilles.

⁵⁷ Ἀτρεΐδης τε ἀϊάωνδ' ἄνδρ' ἢ καὶ διὸς Ἀχιλλεύς.

Quisnam ipsos Deorum contentioni commisit

τίς γ' ⁵⁸ τ' αἶψ' ⁵⁹ σφαιεῖσιν ἰερίδι καὶ ⁶⁰ ξυώκοις

⁶¹ pugnare?

μάχεσθ'?

Latonæ & Iouis filius : hic enim Regi iratus,

⁶² Ἀτρεΐδης καὶ Διὸς υἱός : ἐὼς γὰρ ⁶³ βασιλῆϊ ⁶⁴ χολαθεὶς,

Morbum per exercitum suscitauit malum· peri-

⁶⁵ Νούσσην αἰεὶ στρατὸν ⁶⁶ ὕρσιν κακὴν ⁶⁷ ὀλί-

bant autem populi.

κοντο δὲ λαοί.

Quoniam Chrysem inhonorauit sacerdotem

Οὐνικα πρὸς Χρύσην ⁶⁸ ἡτίμωσ' ⁶⁹ αἰρητῆρα

Atrides, hic enim venit celeres ad naues Achiuorum

Ἀτρεΐδης, ἐὼς γὰρ ⁷⁰ ἦλθε θεάεσθαι ⁷¹ ἱῶας Ἀχαιῶν,

Liberaturusque filiam, ferensque infinita dona,

⁷² Λυσσίμαχος τ' ⁷³ δούρατα, φέροντ' ⁷⁴ ἀπειροί ⁷⁵ ἀποινα,

Coronas habens in manibus longè iaculantis A-

⁷⁶ Στίμματα ἔχων ἐν ⁷⁷ αὐτῶν χερσίν ⁷⁸ ἡκιδόλης Ἀ-

pollinis.

πόλλωτος.

Aureo cum septro, & obsecrabat omnes Achi-

⁷⁹ χρυσίῳ ὑπὸ σκήπτρῳ, καὶ ⁸⁰ ἱλάσασθαι πάντας Ἀχαι-

uos,

οὓς,

Atridas autem maximè duos principes populorum.

⁸¹ Ἀτρεΐδης δὲ ⁸² μέγιστα δὴ ⁸³ κοσμήτορι λαῶν.

Atridaeque & alij bene ocreati Achiui,

Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ⁸⁴ ἰουκίμοις ἀχαιοί,

Vobis quidem Dij dent cœlestes domos habentes

⁸⁵ ἄτμιν μὲν θεοὶ ⁸⁶ δοῖεν ⁸⁷ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν

Expugnare Priami ciuitatem, bene verò domum

⁸⁸ ἔκπερσεν Πριάμοιο πόλιν, εὖ δὲ τὴν οἴκαδ',

reuerti.

ἰκιδάσθαι.

Filiam autem mihi soluite dilectam, hæc dona

Πάριδι δὲ μοι λύσασθαι φίλιν, ἢ τὰδ' ⁸⁹ ἀπεινα

acci

57.

58.59.60.

61.62.63.

64.65.66.

67.68.

69.70.

71.72.73.

74.

75.76.77.

78.79.

80.81.82.

83.

84.85.

86.

87.

accipite :

⁸⁸ δὲχσθαι.

98.

Venerantes Iouis filium longè iaculantem Apolli.

Α'ζομενοι Διός υἱόν ⁷⁷ ἰκνεύον Α'πόλλω-
nem.

να.

Tunc alij quidem omnes laudauerunt Achiui:

89.

Εἴθ' ἄλλοι μὲν πάντες ⁸⁹ ἐπυρομήμονται Α'χαιοί.

Reuerendūque esse Sacerdotem, & splendida ac.

90.91.92.

⁹⁰ Α'ιδεῖσθαι ⁹¹ ἱερῶν, καὶ ἀλγῶν ⁹² δέ-
cipienda dona.χθαι ⁹⁴ ἀποινα.

Sed non Atridi Agamemnoni placuit animo,

93.

Α'λλ' οὐκ Α'τρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ⁹³ ἡνδανε θυμῷ,

Sed malè dimisit, grauem & sermonem iussit.

94.95.

Α'λλὰ καὶ ὡς ⁹⁴ αἶρεται, καὶ παρὲν δ' ⁹⁵ ὅππ' μῦθον ⁹⁸ ἱππῶν,

Ne te, senex, cōcauas ego apud naues cōprehendā,

96.97.

Μή σε, ⁹⁶ γέροντα, καὶ καὶ ληπτέοντα παρὰ ⁹⁷ πλοῦν ὕκα χεῖρα,

Vel nunc tardantem, vel post rursus venientem,

98.

ἢ νῦν δαΐδοντα, ἢ ὕστερον ἄν τις ⁹⁸ ἴδῃτα,

Non vtique tibi proderit sceptrum & corona Dei:

99.100.

⁹⁹ Μανίς τοι ⁹⁹ καὶ ¹⁰⁰ χαλκήρεος σκῆπτρον καὶ στέμμα ¹ Διὸς.

Hanc ego non soluam antequam ipsam & senectus

101.

ἔτιν δ' ἰδῶ καὶ λύσω σπῆν ¹⁰¹ μὴν καὶ γέρας
inuadat.

102.

α' ¹⁰² ἴσθισιν.

Nostra in domo in agris argis procul à patria

103.

Ἡμετέρῃ, ἐν γὰρ ¹⁰³ Α'ργεὶ πλεῖσθι γὰρ πατρὶς:

Telam texentem, & meum lectum instrucentem.

104.

Ἰστὸν ἐπιχορμῆν, καὶ ἑμὸν λέχος ¹⁰⁴ ἀντίβωσαν.

Sed abi, ne me irrites, sanus vt redeas.

105.106.

Α'λλ' ¹⁰⁵ ἴδε, μὴ μ' ἐρέθις, ¹⁰⁶ θαυώτερος γὰρ καὶ ¹⁰⁷ νῦν.

107.

Sic dixit: timuit autem senex, & obediuit verbo.

108.109.

ὁ ¹⁰⁸ ἱερὴς ¹⁰⁹ ἰδὼν δ' ἔλεον, καὶ ¹¹⁰ ἐπείθετο ῥήτι:

110.

SCHOLIA.

ἢ ἱλνός, αἶδός 17 37 Appellatur hoc opus Ἰλίας, quod bellum continet
apud

apud Ilium inter Græcos & Troianos ob raptum Helenæ 38 ἀχλὺς.
 gestum 38 ἀλφα, id est primus liber sup. continet, 39 34. 39 ὑλόμενος, ut
 20. 40 ut ἔειπεν, 44. 18. 41 158. 7. 42 262. 32. 43. ὑλόμενος 40 τὸ ἀλφει, ut
 est ἡλόμενος ἔχει, pernitiosam vim habens. 44 ut τὰ τέχνα. 41
 48. 35. 45 118. 26. 46 Dictum volunt ab ἰφί, fortiter, & 42 ὁ ἰφίμοτος
 θυμὸς, animus, quasi animus, seu forti animo præditus: 43 ὁ ἰφίμοτος
 scribitur tamen per i, & θυμὸς, per u 47 315. 43. 48 ἡ αἰς, i- 44
 δος, id est. 49 ut ἰτυφε, 87, αἰετ' αἰετ' αἰετ', promitto, ante tempus & 45
 fatum mitto. Simplex i αἰετ', incipit a vocali immutabili. 46
 81 ideo augmentum non recipit. De αἰετ', vide 68. 29. 50 κῆνος.
 43. 1. 51 Pro ἰτυχε, n. ut ἰτυπῆ, 66. 33. αἰετ' αἰετ', 52 170. 18. 58
 53 Ut ἰτυπῆτο, 82. 3. αἰετ' αἰετ', pro πλῆμα, n. quod fit a τὸ τί- 49
 λος, ut, finis, III. 18. 54 ἰετ' οὐδ' ἀλλοτρίον ἔχεις, ex quo scilicet 50
 tempore. 55 Pro δις ἑκτά, n. ut simplex ἑκτά, 121. 22, α 51
 δις ἑκτά, scilicet, diuiso, diuiso, diffido: hic passive, diuisi sunt, 52
 vel per verbum neutrum, diffederunt. 56 ut τὸ πῦματι, 53
 in duali: 79, 36, ab ἰετ' αἰετ', quod fit ab ἡ ἰετ', contentio, III, 54
 18, 57 Id est, Agamemnon Atrei filius, est in impatru- 55
 maticum ab ὁ Αἰετ' αἰετ', ut πλῆμα, αἰετ' αἰετ', 158. 3. 58 π 56
 αἰετ' aut τὰ, expletivæ particulae sunt, 304. 5. 59 303, 29, 57
 & 139. 10, 60 279, 34, 61 51, 33, 62 50, 20, 63 ut τὸ φθίσι, 58
 92. 4. αἰετ' αἰετ', irascor. quod fit ab ἰετ' αἰετ', ira, 111, 18, 59
 64 14, 2, 65 210, 30, 66 ut ἰτυπῆτο, 82, 6, sine augmento. 60
 n. ab ἰετ' αἰετ'. 67 Ut ἰτυφε, 73, 13, ab αἰετ' αἰετ', αἰετ', quod 61
 fit ab αἰετ' αἰετ', ignominiosus, qui est sine honore, III, 18, 62
 ab αἰετ' αἰετ', 300, 27, & πῆμα, honor, 63 ἀπῆμα quasi
 precator. ἀπῆμα enim sunt preces, aut ab αἰετ' αἰετ', eleuo, scilicet 64
 manus in altum, ut solent qui Deum precantur, aut 65
 ab ἀπῆμα, placeo, quod sacerdotum preces dñs gratæ ef- 66
 sent, 69, 291, 1, 70 38, 18, 71 ut τὸ φθίσι, 97, 26, αἰετ', li- 67
 bero, redimo, 72 36, 28, 73 305, 69, 74 τὸ αἰετ' αἰετ', pretium 68
 redemptionis, quod faciebat ut captivus esset sine pæna. 69
 78 ab αἰετ' αἰετ', pæna, vel ab αἰετ' αἰετ', caedes, quod eo a ca- 70
 79 de hostium liberaretur, 75 326, 19 70 67, 6, 77 Fit ab 71
 80 ἰετ', longè. & βῆμα, iacio, 157, 7, Apollo enim ἰετ' αἰετ' 72
 81 arcum & sagittas gestare, 78 163, 22, 79 ut ἰτυπῆτο, 82, 73
 82 3, αἰετ' αἰετ', 80 ut τὸ φθίσι in duali, 13, 34 81 150, 13, 82 74
 83 Verbale, 156, 10, αἰετ' αἰετ', αἰετ' αἰετ', αἰετ' αἰετ', αἰετ' αἰετ', 75
 αἰετ' αἰετ',

- 84 *κρημνίς*, *ιδός*, est *οσρε* 1. *ὀκρημνίς*, *ιδός*, *διερεσι* *ὀκρημνίς*, bene 8.1
 85 *creatus*: ab Homero sepe usurpatur per synzdochen pro
 86 *armis conspicuo*, aut eo qui est eleganto corpore. 84 243.
 87 23. 85 *Denominatiuū* n, 159. 36. ab *ὀλομπος*, *cælum*, *O-*
 88 *lympus*. 85 ut *τὸ ψα*, 78. 33. ab *ἐκπρόσω*, 87 265. 6. 88 ut
 89 *τὸ πῆδη*, 94. 20. à *δύρου*. 89 ab *ἡ φήμη*, *fama*, *rumor*, *o-*
 90 *men*, *fit*, *ἐφθνος*, 500. 27. id est, *boni eminis*, *celebratus*,
 91 *laudatus*, unde *ἐφθμός*, 111. 17. *laudo*, *faustis omnibus*
 92 *excipio*, *compositum cum ὄν*, *ἐπυφνίς*, *approbo*, *laudo*,
 93 *hinc ἐπυφνίς* τω: ut *ἐπὶ λα*, 73 15. *sed sine augmento*, nam
 94 *ὄν* est *inmutabilis*, 68. 19. 90 ut *ποῖσθ*, 101. 28. *ab αἰδέ*.
 95 *ὄν* quod sit à *τὸ ζήδω*, *reuerentia*, 111. 17. 91 ut *τὸν*
 96 *ἐπὶ λα*, 50. 20. 92 pro *διδίχθαι* n: ut *πυφθαι*, 91. 17. à *δι*.
 97 20. 93 211. 24. 94 23. 1. 18. 95 Pro *ἐπιπλά*, *imperfec-*
 98 *tum ab ὄν* *πλά*. *Notandum imperfecta sepe pro Aoristis*
 99 *usurpari*, 96 34. 4. 94 35. 97 38. 18. 98 199. 9. 99 *μὴ* è,
 100 *geminata negatio Græcis non affirmat ut latinis*, *sed*
 101 *magis negat*. 100 *Ut τὸ πῆ*, 78. 5. *α χερσίς*, 101 138. 38. 102
 102 *ut simplex εἰσ*, 198. 33. *cum ὄν*, 68. 22. 103 *τὸ ἀρρε*, 103,
 104 *εἰ*, m. 104 114. 33. 105 199. 13. 106 *ut σφάττω*, 149. 25. à
 104 *positiuo τῶς*, *comparatiuus pro positiuo* 108 *Ionice pro ἴν*,
 105 *ut τὸ πῆ*, 90, 29. *vide 82, 30*, *thema est ἴν*. 108 *ut ἴ*
 106 *εἰσ*, 123, 9, à *φῆμι*, 205, 30, 109 83. 3. 110 *ut ἐπὶ πῆ*,
 107 82, 3, *πῆδω*, *Imperfectum pro Aoristo*.

THEOCRITI IDYLLIVM

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΙΔΥΛΛΙΟΝ

tertium.

2 *τέλειον*.

ARGVMENTVM.

3 *ἢ τ' ὀφθεις*.4 *Inscribitur quidem Idyllium hoc, Caprarius, vel*5 *Εμπροσθεν τὸ μὲν Εἰδύλλιον αὐτοῦ, 4 Αἰπόλος,*6 *Amaryllis, vel Lasciuus. Lasciuit autem aliquis A-*7 *Αμαρυλλίς, 5 Κορυδαίνης. ὀκρημνίς δ' ἔστι πῆ: τὸ Α-*8 *maryllidi, nomine non declarato. Coniectauerit*9 *μὲν ὀκρημνίς, τὸ ὀκρημνίς μὴ ὁ δὲ λαμνίς. α 7 Εἰς τὴν*

verò

vero quispiam, lasciuientē Eattu in esse. Hunc enim
 ὁ δὲ γ' ἰστίς, τὸ ὅπκα μάζοντα Βάτιν ἰστω. πῶς δὲ
 caparium existentem per alterum facit disputan-
 αἰπύλον ἵστα 8 δὲ ἰστω πρὸς ὁρ. διαδ-
 tem Corydeni, & amorem, quem habebat ad A-
 γράν. Ιουδοί, καὶ τὸν ἴστα, ὡς ἴσχε. ὅς τὸν Α-
 maryllida ostendentem. Hæ itaque res fuerint in
 μαρυλλίδα, ἰσφαίνοντα, (τὰ ὅ) προήματα¹⁰ ἰσγ. οἱ ὅπ
 Italia iuxta Crotone Siciliæ, unde & Amaryllida
 Γαλίας πρὸς Κροτωνά τ' Σικελίας, ἴδεν καὶ τὸν Α μαρυλλίδα
 esse supponit. Cæterum poetæ persona non fuit,
¹¹ ὑποτίθεται. Τὸ δὲ τὸ πρὸς τὸ ὅπκα μάζοντα ἐκ γ' αἰ¹⁰ ἰσ
 vt Munatius ait, ex eo quod lasciuens dicit. Nūquid
 αἰς ἰσφάτις α¹² φασί, ¹³ ἐκ τὸ λήεν τὸν ὅπκα μάζοντα. Hγ
 tibi Simus apparet? Decipitur vero & circa tem-
 πα' γ' ἰστίς καὶ ταφύνη μω, ¹⁴ Πλανῆσαι δὲ καὶ παρ' οἱ τὸς
 pora. Fest autem lasciuens dona, videlicet mala &
 χαῖρας. εἴρη δὲ ὅπκα μάζοντα δαῖον, ἵκων μύλα καὶ
 coronas Amaryllidi, vt admittatur. Illa vero neque
 σφάτις τὸ ἰσφαίνοντα, ¹⁵ καὶ τὸ ὅπκα μάζοντα. Ἡ δὲ αἰ-
 fermone ipsum dignum putat, atque ideo tristitia
 δὲ λήεν αἰστών ¹⁶ ὅξιν δὲ καὶ ¹⁷ διθυρρά
 vitam dissoluere statuit. Cæterum poema est lasciu-
 τὸν βίον ¹⁸ καὶ ταλῦσαι ¹⁹ ὁρ. ἵστα, ²⁰ Τὸ δὲ ἰσφάτις ὅπκα
 uum. Tityrum alii quidem proprium: alij vero Sa-
 μαρικόν. Τὸν Τίτυρον δὲ οἱ μὲν καὶ οἱ: βίς δὲ Σα-
 tyrum esse dicunt: quidam autem propter Simum
 τυρόν ²¹ ἵστα ²² φασί: τὸν δὲ δὲ ἵστα τὸν Σίμω,
 Theocritum arbitrantur lasciuire, Simichidem vo-
 τὸ Θεόκριτον ²³ αἰστών καμαζέιν, ²⁴ Σίμωχιδὸν κα-
 cantes: historia est Apollonium.
 λήεν, ἰσφάτις παρ' Α' πολλὰν φ.

SCHOLIA

¹ 159. 10. ² 148. 6. Tertium Ichnium selegimus, quod
 esset & breuius & pluribus Dorismis repletū quā præ-
 cedentia, vt eadem τία possit & integrū Ichnium habere,
 &

8.
9.
10.
11.
12. 13.
14.
15
16. 17.
18. 19. 20.
21. 22. 23.
24.

αἰπόλος, ὁ
καμωσῆς, ὁ.

καμωζω.

δηλώω.
αἰκάζω,

πλανήσας,
χάει το.
αἰσθάνομαι,
αἰσθάνω,

- 3⁴ & Dorice lingue usum non mediocrem hic paucissimis
versibus complexum intueri. 3 319.24. ⁴ Syncopē est pro
5 αἰγοπόλος, ab ὁ αἰξ, αἰγός, capra, & πόλος, versor, qui circa
6 capras versatur. ⁵ Verbale, 155.16. ἀ καμωζω, lasciuus
7 petulans sum: procor, procatum eo, quod fit ἀ καμωζω. Vi.
8 de 319.2. ⁶ Vt χευσταίνω, 107.8. ἀ δηλώω, manifesto,
9 declaro, quod fit ἀ δηλώω, manifestus, 111.17. ⁷ Vt τὸ φη,
10 75.17. ἀβικάζω, affimilo, coniecto: quod fit ἀβικάζω
11 5. imago, 111.17. ⁸ Id est, altero, siue proximo sequenti l.
12 dyllio, 9 172.11. ¹⁰ 197.5. Vide 305.6. ¹¹ Vt simplex τὸ
3 διπλῆ, 119.30. ¹² 205.30.

¹³ Verbum ē verbo, ex dicere lasciuientem, id est ex
verbis ipsius, qui hoc Idyllio inducitur lasciuientis atque
hec verba efferens, ἢ ῥα γὰρ τοι σιμῶς κατὰ τὸν οὐρανόν.

- Ex his autem verbis sunt qui arbitrentur, ipsum po-
tam ita lasciuire, ut quem Simichidem Apollonio teste
14 appellant. Verum non obseruata temporis ratione errare
illos Munatius grammaticus affirmat. ¹⁴ ut βλάται, 103.
15 25. ἀ πλανήσας, erro, decipior, quod fit ἀ πλανήσας, vaga-
bundus, erro, profugus 111.17. ¹⁵ Verbum de verbo, gra-
tia admitti, vel causa recipi, id est, admittatur ab A-
maryllide. de χάειν habes, 36.25. αἰσθάνομαι vero, ut
16 τοι δῆμι, 91.19. ἀ αἰσθάνομαι, excipio, admitto: his ve-
17 rō passivē positum est. ¹⁶ ut χευσταίνω, 105.34. ἀ αἰσθάνω, di-
18 gnūm puto, quod fit ἀ αἰσθάνω, dignus. 111.17 θυμός, ani-
19 mus compositum cum θυμός, (300.27.) θυθυμός, animo cō-
sternatus, tristis, unde ἡ θυθυμία, 159.24. ¹⁸ ut τὸ φη,
20 78.33. ἀ καταλέγω, ¹⁹ ut πιπνύται, 100.24. ἀ αἰσθάνομαι,
eligo, statuo: αἰ simplicis αἰσθάνομαι, ob augmentum 2 certitur
127.74.28. ²⁰ αἰσθάνω, proprie speciem seu formam signifi-
21 cat, usurpatur etiam pro forma seu specie poematis hinc
22 sit αἰσθάνω, 159.10. ²¹ 197.15, ²² 205.31, ²³ Id est, pro-
3 pterea quod Simi mentionem facit in versu citato, ἢ ῥα
γὰρ τοι σιμῶς, credunt enim eum alluisse ad Simichidis no-
men, qui ipse appellabatur, si Apollonio credimus. Sequi-
tur οἶον, ut τὸ φη, 81.37, ἀ οἶον, quod & αἶμα, 269,
24 15, ³ ὁ σιμῶς, patronymicum, ut κροῖστος, 157.25.
ab ὁ σιμῶς, qui Theocriti pater fuisse creditur.

CAPRA;

CAPRARIUS VEL AMA-

ΛΙΠΟ'ΔΟΣ Η' ΑΜΑ-

ryllis, vel Lasciuus.

ρυλλίς, ἢ Κομασῆς

Procatum-eo ad Amaryllida . Porro mihi caprae

Κομασίδου ²⁵ ποτὶ ὁ πῖν Αμαρυλλίδα . ²⁶ Ταὶ δὲ μοι αἶγας

Pascuntur in monte & Tityrus ipſas agit.

Βόσκονται κατ' ὄρες καὶ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.

Tityre mihi multum dilecte , pascce capras.

Τίτυρ ²⁷ ἰμὲν ²⁸ τὰ κελόν ²⁹ περιλαμβάνει βόσκει τὰς αἶγας

Et ad fontem age Tityre, & testiculatum

καὶ ³⁰ ποτὶ ὅπου ὁ κρᾶνθον ἔχει Τίτυρε, καὶ τὸν ³¹ ἐφ' ἔχει

Illum Lybicum album obserua, ne te cornu feriat.

Τὸν λευκὸν κνᾶκανα ³² φυλάσσε, μὴ ³³ τὸ ³⁴ κορυφῇ.

O gratiosa Amarylli, quid me non amplius hoc in

αὶ ³⁵ ὦ χαρίσας ³⁶ Αμαρυλλί τί μ' ἐκείνι τότ' κατ' antrum

αἶψον

Transcurſim aspiciens vocas amatorculum? nun-

³⁷ παρὼπιόισα ³⁸ κελῆς ³⁹ τὸν ἱερτύλον, ἢ

quid me odisti?

γὰρ με μισοῖς.

An vtiq̃ue tibi Simus videor comminus esse

Ἐ γὰρ γὰρ ⁴⁰ τοι σιμῆς καταπαίνομαι ἰσχυρῶς ⁴¹ ἢ μὲν

Nympha, & mentosus? strangulari me facies.

Ὁ Νύμφα, καὶ ⁴² πορρωτέρως, ⁴³ ἀπ' ἀγασθῶν με ὁ ποικίλος.

Ecce autem tibi decem mala fero: illinc decerpsi,

Ἦν δὲ ⁴⁴ τοι δέκα ὁ μᾶλα φίρος ⁴⁵ τῆς δὲ ⁴⁶ καθεύδον,

Vnde me iussisti decerpere tu: & cras alia tibi

αὶ ⁴⁷ ὦ μ' ⁴⁸ ἐκείνι ⁴⁹ καθεύδον ⁵⁰ τὸν ⁵¹ καὶ ἄλλων ἄλλα ⁵² τοι feram.ἢ ⁵³ ὡς αὖ.

Vide quidem acerbum meum dolorem. Utinam fi-

⁵⁴ ὅλως μὲν ⁵⁵ θυμολγῆς ἰμὲν ἄχος. ὅθι ⁵⁶ ὁ ⁵⁷ γι: erem.

τοίμω.

Resonans apis, & in tuum antrum venirem.

50.51.52.

ο Α' 50 βοι:βούσα μέλισσα, κ' ες 51 τὸν αὐτὸν 52 ἰνοίμεν.

Hederam subiens, & filicem qua tu ornaris.

53.54.55.

Τὸν κιστὸν 53 διαδύς κ' οὐ τὰν πίπριν 54 ἃ τὴν 55 πυκνίσθῃ.

Nunc cognoui Amorem, grauis Deus, certe leænæ

56.57.

Νῦν 56 ἔγνων 57 τὸν Εἶρωτα, βαρὺς θεός, ἃ γὰρ 57 λαιῶνα;

Mammam fugebat, nemoréquæ ipsum nutriebat

58.59. 60.

καὶ Μασδὸν 58 ἰθάλας δρυμῶν τῆς 59 μητρί

mater.

ο μητρί.

Qui me comburens & in os vsque lædit.

Ὅς με κατασπύχων κ' ες τὸ στήθος ἀχέει ἰκτὴρ.

60.61.62.

O pulchre inspiciens omnino lapis ô nigrum

ὦ 60 τὸ καλὸν 60 ποθοῦσα, 61 τὸ πᾶν λίθος 62 ὃ

supercilium habens

κωλύου

63.

Nympha amplectere me caprarium, vt te osculer:

Νύμφα, 63 πρόσωτόν μου τὸν 4 ἀγέρον, 63 22 τοῦ φιλάω:

64.65.66.

Est & in vanis osculis suavis iucunditas

Ἔστι κ' ἐν 64 κενύτοις αὐτοῦ 65 φιλήμασιν 66 αἰδία 67 τέρψις.

67.

Corona n discerpere me statim in minuta facies.

Τὸν στέφανον 68 τίλαι με κατασπύχουσι λεπτὰ 7 ποικίλεις.

68.

Hanc tibi ego Amarylli dilecta, hederæ seruo

Ἐγὼ τοι 69 ἔδωκα 70 Ἀμαρύλλιν 71 θείαν, ἡμετέρου φαλάσσω.

69.

Implicans folliculis, & odoratis apijs.

70 Εμπλέξας 71 χαλυκασί, κ' ἰ 72 ἐν δόμοις σιλίνους.

70.71.72.

Hei mihi ego quid patior, quid, infelix, non audis?

ὦ μοι ἐγὼ τί σπάζω, τί, 73 ὀδυρόμενος, ἐχέω παύσεις,

73

Bæta exutus in vndas illas saliam.

74 Τὸν βεῖταν 75 ἀπὸ δέσσης κόματα 75 τῆνα 76 αἰσῶμεθα.

74.75.76.

Vbi thynnos speculatur Olpis piscator.

44 Ὡς περ 77 τῶς θύννης 78 σκοπεῖ 79 ὁ ὀλπίτης.

77.78.79.

Et si non mortuus fuero, saltem quidem tuum sua-

80 Κἢ γὰρ ὀμί 81 οὐ θάνατον, 82 τό γε μὴ πρὶν ὅτι

80.81.82.

ue paratum fuerit.

83

ἢ 83 τί τινα.

Cognoui dudum, quum ego sciscitarer, num ama-

84.85.86.

55 Ἐγὼ 84 πρότερον, 85 ἔγωγε 86 μὴ μεμαρμένον, ἢ φιλέ-

re

res me:

εις με:

Neque Telephilon admiscuit strepitum,
 Οὐδ' ἔστι 87 τὴν Τηλέφιλον, ἢ 88 ποτιμάξατο 89 τὸ σπλαγχνισμῶς,
 Sed frustra molli in brachio tabefactum est.

87.88.89.

Ἀλλ' αὖτως ἀπαλῶ ποτὶ 90 πᾶσαι 91 ἐξαιμαρύνθη.

90.91.

Dixit & Agræo vera cribro vatici-
 92 Εἰπε καὶ 93 Ἀγροῖω ὁ 94 πάλαι 95 κοσκισμέν-
 nans.

92.93.94.

95

τις.

Dudum herbas colligens sequens, quod ego qui-
 ὁ 96 Ἀφροῖν 97 ποιοῦσιν 98 παρὰ βῆτας, οὐκ ἐστὶ
 dem

96.97.

μῦθ.

Tibi totus incumbo : tu autem mei rationem
 98 τὴν ὅλην, 99 ἐγκύβω : ἵνα 99 δὲ 86 μὴ λόγον
 nullam facis

98.99.

ἵνα 99 ποιῇ

1.2.

Certè quidem tibi albam gemellos parientem ca-
 ἡ 99 μὴν 99 τῶν ὀλευκῶν ὁ 99 διδυματόκον αἰ-
 pram seruo,

3.

κα φυλάσσω,

Quam me & Mermnonis filia Erithacis nigrum
 ὁ 99 ταῖς με καὶ ὁ 99 αἰ Μέρμνωνος Ἐριθακίς ὁ 99 αἰ
 corpus habens.

4.

ἡ μελανόχερος,

5

Petit, & dabo ipsi, quoniam tu mihi delicia-
 αἰτῆς, καὶ 99 δώσω 99 οἱ, καὶ 99 τῷ μοι 99 εὐδαιμονί-
 ris.

67.8.

πῶς.

Salitoculus meus dexter : num videbo
 99 Ἀλκυονίδος 99 οὐφθαλμός 99 μὴν ὁ 99 ἡγεῖται : ἀλλὰ γὰρ 99 ἰδῶ
 Ipsam ? Cantabo ad pinum hic incli-
 ὁ 99 αὐτὴν, ἢ 99 αἰσῶμαι ποτὶ ὁ 99 τὸν πίτυν ὡς 99 ἄπο-
 natus.

9.10.

11.12.

κλειθεῖς.

Et me fortè aspiciet : quoniam non adamanti-
 καὶ γὰρ 99 κέ μ' ἴσως, 99 ποτίδῃ : ἐπεὶ 99 ἐκ ὁ 99 ἀδαμαντί-

13.

na est.

να¹⁴ ἐστ.

14.

8 Hippomenes quando iam virginem voluit in vx.

15.16.17.

¹⁵ ἰππομήνεος ὅκα δὴ τῶν παρθένων ¹⁶ ἤθελε, ο ¹⁷
orem ducere.

γάμου.

18.19.20.

α Mala in manibus capiens, cursum perfecit. sed A.

ο μᾶλ' ἐν α ¹⁸ χερσὶν ¹⁹ ἰλῶν, δρόμον, α ο ²⁰ αἶψιν. α δ' Α'·
talanta

ταλάντα

21.22.23.

Vt vidit, valdè infaniuit, valde in profundum pro-

Ως α ²¹ ἴδεν, Ως ²² ἰμάνη, α ²³ ἱε, βαθυ ²³ ἄλ-
filiit amorem.

λιτ' ἔρωτα.

24.25

Gregem etiam vates ab Othry duxit M.

ο τῶν ο ἀγέλας ²⁴ χ' α μᾶντις, ἀπ' Ο' θρυος, ο ²⁵ ἄγα Μ-
lampus

λάμπυρις.

In Pylum: porro Biantis in vlnis inclinata

Εἰς Πύλον. ο ²⁶ α δὲ Βιάντης, ἐν α κ' ἀγκοίνῃσιν, ²⁷ ἰκλῖ-
est.

26.

9 θη.

Mater gratiosa prudentis Alphesiboeæ.

ο ²⁶ Μᾶτηρ ο α' χαρίεσσα περίφρονες, Α' λφισιβόειας.

IO At pulchram Venerem in montibus oues pa-

ο τῶν δὲ ο κελῶν, Κυδέμεναι ἐν ²⁷ οὐρίσι ο μᾶλα ²⁸ η-
fcens.

27.28.

μύαν.

Non sic Adonis in plurimum duxit rabiei.

Οὐχ' οὗτος ²⁹ α, δῶνις ὅτι ³⁰ πλείον, ο ³¹ ἄγαρα ο λύσας.

29.30.

Quare neque mortuum ipsam sine mamma ponit.

31.32.33.34

Ως τ' ἐδὲ ³¹ φθίμερον ³² μιν ³³ ἀπὲρ μαζῶν ³⁴ τιθετη.

35.36.37.

II Beatus quidem mihi immutabile somnū dormiēs

ο ³⁵ Ζαλωτὶς μὲν ³⁶ ἰμὴν ὅ τιν' ³⁷ ἄροπον ἰαύων

38.

Endymion. Admiror autē ô dilecta mulier Iasonem

Εὐδυμίον. ο ³⁵ Ζαλῶ δὲ ο φίλα ³⁸ γύναι Ἰασίωνα,

39.40 .41.

Qui tanta adeptus est, quanta non credetis pro-

Οὐ ³⁹ τίσωνι α ⁴⁰ ἰαύμην, ὅς' α ⁴¹ πιστεύει ⁴² ἰ-
fani-

fani.

βαλῶ.

Doleo caput, tibi verò non est curæ: non ampliùs

ἢ Ἀλγίω ὁ τῶν κεφαλῶν. ⁴² τὴν δ' ἑμέλει:

cano.

αἰδέω, ε.

Iacebo autem cadens & lupi hic me edent.

⁴³ Κεσῶμεν δὲ ⁴⁴ πεσών, καὶ ⁴⁵ τοὶ λύκοι ὧδ' ἑμέλει.

Tanquam mel tibi dulce hoc in gutture fue-

ῶς μέλι σὺ γλυκὺ τῷ τοῦ χεῖρος, ἢ βρόχου ⁴⁷ γί-

rit.

ριτο.

SCHOLIA.

²⁵ 144.20. ²⁶ Pro αἰ ἀγας, 141. 28. ²⁷ 138.35. ²⁸ Id est,λίθω, multum, vel καλῶς, pulchrè, benè 143.22. ²⁹ Pro

φιλαμῖν, ο: Vt ὡς πυρμῖν, 92.1. ἀφίλω, μ. ἢ πω, diligo,

amo: quod fit a φίλος, amicus, 111.17. ³⁰ Pro ἰνόςχη, ο.

Per ἰνόςχη, intelligit hircum: componitur ab ἐν ὄρχης,

ος, id est, testis, testiculus. ³¹ Ionice est, 89.35. προφλάσ-ω, ἢ φυλάσσω, cito, denoto. ³² Pro σι. 138. 33. ³³ ut τί-φω, 78.13. ἀ κεράτω τοῦ κερατίζω, cornu peto. ³⁴ 145.29. ³⁵45.22. ³⁶ Pro παρὰ πῶστα, vide 18.32. ὅ 69.37. ³⁷ utτῶν, 99.10. ³⁸ Diminutivum. 158.35. ab ὀϊστὸς, ατὸς, a-mer. ³⁹ 198.21. ὅ 24.4. τὸ γένειον, mentum, barba, ὁ παρ-

ήνιος, mentosus, habens barbam promissam: nomen pos-

sessivum, 158.26. ⁴⁰ Vt τί φασγ, 97.10. ab ἀτάρχω, suffo-co, strangulo. ⁴¹ Adverbium loci, 143.12. formatum àDorico τῆρος, id est, ἐκεῖνος. 139. 33. ⁴² Vt in simplici

ἔλιν, ἔλιν, 233.22. ἀ χερδαίρω, absumo, decerpo: ex

κατὰ ὅ αἰώω, 68. 22. ⁴³ ὅ pro ὡ neglecto: subscri-

pto, 19. 14. estque Adverbium sub forma dativi, ut

πρὸς τὸ 142.5. sic ὅτι in sequentibus: ubi πρὸς re-

dundat, ut in articulis, 141.13. ⁴⁴ Pro ἰκίω, τ: ut ἰκί-

ω, 82.3. ἀ κίλωμα, poetico verbo, pro καλέω, iu-

ben. ⁴⁵ Pro αἰώω, q. Vide 207. 14. ⁴⁶ Per crasim exθίσω, ut τί φασγ, 96.5. ἀ θίσω, ν. αἰώω, video, ⁴⁷112.9. ⁴⁸ ὅ καὶ ἡ θυμοληγῆς, καὶ τὸ θυμοληγῆς, mæture

A a ij.

animum

42.

43.44.45.

46.

47.

25 πρὸ pro ὅδε

26 τῶ pro αἰ.

27 ἰμὴν pro ἰμοι

28 φιλαμῖνος.

29 φίλω.

30 ὁ ἰνόςχη, ο.

31 φυλάσσω pro

32 φυλάσσω.

33 tu pro σι.

34 παρὰ πῶστα-

σα.

35 ἰστοτύλος, ο.

36 ἡμερ pro εἶνα

37 παρὰ πῶστα.

38 τῶν αἰώνων.

39 τῶν αἰώνων.

40 καθεῖλον.

41 καθεῖλιν.

42 ὅ, ὅ περ.

43 ἰκίω.

44 κίλωμα

45 αἰώω.

46

47

48

θῆσαι.

θυμοληψ.

γνοίμαν.

βομβέωσα.

βομβέω.

ἰκοίμαν.

διδύς.

πυκάζω.

θηλάζω.

ποθορώσα.

ποθορώ.

τὸ πᾶν.

ὁ κυανέφρων,

υὸς.

κενέϊσι.

φιλήμασι.

ἡ τέρψις, υὸς.

τίλαι.

καλύκισι.

ὀσέμοισι.

δύσμοις.

ἡ βαίτη, υὸς.

αἰλιέμα.

τὸς ὕπνος.

σκοπι. ζομα.

γριπι. ε.

κ' ἡμα.

αἶμα.

- animum afficiens : à θυμός, animus & τὸ ἄλγος, tristitia,
 49 dolor.⁴⁹ Pro γνοίμαν, ο: 239.27. ⁵⁰ Pro βομβέωσα, t: ut
 50 ποίεσα, 100.5. à βομβέω, resono, ut apīs : fit enim ab ὁ βομ-
 51 βος, & bombus, sonus apum. 111.17. ⁵¹ 139.21. ⁵² 265.2.
 52 ⁵³ et ζευγύς, 226.8. à διὰ θυμι τὸ διὰ θυμῶ, , ingredior.⁵⁴
 53 Προη, ο: neglecto subscripto 19.14. in Aldino tamen ex-
 54 emplari vetustissimo legitur à puncto subscripto.⁵⁵ Pro
 55 πυκάζη, ζ: ut τὸ πᾶν, 81.14. à πυκάζω, orno, denso, fit à
 56 πύκα, ornatè, dense. 111.17. ⁵⁶ 130.18. & 238. ; 2.⁵⁷ Pro
 57 λαιίης, ο Vide 146.3. ⁵⁸ ἡ θηλή, ἡς, mamma feminae. hinc
 58 θηλάζω, 111.17. lacto, lactor, ubera sugo. nam dicitur tam
 59 de muliere lactante, quam de puero qui lactatur. ⁵⁹ 138
 60 38. ⁶⁰ Ut βοῶσα, 103.17. à ποθορώ, 144. 20. & 27. ⁶¹
 61 Aduerbia scit, ut τὸ καλόν, 28. omnium lapis, id est, duris-
 62 sima & asperrima, instar saxi. ⁶² Componitur ex ὁ κυανός,
 63 & niger, & ἡ ὀφρὺς, υὸς, supercilium. ⁶³ Ut τίψα, 96.5. à
 64 θεωρεῖν ὁ σκοπεῖν, pro θεωρεῖν ὁ σκοπεῖν, μ. ἕξω, amplector. ⁶⁴ Pro
 65 τοῖς, κενέϊς, i. à κενός, pro κενός, vacuus. ⁶⁵ pro τοῖς, φιλήμασι
 66 a & ὁ πᾶν φιλήμα, ατος, verbale 155.8. a φιλέω μ. ἡσσω, amo
 67 suavior, auscutor, ⁶⁶ ὁ ἡδύς, & Dorice ἡδύς, ο: femina. i.
 67 ἡδύς, delectabilis, suavis. ⁶⁷ Verbale 155.13. a τέρω μ.
 68 ψα, delecto, demulceo. ⁶⁸ Ut τίψα, 8. 33. a σίρω μ. αἰλιέ,
 69 enello, discerpo, ⁶⁹ 138.33. ⁷⁰ Ut τίψα, 79. 36. ab ἡματι-
 70 κω, quod componitur ex ἡ, 277.25. & πλέκα, plico. ⁷¹ Da-
 71 tiuus pluralis poeticus, 46. 6. ab ὁ καλύξ, κος, folliculus
 72 qui florem & semen includit. Genitiuus κιατός regitur à
 73 καλύκισι, et sit hic sensus: Hanc ego è folliculis, vel flori-
 74 bus hederae intexens, tibi seruo. ⁷² ὁρμή & Dorice ὁρμή:
 75 263.33. odor : hinc ὀσέμος, & ὀσέμος, odoratus: unde
 76 datiuus pluralis τοῖς, ὀσέμοισι, pro ὀσέμοις, i. Componi-
 77 tur ex δύς, 156.7. & inde, & σέος, quasi difficulter saluus.
 78 ⁷⁴ τὸν βαίτιον, ο Beta est indumentum ex pellibus confu-
 79 tis, vestis pellica & pastoralis ⁷⁵ 139.33. ⁷⁶ Pro αἶμα-
 80 σκοπι. ζομα. ⁷⁶ 18.30. ut ψαλίμα, 94.34. ab αἶμα, salio, profluo.
 77 ⁷⁷ Pro τοῖς, δύνος 25. 33. Est nomen piscis prægrandis.
 78 ⁷⁸ σκοπία, specula, unde σκοπιάζομα, speculari, 111. 17.
 79 ⁷⁹ τὸ γρίπος, rete : hinc ὁ γριπύς, piscator, consuevit retia
 80 piscatoria. ⁸⁰ Pro καίμα, per synalephen. καίμα verò Do-
 ricum

ricum est pro εἰνε, 19.4. & 6. vide 169.6. ⁸¹ Per a- 81 ἀποδείκναι.
phoresim, pro ἀποδείκναι, ut τῷ πω, 78.17. ab ἀποδείκναι, 262.
2. & 263.9.

⁸² Tuum iucundum, id est, tua iucunditas, hoc est, iu- 82 τὸ τὸ αὐτοῦ.
cunditas saltem aliqua tibi meo facto parabitur, sat scio.
⁸³ 286.2. τέτυκται.
ὡς αἰ pro

⁸⁴ Doricum est pro ὡς αἰν, dudum. ⁸⁵ Dorica particu- 83 ὡς αἰν.
la, pro ὡς αἰν, quando. ⁸⁶ Verbum verbo, me referēte vel 84
indagante, siue mentionem faciente, id est quum ex Te- 68
lephi strepitu, ac ex prophetissæ cuiusdam responsis inda-
garem & augurarer, num me redamares: neque Tele-
philum, & c. μὲν, pro μὲν, 138.8. & μὲν μὲν, pro μὲν μὲν-
μὲν. Vide 171.36. & 305.8.

⁸⁷ Est solum papaveris: dictum quasi δηλέριον, quod 87
amorem premonstret. Nam huius folijs intra manum
collisis, ex sono de amore iudicabant: si enim legitimum
& acutum sonum reddidissent, se ab adamatu redamari
coniciebat, contra ex molli, inani ac ille itimo foliorum
Telephili strepitu, se in amicarum odio esse coniecta-
bant.

In eadem hæresi hodie multos versantes vidi, qui ex
simili effectu foliorum buxi aut herbæ clematidis foco
candenti ad motorum, eadem prorsus indicia se excipere
posse arbitrabantur.

⁸⁸ Vi τὸ ψατο, 94.8. sed sine augmento, n. à τοπιμάτω, 88
144.20. & 25. τοπιμάτω.

⁸⁹ Verbale, 155.8. à πλατάγῳ, crepo, strepo. In Aldino 89
exemplari, pro τοπιμάτω τὸ πλατάγῳ, legitur τοπιμα-
ζάμῳ πλατάγῳ, mistum crepuit, vel pistum, & in-
tra digitos collisum, strepitum fecit, ubi τοπιμαζάμῳ
est, ut τοψάμῳ, 97.20. à τοπιμάτω, quod est idem
cum τοπιμάτω. nam τοπι & ποτι Dorica sunt pro
τοπι: atque in hoc ipso loco quedam vetusta exem-
plaria habent τοπιμαζάμῳ. πλατάγῳ autem est, ut
ιτωψ, 73.13. sed sine augmento, n. à πλατάγῳ, μ. ἡ-
σω, 9° Pro πίχῃ, à πᾶχος, 105.42.12. per brachium si-
ue cubitum, videtur intellexisse manum vel digitos. 90

- ἱξίμαρξιθην, 91 ⁹¹ ut ἱξίμαρξιν, 87.30. ab ἱμαρξίῳ, marcesfacio, tabefacio, compositum ab ἱ, quod ante vocalem sit ἱξί, 144.9. & μαρξίῳ, μαρξί, tabefacio, arefacio. ⁹² 172.13. ⁹³ ut ἡ λητῶ, 51.
- ἑῖποι, 55, 1. 92 4. est autem nomen cuiusdam vetulae sortilegae cribro vaticinantis quæ diuinandi ratio ad nostra usque tempora permaneat: ⁹⁴ Pro τὰ ἀλκιδῶ, τὸ ἀλκιδῶ, 48.33. Perpende
- τ' ἀλκιδῶ. 93 hic tria, synalæphen siue contrāctionem pati de qua 195.
- 94 20. Dorismum, 0: & Ionism. ⁹⁵ Dictio cōposita ex τὸ
- 96 κόσκινον, vel ὁ κόσκινος, cribrum, & μέντης, ιος, vates. ⁹⁶ Pro ἡ ποιολογῆσαι, 0. & c. ut ποιοῦσα 100. 6. ἀ ποιολογίῳ, her-
- 97 bas colligo, ab ἡ ποίξ, herba, & λέγω, lego, colligo. ⁹⁷ Pro παρξέδης, nam Poetæ παρξί, pro παρξί, dicunt, & fit ἀ
- 98 98 colligeret, ⁹⁸ 139.3. ⁹⁹ Componitur ex ἱ, 277. 32. &
- 99 99 καίμα, 204.20. ¹ 39.15. ² Pro ποίῃ 100.13. Nam Doræ
- 1.2 1.2 subscriptum sapè negligent, 19.14. ³ Ab ὁ χῆν ἰδιδυμῶ,
- 3 3 geminus, gemellus, & τίκτω, pario, (cuius præteritum medium τίτοικ, 93. 17.) fit regulariter ἡ διδυματόικ,
- διδυματόικος. 4 4 dens primam compositionis partem in ἡ mutant, δι-
- 5 5 μωνος, Erithacis Mærmmonis, supple filia. ⁵ Dictio composita ex τὸ μίλαν, μίλανος, nigrum, & ὁ χεῖς, χεῖ-
- 6.7 6.7 τὸς, corpus. ⁶ Pro δῶσω, q. ἀ διδάμ, 257.6. ⁷ 135.4.

& 139.13. & 303.28.⁸ *Vt τὸ πῆν*, 81.14. sed neglecto 1
 subscripto 19.14. ab ἐνδίαδρῦ πῆν vel ἐνδίαδρῦ πῆνομα, ludi- 8
 brium & delicias facio.⁹ Quasi dicas, Amaryllida
 procul venientem videre videor. Num igitur ipsam in- 9
 uisam? ¹⁰ 154.32. ¹¹ *Vt ποτὶ μὲν*, 271.31. ab ἀδῶ ¹² *ut*
ποτὶς, 92.4. ab ἀποκλίνω. Vide 190.22. ¹³ *καποτὶς*, pro
 ποτὶς. ἀνίαν καὶ ἐστὶν, 304.12. & in ποτὶς punctum
 subscriptum desideratur. 19.14. & ποτὶ loco ποτὶς posi-
 tum est, tamen: quod est in ποτὶς, non pertinet ab ποτὶ,
 sed ad simplex ἰδῶ. Vide in ἰδῶ, 254.5. ¹⁴ 197.24. ¹⁵ Se-
 quentes versus, tribus ultimis exceptis, sunt cantilena, 14
 quam Caprarius audiente Amaryllide canit, hæc pluribus 15
 fabulis contextitur: quibus non paucos enumerat, qui
 egrè quidem, sed tamen suis amoribus tandem summa cū
 voluptate sunt usi, quarum exemplo ipse in spem primum
 erigitur, se aliquando Amaryllide potiturum: mox verò
 in desperationem rursus adducitur, ubi videt illam his
 auditis nullo modo commoveri. Quia verò sine harum fabu-
 larum cognitione contextus est subobscurus, eas paucis
 perstringam. ac primo quidem loquitur de Atalanta, quæ
 cum mira corporis velocitate præstaret, & à nuptiis om-
 niā abhorreret, procis suis cursus certamen proposuit, in
 quo victum mortis poena, victorem coniugii sui præmium
 sequeretur. Multis itaque victis, tandem Hippomenes ma-
 la aurea, quæ à venere acceperat, ante pedes prætercen-
 tis Atalante singulatim projiciens, eam malis colligendis
 detentam superavit, ac postea in uxorem duxit. Altera sic
 habet: Cum Bias Peronem Nelei filiam miserè deperi-
 rit: eamque Neleus se illi daturum negaret, nisi is boues,
 quas vi raptas Iphiclus è Pilo Ocoli urbe in Othryn Thes-
 salie montem abduxerat restituendas curaret: Melam-
 pus vaticinio clarius se maximis periculis exponens, id tan-
 dem in Biantis fratris gratiam peregit, atque Bias a-
 mica potitus est: ex qua postea Alphesibæam sustulit.
 Tertia fabula est de Adonide pastore: quem cum Ve-
 nus (quæ & Cytherea à Cythera insula, in qua pri-
 mum colli cæpta est, appellatur) mirum in modum
 adamaret, ab apro est interfectus: sed eum Venus ali-

Fabula de
 Atalanta
 & Hippo-
 mene.

De Biante
 & Perone.

De Adoni-
 de & Ve-
 nere.

quos menses gremio fouens, in vitam fertur reuocasse, ac postea illum in delicijs habuisse. In quarta meminit Endymionis, qui ob venationis studium constanti animo mulieres omnes spernebat, tandem tamen Luna eius amore capta, illam somno artissimo sopiuit, ut vel eius dormientis desideratissimo complexu frueretur. Postrema verò fabula est de Iasone, cum quo dormiente Ceres est congressa, & ex eo concubitu facta est gravida: que res est auditu incredibilis is qui mysteriorum amoris

De Iasone
& Cerere.

βίβαλοι.

γαμει.

ἵδον, 15, 1.

ἰμάν.

ἀλλετο.

χ' ὡ μάντις
ἀγα.

νομαύω.

ᾠδανις.

πίνθη.

ζαλωπὶς.

πένος.

κηπεύμεν.

- 16 sunt ignari: qui βίβαλοι nuncupantur. ¹⁶ Imperfectum
17 ἀνιδίλω. ¹⁷ Προγήμεν, 0: 238.36. ¹⁸ 197.6. ¹⁹ 233.30. ²⁰
18 Προἴνυσι, 0: imperfectum vel aoristus secundus ab ἀνύα.
19 ²¹ 254.3. ᾠς ἰδῶν, postquam vidit, supple mala quæ pro-
20 iecerat Hippomenes, ᾠς ἰμάν, sic, id est, valde insanit:
21 subaudi malorum desiderio & amore. ²² Ὡς ἰπύπν, 88.1.
22 ἀ μανόμεν, Vide 74.30. ²³ Προἴκκετο, 0. Imperfectum pro
23 aoristo secundo, qui per unicum λ scriberetur, 74.35. in
margine: ab ἀκκόμεν: vel dicemus esse sine augmento, n.
24 Notans spiritu tenui, Aeolico more, quamuis ἀκόμεν, af-
25 paretur: veluti & ἀλλο, pro ἡλλο. ²⁴ 196.11. ²⁵ 210.1.
26 ²⁶ ἰ μάντις ἀχαιώσα, &c. periphrasis est ipsius Peronius.
27 quam Eias adamabat. ²⁷ Poeticum pro ὄρεπ, ἀ τὸ ὄρεπ, 105.
28 & poeticè ὄρεπ, ²⁸ ἡτομῆ, ἡς, pabulum, pastura, hinc νομαύω,
29 pasco, 111.17. ²⁹ 294.37. ³⁰ 152.31. ³¹ 291.25. ³² 138.36.
30 ³³ ἀπὲρ μάζοιο πίνθη, id est, cessat amplecti, vel gremio fo-
31 uere, ³⁴ 118.31. ³⁵ Προ ἐκλωπὶς, 0. Verbale, 155.16. ἀ ζαλωπὶς,
32 ζαλωπὶς, & Doricè ζαλωπὶς, μ, ᾠσω, id est, emulor suspicio, ad-
33 miror, beatum, iudico ³⁶ 138.35. ³⁷ Α βίπω, verto, muto,
34 fit verbale, 157.3. ἡ ἐπιπὶς, mutatio, conuersio: unde cum
35 a priuatiuo fit adiectiuum ἀπὸς, immutabilis, inconcus-
36 sus, perpetuus. ³⁸ 167.12. Per apostrophē ad Amarilli-
37 da sermonem conuertit. ³⁹ Est genitiui pluralis ἀ τέσος,
38 tantus: poeticum pro τίςος. ⁴⁰ Ὡς ἰπύπν, 73.13. ἀ κορίω,
39 ad piscor, construitur cum genitiuo. ⁴¹ Προ πύσιδι, ut
40 τίςιδι, 94.20 habet terminationem futuri secundi me-
41 di τῷ πύσιδι, 94.25. Vide 95.28. & 271.26. Venit au-
42 tem ἀ themate πυνδαίνομεν, 271.35. ⁴² 139.3. ⁴³ κεί-
43 μεν, iaceo, fit (ut habes. 204.27.) ἀ κίω, κίω, & crasi

κείω, unde futurum primum κείσω, & medium κείσομαι,
 pro quo Dores dicunt κείσεμαι vel κείσεμμαι, 204. 38. &
 271. 25.⁴⁴ 273. 28.⁴⁵ 41. 28.⁴⁶ Communiter dicendum
 erat ἰδοῦμαι, αὐτοῖς futuro secundo medio, de quo 191.
 31. & 253. 34. Juxta huius analogiam futurum secun-
 dum actiuum esset ἰδῶ, non ἰδῶ, & tertia plural. ἰδῶσι,
 non ἰδῶσι. Pro ἰδῶσι uero antepenaculo, Theocritus mo-
 re Dorico (86. 10.) dixit ἰδόντι. Ego malim legere ἰδόντι,
 quod futurum secundum huius uerbi in uoce actiua uix
 inueniatur,⁴⁷ 239. 27.

πεπῶν.
 ἰδόντι.

44

45

46

γνοίμεν, οἶο.
 οἶο.

47

PINDARI OLYMPIA,

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ὈΛΥΜΠΙΑ,

sive Olympiæ victores.

ἢ Ὀλυμπιονίκαι.

I

Hieroni Syracusio celeti.

Ἱερῶνι Συρακυσίῳ κέλῃτι.

ODE PRIMA.

² Εἶδος ³ Α'.

2.3.

Strophe prima est versuum septendecim.

⁴ Στρεφὴ αὖ κώλων ἰζ.

4.

Optima quidem aqua, sed

Ἀρεῖον μὲν ὕδωρ: ⁵ ὕδωρ

5.

Aurum, ardens ignis

Χρυσὸς, αἰθέριον πυρ

Ut excelsit nocte, superbius eximiè diuitijs.

Ἀπὸ διαστήτης νυκτὶ μαζάντορος ἔξοχει πλέτες

Si uerò certamima narrare

Εἰ δὲ αἰθέλα ⁶ γάρυον

6.

Desideras mi anime,

⁷ Ἐλθέαι ⁸ φίλον ἦτορ,

7.8.

Ne porrò sole contempleris

⁹ Μὴ κ' ὀλίγῃ ¹⁰ σκύπτει

9. 10.

Aliud

Aliud feruentius

11.

¹¹ Ἄλλο θαυνώτερον

In die fulgidum astrum

Ἐν ὁ αἰθέρα φαεινὴν ἄστρον,

Desertum per æthera.

12.

ὁ Ἑλένης δὲ ¹² αἰδέετο.

Neque Olympico certamine

Μηδὲ Ὀλυμπίῳς ἀγῶνι

Præstantius eloquemur.

13.14.

¹³ Φέρτερον ¹⁴ αὐδάσμενον.

Vnde celeberrimus

15.

Ὁ δὲ ¹⁵ ὁ πολύθετος

Hymnus vndique ponitur.

16.

ῥῆμος ¹⁶ ἀμφιβάλλεται.

Sapientum consilijs resonare

17.18.

Σοφῶν ¹⁷ μνηστῆσι ¹⁸ κελαδεῖν.

Saturni filium in prædiuitem venientes.

19.30.

Κρόνα παῖδ' ἰς ¹⁹ ἀφνειὰν ²⁰ ἱκαμένην

Ac beatam Hieronis regiam.

Μαχαιρῶν Ἱέρωνος ἐστὶν.

Antistrophe

Antistrophe versuum septemdecim.

Ἀντίστροφὴ κώλων ιζ'.

Iustè qui administrat

Θιμιστοί ἐς, ἀμύπηι

Septem in opulenta

ο²¹ Σηβήτων ἐ ο²² πολυμέλῳ

21.22.

Sicilia, decerpens quidem

Σικελία, δρέπων μὲν

Capita virtutibus ab omnibus.

²³ Κορυφαίς, ²⁴ ἀρετῶν ὑπὸ ²⁴ πασάν.

23.24.

Resplendet autem &

Ἀγλαίζεται δὲ καὶ

Musæces in flore,

ο Μυσηκᾶς ἐν αἰάτῳ.

Vt ludimus dilectam

²⁵ Οἷα παίζομεν ο φίλαν

25.

Viri circa crebrò

Ἄνδρες ἀμυρὶ θαλάσῃ

Mensam. Atqui Doricam

Τράπεζαν. ²⁶ ἀλλὰ Δωρικὴν αἰ-

26.

Citharam à clauo

πρὸ φέρμυξ αἰ πασάλης

Apprehende, si tibi Pisxque

Λάμβαν, ²⁷ εἴπῃ ³ τοι ο Πίχας το

27.

Et Pherenici iucunditas

Καὶ Φερεικῆς χάρις

Mentem dulcissimis edocuit cogitationibus.

Νέον f²⁸ ὑπὸ γλυκυτάτης f²⁸ ἱθακῆς ἀρετῆς.

28.

Quando iuxta Alpheim proruit, corpus

Ὅτε παρ' Ἀλφειῶ ²⁹ σὺν, δίμας

29.

Generosum in cursibus perhibens,

³⁰ Ἀκάντητον ἐν ἰδρύμοισι παρέχων.

30.

Victoriæ verò admiscuit Dominum.

³¹ Κεῖται δὲ ³² παρ' ὁμίξῃ αἰ διασώπων.

31.32.

Epodus versuum XIII.

† Εἰπωδὸς κώλων ιγ'.

33. Syracusium equis gaudentem
Συρακῆσιον ὁ³³ ἰσποχάρμειν
Regem. Lucet
Βασιλῆα. Λάμπει
- 34.35. Verò ei gloria apud augustum Lydij
Δι³⁴ οἱ κλέος παρ' ὁ³⁵ ἰώνορι Λυδῆ
36. Pelopis coloniam, quem valde potens
Πέλοπος δ'ποικίαν, δ' τῆ³⁶ μαχαθιῆς
- 37.38. Amavit terræ concussor Neptunus,
Ἐχάσατο ὁ³⁸ γαίχολος Ποσειδῶν,
Postquam illum ex puro lebeate extraxit
Ἐπι³⁹ ἰνυ καδαρῆ λίχνητος ἀν⁴⁰ ἔξαιον
- 41.42. Clotho ebore splendido
Κλωθῶ⁴¹ ἐλίσσων⁴² φαίδιμον
43. Humero adornatum.
ὤμων⁴³ κρεαδμήριον.
- 44.45. Profectò mirum nimis.
Ἦ⁴⁴ θαῦμα⁴⁵ τὰ πολλὰ.
46. Et alicubi etiam mortalium mentem
Ἐ⁴⁶ καὶ πᾶσι καὶ βροτῶν φρένα
47. Supra verum sermonem
Ἐ⁴⁷ πέρ τὴν ἀληθῆ λόγον,
- 48.49. Ornata mendacijs varijs
Ἐ⁴⁸ δασυδελφίμοι⁴⁹ ψευδέσι ποικίλοις.
50. Alliciunt fabulæ.
Ἐ⁵⁰ ξαπατῶν πῶδοι.

SCHOLIA.

τὰ Ὀλύμπια
ὁ Ὀλυμπιο-
νίκης, &c.
ὁ Ὀλύμπια,
&c.

1. *Suas Odas Pindarus Olympia siue Olympionicas inscripsit, quod his Olympia certamina quæ ad Olympiam urbem quinto quoque anno celebrabantur, atque eorum certaminum victores (qui Olympionice ἀπὸ τῆς νίκης, id est, à victoria dicuntur) summis in cælum usque laudibus extollat. & prima quidem Ode*

Hiero-

Hieronem, Syracusanorum regem, qui celes septuagesima tertia Olympiade victoriam his ludis retulerat, amplissimo laudum præconio ad sidera euehit. est autem celes is, qui equum desultorium, id est, solum, videlicet sine bigis aut quadrigis incitatissimo cursu agitat: quo nomine ipse quoque equus appellatur. ² 159. ² 12. ³ Literis alphabeticis utuntur Græci pro notis arithmetice, ut in Lexicorum appendicibus fusissime explicatur. ⁴ Diuise sunt Ode Pindari per strophas & Antistrophas, quæ eodem semper numero & eisdem versuum legibus constant, atque per Epodos & numero & versuum ratione ab utraque illa variantes. Si verbum verbo velis reddere, στροφὴν versionem sonabit, ἀ στροφή, verito, ἀντιστροφή, inuersionem vel contrauersionem: & ἐπιστροφή, accentionem. Erant autem vocabula chorearum ac saltationum, quæ ad lyrae concentum duccebantur, dum etiam Strophe occinebatur, saltantes sese ab una parte in alteram verterant: in Antistrophe gradum inuertebant, & in Epodo interquiescebant. ⁵ Ordinem huius constructionis paulo inuersum sit retexere: Aurum verò eximiè excellit superbis diuitiis (id est, reliquis metallis) non aliter quam ignis noctu. ⁶ Pro γῆρυς: Dorismus duplex. Vide 6 18. 11. & 19. 12. ἀ γῆρυς. ⁷ Pro ἰλδῆ. 79. 20. Vt τὸ πῆν. 81 7 34. ab ἰλδῆ, ⁸ φίλον ἦτορ, charum cor, chare anime, vel 8 mi anime. 9. Pro μι κίπ, 82. 30. id est, ne amplius, ne 9 posthac, ne porro. ¹⁰ Vt πῖν 99. 20. ¹¹ ἀ σκεπῖω. ¹² 160 10 31. ¹³ 150. 25. ¹⁴ Vt τὸ ἰομῆ, 75. 19. ab αὐδῶ, siue αὐδῶ - 11 ζω, μι κω, ¹⁵ Αεὐμὶ (205. 30.) cum πολὺ, id est, multum, sit verbale (155. 16.) ὁ πολὺ φατος, celebris, vulgaris, de quo multus sermo habetur, id est, passim celebratur vel exornatur.

¹⁷ Dativus pluralis poeticus, 46. 6. & 10. ab ἡ μῆτις, 16 105, ¹⁸ Resonare, &c. id est, ut ἡ qui veniunt in amplas ædes Hieronis, celebrent Iouem Saturni filium καλα- 18 δειν, ut ποιῇν, 100. 2. ἀ καλαδῖω.

¹⁹ Ab ἀφρεός, denuo 341. 61. fit adiectiuum ἀφρεός, vel 20 ἀφρεός, ²⁰ 265. 2. ²¹ Pro σκῆπτρον, οἰ: & σκῆπτρον pro σκῆπτρον, 21 abiectō

κέλις, ἡτος,

τὸ αὐδῶ, ἰός,

στροφῆ.

ἀντιστροφῆ

ἰπυδῖς.
ἰλδαί.

πολύφατος.

μητίαι.

ἀφρεός, ἀφρεός.

ἰκέρχρος, κ. 22
 σκαπτήν. 23
 πολύμαλος. 24
 ἀρετῶν πασῶν 25

abiecio p, ut in σκαπτήχος, id est, septriger, non σκαπτή-
 χος, dicimus tamen pro eodem σκαπτήρεος. 22 Pro π-
 λυμάλω ο: ex πολὺ, multum, & τὸ μάλον, omis, quasi omibus
 abundante. 23 Id est, summam virtutum omnium. 24
 Pro ἀρετῶν πασῶν, 23. 25 id est ut viri haud raro ludere
 solemus prope chara symposia.

Nam huius clausulae vocabula hoc modo sunt re-
 texenda: οἷα αὐδρες, θαυρὰ παύζοντο ὑμῶν φίλων τρεπίζον,

26 26 Supple, & φίλον ἦτορ, mi anime. Nam seipsum hortatur
 Pindarus, ut Dorica dialecto Hieronis victoriā prædicet,
 quam illi suus equus (dictus Pherenicus a φέρω, fero, &
 νίκη, victoria) attulit in ludis Olympicis, qui iuxta Al-
 pheum fluvium inter Olympiā (quæ & Pisa dicitur &
 Elim civitates in Peloponnesi regione sitas celebraban-
 tur. 27 εἴη, si quid id est, εἰ κατὰ τι, si in aliquo. si ullo mo-
 do. 28 Pro ἐπιθήκη ab ἐπιτίθημι, cōsulo, in sinu, edoceo.
 De simplici ἰθύνω, vide 118. 27. & 130. 6. atque 184. 17.
 29 29 278. 15. 30. A το κίβον, id est, stimulus, calcar, reiector,
 30 fit κεντρία vel κεντρία, id est, stimulo, pungo. III. 17. hinc
 cum a privatio fit verbale ὁ ἀκέντητος, nō punctus, id est,
 generosus, & qui etiam calcaribus non admotis in cur-
 sum pronus est. 31 τὸ κριτός, ιος, ας, τῶν κριταί, κριταί. 32
 32 Ἐτίτυλι, 73. 13. ἀθεσμίγνυμι, admisco, adiungo, sed
 33 quasi a θεσμίγω. Vide 211. 5. 33 Pro ἰπποχάρμω, ο. Est
 autem ἰπποχάρμης, equis gaudens, vel equis pugnans
 ἀβίπρος, equis, & χάρμης, letitia, gaudium, vel pugna,
 conflictatio. 34 135. 4. & 139. 13. atque 303. 28. 35 Pro
 34 ὁ κῆν ἰθύνορ, ο: ὁ κῆν ἰθύνορ, οεος, ab ἰθύνω (156. 4. & 300. 27) &
 35 ἀνὴρ, vir, significant habentem & generantem bonos vi-
 36 ros vel potentem, & augustum. 36 Quasi μάλας εἶναι,
 37 magnæ potentie, valde potens, magnanimus 37 Pro ἐξ-
 σταιο, 108. 26. ut ἰπποταο, 94. 7, ab ἐξω vel ἐξω, μ-
 αῖτω, αμο, genitivum habet τῷ 305. 26. Pelopem a Nep-
 tuno maris Deo adamatam, ait, quod prospera navigatio-
 ne sit usus, quum Lydia patriam relictam in Elidem se con-
 tulit: ubi Oenomaos Eleorum rege curuli cartamine su-
 perato, Hippodamiam eius filiam, uxorem duxit, reg-
 numque dotale accepit, ac totam illam peninsula n

πρόσωπον, quasi τὸ Πίλοπος, ὦσιν, Pelopis insulam appella-
uit. Pelopem verò infantem adhuc ac tenellum Tanta-
lus eius pater, Deus conuiuio excipiens, membratim dis-
cerpsit, coctumque eis apposuit comedendum. Illi verò a
nefandis epulis abstinuere omnes, una Cerere excepta,
quæ pueri humerum demorauit, hic Dii Pelopem le-
beti per Mercurium rursus iniicientes, pro comeso hu-
mero eburneum reposuerunt, ac Clotho Parcarum una
illum è lebetè extractum ad vitam reuocauit. Ad to-
tius huius fabulæ narrationem multis verbis Pindarus
digreditur: ac simul se demirari ait, quòd fabulis sæ-
pe plus fidei, quam ipsi veritati adhibeatur. ³⁸ Compo-
nitur ex γαῖα, terra, & ἰχθυόω, quòd inter alia significat,
reprimo, cohibeo, agito, moueo, quasi terram continens,
terræ motor vel concussor. Communiter dicitur γαῖοχος,
sed Doricè γαῖοχος ³⁹ 138. 35. & 139 13. ⁴⁰ Pro ἑλέφας
animal & ebur, id est, dens elephantis, habet enim ele-
phas duos dentes, vel potius cornua, ex quibus sunt ope-
ra eburnea ⁴¹ 159. 33. ⁴² Pro κακασμῆρος, ut πύφρασμα
pro πύφρασμα, 87. 9. ut ἰδμὴν pro ὀσμὴν 263. 33. ⁴³
καῖον, orno, instruo, adorno, κακασμῆρος, καὶ ἰδμὴν ἄμω, ἰλι-
φῆτι, ornatus splendidum humerum ebore, id est, eburneo
fulgens humero, Vide 307. 21. ⁴⁴ τὸ θαυμά, αἶσα, mira-
culū, res noua visūque mira, unde & θαυμάζω, admiror:
in admiratione habeo. ⁴⁵ 143. 22. ⁴⁶ καὶ πρὸς καὶ: gemina-
tur καὶ, ut sæpe alias Atticè, π quoque vacat: vel inter-
pretandum, ut dictum est in εἰπ, numero 27. καὶ πρὸς au-
tem significat, ac sanè aliquando, & aliquoties, unde &.
⁴⁷ Id est, magis quam verus sermo. ⁴⁸ Ὡς τὸ τιτυμῖνι. 90
33. ἂν δὲ ἄλλω, orno, vario, arte conficio. ⁴⁹ τὸ ψεύδης, ioc,
mendacium. ⁵⁰ Pro ἑξαπατῶσι 66. 10 ut βῶσι, 102.
27. ab ἑξαπατῶ, decipio, allicio.

γαῖοχος.

ἰχθυόω.

ἑλέφας.

κακασμῆρος.

θαυμάζω.

καὶ πρὸς καὶ.

Ὡς τὸ τιτυμῖνι.

ψεύδης.

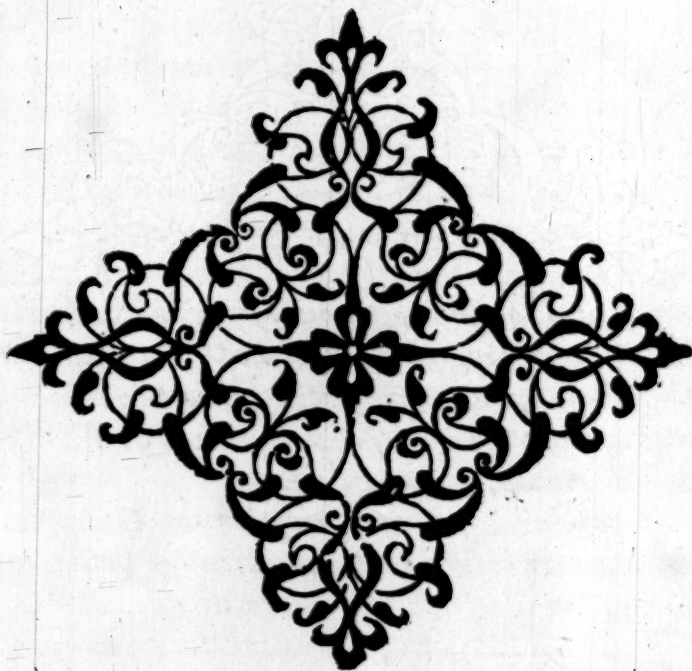
ἑξαπατῶσι.

βῶσι.

Atque hæc quidem de præceptionum Grammatica-
rum praxi dicta sufficiant. in quibus si quispiam nos
plus æquobrevitati studuisse queratur, quod ubique ser-
mè solis literis aut notis, vel ex institutionibus adducta
voce simili, dictionum ascidentia aut dialectorum
proprie-

*proprietates designasse contenti, nihil, aut certe parum
 ad id quod volumus explicandum asseramus: ne is sci-
 at, nos non aliam Grammaticam hic denique tradere (cum
 una ad id quod quaeritur, possit abunde satis facere) sed
 descriptæ semel, aliquem tantum modo usum quam bre-
 uissimè fieri potuit, vel notis vel paucissimis verbis de-
 monstrare voluisse. Reliquum est, ut quemadmodum
 antea sumus polliciti, paucis quoque perstringamus, quo
 spiritu, asperione an tenui vocales & diphthongi noten-
 tur. Horum enim alter utro sunt semper afficienda, quo-
 ties dictiones initium occupabunt. Primum itaque de
 his generalia quedam præcepta trademus, nulla ratio-
 ne habita literarum, quæ initiales has vocales vel
 diphthongos subsequantur. Postea verò ex-
 plicabitur, quem spiritum, unaquæ-
 que ante has vel illas
 literas obti-
 neat.*

SPIRI.

SPIRITVVM RATIO.

Piritus nominatiui retinetur in obliquis, sic in verbis omnia tempora seruant spiritum presentis quamuis vocalis mutetur, ut à ἀπαρτίζω, ἀπαρτίζων, pecco, peccabam: ἀδω, ἄδων, cano, canebam. Excipe ἔχω, cuius futurum est ἔξω. 186. 14. & 257. 23.

Composita retinent spiritum simplicium: sic derivata primitivorum, modo principalis litera seruetur. Excipe ἰδῶς, sudor ab ἰδῶ, sudo, laboro, ἀποδῶς, simul, ab ἀπο, simul, Acolicum est. Acoles autem spiritum asperum omnino respuunt, 20. 2.

Numeralia aspirantur præter ὀκτώ, octo: ἐννέα, novem: & εἰκοσι, viginti: sic eorum derivata, ὀγδοός, octavus: ἑνατός, nonus: εἰκοστής, vicesimus, &c.

Relativa vel redditiva facta per aphaeresim, tenuis consonantis aspirantur, ut τίς, ὅς, tantus, quantus: πότερ, ὅτε, quando, tum vel quum. Excipe τῆμος, ἥμος, quando, aliquando.

Pronomina ab ἐ inchoata lenigantur, præter ἐ, se, cum composito ἐ αὐτός, subius: & ἔδω, atque ἐὶς pro εἰς, sui, & ἴος, pro ἴ, suus. Quæ ab alia vocali, quàm ἐ incipiunt, aspirantur, præter αὐτός, ipse, aspiratur, & αὐτός pro αὐτόν.

Articuli notantur spiritu aspero, nam ἐ non est articulus, sed adverbium vocandi.

Augmentum præpositum consonanti, lenigatur, præter quam præterito perfecto & plusquamperfecto verbi ἴσπρ, ἴστο, ἴσμεν, ἴσμεν, 130. 6. Quum vero Atticè præponitur vocali, seruat spiritum presentis, 180. 21.

Præpositiones lenigantur, præter, ὑπὲρ, ὑπέρ.

Coniunctiones lenigantur, præter causales, ut ἵνα, ἵνα: ἕνεκα, & ἕνεκα, & Ionicè εἵνεκα, & εἵνεκα, causa: ὅπερ, tāmen, id est, ut, lenigatur.

Quæ à vocali aspirata incipiunt, si u assamant, aspirationem abiciunt, ut ἔεσ, ἔεσς, terminus, significat eti-

Bb.

am

Regula.

ἔχω, μ. ἔξω..

Composita
derivata.

Acolismus,

Numera-
lia.Relativa
sive reddi-
tiva.

Pronomina

Articuli.]

Augmentū
syllabicū.Præpositio-
nes.Coniunctio-
nes.

Regula.

Notio.

am ðegs, montem: sed iun fit à tò ðegs, spiritu tenui.

Hoc notatu dignum, Latinos sæpenumero spirituum
Græcorum asperum per h exprimeret, ἥτορ, Hector. In-
terdum per s, σπρ, super: ὑπρ, sub: ὑς, sus: ἑπρ, serpo: ἑ-
sex: ἑπτα, septem: nonnunquam etiam, sed rarius per u
consonum: ut ἡντις, uespera.

o quidem a-
spiratus.

Sed iam aperiamus quo spiritu unaquaque vocalis aut diphthongus ante has vel illas literas afficiatur. Atque quidem semper ante quasunque literas aspiratur, aliae autem vocales ac diphthongi omnes tenui magis, quam aspero spiritu gaudent. De aspiratis igitur sunt solum tradendae regulae, & earum exceptiones: ubi enim de vocabulis omnibus aspirandis constituerit, reliqua omnia leni spiritu afficiendi censentur. Primum itaque & aspiratur ante,

Ante quas
literas a a-
spiratur.

βρὶς: ut αἰβρὶς, pulcher, mol-
lis.

м: ѿ, sanctus.

ἄγ: ἀδρὸς, *adultus, plenus.*

λι: ἄλις, *satia*, ἄλιν, *mare*.

λκυ : ἀλκυον, halcyon, ams.

λμ: ἄλμη, *salsugo*.

λος,· ἀλοσύδνη, ιηκίτ.

λαρ: ἄλαρζόν, ριτρυτα.

λα: αλεις, saltus, palpita-
tio: hec quidam leui-
gant.

λα: ἄλαμι, cario: ἄλα, α-
γα.

μαζ : ἀμαζα, planstrum,
ab ἀμα, simul, & ἄγω,
duco, alij deducunt ex
ἀμντος, messis, & ἄγω:

acido & lenigant: ut H.
siodus, ἐν ἀμυγδαλί, in plan-
strum.

μαρτ. ἀμαρτάνω, pecco.

μῦλ : ἄμυλα, certamen.

παλο: ἀπαλὸς, tender, delicate.

σταυται: ἐ πανταχι, *ubique*.

πλο : ἀπλῆς, ὅ ἀπλῆς,
ἀπλῶς, ὅ ἀπλῆς, simplex.

ре : форма, ситно, ариѣ,
сонетно.

ρπ : ἀρπάζω, rapio.

†ix: ἀρτίνοος, μοχλίστα
1145.

ψυ: σφισμαχία, bellipra
ludum.

Composita
EX 26

Ab his regulis excipe composita ex α : ut
 α Epiphanos, abstemius. no significat sine

ἀέσχος, obsireperus, ab α
intensius, & ἑσχος stre-
pitus, sed ab α privati-
vis.

ἀγάρτος, una vinaceis carens.

ἀλῆστος, inevitabilis.

ἀλιδός, ἰός, & ἀλιδός, &, non calculosus, sine calculis,

ἀλμα, τὰ, pharmaca quæ famem obrepere prohibent.

ἀλμῶς, importuosus, portis carens: unde ἀλμυρία, importuositas.

ἀλίπαντα, τὰ, medicamenta non pinguia.

ἀλιπαρὶς, ἴος, non pinguis.

ἀλίπαρος, genus carnis sine pinguedine: at ἀλίπαρος maris seu sale aspersus, aspiratur.

ἀλίπερ, τὰ impingua.

ἀλίπης, ἰός, pinguedine carens.

ἀλῆντος, illæsus.

ἀλῆφτος, inquietus,

ἀμάρτυρος, testibus carens.

ἀπαλῶ, induciæ, cessatio à palaestra.

ἀπλοῖα, navigandi incommoditas.

ἀπλοῖος vel ἀπλοός, navigatu difficilis.

ἀπλοός, pexus, non implicatus.

ἀπλόστρου, αἱ, naues quod nunquam sint plenæ, ἀπλῶς, plenus.

ἀπλῶτος, inops, sine diuitijs.

Et si quæ sint alia composita ex α, quæ possent in eas regulas cadere, siue illud α si significet priuationem siue intentionem, siue simul, siue malum & difficultatē, siue modicum, siue sit abundans. semper enim α in compositione lenigatur, præterquam in ἀλυσίς, catena arcta & solida, aut vinculum intortum & inextricabile, ex α priuationo, & λύσις, liberatio, solutio: unde ἀλυσίον, catenula: ἀλυσίδωτος, & ἀλυσιδωτός, catenatus: & præterquam in αἴης, & Pluto, inferus, ex α & ἰδῆν, videre. Sunt & alia à prædictis regulis degenerantia, eaque partim coposita ex α, sed quorum compositio non satis est nota: partim ex α non composita. Lenigantur autem, quod nullam habeant affinitatem cum aspiratis. Omnia enim aspirata incepta ab ἀέφ sunt veluti, quæ coniugata rhetores appellant, & ab ἀέφ, deduci videntur: sic inchoata ab ἀγί, ἀδέφ, & cæteris: ut ἀέφωμ, delicia, ἀέφωτος, siue ἀέφωδιαι, delicatè vivens: & sic de alijs: neque solùm incepta ab ἀέφ, ἀγί, ἀδέφ, & c. sed & alia quedam quæ postea, ne quid desideres, enumerabimus, ut ἀέφωμος, delicatè

Tenuem spi-
ritum habē
tia, quam
uis in pūc
ab αἰέρο, αἶρι,
etc.

orno. Veruntamen non omnia in genere, quorum initium
est αἰέρο, αἶρι, αἶεσ etc. ab eodem capite manant: neque etiam
omnia aspirantur: nam sequentia omnia in emendi-
tissimis variarum & bonorum authorum exemplaribus
inviolata deprehendi.

Αἰετοειδής, abrotinum her-
ba.

αἰεσμία, αἶς, tenebrae.

Incepta ab αἰεσ preter,
αἰεστός, mollities & Α-
εστονίον, siue Αἰεστονίον,
nomen meretricis.

Αἰγίαιος, Agizaus, propri-
um viri.

Αἰνέσκω, & αἰνίσκω, veho,
affero, duco.

Αἰγίς, Agis rex Lacedemo-
niorum: à quo & alij
reges vocabantur αἰγί-
δαι.

αἰγίσις, via, semita.

αἰγιστός, & rixator, sunt qui
aspiciunt.

αἰγίσις, urbs Boeotiae: at
αἰγίστος, spiritu aspero, est
verbosus.

αἰγίστιος, similis.

αἰγίς, αἶ alliorum etc.

ceparum capita & nu-
clei.

αἰγίλις, Alilat: sic dici-
tur Vrania ab Aegy-
ptiis.

αἰγίλιος, voluor.

αἰγίλιος, involucrium, lo-
cus in quo se volutant
iumenta.

αἰγίς, alica.

αἰγίς, fortia.

αἰγίς, deceptio, fraus.

αἰγίσις, contaminatio.

αἰγίσις, alo, polluo.

αἰγίσις, alisma, plantage-
nus.

αἰγίσις, volutabrum.

αἰγίσις, iniusta iudicantes.

αἰγίσις, pecco.

αἰγίσις, peccatum.

Incepta ab αἰγίς: ut αἰ-
γίς, Alibas, fluvius in-
ferorum.

Incepta ab αἰγίς, sequenti
vocali, preter αἰγίσις

ίος, maritimus, αἰγίσις,

vero, id est, humile, a
nonnullis leuigatur, &

αἰγίσις, mari conter-
minus: αἰγίσις, peder-

ro: αἰγίσις, casus sale
asperfus.

Incepta ab αἰγίσις, preter
αἰγίσις, maritimus

& αἰγίσις, mari-
nus.

αἰγίς, mæror, & urbis pro-
prium.

Inchoata ab αἰγίσις: ut αἰ-
γίσις, vulpes.

αἰγίσις, abscondo.

αἰγίσις, litura.

αἰγίσις, obuiam eo.

Incepta ab aqua : ut *Aqua*.

Atque hæc quidem sunt, quæ à prioribus regulis excipiuntur. Sunt verò rursus & alia quæ aspirantur, regulis illis non comprehensa : quorum quædam sunt, eorum coniugata, quædam minime. Illa autem sunt :

ἀλγες, ancilla adolescenti - *ἀδρῆς*, adolesco, augeor.

or.

ἀδρῆς, crassitudo.

ἀλγῆς, pellex.

ἀδρῆς, crassum reddo.

ἀλγῆς, de icior.

ἀδρῆς, suaviter.

ἀλγῆς, splendide, delicate:

ἀδρῆς, lucens, iucundus.

at *ἀλγῆς*, non exosus,

ἀδρῆς, suavis.

lenigatur.

ἀδρῆς, suave spirans.

ἀλγῆς, purus, castus.

ἀδρῆς, placeo, & ab eo dedu-

ἀλγῆς, puritas, castitas.

cta : quæ enumerantur,

ἀλγῆς, sanctuarium.

211.10.

ἀλγῆς, & *ἀλγῆς*, que minus
Venerere valent.

ἀλγῆς, & *ἀλγῆς*, colo, vene-
ror : at *ἀλγῆς*, fisco, leni-
gatur.

ἀλγῆς, callimoniā colo.

ἀδρῆς, video, Aticè aspi-

ἀλγῆς, hoc, castus purus.

ratur, communiter le-

ἀλγῆς, hoc, Hæges, etis, mu-

uigatur. idem indica-

ἀλγῆς, purgo, at *ἀλγῆς*,
corrumpo, lenigatur.

to de *ἀδρῆς*, congrego:

ἀλγῆς & *ἀλγῆς*, li-

ἀδρῆς, frequens : *ἀ-*

ἀλγῆς, lustrandi expiandi-
que vim habens.

ἀδρῆς, *ἀδρῆς*, *ἀδρῆς*-

ἀλγῆς, sanctus, purus : at
ἀλγῆς, Aesculapj cog-

quis, & *ἀδρῆς*, ac r-

nomen.

uus, collectio, aggrega-

ἀλγῆς, purus, castus.

tio, *ἀδρῆς*, congrega-

ἀλγῆς, castitas.

tius : *ἀδρῆς*, & *ἀ-*

ἀλγῆς, caste, pure, pudice.

ἀδρῆς, densus, frequens

ἀδρῆς, huc Doricè.

(at *ἀδρῆς*, repentinus,

ἀδρῆς, libenter : at *ἀδρῆς*, sa-

lenigatur, & antepen-

ius, lenigatur.

nacuitur) *ἀδρῆς*, com-

ἀδρῆς, frequens : à a quibus-

fertim.

dam lenigatur.

ἀδρῆς, ad mare.

ἀδρῆς, Hala, Bæotie oppi-

dulum.

ἀδρῆς, Hala, Siciliae op-

pidum.

ἁλυσος, Halesus. Agamemnonis filius ex Briseide, item Halesus fluvius, & mons non longe ab Actna.

ἅλας, αὔριος, πῦρ, sal, & ὁ ἅλας, & Hala, viri, proprium.

ἁλαπῆτις, sale condio.

ἁλατοπωλία, salis venditio.

ἁλία, Palladis cognomen apud Tegeatis à delubro, quod struxerat Halesus: at ἁλία, tepor, leuigatur.

ἁλῖα, captura, piscatus.

ἁλιόδες, scaphæ piscatorie.

ἁλῖς, sal.

ἁλίος, Halius, proprium viri.

ἁλιόμορος, salio, exilio: tamen ἥλιος, & ἁλιος, pro ἥλιος, leuigantur. Vide 249. 18.

ἁλιόμω, trituro.

ἁλιότης, triturator.

ἁλιοντες, ἥ, ὁ, tempus triturandi.

ἁλιόνιστος, Halonesus insula.

ἁλιόπις, salina.

ἁλίος, capio: at ἁλίος, erro & morior, leuigatur.

ἁλῖς, sal, mare.

ἁλῖτις, pile plumbeæ, massulæ, quibus utraque manu se librabant, qui

saltu certabant, ut certius assilirent.

ἁλῖτις, saltui aptus, agilis.

ἁλυάτης, Halyattes pater Cræsi.

ἁλυή, mare.

ἁλυίδες, ai, saline, salisula.

ἁλυίς, ἥ, ὁ, salugo.

ἁλυός, salus, amarus: at ἁλυός, Alycus proprium viri & loci leuigatur.

ἁλυότις, falsedo, salugo.

ἁλὺς, Halys fluvius.

ἁλύω, gaudeo: item tristior, Atticè aspiratur, comm. leuigatur.

ἁμα, simul. Item. πῦρ, αὔριος, copula.

ἁμαδρυάδες, Nymphæ Hamadryades, quod simul cum arboribus nascantur, & intereant.

ἁμαξ, vas in quo coria aptantur: at ἁμαξ, pro ἡμαξ, dies leuigatur, quavis à nonnullis assiluntur.

ἁμασκηάδες, ai, pira, quæ cum ficis nascuntur.

ἁματίς, misceo.

ἁμαξία, orbita.

ἁμῖα, Doricè, pro ἡμῖα, dies.

ἁμερία, Hameria, proprium mulieris.

ἀμα, hama, instrumentum ἀπλός, simpliciter.

ad incendium compes- ἀπικός, tactor, qui vim ha-
cendum, at ἀμα, sarcu- bet tangendi: unde τῷ
lum, falx messoria, leui- ἀπικόν, tactus, facultas
gatur. tangendi.

ἀμωγία, aliquo modo: ἀ- ἀπώμα, tango.

quibusdam tamen leui- ἀπώματος, aptus, id est, con-
gatur, veluti ἀμωγία, fertus & compositus.

ἀμωγίως, & ἀμωγίως, ἀπός, tractabilis, tangibi-
que etiam à nonnullis a- lis.
spirantur. ἀπός, accendo, contrectio.

ἀμωγοί, οἱ, equi desultorii, ἀπός, rete, aspiratum inue-
& pedites equitibus ad- nitur.
iuncti. ἀσβύται, Hasbyte popu-
li.

ἀμύς, idos, matula, vas uri-
narium: at ἀμύς, εὐς, ἀ- ἀμύς, que, quacunque: at
mis herba, leuigatur à ἀμύς, quædam, leuiga-
nonnullis. tur: sic Atticè ἀμύς, &
ἀμύς.

ἀμύς, εὐς, copula, nexus.

ἀμύς, placitum.

ἀμύς, placeo.

ἀμύς, undique.

ἀμύς, semel.

ἀμύς, αἶτος, univcr-
sus. ἀμύς, Atticè pro ἀμύς, al-
ter.

ἀμύς, ἀπλός, omnino.

ἀμύς, solitarii.

ἀμύς, simpliciter.

ἀμύς, calciamenti genus ἀμύς, εὐς, tactus, contrecta-
Laconici, à simplicitate tio.

sic dictum.

ἀμύς, simpliciter.

ἀμύς, simplex.

ἀμύς, τὸ ἀμύς, mem-
brum.

• aspiratur ante

βη: ἑβραῖος, septima-
nus. βη: ἑβραῖος, Hebraeus.

βη: ἑβραῖος, domum iugale,
B b iiij. quod

quod uxori à marito do- natur.	ξ: ἕξις, habitus.
δρ: ἰδρα, as, ἡ sedes.	ορ: ἰορτή, festiuitas, Abia- nibus talia lenigantur.
ιδν: ἰδνα, τὰ dotes, sponsa- lia.	ρκ: ἑρκος, eos, septem.
κ: sequente alia vocali, quam ε: ἰξὶ de longè, procul à.	ρμ: ἑρμηνεία, interpretor, ἑ- ρμῆς, Mercurius.
λεθ: ἑλεθερῆς, calidus.	ρξ: ἑρξέϊνς, coercitor.
λειο: ἑλειος, palustris.	ρτ: ἑρπο, repo, serpo.
λεν: ἑλένιον, helenium, her- ba, quæ & inula cam- pana.	σπερ: ἑσπέρα, vespéra.
λικ: ἑλικὸς, niger.	σι: ἑσία, focus lar.
λκ: ἑλκω, traho.	τμ: ἑτῆγες, socius: sic ἑτα- γες: pro ἑτῆγες: unde ἑ- ταγία, amicitia, sodali- tium.
μα: ἑμάς, Græcia, ἑλλα- sella.	τερ: ἑτεγες, alter.
μν: ἑμν, Græcus.	τομ: ἑτοιμος, promptus.
μν: ἑλμυς, tinca lumbrici- cus.	φθ: ἑφθός, coctus.
λο: ἑλος, ἑδος, τὸ, palus, udis.	ψ: ἑψω, coquo, lixo.
λω: ἑλωρ, præda.	ωλ: ἑωλος, uanius, anti- quus.
	ωρ: ἡ ἑως, ω. aurora, dies: ἰο- σφόςγες, lucifer.

Hinc excipe

ἰδνω, tenebat, claudcbat.	tanda etiam quæ sunt ἐ præpositione ἰξ, atque in genere. quæcunque re- gulis generalibus conti- nentur.
ἰκιδος, mucronatim. a non- nullis tamen aspiratur.	ἰρξίω, cauillor.
ἰλειός, ἰλις: at ἑλειος, pa- lustris, aspiratur.	ἰρμα, pro ἰπειρμα, funda- mentum, quidam aspi- rant.
Incepta ab ἰναρ, componun- tur enim ex præpositione ἐν, sed ἡ migrat in λ,	ἰψα, ludicra.
177.22. & 27. ut ἰναρβεί- ομεν, complētor.	ἰψέιν, ludus, iocus.
Incepta ab ἰξω, ut ἰξω, ex- tra: ἰξάδην foris, No-	Incepta ab ἰψι, ut ἰψία, con- fabulatio.

Aspiratur

Aspiratur præterea in dictionibus sequentibus.

Ἑβρῆς, Helrus, fluvius.

ἰδαῖος, dulcis, quasi ἰδαῖος ab ἰδω, lactifico, demulceo, à quibusdam tamen lenigatur.

ἰδῆς, nomen Mercurij, apud Gortynios.

ἰδῆς, ἴδω, τὸ, sedes: at ἰδῆς, ὅς, vorax, lenigatur.

ἰδῆμεν, pro ἰδῆμεν, sedes.

ἰδῆμεν, confideo in theatro.

ἰδῆμεν, Doricè, quasi ἰδῆμεν, ab ἰδῆμεν, sedeo, est basis navis aut statuis supposita, ne tangant terram.

ἰδῆς, ἰδῆς, filius matris bonus.

ἰδῆμεν, sedeo.

ἰδῆ, sedere facio, leco.

ἰκτὴρ, habendum, est.

ἰκτὴρ, habitualis: hinc ἰκτὴρ, qui corporis habitudine laborant: &

ἰκτὴρ, febris hectica:

& adverbium ἰκτὴρ, pro habitudine, sic alia

ducta ab ἰχω, habeo,

defendo, temo: cuius

futurum ἰχῶ, (ut diximus) aspiratur: veluti

ἰκτὴρ, sic enim dictus

est, quod urbem contra

hostium impetum te-

nuerit, patriamque servavit, eo nanque sospite, Troia nunquam potuit expugnari.

ἰδῆμεν, vel ἰδῆμεν, desidero.

ἰδῆμεν, splendidum & amabilem reddo, cupio.

ἰδῆμεν, vel ἰδῆμεν, desiderium.

ἰδῆμεν & ἰδῆμεν, splendor, aut calor solis.

ἰδῆμεν vel ἰδῆμεν, urbis denastatrix, machina bellica.

ἰδῆμεν, captabilis.

ἰδῆμεν, caliditas.

ἰδῆμεν, intestinum tenue.

ἰδῆμεν, vertex, girus.

ἰδῆμεν, apicari.

ἰδῆμεν, circumvolutio.

ἰδῆμεν, genus quoddam muscarum, à paludibus, quas ἰδῆμεν vocant, & in quibus observantur, dictum.

ἰδῆμεν, verto.

ἰδῆμεν, helichrysa, herba: à quibusdam lenigatur.

ἰδῆμεν, vel ἰδῆμεν, fascis.

ἰδῆμεν, servus: hinc ἰδῆμεν, Diana, ab occidendis servis: at ἰδῆμεν mulus, lenitur.

ἰδῆμεν,

ἰλξίμ, muralis herba.

ἰλξίς, tractus, attractio.

ἰμός, testudo.

ἰμός, d. missio.

ἰόνιος & ἴνος, ac poeticè ἰπόμενος, inutilis ad pug-

ἴνος, annus. Latini a-

& Veneti: Εἰνία, ve-

netia.

ἰπομα, vel ἰπομα, se-

quor,

nandum.

spirationem omiserunt, ἰπομας, consequenter.

cum ex ἴνος fecerunt an-ἰρίτα, Herbita, Sicilia

nus.

urbs.

Faëta ab ἴ, ἰνός, unus: ut ἰπικας, Hernici populi.

ἰήρας, uniremis, ἰάς, v-

ἴρον, vel ἴρον, ros, sic que

nitas: ἰνός, uno mem-

hinc ducuntur, ἴρως,

bro vel pede mancus:

ἴρως, ἴρος, & ἴρως,

ἰνός, unitatem pono:

rosidus, ἴρως, rosida,

ἰνός, singularis: ἰνός,

verna, tenera.

singulariter: ἰνός, ἴρως, repto.

una hora digna: ἴρ-

ἴρως, legatio.

ἴρως, unicum habens te-

ἴρως, vestis.

sticulum: at ἴρως, te-

ἴρως, vinco, quibusdam li-

sticulatus, mas habens

uigatur.

testiculos, leuigatur: ἴ-

ἴρως, induo, sedeo, mitto: at

ἴρως, unitas: ἴρως, unio,

pro ἴρως, sum leuigatur.

(at ἴρως, quatio, leuiga-

Notentur tempora ab

tur) ἴρως, unitas, ἴρ-

ἴρως deducit, quæ enu-

ἴρως, unitas, coniun-

merantur, 200. 15. &

ἴρως. His quidam ad-

200 37.

dunt, ἴρως, vel ἴρως, a-

ἴρως, oriens, matutina.

liquis, ἴρως, alicubi: ἴρως

ἴρως, mane, à diluculo.

ἴρως, interdum.

ἴρως, ἴρως, & ἴρως, ma-

ἴρως, Heneti, populi: qui-

tutinus, orientalis.

aspiratur ante

β: ἴρως, Habe, dea puberta-

ἴρως, letifico, exhalare.

tis, iuuentus, pubes, puber-

ἴρως: ἴρως, solaris.

ἴρως.

ἴρως: ἴρως, ætas.

γ: ἴρως, præco, impero.

ἴρως: ἴρως, sol.

δ: ἴρως, duo, ago.

ἴρως: ἴρως, insolatio.

λο: ἥλος, clauus.

μῆρ: ἡμέρα, dies.

μι: ἡμίανος, semivir.

νιο: ἡνίον, habena, frænum.

πατ: ἡπατία, iecinoris fibræ,

ab ἡπαρ, ατος, iecur,

ex: Ἥρα, Iuno: Ἡρακλῆς,

Hercules.

ερ: Ἡρόδοτος, Herodotus.

ερ: ἥρως, heros.

σι: ἡσυχες, quietus.

πῆ: ἡπῆα, conspicius, profligatio, clades.

φγ: ἡφαίστος, Vulcanus,

Hinc excipe

ἡβαδόν, paululum.

ἡβαός, parvus.

ἡβελίω, otior.

ἡβος, gibbosus.

ἡγεῖα Egeria, Nympha.

ἡδῆ, atque, &.

ἡδῆ, iam, olim.

ἡδῆποτε, quo tandem.

ἡδῆπε, nempe.

ἡδός, voluptas, à Gaza leui-

gatur, à nonnullis alijs

aspiratur.

ἡδωνί, & ἡδωνος, Edoni po-

puli Thraciæ.

Ἠλίας, Elias propheta: sunt

qui istud aspirant.

ἡμῖ, pro ἡμῖ, dico.

ἡνῆς, bonus, matutinus.

ἡεα, pro ἡεαυα, gratia.

ἡεῖνα, deliro.

ἡεῖαν, auxilians, gratifi-

cans.

ἡεως, rex, adiuter: sunt

qui hec duo aspirant.

ἡερχαός, à vere incipiens.

ἡεγς, amicabilis, placidus.

Aspiratur præterea in dictionibus sequentibus.

ἡκιστος, minimus: & ἡκιστα. ἡλίσκος, clauiculus.

minime.

ἡκω, uenio.

ἡλίσκος, altus.

ἡλῆπε, helitis, sic dicitur

ἡλαιδῆς & ἡλῆδῆς, solè

squama æris Cyprii.

calefactum.

ἡμξ, iaculum, iaculatio.

ἡλίσκος, altus: aerius: ἡμξ, sedeo.

à nonnullis leuigatur. ἡμξαπός, nostras, nostra-

Homerus, πῆγαι τ' ἡλε-

tis.

καπί, saxa ardua: nisi ἡμξός, iaculatio.

sit legendum πῆγαι δ' ἡ-

μωδῶ, mihi dentes stupe-

λίσκτοι.

cunt.

ἡλῆξ, coetaneus.

ἡμων, iaculator.

ἡνῆς,

ἡπιάς, habena.

ἡπιάς, iecur, hepār.

ἡπιάδος, hepialus, papilio, ἡπίας, Hereas, Historicus.

qui lucernarum luminibus aduolat : at ἡπιάδος.

ἡπιάς, febris cum rigore algida, leuigatur.

ἡπίας, Hereas, Historicus.

ἡπιάδος, Herillus, philosophus.

Notandum quæ in verbis habentur ex augmento, nam ea thematis spiritum desiderant, 369.

I aspiratur ante

ἰσπρῖ, ἰσπρῖ, conficere.

ἰσπρῖ, sudor.

ἰσπρῖ, sacer.

ἰσπρῖ, sedeo.

ἰσπρῖ, sufficiens.

ἰσπρῖ, supplex.

ἰσπρῖ, peruenio.

ἰσπρῖ sequente vocali : ut

ἰσπρῖ, hilaris.

ἰσπρῖ sequente consona, ut

ἰσπρῖ, placo.

ἰσπρῖ, proprius : at ἰσπρῖ,

voluulus, intestini gracilioris morbus. & ἰσπρῖ,

gracile intestinum,

leuigantur.

ἰσπρῖ sequente vocali : ut ἰσπρῖ,

desiderium.

ἰσπρῖ : ἰσπρῖ, equus.

ἰσπρῖ : ἰσπρῖ, pro ἰσπρῖ, sacerdos.

ἰσπρῖ : ἰσπρῖ, Hispanus.

ἰσπρῖ, sto, sisto.

Hinc excipe,

ἰσπρῖ, sciens, & ἰσπρῖ, pe-

ritia, à quibusdam ta-

men aspirantur.

Propria quedam incepta

ab ἰσπρῖ, ut ἰσπρῖ, ἰσπρῖ,

& similia.

ἰσπρῖ, aduerbium irridendi.

ἰσπρῖ, similis.

ἰσπρῖ, assimulo.

ἰσπρῖ, dicere.

ἰσπρῖ, arteria, à nonnul-

lis aspiratur.

ἰσπρῖ, ireus, herba & ra-

dix.

ἰσπρῖ, ἰσπρῖ, Iris, nuncia Iuno-

nis, arcus celestis.

ἰσπρῖ, pauper, & Irus, pro-

prium viri.

ἰσπρῖ pro ἰσπρῖ, dico.

ἰσπρῖ, Ister Danubius flu-

uius : unde ἰσπρῖ, ἰσπρῖ,

Isticum vinum.

ἰσπρῖ, ἰσπρῖ, ἰσπρῖ, &c. (de qui-

bus, 205. 9.) retinent

spiritum thematis ἰσπρῖ :

sic ἰσπρῖ, sciendum, de

quo, 226. 13.

ἰσπρῖ, sciens, prudens.

Aspiratur

Aspiratur præterea : in dictionibus
sequentibus.

ἰαλμῶς, carmen Apolini
cani solitum : at ἰαλμῶς
Ialmus Calliopes filius,
lenigatur.

ἱερῶς, Herbas Iouis fili-
us.

ἱερὴ liberis, herba.

ἱκίος, jaculator : at ἱκίος, lu-
gubris, lenigatur.

ἱκίω, mitto, iaculo, cupio,
sed o, induo : at ἱκίω, u-
do, lenigatur.

ἱκίως, ire faciens, epithe-
ton venti, ab ἱκίω, lenigatur.

peruenio : vel ab ἱκίω,
ἰδός, humor : & tum le-
uigabitur, & significa-
bit humidum.

ἱκίω, ἢ ἱκίως, pro ἱκίω-
eius per syncopen, sup-
plex.

ἱκίω, venio.

ἱκίω, placeo.

ἱκίω, benivolus.

ἱκίω, propitius sum.

ἱκίω & ἱκίω, volo, as.

ἱκίω, ἱκίω, Hismachite po-
puli.

o aspiratur ante

ἰδός, iter facio, ἰδός :
vendo.

ἰδός, dux viae.

ἰδός, uia, uia, uia.

ἰδός, uia : at τὸ ἰδός pro
ἰδός, limen, lenigatur.

ἰδός, unde : atque hu-
iusmodi dictiones Ioni-
ce sunt omnes, habentes
pro ἰδός. 17. 38. ἰδός
pro ἰδός : ἰδός, pro ἰ-
δός, qualis, ἰδός pro
ἰδός, quot &c.

ἰδός, traho.

ἰδός, pila, id est, mortu-
rium.

ἰδός, totus,

ἰδός, sequente vocali, ἰδός si-
milis : ἰδός, vel ἰδός, si-
milis.

ἰδός, ἰδός, arma.

ἰδός : ἰδός, qualis : ἰδός,
quot.

ἰδός : hac metri gratia gemit
nant π : ut ἰδός, ἰδός,
ἰδός, ἰδός, pro ἰδός,
ἰδός, ἰδός, ἰδός : ἰ, ubi,
quocunque, quando, quo-
modo : at ἰδός, Aeolice
pro ἰδός, id est,
oculi, lenigatur.

ἰδός : ἰδός : quomodo cum
suis compositis ἰδός, quocunque, &c.

ex : ἰδός, video, aspicio, poe-
tice ἰδός, 128. 25. &
Ionicè ἰδός : unde parti-
cipium ἰδός, & imper-
fectum ἰδός.

ex : ἰδός, definitio

ἰδός.

ρη: ἔρως, insurandum.

ρη: ὄρη, impetus.

σ sequente vocali: ὄσος, quantus: ὅποιος. pius, sanctus.

σσι: ὁσάτιος quantus: ὁ-

σσι: vox, fama: at ὁσσι,

Ossa mons Thessaliae,

attenuatur.

τ sequenti vocali: ὅπ & poetice metri gratia ὅπ, quod: sic ὅπικαν, pro ὅτικαν sine ὅπιν quodcunque: ὅτι, poeticè ὅτις, cuiuscunque, & ὅτι vel ὅπιν, quando.

Hinc excipe

ὀλίς, obolus Dorice.

ὀδηγός, pruritus.

ὀδισκός, intumesco.

ὀδύς, ὀδόντος, dens, & omnia incepta ab ὀδόν, ut pote ab ὀδός, ducta, ut ὀδονταλγία dentium dolor.

ὀλμύς, Olmeus fluminis.

ὀλοργός, maleficus.

Incepta ab ὀλοθ, ὀλοθ, ὀλος, ὀλοθ: ut,

ὀλοθρύς, extermino.

ὀλολύζω, cum clamore ploro.

ὀλοός, perniciosus.

ὀλορύσσει, lugeo, aspiratur tamen ὀλέφωλος, integer.

ὀλόκυρον, olocyrum herba.

ὀλοκωνίτης, olus sylvestre, ὀλον, & ὀλος, ἔ, nigrum, seu atramentum sepiae piscis.

ὀλονθος, fructus fici sylvestris: at ὀλονθος, fimo scatens, aspiratur.

ὀλόπῳ, excorio.

ολέφω, vello.

ὀμῆχειν, mectere.

ὀμῆχσις, mictus.

ὀμῆμα, urine respersio.

ὀμοκλή, vociferatio, ab Hesiodo lenigatur, ὡς ὀμοκλῆς, pro ὡφ ὀμοκλῆς.

ὀμεργμα, macula, labes.

ὀμόργυμι, abstergo.

ὀμός, iuro.

ὀμόςκισ, ἰδος, ἦ, vagina.

ὀπός, succus, liquor: sic eius composita, ut ὀποβάλσamon, opobalsamum, id est, liquor balsami: ὀποπάνελξ, liquor herbae pinnacis.

ὀποπλέει, renavigare.

ὀπίζω, excito.

ὀπζεγς, & σιωχῆ, partes phalangis in aequalia diuise, Latini & ὀμβίλην vocant.

ὀπίω, destruo.

ὀρεννας olearium aut vinarium, capsula pigmentorum

terum muliebrium.	ὀρεσσιζα: mōti fringilla, auis
ὀρκῶνες, orcyne, pisces.	ὀρίς, Tarda auis, quæ &
ὀρκύνιον, Orcynium mons	ᾠης.
Lesbi, cui nomen Orcy-	ὀρκίον, tumultuosus:
no.	ὀρκίος, strepitus.
ὀρεῖς, Osiris Deus.	ὀροῦν, lugere clamare.

Aspiratur præterea in dictionibus
sequentibus,

ὄρεος, Hoarus fluius.	εἰς, terminus, finis.
ὄρεον, viaticum.	ὄρεος, terminalis Iupiter: sed
ὄρεος, inincundus, malus.	ὄρεος, prosper, leniga-
ὄρεν, unde, quare: sic quæ	tur.
ab eo sunt, ut ὄρεν ἵππο-	ὄρεδωρία, ac, ἵ, terminus, &
τι, ex qua parte. ὄρεν,	τοῖς ὄρεδωρίαις, terminis.
undecunque: ὄρεν,	ὄρεδωτος, & ὄρεν, finitor.
unde.	ὄρες, u. ὄ, terminus: sed τὸ
ὄρε, ubi.	ὄρε, u. mons, & ἵ ὄρες,
ὄρεν & ὄρεν, prop-	u, lignum in prælo quo
terea quod, quoniam.	oleum vel vinum ex-
ὄρεος, uniuersalis: hinc ὄ-	primitur, atque ὄρεος pro
ρεος, uniuersaliter.	ὄρεος, serum lactis, leui-
ὄρεος, omnino.	gantur.
ὄρεος, & ὄρεος, defixio.	ὄρεος poeticè pro ὄρε, quan-
ὄρεος, finitimus. ὄρεος, ὄ-	tum.

aspiratur ante.

ex: ὄρε, pulchritudo, ma-	ὄρεος, qui ratio-
turitas quædam & tem-	nem horarum obser-
peris opportunitas: at	uat
ὄρε, cura lenigatur.	o: ὄρε, ut ὄρε, quasi ὄρε,
ex: ὄρε, maturitas.	Hosti ciuitas Ital.æ.

Hinc excipe

ὄρε, ἵ, hirundinum ni-	ὄρεος, vinculum.
dis.	ὄρεος, pro ὄρεος, caelum.
	ὄρεος

αἰρίς, Oricos, siue Oricum sic: & αἰρίς aἰς nomen
ciuitas Epiri: unde αἰ- aspiratur.
ριος Orici ciuis, Ericius αἰς, & αἰρίς, impulsus.
& αἰρίς, ipsa regio, αἰσφραῖς, olfactus.
vel mulier ex ea. Incepta ab αἰς: ut αἰσχος,
αἰών, Orion, signum cele- ramus.

Aspiratur præterea ω in sequentibus.

α pro ω, ideo. desumpta sunt.
ωδῖ, & ωδῖ, hic, huc, sic, ωπιδῖ ωῖος, horarum dator
adco. epitheton Solis.
ωδῖμος, & ωδῖ, sic quodam- ωπῖς, & ωπῖστω, custodio,
modo. cura.
αἰωπ, tanquam. αἰωπία, cura, custodia.
αἰωπ, horreum & αἰωπεί- αἰωπός, diuerticula.
ος, horrearius è Latinis

Αἰδιπθονγες aspiratur ante μ & π: ut αἰμα. san-
guis, αἰπῖς, αἰπῖς. μ, αἰπῖστω, capio, αἰπόμεν, αἰπόμεν, eligo.
Hinc excipe αἰμων, peritus: at αἰμων, erui nius, aspira-
tur, Αἰμίλιος, Aemilius, & Αἰμίλια, sed αἰμῖλιος, dolens.
aspiratum inuenitur. Aspiratur præterea αἰς ἄρ, torris-
titio.

Αὐ quibusdam semper leuigatur, nisi in demonstra-
tione pronomine αὐτῶν, hæc, & in composito αὐτῶν pro ἰα-
τῶν, sup̄ius, 136. 14. alij contendunt spiritu quoque aspero
afficiendum αὐτῶν, id est, sicco, exuro, calefacio, idque prop-
ter compositum ἀαὐτῶν, id est, sicco, vro. nam si αὐτῶν
leuigaretur, compositum esset ἀπαὐτῶν. Idem erit iudicium
de his quæ ab αὐτῶν derivantur, siue quæ illis coninga-
ta sunt: ut αὐτῶν siccum: & quoties αὐ ponitur ante α
vel ο, ut αὐα, τα, ligna sicca: αὐαίς, sicco, unde cum
δῖος, ἀφῶαίς, exicco, arefacio, ἀσδῖος, siccus, aridus, pro
quo Theocritus dixit αἰγῶν: αὐός, siccus, unde αὐός &
αὐός, siccitas.

ei aspiratur ante λῖ, & λῶ: ut εἰλῖγος, vertigo: ἰ-
λῶτες, helictes Spartianorum serui, à singulari ἰλῶς, ἰλῶ-
τος: hinc εἰλῶτις, seruius. Aspiratur præterea ei in di-
ctionibus sequentibus.

εἰαῖς, εἰαῖς,

εἰαδῆς, locus humidus.

εἵαται pro ἵπται, sedent: &

εἵατο pro ἵπτο, sedebant.

240.12.

εἰέσθαι pro ἐκέσθαι, adueni-
re. 265.5.

εἰλίσθαι, circumplicari &
obuolui.

εἰλίσσεται, idem.

εἰλῆ, verito, volui.

εἰλῆ, solus splendor.

εἰλῆσθαι & εἰλῆσθαι, ap-
plicari.

εἰλῆς, propitius esto pro ἱ-
λῆς, 225.23.

εἰλῆς, in sole calefactum.

εἰλῆς, involucre, tegu-
mentum.

εἰλῆς, propitius.

εἰλῆς & εἰλῆς, conuolu-
tio.

εἰλῆς, tractilis.

εἰλῆς, Iupiter in Cy-
pro.

εἰλῆς, exulceratus.

εἰλῆς, vestis, velamen.

εἰλῆς, teo volo.

εἰλῆς, & εἰλῆς, torquedo
circumvoluo.

εἰλῆς, verito, circumago.

εἰλῆς, vestis.

εἰλῆς & εἰλῆς,
quibusdam aspiratur,
162.4.

εἰλῆς, emittere, saturari ab
ἵπται: sic εἰλῆς, εἰλῆς, εἰλῆς: at-
que εἰλῆς & εἰλῆς. 200.
18. & 201.2. & 5.

εἰλῆς & εἰλῆς, coerceo,
carcer e detineo: at εἰλῆς,
veto & prohibeo transi-
tum, leuigatur.

εἰλῆς, ramus oleaginus
quibusdam leuigatur.

εἰλῆς, cacer, custodia.

εἰλῆς, & series, & carcer,
unde εἰλῆς, custos
carceris: sunt qui hæc
leuigent.

εἰλῆς, necio, at εἰλῆς, dico, le-
uigatur.

εἰλῆς, bonum.

εἰλῆς, et εἰλῆς pro ἵπται, usque
quo, donec.

Notanda quæ in verbis ab aspirato incloatis habent
ei ex augmento, ducto videlicet ab εἰλῆς, εἰλῆς, εἰλῆς, εἰλῆς,
εἰλῆς, εἰλῆς, εἰλῆς, εἰλῆς, εἰλῆς, quæ enumerantur
172.5.

εἰλῆς aspiratur ante πῆς, & πῆς: ut εἰλῆς, inuentio: εἰλῆς
inuentor. Aspiratur præterea εἰλῆς in dictionibus sequen-
tibus.

εἰλῆς, dormio.

εἰλῆς, inuentor.

εἰλῆς, & εἰλῆς, inuentio, εἰλῆς, inuenio, quo lsumit
commentum.

tempora, ab εἰλῆς.

εἰλῆς, inueniendus.

πῆς.

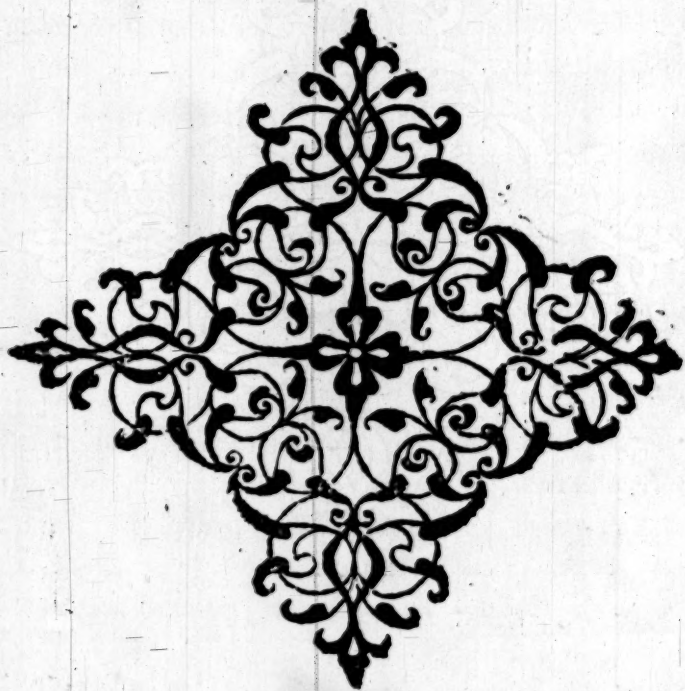
reparabilis.

via, illumino, inflammo.

ut aspiratur in spiritum, via, & spiritus, concito, impetum facio (quæ tamen à nonnullis leuigantur) atque in omni, omnia, omnes, qualis, & quale: cum numero (166. 6.) & spiritus, omnis, omnia, omnes, potens, possibilis: omnia, possibile. Neutrum aduerbia scit in singulari & plurali numero. 243. 41 omni, qualiter, ut, velut: omnia, omnia, omnia, & omnia, tanquam: hinc etiam omnes, qualiter & omni, quodammodo, tanquam: sed omnes, solus: & omni, solum, leuigantur.

ut aspiratur in spiritum, propter: & spiritus, ubi. Cætera quæ regulis generalibus non sunt comprehensa tenui spirant sunt afficienda.

FINIS.

SYNTAXEΩS COM-
PENDIVM, AFRID.
Sylburgio conscriptum.

C A P. I.

E Syntaxi sufficere poterant præ-
ceptiones à Clenardo traditæ 305. 2.
Quia tamen Colonienſes quædam
alia ſyntactica putarunt addenda,
coacti ſumus & nos Syntaxin aliquâ
condere: verbis quidem breuem,

ſed rebus tamen pro compendio ſatis amplam, illo-
rum certè ſyntaxi & pleniorẽ & planiorẽ.

Principio igitur hoc ſciendum, conſtructione mu-
tari nonnunquam ſyllab: cas vocum affectiones, &
in contextu earum diſcedi aliquantum à præceptis
etymologicis. Primùm enim quantitates interdum
mutat vocum conſtructio: ita vt finales ſyllabæ vel
natura ſua breues, ſiant longæ: vel contrà longæ ſi-
ant breues. Deinde accentu mutat, tum in alijs o-
xytonis, tum potiffimum in encliticis. Tertio literas
pro literis inte: dum ſubſtituit. Quarto literam ali-
quâ vel adſciſcit vel abiicit. Cuius poſtremi generis
eſt multiplex per apoſtrophum ſiue craſis ſiue ſina-
liphe. Hæc latiùs hic explicare ſuperſedeo, cum in
Rameæ grammatices explicatione fuſius à me tra-
ctata ſint, 6 pag. 274, uſque ad pag. 285.

Conuenientia ſubſtantiuorum.

C A P. II.

Nominum porro inter ſe conuenientia, eſt non
tantum adiectiuorum, ſed etiam ſubſtantiuorũ.

1, Nam & ſubſtantiua interdum eodem caſu ponũ-
tur, cum alterum alteri declarationis cauſa adijci-
tur: vt apud Ptolem A'ωντὶ πόλεις, Aſopus oppidum &
cũ articulo, ὁ Ζῆνός τε ὄρες, Zarex mōs. Item poſtpoſito
articulo. Herodot. Ἰστῆος ὁ Μιάνης ὄρεας, Hiſtæus Mi-

leti tyrannus. 2, Hic interdum substantiui apppositi ellipsis est: Vt Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi filius* Sic apud Lyliam Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκῳ Ἰ. Ἀδελφῷ: vt declarat sequentia, Ἀριστοδίκον τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀλεξίδου. Interdum duplex hic ellipsis est, substantiui apppositi, & participij. vt apud Euangelistas, Μαρία ἡ ἀκατέυῃ, νομιζομένη μήτηρ, *Maria quæ Iacobi putabatur mater*: sicut adnotat Theophylact. 372. Sic apud Ptolem. Πρῶτα ἡ πόλις τοῦ Ὀλύμπου ὄρει, ἡ κεφαλὴ πόλις, *Præsa ad Olympi montem sita urbs*. Eius generis alia notata in Ram. gramm. expl. 333. 1 & infra in syntaxi articuli, cap. 153. Interdum in appositione fit enallage: vt Ἀθηνῶν πόλις, Τεγεῶν πολιτεῖον, pro Ἀθῆναι ἡ πόλις, Τεγεῖα ἡ πόλις. (nisi potius ibi periphrasin esse velis sicut in istis Homeri, ἑνὶ Περσέει, pro Πέρσεως, ἑς Τηλεμάχου, pro Τηλέμαχος. Cuiusmodi à Latinis quoque poetis usurpata sunt *Butyroti urbs*, *Ætæni mons*: *Odora canū vis*. *Fortis equi vis*. Similis periphrasis per substantium πάσις, vltima est etiā in prosa oratione: vt in Ram. gramm. expl. docui 333. 11. 4. In tali periphrasi pro genitiuo ponitur interdum adiectiuum, Theogn. Οὐ ποτε δούλῃ κεφαλῇ εἰδὴ πένου. ibi enim δούλῃ κεφαλῇ pro δούλῃ κεφαλῇ ponitur: hoc autem, pro δούλοις. Sic in prosa ὦ φίλῃ κεφαλῇ pro ὦ φίλῃ) 5, Casus enallagen habere videntur ista HomERICA, ἰππᾶτα Νέστωρ, & μηπίτα Ζεὺς, νεκρωγῆτα Ζεὺς, ac consimilia, quippe in quibus vocatiui terminatio posita sit pro terminatione nominatiui. 6, Aliquando in substantiuorū connexionē, casus quidē similitudo retinetur, sed mutatur pars orationis, Aristot. Rhet. 2. πῶς δὲ ἔχθρας καὶ τῷ μιστίν, dicendum enim esset τῷ μίσους.

Conueniunt adiectiui & substantiui.

CAP. III.

IN adiectiui & substantiui nominis cōstructione, saepe substantiuū omittitur, & auditori subaudiendū relinquitur. Vt Arist. Hist. animi. τὸ δᾶλυ, ἀκηλῆ-
πτερον τοῦ ἄρρητος, ἡ ζωὴν, γένος, vel simile quid. Sic Paulus ad
Rom.

Rom. 10. πῶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ἔκ καταρχῆς κηρύσσεται, f. ὁ γ-
 ὅσος. eius generis alia multa notata in Ram. gram.
 expl. 285. 2. In adiectiuo prima anomalia est gene-
 ris. vt apud Hom. κλυτὰς Ἴαποδάμεια, pro κλυτῇ, *incl. yta*.
 Sic apud Dionys. Halic. συμφορητὴς πόλις: γὰρ οὐ φανῶν:
 ἡμέτερα ψυχῆς: βεβαίη συμμαχίας: ἀνταρχαίη ἑσθῆς: δολίκα ψυχῆς,
 & eius generis alia permulta, ad Thucydidis & alio-
 rum Atticorum imitationē vsurpata. Magis poeticā
 generis enallagen habent ista. Η. ο. ἀνὴρ βαθεὶα, αἰθέρδεια:
 10 & contra θῆλυς ἱέρση, & apud Hesiodum θεῖμος αὐτμῆ,
 apud Nicandr. φολοῖντος ἐχέδης. 3. Secunda anomalia est
 numeri. Arist. Analyt. ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν. Hom. ἰ. φ. πείτ-
 ασι δὲ θυμὸς ἐκείνου νίκης: ἐμὸν αὖτ. 4. Hanc siue generis siue
 numeri anomaliam facit plerumque Synthesis, hoc
 15 est structuræ ad intellectum relatio: vt apud Athe.
 ex Machaone comico, ἡ Γραδαῖνον, ἡ Γλυκερίον. Sic Pau-
 sa. 141. Διοσκόρον ἀγάμαται, φέροντες τὰς Διουκίπας. in priori
 enim loco articulus respicit fœmininū i πῶμα, in po-
 steriōri, participium refertur ad masculinum Διόσκω.
 20 ον. Eius generis alia notaui in Ram. gr. expl. 287. 288.
 Cum verò pluribus substantiuīs vnum adiectiuum
 tribuitur, commune istud adiectiuum aliquādo pro-
 prii substantiuo respōdet per Zeugma: vt apud Ho-
 mer. Παρθενική τε κῆνέ τεοι ἀπαλὰ φρονέοντες. Aliquando
 25 per Syllepsin respondet digniori, etiam remotiori: vt
 Paus. 141. 20. πύργῳ καὶ ἐπαλξῆς εἰσὶν ἐνωκισθῆμεν ἡμέροι, 6. Hæc
 substantiua si rerum sint inanimarum, adiectiuum
 sæpe neutro genere ponitur. Arist. De anima, ὅταν ὁ λύ-
 ρος καὶ ἡ ὄψις θυμὸς ἐναντία ᾖσι. 7. Nonnunquam tamen
 30 etiam animatis adiectiuum neutrum tribuitur. Isoc.
 Nicole, πρὸς πλείους ποιητὰς τὰς παῖδας τὰς ἑαυτῶν, καὶ
 τὰς γυναῖκας, καὶ μέλιστα ὀργισθῆναι τοῖς εἰς ταῦτα ἑαμαρ-
 τάνουσι. 8. Substantiuum interdum in hac constru-
 ctione mutato casu partitiuè ponitur, vt apud Isocr.
 35 οἱ σπασταὶ ὅς ἀνδράπων, pro οἱ σπασταὶ ἀνδρες. Sic a-
 pud Polyb. τὰ βαρὴν ὅς ὀπλων, *grauis armatura*. Id stru-
 cturæ genus Plinius quoque non rarò imitatur, vt
 lib. 8, *nigræ laniarum nullum colorē bibunt*, pro, *nigræ la-*

9 Rursum hæc enallage interdum fit per peri-
 phrasin. Dionys. Halicarn. *χρῆμα βουσιμέτων οὐκ ἔστιν*,
 pro οὐκ ἔστιν *βουσιμέτα*. sicut Latini quoque *Magna pecora*
videtur, pro *Multa pecora*. 10, Ea periphrasis ha-
 bet interdū ellipsin substantiui: vt, τὸ βαρβαρικὸν τῆς
 γλῶττης: τὸ Γατικὸν τῆς σοφῆς, ibi enim subauditur substā-
 tiuum *χρῆμα*, vel aliud consimile: breuius autem dici
 potuisset ἡ βαρβαρικὴ γλῶττα, ἡ Γατικὴ σοφία. Sic in istis,
 τὸ ἀδίκον τῷ ἀρχόντι: τὸ πρῶτον τῶν ἐκείνων, subaudiri
 potest *χρῆμα*, vel tale quid. (quamquam ibi alij adie-
 ctiua neutra malunt esse posita pro substātiuis ἡ ἀδι-
 κία, ἡ πρῶτον: sicut apud Lucianum in Rhet. magi-
 stro, ἀρχοντίαν, ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, tale adiectiuum
 cum substantiuis coniungitur) Eius generis est illud
 Demosthen. *εἰς τὴν ἀνὰ δεινὰς*: & illud Herodiani,
εἰς τοσαύτοις ποσὶν ὅσοντες: subaudito subst. *μέτρη*, aut
 simili alio. illic enim breuius dici potuisset *εἰς ταύτων*
ἀνὰ δεινὰς: hic, *εἰς τοσαύτων ὅσοντες*. Sic I. Iulius, *ed insolentia*
procepsit, pro, ad tantam insolentiam, & Valer.
 Maxim. *ut huc indignitatis ueniretur*: pro, ad hanc in-
 dignitatem. Eiusdem generis est etiam istud. Arist.
οὐ δύναται τὸ νῆον ὑποχάζειν, ibi enim primā τὸ νῆον ellipti-
 ce positum pro τὸ νῆον τῶν ἀνθρώπων γλῶσσας: & hoc deinde
 periphrastice pro breuiore loquendi genere, οἱ νῆοι ἀν-
 θρώπων. 11, Interdum enallage, ellipsis, & periphrasis
 concurrunt: vt in istis sacrae scripturae locutionibus
 ὁ ἀνθρώπος τῆς ἁμαρτίας: οἰκονόμος τῆς ἀδικίας. ibi enim ple-
 nior structura esset ὁ ἁμαρτίας δούλος ἀνθρώπος. breuius
 autem loquendi genus, ὁ ἁμαρτωλὸς ἀνθρώπος. rursum in
 istis, ὁ ὅς τ' ἀπωλείας: τὰ τέκνα τ' ὀργῆς, subaudire pos-
 sumus adiectiuum *ἰνοχοῦ, obnoxius*: & brevis pro eisdē
 dicere, ὁ ἐξ ὧν ὅς: τὰ δοκίμοις ἀσμενῶ τέκνα. 12, Ad-
 iectiui periphrasis fit interdum per articulum & pre-
 positionem, subaudito participio: vt ὁ ἐκ τῆς ἰατίας πρόπος,
 ὑμεῖς ἐκ τῆς θείας. breuius enim dici posset ὁ ἰατικὸς
 πρόπος, & ὁ ἐκ τῆς θείας. sicut Latini quoque *Vitam*
enim turpitudine coniunctam pro *Vitam turpē*. 13, Ad-
 iectiuum vsurpatur interdū etiam pro aduerbio. So-
 mer,

mer. ἡδὲ πανύχως. Herod. 88, πανύχως λύχως παρεχόμεται.
 sicut Gellius quoque de locrate, *stare solitus pertinaci statu per dies atque pernox*: pro, totum diem totaque noctem. Crebrius hoc fit in neutro gen. vt ὁξύβλεπεν, *clare cornere*. Sic Polyb. ταχὺ συναθροισθεῖσα, *cito congregata*. At Homericum istud, ὕξεν κεκλυγώς, & istud Aristoph. δεινὰ κίκερζον, *peculiararia sunt pœsi*: vt etiam istud Virgilij, *stabat acerba fremens*. Frequentissime quoque aduerbialiter vsurpantur cōparatiua singularia, & superlatiua pluralia. Plutarch. φορτικώτερον ἢ φιλοσοφώτερον διαλέγεσθαι, *fastuose magis quam philosophice differere*. Plato, ὃ καλλίστα καὶ ἀρίστα τρέφει τοῦ ἀνθρώπου γένος, *quo pulcherrimè atque optimè auitur humanum genus*.
 14, Generis enallagen habere videntur ista, apud Demosth. πομπὴν ὁ σκυφοάντης αἰεὶ & ἀπὸ τῆς πολιτείας ἡ τυραννίς. Sed est in eis potius ellipsis, eaque duplex, & verbi scilicet substantiui, & nominis. Desideratur enim ἰσὶ seu χεῖμα πίφουσι: vt Dionys. Halicarn. de dictatura loquēs ait, μίγα π καὶ θαύμασόν ἰφαίνετο ἡ χεῖμα. Sic Silius lib 4. *Mite & cognatum est homini Deus*. & Virgil Bucol. *Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbre*. 15, De articuli cum alijs orationis partibus structura, eiusdemque vsu, & enallage, dictū Ram. gram. expl. 289. 13. dicetur etiam infra, cap. 15.

Substantiuorum rectio.

CAP. IIII.

Substantiuum à substantiuo cum regetur, genit. casu sūponitur, significatione varia, vt ἱερὰ ἱόν, *βελαὶ δὲ μίσων, ἐν καὶ δὲ γένων*. Sic adiectiua substantiuè posita: Ram. gramm. expl. 332. 27. 2 Enallage hic nonnunquam fit per periphrasin. vt, ἀτυχία ἢ πῶς τὸν βίον, *pro ἢ τῆ βίᾳ ἀτυχία*. Sic κενωρία ἢ ἐν τοῖς κινδύνοις. 3, Poetica enallage est, quum interiecta copula, duo substantiua eodem casu ponuntur, quorum alterum genitiuo casu poni aut adiectiue efferri deberet: vt Iliad γούπιοι δαίμονες καὶ μοῖρα τέτυκται, *pro ἢ δαίμονος μοῖρα*, seu ἢ πρὸς μοῖρᾳ ἢ μοῖρα, *fors fatalis*. Sic Theognis, μη πῖναι ἀστυκῶν

κυνὸς ὁ χρυσεύς : pro κυνὸς τοῦ ἄσπερου, seu compositè κυνᾶσπερου
 ἄσπερου. Virgilius quoque sic dicet, *pateris libamini*
 ὦ αὐτο, pro, pateris aureis. Id grammatici nunc
 διὰ δοῖν, nunc δοῖν δι' ἑῶς appellant. 4, Ellipsis est in
 materialibus illis, *στρατὶς κλισίας ἀνδρῶν καλῶν*, *ἑταίρους λίθους*,
 subaudiendum enim participiū *παισινόμενος*, cum prae-
 pos. &c. vt plenius ostendi Ram. gramm. expl. 388.2.
 5, Ellipsis est etiam in adiunctis laudis aut vituperij.
 vt, *ἀνὴρ μεγάλῃς βελῆς*. subintelligitur enim vel adiecti-
 uum *μέτοχος*, *πλήρης*. vel participium *ᾶν*, aut aliud tale.
 Sic cum Xenophon dicit, *σελὴ τῆς καλῆς*, subauditur
 adiectiuum partituum *μὲν*, vel participium *οὖσα*. 6,
 Frequens etiam ellipsis est in exclamationibus. De-
 mofth. De falsa legat. *ἀλλ' οὐδὲν τὰ τῆς ἐξουσίας*. f. *πολλὰ καὶ ἴσα*.
 Latine dixeris, *sed ὁ licentiam*. Eurip. *ὦ δὺς τέλαρα τῆς*
ἐμῆς αὐθαδίας. & Theognis, *Οἱμοιζωὴς καὶ κῆρυγος*. In his
 enim subauditur *ἴσως*, vel simile quid. Item sine ex-
 clamatione. Aeschyl. *αὐθαδίας φρονέων*. vt Latini quoque
Integer vira, f. *ratione habita*.

Quaedam substantiua καὶ συμπαθεῖαν (vt Priscianus
 vocat lib. 11.) duplicem admittunt casum, respectu
 diuerso. Sic Plato dicit *τὰ κοινὰ τῆς πόλεως*, quæ ibi vo-
 cantur *τὰ κοινὰ τῇ πόλει*. & Aristot. Rhetor. ad Alex. 190
 13, *τὸ συμφέρον τῆς πόλεως*, pro *τὸ συμφέρον τῇ πόλει*. 2, Quæ-
 dam cum datiuo construuntur ratione commodi,
 aut alius significationis consimilis. vt cum Aristot.
 De mundo *νέμειν* dictam ait *ἀπο τῆς ἐκείτω διαγεμίσσει*.
 Sic in Rhet. ad Alex. 198.5, *ὅς περ ἡμᾶς μὴ εἶδεν δόλῳ*,
expositio qua res enarratur ijs qui nesciunt. Ram. gram.
 expl. 341.22.

Adiectiuorum rectio.

CAP. V.

Genitium regunt adiectiua quæ significationē
 habent. 1, Copiæ seu plenitudinis, & contra
 inopiæ ac vacuitatis. Herod. *λήματος πλήρης*. Dio-
 nys. Halicar. *μεσσηδύς*. Sophocl. *φίλων ἱρμός*. Luc. *καὶ*
ἐισὼν ἡ φρεσίν. Sic participationis & contrarij: R. 338.

22. 2, Scientiæ & ignorantis. Thucyd. ἐμπέρος πολέμων. Isocrat. ἀπείρος λόγων. 3, Studij, curæ, & contra alienationis ac contemptus, Arist. ὑπερβολικοὶ μεγάλων Idem, σπουδαῖοι χρημάτων. Vise & R. 338.29. 4, Pretij Demosth. πολλὰ ἀξία. Arist. παῖται πάντα εἴται πλεῖστα. 5, Partitiua. Pind. γειτόνων πολλοί, Demosth. εἰς τὰς πόλεις. Sic μόνη τῆς πόλεως, *sola ex ciuitatibus*. 6, Ordinis, Thucyd. ἀπὸ τῆς εἰδὸς ὅσους Athen. νόμων ἐμπέρος εἰδὸς ἀνθρώπων, ut Virgil. quoque, *nulli virtute secundus*. At μέσων ἀμφοῖν, *medium inter utrumque*. 7, Comparatiua. Athen. καὶ ὁ πρὸν λέγειν. Item cum plurali genitiuo: Marci 6, πάντων τῶν λαχάνων μείζων. vbi quædam superlacionis est significatio. Superlatiua enim pluralem genitiuum postulât: ut apud Aristot. χείριστοι πάντων. Interdum his additur datiuus modus. Aristot. De cælo, μείζον ἐμὲν βίβης ἐά. Dionys. Halic. μακρὸν κρατίστες πάντων. Nonnunquam pro datiuo accusatiuus additur, subaudita præpos. καὶ, παρὰ vel simili. Bion, τίσιν ἀφανέστερος μήνεις ἰσὺν ἐμὲν ἄσπερον, Homer. πάντων πολὺ φίλτατος. ibi enim τίσιν & πολὺ idem valent quod τίσιν tanto, πολλὰ multo. Comparatio instituitur etiam eiudem, sed diuerso respectu. Aristot. πῶς αὐτὸς αὐτὸς ἐν χεῖρεσσι, Herodot. τῇ θαύμασται αὐτὴν ἰουσί. Cicero in eo loquendi genere vitium periphrasticum: ceteros à Crasso semper omnes, illo autem die etiam ipsum à sese superatum. Vise Ram. gram, expl. 3. & seq.

Enallage in his quoque fit interdum periphrastica: ut cum pro genitiuo ponitur præpositio cū suo casu, Xenoph. ἐμπέροισι περὶ τὰ αὐτὰ ἐλάττω εἶναι, Theophr. φερνιστικὰ περὶ τὴν ἑσπέρην. Aristoph. Αἰχὺλον τομίζοντα ἐν ποικίλῃ, dicendum enim fuisset τῶν ποικίλων, τῆς ἑσπέρης, τῆς ποικίλων. Sic Latine quoque dicimus interdum, *Peritus in agricultura, Præstantissimus inter poetas*. 2, Contra, brachylogia est in istis: Dionys. Hal. 174.42, διπλασίαν τῆς πρότερον, significat enim διπλὴν μίζον, *duplo maiorem prioris*. Sic Aristot. Eth. 7. μᾶλλον πλεονέχων ἢ ἀναιδέων ποιεῖν ἄνθρωπος κακός, *homo o malus, in finitis modis plura malaperpetrauerit quàm bestia*. 3, rursum casus

casus similes sunt nonnunquam in partitiuis, Appia-
nus, αὐτῶν ἀνδράποισ ἀπαπιν ἐχέτω. regula enim poltulat
genit. ἀνδράτων ἀπαπιν ἐχέτω, unicuique inter quosuis
homines. sic Herod. ἐνέματα δὲ τοῖσι ἄμπι, τῷ μὲν Κρήφι,
τῷ δὲ Μῶφι. Vise & R. 358. 9. 4, Ellipsis partitiui est in
illo, εἰ γὰρ τῷ φίλων, ἵ, εἰς, es enim unus ex amicorum nu-
mero. Sic apud Strab. Ἑρμιῶν ἢ ἐστὶ τῷ ἐκ ἐσήμεων πελῶν,
Hermione una est è non obscuris urbibus.

Datiuum regunt adiectiua quæ significationem
habent. 1, Commodi vel incommodi. Xenoph. αὐτοῖς
μοι τι ἀνδράπο ἢ ἀγαθόν ἐστι. Heliod. ἀσύμφορος ἐστὶ φυτόσι. 10
2, Amicitie & contrarij. Homer. φίλος ἀνδράποισ. Arist.
ἐχθρὸς τοῖσι. Sic æmulationis & studiij. Ilocr, ἐξέμυλλες
ζήσῃσι τοῖσι τῷ πατρὸς ὅππῃ σέμεσι. 3, Moris & consuetu-
dinis. Dionys. Halicar. πάτεια τοῖσι πέτι, usitata illius a-
tis hominibus. 15
4, Vicinitatis, & qualitat, similitudi-
nis, & contrarij. Plato epist. γείτονες ἡμῖν. Homer. ἐπὶ
ἴσῃ. Demosth. ὁμοία ἢ παραπλήσια τέ τοις. Sic ταὐτὸν ἐκείνῳ,
idem cum illo. 5, Facilitatis, & contrarij. Aristoph. πεί-
μον ἑαυτῷ, τῇ πόλει δὲ ἀμύχανον. 6, Proprietatis & com-
munionis. Aristot. ἴδιον τὸ τοῖσι ἀνδράποισ. Plato, ἴσῃ
πάνσι κοινόν. 7, Pleraque cum ὁμοῦ & συνω composita, da-
tium asciscunt vi præpositionis. Herod. ὁμίφωνα σφί-
σι. Plato, συντρέχες καὶ συνήδης τοῖσι τοῖσι τοῖσι ὄψῃσι. 8, Da-
tium adsciscunt etiā multa verbalia, ad verborum
suorum imitationem. Arist. Rhet. 1, θεωρητικὸς τοῖσι τυχ-
σι, quibusuis (seu in quosuis) profundere solens, Idē Rhet.
3, θεωρητικὸς δὲ τοῖσι μεγάλῃσι, τοῖσι θαυμαστοῖσι, τοῖσι ἡδίστοις, τοῖσι
ἰδίῃσι, animus attendere solent rebus magnis. Idem Eth.
1. τοῖσι πᾶσισι ἀκολοθητικός. Idem Eth. 8, ἱμμεπικός τῷ λο-
γισμῷ. 9, Modus etiam & causa hoc casu exprimitur.
Aristot. ἴσα τῷ ἐλεθμῷ ὡς, οὐα numero paria. cuius ge-
neris alia paulò ante allata sunt in rectione compa-
ratiuorum. Mixta signif. Alex. Aphrod. αἰ δὲ χρεῖται
τοῖσι κληθεῖσι, apte ad utendum partis. Vise & R. 341. 9. 35

Multa ex his pro datiuo adsciscunt interdum ge-
nitiuū, diuerso respectu: vt prolixius exposui. R. 341.
30. Sic Dionys. Hal. 266. 37, ἀλλότεια τοῖσι τυχεῖσι ἐστὶ. &

308. 11. ἀλλ' οὐδέ τις ἔρχεται πρὸς τὸν ἄνδρα. 2, Quædam præter dativum adsciscunt etiam genitivum. Arist. Metaphys. ὁ ἀλλοις ἐμπροσθεν τοῖς τοιαύτων λέγων. 3, Ellipsis quoque hic interdum incidit. Anacr. τί γὰρ μέλει π κομοί.

5 Sic Ioann. 2, τί μείλει σὶ γούμ, subauditur enim κεινόν ἐστὶ παράγωγα, vel simile quid, Latini dicunt, *Quid mihi tecum est negotii?*

Accusativum adiuncti recipiunt adiectiva per ellipsin præpositionis εἰς, κατ', πρὸς, vel alius eiusmodi Xen. εἶδος

10 μὴ κείνους, ψυχῶν δὲ φιλανδρονίτας. Sic Dionys. Hal. Λαῖον ὄνομα, Ποσειδάς ἐπὶ κλησιν, nomine Lar, cognomine Pose-nia. Idem, τὰ πολέμια ἄλκιμος: τὰ πολέμια χροναῖος: τὰ πολέμια λαμπρός, & huius generis alia multa. 2, Pro eo accusativo usurpatur interdum dativus. Priore modo He-

35 rodot. 84. ἰόντας τὸ μέγαθος ἰεῖκοσι πάχαν: posteriore idē p. 84. ἰόντας μεγάθι πρὸς μέκας. Interdum præpositio exprimitur. ut enim sine præpos. Dionys. Halicarn. dicit τὰ πολέμια δεινότητος, ita Plutarch. cum præpos. οἱ πρὸς τῶν τὰ δεινῶν & Aristot. δεινὸς πρὸς τῶν νομοθεσίαν: & Aristoph. δεινὸς εἰς τὰ πρῶτα. Sic in Virg. quoque, *acerrimus armis Hyriacides: et acer in armis Romanus.*

Infinitivum quoque pro accusativo capiunt adiectiva potentiae, facultatis, & similia. Thucyd. λέγειν τε

καὶ πράττειν δυνατότατος. Lyllias, ἰκανότατος εἰπεῖν καὶ γνῶ-
 35 ναί καὶ πράττειν. ut Virg. quoque — *ambo cartare periti.*

Hom. θεῖναι δὲ αἰέμασιν ἴμοις, *similes ventis in currendo.*

Eius generis apud Dionys. Halicarn. εἶναι, καλὸς μὴ ἐφ-
 30 ᾄδων, γλυκὺς δὲ πίνων, *aspectu pulcher, potuque suavis.* I-

dem de Isocr. elocutione θαυμάζειν ὁρῶν, *admiratione di-*
 30 *gna, signif. passiva: ut Arist. Hist. anim. θαπὶ ἰδεῖν, as-*
pectu hirtum seu hispidum.

Verbi & nominis convenientia.

CAP. VI.

35 55 **I**N nominis & verbi convenientia, quæ in numero ac persona consistit, varia est anomalia. 1, Pro nomine ponitur interdum verbum infinitivum aut infinitiva oratio cum articulo. Menæder, ποιῶν τι μέγιστον

ἐστὶ τὸ ζῶν φεγγαῖον. ibi enim τὸ ζῶν positum pro ἡ ζῶν.
 Sic Cic. pro Mur. *Hinc donis militariibus patris triumphū
 decorare, fugiendum fuit?* 2. Nomen, seu infinitiua o-
 ratio, interdum subaudiendum relinquunt, vt, εἴτε μὴ
 πύττε τίς ὁ γὰρ δὲ γίνοιτο γυνή : pro, τὸ δουλεύειν τούτῃ τίς α-
 γὰρ δὲ : *utinam mihi nunc bono isto frui (seu boni istius fru-
 itio) daretur.* Sic φασί, μυθολογῶσι : item εἰδῶσι, φιλέωσι, ἴ-
 οῖα ἔδωποι. vt apud Latinos quoque *Alunt, Ferunt, So-
 lent.* Sic item ἐβέντησι τοννιτ, ἥ ex ἑα fulgurauit : ὅτε
 pluāt, νιπτῶ νινγατ, & similia. 3. Verbi quoque duplex
 anomalia incidit. Nam & ipsum vel omittitur, ac
 modo ex antecedentibus subaudiendum relinquitur,
 modo extrinsecus intelligendum est vel diuerso nu-
 mero ponitur, vt docui Kam. gram. expl. 305. 15. El-
 lipsis crebra est verbi substantiui, Meander, πλεονεξία,
 μέγιστον ἀνδρείοις κακόν. Aristot. Rhet. ἀρχὴ τῆς λέξεως τὸ ἐλ-
 λανίζειν. Enallage frequens est ea qua verbum singula-
 re tribuitur nomini plurali neutro, more Attico. A-
 ristot. vno eodemque in loco atticam & communem
 structuram coniunxit : Metaphys. 2, ἐξ ἑ τὰ ἀνὰ ἡγε-
 ται, καὶ δὲ ἑ λέγονται. in priori enim commate Atticis-
 mum, in posteriore simplex loquendi genus vsurpa-
 uit. 4. Contra Synthesis appellatur, cum nomini sin-
 gulari, ob significationem multitudinis, tribuitur
 verbum plurale. Hom. ὅς φάσαν ἡ πλεῖστος, 331. 39, τὸ ἰ-
 θνός τὸ αἰτωλικόν ἀπέσθλ' αν. Sic Virg. *Turba ruunt.* 5. De
 verbi periphrasi per participium & verbum sustan-
 tium, dicetur in participio.

Quum vni verbo tribuuntur plura singularia, aut
 vnum collectiuū pro plurali, numeri anomalia fre-
 quens est, Paul. 143. 39, ποταμός ἡ λίαντα καὶ κοῖτος ῥέει. pro,
Electra & Cæus flumini fluit & 120. 24, τὸ πλεῖθος ἄρμωσι
δ. πικρὸν τε τὸν μνηστῆρα. illic enim à frōte anomalia est
 numeri, hic, à tergo anomalia est numeri & generis,
 significatū videlicet spectās, nō vocēs, sensus enim est
 οἱ ὅχλοι ἄρμωσιν ὀπταῖ. 2. Verbu substantiuū, inter diuersi
 numeri nomina interiectū, sæpe nō habita potioris
 ratione, respōdet proximiori, eiq; interdū antecediti:

Paus. 44. 36. τῇ πόλει ὅσιν ὁμοεργς, Κολωνίδες, pro *Colonides*
locus sunt ubi confinis, interdū sequenti : Arist. Rhet.
 1, αἰγὸ πίσεις ἐντεχόν ἐς ἑμὸν. Sic Dionys. Hal. ἕπος ὁ χῶ-
 ρος Μάκκισι λειμῶνες καλεῖται, illic enim regula postulat
 5 plurale εἰσι, & hic singulare καλεῖται : sicut Paus. 144.
 41. ὄνομα ἑστὶ αὐτοῖς Δρύοπος. Huc referri potest etiā hoc A-
 ristot. Magn. moral. 61. 18. ἴδς μὲν δὴ, καὶ λόγος, καὶ ὅτις ἦμιν,
 περὶ τῶς ἀνέβριον πείσαν ἐστίν. ibi enim verbū, quod pluri-
 bus singularibus plurali numero respōdere debuis-
 10 set, relatum est ad proximum singulare. 3. Verbo
 postpositum adiectivum, sæpe adverbij vicē obti-
 net Greg. Naz. εἰσελεύσεται δρομαῖος, *cursim* seu *curriculo*
introibit. Participium verbo postpositum, significati-
 15 onem habet variam : vt infra suo loco dicetur.

Verborum rectio.

CAP. VII.

Genitium regunt verba 1. Sensus, Aristoph.
 αἰσθῆναι φόβου, *senferit strepitū*. Hesiod. ἄλλε ἀκούων
 20 ex alio audiens. Xen. τίνας ὀσσεχτόμενος, *quenā odo-*
rans? Idē. τέτων γούσαθαι, *hæc gustare*. 2. Memoriae &
 obliuionis. Hom. μῦσαι πατὸς σεῖο, *memineris patris tui*.
 Luc. ἐπλήλυσται ἀπαντων, *oblitus est omnium*. 3. Curæ,
 & cōtra neglectus. Isoc. τὰς ψυχὰς εἰδὲν φερονίζοντες, *nihil*
 25 *curantes animi*. Herodian. τὴς ἀληθείας ὀλιγοῦσι, *verita-*
tem negligunt. 4. Desiderij seu appetitus. Dion. Hal.
 ἰπῶντες διωασίας, *potentiam appetentes*. Demosth. ἐρχῆς
 ἱππομῆσαι, *imperium concupiscere*. 5. Tangendi, appre-
 30 hendendi. Pin. φθόρος ἀπὸς τῶν ἰσλῶν, *tāgit & arripit*
bonos. Dionis. Halicarn. ἐπληφόμενοι τῷ ἀνδρὶ, *virum ar-*
repturi. Sic contra Abstinenti & Dimittendi, Ari-
 stoph. οἶνε τ' ἀπὸ χνὴ καὶ γυμνασίων *abstinere à vino & exer-*
citiis. Idem τέτρε μὴ μεθίσθαι *hunc non dimittere*. 6. Inci-
 35 piendi & desinendi. Thucid. μέγας ἐκ ἔρχον. Isocr. λό-
 γοι τῶν πόνων Ἄλφο, *παύσαι τὴν κλαίειν*. Sic Horat. *Desine*
mollium querelarum. 7. Assequendi & contra Aber-
 randi. Plato, τὸ σκοπεῖν τοῦ ἔμμενος, *scopum assecuturus*. Po-
 lyb. τεταχέναι σχολῆς, *nacli ocium*. Herod. λεωθῆς ἐλπίδος,
 spe

spe falsus seu frustratus. 8, Communicandi & contra
 Priuandi Xenoph. μεταδιδόναι τὴν βίβλιν, *communicare*
onus, seu *oneris partē*. Idem, εἰσπράττει τὴν πόλιν, *privati-*
tur ciuitate. Sic arcendi & prohibendi, Dionys. Hali.
 εἰσπράττει τὴν ἀναβάσιν, *prohibebat transitu*. Xenop. κωλύει τὴν
 κέρει, *impedire quo minus trant*. 9. Copiæ & Indigētiæ.
 Arist. ἐπεὶν χρημάτων, *abundare pecuniis*. Diodor. πλου-
 τεῖν ἀνδρῶν, *abundare uiris*. Paul. 2. Cor. 3. χρηζομεν συ-
 στήτων ἐπιστολῶν, *indigemus commendatitijs literis*. Dio-
 nys. Hal. ἀσπρίζοι τὴν ἀνάγκην, *laborant penuria rerū ad* 10
vite sustentationem necessariarum. Sic Implēdi & Va-
 cuandi. Demosth. ποσά τις παρορμίας ἢ ματίας εἰς πλοῦ-
 τος ταλαπύργου, *tanta iniquitate ac furore impleuit miseros*.
 Arist. Probl. κενυσθεὶς τοῦ πῶτος, *malo lenatus*. Item
 Liberandi. i hilo. ἀποδοῖναι χαλκῆς, *λευθεγοθεὶς, domina* 15
difficili liberatus. Isocr. ἀπὸ δουλείας, *liberati sunt*
seruitute. Apollonius ῥύσασθε λύμης, *liberate à calami-*
tate. 10, Participiandi. Dionys. Halicarn. μετέχειν τῆς
 ἰσῶς, *æquale ius participare, seu æquali iure esse*. 11. Fru-
 endi. Isocr. ἀπὸ τῶν παρόντων fruebatur presentibus. 20
 Huc pertinent illa, φάγοντες ἐχιδνῆς, *cum de viperis com-*
mederunt: πίνοντες οἶνον, *cum de vino bibissent*, apud Ari-
 stot. et alibi. 12. Emendi et Vendendi. Xenoph. πρί-
 ασθαι τάλαντα, *emisse talento* Matth 10. πωλῆται ἀσπράγ-
 γοντα, *venduntur asse*. 13. Imperandi et Dominandi. Ho- 25
 erat. τὸ οἰκιστὴν εἰσπράττειν, *imperare famulis*. Polyb. ἀπο-
 εἶναι τὴν Σικελίαν, *reliquis Siciliæ dominum obtinere*.
 Idem Σικελίας κυριεύειν, *Siciliæ dominari*. 14. Accusau-
 di, damnandi, absoluendi. Theophr. Charact. ἀπά-
 ρτα κλοπῆς, *fari reum agi*. Lucian. ἀπολυθεὶς τὴν ἐκ κλέμματος, 30
absolutus criminis, seu à crimine. 15. Admirandi. Isocr.
 θαυμάζω δὲ τὸν προεβούτερον, *miror autē sen ores*. 16. Do-
 lendi. Eurip. Ἐν ἄδῳ τῆς ταλαπύργου, *Græciam misē-*
ram deploro: seu Græciæ vicem de fleu. 17, Distandi et
 Discrepandi Aristot. πολὺ ἀπὸ ἡλίου ὁμιῶντα, *longe à se* 35
inuicem distantia. Lucian. ὅς ἐν τῇ κορυφῇ διαφέρουσιν ἄ-
 κορος, *Sic Excellendi, et cōtra Isocr. προεχέειν*
τὸ ἀμῶν, ceteros antecellere. Item Superandi Xenoph.

ἀρετῇ τῷ ἡδονῇ, *superare voluptates*. Gregor. ἡπῆδον τῆς
 χάσιος, *à gustu superatus est*. 18. Esse in significatione
 possessionis, pertinentiæ, causæ. Heliodor. μὴ τῆς ὀρ.
 γῆς γῆν ὄλες, *ne prorsus itæ uccumbe*. Basil. σῖται τῷ ἡλί-
 5 σθαι πάλιν, *rursus tui fieri compotem*. Aristoph. πλούτου δὲ
 ἰσὶν ὑπερβαίνειν, *diuitiarum est inolescere*. 19. Esse, in Ortus
 significatione. Homer. ἀμεινός τις ἀγαθοῖο, *bono sanguine*
ortus es. 20. Esse, in adiunctæ laudis aut vitij signifi-
 catione. Aorist. Hist. anim. τὸ θῆλυ, ἀμεινότερον τὸ ἀρρενός,
 καὶ ἐλάττωτος βοφῆς ἴσιν, *et paucioris cibi est id est, minori ali-*
 10 *mento indiget: seu, minus comedit et bibit*. 21. Pars quo-
 que hoc casu solet exprimi. Luci. ἡλάνθῃς μιν, *trahit te*
naso. 22. Materia quoque hoc casu enútiā ur Herod.
 πιπιμῆρος μολῶν λίθου, *factū molari lapide*. Æschyl. τῷ λι-
 15 γαστοῦ θυμῷ, *thure suffitum facere*. 23. Tēpus quoq.
 hoc casu exprimitur, cū quæstio est, Quando. Paul.
 2. Teil. 2. γυκτὶς καὶ ἡμέρας ἐργαζομένης, *nocte et die laboran-*
tes: seu noctu pariter atque interdum. Uion. Halic. σκότους
 ἀπὸντες ἀπὸντος, *per tenebras noctu*. Xenoph. ὁλίγη χρόνος
 παύσαι, *breui tempore (seu, intra breue tēpus) aderi*. So-
 20 phocl. ἢ μακρὸς χρόνος μέτεσι, *intra tempus non longū per-*
sequitur. Vise & Ram. gr. 389. 11. 24. Denique multa
 genitium regunt vī præpositionis cū qua sunt cō-
 posita. Luc. ἀπαθεῖν τῷ συμποσίῳ, *aspellere à conuiuio*. Ari-
 sto. ἐκβαλεῖ τῆς οἰκίας, *eycia m domo*. Galen. ἀπὸ τοῦ οἴκου
 25 οἰκίας, *pro hie domo*. Aristoph. ταυτὶ καταχέω σε, *hæc ad-*
uersus te (seu in te) effundo.

Horum quoque multa vel ellipfin aliquam habet,
 vel alium casum alio respectu ad ciscunt: vt in Ram.
 30 gr. expl. 350. & seq. prolixè docui.

Dativum regunt verba 1, Dandi & Adimendi.
 Homer. δῶρον σοι τὸ το δῶδωμ, *do tibi hoc donum*. Idē, σῖ-
 35 τινι μὴ σπονδὰς φείλε, *cibaria illis ademit*. Sic Tribuēdi seu
 Attribuēdi. Sophocl. τοῖς φίλοις πνεύματι, *amicis homo-*
 35 *resribuere*. Dionys. Halicarn. ἀποδοῦναι τοῖς ἀνέξις, *adys*
res indignas adscribere. 2. Commodandi & incommo-
 dandi. Isocr. λυσταί τῷ πόνει, *prodest reip*. Idem, ὅθεν
 ἔστι τοῖς ἀποδείχοντι, *inuidemiss us qui eminent*. 3. Promitten-
 di &

di & Minandi. Plutarch. *ἐπιστολὴν αὐτῷ ποιῶν, pro-*
mittens illi se facturam. Luc. *ὅσα ἡμῖν ἠπειλήσει, qualia no-*
bis minatus sit. 4. Irascendi & Ignoscendi. Matth. 5. *ὁ*
ἠρξήμενος τῷ ἀδελφῷ, qui irascitur fratri. Eurip. *συζητήσεται*
σοι τὸ ἡμάρτιαν, ignoscet tibi peccatum. 5. Credendi &
 Diffidendi. Marc. 1, *πιστεύετε τῷ εὐαγγελίῳ, credite euan-*
gelio. Isocr. *ἀπιστῶν τοῖς πωραγμένοις, diffidens rebus ge-*
stis. 6 Obsequendi & Repugnandi. Act. apo. 5, *πειθα-*
ρχεῖν δεῖ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις, obedire Deo magis quā homini-
būs. Iacobi 4. *ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ obfistite diabolo.* Sic
 item Pugnandi. Plato epist. 7. *πολλοῖς, μάχυσσι μαχήτω, 10*
pugnabit cum multis testibus. Homer. *ἐκὰν μοι ἱππέων, nō*
contenderit mecum. 7. Appropinquandi. Dionis. Hal.
ἔλθουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, cum propinquasset urbi. Isocr. *τοῖς λόγῳ*
παρακλῆσαι literis studere. 8 Sequendi. Hom. *ἔσθ' ἐπεὶ*
αὐτὸς ἵππων, ut ipse te sequar. Lucæ 5, *ἀκολουθεῖ μοι, se-*
queret me. 9. Serviendi, & ministrandi. Lucæ 4, *δια-*
κόνει αὐτοῖς ministrabat eis. Isocr. *ταῖς ἡδοναῖς δουλεύειν, ser-*
uire voluptatibus. Lucæ 4, *αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, ei soli*
serues. 10, Adorandi, supplicandi precandi, Paul. 1
 Corinth. 14. *προσκυνεῖτε τῷ θεῷ, Deum adoravit.* De-
 mosth. *θεοῖς ἐυχόμεθα πασι καὶ πάσαις, omnes deos deasque pre-*
cor. 11, Hortandi. Aristoph. *παραίνῃ σοι σιωπῶν, hortor*
te ut taceas, vel suadeto tibi. 12. Iubendi, Mandandi.
 Dyonyf. Hal. 33. 42 *καλεῖσθαι αὐτοῖς, cum iussum (id est*
imperatū) eis esset. Matth. 15. *αἰς, ἐπέταξεν αὐτῷ, ut mā-*
darat ei. 13. Increpandi, Obiurgandi. Isocr. *τοῖς ἀμαρ-*
τανουμένοις ἐπιπλήθειν, delicta reprehendere. 14 Occurrēdi
 Incidendi. Soph. *ἀντίστας σοι, obviam tibi factus* Ari. Eth.
ὦ Πειριαμικάς, τύχαις περιπίπτει, si in Priamicas calamita-
tes inciderit. 15. Conueniēdi seu congruendi. Dion.
 Ha. *ὥς ἡμῶς ἐπιμελῆσαι, ut mihi conueniat vivere.* Sic De-
 cēdi. Aristot. *ὡς ἔπεται ἐλευθέρῳ, quæ liberos decent.* 15.
 Sufficiendi. Plato *εἰ αὐτῷ μὴ δοκῇ χρῆται ταῦτα, si haec ei nō*
suffecerint. Plutarch. *ἀρκουσι τὰ τοιαῦτα, his contentus.* 35
 17. Placendi, Displicendi. Thucyd. *εἰ τοῖς πλείοσι ἀρέ-*
σκοιτο ἡ πόλις, τοῖς δ' ἂν μοῖσις ἐκ ὁρδῶς ἀπαρέποιμην, si complu-
ribus placemus, his solis laudare displicuerimus. Xeno.

οἱ ἐπὶ τῷ δαίτι, quibus exofus erat. 18, Esse: in habendi
 signif. Aristoph. ὅσοις ἐν ἡνὶ ἄλφει, quibus nō erat farina,
 id est, qui non habebant quo viverent. 19 Dativum eti-
 am adiscunt multa vi præpositionis ἐν & σὺν. Thuc.
 ἱμῖν τὰς σὺν ἡμέραις, manere in pæctis: id est, stare pæctis
 servare pæcta. Plato epist. ἐν τῷ νόμῳ ἀνδρῶν, cū alijs ver-
 sans. Sic pleraque composita cū præpos. ἐν, σὺν, πα-
 ρα, ὅρις, in signif. suprà expōitis, alijsue cō- milibus,
 Xen. τῶν τοῖς ἐν πλέγων, his contradiens. Plut, ὅτι χειρὶ τῷ
 ἰππῷ, manus admoveere operi: seu opus aggredi. Sophocl.
 τὸ τοῦ πατρὸς, huic adstisti seu affuisti. Gre. Naz. πρὸς ἐκ-
 μὴν τῶν δαίμωνων accurrere ad donum. 20. Dativus eti-
 am casu enūtiatur actionis passionisue causa, instru-
 mentum, modus. Causa. Aristot. χαίρειν τὸ καὶ λυπεῖσθαι
 οἱς δι, gaudio & mœrore affici ob quæ oportet. Aristoph.
 τὸ τοῖς ἀχθεῖν, his offendere, hæc ἀγρὲ feres. Xenoph. ἡ δὲ
 οὐ τοῖς τοῖς, talibus delectetur, ē talibus voluptatē per-
 cipiat. Sic Homer. ἀλκιμῶν πεπιδόει, viribus fretus, Infig-
 ne exēplū hic est Paul. 132, 39. ἀνὰ πέντε γὰρ καὶ ἑκατὸν ἐτῶν
 καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀνέστη, αὐγὰν αὐτὸν, ibi enim Dativus
 causalis mox effertur per præpos. causales ἐν, πρὶν, et
 διὰ propter. Instrumentum: Aristot. οὐκ ἐν μὲν ἀν-
 ἰστῷ, colo haurire. Modus Aristoph. πρῶτον ἀποφθεῖν, γυναι-
 κα βαλεῖν, animo & mente deliberare, v. rib. exequi. De-
 mosth. κραδόμενοι τῷ πολέμῳ, bello victi. 21, Mixtæ sig-
 nif. est καὶ ἐν τῷ τοῖς παρὲς, vti presentibus. apud Isocr. &
 alibi: 22. Temporis quoque notatio fit hoc casu, vt
 ἡλικίᾳ ἡλικίᾳ ἵππων ἀποδύμενοι, totis viginti annis peregri-
 ναίης. Plato, χεῖρον δὲ ἢ πολλὰ πᾶσα ματίπῳ, intra tēpus
 non longum, Dionys. Hal. χεῖρον δὲ ὅς ἐστιν, aliquando post
 tempore: vel, post progressus temporis. 23. De ellipsi
 præpos. σὺν seu adverbij καὶ, vife. R. gr. 372. 25.
 24. Attice interdum pro dativo vsurpatur accusati-
 uus: vt in seq. Ructuræ classe dicitur.

Accusativum adiscunt verba actiua varij gene-
 ris, quibus scilicet persona vel res affici aliquomodo
 significatur, vt ἀδικεῖν τὸς φίλους, amicos iniuria afficere.
 sic Aristot. τὴν θαλάσσαν ἰσχυροῦν, mare tractare. sic I-

tem ἐδίδεν κρέα, οἷον πίνεν, *carnes comedere, vinum bibere* & conſimilia. 2, Interdum verbo verbale ſuum additur: 354. 31. Herod. τὴν λίγαις λόγον. Idem 99, ἵππων τὰ στήματα. Math. 6. ἐχρήσαν χεῖρας μεγάλης. Sic Latini quoque, *Suum gaudere gaudium, Durā ſeruire ſeruiliū* & ſimilia, Apud Ariſt. in Polit. eſt non tantum ἀρχὴν διαποικίλῃ ἀρχῇ, *herili imperio regere*, ſed etiā παſſ. ἀρχα. σὺν δουλικῇ ἀρχῇ, *ſeruili imperio regi*. In quibus vt plenatini quædam ſpecies eſt, ita in illis quæ cum nomine aliquo ſunt compoſita. Homer. ἑκταρ ἐπιτοχῶν. Iſocr. οἰκονομῶν τὸν βίον. Sed quemadmodum in ſuperiorum pleri que ita etiā in his dici poteſt emphatiſis quædā eſſe. nam ἑκταρ ἐπιτοχῶν ſignificat *in fundebat neceſſe ut pincerna qui vinū infūdīt, & οἰκονομῶν τὸν βίον*, eſt *vita n iſt tuere ut peritus œconomus res domeſticas*. Sic 1 Cor. 6. βαſιλεῖαν θεῶν κληρονομίαν, eſt *regnū Dei & eſt hereditatem idire*. 2, At II. 1, Οὐχ ἔγ' ἀνυθε θεοῦ τὰς μάχαις ſignificat *vel Per ſurorem hæc agit: vel, In his inſaniti a fur*. 1. 4, Sunt enim multa quæ accuſatiui adſciſcūt per ellipſin præpoſitionis, vt Al. Aphr. ἰδρὸν τὰς μαſχάλας pro περὶ τ. μ. Ariſto. τὴν τι τὸν καὶ τὸ σῶμα διαφθάρειν, *viliati & animo & corpore*. Sic Eurip. τὰ καὶ εὐσεβίαν χεῖρα. Vt Latine quoque, *cetera pietatem cole: pro in cæteris*. 5, Similis ellipſis ſtatui poteſt in tēporis expreſſione. Demoſth. μνηſταται τὸν πάντα χρόνον, *ſ. κατὰ per omne vitæ tempus meminiffe*. Idē χρόνον πρὸς παρόχεν ἑαυτὸν, *per aliquod tempus ſeſe præbuit*. Act. Apoc. 20. βίβλια τῶν καὶ ἡμέτερον ἐκ παλαιόμην, *per totum triennium non ceſſavi nec noctes, nec dies*. Ellipſis etiam quædam eſt in iſto apud Pauſ. 179. 23. οἷκα σπιδὸν πύδας, *pueros vincebat in ſtadio*. 6, At in iſto Ariſtoph. μὴδ' ἐν εἰπῇ φλαυέειν ἀνδρες δεξιὰς, *non tam ellipſis poteſt dici præpoſitionis eis, quàm Attica enallage*. Attici enim ſæpe accuſatiui uſurpāt pro Datiuiſ. vt Plato, ἡ τις αὐτὸν ἀρίστωι, *quæ ipſi placeat*. Idē epi. 7. πολλὰ καὶ καὶ δρῶν τὰς ἀλλας, *multa mala ceteris facere: ſeu multis malis ceteros officere*, cuius generis alia notata in Ra. gr. expl. 361, 5, Accuſatiuius interdum finito verbo tribuitur

buitur qui iure ad infinitivum pertinebat : vt in τὰ infinitiuorum syntaxi docebitur.

Vocatū adfiscunt verba imperatiui modi & similia. vt Hesio. ἰφάξω νίπῃ Πέρσας, laborastolide Persa, 2, Attice hic nonnunquam nominatiuus usurpatur, vt Marci 5, ἔλαθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκίδυτον ἐκ τοῦ ἀδύπνου, exi spiritus impure. Sic Virg. Adfis letitiae Bacchus dator, & Lucanus, Degener o populus. At in isto apud Stobæum ἀνδρὶ ἀνδρὶς: est præterea etiam numeri ac personæ anomalia.

Verba eadem cum casu diuerso.

CAP. VIII.

Verba, casu variant, e, significatione quoque variant vt plurimū Herod. πατὴρ πτωχῶν, patris iniuriā vindicans: seu iniuria patri illatam ulciscens: at Act. Apost. 26, πτωχῶν αὐτῶς, p. rsequens, & puniens eos. Sic Thuc. ἀμυνόντες ὅπλον αὐτοῖς, defendunt seipsos at Plut. ἀμυνάτω τὸς πολέμους, propulsabat hostes. Rursus τὰ τῷ δυνάμει κοινονόσαντα, apud Plat signa, actiua, quæ se ad calorem appl. carunt: at iuxta signi Ἰσοκρ. ἀκρινῶν τε συμποσῶν calamitatum fuit particeps. Item διακίπει αὐτῷ, ab eo differt: at διακίπει αὐτῷ, eius interest, eius refert, Thuc 2. Sunt tamen quæ eadē aut certē non multum diuersa significatione casum regunt diuersum: respectu scilicet diuerso.

Genitiuum, & datiuum: vt Homer Il. α. τὸ ἰδὸν ἀνέστη, Tenedum regis: seu, Tenedi regum tenes: & mox ibidem, Μυρμιδόνων ἀνέστη, Myrmodinas rege: seu, Myrmidonib. impera, Eurip. τὸ δουρὶ σέθεν, obsequor tibi: Plat. μισθὸς τοῦ νόμου, legi obsequens. 2, Item Genitiuum & datiuū instrumentalem seu modale. Nonnus, χρίσας πλάθε, plenus fuit gratia. Diodor. γῆν πᾶσαν παντοῖς καρποῖς πλούθειαν, terram omnis generis fructibus abundantem.

Genitiuum, accusatiuum. Aristot. αἰσθάνεσθαι τῶν ὀσμών, sentis odores. Idem αἰσθάνεσθαι περὶ τῶν παρόντων, sentiunt præsentia, Luc. ἀκούσας τὸ μῦθον, cum sermonem istum audisset. Idem, ἀκούσας τὴν μὲν τῶν παλαιῶν, audetis sequentia, Aristot.

ὄζω μύρα, *oleo unguentum*. Dioscor. ὄζωσα γυνῆς, *terrenum quiddam olens*. Plur. ἐξάρχων, ὀπνικῶς παιδων, *incipies pæana victoria*. Xenoph. ἐξῆρχι παῖσι τὸν νομιζέμενοι, *incipit solennem pæana*. Sic Illoc. τῆς φιλίας τῆς πατρὸς κληρονομία: at Matth. 19. ζῆλον αἰῶνον κληρονομήσει. Eius generis sunt etiam *μαρτυρεῖν* *mem. nisse*. ὁπλανάσασθαι *ut linisci*. Item θαυμάζειν *mirari*, κατακοινοῦν *contere, percipere*, ματίζειν *comunicare*, ματίζειν *comune habere*, ἀπολαύειν *frui*, seu *fructum percipere*, & similia.

Genitium, datium, & accusatiuū admittere dicuntur θαυμάζειν, *mirari*, ἀπολαύειν *frui*, itidēque afferuntur πάσχειν τὸ κακόν, πάσχειν τοῖς κακοῖς, & πάσχα μιν ταῖς κακαῖς. Sed eorum pars suspecta est, pars ut structurā, ita & signif. habet diuersam. Ut enim de postremo tantum agā, deivό πάσχειν est atrociter pati. at κακῶς πάσχειν τοῖς κακοῖς mulctari pecunijs. Aptius exemplum petemus a verbo μέμρισθαι cū genit. enim Thu. dicit, ὧν ἐδ' εἰς ἐμέμελετο, quos nemo vituperavit, cum accus. Plato, τὰ τοιαῦτα μέμρισται, talia reprehendere, cum dat. accusat. idem, πῶτο αὐτοῖς ἄξιον μέμρισθαι, in hoc merito incensantur. Temporis quoque notatio triplici casu fit: ut in superiorib. exposui: signif. tamen pleraque diuersa. Vise & R. 389.4: & int. c. 18.

Datium & Genitium. Herodot. πυθόμενος τῇ γυναίκι, *obsequens mulieri*: ut etiam plato, πείσεται τὴν πατριμήν. at Eurip. πυθόμενος οἰδῆν: sicut etiam Agathō, οἰδῆν τῶν εὐστάντων πυθόμενος τίνα, *quam iucundum est natos obsequi parentibus*. Huc referri queant etiam ista: Homer. γέρας ἡγήσασθαι εἰς ἱλίου: ut Aristoph. Pluto, τοῖς τυρλοῖς ἡγέμεσθαι: at Xen. τῶς πόλεως ἡγήσασθαι, ut, Homer. quoque Πηλεργίαν ἡγήσασθαι. Sed ibi structuræ diuersitas nasci videtur potius è diuersitate significationis, nam ἡγέμεσθαι cum Datiuo significat *Præire, ducere*, cū genitiuo autem, *Præesse*.

Datium & accusatiuum: Matth. 15. ἐκάλουν τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν. & cap. 14, καλεῖσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι, *iubens turbam ut recumberent*. Aristoph. λοιδορεῖσθαι τοὺς πομπῆς: Xenoph. ὁ δ' εἰς αὐτὸν ἰδοὺς οὐκ ἔπειθε, *conuictus enim incessebat*.

cessabat, conuitia ei dicebat. Sic Plato ἐμποδίζει τὴν δι-
 exiv, *impediunt venationem seu investigationem*: At Ari-
 stot. ἐμποδίζει τὴν ἀρετήν, *impediunt scititudinem*. 2 His adde
 ista, Ioan. 3: ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες: & Matth. 2. ἐχάρισαν χαρὰν με-
 5 ἄλλων. vt apud Latinos quoque, *Gaudere gaudium n.*, &
Gaudere gudio. Sic apud Arist. τῇ αὐτῇ κινήσει κινεῖσθαι,
 ὡς κινεῖσθαι τὴν αὐτῇ κινήσει: item βιάσθαι φορὰ φέρεισθαι, & φέ-
 ρεισθαι φορὰ βιάσθαι: aliaque consimilia: quæ apud La-
 tinos etiam ytroque modo efferri solent.

10

Verba cum duplici casu.

CAP. IX.

Duplicem etiam casum adsciscunt verba permul-
 ta, ac plerumque alterum personæ, alterum rei: nō-
 15 nunquam tamen vtrumque personæ, vel vtrumque
 rei, sed ita vt aliter tantum actionis passionisue re-
 gimen obtineat.

Genitiuum cum Datiuo: Isocrat. ἀντιπρότερον τῶν ἄλλων
 τῷ φρονήσει, *antecelles ceteros prudentia*. Dionys. Hal. ἀρετῇ
 20 κατώτερη ἐστίν, *nulla virtute inferior*. Plut. ὕστερον τῆς
 μάχης ἡμεῖς ἐμῶν, *uno die tardius venerunt quam commis-*
sus est prælium: seu, *venerunt postridie prælij*.

Genitiuum cum accus. Aristoph. βύρην καὶ κισσὸν ἔχων,
 25 *passum corij odorem referens*. Idem δέ μοι σε τῦτο, *hoc*
abste peto. Xenoph. πολλὸν τῦτο ἀκούειν ἴσθαι, *multis se hoc*
audire dixit. Aristoph. ἀπὸ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἔδειξεν, *nihil ex*
eo percepi boni. Diog. L. μὲν τι σε κατὰ τὴν ψυχὴν, *nunc quid*
in te effudi? Et in isto, τῷ φάσματι διαφέρειν ἔδειξεν, *nihil à ma-*
lis differre, ellipsis dici potest præpos. κατὰ, *sensus enim*
 30 *est, ἐν ἑδῶν, nulla in re*.

Datiuum cum genitiuo: Anacr. ἡμοὶ μὴ Γύγας, *non*
est mihi cura Gyges: seu, *non curo Gygem nec Gygis opes*.
 Sic verba participandi, comunicandi, inuidēdi, iras-
 cendi, ignoscēdi, & similia: præsertim in quibus sub-
 35 audiri potest μέγας pars, aut οὐδὲν seu ὅλην, &c. ob. Plato,
 καὶ τὸν αὐτὸν τῷ δὲ καὶ παρὸς, *et a vita cum eo consociare*. Xen.
 μὴ ἀδιδόναι τοῖς φίλοις τῷ ἑαυτοῦ, *amicis dare parte oneris*. Pho-
 cyl. μὴ φθόνος ἀγαθῶν ἰσχυρῶς, *ne inuideas socijs bona*. Iso. καὶ με-

ἐστὶν τοι τὸ χροῖς, *contendo tecum de pradio*. Plutarch. ἱστῶμενος αὐτὸς τῆς ἀγαθότητος, *dens illi imperio*. Sic μίμρι-
δα, συγγίσιον, ταρσχοῖς, & similia.

Datiuum cum accusatiuo. Xen. συνεδῶς αὐτῷ πολε-
μῷ πολεῖ, *consecus sibi multorum malorum*. Arist. τὰ δὲ λο-
ξία μίμριον διγχαρ αἰμυροῦ τῷ δῶ, *Apollinem in hoc iure*
passum i. cufare Isocr. ἀ τοῖς πεπρωτοῖς ἰαυτῷ ἂν συμπελαυσ-
ας *quæ tuis ipsius liberis consuleris*. Hesiod. οἱ αὐτῷ κακὰ
πυρὶ ἀνὴρ, ἔκαστ' κακὰ τῷ χῶν, *si ὅψι' ἀλα struit, qui aly ma-*
la struit. Xen. τοῖς φίλοις τῷ δὲ καὶ βοηθεῖν, *amicis opem fer-*
re in reb. iustis. Plato. ὃ πῶδομεν σοι τῶν τι, *non credo tibi*
hec: seu in ha, potest enim in his duobus posteriori-
bus ellipsis dici prepos. sic, καὶ, vel consimilis.

Accusatiuum cum genitiuo. Arist. ὃ αὐτῶν ὅς καλ-
λίστων ἀπὸ τῆς νεοῦ *noceam dōd quātus est pulcherris*. Chry-
sost. πολεῖ τὸν ἡμετέρον πρῶτον φίλον, *magni amicitiam*
nostram exhibens. Arist. γὰρ οὐ μὴν σε παροχέμεν, *accuso*
te iniurie. Sic verba Damnandi & Absoluendi: itē Li-
berandi, prohibendi seu arcendi, eiiciendi, priuandi:
& contra implendi, satiandi: præterea permutandi,
Emendi, vendendi, & similia. 2. His adde in quibus
est partis significatio, subaudita præpositione ἐκ. A-
ristoph. ἢ λυτο, ἢ ἔρχεται χρημῶν τὸν Δαριον, *Lacridem*
suspendemus è t. st. ulis. Item in quib. est ellipsis quæ-
dam causalis aduerbij ὅτι: vt ὅτι σε τῆς ἐυεχίας: ὅ-
τι δαμονίζω σε τὸν τῶν, *beatum te indico ista fortuna: id est*
ὅτι istam fortunam.

Accusatiuum cum datiuo. Plutarch. διαλάττει τὰς πό-
λεις ἀλλήλους, *ciuitates inter se conciliat & consociat*. Ari-
stot. δὲ ἑκάδων αὐτῶν ἀλλήλους, *alterum apud alterum tra-*
duc re seu calumnari. Plutarch. πύχε τὸν γνῶμον τῷ πλέμῳ
intendebat animum bello. Libanius, καθύπερθε ἐλέφαντα πα-
ρελάσαν, *culicem elephanto conferre, id est, cum elephan-*
to comparare, & similia infinita. 2. Item cum datiuo
instrumentali seu modali. Plutarch. ἰστέον γὰρ ἄμασι
τῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, *hominum in urias cohibeturum esse*
litteris: id est per litteras. Luc. ἐνφύαυ τὴν μεθύσασα, *cum*
si inebriasset vino.

Geminari etiam idem casus solet nonnunquam ,
vel rei, vel personæ, vel alterutrius.

Genitiuus geminus. *Æschines*, κατηγόρησέ με ἀπὸ πάντων
ἧς ἠνέεσθαι, *accuso te de omni* *lusquauior*, *Phalaris*, κατη-
γόρησέ με ῥ' ἀναδολογίας, *accuso me indolentiæ*. in quib. est el-
liphs præpos. ἐπεὶ seu ὅτι: vt declarat illud *Demost.*
ὅτι δὲ με κατηγόρεω, *de quib. (scilicet) me accusant.*

Datiuus geminus. *Demosth.* σὺν τῷ σὺν δὲ δίδουμένῳ,
consciū tibi eras iniuriæ, seu, consciū tibi eras te iniuste
10 *facere.* Idem, τὸ τῷ με προσέχεται τοῦ, *huic mihi mentem*
attendite: id est, huic quaeso animum aduertite. 2, Sed
est hic alter datiuus interdum instrumentalis seu
modalis, *Aristot. Rhet. Al.* Συρακουσίοις πενήντην ἐνὶ αὐτοῖς
ἡνίοσαντες, *Syracusanis nouem triremibus opitulati.*

15 *Accusatiuus geminus.* *Xen.* διδάσκει τοὺς πολίτας τὰ
σμεῖν. τα, *ducere ciues quæ conducunt seu profunt.* *Lyfias*
τὴν θυγατέρα ἑκὺντὴν τὴν θάνατον τοῦ ἀνδρός, filiam celabat
mortem viri. Sic verba *Postulandi, Exigendi.* *Aristo.*
ἐπαίτῳ με τὰς ρύεον, *pecunias me postulans Æschines*, τὰ
20 *τῶν τοῦ πολεμίου ἐξέλκοντες, vestigia exigebāt à præter*
nauigantibus. Hac structura efferuntur præterea ver-
ba *Rogandi, Interrogandi, accusandi & Euadendi, Im-*
pertiendi & Implendi, & contra Adimendi ac pri-
uandi: induendi, & Exuendi, Arcendi & Prohibendi:
25 *denique Faciendi seu efficiendi, vt prolixè docui R.*
gr. expl. 359. 20. & seq. Accus. geminus cum datiuo.
Demosth. παρδείξασθε ποίησαντες τὰς τοῖς ἄλλοις, *hunc ce-*
teris statuentes exemplum: id est, pro exemplo-

In his posterior casus variè interdum effiuntur. 1,
30 *Genitiuo & accusatiuo: vt Demosth.* ἐγκαλῶν αὐτὸς με-
δωσας, *incusare illum elocationis nomine.* *Plutarch.* ἐν-
καλῶ αὐτὸς προδοσίαν, *accusabant eum proditoris.* Sic ἀμ-
εισθητῶν, & similia contendendi & accusandi ver-
ba Item verba participandi & cōmunicandi. *Thu-*
35 *cyd.* μεταδίδωμι τῷ κινδύνῳ τοῖς πολλοῖς, *pericula cum mul-*
titudine communicare: at Herodot. μεταδίδωμι Εὐρυβιάδῃ
πέντε ταλάντα, *impertit Eurybiadī quinque talenta.* *Rur-*
sūm Plato, μετέχοι τῷ μεγάλῳ αὐτοῖς: *at Aristoph.*

ὃ γὰρ μεταίχες τὸς ἴσας πληγὰς ἰμεί. Cum verè Demosth.
dicit κενὸν σι οὐδ' ἐ, ellipsis videri potest præpositio-
nis κτ' : quæ in alijs quoque frequens est. Eandem
structuram sequuntur etiam verba significationis
contrariæ, Inuidendi, & similia. Item ea quæ præter
accusatiuum personæ, habent rei modò genitiuum,
modò accusatiuū vt sunt verba Accusandi, Imple-
ndi, Priuandi, & similia. vt δικάω σε φόνη: & δικάω σε ταύ-
την τιμὴν γεραίω. Sic Plutarch. δούλευε γαυσο πικρὴς ἐλευθέρου:
at Eurip. βούλησε γὰρ μέθυ: is vt tibi vinum gustar dnm
prebeam? Rursum Xenoph. οὐδ' ἵνα ἀγαθὸν ἀπιστήσοι: at
Arist. αἰ τὸν ἀποστρεφὶ τὴν παρὰ καταθήκην, priuat, seu frau-
dat eum deposito. 2, Genitiuo & datiuo: vt Chrysos-
tom. ὁ μὴ χρηματίζων, μηδὲ ἀλλοτρίους τοιούτους, ἀλλ' ἰδίᾳ θα-
νάτω τὸ πάλαιον πράγματός, qui non pecunius, nec alio cuius-
modi prætio, sed sua morte gregem redemit. Sic etiam
verba Implendi, & similia. 3 Datiuo & accusatiuo:
vt ποτίζω σε γάλακτι, & ποτίζω σε γάλα. Idem σιτίζω χορ-
τάζω, & huius generis alia. Sic Psal 50. ῥαββίσις με ὑπέ-
πρω: at Numer 8, ὡς ἔργον εἰς αὐτὸς ὁ δῶρ. 4, Quædā triplici
casu Genitiuo enim Isocr. dicit, γαμέσις τὰς γὰρ σίτις:
datiuo Eustathius, ὡδοῖς μιμνήσκεις: accusatiuo au-
tem Psal. 41, σὶ ἐφ' πυγῇ ἱμνιπλῶσι σε, inlens te adipe fru-
menti. 5, Interdum pro posteriore casu ponitur ver-
bum Infinitiuū, aut præpositio cum suo casu. Chry-
sost. τὴν ἰσχυροσύνην αἰπάζει τὰ πονήρῳ κακῶν, sacerdotium accu-
sare horum malorum. Idem, εἰς ὑπερηφανίαν αἰπαίματος τὸν,
superbie hunc accusans. Æschines, αἰπαίματος τινὰς ἱμνολί-
ζειν, incusans quosdam sibi obstare.

Personæ quoq; casus variatur interdū. In quo ge-
nere verbū auferendi triplicē habet structurā. Sim-
plici enim ratione Homerus dicit, σὶ τὸν μῆστρον ἐφείλε:
Ratione præpositionis Xen. τῶν ἀλλοτρίων ἀμαρτυρίαις χρεμα-
τα, Attice Galenus, τῶν ἀλλοτρίων ἀμαρτυρίαις χρεμα-
τα. 2, De præ-
positionū in verbis regimine. deq; earundem trans-
positione & ellipsi, dicetur infra sub finē capituli. 18.

Reciproca etiam in quibusdam structura est Ari-
stot. enim dicit σφιδάλλειν τὴν πόλιν τῆς: at Diony. Hal. &
Paus.

Paul. ἡ πόλις περιέδμεν τείχε' ἡ πόλις. vt Latini quoque,
probi murum circumdare, & urbem circumdare muro.
 Sic Xenoph. τῇ Ἑρμῇ ἱππὸν ἰδωρόσσει, Hyrcanio equum
 donauit: at Dion. Hal. δέρε' ὃ τῷ κέραν ἱππὸν πολεμῆ,
 donat virginem equo bellatore. Sic Thucid. ποιεῖ με σιέρ-
 γω: at Demosth. ποιεῖ με σιέργῃ, rascor tibi. Kurtū
 personaliter, μέλει μοι τὸ το, hoc mihi cura est: impersona-
 liter, μέλει μοι τὸ το, est mihi cura huius: nulla significa-
 tionis differentia.

10 *Verborum passiuorum & passiuè po-
 sitorum syntaxis.*

CAP. X.

Passiuorum proprius casus est genitiuus cum præ-
 15 positione ὑπὸ, παρὰ, ὡς. Dionys. Hal. ἡ πόλις ὑπὸ
 χειρὶ τοῦ, eorum quæ à me scribuntur. Idem, τὰ παρὰ
 τῆς πόλεως ἱκανοποιηθέντα, ea quæ à senatu promissa seu concessa
 erant. Idem, ἡ γνώμη ὡς τῶν Ἑλλήνων, ignorantur à Græcis.
 2, Interdum datiuus sine præpositione, Demosth. ἡ πόλις
 20 ὑπὸ τῶν παρὰ μὲν, ὡς μὲν, eorum quæ à me acta sunt. Sic
 Virg. nulla tuarum audita mihi, neque visa serorum.

Priorē structuram imitantur etiā media & neu-
 tra cum passiuè vsurpantur: vt, 1 Cor. 10. ὑπὸ τοῦ
 25 ὄφιδος, à serpentib. extincti sunt. Demosth. φεύγει ὑπὸ τῆς
 πόλεως, à me reus agitur seu accusatur. 2, Eandē stru-
 cturam conuenient interdum etiam verbalia passiuā
 Aristot. De Gen & corr. ποιεῖται ἀλλήλων, ἡ πόλις ποιεῖται
 ἀλλήλων, & à se inuicem patiuntur, seu afficiuntur.

Quæ in actiua diathesi duplicem accusatiuum ha-
 buerunt, personæ & rei accusatiuū in passiuā forma
 30 retinent, Paul. 94. 34. διδάσκονται τὴν ἀλυσιν τῆς Σπάρτης,
 Spartæ capiendæ rationem edocentur. Plutarch. ἀπασι-
 νῆται τὰ θύματα, cū repossuntur ab eis pignora deposita. Di-
 onys. Hal. ἀδικοῦμεθα ὑπὸ αὐτῶν, quæ nobis ab illis im-
 patie sunt calumnie. 2, Hanc structurā imitantur etiā
 ea interdum quæ in actiua diathesi cum rei accusa-
 tiuo habent datiuū personæ. Luc. αὐτὸς ὁ Αἴριος ὁπλίσθηται
 διαταγῇ, si Marti per mittatur arbitriū. Di. Hal. κομμοδοῦται
 τοῦτο

Ταρκύνιον τῆς πελίκης, *allatus esse Tarquinio secures*. Ari-
stoph. ἐξέκοπην τὸν ὀρθαλμὸν λίθῳ, *excussus mihi est oculus*
lapide. Plura vide R. 361. 28.

Passiva cum actiuorum & neutrorum significationem
induunt, structuram quoque illorum sequuntur. Xen.
ποιοῦντες ἑαυτοὺς φίλοι, *amicum sibi facere*. Luc. 10. ἐφοβήθησαν
τὸν λαόν, *metuerunt populum*. Plur. ἐκπλησθίς τῶν νεῶν τὸ πλοῦ-
δες, *navium multitudinem reformidans*: vel etiam, πλο-
υσιῶν, *multitudine perterritus*. At ὁ βασιλεὺς πένει, apud
Dion. Hal. partim hac regula potest excusari, partim
ellepsi infinitiui verbi φέρειν aut alius cōsimilis. Quin-
tilianus quoque sic dicit, *Que si quis grauabitur*.

Impersonalium syntaxis.

CAP. XI.

Impersonalia personalium structuram sequuntur.
Demosth. ἂν γὰρ χρηματῶν, *opus est enim pecunijs*. 2. Ho-
rum etiam quædam diuersum casum addunt, re-
spectu diuerso. cum enim dicitur προσήκει ὑμῖν ποιεῖν, *con-*
uenit vobis facere, impersonale recipit nomē: cum ve-
rò dicitur προσήκει ὑμᾶς ποιεῖν, *conuenit vos facere*, im-
personale respicit verbum infinitiuum. 3. Quædam
& impersonaliter efferuntur, & personaliter. vt δίδωμι
χρηματῶν, *opus est mihi pecunijs*: &, δίδωμι χρηματῶν, *opus*
habeo pecunijs. sic μεταμίλει μοι τότου, *pœnitet me huius rei*. 25
& μεταμέλομαι ὅτι τότω, *pœnitentia ob hoc ducor*.

Infinitiui verbi syntaxis.

CAP. XII.

Infinitiui modi verbum requirunt verba delibera-
tiua & similia. Polyb. ἐκρη δὲ διακινδυνεύειν, *statuebat sub-*
ire periculum. Idem, ἡρκεῖν τὸ σπασκέναι τὰς Μαιερτίνες, *con-*
zenti erant seruasse Mamertinos, seu, *satis habebant*. f. M.
2. In hoc genere frequens est verbum μέλλω cum in-
finitiuo non tantum præsentis & aoristi, sed etiam
futuri temporis. Arist. Rhet. 3. ὅταν μέλλω πιστεῖν, *cum in-*
troductus est. Interdum infinitiuo subiunctiuum al-
terum additur, vt τὸ κοινὸν αὐτῶν ἔστι ἕκαστος κατὰ δῖον, *vnus-*
quisque

quisque existimabat oportere aut ereremp. 4. Sed nonnunquam, ubi vel sententia obcurare, vel aures offendere videtur iste infinitiuorum concursus, alterum infinitiuum mutatur, præmissio ω vel $\epsilon\pi$: ut docui.

5 R. gr. expl. 363, 17. 5. In huiusmodi resolutione accusatiuum infinitiuo debitum Atticè tribui verbo finitiuo, docebo in sequenti sectione. 6. Diuersa est periphrasis ista apud Aristot $\tau\rho\epsilon\iota\varsigma\ \delta\iota\alpha\phi\omega\rho\epsilon\iota\varsigma\ \tau\epsilon\iota\kappa\alpha\upsilon\ \omega\iota\sigma\mu\epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\tilde{\iota}\eta$. similis est putanti tres esse differentias, pro, videtur tres statuere differentias. 7. Infinitiuum sæpe vsurpatur pro

10 Latinorū Gerundiis & supinis. Pro priore supino: ut Matth. 20, $\epsilon\tilde{\iota}\varsigma\ \alpha\lambda\delta\epsilon\ \mu\iota\alpha\delta\omega\iota\tau\alpha\delta\gamma\ \epsilon\rho\gamma\alpha\tau\epsilon\varsigma$, et ait conductum operarios: seu, ad conducendo operarios: id est, ut conduceret operarios. Pro supino posteriore Plato, $\alpha\delta\upsilon\ \chi\epsilon\ \delta\omega\pi\acute{\iota}\kappa\epsilon\ \delta\iota\sigma\tau\alpha\delta\gamma$, suauis ac comparatu facile. Sic $\alpha\delta\omega\upsilon\tau\alpha\ \chi\omega\iota\delta\gamma$, factus impossibilia, quæ fieri non possunt, cuius generis alia supra in adiectiuorū regimine notata sūt cap. 5. paragr. ultimo. Pro Gerundiis in di. ut: $\alpha\rho\eta\ \epsilon\rho\alpha\upsilon$, $\alpha\rho\eta\ \delta\epsilon\ \chi\alpha\mu\epsilon\iota\upsilon$, $\omega\rho\eta\ \delta\epsilon\ \pi\epsilon\pi\alpha\upsilon\delta\gamma$, tempus est a man^u i. tempus ducendū & xerē,

20 temous & quiescend. Sic Xen $\omega\epsilon\chi\ \pi\omicron\mu\upsilon\delta\gamma\ \epsilon\varsigma\iota$, tempus est proficisci. Itidē que Propert. lib. 3. Nō datur admittas currere lata via: pro, via currendi. Pro Gerūdīo in dū. ut Homer. $\delta\alpha\ \kappa\epsilon\ \epsilon\rho\iota$, dedit ferendum. Sic $\delta\iota\delta\epsilon\ \mu\epsilon\ \chi\epsilon\iota\omicron\upsilon\delta\gamma$, do ut n^{on} um & familia. ut Virg quoq; magnū dat ferre talentū. Sed hic præponitur sæpe articulus, perspicuitatis gratia. Demost. $\tau\epsilon\iota\upsilon\ \chi\alpha\epsilon\theta\epsilon\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\iota$, tēpus dicendi Arist. $\epsilon\tilde{\iota}\eta\ \tau\epsilon\ \pi\alpha\tilde{\iota}\zeta\epsilon\iota\upsilon\ \chi\epsilon\iota\epsilon\iota\upsilon$, ludendi gratia. Sic alteris gerūdīis in do & dum, suis apponitur articulus. Arist. $\tau\epsilon\ \pi\lambda\sigma\tau\epsilon\iota\upsilon\ \epsilon\varsigma\ \epsilon\iota\upsilon\ \epsilon\iota\upsilon\ \tau\omega\varsigma\ \chi\epsilon\iota\delta\gamma\ \mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\upsilon\ \eta\ \epsilon\iota\ \tau\omega\varsigma\ \chi\alpha\epsilon\iota\ \eta\ \delta\epsilon\iota$, di-

30 nitum esse. positum est magis in utendo quā in possidendo, Polyb. $\epsilon\iota\upsilon\ \pi\epsilon\tau\omega\kappa\omega\varsigma\ \pi\omicron\delta\epsilon\ \tau\epsilon\ \delta\iota\alpha\chi\lambda\iota\upsilon\delta\epsilon\iota\upsilon$, natura factus ad deludendum Menād. $\epsilon\tilde{\iota}\theta\epsilon\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\epsilon\ \tau\omega\iota\theta\ \delta\epsilon\iota\upsilon$, acer ad perspicendum omnia. Sic Lucr. ad sedare sitim fontes flumīque vocabant. pro, ad sedandā sitim. In horum utrisque videtur interdum ellipsis cōmitti: ut cum Homer. dicit, $\delta\eta\iota\ \delta\epsilon\mu\omicron\iota\sigma\iota\upsilon\ \epsilon\rho\omicron\iota\omicron\iota$, pro $\epsilon\iota\upsilon\tau\omega\varsigma\ \delta\epsilon\iota\upsilon$, similis ventis in currendo, Orpheus in Argon. $\delta\epsilon\mu\epsilon\varsigma\ \pi\omicron\tau\tau\upsilon\delta\ \mu\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\iota$, pro, $\alpha\iota\varsigma\ \tau\epsilon\ \lambda\acute{\iota}\gamma\epsilon\iota$, instigat ad dicendum. quod Ouidius imitatus in-

itio Metamorph. dixit, *animus fert dicere*. 8, Sicut au-
tem in his posteriora lupina & gerundia ponuntur
pro Nominibus, ita alibi quoque sæpe Infinitiuum pro
nominibus usurpantur: sed præmissio articulo. Plu-
tarc. ὁ λῆας φιλεῖν, τὸ μὴ φιλεῖν αἰσιν, nimius amor, amorem
sæpe extinguit. Idem, ἀρετὴ τὴν καλῶς βιώσασθαι, τὸ καλῶς ἀπο-
σεῖν, male audire, infinitiuum est honestè viuendi. id est. caum-
nia ac probra, vitam nobis patefaciunt ad vitam honestā:
monent nos vitæ honestæ. Antiphanes, ὁπισθοστῆναι τὸ φο-
ρεῖν τὸ λαβῆναι, sumptio (numerus scilicet) tenebras of-
fundit menti & prudentiæ. In quib. vides casus varie
traiectos esse. Concisus adhuc idē Plutarc. τὸ φιλοσο-
φεῖν πὶ ζῳῆς, scilicet, philosophiæ est inquisitio, id est, ad philo-
sophiā pertinet indagatio & perscrutatio veritatis. Sic Ci-
cero in Acadē. q. Docto homini & erudito, cogitare est
vivere, Itē sine articulo: vt δούρει φαρῶν καὶ πέναν pro δού-
ραι βρω καὶ πέναν. quo modo & Terentius, iussit e da-
re bibere, pro, dare potum, dare quod biberet. Itemq; δίδασ-
κει σε διαλέγεσθαι, docco te rationem differendi. 9, Usurpa-
tur infinitiuus modus etiam pro imperatiuo. Paul,
132. 21. σὺ δὲ σὺ ζῆν μὲν Μεσσηνίου, σὺ ζῆν δὲ καὶ σαυτὸν, tu ve-
ro & Messenios tutare, & te quoque conserva. Phocyl.
μὴ δὲ ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν, neque inconsideratè te habe. In
quib. ellipsis esse videtur imperatiui μέμνησο, memeto,
θεῖς velis, aut alius cōsimilis. 10. Pro cæteris etiā fini-
tiuus modis usurpatur infinitiuus, præmissa coniun-
ctione αἰς, Herodi. in Seuero, αἰς μὲν ἵνα οἴσῃς τὸ ἔργον συν-
δύον, αἰς δὲ λῆθαι πᾶν πεποιημένον, pro αἰς ἵνα ἴδῃς ὅτι, ita ut nemo
putaret cōpositum esse opus, sed ex uno lapide factū esse, He-
liod. Ergon 1, ῥηιδίως, γὰρ καὶ ἡ ἡμεῖς ἔργον παρ, ὅς τίς αἰς
ἡμεῖς ἔχειν καὶ αἰσθῆναι ἵδῃς, pro αἰς πᾶσι ἡμεῖς ἔχειν, ut etiam in
annū habeas undè viuas, etiā si ab opere vaces. Sic Hor. 1
Carm. oda 11, dixisse putatur, ut melius, quidquid erit,
pati, pro, ut melius pati, quidquid acciderit. Huc per-
tinēt etiā ista: Thucyd. ἵδῃς ποσὸν ὅσον Πάριον ἀντιπαρ-
ταῖς pro, dum Paches legeret. Aristoph. οὐχ ὅσον γὰρ ἵδῃς,
non, quid quidem ego sciam. In quib. omīsum videtur
verbū συγκαταίη, vel aliud simile. Vise & R. 308. 1. Sic cū
Aristot.

Arist. de anima dicit, *δυναμὶς εἶναι οἷα σώζειν τὸ ἔχει αὐτὴν*,
omissum videtur *πίσχυς*, aut tale quid: *talis est vis quae*
tueri queat id quod ea praedictum est.

Calum porrò infinitivus adsciscit accusatiuū: qui
mutata structura in nominatiuū vertitur praemissa
ἐν, ὡς, ὅπως aut alia consimili particula. Thuci ἱλπίς γὰρ
μέγιστη αὐτοῦς ἔτι περὶ δόλῳ αἰ, *spes enim est eis sic maximè*
inmissum esse metum. Finitivus Act. apost. c. 14. ἱλπίζον ὅτι
χρήματα δοθήσονται αὐτῷ, pro ἱλπίζον δοθήσονται αὐτῷ χρέ-
ματα, *sperans sibi datum iri pecunias.* Sic quod ad Heb.
6, dicitur, εἰ οὐκ αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἡ πίστις, Latine mutato
modo & casu vertes, *in quibus fieri non potest ut deus*
mentiatur: & brevius, in quibus Deus non potest menti-
ri. 2 In hac resolutione accusatiuū infinitivo debi-
tus Atticè tribuitur verbo finitivo. Dionys. Halica.
ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὸν αὐθράπτην βίον ὡς ὅτι μικρὰς αἰαρεῖς ἔσται
communis enim structura est, ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὸν αὐθράπτην
βίον αἰαρεῖς ὅτι μικρὰς ἔσται: vel soluta oratione infiniti-
viva, ἐν θυμῷ αὐτοῦ ὡς ὁ αὐθράπτης βίος αἰαρεῖται ὅτι μικρὰς ἔ-
σται: Latine, *cogitans vitā humanā dependere à levi mo-*
mento. Idem δὲ σκεπτόμενος ὅτι αὐτῷ ἐν μίσητι, nec ampli-
us recordaris ex quibus natus sis. Et Theophr. in Cha-
ract. καὶ τοὺς ξένους ὅτι εἰπὴν αἷς διαφύγει ἀγνοοῦντες τοὺς πολιτῶν,
atque adeo dicere peregrinos rustiora dicere quàm ciues,
id est, atq, adeo dicere instiores esse peregrinos ἢ rationes
quam civium. Sic item Soph. I. lectra, καὶ τοὺς τῶν γὰρ
ἰδὼ καμνύτω ἐπὶ Ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παρῶσι: pro tantis scio, me
dolere praesent rerum statu quo modo etiam Terent.
in Eun. ego illum nescio qui fuerit. 3, Infinitivi casus à
tergo, respondet ei qui est à fronte. Nominativus. ut
aristot. Metaphys. 9. ταῖς, ἰ, ἰναντία λέγεται, τῷ λέγει εἶ-
ναι καὶ δοκεῖν τὸ τῶν, alia vero contraria dicuntur eo quod
deest sint horum et amissiones. Genitivus: ut Aristot.
Metaphys. 3. οὗ αὐτὸ μέλλοις ἵσθαι ὅτι, de eo quod fu-
turum est sanum. Dativus: ut Aristot. Metaphys. 1. α-
ληθείαν τὸ τοῖς ὕστερον αἰτίων τῷ ἀληθέσι εἶναι, verissimum
est, quod posterioribus causa est, ut et ipsa sint vera. Ac-
cusativus. Aristot. Metaphys. 4. τὸ ἐν καὶ τὴν στήμιν

terdum per nomina, interdum per verba infinitiua: interdum per supina vel Gerundia: interdum per aduerbia interdum per verba finita præmissis particulis Cum, Si, & alijs: vt docui Ra. gramm. expl. 309. 1.

34, Pro nomine certe ponitur participium cum dicimus οἱ φρονιμῶντες, pro οἱ φρόνιμοι, prudentes. Sic apud Plut. τὸ φροῦνῶν pro ἡ φρόνησις, prudentia, cum dicit, οἷς μὲν τὸ ἀτυχεῖν παρὰ γινώσκουσι τὸ φροῦν, quibus una cum felicitate obtingit etiā prudentia. Sic τὸ βέλους firmitas, & similia. Alias participium cū articulo, Latine redditur per relatiuum. vt Ioan. 11. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ζήσεται, is qui credit in me, uiuet. Pro nomine adiectiuo usurpatur cum Homer. Iliad β δicit, τόξων ἔυειδές, pro ἔμπειρος, τόξων, peritus sagittarum. nisi ellepsin hic esse velis accusatiui τῶν χυμῶν, artem mittendarum sagittarum: probe sciens. sicut apud eundem, διδασκόμενος πολέμοιο, f. ἱππας & πειρὸς ἐκείνου περὶ ὁδοῖο, f. διδ. Esse autem in postremo ellipsin, satis declarat hoc eiusdem poetæ, Iliad. 3. διδασκασὶν πεδίοιο, properabant per campum. 5, Pro verbo infinitiuo vt Xenoph. οἱ Πέρσαι λέγοντας ἰσθίουσας κάρδωμον ἢ πίνοντας ὕδαρ, Perse dicuntur edere nauticertium, & bibere aquam. Demosth. αἶς ἐν αἰσθῶντο δαεσθῶντες, quo, sentirent munera capere. In hoc genere crebra & elegans est ellipsis Nominatiui pro accusatiuo reciproci. Demosth. δεῖξω πομπικῶς, pro δεῖξω αὐτὸς πομπικῶς, ostendam me fecisse. Xenoph. Ἦ δὲ σωῖσθαι ἑμαυτοῦ μὴ πομπικῶς, conscius sum mihi me non simulare seu fingere. Aristoph. ἀλλήλους δουλεύον, latuit te seruire. at Aristot. λαλῶντες ἀλλήλων, latet alios eum hoc facere: seu nō animaduertitur hoc facere. Luc. αἰδάζομεν παρὰ τοῦ εἶναι, s. nt o me ferri extra temporis limites, vt Virgilius quoque, sensu mediis delapsus in hostes. pro, se delapsum esse. Sic accipi & illud potest, οἶδα ἰδὼν, scio me uidisse & apud Demosth. οἶδα ἀκούων ὅτι, scio me audisse

35 quod, se reddi posset etiam per Relatiuum: Scio, vt qui uiderim, Scio, vt qui audierim. sicut apud. Eurip. ὁ δὲ πρῶτος μοῶν, recte fecisti qui uenisti 6, Pro supino priore, Apollon. Argon. 3, βαῖνον ἐπὶ τόμῳ, ibant in spectaturo

thesi frequens est hæc periphrasis: sed rarior in actiua: ut apud Cic. De oratore: *Est, ut seu, quasi in extrema pagina Phædri, his ipsis verbis loquens Socrates.* Similes periphrases per verbum ἔχω & ἔχω, vide R. 312. At cum Dion. Hal. ad imitationem Herodoti dicit αὐτὸν ἀνέχουμαι λέγον non tantum reddere possumus, *de quib. dicam:* sed etiam, *de quib. dicere aggrediar.* Eiusdem generis est & ista periphrasis Attica apud Thuc. τὸ πλῆθος ἐβόλετο ἵνα, pro τὸ πλῆθος ἐβόλετο, *plebs volebat.* R. 312. 15. Eam periphrasin apud Latinos imitati sunt Salustius, Tacitus, Macrobius: ut docet Paulus Leopardus Emendacionum lib. 4. c. 23. 10 De pleonasmio participiorum ἔχον, φέρον, & similium dictum R. 312, 24. 11, De ellipsi participium dictum ibidem 313, 1. dicetur etiam mox in articuli constructione.

Absolute quoque structuræ inseruit participium. Ac sæpius quidem in genitiuo casu: ut Dionys. Hal. Ἀμυλίου τελευτήσαντος ἀνεκράσατο τῷ ἀρχῶν ὁ Νεμέτωρ, *Amulio de functo instaurauit imperium Numitor.* itidēque Ari. Hist. an. 263, 15. βρογνήσαντος, *si conuerit.* 2. Nonnunquam tamen etiam nominatiuo, datiuo & accusatiuo: ut docui. R. 391. & apud Pauf 491, 29. 3. In quibusdam casus est ambiguus: ut in illo Alcibiadis, ἐξήφουζεν, μνηστὴς δίκω, *effugere cum licet, ne quære iudicium.* Sic Thuc. δὲ ξυαὶ τοῖς ναυμαχεῖν, *cum visum ipsis esset nauali prælio decertare.* Lyllias, ἀεστὰ χθρὸν αὐτῷ ἀναχέειν τὸς ἔκρυς τῷ Σόλωνος, *cum iniunctum ei esset ut Solonis leges conscriberet.* Sic Dionys. Hal. αὐτὸς δὲ ἀκίνδυνον αὐτοῖς τὸ ἔργον ἱσχυρόν, *quasi res illis sine periculo esset futura.* Accusatiuus autem expressse nonnunquam ponitur. Aristot. de cælo ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χιέειν πνεύσαν, *quasi ei non esset a'iqua regio, seu aliquis locus.* In eodem loquendi genere idem genitiuo vitur: Ethic magn. 7, 1. ἔπω, ἢ αὐτὸς συναριθμεῖται, *quasi & ipse connumeraretur.* & De part. anim. 83. 27. αὐτὸς πάντων ὑπολαμβάνειν, αὐτὸς ὑπάρχων ἔχοντα, *de omnibus intelligent, quasi omnes habeant.* Idem diuerso casu in vno eodemque loco vitur, Histor. anim. 1 10, 6. αὐτὸς ἔχοντα: φύσει τῆς διαλέκτου ἔστιν ἢ τῆς φωνῆς; ἀντὶ τοῦτο

μῶνι φλοῦπιδα quasi non similiter natura sint sermo & vox, sed fingi ac formari ea contingat. Sic Paulan. 492, 4.

Gerundiorum syntaxis.

CAP. XIIII.

GERVNDIA & ipsa verborum suorum structura limitantur. Isoc. ἀφικτῖον τῷ συμβαλῶνι, *abstinendum à consulendo.* Aristot. Πεικτῖον αὐτοῖς, καὶ πεισῖν αὐτὰς, *ostendendum eis est, & persuadendum.* 2, Gerundio additur interdum dativus, interdum accusativus, ut docui. R. 365, 28. 3, Quin & cum nominativo reperiuntur gerundia nonnunquam apud Aristot. ut Org. 349. 28. 352. 18. Metaph. 107, 18. De part. anim. 16. 19. sed non immerito ibi suspecta est exemplarium fides: ac verendum ne librarij non intellectis scripturae compendij nominativi terminationem ibi posuerint pro terminatione accusativi, πεισῖν scilicet pro πεισῖν. 4, De Attica Gerundiorum terminatione, & Gerundiivorum syntaxi dictum id R. gr. exple. 366, 5. Periphrasi quoque interdum exprimuntur gerundia. Eurip. Phoeniss. τὰς τῶν κραυγῶν ἀμαθίας φέρειν χρεῖν, *insultum eorum qui obtinent, ferre oportet:* ibi enim φέρειν χρεῖν positum est pro οἰσιν, *ferendum est.* Sic Plato, ἢ καὶ ἡμεῖς ἴσως δύνανται πορεύεσθαι, pro ἢ καὶ ἡμεῖς ἴσως πορευόμενοι, *quae & nobis fortassis eunda est:* vel ut Cicero vertit, *quam nobis quoque ingrediendum sit.* ubi nota & ipsum gerundio tribuisse casum verbi, ut Virg. quoque, *pacem Troiano ab rege petendum.*

Articulorum syntaxis.

CAP. XV.

Articuli praepositivi naturale est certum quiddam notare vel distinguere, ut Matth. 2. οἱ μᾶγοι, ἡρώδης τις τῆς αἰτίας, καὶ ἰδόντες αὐτὸν τὴν αἰτίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ibi enim certi quidam magi, certa stella, certa domus, certus puer significatur: ac Maria quoque suo adiuncto ab alijs distinguitur. erant enim & aliae Mariae: quae itidem suis adiunctis distinguuntur.

distinguuntur : vt Marci 16. Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἡ Μα-
 ρία ἡ Ἰακώβου : quarum posterior dicitur etiam Μαρία ἡ τῆ
 Κλωπᾶ, Ioann. 19 In his dictionibus duplex arti-
 culi syntaxis est. apponitur enim substantiuo articulus
 vel cum adiectiuo : vt Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, *Maria Magda-*
lene, seu *Maria Magdalensis* : vt Παιστανίας ὁ λαλαδαμῶνιος :
 vel cum genitiuo elliptico, subaudito substantiuo &
 participio : vt Μαρία ἡ Ἰακώβου, ἢ ἰομιζομένη μητήρ, *Maria quæ*
Iacobi putabatur mater : quæ Ioanni est Μαρία ἡ Κλωπᾶ, ἢ
 γωῆ, *Maria Cleopæ uxor*. Vtraque ellipsis in alijs etiam
 frequens est : vt Αἴας ὁ πελαμῶνιος & Νηέτης ἡ ἐν λογίοις. cla-
 rius hæc perspicitur in articuli duplicatione : cum sci-
 licet substantiuo tribuitur articulus, & adiectiuo : vt
 apud Aristot. Rhet. 3. τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας. perinde e-
 nim est ac diceret, *eius mulieris quæ nostra est*. Sic apud
 eund. De cælo, ἐν αὐτῇ τῇ τῷ βαρίῳ, *in ipsa materia quæ*
rei grauis est. Ellipsis autem hic varia est. cum e-
 nim dicitur τὰ τῶν φίλων & τὰ τῆς τύχης, generalius sub-
 audiri potest vel substantiuum πράγματα, vel participi-
 um οἷα, sed nonnunquam subaudiendum est aliquid
 specialius : vt τὰ Ἡρόδοτου, ἢ συγγραμματα, *Herodoti scrip-*
ta. Sic apud Herod. 23. τῷ Κροίσῳ ἐπελθεῖν τὸ τῷ Σόλωνος, ἢ
 αἰτιόθημα *Cræso in mentem uenisse Solonis dictum*. In qui-
 busdam periphrasis quædā videtur esse : vt apud Chry-
 sost. αὐξήσας αὐτοῖς τὰ τῆς τιμωρίας : ἐν τῇ γνώμῃ τὰ
 περὶ θυμίας, ἵστασθαι πέφυκε. Ibi. n. τὰ τῆς τιμωρίας, & τὰ
 τῆς θυμίας, idem fere est quod ἡ τιμωρία, ῥαῖα : & ἡ
 θυμία, *letitia seu tranquillitas animi*. quamquam in ta-
 libus quoque aptum subintelligi substantiuum potest.
 Rursum cum legimus τὰ τῶν φίλων, οἱ φρόνιμοι, illic sub-
 auditur ζῶα, hic ἀνδρες. quæ partitiue quoque effe-
 runtur, τὰ τῶν φίλων τῶν ζῶων, οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων.
 2, Non cum nominibus autem solum & pronomini-
 bus, sed etiam cum adue. b. js copulantur articuli,
 per ellipsin participij : vt ὁ πάλαι, & ὁ πάλαιον, ἢ ὅτι
 πρότερον, *proximus*. Eurip. Med. πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πάλαι
 μᾶλλον φιλεῖ, *unusquisque seipsum magis amat quam proxi-*
um. Math. 19, ἀγαπήσεις τὸν πληγνόν σε ὡς σεαυτὸν, *diliges*
proximum.

proximum tuum ut teipsum. Sic οἱ νῦν, f. ὄντες, qui nunc sunt. ἢ χθες, f. ἡμετέραν, quæ heri fuit, hesternæ: ἢ αὔριον, f. ἑσπέρην, quæ cras erit, crastina. cuius generis alia vise R. 313. 7. 3, Præpositionib. etiam frequentissime præfigitur articulus, subaudito a tergo participio: vt οἱ ἔμπροσθεν, f. ἡμετέροις, qui ante nos fuerunt: maiores nostri: οἱ μετ' ἡμῶν, f. ἑσπέρην, qui post nos erunt, posteri nostri: οἱ μετ' Ἀχιλλέως, f. ὄντες, qui cum Achille sunt, Achillis socy. οἱ ἐν τῷ δαίμονι, f. ὄντες, qui in censu sunt potiores: οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ, f. δαίμονες, qui in agro degunt, aggr. fies, rustici. Sic οἱ κατ' ἀγροῦ, qui versantur in foro, forenses: οἱ περὶ τὰ ἱερά, qui administrant sacra, sacerdotes. Rursum οἱ περὶ Πλάτωνα, Platonis sectatores: vt οἱ ἀμφὶ τὸν Ὀρφεῖα, sectatores Orphei, οἱ ἀπὸ Πλάτωνος, qui sunt à Platone, vt Cic. quoque loquitur in Orat. pro Mur. & Virg. Æn. 1. cum Belus & omnes à Belo. sorti: seu, qui post Belum fuerunt.

Item οἱ ἀπὸ τῶν βουλευτῶν, apud Appianum, qui sunt de senatu, senatorij ordinis homines. Item οἱ ἄπ' αὐτῶν, f. ἀπὸ τῶν, qui ex parte virorum nobis sunt propinqui, qui ex parte virorum nos attingunt. at οἱ ἄπ' αὐτῶν τῶν κούρι, f. ὄντες, qui sunt ad pocula, præfecti poculus, pocillatores. hæc Latini quoque sic efferunt interdum. Sueton. in Claudio. Super hos Polybius à studijs, Narcissum ab epistolis, & Pallantem à rationib. Idem addito substantiuo in Cesare dicit, Philomenem à manu seruum: itidemque Cic. ad At. Pollucem seruum à pedib. Romam misi. Priores etiam formulas per αὐτοὶ & περὶ, Idē Latini imitantur. Terent. Quæ circum illam erant ancillæ. Aemil. Prob. Qui circum Antigonum erant. 4. In particionibus quoque articulus cum ἡ & δὲ poni videtur per ellipsin partitiui ἑνός, alter. vt apud Xen. τὰ δὲ ἅντων κοινὰ ὅτι διατάσσονται, καὶ ἑκατέρωθεν: αὐτοὶ, ἀλλήλους: canum genera duo sunt: altere castoriæ dicuntur: altere alopecides, seu vulpinæ 5. Si ne ellipsi articulus apponitur nō tantum nominibus, sed etiam alijs orationis partibus. Infinitiuus verbis, apponitur cum pro nominib. vsurpantur: vt supra docui cap. 12. num. 8. Sic apponitur etiam participio in vocabuli certa limitatione: vt, οἱ φερόμενοι, ij qui sapiunt, &

& substantiuè τὸ φρονιμῶν, pro ἡ φρονίῳσι, *prudētia*. Pronom. substantiuus non præponitur. Relatiuo αὐτὸς præpositum, mutat eius significationem. nam ὁ αὐτὸς significat *idem*, ἡ αὐτή, *eadem*, τὸ αὐτὸ, & contractè ταὐτὸς, *idem*. Sic ὁ αἰνός, ὁ ἰσχυρός, *ceteri*: cum αἰνός & ἰσχυρός generalius significet, *alij*. 6, Neutri generis articulus præponitur quibuscunque vocib. absolutè captis. Arist. De gener. anim. ὅτι περὶ μετὰ τὸ Παισάνη γένεται, *quemadmodum postquam* P V E R aliquis esse d. *sierit, sit vir*. Idem Analyt. πρὸς μὴν προσέτις τὸ Πᾶσαν, *si adiecerit vocabulum* Omnem. 7, Idem interdum duplicatur: ita vt prior totum attributum spectet, posterior partem eius. Aristot. De cælo, lib. 3. cap. 2. ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ αὐτὸν, τὸ, τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, *verum-enimvero hoc quoque absurdum est, quod infinitum habet motum inordinatum*. Sic Alexan. Aphr. προσέτις τῶν καὶ ἄλλων τινῶν πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον ἀποδιδόνα, *indiebit etiam alijs quibusdam ad id ut opus suum absoluat, seu ad id ut officij partes expleat*. 8, Pleonasticas quoque abuerbijs nonnunquam additur, more Attico, vt infra dicetur capit. 17. num. 6. 9, Quæ præterea sint anomalix in articuli adiectione vel omissione, dictum in R. 291. & seq. 10, Vsurpatur articulus etiam pro demonstratiuis pronomini b. interdum: item pro Relatiuo ὅς *qui*, pro interrogatiuo τίς *quis*, & pro Infinito τίς *aliquis*: item pro vocandi aduerbio: vt docui R. 297. 298. 299. Latine articulus non semper potest exprimi. Nonnunquam tamen exprimitur demonstratiuo ille, vt Ioann. 1 ὁ προσέτις αὐτὸς, *esne tu propheta ille?* id est, magnus ille propheta à Mose prædictus. Sic usurpatum putatur istud Plinij: *Jpsam cremare apud Romanos non fuit veteris instituti*, vt sit τὸ καί, sed potest tamen æquè accipi pro αὐτὸ τὸ καί, *sed*.

Ad collocationem porro articuli quod attinet, substantiuus nudè positus præponitur: vt Ioann. 1. αἱματι τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου, *tollens peccata mundi*. 2, In tali substantiuorum constructione sæpe continuatis articulis substantiuorum regens postponitur, elegantius: vt Isocr. τὰς τῶν ἀνδρῶν ἀτυχίας ἐπιβλέπων, *ceterorum infortunia intueri*.

3, Adiectiuus quoque præponitur, tum nominalibus, tum pronominalibus, tum participialibus, & alijs, sed ita vt cum adiectiuo suo substantiua modo antecedar, modo sequatur. Antecedit enim, quum substantiuo non apponitur aliud à fronte attributum, vt, οἱ γνήσιοι φίλοι: & partitiue, οἱ γνήσιοι τοῦ φίλου, *genuini & veri amici*. Postponitur, cum substantiuum à fronte alium habet articulum: vt Isocr. τῆς δόξης τῆ πατρικῆς κληρονομίᾳ. Sic in appositione: Herod. ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος, *in Olympum montem*. 4, In substantiui & demonstratiui copulatione, articulus præponitur substantiuo, demonstratiuo nunc preposito, nunc postposito: vt, τοῦτο τὸ ἔπος, & τὸ ἔπος τοῦτο. Sic Dionys. Hal. 201. 41. περὶ αὐτῆς τῆς πρὸς, *de ipso loco*, & mox, τοῖς θεοῖς αὐτοῖς, *dijs ipsis*. Sic item Thuc. παντὶ τῷ στρατεύματι: & Æschin. τῶν ἀκουσμένων πύσιν. cuius generis alia vise R. 293. 19. 5, Quantitatis tamē & qualitatis demonstratiuis præponitur interdum articulus. Dionys. Hal. 201. 17. τὰς ποταμοὺς μυριάδας & 419. 33, τὰς ποταμούςς, μυριάδας, *tot milia*. Idem 347. 15. ὅπῃ τῆς ποταμῶν συμφορῆς, *ost tales clades*: & mox ὅπῃ τῆς νικητικῆς εὐτυχίας, *post tantas felicitates*, seu, *tam felices rerum successus*. Sic Paul. 176. 27. ὅπῃ τῷ τοιῷδε, *ea de causa, eam ob rem*. Item ἡ πάντα Σικελία, *uniuersa Sicilia*, apud Thuc. 6, Articulus confusus interdum multiplicatur. Paul. 257. 11. τῆ δὲ Ἀθῆνας τὸ ἀρχαῖον & Ἀλίας τὸ ἀρχαῖον, breuius enim & clarius ita sonat sensus, τῆ δὲ Ἀθῆνας & Ἀλίας τὸ ἀρχαῖον ἀρχαῖον, *perro vetus Minervæ Alee simulacrum*. Sic idem 178. 30. καθεύειν ἐς τῶν ἵππων τὸν δρέμον τῶν πτελῶν ἑὸν πῶλος, *pro καθεύειν ἑὸν πῶλος ἐς τὴν δρέμον τῶν πτελῶν ἵππων, pullos immisit in adiutorum equorum cursum*, seu, *pullos cum adultis equis in cursus certamen commisit*. 7, Interdum etiam regens substantiuum cum suo articulo longius postponitur. vt apud Arist. De anima, ἄνθρωπος δὲ ὃς τὸ κύκλω φέρεται τὴν ἐξουσίαν αἰτία, *sed & causa cur cælum in orbem (seu circulari motu) feratur, obscura est*.

De articuli & articulatae vocis crasi, vise R. 280. 33. & supra 228. 26.

Postpositiuus articulus, seu Relatiuum pronomen,

1, 2, 3, naturæ ordine subsequitur : sed non in eleganter
 interdum præmittitur. Demosth. *καὶ μὲν δὲ καὶ ὡς Διοπί-
 θης πρὸς τὴν πόλιν δυνάμει κατασκευάζειν, ταύτῃ καταξί-
 νει καὶ δαλύειν πρὸς αὐτὴν.* ibi enim naturæ ordo postulabat ta-
 lem seriem, & βασιλ. ταύτῃ τῇ δυν. ὡς Διοπ. id est, oportet,
 me Hercule, *πρὸς* inuidiose perstringere ac conuellere eas vi-
 res quas Diopithes urbi adstruere nititur. Sic Cicero, ut,
 quam possessionē habet in agro Volaterrano, eam — Vise
 & R. 199. 2, Idem præpositioni postponi cum soleat,
 quandoq; præponitur. Aristot. Polit. 2. *ἢ περὶ αὐτῶν ἢ τῶν ὁμο-
 μίαις φύσις. ἢ περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν οἱ πολλοὶ ζῶσι,* pro *περὶ* hīs, ad
 cuius expletionem. 3, Idem sibi antecedens interdum
 postponit, casu eiusdem ad suum casum conformato,
 Theophrastus, *ὅπου ἀνδρῶν καὶ αἰσῶν ἄλλων ἐστὶ γλυκύτης.* pro *ὅπου*
ἀνδρῶν καὶ αἰσῶν ἐστὶ γλυκύτης, ἀ florib. ἐστὶ ἄλλων in quibus inest dulce-
do. 4, Idem, eiecto nonnunquam antecedente, eius-
 dem casum sibi usurpat. Dionys. Hal. *περὶ ἀποντα σταδίων ἀ-*
πὶχεν ἀφ' οὗ τὸ πᾶν ἐστὶν ἡρώδιο τύπον. pro *ὅπου* τὸ πᾶν ἐστὶν ὁ, tri-
 ginta stadiis aberat ab eo loco in quo clades accepta erat. A-
 ristot. *ἀντὶ ταύτης ἀπὸ μέρους πᾶν οὐ καταλείπεται,* pro *ἀντὶ τούτου* ὁ,
 per commutationem aliquid accipiens, pro eo quod dimittit.
 cuius generis alia vise R. 301. 302. quib. adde *ἐφ' ὧν* π, pro
ὅπου τῶν ὧν, a conditione ut. Sic Terent. *Restitue in quem*
me accepisti locum, pro, restitue me in locum in quo
 me accepisti. & Cic. *Recipe te ad nos, ad quod tempus*
confirmasti, pro ad id tempus quod confirm. seu, eo tē-
 pore quo te vent. conf. quib. addi potest ex Virgil. *Au,*
7, ad muros quam dicitur urbem Acrisiois Danae fun-
dasse puellis, pro ad mures eius urbis quā. D. Hanc bra-
 chylogiam volunt esse Atticam. 5, Sed inveniuntur e-
 tiam cōmunis syntaxeos exempla, in quib. scil. antece-
 dente suo loco posito, relatiui casus respondet sequēs.
 Dionys. Hal. 454, *τὰ ἄλλα ὅσων ἴδεν τῇ στρατῇ,* Idem, 485.
καὶ οἱ δὲ τῇ πικρῇ ἢ μακρῇ, & 497, *ὅσων τῶν νόμων ἐς ἱερὰ*
ἐξουσίαν ὁρίσασθαι. intidemque apud Aristot. & a-
 lios. 6, Genus quoq; sæpe ad intellectum conformat.
 Aristot. Rhet. 2. 2. 2. *ἢ περὶ τῶν ἀντιθέσεων,* quod id est, que
 ratio. Sæpe genus cōformat cū sequenti substantiuo;

ut docui R. 300. 10. ubi etiam de anomalia numeri. 7, Periphrasticis etiam formulis inferuit. Plato Minoc, ἐκ τῶν εἰρησίων ἀποφαινομένην ἀκρίτως. ibi enim ἐκ τῶν εἰρησίων periphrastice usurpatum pro οὐδ' ἄν τις κελί. ut apud Horat quoque, *Sunt qui non habeant, est qui non curi habere*, pro quidā non habent, quidam habere negligunt. 8, Nonnunquam idem efficitur per præpositiuum articulum & participium, & quidem vsitatus atque elegantius. ut Act. ap. 9. ἐξίστατο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, pro, πάντες ὅσοι ἤκουον, omnes qui audiebant. Sic pro Hesiodico isto Ζεὺς ἐκλεπόμενος, ὅς ἐστι παρὰ δ' ἀμύδα νῆας, non minus eleganter dixeris ὁ ἐκλεπόμενος δ' ἀμύδα νῆας. Usurpantur etiā pro demonstratiuis pronomini. pro interrogatiuo τίς, quis, pro infinito τίς aliquis, ut docui R. 303. 16. 10, Qualitatis relationaliū δὲς π, Atticæ brachylogiæ & ipsum inferuit. Herod. οἷο π ἰὸ π λογιζέσθαι, id est, τοῖς ταύταις ὡς εἰ λογιζέσθαι, tali qui posset perpendere. Inde plerumque usurpatur pro δυνατός, potis, & possibilis. Sic R. 301. & 302. notata sunt, οἷον σὲ, pro τοῖς τοῖς σὺ & οἷον pro ὅτι τοῖς ταύταις, aliaque consimilia.

Pronominum syntaxis.

CAP. XVI.

PRONOMINA primitiua, non verbis tantum apponuntur, sed etiam nominibus & participijs, & his quidem interdum articulatè, declarationis alicuius gratia, illis vèro absque articulo. 1, Primitiui pronominis genit. sæpissimè usurpatur pro possessiuo. ut 2. Cor. 12. οὐ ζυγὼ τὰ ὑμῶν, pro τὰ ὑμῶν. 2, Possessiuus præmittitur articulus, siue præponatur siue postponantur. ut, cum Aristot. Rhet. 3. 127. 15. tradit, idem esse τῶν γυναικῶν τῶν ἡμετέρων, & τῶν ἡμετέρων γυναικῶν: sed illud longius, hoc breuius. 3, Possessiuus usurpantur interdum pro primitiuis Luc. οὐ τοὶ ἀπεθνήσκουσιν τὰ κατὰ τὴν καρδίαν, hi dissipant mea in solis bona. Dionys. Hal. 2. 14. 33 ἐκ τῶν ἐν ἐμοὶ ὄντων καὶ ἐν ταύταις, ἐκ τῶν ἐν ταύταις. Sic etiam Plato, ἐν τῇ αὐτῇ, ὅτι πρὸς τὴν ἐμὴν ἐν τῇ αὐτῇ, (ut tua gratia tua causa) id est, pro mea erga te beneuolentia. 4, Possessiuū per hypallagen à poetis tribuitur interdum ei substantiuo cui

minus

minus aptè conuenit, Eurip. Phœn. τὸν ἱμὸν αἰδῶν πόνον,
 pro τὸν ἱμὸν αἰδῶν πόνον, *meorum dolorum laborem*, 6, Pri-
 mæ personæ pronomen datiuo casu pleonasticos in-
 terdum inseritur orationi. Demosth. τοῦτο μοι προσέχετο
 τὸν νοῦν, *huic mihi mentem attendite*. Plilemon, Σύρα, Σύρα.
 τί ἐστὶ, πῶς ἡμῖν ἔχει: *Syra, Syra: quid est? quo modo nobis*
habes? Sic Terent. *Quid ait nobis Samio?* Virg. *ubi nunc*
nobis deus ille magister? pro, *queso*. 7, De relatiuo pro-
 nomine & dictum est cap. præced.

Aduerbiorum syntaxis.

CAP. XVII.

Aduerbia non verbis tantum, sed etiam nomini-
 bus & participijs, quin & suo ipsorum generi ap-
 ponuntur, ad exprimendam aliquam circumstan-
 tiam. Aristot. εὐδαιμόνως ζῶν, *beate uiuere*. Plato. μὴ
 πάντῃ ἀξιοκίνητος, *non admodum communicatione dignus*.
 Idem, ὅττω χρονίως, *tam diu*. 2, Qualitatis aduerbia sæ-
 pe inseruiunt periphrasi. Demosth. κακῶς ἔχον νόμος, pro
 κακὸς νόμος, *mala & iniqua lex*. Aristoph. ἀπὸ κακῶς ἔχου
 ταῦτα ποιεῖν, pro ἀπὸ κακῶς ἔχου ταῦτα ποιεῖν, *cogor hæc facere*.
 3 Eadem rursus circumscribuntur per nomen substan-
 tiuum cum præpositione. Isocr. ἐὼς μετ' ἐυσέβειας ἢ δεισι-
 σωσίως ζῶντας, pro ἐὼς εὐσεβείας ἢ δεισιπείας ζῶντας, *eos qui pie ac*
 25 *in pie uiuunt*. Demosth. ἐι μετ' ἀληθείας πεποιθὸς pro ἀλη-
 θῶς, *uere*. Effertur eadem etiam per datiuum modale.
 Aristot. ἀπὸ καὶ ὅσῳ καὶ ἰαυτὰ τὰ φύσιν λευγα, *acer & a-*
qua per se & sua natura sunt alba. id est φυσικῶς, *naturali-*
ter. Sic Virg. *Æn. 7. Consilio hanc omnes animisque uolenti-*
 30 *bus urbē Affixerunt*: pro, *consulto ac sponte*. 4, Com-
 paratiuum aduerbium μάλλον comparatiuis sæpe addi-
 tur, pleonastini quidē specie non tamen sine emphasi.
 Eurip. δανὸν δὲ αἰεὶ εἰν μάλλον εὐτυχέστερον. Sic Dionys. Hal. 3. 1.
 9, προσχέστερον μάλλον ἢ φρονιμώτερον, *promptius quàm pru-*
 35 *dentius*. Sic item Alctimus lib. 1, *Quoque magis n. tra*
hominis sublimior exstat. Contra idem quādoque deest:
 Ram. gr. 3. 18. 12. vt apud Hom. *quod ἑμέμην ἢ ἀπολέσθαι*, *malo ego populum saluum esse, quàm*
perire.

perire. 5, Negandi aduerbia interdum iterantur, aut per synonyma duplicantur, ad negationis vim magis intendendam. Arist. καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, οὐκ, ἢ γὰρ μὴ ἰμοίεσσι ἰμοί, non per Apollinem, non, nisi mihi iuraueris. Sic Demosth. ὁμοίον ὁμοίον, Ἀριστογίτον οὐχ ὁμοίον, οὐ, non est enim simile, Aristogiton, non simile, non. Sic item Cicero de arusp. resp. Non ignouit, mihi crede, non: non nisi forte tibi ignotum putas, Sic negatiuorum nominum & conjunctionum negatiuarum adiectione intenditur aduerbiorum negatiuorum efficacia. Plato apologia, οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν ἰδέν, οὐ γὰρ ζῆν, ἔτι πλείοντα πρην. Sicut etiam Lucilius apud Nonium, *Proprium nil neminem habere*, (μὴ δὲ τὰ μὴ δὲ ἴδιον) pro, Neminem quidquam habere proprium. De his & alijs vife R. 319. 320. 321. 6, Aduerbia, præmisso à fronte articulo subaudito à tergo participio, nominum vicem gerunt. ut, Xenoph. τὰ ἡμετέρων ἀμὰ καὶ τὰ ὀπίθιν ἰδέν, anteriora pariter & posteriora videre. sic οἱ πάλαι, οἱ πάλαι, οἱ ἰσχυροί, ἰσχυροί, propinqui. Sic item οἱ πάλαι, veteres: οἱ νῦν, qui nunc sunt: εἰς τὰν αὔριον, in crastinum. cuius generis alia supra quoque notata, cap. 15, num. 2. Item ὁ παῖς, excellens, præstans: ὁ ἀγαν, nimius: & similia. Horum imitatione, Virg. dixisse putatur, peccare fuisset ante satis: ut sit τὸ πρὶν ἐγὼ ἀμαρτμεν: & Terent Hecyra, omne quod est interea tempus, πᾶς ὁ μεταξὺ χρόνος. 7, Interdum tamen etiam pleonasticis aduerbio præmittitur articulus. ut τὸ πρὶν, prius: τὰ νῦν, nunc: τὰ μέγιστα, maxime. Idemque τὸ ἐξ ἀρχῆς, & τὸ κατ' ἀρχαίς, initio: τὸ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, exinde: τὸ ὅτι πλείον, ut plurimum, & similia, quæ nonnunquam etiam (velut composita) coniuncte scripta reperiuntur τὰ πρὶν, τὰ νῦν, &c. In diuisa scriptura ellipsis quædam videtur statui: ut τὸ πρὶν significet, si priora seu superiora spectes: τὰ νῦν, si spectes ea quæ nunc sunt: seu quod attinet ad præsentem statum. Vife & R. 312. 31, & seq.

Casum porro alium alia sibi sumunt aduerbia Deriuata suæ originis structuram plerumque imitantur. Plato, ἀξίως ἀνδρὶ ἀγαθῷ, ita ut viro bono dignum est. Aristot. Ethic. Eud. ἰσχυρῶς τῷ ἰσχυρῷ, tot modis quot ens. Demost.

- ἰμαίως τοῖς μέγιστα, *ut qui maximè*. Sic aduerbia è verbis & participijs deriuata. Hom. ἔξοχα πάντων, *supra omnes, prestantius quàm omnes*. Dionis. Hal. συμπερίεργως τῷ κοινῷ, *ita ut conducit reipub.* Sic item è præpositionib. orta. Homer. ἐν τῇ πόλει εἶσω, *cogere intra urbem, seu in urbem*. Apollon. ἐκ τοῦ πύργου βῆγον, *è turrib. egrediebantur*.
- 2, Quædam etiam proprios sibi casus adsciscunt, partim significationis natura, partim nominum imitatione, partim aliquo quopiam respectu.
- 10 Genitium regunt localia: vt, ἐν τῇ τῆς πόλεως, *prope urbem: πλησίον τ' ἀγοῆς, prope forum: πόρῳ ἡμῶν, procul à nobis: ἐνώπιον ἡμοῦ, coram me, in conspectu meo: παρά τοι τοῦ ποδῶν, ante pedes: ἀπὸ τοῦ θυροῦ, ante fores: ἔως τοῦ λάρυγγος, usque ad collē: μεταξὺ τ' ἀκρῶν καὶ τοῦ καπιτωλίου, inter arcem & Capitolium*:
- 15 πέρα τοῦ Ἰορδάνου, *ultra Iordanem: πέρα τοῦ μέγαν, ultra modum: εἰσω τοῦ χειμέρος, inter & allum: ἐν τῇ ἐμῇ, inter vos: ἐν τῇ κεφαλῇ, in fonte: ἐν τῇ σώματι, extra corpus: ἔξω τῆς πόλεως, extra urbem*. 2, Temporalia, vt ἰούδης τῇ δίπνῃ *statim à prandio: μέχρι τῇ ἑσπέρῃ, usque ad vesperam: εἰσω πεντήκοντα ἡμερῶν, intra dies triginta*. 3, Horum quædam genitium regunt respectu partitionis. vt πύρρῃ, *ubi terrarum? πανταχῇ τῆς γῆς, per omnes regionis partes: ἐν ταύτῃ τῇ τύχῃ, in hac fortunæ conditione*. Item, πότε τοῦ χειμῶνος, *quo temporis articulo? ἀπὸ τῆς ἡμέρας, matutino diei tempore: ὅτε τῆς ἡμέρας, vespertina diei parte*. Sic illa numeratiua, ἀπὸ τῆς ἐνιαυτοῦ, *semel in anno: πενταετίας τῆς ἡμέρας, quinquies in die: vel, semel quotannis, quinquies quotidie*. 4, Seriei & cohærentiæ aduerbia: vt ἑξῆς τοῦ νῦν, *deinceps post & num.* 5, Separationis aduerbia: vt ἄνευ κινδύνου, *sine periculo: χωρὶς ἄλλων, sine cæteris: item apud poetas, ἀπαινοῦσι πίνοντες, absque labore: δίχα δαΐμονος, sine dæmonis: ὑπὸ τοῦ Διὸς, sine Ioue*. 6, Sic exceptionis aduerbia: vt πλὴν τῶν γυναικῶν, *præter mulieres, exceptis mulieribus*. 7, Celandi aduerbia: vt ἄσθενος ἡδὲ φίλων, *clam amicis: κρύβουσα Διὶ τ' ἄλλοις τοῖς θεοῖς, clam Ioue alijsque dijs*. 8, Causæ: vt τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ, *boni causa: τῇ ἀληθείᾳ χάριν, veritatis gratia: τὸ κίβδης ἕνεκα, propter luctum*. 9, Similitudinis seu comparisonis: vt ποταμῶ

μοῦ δίκλω ἢ πυρὸς, *instar fluminis aut ignis*. Sic Philo. ἰσχυρὸς νόστος τοῦ ποταμοῦ διαφάγη, *more serpentis ulceris perederit*. 10, Comparatiua & superlatiua: vt μέλιον τῆς φύσεως, *magis quam natura postulat*: πλέον τῷ δύναντι, *magis quam oportet*: μέλιστα πάντων, *omnium maximè*: ὀλίγω πάντων, *omnium minimè*.

Datiuum regunt congregatiua: vt ἡμᾶς τοῖς συμμάχοις, *una cum suis*: αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ, *una cum prima luce*.

Accusatiuum regunt iuratiua aduerbia: vt, ὡς τὸ δίκαιον, *ita per Iouem*: κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα, *ita per Apollinem*. At τὸ ἐν μεγάλῳ, *μεγιστῷ*, & simili bus, pleonasmus habet speciem. aliquando tamen significationem adauget: vt ἐν ῥῶμῃ, *ἐν Ῥώμῃ*, adiectio finalis demonstrat efficacius: velut demonstratiuum ἰδού.

Duos etiam casus quædam adsciscunt, modo genitiuum, modo datiuum. Ioann. 19. ἐξῆς ἦν τῇ πόλει, *erat prope urbem*: at Aorist. ἐξῆς ἐστὶ τῇ κοιλίᾳ, *vicinum est ventri*. Rursum Ioann. 4, πλησίον τῷ χωρίῳ, *prope prædium*: at Aristot. τῆς πλησίον τοῖς ἀγρίοις πιδεμένας, *eorum quæ prope uasa ponuntur*. Rursum Galenus, ἐπεὶ αὐτῶν, *post eos*: at Aristot. Polit. ἐπεὶ τοῖς εἰρημέθοις λέγων, *consequenter post superdicta dicamus*. Rursum Epigramm. lib. 1. αἰμυλὰ νεκρῶν καὶ μισθῶν, *inter mortuos iacco*: at lib. 3. 2. ἡσυχασὲν Μουσῶν αἰμυλὰ καὶ Χαρίτων, *inter Musas & Gratiis exercuit*.

Quædam præpositionem sibi adsciscunt. Aristot. μέχρι τοῦ ἡλίου, *usque ad solem*. Aratus, μέχρι παρ' αὐτῆς, *usque ad ipsam caudam*. Cum verbis autem quàm variè construuntur, fusius exposui R. 315, & seq.

Coniunguntur etiam interdum aduerbia synonyma. Hesiod. Ergon. 1. νόσφιν ἀτρεθε κακῶν, καὶ ἀτρε χαλεποῖο πόνου, *sine malis & absque difficili labore*. Sic apud Aristoph. μέλας σφιδεα, *magnopere*: & apud Platonem παῖς σφιδεα, *obstinatus*. vt & apud Cic. de legib. Sane quidem Hercule, & est ista recte docenda via.

Ordine quoque variant, nam cetera fere omnia præcedunt suum casum, sed causæ ac similitudinis aduerbia plerumque sequuntur. interdum tamen illa postponuntur, hæc, præponuntur: R. 368. 1.

Absolute

Absolute quoque sine casu ponuntur quædam. Thucyd. ἱππὶς τριακόντια, anni prope trecenti. Dionys. Halic. ἱμῶν πεντακόντια ἱππῶν, annos ferme quingentos. Idem ἱππὶς ἱμῶν πεντακόντιων, annis ferme quingentis. Aristoph. οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ, non est alius præterquam ego.

Per ellipsin reticentur interdum causalia: R. 368.

31. Sic apud Thucyd. lib. 1. διότι πρὶν εἰλεῖσθαι, τὰς αἰτίας ἐρεῖ-
ψα ὁρῶσιν καὶ τὰς διαφορὰς, τὸ μὴ πρὶν ζητῆσαι ποτὶ ἑξ ὅτου το-
σούτοις πόλεμος τοῖς Ἕλλησι κατέστη. id est, ὥστε τὸ seu ἕως ἧς,
10 *causam ob rem, seu ea de causa, ut ne quis fortè querat.* Sic Te-
rent, Adelph. *Ne id assentandi magis, quam quod habeant*
gratum, facere existimes. Salust. *Regium imperium, quod*
initio conservandæ libertatis atque augendæ reipubl. fuerat.
nam in his quoque subauditur *gratia, causa.* itidemque
35 *Institution, Iustin. 1.3. laudamus quidem prætores sue hu-*
manitatis.

Interiectiones quæ dicuntur, & ipsæ nonnunquam
sibi casum aliquem assumunt. ὦ cum nominatiuo absolute
ponitur in exclamatione admiratiua. Eurip.
20 Hel. ὦ κλεινὸς ὁμῖν πόσις. Sæpius cum vocatiuo: ut Ari-
stoph. Acharn. ὦ Ζεῦ διόπτᾳ καὶ κατόπιᾳ πανταχῇ. Item cum
genitiuo: ut ὦ τῷ ἀδικήματι, *o insignem iniuriæ.* ubi qui-
dam malunt ὦ, accentu acuto. Eandem structuram
sequitur eiulantis aduerbium οἶμοι. *heu mihi.* Absolute
35 cum nominatiuo legitur apud Aristophan. οἶμοι κακο-
δαίμων, ὥς ἐπο' ἄλλα. Cum vocatiuo apud Sophocl. οἶμοι
πάτερ, πνὶ εἶπας: Cum genitiuo apud Luc. οἶμοι τῷ κτημά-
των, οἶμοι τῷ ἀγρῶν, 3, Cum accusat. legitur αἶ in Epi-
taphio Adonis. Cur autem hic vel ille casus particulis
30 istis tribuatur, Exposui R. gr. 369. 21, & seq.

Præpositionum syntaxis.

CAP. XVIII.

35 **P**Ræpositionum aliæ cum vno, aliæ cum duobus,
aliæ cum omnibus trib. obliquis construntur
significatione multiplici: quippe qui alias loci aut
temporis, alias causæ, modi, aut alius consimilis cir-
cumstantiæ

cumstantiæ notationem habeat. Vnius casus sunt octo : duorum, quatuor, trium, sex.

Genitium solum adsciscunt quatuor : duæ monosyllabæ, ἰξ & οῖο : duæ disyllabæ, αἰνι & αἰοῖ.

ΕΞ, & (sequente consona) ΕΚ, ex, in signif. multiplici, vt ἐν Συρίᾳ, e Syria: ΕΞ ἡ χρόνῳ, ex quo tempore: ἐν παρρησίᾳ πνία, ex ignavia paupertas. 2, ΑΒ: ἐν Δίῳ ἀρχώμεθα, à Ione incipiamus. Sic in temporalis significatione: ἐν τῷ τε, ab eo tempore: ἐν νηπίῳ, ab infantia : ΕΞ ἀπὸ τῶν ὀνύχων, à teneris unguiculis : & huius generis alia. Præ. 3, sic enim ex Pindaro affertur, ΕΞ ἄλλων ὁδῶν ταύταν ἵστῃσαν, præ alijs seu supra alias, hanc viam sciunt. 4, In modi signif. nudo ablatiuo exprimitur rectius. vt ἐν παντί, τῷ πᾶσι, omnibus modis, quacunque ratione. Sic Marci 12, ΕΞ ὅλης τῆ καρδίας, ἀγαπᾷ, toto corde amare. 5, Aduerbio etiā redditur interdictum. Herod. ὅ δὲ γινώσκει ἐν τῷ θῆ, quod diuinitus fieri seu accidere oportet. 6, Articulum à fronte assumens, nominis vicem gerit: vt οἱ ἐν τῇ σοφίᾳ, stoici: οἱ ἐν τῇ ἀντιπῶν, hortenses, Epicurei. 7, Assumit nonnunquam aduerbium. vt ἐν οἷῳ, seu coniuncte ἐν τῷ ἐκ tempore, seu ab eo tempore. 8, Cum verbis composita, varie pro loco redditur: vt ἐν μακρί, furore extimulatus, vel furore incensus.

Πρὸ, Proid est, Ante. Aristoph. Vesp. πρὸ τῆς θυγατρὸς, pro foribus, antefores. Aristot. Rhet. Alex, πρὸ τῆς πόλεως, ante urbem. Thucid. πρὸ τῆς Τροίης, ante Troiani belli tempora. Plutarch, Poplic. ἡμέρα τῇ πρὸ ἑνδεκάτης καλῆς, die undecimo ante kal. Maías: quod vsitatius per ellipsin dicitur, ἑνδεκάτη καλ. Maías. 2, Pro, in defensionis significatione. Plato, μάχεσθαι πρὸ τῶν ἀντιπῶν, pugnat pro ijs quæ pepererit, pugnat pro salute prolis, sic Χρῆστος πρὸ αὐτῶν τῶν ἐκ τῆς γαίας, quæ pro se non fecerit aliquis. 3, Præ, Herodot. πόλεμος πρὸ εἰρῆνης ἀρῆται, bellum paci preoptat. 4, Progressus & commodi significationem habet in istis, πρὸ ἔργου & πρὸ οὐδὲν. Arist. Metaphys. 6, ἵσταται πρὸ τῶν ἐργῶν, πρὸ τῶν παρῶν ἀντιπῶν, proderit enim ad presentem disquisitionem. Luc. ὅ πρὸ ὁδῶν σοι γινώσκω τὰς μαθήματα, quod tibi profuerit ad progressus in disciplinis. Sic apud Homer. πρὸ ἰδῶν ἐκτεταται, de negotio promouendo consultant 5, Articulum

iam à fronte assumens, subaudito à tergo participio,
 nominis vicem gerit: vt *οἱ ἀπὸ ἡμῶν ἰ. γαργήτες*, maiores
 nostri. 6, Sequentes vel, nonnunquam per crasim At-
 tice cum casu suo conflatur: vt *προὐλίξτε*, pro *προὐλίξε*,
 paulo ante. sic *προὐργε* pro *προὐργε*, Demosth. *μὴδ' ἔτι προ-*
ὐργε θεὸς αὐτῷ πλῆξεν, nihil prodesse de ijs aliquid dicere.
 Aristoph. *ἔτι προὐργε π' ἑλάν*, facere aliquid curū quæ pro-
 sunt, seu operæ prætium facere. Eadem crasis frequens
 est in compositis: vt *προὐπλος* præmissus. *προὐχων* præminēs.
 7, item in augmentis verborum: vt Clenardus & Ante-
 signanus supra fusius notarunt 193. 194. 195. In hoc ge-
 nere cum posterior compositionis pars à vocali aut
 diphthongo aspirata incipit, prima huius præpositio-
 nis litera π & ipsa in aspiratā vertitur: vt *προεῦδες*, pro
προϋδες, qui iam præterit, qui curriculum suum absoluit. Sic
προεῖ, prospectatores, à *προεῖν*. item *προεῖμι* ex *προεῖμι* &
 similia. In *προεῖς* quoque & *προεῖ* similis esse crasis vi-
 detur quibusdam. 7, Seruat autē in compositione signi-
 ficationes supradictas vt plurimum. in nonnullis tamē
 variatur præpositio Latina: vt *προάστειν*, suburbium.

Apo

Απὸ, Pro, id est Loco, Vice, Aristot. Oce. ὁ βοῦς ἀπὸ οἰ-
 αῖτος τοῖς πένυσιν ὄει, *bos parricib. est pro famulo*. id est, fa-
 muli vicem explet. Sic *ἀπὸ ἑνὸς ἑλόν*, *ἀπὸ* pro uno. Sic i-
 tem *ἀπὸ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά*, pro bonis reddere mala: vt
 Terent. quoque, *Pro hoc nuncio quid donec?* At Thu.
ἀπὸ ἀγαθῶν κακοὶ γινώσκονται, pro bonis facti sunt mali, id est,
 cum boni esse debuissent. 2, Pro id est, Propter Gre-
 gor. *ἐκ οὗδ' ἀνθ' οὗτο*, *nescio quam ob rem*. Luc. *ἀπὸ ὧν αὐτὸς ὤν*
οἱ διηπορημυστάων, *redde pro eo quod te transfretani*, solve
paulum. 3, Subauditur etiam interdum, vt apud Xen.
πῶς δὲ δίδασκε: Luc. *διδάσκει μισθῶ* R. 371, 15. 4, In com-
 positione quoque significat Pro: vt *ἀντιπῆξεν*, pro con-
 tradicere, *ἀντίστασθαι*, resistere, obistere. Significat etiam
 vicissitudinem: vt *ἀντιμισθίαν*, vicissim beneficio afficere,
 reddere beneficium. Item comparisonem: vt *ἀντιθεός*,
 qui cum diis comparari possit, deo æqualis.

Ἀπὸ, Ab, vt in proverb. *ἀπὸ τοῦ κεφαλῆς εἰς τοὺς πόδας*, à
 vertice

vertice ad calcem usque. Arist. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, à princi-
 pio usque ad finem. Hermog. καθάρειν δὲ τὸ αἰσχροτάτον
 purgare ab impijs sceleribus. 2, Ex, Callimach. τὴν θαλά-
 ταν δὲ τῆς γῆς ὕδαν: vt Lucr. quoque, è terra spectare ma-
 re. Isocr. δὲ διὰ σπονδίων ζῆν, è iudicijs & foro vitium qua-
 rere. 3, De Thuc. ἀποδομὴν δὲ Μήδων: vt Virgil. Æn 3,
 Aeneas hæc de Danaïs victoribus arma. Aristoph. ἰ λυτο,
 δὲ τὸ σφῆμῶν δειπνίστον, de mto conabitis. δὲ σωδῆ-
 ματος, vtraque præpos. reddunt Latini. Plinius, ex
 composito Suetonius ex compacto, Linus de compacto. 4, Per
 Chrylost. κατελύθη πόλεμος δὲ ποσειδῶν, per preces di-
 reumptum est: Sic δὲ κακίας ἀδικεῖν τινα, per malitiam asser-
 re alicui iniuriam. 5, Absque, Plutarch. ἢ ἄνδρὶ ὥσπερ
 que sine marito est, vidua. 6 A, id est post. Homer. δὲ
 δειπνῶ, è prandio. Xenoph. δὲ σάλπιγγος, post tubæ soni-
 tum. 7, Interdum nudo ablatiuo exprimitur. Plutar.
 δὲ σώματος λέγειν, ore & verbis referre quod iniunctum est.
 Aristoph. ἀπὸ σμικρῆς τι διατεταῖς, latius impensa efficere a-
 liquid. 8, Aduerbiū quoque pro genitiuo sibi ad-
 sciscit. vt ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Sic ἀπὸ πολλῶ, è lon-
 ginq. quod Latini quoque, de procul & de longe dicunt.
 At in isto Lucæ ἀπὸ μακρόθεν, & Homeri ἀπ' ἐξοχῆς,
 pleonasmus esse videtur præpositionis: quod termi-
 natio δὲ per se motum de loco significet. 9, contra
 subaudiur interdum, vt tum supra monui aliquoties,
 tum R. 371, 31, 10, Articulu quoque à fronte capit
 subaudito à tergo participio. vt οἱ ἀπ' Ἡρακλείδους, Heracli-
 de, Herculis nepotes: οἱ ἀπὸ τῆς σοῦς, σοῖς: in originis sci-
 licet & sectæ significatione: sicut etiam Ouid. Trist. 3.
 Nauita ab italia: & Virgil Georgic. 3, Pastor ab Amphry-
 so. 11, ἀπο barytonas remotionis significationem
 habet. Paus. Phoc, οὐκ ἂν ἀπο γεινοτὶς εἶν, non abhorru-
 erit à verisimili, Sic οὐκ ἀπο γένου, non inuencien-
 ter: οὐκ ἀπὸ καρῶν, non in tempestine: οὐκ ἀπὸ σφῆμα-
 τος, non abs re, non præter rem: οὐκ ἀπὸ γνῶμης, non præ-
 ter animi sententiam: οὐκ ἀπὸ σκοποῦ, non præter scopum:
 & similia. 12, Postponitur etiam in carmine Simo-
 nides ἐπὶ κακῶν ἀπ' ἐδῶ, sic nihil est absque incom-

modis: *vel etiam*, procul malis. 13, In compositione quoque supradictas significationes retinet: in multis tamen variat: immo in vna eademque voce interdum significationes habet plane diuersas: vt ἀπαγορεύω apud Arist. *qui conspici alicunde potest*: apud Soph. & Demosthen. *Halicarn a conspectu remotus*: sic ἀπαγορεύω, interdum est *abdicare*, interdum *interdicere ac vetare*, interdum *renunciare*: interdum *fateri se victum ac fractum esse*. & huius generis alia. 14, Crasin etiam in compositione patitur: vt ἀποκρύπτω pro ἀποκρύπτω, loca secreta, seu ab operis tractatione remota, vt sunt anguli sordibus deponendis dicati: & ἀρξεν pro ἀρξεν seu ἀρξεν.

Datiuum solum adsciscentes prae pos.

Datiuum solum adsciscunt duae: ἐν & ἐν.

15 *Er, In. vt ἐν ἐξουσίᾳ, in auctoritate. ἐν μάχῃ in pugna. At ἐν θεῷ, in Dei potestate erat.* 2, *Intra. vt ἐν οὐρανῷ ἐν καὶ πάλαι.* 3, *intra*: 4, *Cum*: R. 372, 8. 5, *Pro*: in aestimatione: vt ἐν μὴδὲν τι δίδωμι, pro nihilo habere. 6, *Interdum* in versione Latina non exprimitur: 7, *Atque adeo etiam plane nonnunquam redundat*. R. 372, 12. 8, *Aduerbio quandoque redditur*. vt ἐν δίκῃ, iure: ἐν ῥαυτῷ, opportune: ἐν παρόδῳ, obiter. Sic ἐν εἰρήνῃ διαπορεύεται, transit velut imago. 9, *Interdum redditur participio*, aut nomine: vt ἐν ὁρῇ εἶναι, inuisum esse: ἐν ἡδονῇ εἶναι, gratum esse: ἐν καλῇ εἶναι, honestum esse. 10, *Ponitur etiam pro eis*. Xen. ἄλλοι ἐν τῇ Ἑλλάδι veniret in Graeciam. 11, *Reperitur etiam cum genitiuo*, per ellipsin datiuī ὡς, vel similis R. 372, 17. vt apud Lat. *Adulterium comisit in Veneris*, s. æde. 12, *Articulum etiam à fronte capit subaudito à tergo participio*: vt ἐν τοῖς ἀεθροῖς, s. ὡς, qui in caelis est, celestis. 13, *In compositione varie exprimitur*, vt ἡγχεῖσθαι non tantum *manus inycio*, sed etiam *aggreddior*. 13, *Poetice pro ea usurpatur interdum in, interdum ei prout metrum tulerit.*

Σω, Attice ξῶ, Cum passim obuium 2. σω δὲ, Deo volente: σω χρεῖται: *Gratius fauentibus*. At Menan. σω αἰτῶνται σω δὲ τοῖς ἀποστόλοις, *loquens ut deorum statuae*. 3, *Aduerb. quoque redditur interdum*. vt σω ἡμῶν, *legitime*: ὅτι 28.

10, tandem. 4, Subauditur etiam in quibusdam *σω* vel *μα*: 372, 25. 5, In compositione vt plurimum Latina præpositione con redditur: nonnunquam tamen etiam variatur: vt *σω πλεον*, *consumo*, vel *ad finem per-
gro*. 6, Cum numeralibus composita, effertur per
tributiuum, vt *σω δυο τιμ*, *σω τρεις τεττι*, *σω τετρακτι-
κα* *senideni*. R. 372, 30.

Accusatiuum solum adsciscunt præp.

Accusatiuum solum adsciscunt duæ, *εις* & *αντι*.

εις

εις, Attice *Εἰς* In, significans motum ad aliquid. Po- 10
lyb. *ἀπὸ πύθωνος εἰς τὸ στρατόπεδον*, *salui reuersi sunt in castra*.
Item, *ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα*, *hymnus in Apollinem*, id est, in
laudem Apollinis. 2, In, Erga, Aduersus. R. 373, 7.
3, Ad, Appian. *εἰς τὸν Σύλλα νηπηφει*, *ad Syllam misit*. Et
Marci, 1, *εἰς τὸ ἐξολοῦθα*, *ad hoc exij*, id est, huius rei 15
gratia. Sic Phocl. *μὴ πρὶς φόρον ἀλλ' ἐς ἀμύων*, *non ad ca-
dem*, sed *ad defensionem*: id est non occidendi alterius
causa, sed tui defendendi gratia. 4, Ad, id est cir-
citer R. 373, 17. 5, Apud, Ibidem, 6, Ob. Aristot. *εἰς δι-
χαρούσαν, ἐπαμύνηται*, *laudatur ob iniustitiam*. 7, Pro, in fa- 20
cultatis signif. vt *ἀσκήσαντες εἶναι εἰς δυνάμει ἀνδραγαθίας*,
*incorruptum esse pro humanarum virium modulo, quantum
hominis facultati concessum est*. 8, Ponitur etiam pro in,
R. 373, 19. 9, Ablatiuo etiam redditur Eurip. *εἰς τὴν
καλλοῖ κακωφωταί εἶφει*, *pulchritudine*, *scilicet pulchritudinis* 25
intuitu hebetati sunt glady. 10, Aduerbio quoque red-
ditur: vt *εἰς ὅσον*, *opportune*: *εἰς τέλος*, *tandem*: Item *πλα-
νε*, *perfecte*: *εἰς κενόν*, *frustra*: quod Suetonius itidem in
vacuum, dixit & Propertius in *vanum*. 11, Aduerbiu
quoque adsciscit interdū: *εἰς αὖτε*, *in crastinum*: *εἰς ἀεί*, 30
in perpetuum: *εἰς ἅπαρ*, *semel*: *εἰς αὖτε*, *iterum*. 12, Cum
genitiuo construitur per ellipsin accusatiui *οἷον*, R.
373, 21: vt apud Ciceronem quoque. *Ad Pollucis, Ad
Opis*, s. *ad eum*, *fanum*. 13, Articulu à fronte habens,
subaudit a tergo participium: vt *τὸ εἰς ἐμὴν, ἡ καὶ δύναι*, *quod* 35
ad me attinet. 14, Affinis huic est præpositio *ἐξ*, in
multis. 15, In compositione vero exprimitur inter-
dum præpositione plane diuersa: vt *εἰς ἀκρόα*, *ex audio*.
At

At κτ' αἶψ', *donec fuerit*, Dionys. Hal.

Ἀνὰ, Per, sursum, versum, Herod. ἀνὰ ποταμὸν πλῆν *ad-*
uerso humine nauigare. 2, Per, quoquo versum Plu-

tarch. ἀνὰ τὴν πόλιν περιπαῖντο, *per urbem precedebant*. E.

5 pigr. l. 1, τίς τις εἰς τὴν ἀγῶνισσιν ἐν Ἑλλάδι. *quatuor sunt cer-*
tamina per Græciam seu in Græciâ. 3, In Homer &

Xen. ἀνὰ στόμα ἔχειν, *in ore habere*, id est, quotidiano ser-

mone iactare, Sic ἀνὰ μέσον, *in medio*. 4, Ablatiuo e-

tiam exprimitur, vt ἀνὰ πᾶσι ἔτος, *singulis annis*: ἀνὰ καὶ

10 πρὸς, vi, apud Dionys. Halicarn. 5, Aduerbio quoque
redditur: vt ἀνὰ χρόνον, *post progressu temporis*: ἀνὰ μὲν, vi-

cissim. 6, Articulum etiam a fronte adsciscit, subaudito

a tergo participio. vt τὰ ἀνὰ μέσον, s. ὅσα, *quæ sunt in me-*

διο, *intermedia*. 7, Coniungitur etiam interdum cum

suo casu: vt ἀναμείξας, ἀναμίξων: & elisa finali, ἀνδρῶν καὶ, *per*

15 *arundines*, Homer. 8, Poetice datiuo iungitur. Homer.

χρυσὸν ἀνὰ σκεπτῶν, *super aureo sceptro*. Sic quoque cum

suo casu componitur, elisa finali: vt ἀμφοτέρω, *super aris*,

Homer. 6, Absolute quoque vsurpatur pro numerali

20 distributiuo. Matth. 20 ἵλαβον ἀνὰ δηνάριον, *acceperunt sin-*
guli denarium. Lucæ. 10, ἀπὸς ἑκάστου αὐτῶν ἀνὰ δρᾶκμῶν, *misit e-*

os binos, Aristot. ἀνὰ πῖντι γὰρ ὅτινα, *qui nos enim peperit*,

id est singulis vocibus quinq;. Et apud Diosc. ἀνὰ δραχ-

μᾶσιβ *singulorum (seu de singulis) drachmas x i i*. 10, In

25 compositione duabus potissimum præpositionibus

exprimitur, Sub (i, sursum) & Re: vt ἀναβλέπω, *suspi-*

cio, ἀνιπαύω, *subiolo*: ἀναλαμβάνω, *resumo*, ἀνακτῶμαι *re-*

cupero. At ἀναίδητος, *sensus expers*, & similia, non ad hanc

præpositionem pertinent, sed ad priuatium α, quod

30 sequente vocali aut diphthongo hiatus vitandi gratia

sibi vt plurimum adsciscit.

Genituum & accusatiuum ascisc. præpos.

Genituum & accusatiuum adsciscunt quatuor: διὰ,

μετὰ, κατὰ, ὑπὲρ.

35 Διὰ, cum genitiuo, Per. Aristoph. διὰ μέγα αἰθέρος, *per*

medium ætherem. Plutarch. διὰ βίου, *per totam vitam*. Sic

διωκτοῦ κτλ. καὶ, *per se acquisuisse*, id est suâ operâ.

1, Ex, in signif. materiæ. Plutarch. ἐν ἀλφίτου πτωχεμί-

vos è farina confectus. 3, In. Dionys. Hal. διὰ χειρὸς ἔχειν, in manu habere. Idem διὰ τοῦ φρενὸς εἶναι, in suspitione esse. 4, Ablatiuo solo exprimitur interdum. Galen. διὰ τοῦ πορρωτέρων ὁρίσσειν, sorbitionis nutrire. Illocr. διὰ μὲν γινώσκοντες, uno fit consensu. Sic διὰ βραχίον, paucis: διὰ μακροτέρων, prolixius. 5, Verbo etiam exprimitur: vt διὰ σχωρῶν ἔχειν, vereri: & διὰ αἰσχυρῶν εἶναι pudori esse, aliaque similia apud Dionys. Halicarn. 6, Aduerbio etiam exprimitur. vt διὰ τάχους, & διὰ ταχύν, celeriter. Sic διὰ νυκτός κὶ ἡμέρας σινοπῆν, noctu & interdiu considera-
re. 7, Cum Accusatiuo significat Propter: vt διὰ τι, quam ob rem? διὰ τὸτο, & διὰ ταῦτα, propterea. Item Per. Arat. I. haen. διὰ νύκταν μέλαινα, per noctem opacam, seu vt Virgil vertit, noctis per umbram. Demosth. διὰ δαίμωντων, per deos seruatus sum, seu à diis. vt Pind. 8, Com-
ponitur interdum cum suo casu: vt διὰ ταχύν, celeriter, διὰ τί, cur? διὰ & διὰ ποῦ, quapropter? διὰ τί, propterea quod 9, Articulum à fronte gerens, subaudit à tergo participium: vt διὰ μέσης, f. ὄντα, intermedia, Item τὰ διὰ κρύους, è croco confecta, apud medicos: & apud mus. ἡ διὰ πασῶν ἀρμονία harmonia constans ex omnibus. 10, In com-
pos. variè redditur, Per, Trans, Dis, Se, alijsque simili-
bus particulis.

μετά.

Μετά, cum genitiuo, Cum, vt, μετά μαθησάμενον μά-
νεται, cum insipientibus insanire. Sic Aristot. μετά νό-
πης ἢ μάθης, discere coniunctum est cum dolore ac mole-
stia. Dionys. Halicarn. σὺν αἰσχυρῶν τε κὶ μετὰ μεγάλῃς
βλάβος ὑποχωρεῖν, cum de accore ac magno detrimento pe-
dem referre. 2, Interdum non exprimitur: R. 375. 30
12. Sic Aristot. μετὰ λόγῳ πάντα πράττειν, ratione omnia
facere: vel, cum ratione: vt Lucr. videant qua quidque
geratur cum ratione. 3, Cum Accusatiuo, Post. vt,
μετὰ ταῖς πράξεσιν, prudens post res gestas. Sic
μετὰ ἡλίαν, paulo post. 4, In, Thucyd. ἀ μετὰ χεῖρας, ἔ-
χει, quæ in manibus habet. Et μετ' ἡμέραν, interdum. A-
ristot. 5, In. Aduersus Hesiod. μετ' ἀθανάτους ἥλπιε, in
deos immortales deliquit. 6, Datiuo etiam iungitur
poeticè

poeticè. Theocr. id. 1, ὅτι ἔμετα πάντες χορεύουσιν, quod non cum eis saltus, vel inter eas : vt Homer. μετὰ πρώτους, inter primos : μετὰ πάντων, inter omnes, sicut Hesych. quoque exponit. 7, Articulum quoq; à fronte capit, subaudito à tergo participio : vt οἱ μεθ' ἡμῶν, qui nobiscum sunt, σοφίᾳ ἡμετέρῃ, τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ, quæ post physica tractantur, suprema philosophia. 8, Coniungitur interdum cum suo casu : vt μετὰ, postquam. 9, In compositione significat item, Cum, Post, Inter : item Trans, in significatione mutationis. 10, Absolute quoque ponitur pro Post : R. 375.25.

κατὰ, cum genitiuo, De : Plutarch. κατὰ τὰς πέτρας, de saxis deucere. Aristot. κατὰ τὴν λίαν, de qua dicitur. 2, In, eis. R. 376, 25. At κατὰ πέτρας, in petras semen spargere : vel supra petris. 3, Contra, Aduersus. Rom 8. eis ὁ Θεὸς ἐστὶν ἡμῶν, τὸ κατὰ ἡμῶν : Sic apud Isocr. & alios κατὰ σφισίν, in orationum inscriptionibus. 4, Per. Matth. 27. κατὰ τὸ θεῖον ἐξοικίζω σε, exigo abs te, vt per Deum mihi iures. Sic Lucianus. 5, A, id est post, vt κατὰ νύκτα, à tergo. 6, Cum Accusatiuo, Iuxta. Thuc. ὁ κατὰ τοὺς ἐκείνους, qui iuxta illos erat colloatus. 7, Secundum : vt κατὰ ποταμὸν, secundum flumen, secundo flumine, Sic Aristot. κατὰ τὸ πρόβατον τὸ πύλαρχον ζῆν, secundum pedagogi præscriptum vivere, vel, ad pedagogi præscriptum. 8, Pro, in modi signif. vt κατ' ἀξίαν, pro dignitate. κατὰ δυνάμιν, pro viribus. Theogn. πῶς δὲ πάλιν δίδωμι κατὰ χεῖρας, sumptus facere pro opum modulo. More, Sicut Luc. κατὰ τὸς μάντις τὸ ποιεῖν, facis hoc vatum more. Sic in officij & docori signif. Antiphanes, μῖζεν ἢ κατ' ἀνδραπον φερεῖ, plus quam homo debeat. Herod. κατὰ πῶς ἄλλοι, ὡς ἂν ἔργον ἢ κατὰ γυναικὰς ὡς φερεῖ : sicut salust. saltare elegantius quam necesse est probare. 10, In, eis : vt κατὰ ἀγορὰν, in foro, κατὰ μάχην, in prelio. At κατὰ θάλασσαν & κατὰ νύκτα, à tergo. 11, Per. Theocr. βόσκονται κατὰ ὄρεας, pascentur per montes : vt Virg. longum per valles nascitur agmen. Item κατὰ αὐτὸν per se. 12, Ablatiuo etiam solo effectur. vt in modi expressione : κατὰ καὶ τοὺς ἰδεῖν, vi capere : κατὰ ταῦτα, eodem modo. Sic in notatione temporis

καθ' ἑαυτὴν καὶ τὴν αὐτὴν χρόνον, *uno eodemque tempore*. κατ' ἐνιαυ-
 τὸν & κατὰ μῆνα, *s. ἕκαστον*, *singulis annis*, *singulis mensi-*
buis: κατ' ἡμέραν, *s. ἑκάστην* quotidie: κατ' ἡμᾶς, *nostro tem-*
pore. Sic *πλεσιπώτατος* ἔστι κατ' αὐτὸν, *omnium suo tempore*
ditissimus. Item κατὰ δευτέρῳ πλῶν, *secundario loco*, per
 metaphoram. 13, In distributionibus aduerbio red-
 ditur: vt κατὰ πόλεις, *oppidatim*: κατὰ κόμεις, *vicatim*: κα-
 τὰ φυλάς, *tributim*: κατ' ἀνδράς, *virilitim*. id est, per oppida,
 per vicos seu pagos. at κατὰ καρπὸν ἕκαστος. Dionys.
 Halicarn. *pro suo quisque capite*. Huc pertinent illa κατὰ
 μέγας, *particulatim*: κατὰ πόδας, *pedatim*: κατὰ μίτον *fla-*
tim. 14, Omittitur quoque haud rarò: vt Aristot.
 Rhet. οἷός ἐστι πέντε τοὶ ἀριθμοί, *sunt autem numero quinque*.
 Aristoph. μέγιστον καὶ τὸν τρόπον, *insanit nouo more*. Sic in
 alijs multis, R. 377, 22. Expressa præpositione Aristot. 45
 dicit De gener. anim. 215, 15. ἡ γένεσις κατ' ἰδίαν τρόπον, *non*
fit ullo modo. Dionys. Halicarn. 184. 38. γυναικαὶ ὁπφοῦν καὶ
 ἄλλοις, *mulierem illustrem genere*: & 120. 24. κατ' ὄνομα Νο-
 μῶν, *nomine Numam*. 15, Articulum etiam à fronte re-
 cipit, subaudito post se participio: vt οἱ καθ' ἑμῶν, *qui con-*
tra nos sunt: τὰ καθ' ἡμᾶς, *quæ pro nostra conditione sunt*.
 Item τὰ καθόλου, *universalia*: τὰ κατὰ μέρος, *particularia*, τὰ
 καθέκαστον, *singularia*. Vbi etiam nota præpos. cum suo
 casu nonnunquam coniungi: sicut in illis, καθ' ὅ, καθ' ὅπου:
 καθ' ὅθεν, καθ' ὅθεν, καθ' ὅθεν: item cum adverb. καθ' ὅθεν, καθ' ὅθεν.
 16, In compositione redditur, tum supradictis præpo-
 sitionibus, tum alijs: vt κατακέπτεω, *concido*: & καταγρη-
 σσομαι, *accuso*, cum propriè sonet dico contra seu aduersus. Sæpe
 significat De, id est, Deorsum, vt ἀνὰ Sursum.

κατὰ.

ὑπὲρ, cum genitiuo, Super, Supra. Homer. ἵκη ὑπὲρ κα-
 ραλῆς, vt Virg. *supra caput insiluit imber*. Sic R. 374. 17.
 2, Super, id est De, sicut idem Virg. *multa super Priamo*
rogitans, *super Hectore multa*. Dionys. Halicarn. ὑπὲρ
 ἐν οὐρανῷ τὴν διαλέξομαι, *de qua suo loco dicam*. Sic ὑπὲρ
 σπουδῆς καὶ ἀλγῆς καὶ μέγιστον, *de pietate & loquitor & disci-*
to. 3, Supra, Præ. R. 374. 21. 4, Pro, Loco, Dionys. Ha-
 licarn. ὑπὲρ ὅθεν ὁποδαιόντων στρατιωτῶν ἱστῶν καὶ ἐχέοντων, *in*
defunctorum locum alios conscribere milites. 5, Pro, id
 est

est Pro salute. 2. Corinth. 5. εἰ ὑπὲρ πάντων ἀπέναντι, *u-*
nus pro omnibus mortuus est. Demosth. ὑπὲρ πόλεως ἀνα-
 γένει, *pro salute reipub. aliquid agere.* Sic in defensio-
 nis & adiuventi signif. Lucæ 9, ὅς οὐκ ἔστι κατ' ἡμῶν, ὁ
 5 πῆρ ἡμῶν ἔστι, *qui non est contra nos, pro nobis est.* Et Dio-
 nys. Halicarn. ὑπὲρ ὑμῶν ἔστι, *pro vobis facit, in rem ve-*
stram est. 6, Pro, id est Nomine, Gratia, Plutarch. Sic.
 ὑπὲρ τῷ λαθεῖν ἐκχαρτερῶν *latendi gratia tolerans.* Idem Fa-
 bio, παρέδωκε τὴν δωρεάν ὑπὲρ τῷ μὴ μέχεσθαι, *tradidit co-*
 10 *pitis ea conditione ut ne manus conficeret.* 7, Affertur e-
 tiam ex Demosth. δίκην ὑπὲρ αὐτοῦ λαβεῖν, *pœnas de il-*
lo seu ab illo sumere. 8, Cum Accusatiuo, Supra. Pto-
 leim. ἢ Ρόδῳ τὸ ὄρος, ὑπὲρ Νέστον τὸν ποταμὸν κτίται, *Rhodo-*
pe mons, supra Nestum fluvium sita est. 9, Supra, id est,
 15 *Ultra, in excessus significatione.* Plut. ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα
 ἔτη γέννης, *seu Lx. annos natus.* Sic ὑπὲρ τὸ μέτρον, *supra*
modum : ὑπὲρ δυνάμιν, *supra vires* : ὑπὲρ λόγον, *supra quam*
verbis possit exprimi, ὑπὲρ ἀνθρώπου, *supra hominis caput*
aut supra hominis vires. 10, Cum articulo etiam con-
 20 *struitur per ellipsin participij.* Theophr. τὰ ὑπὲρ γῆς, *quæ*
supra terram exstant plantæ. Sic τὰ ὑπὲρ ἡμῶν, *quæ supra nos*
sunt, id est, quæ caput & vires nostras superant. 11,
 Coniungitur etiam cum cognatæ significationis ad-
 uerbis : vt ὑπὲρ ἄνω, *supra* : ὑπὲρ ἄγαν & ὑπὲρ λίαν, *supra modum*
 25 *exregie.* 2, Corinth. 11, τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστολῶν, *eximij seu*
prestantibus apostolis. 12, Absolute quoque ponitur. 2.
 Corinth. 11, δῆλοναι χειρὶ υἱοῦ, ὑπὲρ ἐγώ, *id est ὑπὲρ τοῦτο,*
supra id, amplius quam Christi minister. 13, In composi-
 30 *tione alias significat Pro, alias Supermodum* : vt ὑπὲρ
 ἀνίστην, *protelare*, ὑπὲρ ἐπιμύζων, *in Atticis affectandis*
modum excedere.

Præpositiones tres casus asciscentes.

Tres casus, genitiuum scilicet, datiuum, & accusa-
 tiuum, asciscunt præpositiones sex, ἀπὸς, παρ', ὑπὸ, ἐκ',
 5 ἀφ', ἐξ'.

Πρὸς cum genitiuo, Ab. Dionys. Halic. ἀπὸς ἐνὸς ἀρχαῶς,
ab uno regi. Idem, παρ' ἐκείνων λαβόν, *ab illis accipere.* Et He-
 rod. ἀπὸς ἡμῶν γινώσκω, *à nobis scire, seu à nostris partib. scire.*

F f iij.

2, Ex,

2, Ex, De. *vt ἵπποι πρὸς ἔχθρην, cecidit ē cælo. Æsch. ἰλιϋσσιν* πρὸς πατρός ἢ μητρός, *ex quò que parente liberum. Luc. πρὸς τῷ ἴδι* ἐξέσω, *ex huius parte, seu, huius nomine, Dionys. Hal. πρὸς τῷ βουλῆς ἐστὶ, ex re senatus est. At & πρὸς φιλοσοφίᾳ, non est ex officio philosophi: vt Aristoph. τὸ σκαπὲν διατῶν* ἐστὶ, ἢ οὐ πρὸς ὕμῳ, *id sinistrorum est spectatorum, non vestri officij. 3, Coram: R. 384. 6. itidem Synes. πρὸς θεῷ* ἢ πρὸς ἀνθρώπων ἀντίπῳ, *innocens coram deo & hominibus. 4, Contra Dionys. Hal. 457. 46. πρὸς ἐχθρὸν ὁμιλεῖν τῷ ἴδι* οὐκ, *contra inimicum ferens suffragium, vel, ex inimicis partibus. 5, Per Aristoph. πρὸς Διὸς ἐξέειπεν, quæso per Iouem, dic. 6, Cum pietate. R. 384. 12. 7, Cum Dativio, Ad, i. Prope. Ptole. Πρὸς τὴν ὄρεα τὸ ὄρεον, Prusa ad Olympum montem sita. 8, In, eis, R. 348. 22. Sic Æschin. πρὸς ἐνὶ πρὸ τὴν γῆν ἐχέει, mentem alijs intentam habent. 9, Ad, i. Præter ultra. vt πρὸς τὰ τοιαῦτα, ad hec, præterea. 10, Apud Cum. Plut, Themist. πρὸς αὐτοὺς τὰ πολλὰ ὁρῶν, sicum, apud se, vel, intra se. 11, Aduersus. Soph. Aiace, πρὸς Ἀτρεΐδῃσιν ἡχμαστὺς χεῖρα, aduersus Atridas armasti manum? 12, Cui Accusatiuo, Ad. Aristoph. πρὸς τὸν θεὸν ἀντιμαρτυροῦμαι, ad Deum accessimus. Demosth. ἰδὲν τούτων πρὸς ἐμὲ, horum nihil ad me, s. attinet, Theophrast. de aristolochia, χυδαίον πρὸς πολλὰ ἢ ἀείσῃ πρὸς κεφαλὴν, utilis admulta, & optima ad capitis affectus. At πρὸς ἄλλον ζῆν, ad alius arbitrium uiuere, & πρὸς ἑτέρου ἀρχεῖν, pro alterius arbitrio imperium administrare. Aristot. 13, Ad, Apud. vt, πρὸς οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ ἕλκεα, ad non erca tumultum fles. 14, Ad, in respectu & comparatione. vt, ἅπαντα πρὸς τὸ χρυσίον, nuge sunt omnia, si ad aurum comparerentur, vt Terent. ne comparandus hic quidem ad illud est. id est, cum illo. 15, Aduersus: vt, πρὸς κείνους μὴ λίσσεται, ne aduersus stimulum calces. sic, ἀνὸς πρὸς ὁπλίταις, ἢ πεζοῖς πρὸς ἵπποις. inermes aduersus armatos, & equites contra pedites. 16, Erga. Nilus, τοιοῦτος ἴδι πρὸς τοὺς σκῆπτους, εἰς τὴν οὐρανὸν δὴν ἰδὲν, talis erga famulos tuas sis, qualem tibi Deum esse optas. 17, Cum. Dionys. Halicarn. πρὸς αὐτοὺς ποιεῖν πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ πείρας, fœdus cum eis facit. Lysias, πρὸς οἰκίᾳ διαδέρπει, cum domesticis disceptare seu litigare. Aristoph.*

- stroph. πρὸς με παίζω, *meum ludere*. 18, Apud. Marc. 14. ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς, *eram apud vos*. Sic Chrysostomus malum spiritum διαβολὸν appellatum scribit, ἐπ' ἐδὴ καὶ θεὸν πρὸς αἰθρῶν πρὸς διαβόλοις, καὶ ἡμεῖς πρὸς θεόν, καὶ πάλιν ἡμεῖς πρὸς ἀνθρώπους, *quia & Deum apud homines traducit, & nos apud Deum, & rursum nos ipsos inuicem alteros apud alteros*. 19, In, eis. Basil. πρὸς τὸ χειροῖν ὁμῆσαι, *in manus ruit*. 20, Secundum. Aristot. πρὸς τὸ πνεῦμα πέταται, *volant secundum ventorum flatum*. id est, in volando sequuntur venti flatum. 21, Secundum, id est Pro, Prout. Eurip. Hippo. πρὸς τὰς τύχας καὶ φέρας καὶ ἡμέρας, *secundum fortunam etiam animos gerimus*: id est, (vt Terent.) *ut sese dat fortuna*. Sic πρὸς τὸ ἀξίωμα, *pro dignitate*: πρὸς τὸ δοκεῖν, *prout libuerit*: & πρὸς δούλους, *pro viribus*. 22, Circa R. 385. 16. 23. 24, Propter: vt πρὸς τὰ χεῖρα ἐπ' ἐλπίδι, *ob debita in neruum abduci*, apud. Dionys. Halic. quinque in locis: *pro diā χεῖρας*, vt idem loquitur. 24, Ablatiuo etiam solo exprimitur: vt Diosc. πωλεῖν πρὸς διπλοῦν ἀργύρεον, *venditur seu rependitur duplo argento*. Aristot. τὴν βίαν πρὸς κέρδη καὶ τὰ κέρδη, *vitam lucro permutant*: id est, *vitam pro lucro periculis exponunt*. Sic etiam πρὸς βίαν, *vi*: πρὸς ὀργῇ, *irato animo*. 25, Aduerbio quoque exprimitur: vt πρὸς ἀτάκην, *coacte*: πρὸς ὀχλιδία, *grauate*: πρὸς φίλους, *amice*: πρὸς ἀνεξέλεστον, *exacte*: πρὸς ἀλάστον, *verè*: πρὸς ὑπερβολήν, *nimis*: πρὸς ὀλίγον, *paululum*. 26, Articulum à fronte gerens, subaudit à tergo participium, vt οἱ πρὸς γυναικῶν, *qui ex parte uxorum n bis sunt affines*: οἱ πρὸς τῆς κοιλίης, *qui sunt à poculis, seu ad cyathos*: vt Horat. *puer qui ad cyathum statuitur*: de quo loquendi genere supra cap. 30 15. numero 3. Item τὰ πρὸς ποσὶ, *que ante pedes sunt*: τὸ πρὸς ὀστέον κρέας, *caro officina qua*: τὰ πρὸς ἐὸν θεὸς ὄπια, *officia dys debita*. 27, In compositione significat Ad, Insuper, & similia.

παρ', cum genitiuo, Ab Ioann. 16. ἔρχονται παρὰ τοῦ πατρὸς, *exi à patre*. Demosth. ὑγείαν καὶ πνεῦμα διὰ αὐτοῦ, *sanitatem à Deo petunt*. Aristot. De cælo lib. 4. τὰ παρὰ τῶν ἀλλων εἰρησθῆνα, *que à cæteris dicta sunt*. Afferitur etiam ex Luciano παρ' ἐμῆς ἐντίσσει, *à me soluere*, ea signific. qua Cic.

παρ'.

Cic. dicit, *laborat ut tibi quod debet, ab Egnatio soluat.*
 2. Ex. Xenoph. λέγει ταῦτα παρ' ἐμοῦ, *hec illi ex me dicere,*
id est meis verbis. 3. De. Isæus, παρ' ἐμαυτοῦ ἀναλαῶσαι,
sumptibus de meo factis. 4. Præ. Supra. sic enim inter-
 pretantur istud Eurip. Phoeniss. ἔχ' ἐν ὄγκῳ Ἀργεὺς Ἑλλή-
 των πῶτα, *habet Argos aliquid iminentie præ ceteris Gra-*
cis, 5. Cum Dativio, Apud. Chrysostom. ἔστι καὶ παρὰ
 μικρῇ καὶ θυγατρὶ ἀνδρὶ πρὸς ἑαυτὴν πρὸς δὲ τῶν, ὁ παρὰ τοῦ
 σοφοῦ καὶ μεγάλῳ πολλὰ καὶ οὐχ ἴσηται, *sic ut etiam apud tenu-*
em ac vilem hominem aliquid eorum quæ requiruntur, in-
veniamus, quod apud sapientes & magnos sæpe non
inventum est. Sophocles, ἐν δειπνοῖς παροῖνο, *in conviv-*
is inter pocula. Rursum παρ' ἐμοί, *apud me, id est, me ar-*
bitro, mea sententia. Herodot. ὦ τοι παρ' ἐμοί τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ δίκαιος ἐστὶ φησὶ δαίμων, *hic me iudice dignus est qui nomen*
istud ferat, seu, hic mea sententia nomine isto meri-
to appellatur. 6. In, in. Sic enim assertur ex Plutar-
 chi Othone, παρὰ τοῖς ἑσπερίοις πολέμοις θνήσκει, *in civi-*
libus bellis mori. 7. Cum Accusativio, Ad. Plato, ἄγε
 παρ' ἡμῶν φοίτη, *huc ad nos ventita.* 8. Ad, id est, Prope.
 Iuxta. Theocr. id, 9, παρ' ὁδῶν ῥίον αἰθροῦσι τεῖν, *ad aquam*
fluentem sub dio cubare: quod Tibull. dicit ad rivos præ-
tereuntes aquæ. 9. Per, Aristot. παρὰ συμβολῆκαί, & κα-
 τὰ συμβολῆκαί, *per accidens.* Demosth. παρὰ πάντα τὴν κα-
 ρίαν, *per omne id tempus.* 10. Inter, In. R. 383, 15. Sic Dio-
 nyf. Hal. παρὰ τῶν κινδύνων, *inter pericula, seu in pericu-*
lis: & ἡ παρὰ τὰ θανάτου ἐντολμία audentia in periculis. 11,
 Ad, Præ, in comparisonibus. R. 383, 15. Sic Dio-
 nyf. Hal. 132, 3. ἵνα διάβολος ᾖ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, *ut præ ce-*
teris insignis esset. 12. Præter, Ultra, Supra: R. 383, 13.
 13. Præter, Contra: ibid. 8. Sic Dionysf. Hal. παρὰ
 τὴν ἐπίληψιν, *præter opinionem: παρὰ πάντα τὰ δίκαια, con-*
tra omnia iura. Idem Dionysf. Hal. παρὰ τόπον dicit Præ-
 ter locum, id est, *Loco non suo, Alieno Loco.* 14. Pro Pro-
 ut: R. 383, 20. 25, Propter, Ob: ibidem 22. Sic Dionysf.
 Hal. παρ' οὐδ' ἑτέρας, *nullam aliam ob causam: & παρ' οὐδ' ἑ-*
αυτοῦ αἰμαρτημαῖ δον, ob nullum suum delictum. At cum dicitur
 παρὰ τὸ εὖ ζῆν καλῶς, *reddere potes & Ob honestè vitam,*

- vitam*, & *Ex honeste acta vita*. 16, Ablatiuo etiam nudo effertur: vt Dyonys. Hal. ὅτι παρὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, ὃ χρεὲς ἰλίουθι *sua virtute captum esse vllum*. Sic παρὰ μῆνα τρίτον, *tertio quoque mense*: παρ' ἡμέρας ἡμέραν, *singulis diebus*, at πλὴν πᾶσι πλὴν Aristoph. *alternis verberibus*. 17, Aduerbio etiam redditur. vt Dionys. Hal. παρὰ πολὺ προεῖν, *longe antecellere*: παρὰ πολὺ κρατεῖν, *longe superare*. Sic reddi interdum potest aduerbijs, *Vt, Quam*, Dionys. Halicarnass. παρ' ὅτινα αὐτὸ ἀλλοτρίως δέσας, *idoneus et quibus alius*. Hebraei. 11, de Abele, πλείονα θυσιῶν παρὰ Καὶν προσέφερε, *maius sacrificium quam Cain*, sed possis etiam reddere, *si ad Caini sacrificium compareretur*. Sic Theophrastus, ἄλλος παρὰ τούτους, *alius atque hi, seu alius ab his*. 18, Aduerbiū etiam cognatæ significationis adiscit. Dionys. Halicarn. 451.30, παρ' ἡδὸν ἰλδόντες δεινὰ παθεῖν, *parum absuit quin att. pat. iniuriam*. 19, Articulum à fronte capit subaudito à tergo participio. Ram. 382, 20. Sic Isocrates αἱ παρ' ἐκείνων δεισιμαί, *illorum preces*, & Xenoph. ἡ παρὰ τούτων ὕψια, *horum beneuolentia*. Item τὰ παρὰ νόμους, *quæ sunt præter leges*: quæ & compositè παρὰ νόμους dicuntur. 20, Coniungitur etiam interdum cum suo casu: vt παρὶ, *propter*, sic τὸ παρὰ πάν, *omnino*, item cum aduerb. & præpos. παρὰ & παρὰ, *præter, extra*. 21, In compositione quoque mire variat, non enim tantum accessum significat, sed etiam excessum & transgressionem: interdum præteritionem: & in hac ipsa signif. specialiter interdum valet *Transuersim, Obiter, Perperam*, & similia. 22, Apud poetas metri causa interdum ad finale α assumit: vt παρὰ ποσὶ καὶ ποσὶ de-
cidit ad pedes, & in compositione παραβασία, *transgressio*: interdum hoc ipsum α finale plane amittit: παρὰ δὲ, *à longe*, & in compos. ἀλλὰ παρὰ κλίνῃσι δίνεις, *ius aliò deterqueat*. 23, Ab iisdem etiam postponitur interdum suo casui: vt οἶδεν παρὰ, *abs te*.

Ἐπὶ cum genitiuo, Sub: ἐπὶ τῷ χιτῶνος ἔχῃ, *sub tunica habere*: vt virg. *sub et este latebat*. Item ἐπὶ βασιλέως ἰόντο, *sub rege fuit*. id est. *sub regis imperio*. 2, Ab. Plurarch

tarch. ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατακαίεται, *ab igne consumitur*. Platon. μήπως ὑπὸ Μελίτου τοσάυτας δίνης φύρην, *ne à Melito tot criminum reus agar*. 3, Ex, in signific. causæ & modi. R. 382. 1. Sic ὑπὸ συνθήκῃ, *ex compositio*, seu de *composito*. 4, Per Dionys. Halicarn. ὑπὸ σκίας, *per tenebras*. Idem ἀποσπᾶν ἐν ὧν ἐνός, *compellare per unum*. Platon Epist. 7. ὑπὸ ψήφισμάτων δικάζων, *per decreta distribuens*, id est, factis eam in rem decretis. Idem, ὑπὸ τῆς τῆς ἀρχῆς ἐν ὧν οἱ αἰῶνες ἐξῆλθον, *per hanc occupationem, vel, propter hanc occupationem*. 5, Præ: ὑπὸ συνθέσεως, *præ festinatione*. Dionys. Halicarn. 32. 19. Sic ἐν χαρῇ, *præ gaudio*: ὡς ἐν δυνάμει, *præ voluptate*. 6, Pro, Cum citatur ex poetis. 7, Cum Dativus, Sub. R. 382. 5. Sic Iliad. 2, ὑπὸ ἡλίου τε καὶ ἑρμῆος ἐστὶν ἐν ταῖς ἀστέροις, *sub sole & caelo stellato habitant*. Dionys. Halicarnass. ὑπὸ τοῦ αἰκιστοῦ ἡγεμόνους ἐκπαύσας ἰνδίου, *sub suo quemque duce*. Sic item Herod. ὑπὸ Πέρσῃ ἐστι, *sub persis est*: & Xenoph. ὑπὸ τοῦ βασιλέως μένει, *sub domino manere*: id est, sub imperio. Sic etiam ὡς ἐν ταῖς ποταμῶν, *sub imperio in suum redigere, sibi subire*: & ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γίνεσθαι, *in hostium potestatem venire*. 8, Sub, id est. Cum Plut. Poplic. ὑπὸ παντοῦ οὐμοῦ πόδας καὶ πελίκας κατὰ οἰκίαν, *cum universis facibus ac securibus descendens*. 9, Ex, Præ. Dionys. Halicarn. ἰταλὺν ὑπὸ τραύματι ἐξαιώ, *languebat ex vulnere immani*. 10, Cum Acculativus, sub. Plutarch. ὑπὸ γῆς καὶ ὑπὸ γῆ, *super terra & sub terra*. Aristot. Hist. amin. ὡς ἐν ἡγεμόνισι, *sub duce sunt, duci sunt subiecta*. Xenoph. ὡς ἐν ταῖς ποταμῶν, *sibi subiaciunt*. Item in signif. temp. ὑπὸ τῆς ἡμέρας, *sub auroram*: ὑπὸ τοῦ ἡλίου, *sub noctem*: ὑπὸ τοῦ κανί, *sub caniculam, sub ortum caniculæ*. & Thuc. ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, *tempore terremotus*. 11, Ad, ἐν. Hom. 11. 2, ὑπὸ Ἰλίου ἦλθε, *ad Ilium venit*. 12, Adverbio etiam exprimitur: vt ἐξώγειν ὑπὸ πόδα, *retrocedebant, seu pedem referebant*. apud Dionys. Halic. 13, Articulus à fronte gerens, subaudit à tergo participium. Theophr. τὰ ὑπὸ γῆ, *quæ sub terra sunt*. Isocr. τὰ ὑπὸ αὐτῶν, *subditos ipsorum*. Herodian. οἱ ὑπὸ τοῦ ἀνατολῆν, *qui sub orientali cæli plaga sunt, orientales populi*. Dion. Hal. τὰ ὑπὸ χεῖρας, *subditos atq; obnoxios*.

πον, clypiatos transire fluuium, & post hos sequi ordines δα-
 cidonum. 14, Sub, in imperij & temporis significa-
 tione: vt ἐπὶ Κρόνῳ, sub Saturno: ἐπὶ Κυρῷ, sub Cyro. &
 Demosth. ἐν ἡμῶν, meo tempore, mea etate. 15, De: vt
 ἐπὶ τῶν ἀλᾶζοντων λόγων, de iactatoribus dicitur, vel in iacta-
 tores. 16, Ab, De, Herodot. ἐπὶ ἧς, in portum ἄβυκ, a suo
 nomen imposuit. cuius generis multa exempla notata
 apud Dionys. Halic. 17, Interdum non exprimitur
 Dionys. Halic. ἐπὶ θεωρίστας ἔχοντες τῆς αὐτῆς, eiusdem
 sit propositi. vel, idem sibi proponat institutum, Sic ἐν ἡ-
 μαυτῷ, mea sponte, apud eundem. 18, Aduerbio etiam
 redditur: vt ἐφ' ἑνὸς ἀγῶνι singulatim ducere, Xenoph.
 Sic ἐνιμέγους, particulatim: ἐν ὁδοῖς, directe. itidem-
 que ἐπὶ κεφαλῶν, pro κεφαλῶν ὡς, Dionys. Halicarn.
 19, Cum datiuo super, In: R. 381, 8. sic Dionys. Ha-
 lic. 612, 7, ἐπὶ τοῖς τείχεσι, super muris. Idem ἐπὶ τοῖς ὤ-
 μοις κομίζεται, super humeris baiulatur. 20, Super, in prae-
 fectura significatione. Homer. Odyss. οὗτος ἐν ἡ-
 σίλει ποτὶ ἐπὶ κτεάτεσσιν ἡμῶν, abiens inspectatorem praefi-
 rebus mei. 21, In, in Dionys. Halic. 599, 46, κινήσεις ἔ-
 ροντο ἐπὶ τῇ πόλει, motus in urbe excitati fuerant. Aristoph.
 Plutō, ἄν' ἐπὶ τοῖσι κοιρανέοισι καὶ θυμῶν, eorum qui in con-
 strinis desident, Demosth. ἐπὶ τοῦ τοις μέγ' ἐν, in his acqui-
 escere. Sic Dionys. Halicarn. ἐν ἀρχῇ, in principio ἡ-
 πὶ τέλος, in fine: quod idem cum genitiuo dicit ἐν τῷ
 λυτῷ. 22, In, id est in potestate, Penes. Dionys. Ha-
 licarn. ἐφ' ἡμῶν ἡγομένῳ, cum in nobis positum esset. Idem,
 ἐπὶ τοῖς δήμοις, ἢ, penes plebem erat. 23, Sub, in pote-
 statis & imperij signif. Isocrat. τοὺς δυναστείας ἔχον-
 τας, καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ὄντας, eos qui principatus habent, &
 eos qui sub ipsorum sunt imperio. Dionys. Halicarnass.
 ἐφ' ὑμῶν ἡγούμενον δικασταῖς, vestrum subire iudicium. Idem,
 ἐπὶ τῷ δήμῳ ποιεῖν, plebis potestati permittere. Item Sub,
 in temp. signific. Aristot. ἂν χειμῶν ἔχοντα ἐπὶ κωί-
 σι sub canicula oborta fuerit tempestas hiemalis. 24, Ad, 31
 Prope. R. 381, 11, Sic Thucyd. ἔν' ἐπὶ ποταμῷ, ad flu-
 uium situs erat. Plutarch. Romulo, ἐπὶ τῷ ποταμῷ
 huc delatus. & Xenoph. οὐκ ἔστι καλῶν ἰσθμῶν ἡ δὲ δέξια, non est
 pulchrior

pulchrior via ad gloriam. 25, Aduersus, Contra, Dionys. Halicarnass. 583, 7, ὡς καὶ πικρὰν ἐπὶ τοῖς πέντε μισ-
χανομένην, quasi semper aliquid mali aduersus pauperes ma-
chinarentur. 26, Præter, ultra, supra. Xenoph. ἐπὶ τῷ
αἴτιῳ ἰδὲν ἄλλο ἔχον, præter uictum nihil habere aliud. Plu-
tarch. τρεῖς αἰῶνες ἐπὶ χελίοις καὶ μυρίοις, trecenti supra XI.
milia. Huc pertinent ista, μάχαι ἐπὶ μάχαις, prælia super
præliis: ὁ πόλεμος ἐπὶ πόλεμι, malum supra malo, apud
 Dionys. Halicarnass. & Phocyl. ut Liuius *vulnus su-*
per vulnus. 27, Post. Euripid. τίς πρῶτος, τίς δὲ ἐπὶ πρῶ-
τω, quis primus, & quis post primum? Sic Dionys. Ha-
 licarnass. ἐπὶ πάντοτε, post ea: ἐπὶ πάντας, post omnes.
 28, Ob, Propter. Xenoph. ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρει,
hæc luctri causa facere. Cicero in hac significatione
 vertit non modo propter: sed etiam Ex: ut in Stoi-
 cis definitionibus: λύπη ἐκ ἄλλοθι οὐκ ἀγαθῶν, *egritudo*
suscepta propter alterius res secundas: & λύπη ἐκ ἀναξίως
κακοπαθοῦντι, egritudo ex miseria alterius iniuria labo-
rantis. 29, Solo etiam ablatiuo exprimitur Dionys.
 Halicarnasse. ἐφ' οἷς διαθήσεως, *quibus conditionibus, ἐπὶ*
τοῖς πῶτι καὶ διαθεσέμεν, certis conditionibus, Sic ἐπὶ τῇ
 ἐφ' οὗ, *ea conditione,* ut apud Herodotum sequen-
 te indicatiuo, apud Platonem & alios sequente infini-
 tiuo: quod Dionys. Hal. 742, 24. dicit ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῷ.
 30 Apud eundem D. ἐπ' ἰδὲν χρηστὸν γινώσκον, *nullo bono consi-*
lio factum: ἐπὶ τῷ πάντῳ ἀγαθῷ bono publico: ἐπὶ κακῷ τῆς
πόλεως, detrimento ciuitatis. Sic ἐπὶ μεγάλοις τίμας δανίζε-
σθαι, grandi fienore pecunias accipere, apud Demosth. Itē
 In temporis notatione apud eundem D. ἐπὶ τοῖς πῶ-
 30 πολλοῖσι μνησθέντα, *præteritis temporibus q. f.,* Aduerbio
 etiam redditur: ut ἐπὶ τέλει, *potissimè, pro ad extremum.*
 30. Cum accusatiuo, Super, In, Tunc. καθίσθαι ἐπὶ τῷ
ἰστίῳ, considerare super focum. Aristot. Polit. ἐπὶ βουλῆς κα-
 30 δέσται, *præfæcti sunt consiliis,* 31, Ad: Plato, ἐπὶ μὲν
 31 ἐπὶ τῇ πόλει, *ad me triremem.* Pausan. ἐπὶ μίχῃ δέξας
ἰλδόν, ad summum gloriæ fastigium euectus. Sic ἐπὶ χρόνῳ
ad tempus. Item, Ad, Versus: ἐπὶ δεξιᾷ, *ad dexteram:* ἐπὶ
αὐριῇ, ad sinistram; quorum illud in re militari dici-
 tur,

tur, ὅτι δόρυ : hoc, ἢ ἀσπίς, & ἢ ἵππος : dextra enim
 tenetur hasta, sinistra clipeus, & ab equite habena,
 Sic, ἢ οἶκον, domum versus, quod etiam ἢ οἶκον : vtrum-
 que apud Dionys. Halicarn. 32, Vtique ad, Tenus. A-
 ratus, ἀπὸ χειρὸς ἢ ἑξ ὧν, à manu usque ad clunes: vel, vt
 Cic. vertit *lumborum tenus à dextra*. Item dio. καὶ ἄχρι
 τοῦ θανάτου, & rotum usque ad mortem. Ad, prop-
 ter. Aristoph. ὅτι τί, ad quid, quam ob rem? Herod.
 ἐπὶ τῷ θυγατρὶ πατρὸς Ἀμασιν πύμψας, missus ad Amasim su-
 per filia legatis, id est, a petendam ab eo filiam. 34, Ad-
 uersus Isocr. ὅτι τὰς ἀνταγωνιστὰς ἀσκήν, aduersus emulos
 exercere. Sic Demosth. ἐπὶ βασιλείᾳ. 35. In, vs. Dio-
 nys. Halicarn. ἐπὶ γλῶσσαν λαβεῖν, in buccam venire: & ὅτι
 τὰ χεῖρα λαμβάνειν, in deteriorem partem accipere. Herodi-
 an. lib. 1. ποινοῦμαινος αὐτὸν ἢ ἑξουσίαν, eo in potestatem suam
 reddito. 36, Sub, In potestatem. Arist. Oceon. οὐ-
 τὸν ποινοῦμαινος, suæ potestatem vindicans. 37, Ablatiuo e-
 tiam redditur: Thuc. ὅτι ὀκτὼ πταχμίον σεστύμια, octo-
 nis ordinibus instructus exercitus id est, cuius ordines octo-
 nis constarent milibus. 38, Aduerbio quoque reddi-
 tur ὅτι πῶς χρόνον, aliquandiu, ὅ ὅσον, quoad, quandiu. ἢ
 ὅτι τοσούτον, tantum: ὅτι τὸ πλεῖστον, maxima ex parte.
 ὅτι πόδα, cessim, ὅτι τὰ λαγὰ, leuorsum, ἢ τὰ δεξιὰ, ἢ ἐκί-
 νη, & ὅτι δύνειν, trans: quæ coniuncte quoque reper-
 untur scripta, ὅτι τὰς & ἐπὶ κείναις. 39, Articulum à frôte
 gerens, subaudit à tergo participium. οἱ ἢ ἀξιοῦνται,
 qui sunt in dignitate, οἱ ὅτι ἢ ἀπορρήτων, qui reb. præsumt:
 οἱ ὅτι ἢ ἀπορρήτων qui sunt à secretis, secretarij. οἱ ὅτι τῶν
 παιδῶν, qui præsumunt pueris, puerorum magistri. Item tripli-
 ci casu, eadem significatione: ἀπάγεσθαι τὴν ὅτι θάνατον
 πῶς ἐπὶ θάνατον, & τὴν ἐπὶ θάνατον, εἰσέρχων ὅδον, abduci cam
 viam que ad mortem fert, id est, breuius abduci ad
 mortem. Prætereant ἢ ἐμοί, quantum in me est. Et a-
 pud Dionys. Halic. τὸ ἢ ἐν ὑμῖν, & τὸ ἢ ὑμῖν εἰρημίας
 quantum in vobis est. 2, In Composit. quoque variè red-
 ditur, Super, In, Insuper, Ad, Ob, Post. Componitur au-
 tem non modo cum nominibus & verbis, sed etiam
 cum aduerbijs: vt ἰσχυρῶς, super, supra. In hac quoque
 præpo.

præpositione sæpe suspecta est exemplarium fides, cum
scilicet pro *de* & *in* reperitur.

Nipicam genitius. Circum Homer. Odyf. *ἡνὶ ἄνδρῳ*, *circum speluncam*. 2, De: R. 379, 16. Sic Dionys.

8 Hal. πρὸς τὸν ἱεροῦ λίθον de quibus dicere aggrediar. Sic etiam in librorum inscriptionibus, περὶ ψυχῆς. De anima: περὶ καλῆς, De honesto. 3, Pro. Plato, περὶ ψυχῆς μάχισθαι, pro anima & vita pugnare. 4, Pro, i Propter, Ob. Ioann. 10, περὶ καλῆς ἡγρῆς ἐλπίδαζομεν σε, ἀνὰ ποιεῖλας.

10 ορίας, non ob bonum opus, sed ob blasphemiam. sic enim
præcedenti versu est, *ὅτι πῶς ἔργον ἀδικίᾳ με, ob qua-*
le opus hoc? 5, Pro, i. Loco, ἀπὸ Dionys. H. 651, 47, π-
ρίεν ἐνὶ ἀξίᾳ τῆς τοσούτων ἀρχιμαγίστης, pro quib. Tuscu-
lanorum captivos ex permutatione demiserunt. Sic ἀπειθεῖ-
ναι ἡγεῖσθαι, pro nihil ducere. 6, Præ, Supra. Dionys. H.

375, 36, *πρὸ πάντων*, *prae omnibus*: *ἐ*: 384, 35. *πρὸ πάντων*, *prae omnibus* *cupere*. Solo etiam genitius aut ablatius redditur, ut in verbis praet. j. Dionys. H. *πρὸ πάντων* *quidam*, *magni facere*: *ἐ*: *πρὸ πάντων*, *quantum* *est* *in* *no*, *optimum* *in* *maximi facere*: *ἐ*: *πρὸ πάντων*, *ex* *mag*

illis est mare, omnium maximum facere: *ἡ δὲ πόλις ὅτι mag-*
nifit, magnopere expetitur. 8, Cum Datio, Circum,
 Dionys. Hal. *ἡ δὲ τοῖς βραχίονι ἐφόρειν, Circum brachia ge-*
ssibant: *ἡ δὲ τοῖς σώμασι ἐχίτε, circa n corpora habetis, in-*
ducti scilicet. At *ἡ δὲ τοῖς σκόλοψι, ἡ δὲ τοῖς δόρυς, πε-*

35 *ἐν ἑαυτῷ*, apud eundem reddi potest non tantum Cir-
cum, sed etiam *Ad*, id est, Prope. 9, Apud, *παρὰ*. Dio-
nyf. H. τὸ νικᾶν αὐτὸν παρὰ τοῖς αὐτοῖς *ἐν* apud eosdem semper
manebat victoria. 10, In, *ἐν*. Dionys. H. *ἐν* αὐτῷ σφάλλεσ-
θαι, in seipsum corruere: vel sua ipsius mole collabefactari.
30 Item pro *in* vel etiam *ex*: Odyss. 6, *ἐκ* καὶ οἴκει, quoniam

H. περί τῶν ὁρθεῶν ἦν : & περί ὁρίων ἡλίου ἦν : item περί ἀγνῶ-
 τῶν : & περί μύθων ὡς, circa dilucidum, occultum solis, incen-
 narum accensionem, mediam noctem. 13, Circa, in R.
 379, 32. Sic Arist. περί τῶν φοβερῶν ἢ ἀδύνατον, circa formidolosum
 versatur fortitudo: seu in formidolosis, in periculis. Et Pla-
 to, ὅργανα περὶ πόλεως, instrumenta quorum in agricultura
 usus est. Sic ὁ ποσειδώνιος περὶ Σικελίας ποταμῶν ἰσοδυνα-
 μῶν, opsonia scilicet apparare in Sicilia ipse didici, vel, in Sicilia
 perarratione. 14, Circum, id est, Ἀπὸ Εὐπολίου, κατὰ
 τὴν ἀρθεῖαν ἡλίου, ὅθεν & περί τῶν ὁρίων, si quem conspexerit
 hominem solidum, statim circa eum sum, statim eum asse-
 ctor. Xen. περί τῶν ἀρχαίων ἐκείνων καμῶνται, circum pratoria
 (seu ad pratoria) adolescentes cubant. 15, Erga, R. 380,
 2. Sic Dionys. Halic. ἡμεῖς & περί ἡμῶν ἀνδρῶν, benignus er-
 ga nos vir, & ἡμεῖς & περί ἡμῶν κακοῦντων, cum vos malos erga
 nos praeberitis. 16, Supra: retracto accentu: ut, περί
 εὐπολίου ὁρίων, qui mentes hominum superat.

17, Circiter. Thuci. ἐκείνῳ περί τριῶν, diceban-
 tur occubuisse circiter trecenti. Dioscor. περί δακτύλου
 πύχνης, crassitudo habet circiter digitum: seu, crassitudo
 est circiter digiti. 18, Articulum à fronte gerens, de-
 siderat à tergo participium. R. 380, 5. Sic Gregor. περί
 τῶν κτιστῶν, quae creaturam circumstant, seu, quae in
 creaturam cadunt. Item τὰ περί τῶν ναυῶν, res navales: τὰ πε-
 ρὶ ἐμῶν, res meae: at τὰ περί τῶν μολῶν, apud Platonem, fa-
 bula de Parcis, & mascul. γεν. οἱ περί τὴν θάλασσαν, qui
 occupantur in mari, qui mare tractant. Comites quoque
 ac factatores frequentissime hoc loquendi genere sig-
 nificantur. Xen. σὺν τοῖς περί αὐτῶν, cum suis. Sic οἱ περὶ
 Πλάτωνα Platonis sectatores. Sed interdum hac peri-
 phrasi designatur cum sectatoribus ipsa etiam princeps
 persona: ut apud Plutarch. τοὺς περί Ἀρκεσίλου Ἀρχεσί-
 λου, Arcesilaum Academicum cum suis affectis. Inter-
 dum sola persona princeps: ut Dionys. Hal. 317, 33, τοῖς
 περί Οὐλίου ὁρίων, pro Οὐλίῳ τῷ περὶ τῶν, Val-
 rio legato. Ad hoc loquendi genus respexisse videtur
 Quintilianus lib. 1. doctores artes serò iam & circa Tis-
 & coracae repositos. nam ut idem lib. 3. ait, artium scrip-
 tores

tores antiquissimi Corax & Tisias Siculi. In compositione significat Circum, Ob, Per: nec tantum excellentiam & exsuperantiam, sed etiam neglectum: ut αὐτὸς φέρει & αὐτοπρὸς, negligo tum mente & cogitatione, tum oculis, id est, despicio, contemno. Hæc quoque præpositio multis in locis pro περὶ per errorem à librarijs videtur esse supposita: ut apud Dionys. Hal. 605, 17, αὐτὸς τὰ δεινὰ σῆναι. at 613, 3 & alibi παρὰ τοῖς δεινῶ.

Ἀμφὶ, à præcedente περὶ nihil nec structura differt, nec significatione: nisi quod magis est Ionica, præsertim cum genitiuo & datiuo. Itaque cum genitiuo significat. 1, Circum. Herod. τοῖς ἀμφὶ τὰς τῆς ἐκείνου πόλιν, is qui circum hanc urbem habitant. 2, De: R. 378, 14. sic Pind. ἔστ' ἂν δὲ πρὸς ἀνδρὶ ἐκείνῳ ἀμφὶ δαμνόντων καλὰ, conuenit homini de dijs honeste loqui. 3, Per, Propter: Apoll. Arg. 2. τοῖς τ' ἀνδρὶ, καὶ αὐτῶν εἴησαν ἱερὰ καὶ κτερούμενα, per Apollinem & ipsius Iunonis gratia precor. Sic R. 378, 16. 4, Cum Datiuo, Circū. R. 378, 22. sic Homer. ἀμφὶ πόδιον ἀπείχετο τῆς δίᾶς, pedibus circum aptabat. 5, Apud, Cum. Sophoc. πύλας περὶ ἀμφὶ σὺν καίῳ. Tenebrum apud te relinquam custodem. 6, De: R. 278. 20. sic Herod. ἀμφὶ τῷ ἰσθμῷ ἔχει ἰσθμὸς, de itinere sic res habet. Sopho. ἀμφὶ τῷ ποταμῷ ἔχει, de his recte habet. 7, De, Ob, Propter. Luc. αἷς τῷ καὶ περὶ ἀμφὶ αὐτῷ γὰρ δὲ, ita ut etiam bellum ob eam exortum fuerit ubi respexit ad Homer. istud. ἀμφὶ ἑλάνη καὶ κατὰ τὴν πᾶσι μετὰ δὲ. Cum Accusatiuo, Circum, Circa. R. 378. 25. Sic Luc. ἀμφὶ τοῖς σωμασίνεσσι καὶ λινδῶσιν. ut Quintil. quoque, versatur circare omnis Rhetoricæ: at ἀμφὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις, in navigatione occupabar: seu navigationi eram intentus. ut & Dionys. H. ἀμφὶ τοῖς νότοις, in his occupatierat. 9, De: Dionys. H. νότοις τῶν ἀμφὶ θυσίαν κατὰ τὰ δέοντα, leges de sacrificijs latas. 10, Circiter. Dionys. H. ἀμφὶ τῶν ἡμέτερον διμεθίσταται, dimidia circiter ex parte interierunt. 11, Coniunctum etiam à poetis cum synonyma περὶ, Il. β, ἀμφὶ αὐτῷ καίῳ. Apollon. Arg. 2. ἔστιν αὐτῷ τ' ἀμφὶ τ' ἰσθμῷ. Plautus quoque, sculpturire ungulis circumcirca. sic in compos. ἀμφὶ δὲ τῷ καίῳ, & similia. 2, Articulum à fronte gerens, desiderat

derat à tergo participium. vt *οἱ ἀμφὶ τὰς ἀγροὺς*, que ad agrorum culturam pertinent, seu, res rustice. Item mascul. gen. Dion. H. *Νεοπόλεμος πῶς τῆς ἀμφ' αὐτὸν*, *Nioptolemus cum socijs*. Hoc quoque loquendi genere significatur interdum persona princeps cum suis asseclis: vt *οἱ ἀμφὶ Κῶν*, *Cyrus cum suis*: interdum ipsa duntaxat persona princeps: vt *οἱ ἀπὲρ Κόρινθους*, *Corinthij*, apud Herod. 13. In compos. redditur non tantum Circum, sed etiam Ann: vt *ἀμφιδόξῃν*, *ambigere, dubitare*.

Generales de Præpositionibus regule.

Præpositiones interdum à casib. suis interiecta vna vel altera, diclione, dirimuntur: vt, *ἐν μὲν γὰρ τῆς δουλείας, ποιεῖς ἐν δὲ τῆς δουλοπείας μοις ἀνὴρ φίλον εὐρίστας*. Sic R. 322, 1. 2, Sed sunt hic quædam poetis duntaxat vfitatæ imieses, vt apud Apollon. *Αἶγον*. 4, *ἐν δὲ θύρας ἰσχυρὰς*, pro *ἐν δὲ θύραις* ἐν τῆς ἀγ. eratque *mur mur* in *τίσις* *senplaters*, Sic Pind. *Δαείδω δὲ πορφυρεὰ πασάλα λαμβάνειν*, *Doriam citharam à paxillo sume*. 3, Eleganter etiam ordine mutato inter adiectiuum & substantiuum præpositio interjicitur: vt *πολλίων ἐν πολλίων: μέγχι ἐν κοδιανίῳ* *ρη*: *χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσι*: *μὲν ἀπὸς δόματα*, & similia. quomodo apud Latinos etiam in prosa passim vsurpantur, quam ob rem, quia de causa, apud Virg. autem magis poetice, inijciunt ipsis ex vincula fertis: pro, ipsis ex fertis inijciunt ei vincula. Item inter duo substantia, quorum alterum regitur, alterum regit: vt *πηγὴς ὅπῃ Κουφιστοῖν*. At rursus inter duo commata copulatiua: vt *μὲν δὲ ποτὶ κλισίαν*. 4, Interdum casu suo postponitur præpositio: vt *Ἀρτίμειδε ζῶν κακῶν ἰξ*: *Διὸς δὲ ἐν πάντα τί-τοκται*. 5, In hac postpositione disyllabæ pleræque accentum ex vltima in penultimam retrahunt. R. 312. 6, nominatiu autem ἀπὲρ, etiam in prosa: vt *τῶν δὲ πύργῳ ἐν ἰσχυρίσι λαχθήσεται*, ἀμφὶ tamen & διὰ retinent accentum: forsitan ad differentiam vocat. ἀπὲρ, & accusat. *ἀπὲρ* à nom. *Ἀπὲρ* & *Δι*. 196. 11. 6, Aliàs Accentus retrahitur etiam in mutatione significationis: vt *ἀπο*, barytonas, scribitur cum significat *Procul Absq;*, R. 322 16, cuius significationis supra quoque suo loco facta est

est mentio. Sic *πῆρ*, cum significat excellentiam seu exsuperantiam. Homer. *τιμῆνδ' αὖ πῆρ παῖτων*, honore supra omnes cunctum esse. Heliod. *παῖτων πῆρ μῦθα εἰδὼς*, consilijs pollens supra omnes. Item absolutè sine casu *τὸ δ' εἶδον*, *πῆρ μὴ παλαίω ἐν ἡρώεσσι*, Tydide in bello quidē eximie virib. polles. 7, Ad hæc accentus retrahitur cum præpositio nuda ponitur pro verbo cum præpositione composito: vt *ἐπ*, *παρ*, *μέτ*, pro *ἐπισ*, *ἐπισ*, *παρῆσ*, *μέτρε*, R. 322.20. Sic Sophocl. *ἐκ' αἵα ἐξ ἰδ' ἔχων*, pro *ἐκίστα*, sed exsurge è sede, quomodo usurpatum est illud Virgilij: *nec fugaiam super ulla pericli*: & hoc Silij, *Saucius haud illi comitum super unus*: pro, *superest*. 8, Cum alieno casu ponuntur in ellipsi casus regentis: vt *ἐκ' αἵα*, & *ἐκ' αἵα*: de quibus supra. Sic apud Latinos Terentius ait, *ubi ad Dianæ veneris*: & Ulpianus iurecons. *superficiem ex vicini in suum derivare*: pro, *ad Dianæ sanum ex vicini fundo*. 9, Pleonasmus, quidam est cum præpositio & nomini simul præponitur & verbo: vt 1. Thel. *ἐπὶ πάντεσσι τοῖσιν ἀπὸ παντοῦ ἀπὸ παντοῦ*, ab omni genere mali abstinete. Aristoph. Conc. *ἐπὶ ἐν νύκτι τὸ σοφὸν ἐπισ*, non enim in minoribus inest sapientia. Dionys. Hal. *ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμένει*, eis incumbit. Idem pleonasmus fit in cognatarum præpositionum geminatione. Eurip. *ἐπὶ ἑμμορῶν ἐπὶ φάτος*, *ἐπὶ ἑμμορῶν, γλυκὺ*. Isocrat. *ἐπὶ αὐτῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν*, è concione abire. Rursum Matth. 21, *ἐκβαλεῖτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ*: at Marci 15, *ἐκβαλεῖτε τοὺς Πιλάτον*. Sic etiam Cicero, *cum in Sigeo a Achilles tumultum adstitisset*: & Næuius apud Prisc. *tibi serui multi apud mensam adstant*. 10, Pleonasmus etiam esse præpositionis videtur quum aduerbio præponitur: vt *ἐκ' αἵα*, siue *ἐκ' αἵα*, semel iti. demque *ἐκ' αἵα* & *ἐκ' αἵα*, iterum: *παρ' αὐτῶν* (& apud Theocr. *παρ' αὐτῶν*) statim: item *ἐπὶ αὐτῶν*, *ἐπὶ αὐτῶν*, *ἐπὶ αὐτῶν*, *ἐπὶ αὐτῶν*, *ἐπὶ αὐτῶν*, & similia: quippe in quibus præpositio fere nihil ad simplicis adverbij significatio nem addit. 11, Contrà amittitur interdum præpositio: vt, *ἐπὶ πατρὶος γένους* pro *ἐπὶ πατρὶος*, ira aestuat ob ea que passus est. Sic *πῶσθ' ἵδ' ὅσθ'*: quanti docet? pro *ἀντιπῶσθ'*, pro *quanta mercede*, cum enim Homerus sine

præpositione dicat, *καὶ αὖτε χροσίων ἰμάξας*, Isocrates expressa præpositione ait, *ἀντὶ θνητῷ σώματι ἀθάνατον δόξαν ἀντιπατάμεθα*, *corpus mortale immortalī gloria permutare*: seu, *vitam mortalem cum immortalī gloria commutare*. Rursum Heliodorus sine præposit. *ἐνφορεῖται* ὅς κεν; at Matth. 15. cum præposit. *ἐντὶ τοῦ ὕδατος*: itidemque Aristot. Probl. 65. 25. *μικρὰ πρὸς ἀπολαύσειν ἀπὸ τοῦ*, *sumpto modico panis*. Sic in alijs quoque multis subaudi, *ἐκ*, *κατὰ*, *παρὰ*, aut aliam præpositionem sensui convenientem, tum ex supradictis clarum est, tum in sequentibus etiam latius exponetur.

Præpositio sæpe cum casu suo composita, transit in aduerbiū. Ram. 323. 4. 2, Hæc compositio ita interdum fit, vt vel accentus, vel aliud vocis accidens mutetur: vt *ἐνταῦθα* pro *ἐν τῷ παρῳ*, *in uniuersum*, sic *ἐνταῦθα* & *ἐνταῦθα*, pro *ἐν τῷ ταύτῳ*, *in ultra*. Sic etiam *ἐνταῦθα*, pro *ἐν τοῦ παρῳ*. Multo adhuc maior mutatio est in *ἐνταῦθα* & *ἐνταῦθα*, pro *ἐν τοῦ παρῳ* & *ἐν τοῦ παρῳ*, quæ vt sine insigni mutatione diuidi non possunt, ita nec *ἐνταῦθα*. vnde quidam compositæ dixerunt *ἐν τοῦ παρῳ*, & *ἐν τοῦ παρῳ*: quæ tamen à Luciano & Phrynico repudiantur. 2, Aduerbia etiam quædam in hac compositioe accentum suum amittunt. vt *ἐνταῦθα*, *ἐνταῦθα*: *ἐνταῦθα*, *ἐνταῦθα*. Quædam tamen accentum suum retinent, vt tum ea quæ præcedentis paragraphi numero 10 sunt exposita, tum hæc, *ἐνταῦθα*, *ἐνταῦθα*, & similia. Sic *ἐνταῦθα*, quidem accentu amisso: at *ἐνταῦθα* & *ἐνταῦθα*, accentu retento. Rursum accentum amittunt etiam numeralia cum *ἐν* composita: vt *ἐνταῦθα* *ἑνταῦθα*, *ἑνταῦθα*, *ἑνταῦθα*, de quibus supra. Accedit in hac compositioe nonnunquam etiam articulus pleonasticus: vt *ἐνταῦθα*, *ἐνταῦθα*: *ἐνταῦθα*, *ἐνταῦθα*.

In compositioe cum verbis, præpositio casum sæperetinet, præsertim cum significatio eius obtinet. Sic multa vi præposit. *ἐντὶ*, *ἐντὶ*, *ἐντὶ*, *ἐντὶ*, *ἐντὶ*, genitiuum, vi præpositionis *ἐν* & *ἐν*, datiuum, vi præposit. *ἐν*, *ἐν*, *ἐν*, *ἐν* & *ἐν*, accusatiuum adsciscunt. Genitiui

cui & datiu exempli quædam supra enumerata sunt
 in verborum syntaxi, cap. 7. Accusatiui exempla suffi-
 ciant hæc : Epigr. εἰσελάαν αἰδῶ, *in orcum inuehi* : Act.
 ap. 20, περὶ πλῆθος τῶν ἑρῶν, *præternavigare Ephesum*.
 Mulæus, περιέριον ἀμοιβῆς, *sponsa circumfusa*. Sic μετα-
 πρῆξις με, *mittentes post me*, id est *arcessentes me*, & si-
 milia. 2, Horum quædam modo accusatiuum, modo
 datiuum adsciscunt : vt εἰσῆλθε με ἔργῳ Chrysost. & εἰ-
 σῆλθε αὐτῷ φόβῳ. Plato : vt Liuius quoque, *incesserat*
 cum cupido, &, *incessit patrib. cura*. Sic Aeschines ἀρσένων
 τὴν διγαστήρην : at Demosth. ἀρσένων τοῖς διγαστήρῃς, quem-
 admodum alia etiam multa composita cum præpos.
 ὅτι, παρὰ, ἀπὸ, ὅπου, ἀπὸ, quædam etiam cum μετὰ & ὑπὸ,
 datiuum regunt vi verbi. 3, Immo vt ὅπου tres casus
 regit, ita etiam verbum ὅπου αἰνῶν in vna eademque in-
 scendendi significatione. Cū genitiuo enim Plutarch.
 Themist. ὅπου αἰνῶν τοῖς αὐτοῖς πενήτοις : cum datiuo Tucid.
 τῶν ἀνδρῶν ταῦτον ὅπου αἰνῶν ἐπερῶντο : cum accus. Apol-
 lon. Argon. 2. Καὶ χεῖρα ἡ ὅπου αἰνῶν. 4, In quibusdam etiam
 præpositio magis nomini quam verbo competere vi-
 detur : vt apud Hesiod. ἔατο ἐμβασιλεῖν, *regnabat in cælo*.
 Plut. ἐδίδετο ἐπὶ αὐτῷ τῷ ἀναρχεῖν, *in his perscribendis*
notari. Xenoph. ἐν ἀρχαῖς ταῦτα ἀπεπλανήμεθα, *non*
grauate circum *hæc vagamur seu oberramus*. vt & Virg.
 hanc urbem *affiximur*, pro *ferimur ad hanc urbem*. Contra
 poetæ præpositionem sæpe à verbo tuo dirimunt
 interiectis alijs dictionibus, Hom. Il. 7. ὅπου λῆαν ἵπποι, pro
 λῆαν ἵπποι, lapidem immittit. Idem, καὶ τὰ κίονα ἐκάλυ-
 ψαν, pro αἰῶν τε καὶ κίονα, *arumque contexerunt*. He-
 siod. μὴ δὲ χεῖρα ἵληται, pro μὴ ἐβλήται, *seu τὴν χεῖρα, ne*
tibi adimat pecunias. cuius generis timeles apud Hero-
 dot. quoque legatur, interdum etiam apud Plato-
 nem : vt in eo loco qui à Dionys. Halic. 128. 8. dithy-
 rambici tumoris notatur, ἔμμενοι λῆσθαι τὸ μῦθος, pro ἐμ-
 λῆσθαι με τὸ μῦθος, *sermonem mecum capeffite* : seu *in fabu-*
la me adiunxite. 6, Geminatam præpositionem haben-
 tia, nonnunquam verbi, nonnunquam præpositionis
 regimen sequuntur. Homer. ἀποπερὶ πρὸς ἀμφότες πα-

πρὸς, ad patris gēna se pronelucens. Idem Odyss. 3, αὐτὸς δὲ
 χάρις ἀντιθέσθαι πρὸς, inuocari, at non inest eius uerbis gratia,
 seu, non comitatur eius uerba ulli gratia. 7, Præposi-
 tio cum præpositione rarò componitur. In eo gene-
 re πρὸς, cum in significatione præpollet πρὸς, accu-
 satiuum regit: Il. 1, πολλὸν δὲ πρὸς ἄλλα φῶνες ἔχουσι, multam
 algam secus mare fuderant. Odyss. 6, μὴ με πρὸς ἄλλῃ νῆα,
 ne me proter nauim ducito. Cum uero præpollet ἔξ, re-
 git genitiuum: Il. 2, πρὸς ἑδδὸν ἰκκῶσσι κλισιάσιν, extra,
 vltim. Absolutè quoque ponitur. Hesiod. Clyp. Herc.
 ἀπὸ πρὸς ἔξ δὲ, pro extra vltim emoue currum. vbi
 scholiastes annotat, oxytonon πρὸς, cum accusati-
 uo construi, & significare prope: at barytonon πρὸς,
 construi, cum genitiuo & significare extra,: atque il-
 lud poeticum esse, hoc uero etiam in communi sermo-
 ne receptum. Etymologus uero πρὸς barytonas tum
 dēnum dici scribit, cum usurpatur pro χάρις, ut πρὸς
 τὸ Σουδίας ἰδναι: in priorib. uero significationibus, pro
 πρὸς & ἔξ, efferri oxytonas πρὸς. Apud Latinos quoque
 rara est ea compositio. Ouid. Metamor. 2. Argolica quod
 in-ante Phœnide fecit. Propert. 2. Hic dominam exem-
 plo ponat in-ante meam. 8, Præterea ut uerba præposi-
 tionis regimen sequuntur interdum, ita etiam aduer-
 bia è præpositionibus orta: ut ἔξ οὐρανῶ, κατὰ χθονός: qua
 de re supra quoque in aduerbiorum syntaxi, cap. 17.
 9, Absolutè ponuntur pauca præpositiones: inter ce-
 teras ὑπὸ post, ὡς ad hæc, ὑπὲρ supra seu ultra, & compo-
 sita πρὸς, de qua modo dictum est. Sic apud Salust, sup-
 plicia in post futuros composuit, eis δὲ μεταχρησισσῶς, id est
 eis δὲ μεταχρησισσῶς.

Præterea præpositionib. aliquando aliquid vel ac-
 cedit vel decedit, vel mutatio accidit aliqua, idq. tam
 extra compositionem quàm in compositione. 2, Acce-
 dit apud poetas, metri causa: ut, ἐν αἰθέρι δέμοισι: ὑπὲρ
 ἄλλα: ὑπὲρ γούνοισιν: ibi enim ut in ἔξ & ὑπὲρ produ-
 ceretur, adicitū ei est: 53. 28. Rursum in fine adscito
 1, usurpatur ἔξ πρὸς, κατὰ, pro in, πρὸς, κατὰ: ut supra do-
 cui. Quin & ὑπὲρ pro ὑπὲρ, ut ὑπὲρ πρὸς νηὶ τοῦ Ἰδναι, ad inu-

Ide pedem. 3, Decedit, vel per apostrophum, 9, 25. vt
 κατ' ἀναλογίαν : vel per compositionem, 79. 4. vt ἐπαρχεύ.
 Sic πᾶρ pro παρ in metro usurpā, supra docui, quem-
 admodū etiam ἀν pro ἀν : vt Hesiod. ἀν φυτὰ βαίνει, per
 plantas scandat, seu plantas ascendat. Homer. ἀν δὲ σελήνης
 ἵππευ, surgebat autem subulcus. 4, In hac abiectione si po-
 sterior dictio ab asperatione incipiat, finalis in præpo-
 sitione tenuis mutatur in aspiratam, 9, 27. 79. 14. 5, Im-
 pura αὖ, sequente consona, finale interdum amittit,
 interdum cum sequenti conformiat. R. 95. 19. qua de
 re supra quoque, 3 21. 3. & quoque, & poetica αὖ, muta-
 tiones illas patiuntur, 3 21. 15. 3 23. 28. quinetiam αὖ mul-
 to plures, 3 26. 2. & αὖ patiuntur vnam tantummo-
 do, non enim nisi ante β omicron abijciunt, & π in β ver-
 tunt: vt ἀββαλε, abijce, ὁββαλε, subiicit. Sic Dorica ποτ, tan-
 tum ante vocales & ante τ, finale i perdit, 3 28. 31. α ta-
 men & αὖ interdum immutatae manent: vt ἀρεὶ πῆν,
 pro ἑρῶ πῆν, insuere: & apud Hesych. ἀεζισατῆν, ἀεζισοῖ,
 inrigere: apud Suid. σὺζυγος, cognatus-frater, sic apud lati-
 nos quoque inritus, inlustris, conclusio, & similia ε, αὖ, se-
 quēte vel ε, crasi pati, supra in ea præpositione docui:
 docuit idē etiā cum Clenardo Antesignanus 80. 6. 227.
 15. Idem etiam in α nonnunquam neri docui. Sed
 sic in ε, dum etiam in α: vt declarat ἐπαρχεύ contra-
 ctum ex ἐπαρχεύ. Eodem modo ὑπερ quoque contra-
 ctum dici potest ex ὑπὲρ montib. subiecta. Doricā cra-
 sin habere videntur ἀρέα, ἀπώλεα, ὑπάρεια, ὑπαρέφιος,
 & similia: quippe in quib. duo ο non communi more in
 α contracta sint, sed Dorico more in α. Verum breues
 in compositione migrare interdum in longas, etiam
 sine crasi, satis docet σιωτόμος, σιωτόμοις: ἐξώνυξ, πο-
 λυνώνυξ: item ναυηγός, πεινηγός, σιωήγεος, ἰσάνιος: ad hæc
 αἰήεις, εὐήεις, δαήεις, τελέηεις, ἐξήεις, & πρεσβύτοι, σιωήλυσες,
 σιωμυφίαις, & similia in quibus ο, α, & ε, sine vlla crasi per
 compositionem versa sunt in longas α & α. simplicia e-
 nim sunt ὄνομα nomen, ὀμόσαι iurare, ὄνυξ unguis: ἀγρωδάς
 frangi, ἀγρωδῆν loqui, ἄριμος ventus: ῥίαιεν remigare, ῥι-
 νῆν nire, ῥίχειν tegere.

Absolutam etiam structuram huc pertinere, ex antedictis clarum est. Primum ergo genitiuus absolutus vsurpatur in notatione causæ a qua, ex qua, per quam & propter quam aliquid fieri significatur, subauditis præpos. *ἐκ, ἐκ, ἐκ, ἐκ*; R. gr. 385.30. 2, Datiuo absoluto exprimuntur efficientium aliquot genera: Per quas, & propter quas: tum Comitantes & Adiuvantes, Instrumenta etiam & modus actionis, R. 386.29. In his subauditur præpositio *ἐκ, ἐκ, ἐκ*, aut alia consimilis. sane præter morem interdum hic exprimitur: ut apud Eurip. *ἐκ βίβης πληγῆς, ἵκτους ἰακὺλο*. Materia plerumque genitiuo exprimitur, subaudita *ἐκ*, nonnunquam tamen etiam datiuo: R. 388.2.

Mensura effertur accusatiuo, genitiuo etiam, sed ellipticis, item datiuo: R. 388.21.

Tempus etiam, ut mensura, accusatiuo enuntiatur, cum quantitas continuata (id est Quandiu) significatur, at Quando, ponitur in datiuo, interdum etiam in genitiuo: R. 389.4. Cum accusatiuo subaudiri potest *ἐκ, ἐκ, ἐκ*, vel similis præpositio: cum datiuo, *ἐκ, ἐκ, ἐκ*, modo *ἐκ, ἐκ, ἐκ*. 2, In eodem tamen commutatis casibus datiuo exprimitur Quandiu, accusatiuo autem Quando: R. 389.30. 3, Nominatiuo absoluto cum tempus exprimitur, subaudiendum verbum substantivum aut simile: ut pro *Quotidie* Horatius dixit *quotquot eunt dies*. R. 390.9. 4, De participijs absolutis supra dictum cap. 13.

Urbium (ut & cæterorum locorum) nominib. suæ tribuuntur præpositiones, *ἐκ, ἐκ, ἐκ*. Poetice tamen hic quoque datiuus & accusatiuus sine præpositionibus vsurpantur: Aliàs adhibentur etiam aduerbia localia, R. 391.5.

Absolute quoque rectionis species est, cum verba vi præpositionis cum qua sunt composita, regunt genitivum, dativum, vel accusativum, ut etiam apud Latinos, qua de re paulo ante, & R. gram. 392.20.2, In hoc genere quæ variatio sit, & supra breviter notatum est, & plenius R. 394.3, De hypallage in verbis absol-
soluendi

soluendi, accusandi, & damnandi, dictum itidem in R. gr. 394-395.

Coniunctionum syntaxis.

CAP. XIX.

Coniunctionum syntaxis, est eadem ferme quæ apud Latinos. 2, Copulatiuæ, disiunctiuæ, ac discretiuæ, similes plerumque voces requirunt, sed fortiuntur interdum dissimiles. Plutarch. ἰδοὺ τὸ πρῶτον ὁδοῦ ποιοῦν τὴν γῆν μαλθακὰν γῆν, ὡς ἐξέλασται καὶ τὸ πρῶτον ματὰ τινος δυνάμειος πόρον ἰδὼν, καὶ μετὰ τὸ δὲ καὶ μετὰ. ibi enim, vt similes essent dictiones, dicendum fuisse καὶ ἐξέλασται καὶ ἢ τιμὴν, *gloria & honor*. Sic medos interdum diuersos fortiuntur. Aristot. Rhet. Alex. 174. 9. ἰδοὺ δὲ μὴ δυνάτων ἢ τὸ τοιοῦτον ποιεῖν, ἀλλὰ νομίζουσιν ἐξέλασται τὸν ἐναγίστον. vt apud Ouid. quoque Metamorph. 4, *Tecta repente quati, pinguesque ardere videntur Lampades: & rutilis collucent ignib. & des, Falsaque seuarum simulachra ululore ferarū.* nam ibi etiam veteres codices (teste Georg. Fabricio) indicatiue habent *collucent*, cum in cæteris commatibus modus sit infinitiuus. 3, Similiter etiam aduerbia relatiua diuersos quandoque casus fortiuntur. Aristot. Eth. Eud. 187. 5. οἱ δὲ καὶ ἐκ σωδὶ καὶ ἀνδρῶν ἐν πᾶσι ἀτυχίας ἀξίους πειθεῖν, αἱ ἐξ ἀπαγωγῆς καὶ ἀποσκευῆς. ibi enim regula dandi casum postulat, αἱ ἐξ ἀπαγωγῆς καὶ ἀποσκευῆς: *alii ne his quidem qui in rebus aduersis nobiscum permanent, credendum existant, quippe qui simulent & decipiant.* Paulo melius excusari potest hic eiusdem locus Metaphys. 134. 25. διαφέρειν δὲ ἢ ἑμῶν, ὁ ἐστὶν ἡ τροπὴ, ὁ ἐστὶν ὁ δεινότης, ὁ ἐστὶν ἡ τάξις. ibi enim sequentis nominis casus cum relatiuo conformatus est cum alioqui cum antecedenti conformari debuisset sic τὰ τῶν γήματα.

Copulatiua καὶ, à viginti ad centum, præponit numeralium nominum minus, post centum, postponit minus: R. 325. 2. Sic Herod. 92. μὴν τε καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατομίας: & mox. ἐν μισθῶσι τε ἱπποσὶ καὶ χιλόσι, καὶ πεντακσίσι τε καὶ τετρακσίσι. Mixtè Pausanias 332. 8. ἱς εἰκοσὶ τε καὶ τετρακσίσι

κασίς πεντήκοντα, pro, ad quadringenta & septuaginta sta-
 dia. 2, Interdum hic pro copulatiua ponitur præposi-
 tio *ὅτις, ὅτι*, vel *καὶ*. Diog. L. *πέντε ὅτις τοῖς ὀγδόνδεκοντα*.
 Plutarch. *πενήκοντα ὅτι χιλίοις καὶ μυρίοις*. Pausan. *ἐλυ-
 πιάδι τῇ ὁρώτῃ μετὰ δίκῃ καὶ διακοσίαις*: quod Latinus dix-
 eris, *olympiade post ducentessimam undecima*. 3, Copu-
 latiua interdum præter morem inseritur. vt Pausan.
 95, 16. *μία δὲ καὶ δίκῃ ἵκηται*: & 179, 17, *δύο ὀγδοήδεκῃ καὶ
 δίκῃ*. compositè namque sine copula dici solet *ἐν δίκῃ
 & δὴ δίκῃ*, vt etiam apud Latinos. 4, Eadem inter-
 dum contra morem omittitur: vt Demosth. *μίδω ἑξή-
 κοντα*: & rursum, *χίλιαις πεντήκοντα ὀγδόνδεκῃ μετὰ*: quorum
 prius Latinis plane inusitatum est, posterius vsurpa-
 tum etiam à Plinio. 5, Similis coniunctionis ellipsis
 est in istis: Pausan. 252. 41. *ὁ πλείων τῆς πόλεως στείλεις ἀ-
 πύχοντα ἰππία*: Dionys. Halic. in Dinarcho, *ἀργυροῦμετα ἐκ
 ἐλάττω εἰκοσι μετῶν ἀξία*, ibi enim subaudienda est aduer-
 satiuā *ἢ quam*: vel transposito commatum ordine, καὶ
 quemadmodum scilicet idem Paus. 79, 21, *παραστέλλον-
 τα καὶ ὁ πλείων στέδρια*. Sic Cæsar quoque, *amplius octin-
 genta à littore discesserant*. & Liuius, *plus quinquaginta
 hominum millia, ceciderunt, ac rursum, minus duo millia ho-
 minum effugerunt*. itémque Plautus, *minus quindecim
 dies sunt quod minas X L. accepisti*. nam ibi quoque sub-
 audiendum *quàm*. 6, Rursum pro copulatiua καὶ ex-
 tra numerationem quoque vsurpatur præpositio *μετὰ*
 cum genitiuo: vt, *ὅτι μικρὸς μετὰ τῷ μεγάλῳ*, *paruos
 cum magnis*, pro, paruos simul & magnos: sicut etiam
 Virg. *Remo cum fratre Quirinus iura dabunt*, pro Qui-
 rinus & frater Remus iura dabunt: itidemque Silius,
 Horatius, Terentius. Itidem etiam Apollon. Arg. 1. *ἰχθύες
 αἰσωντες ὑπὲρ ἄλλος ἄρμινα παύροις ἀπλοῖς*, *grandes cum
 paruis*, seu *grandes inter paruos*. De καὶ post ὁμοίως dicetur
 in sequ. paragr.

Ad ordinem porro quod attinet, Gaza tradit con-
 iunctiones alias antecedere, alias in medio collocari,
 alias consequi, ac rursum antecedere & consequi vel
 orationem, vel dictionem vel vtrumque. Periodum or-
 diri.

diri possunt $\kappa\iota, \eta$, cum composita $\eta\tau\omicron\iota$: $\epsilon\iota$, cum suis compositis, $\epsilon\iota\omega\varsigma$, $\epsilon\iota\delta\epsilon$, $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota\delta\eta$: itēque cognatæ illius $\omega\varsigma$, $\epsilon\iota\delta\epsilon$, $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota$: ad hæc $\omega\lambda\lambda\alpha$, & in carmine $\alpha\upsilon\tau\alpha\rho$, $\alpha\epsilon\alpha$, $\mu\omega\upsilon$: $\delta\pi$, $\delta\iota\delta\omicron\pi$: $\tau\iota\alpha$, $\tau\iota\omega\varsigma$: $\tau\omicron\iota\gamma\delta$, $\tau\omicron\iota\gamma\alpha\rho\tau\omicron\iota$. Post principia secundo tertiove lo-
 5 cōsequuntur $\tau\iota, \gamma\delta$, $\mu\lambda\omega$, $\mu\lambda\upsilon$, $\gamma\delta$, $\omega\omega$, $\tau\omicron\iota\iota\omega\omega$: itidemque po-
 tentialis $\alpha\iota$: & apud poetas $\kappa\alpha\iota$, $\rho\alpha$, ceteræque expletivæ
 35 ω , $\gamma\gamma$. Modo præponuntur, modo postponuntur $\delta\eta$, $\alpha\epsilon\alpha$,
 $\tau\omicron\iota\gamma\alpha\epsilon\omega$, atque hæc quidem absolutè, ac magis anteceden-
 tium quàm consequentium respectu.

10 In quibusdam verò consociatio quædam est, mutu-
 usque connexus, unde $\epsilon\pi\alpha\kappa\omicron\lambda\omicron\upsilon\delta\eta\tau\iota\kappa\omicron\iota$ & $\alpha\iota\nu\alpha\phi\omicron\rho\epsilon\iota\kappa\omicron\iota$ $\sigma\omega\iota$ -
 $\delta\epsilon\iota\gamma\mu\omicron\iota$ appellantur: quibus scilicet duo pluræue periodi
 membra mutuo quodam cōsecutionis nexu copulan-
 tur. 2, Harum quædam geminantur: vt Xen. $\kappa\iota$, $\alpha\lambda\lambda\omicron\theta\epsilon\iota$,
 $\kappa\iota$ $\alpha\upsilon\phi\eta$, & alibi, & *intextura*: seu, vt Cic. vertit, *tum in*
 $\epsilon\alpha\tau\epsilon\rho\iota\varsigma$, *tum in textili*. Sic $\tau\epsilon$ apud poetas: nonnun-
 quam tamen in prosa: Pausan. 148, 32, $\tau\omicron\iota\varsigma$ $\Lambda\kappa\tau\omicron$ -
 $\epsilon\varsigma$ $\pi\alpha\iota\sigma\iota$ $\gamma\lambda\upsilon\varsigma$ $\tau\epsilon$ $\lambda\omega$ $\delta\pi\chi\alpha\epsilon\rho\iota\omicron\upsilon$, $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\varsigma$ $\tau\epsilon$ $\mu\alpha\tau\iota\omega$ $\sigma\phi\epsilon\iota\tau$. Fre-
 20 quentissimè autem in copositione: vt $\epsilon\iota\tau\epsilon$ - $\epsilon\iota\tau\epsilon$: $\epsilon\iota\tau\iota\omega$ -
 $\epsilon\iota\tau\iota\omega$: $\alpha\iota\tau\epsilon$ - $\alpha\iota\tau\epsilon$: $\alpha\iota\tau\epsilon$ - $\alpha\iota\tau\epsilon$: $\alpha\iota\tau\epsilon$, *sive*. R. 326, 7. Sic $\epsilon\iota\tau\epsilon$ - $\epsilon\iota\tau\epsilon$: $\mu\eta\delta\epsilon$ -
 $\mu\eta\delta\epsilon$, *neque*, cum synonymis $\delta\delta\epsilon$ - $\delta\delta\epsilon$: $\mu\eta\delta\epsilon$ - $\mu\eta\delta\epsilon$, alijs-
 que consimilibus. Sic etiam disjunctivæ η - η , *aut*. 3, Quæ-
 dam variantur: vt $\pi\omicron\lambda\lambda\alpha$ $\tau\epsilon$ $\kappa\iota$ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$, *cum multa, tum*
 $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$. Sic Pato, $\epsilon\iota\tau\epsilon$ $\alpha\rho\kappa\alpha\iota$, $\kappa\iota$ $\epsilon\iota\mu\iota$, *sive sufficit, sive non*.
 35 Sic etiam $\eta\tau\omicron\iota$ η , *aut*. 4, Sic concessivæ $\mu\lambda\upsilon$, infertur ad-
 uersatiua $\delta\eta$ Xenoph. $\delta\eta\kappa\alpha\mu\omicron\upsilon$ $\mu\lambda\upsilon$, $\sigma\phi\omicron\upsilon$ $\delta\eta$ $\omicron\upsilon$, *iustum qui-*
dem, at non sapientem. In hac connextione interdum o-
 mittitur $\mu\epsilon\lambda$: interdum pro $\delta\eta$ ponitur $\alpha\lambda\lambda\alpha$, $\alpha\upsilon\tau\alpha\rho$, $\delta\mu\omega\varsigma$,
 vel alia synonyma: R. 327, 8. Nonnunquam etiam
 40 plures aduersatiuæ copulantur vt Aristot. Analyt.
 post. 258, 22, $\alpha\lambda\lambda'$ $\alpha\rho\zeta\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ $\gamma\alpha$ $\delta\mu\omega\varsigma$ $\alpha\iota\nu\alpha\gamma\kappa\eta$, *at incipere tamen*
necessè est. Sic Demundo, $\tau\eta$ $\mu\epsilon\lambda$ $\delta\iota\alpha$ $\delta\omega\alpha\mu\epsilon\iota$ $\sigma\phi\epsilon\iota\tau$, δ $\mu\eta\tau$
 $\tau\eta$ $\gamma\alpha\varsigma$ $\epsilon\iota\alpha$, *diuinæ potentie quidem conuenire, at non item*
substantia. 5, Sic alijs etiam concessiuvis aut positi-
 45 uis conditionib. suæ inferuntur aduersatiuæ. Paulus
 I. Cor. 9. $\epsilon\iota$ $\alpha\lambda\lambda\omicron\iota\varsigma$ $\epsilon\iota\mu\iota$ $\delta\omicron\pi\omicron\varsigma\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma$, $\alpha\lambda\lambda\alpha$ $\gamma\epsilon$ $\upsilon\mu\iota\tau\iota\mu\iota$, *si forte*
alijs apostolus non sum, at vobis saltem sum apostolus. Ho-
 mer. II. α , $\epsilon\iota\omega\varsigma$ $\gamma\alpha\rho$ $\tau\epsilon$ $\chi\epsilon\lambda\omicron\iota$ $\gamma\epsilon$ $\kappa\iota$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\mu\epsilon\mu\epsilon\upsilon$ $\epsilon\chi\tau\alpha\pi\epsilon\iota\phi\epsilon\varsigma$, $\Lambda\lambda\alpha$ $\gamma\epsilon$
 $\kappa\iota$

ἢ μετόπισθεν ἔχει χόλον, et si enim eo die iram deuorauit ac re-
 uerterit, seruat tamen eam in posterum. Sic post καὶ infer-
 tur interdum εἰ, interdum ἀλλὰ. nonnunquam etiam
 utriusque fit duplicatio: ut Aristot. Meteorol. 1, de stel-
 lis, καὶ εἰ μείζους καὶ ἐλάττωους φαίνονται, ἀλλ' ὁμοῦς ὁδὸν αἰσθάνονται καὶ
 κατ' αὐτοὺς εἶναι δοκοῦσι, etiam si maiores aut minores vi-
 deantur, attamen individuae per se certe esse videntur. id
 est de caelo, lib. 1, καὶ εἰ μὴ ἄπειρον μὲν τὸ σῶμα τὸ πᾶν,
 οὐ μὲν ἀλλὰ τοσούτοι γὰρ εἶναι πλείους οὐρανοὺς, ac licet non
 infinitum sit corpus uniuersum, attamen tantum saltem
 est, ut plures sint caeli. 6. Sic οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ, non tan-
 tum sed etiam. cuius generis sunt etiam illa, οὐχ
 ὅπως ἀλλὰ καὶ: ὅτι οὐχ ὅσον ἀλλ' καὶ: & οὐχ ὅπως ἀλλὰ πολλοὶ
 μᾶλλον: item haec utrimque negantia, οὐχ ὅπως ἀλλ' οὐδὲ
 & οὐχ ὅτι ἀλλ' οὐδὲ, quorum exempla in Indice Dionysii
 Halicarn. à me notata sunt. Ea Latine dupliciter e-
 nuntiari possunt: ut, non dicam eruditus, sed ne primus
 quidem elementis initiatus: ὅτι, non modo non doctus sed-
 7. Similis consecutio est inter εἰ & potentialem αὖ, &
 quidem ordine reciproco, sed ita ut εἰ ponatur ini-
 tio, αὖ vero vel in medio, vel in fine. ut Plutarch. A-
 pophth. ἵλαστον αὖ, εἰ Ἀλέξανδρος ἦμιν, accepissem, si Alex-
 ander essem. Aristot. De anima, εἰ κινεῖ γὰρ αὐτὴν αὐτὴν,
 καὶ αὐτὴ κινεῖται ὡς, si ipsa si ipsam mouet, etiam ipsa moueatur.
 Demost. εἰ περὶ αὐτοῦ μοι δοῖν, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τι-
 χην αὖ ἱλασμένον, si quis optionem mihi daret, nostrae ciuitatis
 fortunam eligerem: seu electurus essem. 8, καὶ quoque
 post ὅς, ὁμοῖος, ὁμοῖως & similes particulas, relatiuam
 quandam vim habet: quippe quae ponatur pro aduer-
 bio ὡς sicut apud Latinos Ac & Atque. Eius generis
 exempla notavi apud Pausan. 493, 21. sed reperiun-
 tur etiam apud Aristotel. Meteorol. 71, 25: De poeti-
 ca 131, 3. itidemque in Organ. 148, 25, ταῦτ' σημαίνει καὶ
 idem significat ac. 9. Tanta vero in hoc genere est va-
 rietas, ut etiam Aristoteles Theodecten, particula-
 rum collocationem & ἀνταπόδοσιν inter primum ele-
 gantis orationis munus recensuerit, quamobrem bo-
 norum auctorum lectione melius quam nostris præ-
 ceptio.

ceptionibus eius rei cognitio comparari poterit.

Modum autem verbi pleræque, in structura non obliqua, adsciscunt indicatium. 2, E connexiuis *ei* non modo indicatium capit: sed etiam optatium: ut patet è præcedentibus. Sic *εἴγε*, *εἴπερ*: & optatio *εἴθε*, *εἴσι*, utinam. R. 376, 4, (*καίπερ* vero & *καίτοι*, iunguntur etiam participio) Similiter etiam potentialis *ἄν* in superioribus: & composita inde *καὶ*-Arist. Rhet. 59, 28, *οὐ τῶν γε καὶν ἑτέρων περ, καὶ ἑαυτὸν κατασκευάσειε τοῖσιν*, ex *ipsa enim & alium aliquis & seipsū talem asseruerit*. Sed repetitur *ἄν* etiam cum subiunctiuo, cum infinitiuo, & cum participio apud Dion. H. & alios. Sic poetica *καὶ* seu *καί*. 3, *ἄν* vero *ἴαν* & contracta *ω*, *σι*, adsciscunt subiunctiuum: R. 326. 12. composita *καὶ*, *εἴσι*, recipit interdū etiam indicatium, teste Moschopulo, ut apud Arist. *καὶ δ' αὖ μοι ἔποθεν*, etiam si mori me oporteat. sic *καὶ* *εἴ* in loco Arist. paulo ante citato. Ceteræ quoq. cōpositæ, *ὅπως* & *ἵνα*, plerumque subiunctiuum adsciscunt: nonnunquam tamen etiam indicatium. Dionys. H. 700, 15, *ὅπως ἀποφράμω λέγειν, cum dicere instituerem*. 4, *ἵνα*, *ἵππερ*, *ἵππερ* (sicut *ἐπ* & *διόπ*) plerumque indicatiuū adsciscunt: apud Xen. vero præter indicatium & optatium, adsciscunt etiam infinitiuū. Sic apud Plat. Sympos. *ἵππερ δὲ δὴ ἡρόδοτος ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ Ἀγαθόνος, ἀπὸ μέρους καὶ παλαιαίνεν τὴν θυρᾶν, postquā vero ad Agathonis aedes venissent, apertas inuenisse fores*. vbi subaudiri potest *συνέβην*, vel simile quodpiam verbum finitū. 5, Finales *ἵνα*, *ὅπως*, plerumque subiunctiuum vel optatium: rarius indicatium. R. 328, 16. *ὥς* vero & *ὥστε*, plerumque infinitiuum: apud Herodotum tamen etiam subiunctiuū & optatium, sicut *ὅπως*. Sic Dionys. Hal. 714, 13, *ὥς μὲν ὑπὸ τῆς ἑλάν βιασθεῖν, ne qua ipsi vis à turba inferretur*. & 143, 38. *ὥς ἂν ἵκηται ὑπὸ δειτὸ περ, ut eò minus suspicionis alicubi oboriretur*, & 62, 22. *ὥς μὲν τίη, ne pariat*. itidemque 144, 45, *ὥς μὲν πὶ πολὺ μᾶλλον, ne amplius bellum geramus*, & rursum 698, 13, *εἰς τοῦθ' ἵκουσιν ἰνδίας, ὥς ἵνα τούτους διαβάνασι πρὸς ὑμᾶς, ὅλην ὑπομένουσιν ἀνατίθηται τὴν πατρίδα, eò deueniunt stoliditatis, ut, modo hosce apud vos tradu-*

traducant, totam rempublicam euertere sustineant. In ad-
 uerbiali autem significatione plerunque indicatium
 regit. Theocrit. ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ut vidi, ut perij. Virgi-
 lio interprete, id est, quàm perij postquam vidi. Interdum
 tamen in temporali quoque signif. infinitiuium adscif-
 cit, sicut ἐπειδὴ paulo ante, non tantum apud Herodo-
 tum, sed etiam apud Demosth. Sic Plato, De rep. 6,
 ὁ δὲ οὖν ὡς ἴδ' ἐν τῷ Ἀγαθῷ, statim ergo, simulatque vidisset
 Agathonem. Vise & R. 315, 18.

Componuntur etiam Coniunctiones nonnullæ, vt
 ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι, καὶ περ, καὶ τῶν ἄλλων, γάρτοι: τοιγάρ, τοίνυν: item
 tres, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἴτοιων. Ipsa, etiam γάρ, com-
 posita videntur ex γὰρ & ἄρ, vt γουν ex γὰρ & οὖν sic ἴων ex
 εἰ & ἄν: καὶ ex καὶ & ἄν per crasin: itidemque ἄν ex ἰάν.
 2, Componuntur etiam cum aduerbijs vt ὅταν, ὅσοι: ὡς, ὡς περ: ὅτι, μήτι: ὅδε, μὲνδε. Sic etiam ἐπεὶ composita
 videtur ex ἐπὶ & αἰ: atque inde ἐπειδὴ, ἐπειδὴ περ ἐπιδὴ,
 3, οὐ, ὅσοι, περ nominibus & aduerbijs annectuntur
 ea signif. qua cumque apud Latinos: vt ὅσοι, quicum-
 que, ὅσοι, cuiuscumque, ὅσοι, quæcumque, ὅσοι, qua-
 liscumque: ὅσοι: quantuscumque ὅσοι, uter-
 cumque: ὅσοι, quotuplexcumque: & ὅσοι, ubi-
 cumque: ὅσοι, utcumque, quomocumque apud Xen.
 etiam ὅσοι, nequaquam. Item ὅσοι, qua-
 liscumque: ὅσοι, quocumque Et Eurip. ὅσοι, ubi-
 cumque est, qua significatione vsurpatur etiam αἰ & ἰάν,
 extra compositionem. R. 330. 21, 4, περ apud Poetas,
 annectitur, pro καὶ περ: vt ἰσχυροί περ, quamuis cupientes,
 5, ὅτι accusatiuis nominum annexa, fungitur apud poe-
 tas vice præpositionis ὅτι: R. 330, 28. Sic interdum eti-
 am in prosa μετὰ ταῦτα Magara versus, atque inde aduer-
 bia localia in ζ: R. 264, 24. Eadem δὲ fungitur vice de-
 monsttraui verbi ἴδε, in ὅδε hic, τοῖδε talis, τισσὶ, &
 πολλοῖς, tantis, ὅδε sic, & hic Atticeque vertitur in δὲ,
 ὅδε, τοῖδε, τισσὶ, πολλοῖς, ὅδε ad intendendam demon-
 strationis vim. idem enim est ὅδε quod ὅτι: & αἰ
 idem ac ὅτι: sicut etiam hiece apud Latinos vsur-
 patur pro hic ecce. 6, Non raro tamen absque villo sig-
 nifica-

Atque hæc de syntaxi fufficiant. Plura qui deside-
rat, Cruā copiosissimum hac dere tractatum legat.
Possilio etiam exemplorum non poenitenda depro-
mi potest copia.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΙ-

ον Γρηγόριον τὸν θεόλογον, περὶ τῆς
κατ' ἐρημίαν διαγωγῆς.

EPISTOLA MA- GNI BASILII AD

sanctum Gregorium Theologum
*de vita in solitudine
agenda.*

BASILIVS.

ΕΠΕΪΓΝΩΝ ² Σε ³ τῇ ⁴ ἐπιστολῇ, ⁵ ὡς περ οἱ ⁷ τοῦ
⁸ τῶν φίλων ⁹ παῖδας ¹⁰ ὅκ ¹¹ τῆς ¹² ἐπιφανομένης ¹³ αὐ-
τοῖς ¹⁴ ὁμοιότητος ¹⁵ αὐτῶν ¹⁶ τοιοῦτας ¹⁷ ἐπιτηδεύσεις.

VERBUM VERBO REDDITVM.

AGNOVI ² tuam ⁴ epistolam, ⁵ ut ⁶ qui ⁸ amico-
rum ⁹ proles ¹⁰ ex ¹¹ apparente in ¹² eis ¹³ simi-
litudine ¹⁴ ad ¹⁵ parentes ¹⁶ agnoscunt.

1 τοῦ ² γὰρ ³ μὴ ⁴ μέγα ⁵ εἶναι ⁶ εὐσέως, ⁷ πλὴν ⁸ τῶν ⁹ τότε ¹⁰ κα-
τασκευῆν, ¹¹ ὥς ¹² τὸ ¹³ ἐμποιοῦσαι ¹⁴ ὁρμὴν ¹⁵ τῆς ¹⁶ τῇ ¹⁷ ψυχῇ
¹⁸ σε, ¹⁹ ὡς ²⁰ τὸν ²¹ μεθ' ²² ὁμῶν ²³ βίον, ²⁴ αὐτῶν, ²⁵ αὐτῶν ²⁶ αὐτῶν
²⁷ τῶν ²⁸ βίον ²⁹ τῶν ³⁰ μεθ' ³¹ αὐτῶν ³² τῶν ³³ μεθ' ³⁴ αὐτῶν ³⁵ τῶν ³⁶ μεθ' ³⁷ αὐτῶν ³⁸ τῶν ³⁹ μεθ' ⁴⁰ αὐτῶν ⁴¹ τῶν ⁴² μεθ' ⁴³ αὐτῶν ⁴⁴ τῶν ⁴⁵ μεθ' ⁴⁶ αὐτῶν ⁴⁷ τῶν ⁴⁸ μεθ' ⁴⁹ αὐτῶν ⁵⁰ τῶν ⁵¹ μεθ' ⁵² αὐτῶν ⁵³ τῶν ⁵⁴ μεθ' ⁵⁵ αὐτῶν ⁵⁶ τῶν ⁵⁷ μεθ' ⁵⁸ αὐτῶν ⁵⁹ τῶν ⁶⁰ μεθ' ⁶¹ αὐτῶν ⁶² τῶν ⁶³ μεθ' ⁶⁴ αὐτῶν ⁶⁵ τῶν ⁶⁶ μεθ' ⁶⁷ αὐτῶν ⁶⁸ τῶν ⁶⁹ μεθ' ⁷⁰ αὐτῶν ⁷¹ τῶν ⁷² μεθ' ⁷³ αὐτῶν ⁷⁴ τῶν ⁷⁵ μεθ' ⁷⁶ αὐτῶν ⁷⁷ τῶν ⁷⁸ μεθ' ⁷⁹ αὐτῶν ⁸⁰ τῶν ⁸¹ μεθ' ⁸² αὐτῶν ⁸³ τῶν ⁸⁴ μεθ' ⁸⁵ αὐτῶν ⁸⁶ τῶν ⁸⁷ μεθ' ⁸⁸ αὐτῶν ⁸⁹ τῶν ⁹⁰ μεθ' ⁹¹ αὐτῶν ⁹² τῶν ⁹³ μεθ' ⁹⁴ αὐτῶν ⁹⁵ τῶν ⁹⁶ μεθ' ⁹⁷ αὐτῶν ⁹⁸ τῶν ⁹⁹ μεθ' ¹⁰⁰ αὐτῶν

31 ὅπως τὸ 32 διακίμαι, 33 καὶ τῆς σῆς 34 ψυχῆς, 35 τῆς 36 παλιν
37 τὰ 38 τῆς 39 μὲν δὲ 40 τιθεμένης, 41 ὅρος τῇ 42 ἐν 43 ἐπαγ-
γλίαις 44 ἀποκειμένη 45 ἡμῶν 46 μακροβιότητι.

2 Nam 3 haud 4 magnum 5 esse 6 dicere 7 loci 8 structu-
ram, 10 ad 11 ingenrandum 12 impetum 13 aliquem 14 ani-
mo 15 tuo, 16 ad 18 cum 19 nobis 20 vitam 21 priusquam 22
de 24 modo 25 aliquid 26 d' diceris 27 & 28 conuersatio-
ne, 29 tuus 30 est 31 reuera 32 sensus, 33 & tui 34 animi,
36 omnia 38 hic 39 nihili 40 facientis 41 prae 42 in 43 polli-
citationibus 44 reposita 45 nobis 46 beatitudine.

1 Εγὼ δὲ 2 αὐτὸς 3 αὐτὸς 4 ὅτι 5 τῆς 6 ἡμετέρας 7 παλιν
7 νικῶν 8 ἡμῶν, 9 γράφειν 10 αἰχμαλωτῶν 11 κατέλιπον 12 μὲν
13 καὶ 14 τὰς 15 αὐτῶν 16 διακίμας, 17 αἰς 18 μαρίων 19 κακῶν
20 ἀφορμὰς, 21 ἐμῶν δὲ 22 ὅπως 23 ἀπολιπεῖν 24 ἡμῶν.

1 Ego vero 2 quae quidem facio 3 ipse 4 in 5 solitudine 6
hac 7 nosse et 8 die, 9 scribere 10 erubescere, 11 derelinqui 12 qui-
dem 13 enim in 14 urbe 15 occupationes, tanquam 16 sex-
centorum 17 malorum 20 causas, 21 me ipsum autem 22 non-
dum 23 derelinquere 24 potui.

1 Αὐτὸς 2 ἡμῶν 3 εἰμι 4 τῶν 5 ἐν θαλάσσῃ 6 παρὰ τῆς 7 κατέ-
λιπον 8 πλοῦν 9 ἀποκίμας 10 ἀπονομίας καὶ 11 καυχήσιν.

1 Sed 2 similis 3 sum 4 in mari 5 prae 7 circa 8 nauigatio-
nem 9 in experientia 10 perenniibus & nauseantibus.

1 Οἱ τῶν 2 μαρίων 3 τῶν 4 πλοίων 5 συχραίνονται, ὡς 6 πολλοὶ 7
καὶ σάλον 8 περιχομίνες, 9 κακῶν 10 ὅτι τὸν λῆμον 11 ἢ 12 τὸ
ἀκρόν 13 μεταβαίνοντες, 14 πανταχῶς ναυτιῶσι καὶ 15 ἀπορῶνται,
16 συμμαίρονται καὶ αὐτοῖς ἢ 17 ἀνδία καὶ ἢ 18 χολή.

1 Qui 2 magnitudine 3 nauigij 4 offenduntur, 5 tanquam
6 multam 7 iactationem 8 praebente, 9 et illinc 10 in lebum
11 aut 12 acatium 13 transeuntes 14, ubique nauseant & 15
haerent, 16 transgreditur enim cum iosis 17 molestia et 18 bilis

¹Τοιούτοι ²εἰ ³ἂν ⁴καὶ ⁵τὸ ἡμέτερον, τὰ γὰρ ⁶ἐνοικεῖ ⁷παρὰ
⁸συμφορῇ ἡμῶν, πάντα χροῖ ⁹μὲν ἡμῶν ¹⁰ἡμῶν θάρον ¹¹ἡμῶν
¹²ὡς ¹³τὸ ¹⁴ἐν ¹⁵μείζονος ¹⁶ὑποτάγματι ¹⁷ταύτης.

¹Tale ²igitur ³quiddam ⁴est ⁵nosstrum. nam ⁶dome-
⁷sticis ⁸perurbationes ⁹simul circumferentes, ubique ¹⁰cū
¹¹similibus in multis ¹²sumus. ¹³itaque ¹⁴nihil ¹⁵mag-
¹⁶num ¹⁷solitudine ¹⁸lucrat ¹⁹sumus ²⁰hac.

¹Αὐτὸι τοὶ ποιεῖν ²ἴδεις, καὶ ³εἶδεν, ⁴ὡς ἡμεῖς ⁵ἡμῶν ⁶ἡμῶν
⁷ἡμεῖς ⁸ἡμῶν ⁹ἡμῶν ¹⁰ἡμεῖς ¹¹ἡμῶν ¹²ἡμῶν
¹³ἡμῶν ¹⁴ἡμῶν ¹⁵ἡμῶν ¹⁶ἡμῶν ¹⁷ἡμῶν ¹⁸ἡμῶν
¹⁹ἡμῶν ²⁰ἡμῶν ²¹ἡμῶν ²²ἡμῶν ²³ἡμῶν ²⁴ἡμῶν
²⁵ἡμῶν ²⁶ἡμῶν ²⁷ἡμῶν ²⁸ἡμῶν ²⁹ἡμῶν ³⁰ἡμῶν

¹Quæ ²vero ³facere ⁴oportet ⁵unde ⁶licet ⁷nobis
⁸vestigis ⁹hæcere ¹⁰ad salutem ¹¹præeuntis (¹²si quis ¹³e-
¹⁴nim, inquit, ¹⁵ult ¹⁶post ¹⁷me ¹⁸venire ¹⁹abneget ²⁰se-
²¹ipsum, ²²et ²³collat ²⁴crucem ²⁵suam et ²⁶sequatur ²⁷me)
²⁸hæc ²⁹sunt ³⁰in quiete ³¹mentem habere ³²conari ³³conuenit.

¹Ὡς γὰρ ²ἐφθάλμῳ ³ὡραζομένῳ ⁴συνεχῶς, ⁵καὶ ⁶ταῦτα
⁷ὅτι ⁸ταῦτα ⁹ὡραζομένῳ ¹⁰ὡραζομένῳ ¹¹ὡραζομένῳ ¹²ὡραζομένῳ
¹³ὡραζομένῳ ¹⁴ὡραζομένῳ ¹⁵ὡραζομένῳ ¹⁶ὡραζομένῳ ¹⁷ὡραζομένῳ
¹⁸ὡραζομένῳ ¹⁹ὡραζομένῳ ²⁰ὡραζομένῳ ²¹ὡραζομένῳ ²²ὡραζομένῳ
²³ὡραζομένῳ ²⁴ὡραζομένῳ ²⁵ὡραζομένῳ ²⁶ὡραζομένῳ ²⁷ὡραζομένῳ
²⁸ὡραζομένῳ ²⁹ὡραζομένῳ ³⁰ὡραζομένῳ ³¹ὡραζομένῳ ³²ὡραζομένῳ
³³ὡραζομένῳ ³⁴ὡραζομένῳ ³⁵ὡραζομένῳ ³⁶ὡραζομένῳ ³⁷ὡραζομένῳ

¹Vt enim ²oculum ³circumactum ⁴assiduè, ⁵et nunc
⁶quidē ⁷in obliqua ⁸circumlatum, nunc verò ⁹ad superna
¹⁰et inferna ¹¹identidem ¹²reuerſum, ¹³cernere ¹⁴cuidēter
¹⁵non ¹⁶possibile, sed ¹⁷oportet ¹⁸affixum esse ¹⁹obtusum
²⁰viso, ²¹si ²²futurus sit ²³evidentem ²⁴ipsius ²⁵facere
²⁶conſpectum: ²⁷sic et mentē ²⁸hominis ²⁹ab ³⁰innume-
³¹ris ³²in mūdo ³³curis ³⁴distractā ³⁵difficile euidenter ³⁶inten-

intendere³ veritati.

Ἀλλὰ τὸν μὲν ὅπου τοῖς ¹ ὁμοῖς τῷ ² γάμῳ³ συνιζυγμῶν, ⁴ λυσσάδεις ⁵ ὀπιθυμίας, καὶ ⁶ ἱρμῶν ⁷ δυσχερέτατοι, καὶ ⁸ ἐρωτῆς π-
νις ⁹ δυσίεστοι ¹⁰ ἐκπεράσσουσιν.

*Sed quidem nondum¹ vinculis² nuptiarum³ constricti⁴
rabide⁵ cupidines & ⁶ impetus⁷ in retenti, & ⁸ amores
quidem⁹ perditii ¹⁰ perturbant.*

Τὸν δὲ ² ἡδὴ ¹ κατελημμένον ³ ὁμοζύγῳ ⁴ ἵπτερος δόρυλος φε-
ρίδων ⁵ ἐκδίσχεται: ἐπὶ ⁶ ἀπαθείᾳ ⁷ παίδων ⁸ ὀπιθυμία, ⁹ γυναι-
κός ¹⁰ φυλακῇ, ¹¹ οἷον ὀπιμίλεια, ¹² οἰκιστῶν ¹³ φρεσυσταί, ¹⁴
αἱ καὶ ¹⁵ ταῖς ¹⁶ συμβόλαια ¹⁷ βλάβου, οἱ πρὸς τοῦ ¹⁸ γείτονος ¹⁹ δια-
πληκτισμοί, αἱ ἐν τοῖς ²⁰ διαπραγματέοις ²¹ συμπλοκαί, τῆς ²² ἱμ-
πορίας οἱ ²³ κίνδυνοι, αἱ τῆς ²⁴ γαργίας ²⁵ διαπονήσεις, ²⁶ πῶς
ἡμέρα ²⁷ ἰδίαν ²⁸ ἡμέρας ²⁹ φέρεται τῆς ³⁰ ψυχῆς ³¹ ὀπισκλήτησι.
καὶ ³² νύκτες τὰς ³³ μεθυσμασιν ³⁴ φροντίδας ³⁵ παραχλιδί-
σαι, καὶ ³⁶ τῆς αὐτῆς ³⁷ φαντασίας ³⁸ ἐξαπατῶσι τὸν νοῦν.

*At ¹ iam ² occupatum ³ coniuge ⁴ alter tumultus cura-
rum ⁵ excipit: in ⁶ orbitate, ⁷ prolium ⁸ desiderium, ⁹ uxo-
rum ¹⁰ custodia, ¹¹ domus procuratio, ¹² ministrorum ¹³ prae-
fecturae, in ¹⁴ contractibus ¹⁵ dāna, cum ¹⁶ vicinis ¹⁷ digladi-
ationes, in ¹⁸ foro ¹⁹ concertationes, ²⁰ negotiationis ²¹ pe-
ricula, ²² agriculturae ²³ labores: ²⁴ unaquaque dies ²⁵ pro-
priam ²⁶ venit ²⁷ ferens ²⁸ animi ²⁹ caliginem. Et ³⁰ no-
ctes ³¹ diurnas ³² curas ³³ excipientes, in ³⁴ eisdem ³⁵ phan-
tasijs ³⁶ fallunt mentem.*

Ἰτίων δὲ ² φυγῇ ³ μία, ὅ ⁴ χαλεσμοὶς δὸς τῷ ⁵ κόσμῳ καὶ ⁶ παν-
τὶ. κόσμου δὲ ⁷ ἀναχωρήσεις, καὶ ⁸ τὸ ἑξῆς αὐτῷ ⁹ ὁ γυμνάσιον ¹⁰ σω-
ματικῶς, ἀλλὰ τῆς ¹¹ πρὸς τὸ σῶμα ¹² συμπαθείας τὴν ψυ-
χὴν ¹³ ὑποβιβάζει, καὶ γυμνάσιον ¹⁴ ἀπολεῖ, ¹⁵ αἰσθητοί, ¹⁶ αἰσθητοί, ¹⁷ ἀνιδίον, ¹⁸
αἰσθητοί, ¹⁹ ἀκτῆμοι, ²⁰ αἰσθητοί, ²¹ ἀπεργασίαι, ²² ἀσυνάλλα-
κτοι, ²³ ἀμαθῆς τῶν ²⁴ ἐνθεοπίνων ²⁵ διαπραγμάτων, ἱτοιμοί ²⁶
ὑποβιβάζει τῇ ²⁷ καρδίᾳ τὰς ἐν τῇς ²⁸ θεῖας ²⁹ διαπραγμάτας
³⁰ ὁρμητικότητας ³¹ διατυπώσεις.

H h i j .

H o r u m .

¹ Horum autem ² fuga ³ una ⁴ separatio à ⁵ mundo ⁶ universo. Mundi vero ⁷ secessus, ⁸ non ⁹ extra ipsum ¹⁰ fieri ¹¹ corporaliter, sed ¹² cum corpore ¹³ consensu animum ¹⁴ abrumperet, & fieri ¹⁵ extorrem, ¹⁶ sine domo, ¹⁷ carentem proprio, ¹⁸ nescium-sodalitatis, ¹⁹ inopem, ²⁰ sine facultatibus, ²¹ vacantem negotiis, ²² alienum à contractibus, ²³ rudem ²⁴ humanarum ²⁵ disciplinarum, paratum ²⁶ admittere ²⁷ corde ex ²⁸ divina ²⁹ doctrina ³⁰ ingenitas ³¹ informationes.

¹ Ετοιμασία δὲ καρδίας, ἢ ² ἀπομείθεσις τοῦ ἐν ποικίλῃ συνθέσει ⁴ περιεχόμενων αὐτῆς διδασκάλων.

¹ Preparatio vero cordis, ² obliuio extranea ³ consuetudine ⁴ ante-occupantium ipsum doctrinarum.

Οὗτις γὰρ ἐν ¹ κηρῷ ² γράψαι ³ δυνατὸν, μὴ ⁴ καταλείδου-
τα τοῦ ἵνα ποικίλως ⁶ χαρακτηῖται, ἅτε ψυχὴ ⁷ δόγματα θεῶν
⁸ παραδιδού, μὴ τὰς ἐν τῷ ⁹ ἴδιαι ¹⁰ περιλήψεις αὐτῆς ¹¹ ἐπι-
λόγηται.

Neque enim in ¹ cera ² scribere ³ possibile, non ⁴ delentem ⁵ insitos ⁶ characteres, neque animæ ⁷ placita divina ⁸ accommodare, non ex ⁹ consuetudine ¹⁰ anticipatas opinion-
ones ex ea ¹¹ eximentem.

¹ Περί δὲ τούτου ² μέγιστον ³ ὄφελος ἡμῶν ἡ ἱερμεία παρέχεται, ⁴
καταλείδουσα ἡμῶν τὰ πάθη, καὶ ἁγέλην ⁵ διδούσα τῷ λογῷ, παν-
τοῦτος αὐτῆς τῆς ψυχῆς ⁶ ἐκτιμῆν.

¹ Ad verò hoc ² maximam ³ utilitatem nobis solitudo
praebet, ⁴ conspiciens nostras perturbationes, & otium ⁵ dans
rationi, omnino ipsas ex animæ ⁶ elidendi.

Ὡς γὰρ τὰ θυρεῖα ¹ διακαταγόμενα ² ἐς ³ καταψυχθέντα ὥς
ὅτι θυμῶν, καὶ ⁴ ὀργῶν, καὶ φόβου, καὶ λύπης, τὰς ἰσοβόλας τῆς
ψυχῆς κακῶς ⁶ κατενοαθέντες διὰ τῆς ἡσυχίας, καὶ μὴ ⁷ ἐξαγει-
νόμενα τὰς ⁸ σωτηρίας ἱερειοσύνας, ¹⁰ ἰσοκαταγόμενοι ἐκ τῆς ¹¹ δι-
τάμης

ἀμὲν τὸ λόγῳ ¹² γίνονται.

ut enim feræ¹ faciles superatū² sunt³ per mulsæ: sic concupiscentiæ, & ira, & pauciores, & maiores, venefica animæ mala, consopita per quietem, & non⁷ exasperata⁸ assiduo irritamento, ¹⁰ superabiliora ¹¹ vi rationis ¹² fiunt.

¹ Ἐστὼ τοῦτω τὸ χειρὶον ποιεῖται, ² οἷον περὶ εἰς ³ καὶ τὸ ἡμέτερον, ⁴ ὁμιλίαις ἀνθρώπων, ⁵ ἀπὸ πολλῶν, ⁶ ὡς ⁷ μὴ ὑπὸ μωδίνος ⁸ ὁμιλῶντι ⁹ τὸ σωσιχὲς τῆς ¹⁰ ἀσκήσεως: ¹¹ διὰ τὸ πᾶσι: ἀσκησὶς ¹² ἐν συστάσει τῇ ψυχῇ ¹³ τρεῖς τοὺς θεοῖς ¹⁴ διανοήματα.

¹ Sit igitur locus talis² qualis est³ & noster, ⁴ congressu hominum ⁵ liber, ⁶ ut ⁷ ne à nullo externorum ⁸ assiduitas ¹⁰ meditationis ¹¹ interpelletur. meditatio autem ¹² pietatis animam ¹³ nutrit divinis ¹⁴ cogitationibus.

Τί ἐν¹ μακροτέρῳ τῇ τῇ ² ἀγγέλων χρειᾷ ἐν γῇ ³ μιμῶσα, εὐδὺ μὲν ⁴ ἀρχομένων ἡμετέρας ⁵ εἰς ἑκάστης ⁶ ὁμιλῶντα, καὶ ⁷ ὁμοίως, καὶ ὁμοίως ⁸ γὰρ εἰρενὶ τὸν ⁹ κτίσαντα, εἴτα ἡλὶς ¹⁰ καθαρῆς ¹¹ διαλάμψαντος ¹² ὡς ἔργα, ¹³ τραπεζομενον, παταχὲ ἀετῶ τῆς ¹⁴ ἑκάστης ¹⁵ συμπαρόσης, καὶ τοῖς ὁμοίως ὡς ¹⁶ ἀλάτῃ ¹⁷ πᾶσαρ-
των τὰς ¹⁸ ἐργασίας, τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ ¹⁹ ἄλυπον τῆς ψυχῆς ²⁰ κατὰ-
σημα αἱ τῶν ὁμοίων ²¹ παρηγορεῖται ²² χαρίζονται.

Quid igitur¹ beatius² angelorum concentum in terra³ imitari? statim quidem⁴ incipiente die⁵ in prece⁶ exurgentem, & ⁷ hymnis, & canticis⁸ venerari⁹ creantem? deinde sole¹⁰ purè resplendente¹¹ ad opera¹² conuersum ubique ipsi procreatione¹⁴ presente, & hymnis tanquam ¹⁵ sale ¹⁶ condire ¹⁷ actiones. Nam hilarem & ¹⁸ alacrem animæ ¹⁹ statum hymnorum ²⁰ coheritationes ²¹ largiuntur.

Ἡ οὐχία ἐν¹ ἀρχῇ ² καθάρσιος τῇ ψυχῇ, μήτε γλαυκῆς, ³ λαλῆς ⁴ τὰ τῶν ἀνθρώπων, μήτε ἐφθαρμένων ⁵ ἐυχούσας ⁶ σωματι-
των καὶ ⁷ συμμιθείας ⁸ ἀφαισίου ποῦντων, μήτε ⁹ ἀκούσας τὸν ¹⁰ τότον
τῆς ψυχῆς ¹¹ ἐκλυθείσης, ἐν ¹² ἀκροσὶ ¹³ μάλῃ ἐπὶ ἡδονῇ ¹⁴ πε-
ποιημένων, μήτε ¹⁵ ῥήματα ¹⁶ ἐν τεχνίτων καὶ ¹⁷ γαλοισσῶν ἀνθρώπων.

H b iij.

πᾶσι,

πῶν 18 ὁ 19 μέγιστα 20 λύει τῆς ψυχῆς τὸν τόνον 21 σίφουλα.

Quies ergo 1 principium 2 expiationis animæ, neque lingua 3 loquente 4 res hominum, neque oculis 5 nitidos colores 6 corporum & 7 proportiones 8 circumspicientibus, neque 9 auditu 10 vigorem animi 11 dissolvente, in 12 ascultatione 13 carminum ad voluptatē 14 factiorum, neque 15 verbis 16 scurrilium & 17 ridiculorum hominum, 18 quod maxime 20 frangere animi intentionem 21 natum est.

Νῆς 1 μὲν γὰρ μὴ 2 σκεδανόμενος 3 ὅτι τὰ ἔξω, μηδ' ἐπὶ τῇ 4 αἰσθητικῇ ὅτι τὸν κόσμον 5 διαχόμενος, 6 ἵπταται μὲν πρὸς αὐτὸν, 7 δι' αὐτὴν δ' ἐπρὸς τὴν τῷ θεῷ 8 ἵπταται ἀναβαίνει.

Mens 1 quidem enim non 2 dispersa 3 ad externa, neque à 4 sensorijs in mundum 5 diffusa: redit quidem ad seipsam 6 per seipsam uerò ad Dei 7 notionem 8 ascendit.

1 Κακείνῳ 2 κάλλει 3 σκεδανόμενος τὸ καὶ 4 ἡλαττόμενος, καὶ αὐτῆς 5 φύσεως 6 λήθων 7 λαμβάνει, μὴτε πρὸς 8 ἑστῶς φρονήσεως, μὴτε πρὸς 9 σκεδολογίας 10 μίσημιον τὴν ψυχὴν 11 καθεύδειν.

Est illo 2 decore 3 circumlustrataque & 4 illustrata, etiam ipsius 5 naturæ 6 oblivionem 7 capit, neque ad 8 cibum, neque ad 9 vestimentorum 10 solitudinem animum 11 detrahens.

Ἀλλὰ πολλὰ τῇ ὁπὸ 1 γνῶσι φροντιστῶν 2 ἔχων, τὴν 3 πᾶσαν αὐτὴν ἀποδοῖν ὑπὲρ τὴν 4 κτήσιν τῇ 5 αἰωνίῳ ἀγαθῶν 6 μετατίθησι, πῶς μὲν 7 καταρθεῖ αὐτὴ ἢ 8 σωφροσύνη καὶ ἢ 9 ἀνδρεία, πῶς δὲ ἢ δικαιοσύνη καὶ ἢ 10 φρόνησις, καὶ αἱ 11 λοιπαὶ, αἶρα τὰς, ὅσαι τῆς 12 γνῶσεως ταύτης 13 ὑποδιαφύονται, 14 καθεκόντως ἔχεται 15 ὅτι ταῖς 16 τῇ καὶ τὸν εἶναι 17 ὑποβλάπτει τῇ ἀποδοῖν.

Sed otium à 1 terrenis curis 2 agēs, 3 omne suum studium ad 4 acquisitionem 5 æternorum bonorum 6 traducit, quomodo quidem 7 recte præstetur ipsi 8 temperantia & 9 fortitudo,

modo: quomodo vero in solitia & ¹ prudentia, & ² reliquæ
virtutes, quotquot sub ³ generales has ⁴ distributæ, ⁵ de-
center singula ⁶ exequi ⁷ in vita ⁸ admonent studiosum.

¹ Μεγίστη δὲ ὁδὸς πρὸς τὴν τῆς ² καθεκκοίτης ³ ἑνότητος, καὶ ἡ μα-
κίστη τῆς ⁴ θεοπνευστων ⁵ γρηγορίας.

¹ Maxima porrò via ad ² officij ³ inuentionem, & medi-
tatio ⁴ diuinitus-inspiratarum ⁵ scripturarum.

Εἰς ¹ ταῦτα καὶ καὶ αἱ τῆς ² προφῆας ³ ὑποφωτιστικαὶ ἐνδείξεις, καὶ
οἱ λόγοι τῆς μακαρίων ⁴ ἀνδρῶν ⁵ ἀνέγκρατοι ⁶ παραδειγματικοί, ⁷
οἷον ⁸ εἰκόνας πνεύματος ἡμψυχου ¹⁰ τῆς κατ' Ὀψιν ¹¹ πολιτείας, τῆς ¹²
μυμήμεται τῆς ἀγαθῶν ἐργῶν ¹³ ἀνέκδοτου.

In ¹ his enim & ² actionum ³ præcepta reperiuntur, &
vite beatorum ⁴ virorum ⁵ perscriptæ ⁶ traditæ, ⁷ tanquā
8 imagines quedam ⁹ animatæ ¹⁰ secundum Deum ¹¹ con-
uersationis, ¹² imitationi bonorum operum ¹³ proponuntur.

Καὶ τοιοῦτον φεῖ ὁ πρὸς τὴν ἡλικίαν ¹ ἐνδείκνυται ὁ ἑαυτοῦ ² αἰσθη-
τικὸς ἐκείνων ³ παραδειγματικῶν, οἷον ὁ πρὸς καὶ τοῦ ⁴ ἱατρικοῦ, τὸ
⁵ φάρμακον ἐνδείκνυται τῆς ἀνέγκρατος φάρμακον.

Et igitur in quocumq; unusquisque ¹ indigenter habentē
seipsum ² senserit, illi ³ immorans, tanquā ab aliqua cōmuni
⁴ officina medicina, ⁵ aptū inuenit ⁶ infirmitati pharimaciū.

Καὶ ὁ μὴν ¹ ἰατρικὴς τῆς σωφροσύνης, τὴν φεῖ τὸ ἱσχυρὸν ἰσορρο-
πικῶς ² ἀνελίσσεται, καὶ ³ παρ' αὐτῆς τὰς ⁴ σωφροσύνης ⁵ ἐκείνης ἀ-
σκητικῆς ⁶ προφῆας, ἐνδείκνυται αὐτὸν οὐ μόνον ⁷ ἡλικίαν πρὸς ἡδον-
τικὴν ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ ⁸ ἡλικίαν πρὸς ὁρμήν ⁹ διακείμενον.

Et quidem ¹ amator temperantiæ, de Ioseph historiam
assiduè ² euoluit, & ³ ab eo ⁴ temperantiæ plenam ⁵ perdo-
cetur ⁶ actiones, reperiens ipsum non solum ⁷ temperanter
erga voluptates affectum esse, sed etiam ⁸ habitualiter
ad virtutem ⁹ dispositum.

Αἰδοῦναι δὲ ¹ παρστύται παρὰ τῷ ἰαβ, ὅς ἐ μόνον ὁρῶς τὰ ἴσα
 τὰ πῦ βίβιν ² μεταπισσόντος αὐτῷ, πένης ἐν πλουσίῳ, καὶ ἄπαρ
 ὧτο ³ κακίπαυδος, ἐν μιᾷ χαροῦ ⁴ ῥοπῇ ⁵ ἡλύματος, ⁶ διέμεν
 ὁ αὐτὸς, ⁷ ἀτατείωλον πανταχῶς τὸ τῆς ψυχῆς ⁸ φεῖνμα ⁹ διασω-
 ζων, ¹⁰ ἀλλ' οὐτε τῆς φίλων ἑαίς ¹¹ παρρωθίαν ¹² ἀκόττων, ¹³ ἐπὶ
 ἐμόντων αὐτῷ, ¹⁴ συωπιθόντων ¹⁵ τὰ ἀλγία, ¹⁶ παροξύνει.

Fortitudinem vero ¹ eruditur ab Iob, qui non tantum
 contraria vita ² cedente ipsi, pauper ex diuite, & orbis ex
³ pulchrae-polis-parente, in uno temporis ⁴ momento ⁵ fac-
 tus, ⁶ permansit idem, ⁷ minimè humiles ubique animi ⁸
 spiritus ⁹ retinens, ¹⁰ sed neque amicis ad ¹¹ consolationem
¹² venientibus, ¹³ insultantibus ipsi, & ¹⁴ simul auctori-
 bus ¹⁵ erumnas, ¹⁶ irritatus est.

Πάλιν ¹ σκαπὼν τις, πῶς αὖ ὁρῶς ² ἐν ταύτῃ καὶ ³ μεγαλόθυ-
 μος ⁴ ἡλύτο, ⁵ ὥς τε τῷ μὲν θυμῷ ⁶ καὶ τῆς εὐμαρτίας ⁷ καχε-
 ῶται, τῷ δὲ ⁸ ἀφρότητι ὁρῶς ἐν ἀνθρώπου. ⁹ εὐρήσῃ τὸν δακτύ-
¹⁰ ¹⁰ ἡλυαῖον μὲν ἐν τοῖς καὶ πόλιμον ¹¹ ἀνδραγάθισσι, ὡραῖον δὲ
 καὶ ¹² ἀκύντοι ἐν ταῖς τῆς ἐχθρῶν ¹³ ἀντιδόσει.

Rursum ¹ reputans aliquis, quomodo clemens ² in eodem
 & ³ magnanimus ⁴ fiat, ⁵ ut quidem animo ⁶ contra pecca-
 tum utatur, sed ⁷ clementia erga homines, inuenit David
¹⁰ generosum quidem in circa bellum ¹¹ acinoribus, clemen-
 tem autem & ¹² immotum in inimicorum ¹³ ultionibus.

Τοιοῦτος ἔν καὶ Μωσῆς, μέγα καὶ μὲν τῷ θυμῷ κατὰ τῆς εἰς θεὸν
² ἱζαμαρτυρόντων ³ διδουσιμαίος, ⁴ ὡραῖα δὲ τῇ ψυχῇ τὰς κατὰ
 ἑαυτῶ ⁶ διαβολὰς ⁷ ὑποφέρει.

Talis ¹ erat & Moses, magna quidem ira contra in De-
 um ² peccantes ³ insurgens, ⁴ miti autem animo ⁵ contra
 seipsum ⁶ calumnias ⁷ sustinens.

Καὶ πανταχοῦ ὅσπερ οἱ ¹ ζαχρέφοι, ὅταν ὧτο εἰκόναν εἰκόνα
² γεράσσει, πυκνὰ ὁρῶς τὸ ³ παρὰ δόγμα ἀποβλέποντες, ⁴ τὸν ἐκεί-
 νον χειραγῶντες ὁρῶς τὸ ἑαυτῶν ἀποσφάττουσι ⁵ μεταθεῖναι ⁶ φε-
 ρο

λαλῶντες οὕτω δεῖ τὸν 7 ἱσσοῦσθαι καὶ αὐτὸν 8 ποιεῖν τῶς 9 μέριμ-
 νας ἀρετῆς 10 ἀπεργάζεσθαι 11 τέλειον. 12 οἷον εἰς τοὺς 13 ἀγαλλμα-
 τὰ πινει 14 κινούμενα κ, 15 ἑμπαρκετα, τοῦ βίβειν τῶν ἀγίων ἀποβλα-
 πτῆν, καὶ τὸ ἐκείνων ἀγαθὸν 16 οὐκ αἶον 17 ποιῆσθαι διὰ 18 μιμήσεως.

Et ubique quem admodum 1 pictores, quando ex imagini-
 bus imaginem 2 pingunt, identidem ad 3 exemplar respici-
 entes inde characterem ad suum ipsorum student 5 trans-
 fere 6 opificium: ita oportet 7 studentem seipsum 8 om-
 nibus 9 partibus virtutis 10 efficere 11 perfectum, 12 tan-
 quam ad 13 simulachra quaedam 14 mota 15 aetiosa vi-
 tas sanctorum respicere, 16 illorum bonum 17 suum 18 fa-
 cere per 19 imitationem.

Εὐχαὶ πάλιν ταῖς 1 ἀνυγνώστis διαλεχόμεθα, 2 νεκροῖς τῶν
 ψυχῶν καὶ 3 ἀκμαστοῖς τῶν τοῦ τοῦ θεοῦ πόθου 4 κακῶν καὶ ἁμαρτιῶν παλαιῶν
 γὰρ.

Orationes rursus 1 lectionibus succedentes, 2 recentio-
 rem animam 3 vegetiorem ad Deum desiderio 4 mo-
 tam accipiunt.

Εὐχαὶ 1 δὲ καὶ πάλιν, ἡ 2 ἡμετέρα 3 ἐμποιοῦσα τῶν θεῶν ἐννοία τῇ
 ψυχῇ. καὶ τὸ τοῦ εἶναι τοῦ θεοῦ 4 ἐνοικησις, τὸ διὰ τῆς μιμήσεως ἔχειν 5 ἡ
 ἡμετέρα ἐν αὐτῶν τὸν θεόν.

Oratio 1 et de bona 2 manifestam 3 in generans Dei no-
 tionem animo. Et hoc est Dei 4 inhabitatio, in memoria ha-
 bere 5 insidentem in seipso Deum.

Οὕτω γινόμεθα ταῖς θεῶν, ὅταν μὴ φροντίζωμεν τὸ συνεχῶς
 τῆς μιμήσεως διακόπνηται, μὴ δεῖ τοῖς 1 ἀποσπασμένοις περὶ τοῦ εἶναι
 αὐτῶν πῶς αὐτὰ 2 ἀπορροῦν, ὅ 3 φιλόδοξος, ὅτι θεὸν 4 ἀ-
 νημερῆ, ἐξελκύων τὰ 5 ἀπορροῦν ἡμετέρας εἰς 6 ἀκαρτίους πα-
 ρει, καὶ τοῖς τοῦ εἶναι αὐτῶν 7 ὅτι τῶν δεινῶν 8 ἐνδοξαίῃ.

Ita efficitur templum Dei, quando non curis terrenis of-
 fuditur memoria interrumpitur, neque 1 improiis per-
 turbationibus mens turbatur: sed omnia 2 effugiens 3 amās
 Dei, ad Deum 4 secedit, capellens 5 promoscentes nos in 6 in-
 tempe-

temperantiae affectus, & ad virtutem ducentibus, 7
dys⁸ immoratur.

Καὶ ὁ τοῦ γὰ πάντων ἀποδ' αἰσιν ὡρεσῆκει, ὡς τῷ τῷ
 λόγῳ² χεῖναι μὴ³ ἀμαθῶς ἔχειν, ἀλλ' ἰσοτᾶν μὲν⁴ ἀφ' ἑ-
 λονείκως, ἀποκρίνοισι δ' ἑ⁵ ἀφελότ' μως, μὴ διακρίνοισι τοῖς ὡρεσῆ-
 αλγοῖσιν, ὅταν⁷ χεῖναι μὴ⁸ ὅπως μωσῶνται τὸν ἑαυτοῦ
 λόγον⁹ ὅπως αἰσινὸς περιβάλλειν, μίτ' ἀορεζοῖται λόγῳ καὶ αἰσιν.

Et ¹ primum quidem omnium studere convenit, circa sermonis ² usum non ³ imperitè habere, sed ⁴ percontari quidem ⁵ citra-contentionem, respondere autè ⁶ sine-affectatione, non interpellantem differentè, quando ⁷ utile dicit, neque ⁸ desyderantem suum sermonem ostendendo interserere, modos statuentem sermoni & auscultationi.

¹ Μαριθαίειν δ' ² ἀνηπαχύντως, καὶ δ' ἰδοῖσκειν ³ ἀνηπαφύτως, καὶ
εἴ π' παρ' ἑτέρω ⁴ δ' ἰδοῖσκειται, μὴ ἥπαρ ὡς, ὅσπερ αἱ ⁵ φαύλα
ἡβήματα, αἱ τὰ ἴδια ὑποκαλύφθη, ἀλλὰ κηρύσσουσιν ⁶ ἐν γυναι
κας τὸν πατέρα τῆς λογίας.

¹ Discere autem ² sine-pudore, & docere ³ sine-invidia,
& si quid ab alio ⁴ doctum est non occultare, quēadmodum
⁵ improbae mulierum, notha supponentes, sed predicare ⁶
gratē patrem sermonis.

Τότε δὲ φησὶ ὁ μίστες ¹ περιμνησῖος, ὡς μὴτε διαβύνηται
πῶς ἀκούει ὑπὸ ² σμικρότητος, μὴτε ³ φορτικὰ ⁴ εἶναι τοῖς ⁵ μεγάλαις
ταῖς ⁶ διατάξεσιν.

*Intentio porrò vocis mediocris 1 præferenda, ut, neque
effugiat aurem præ² exilitate, neque³ odiosa⁴ sit⁵ magni-
tutine⁶ contentionis.*

[illegible]

πανταχ¹ τὸ τραχὺ, ¹⁶ καὶ ¹⁷ ὀπιμύστα ¹⁸ δίοι, ¹⁹ ἀποθέμενοι.

¹ Prius expendentem autem in seipso ² dicendum, ³ ita ⁴ publicare sermonē, ⁵ comiter-appellantē in ⁶ congressibus, ⁷ suauem in ⁸ conuersationibus, non per scurrilitatem ⁹ uoluptatem ¹⁰ uenientem. sed per ¹¹ beneuolā ¹² adhortationem, ¹³ mansuetudinem ¹⁴ habentem, ubique ¹⁵ asperitatis ¹⁶ etiam- si ¹⁷ obiurgare ¹⁸ oporteat, ¹⁹ reuocantem.

¹ Περιπατεῖς ὡς ² αὐτὸν διὰ ³ ταπεινοφροσύνης, ⁴ τῶς ⁵ ἀπαράδεκτος ἐστὶν τῷ δομῆναι τῆς διαπείρας.

¹ Praeoccupans enim ² teipsum per humilitatem, ita ⁴ facile-acceptus eris indigenti curationi.

¹ Πολλάκις οἱ χεῖρισμός ἡμῖν καὶ ὁ τῷ ² περὶ τοῦ τρόπου τῆς ³ ἐπιπλήξεως, ὅς τῳ ⁴ Δαβὶδ ⁵ ἀμαρτόνῃ, ὅπαρ ⁶ ἐαυτῷ ἐπήγαγε τὴν ἔσθλ' τῆς ⁷ καταδίκης, ἀλλ' ⁸ ὑπεβολὴ περὶ τοῦ χηρσάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐκείνου ¹⁰ ἐκείνῳ τῷ ἰδίῳ ¹¹ κρίτην ¹² ἀμαρτήματος, ¹³ ὡς αὐτὸν κατ' ¹⁴ ἐαυτῷ ¹⁵ περὶ ἐπιτοκίται τὴν ¹⁶ κρίσιν, μηδὲν ἐπιμίμειναι τὸν ¹⁷ ἐξελίξαντα.

Plerumque uero utilis nobis ² Prophetae modus ³ increpationis, qui ⁴ David ⁵ peccati nō à semetipso ⁶ impiegit modū ⁷ damnationis, sed ⁸ suppositione personae ⁹ usus, ipse illū ¹⁰ constituit propriū ¹¹ iudicem ¹² peccati, ¹³ adeo ut ipse aduersus semetipsum ¹⁴ pronuntians ¹⁵ iudiciū, nihil iam succenseret ¹⁶ increpanti.

Ἔπεται οἱ τῷ ταπεινῷ καὶ ² καταβεβλημένῳ φρονήματι ³ ὁμιλῶν ⁴ συγγενὲς καὶ εἰς γλῶ ⁵ σωτηρικῆς, ⁶ ὅλημα ⁷ ἐμὴν μέρον, κίμη ⁸ αὐχμηρῆς, ⁹ ἐσθλῆς ¹⁰ ῥηπῶσα, ὡς αὐτοῖσι οἱ πιθῶντες ¹¹ κατ' ¹² ὅπτι ἴδουσιν ταῦτα ἐκ τῷ, ¹³ αὐτομάτῃ ἡμῖν ὀπιφαινομένη.

¹ Comitatur autem humiles atque ² abiectos animos ³ oculi ⁴ tristis ⁵ in terrā ⁶ innuens, ⁷ habitus ⁸ neglectus, coma ⁹ squallida, ¹⁰ sordida, ita ut quae faciunt ingētes ¹¹ secundum ¹² studium, ea ex ¹³ spontaneo in nobis appareāt

χιτῶν δὲ ζώνης ἡ περιστελαμένη τοῦ σώματος, τὸ μὲν τοῖς ῥῆ-
μα μᾶτε ἂν ὡ τῶν ὁ λαγόνων, ἡ γυναικώδεις ῥῆ, μᾶτε χαυνοῖ, ὡς
διαρρεῖν τὸν χιτῶνα, ὁ βλακικὸν ῥῆ.

Tunica per cingulum ¹ *assecta corpori, veruntamen* ²
cinctus neque supradilia, ⁴ *muliebri enim: neque laxus, ut*
⁵ *diffuset tunica,* ⁶ *desidiosum enim.*

Καὶ τὸ ἡ βλάβη μᾶτε ἂν ὅσον, ὡς ἡ ἐκλυσιν τῆς ψυχῆς ὁ κατὰ
γρῆν, μᾶτε ἂν σφοδρὸν ἡ ὁ σισομαλόν ὡς ὁ ἐμπλάκτος αὐτῆς
ταῖς ὁρμῆς ὑπεφαίνειν.

Et ¹ *incessus neque segnis, ut* ² *dissolutionem animi:*
declarat, neque rursus vehemens ὁ ⁴ *incitatus, ut* ⁵ *con-*
sternatos ipsius impetus significet.

Σκοπὸς ἰσθῆτος εἶς, ἡ γαλυνμα ἡ ὁ σαρκοῦς, ὁρὸς χειμῶνα ἡ
θίγος αὐταρκείας.

Scopus vestis unus ¹ *operimentum esse* ² *carnis, contra*
hyemem ὁ *astatem* ³ *sufficiens.*

Μᾶτε δὲ εἰ ἡ χεῖρα τοῦ ἂν ὅσον ὁ διοκίθου, μᾶτε ἡ τῆ ὁ
κατασκευῇ τὸ ὁ λαπὸν ἡ μαλακόν. τὸ γὰρ πᾶς ἡ ἰσθῆτι ὁ δὲ χεῖρας
περισπαρεῖν, ὁ ἰσθῆτις ὁ γυναικώδεις ὁ χαλκίπτιμῶ, ὅν ἐκείναι ὁ π-
τιδύσεις, ὁ ἀλλοτρίῳ ὁ ἂν ὅσον περιεῖς ἡ ὁ τῆρας ἡ αὐτοῦ ὁ
ἐκπύου.

Neque vero ¹ *in colore* ² *amœnitas* ³ *exquiratur, neque in*
⁴ *structura* ⁵ *tenuē et molle. Nam in veste nitidos colores*
circumspicere, ⁶ *equale est* ⁷ *muliebri* ⁸ *ornamento, quod*
ille affectant, ⁹ *extraneo* ¹⁰ *flore malas* ὁ ¹¹ *crines suos*
ipsarum tingentes.

ἡ ἂν ὁ μῶν ἡ ὁ περὶ τῆς ὁ τῶς ἡ ἔχειν ὁ χιτῶν ὁ φείλει, ὡς μᾶ
ἡ εἰδῆται καὶ ἡ τῶς τὸ ὁ δὲ λατεῖν τὸν ὁ ἡνδύμας.

Atqui ὁ *crassitudinem* ² *sic habere tunica debet, ut*
ne ³ *indigeat socio* ⁴ *ad fovendum* ⁵ *indutum.*

¹ τ' ὑποδύμας ἐστὶ τὸ ² ὑποπόδιον μὲν αὖτ' ἡ τὸ ὄξιν, ³ ἀντιθεῖς δὲ
τὸν χεῖρα 4 δὲ πληρῶν.

¹ Calciarium verò ² vile quidem secundum dignitatem,
³ citra-indigentiam autem necessitatem 4 implens.

καὶ ἡ παζαλλὰς ἐν τῷ ² ἐνδύματι ³ ἡγεῖσθαι ὁρῶνται τὸ
χεῖρα δὲ, ἔτι καὶ ἐν ⁵ ὑποπόδιον αὖτ' ἡ πληρῶν τὸν χεῖρα, καὶ ὁ
δὲ διαπύσσει τὸν δὲ τὸν ὑποπόδιον καὶ ἔσται ἐν ⁷ σωματικῶν
παρεψήματι, πρὸς τὰς ⁸ ἀναγκαῖας χεῖρας τὸν ¹⁰ ἰσχύι τὸν ¹¹
σώματι ¹² δυνάμει ¹³ διασωσασθαι.

Et ¹ semel in-universum, ut in ² indumento ³ preire cō-
venit⁴ utile, sic & in⁵ cibo panis, ⁶ explebit indigentiam,
& aqua sedabit sitim sano, & quæ ex ⁷ leguminibus ⁸ ob-
sonia, ad ⁹ necessarios usus ¹⁰ rebus II corpori ¹² possunt
I3 conservare.

Ἐσθίειν δὲ μὴ ἡ λυσώδη² γαστρίαν ³ μαρμαίοντα, ἀλλὰ παρὰ
ταῦτα τὸ ⁴ ὑποπόδιον καὶ ὁρῶν καὶ πρὸς τὰς ὑποπόδιον ἐκ τῆς διασω-
ζοιτα μὲν δὲ τότε τὸν, τοῦ αὖτ' ἐν τῇ πρὸς δὲ ἐν τῇ ἰσχύι, ἀλλὰ
αὐτὸν τῆς ⁵ βροχίαν τὸν ⁶ ὀστέον, καὶ τὴν τῇ ὑποπόδιον σῶ-
ματος κατεσκευηῖ, ἀφορμὴν ποιεῖσθαι ⁷ διοξολογίας, πῶς πικί-
λα ⁸ εἶδη ⁹ ὑποπόδιον τῇ ¹⁰ ἰδιότητι τῆς σωματικῶν αἰσθητικῶν, παρὰ
τῇ πᾶσι II οἰκονομικῶν ¹² ὁππότενται

Edere autem non I rabidam ² gulositatem ³ ostendentem,
sed ubique ⁴ constans & mansuetum & circa voluptates
continens servantem, neque tunc mentem otiosā in de Deo
cogitatione habentem, sed ipsam ⁴ alimentorum ⁶ naturā
& suscipientis corporis structurā, occasionem facere ⁷ glo-
rificationis, quomodo varia ⁸ genera ciborum ¹⁰ proprietati
corporum cōgruentia, ab omnia I I moderante ex cogitata
sunt.

Εὐχαὶ πρὸς ἑσθίαν ¹ ἀξίως ² γινώσκων τῇ τῇ δὲ ³ παρὰ τῇ,
ἐν τῇ πᾶσι δὲ τῇ, καὶ ὡς πρὸς τὸ ⁴ μέλλοντα μὲν σῶσαι. καὶ μὲν
ἑσθίαν, ⁷ ἀναγκαῖα τῇ ⁸ δὲ τῇ ἰσχύι, καὶ ⁹ ἀπὸ τῇ ¹⁰
ἰσχύι ἰσχύων.

Orati.

Orationes ante cibum ¹ dignè ² fiant Dei ³ donis, ⁴ quæ nunc dat, & quæ in ⁵ posterum ⁶ reposuit. Orationes post cibum ⁷ gratiarum actionem ⁸ datorum habentes, & ⁹ flagitationem ¹⁰ promissorum.

Ὁ ἕνα μία ὥρῃς διπτεταγμένη, ἢ αὐτὴ κατὰ ² μεθοδὸν ³ ἀπαντῶσα, ὡς ἐκ τῆς ⁴ εἰκοσιπταχρον ὥρῃς ⁵ ἡμερονηκτίς, μάλιστα τὴν περὶ τὴν ἀρετὴν ἀποσκοπομένην τῷ σώματι, πρὸς οἱ λοιπὰς ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐργασίαν ἀπαχολείδωται τὴν ⁸ ἀσκητήν.

Hora una cibi ¹ constituta, eadem per ² ambitum ³ reuertens, ita ut ex ⁴ viginti quatuor horis ⁵ diei- & noctis, vix sit hæc ⁶ insumpta corpori: at reliquas in circa mentem operatione ⁷ occupetur exercitator.

Τῶντοι δὲ κοῦφοι, καὶ ¹ ὀυ ἀπὸ πλ. ακτοῖς, ² φυσικῶς ἀκαταβοῦνται τῷ ³ συμμίττει τῆς ⁴ οἰκίτης, κατ' ὅπτις διευσι δὲ ταῖς περὶ τῆς μεγάλων μβρίμεις ⁵ δισκοπόμενοι.

Somni vero leues & ¹ facile-discedentes, ² naturaliter sequentes ³ proportionem ⁴ dietæ, secundum studium autem de magnis curis ⁵ interrupti.

Τὸ γὰρ ¹ βαθεῖ ² κέρρη ³ κατακεκτεῖσθαι, λυομένη αὐτὴ τῇ ⁴ μελῶν, ὡς ⁵ χολῇ ⁶ αὐτόποις ⁷ φαντασίαις παρέχειν, ἐν ⁸ κατὰ μὲν δαίμονα ποιεῖ τοῦ ⁹ εἴπε καθεύδοντος.

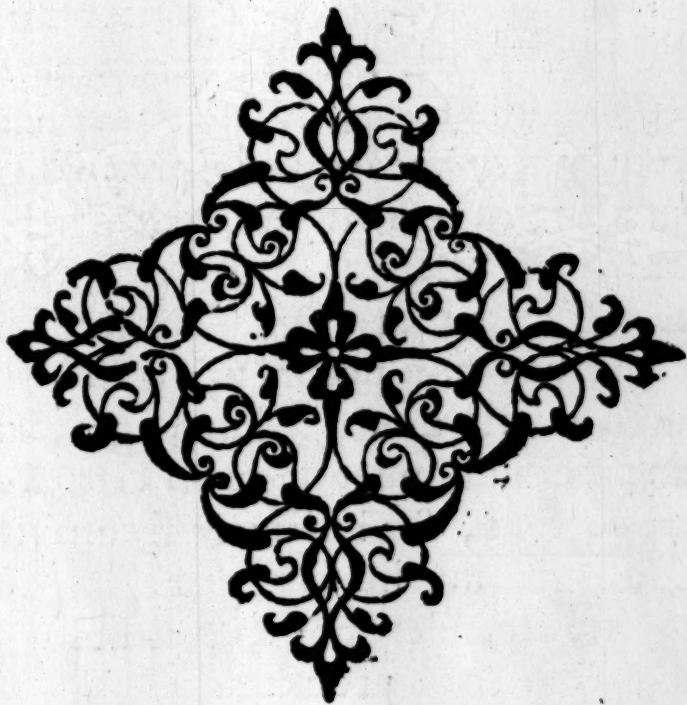
Nam ¹ profundo ² sopore ³ delineri, solutis ipsius ⁴ membris, ita ut otit ⁵ absurdis ⁶ visis præbeat, in ⁷ quotidiana morte facit ⁸ sic dormientes.

Ἀλλ' ὅτι τοῖς ἀλλοῖς ὁρῶντες ὅτι, τὴν τοῖς ἀσκηταῖς τῆς ¹ ἀσθενείας τὸ μισθόν κποι, μέλεις αὐτὴν τῇ ψυχῇ τῆς νυκτὸς ἡσυχίας χαρίζομένης, εἴτε ὁρθαλμῶν, εἴτε ὥπων ⁵ βαθεῖας ἀκούει ὡς ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπαμύναται, ἀλλὰ μόνον κατὰ ἑαυτὴν τὴν τῷ τῷ δὲ ⁶ σωήτορι, καὶ ⁷ ἡμετέροις μὲν ἑαυτοὶ τῇ ⁸ μελέτῃ τῇ ⁹ ἡμῶν.

ἡμερτημένων. ὅπως δὲ ἑαυτῷ ¹⁰ πιδαντος ὡς τὴν ¹¹ ἑκκλησίαν τῶ
 χυκ, καὶ τὴν παρὰ θεῷ ¹² σωτηρίαν τὴν ¹³ τελειώσῃ τῷ ¹⁴ σω-
 τερμαίον ¹⁵ ὁμιλῇ τοῦτο.

*Sed quod a'is diluculum est, hoc cultoribus ¹ pietatis
² media nox, maximè otium animæ ³ nocturna quiete
 largiente, neque oculis, neque ⁴ auribus ⁵ noxios audi-
 tus aut aspectus in cor admittentibus, sed solum apud
 seipsam mente cum Deo ⁶ presente, & ⁷ corrigente qui-
 dam seipsam ⁸ memoria ⁹ peccatorum fines verò subipsi
¹⁰ statuente ad ¹¹ declinationem mali, & à Deo ¹² auxi-
 lium ad ¹³ perfectionem ¹⁴ studiorum ¹⁵ implorante.*

FINIS.

Fi.

AD GRÆCÆ LINGVÆ
COGNITIONEM QVO-
modo puer ducendus.

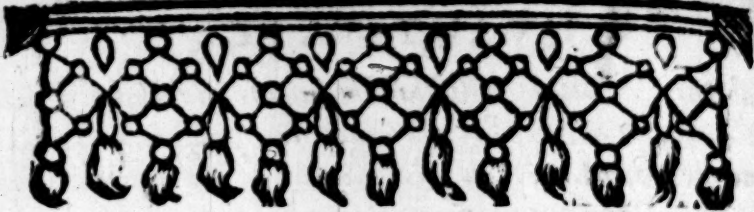

Rimus labor impendatur
DECLINATIONIBVS
& CONIUGATIONIBVS
etiam neglectis accentibus,
nisi si quid obiter suapte
industria notarit : deinde se in auctore
quopiam exercent, & singulas minutias
excutiat. vbi hoc scopo sibi proposito, iā
istam partem satis effecutus erit, mox al-
teram curā suscipiat de ACCENTIBVS
aut de SYNTAXI dissimulatis interim il-
lis quæ huc non pertinent: scilicet vt ex
animo & seriò quid agendum, agat. Iuxta
hunc modum, puer linguam Græcā dis-
cere cupiens, sua instituere si conabitur,
ad summum huius linguæ culmen
se ascendere posse, certò sibi
promittat.

ABBREVIATIONES
ET LITERARVM
NEXVS.

[illegible]

FINIS.

DE SYLLABARVM QUANTITATE REGV.

læ quædam generales, ex lib.

4. Francisci Vergaræ.

CAP. I.

TEMPVS in syllaba est
intervallum, quo voca-
lis producitur aut cor-
ripitur. Est autem syl-
laba quædam *μακρά*, id
est longa: alia *βραχεία*,
id est, brevis: a'ia *κατά*,
id est, communis. Et lon-
ga quidam, et vel natura
vel positione. Nam
longa est, quæcunque habet diphthongum aliquam, ut
αι, *ου*, *ει*, *ιου*, aut unam ex vocalibus natura longis, ut *ι*, *ε*, *ο*, *ω*, aut
incipitem ex se productam, ut *ψα*, *χρ*. Positione, quæ
producitur ob consonantem duplicem: aut alioqui ob du-
as tresve consonantes sequentes, ut *ττα*, *σσ*, *κκ*, *ππ*, *θθ*.
Brevis vero est, quæ vocalem habet breuem aut incipi-
tem, neutramque productam, et *α*, *β*, *γ*, *δ*, *ε*, *ζ*, *η*, *θ*, *ι*, *κ*, *λ*, *μ*, *ν*, *ξ*, *ο*, *π*, *ρ*, *σ*, *τ*, *υ*, *φ*, *χ*, *ψ*. Com-
munis siue media est, quæcunque in eadem dictione in-
differenti usurpatur, id est, modo longa, modo brevis,
ut *αι* in *αἰ*. Verum de singulis explanatiùs dicendum.
Sunt igitur natura longa, *αι*, *ου*, *ει*, *ιου*, et omnes diphthongi: na-
tura breves, *α*, *β*, *γ*, *δ*, *ε*, *ζ*, *η*, *θ*, *ι*, *κ*, *λ*, *μ*, *ν*, *ξ*, *ο*, *π*, *ρ*, *σ*, *τ*, *υ*, *φ*, *χ*, *ψ*: incipites vero Latinarum instar: quæ
scilicet in quibusdam syllabis natura longæ, in alijs bre-
ves passim reperiuntur, *α*, *ι*, *υ*.

Syllaba quæcunque versum terminans indifferem
habetur:

habetur: brevis vero dictionem finiens, simulque pedem inchoans, in hero co sepe produciuntur, præsertim si vocales concurrant.

Diphthongus seu vocalis simplex natura longa, sequente alia vocali in eadem & diversis dictionibus, sæpe corripitur.

Omnis syllaba circumflexa, & omnis contracta est longa, ut ὁ πῦρ, τὰ χεῖρᾶ, τὰς ὁπῆς.

Hinc vocales contiguae quandoque in singulis syllabis non diphthongos per coniunctionem uniuertur, ut χεῖρῆς. ἀνὰ στήθεσσι. χεῖρῆς a dactylus est. Anceps diphthongo soluta corripitur, ut ἰὼ ἠὺ pro ἰὼ ἠὺ, πᾶς pro πᾶς.

Muta præcedens, & liquida in comprehensione sequens vocalem breuem ipsas antecedentem, indifferentem faciunt: idque in eadem & in diversis dictionibus, quod etiam faciunt μῦ, ἄλ. π. Liquefcunt autem λ, μ, ν, ρ, σ.

Dux quævis alia consonantes plures ve, aut una vim duarum habens, vocalem præcedentem positione produciunt.

Consonans immutabilis quandoque sola præcedentem vocalem producit, aliàs breuem, idque & in eadem & in diversis dictionibus.

Deriuatiua ut plurimum euadunt breuiora suis primitiuis, præsertim quum alteram vocalem è diphthongo admittunt, ut ἀνὰ στήθεσσι, ἀνὰ στήθεσσι. aliàs equalia, quum litteram non deponunt: ut δῖος, δῖος, δῖος, δῖος, omnia prima breui. Item νῆξ, νῆξ, νῆξ, eadem longa. Composita quoque serè equalia suis simplicibus, γυνὴ ἀνδρῶν, γυνὴ, ἀνδρῶν.

Monosyllaba quadam interdum quasi liquida & nullius momenti reputantur: quandoque rursus vi propria tempus præcedentis breuis produciunt: aliquando etiam suum inuertunt. qualia sunt, τῖ, ἰδὲ γδ, ῥ, ῖ, τῖ, & similia.

Syllaba nunquam prætextu præcedentium & sequentium à poetis in contrariam quantitatem trahuntur. In dictionibus enim tres breues continuas habentibus, heroici modò primā ex illis produciunt, ut in ὁπῆς.

duc, ἰδαράτος, & alius. interdum tertiam, quum alia sequuntur breues, ut in αὐτόνο: aut etiam mediam, praesertim quum ea est anceps, ut πόλις. Rursus breuem inter duas longas nonnunquam producant, ut: in ἀνίμιν. aut eius occasione alterutram collateralem corripunt: ut in ποινίχων. & εἰ, in πορδόνιον. Interdum etiam quatuor continuas breues ponunt loco unius pedis heroici. Hesiod β. ἰ. γων, τῆμος θάμπτου βρον, ὅτι δ' ἀνέγει πῶλον εἰν. τῆ δ' ἀνέγει proceleumaticus est spondei loco dactylicus. Sic apud Virgilium, Parietibus que premunt arētis. & iterum, labat ariete crebro Ianua.

Dialecti peculiarem in quibusdam syllabis rationem habent. Nam a pro Dorice producit, ut ἀδὺ pro ἰδὺ. & Ionicè in praeteritis corripitur, ut ἰσχυρῶ ἰσχυρῶ & itidem alia.

Peregrina voces quantitatem habent incertam, siue indifferentem. Latinas verò Graecanis regulis saepe submiserunt poeta iuniores.

SCHOL. Video quàm immensum ac pænè inaccessible pelagus ingrediar: nihilominus audendum fortiter, ne pars hæc etiamnum neglecta relinquitur. Sequar autem in plerisque neotericorum grammaticæ Latinæ preceptorum ordinem, quo facilius hæc à Latinis hominibus percipi atque inuicem conferri possint. Et licet vnus Homeri testimonium ad hæc propemodum omnia confirmanda satis esse poterat, poetæ tamen alios subinde citabo: ut appareat, ab illis easdē regulas obseruatas esse. Syllaba longa duplam ad breuem in proferendo durationem habet: quanquàm rarò ita enunciarī audies, ut id intervallum sentias. Quoniam autem quantitas longarum & breuium & per se patet: dicendum fufius est de anticipibus, & præmissis generalibus regulis.

Syllaba quaecumque.) Prima regula docens breuem in fine carminis pro longa esse, & longam pro breui. Item in finibus dictionum, quum inde inchoat pes, quam cæsura appellat, breuem produci.

Δ.ξ, οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπὶ δ' ἄρα μόν. ὅ γ, στυπηγάρ τι ἵππε
 ἱρίην κερωδαίολος ἔκτωρ. ὅ αὐθις ὄλυμπόν δὲ δία λίσσας εἴ-
 ποτε δῆπ. ὅ γ, κ' ἰδὸς τί μοι ἰασὶ φίλα ἱκυρὶ δ' ἔτος τε. ὅ α, τόξ'
 ἡμοισιν ἔχων ἀμειψέμεν τι φανέρων. Quod quidem non
 tantum post primum, secundum, tertium, & quar-
 tum pedem accidit, sed & post quintum initio vlti-
 mi. Ιλ. α, ἰδὸς μὲν δ' ἐπὶ τέρθεν ἐπὶ κήπῳσι θεός ὤς. ὅ δ, ἴσα
 φίλοι τι τέλεισι χαρίζομεν πύσσι ὦ. ὅ κ, δ' ἰδὲ δ' ὄρα θυγατέ-
 ρα ἡ. Cuiusmodi exempla, quum apud Home-
 rum permulta sint, diuersaque nonnulla, maxi-
 mum Planudem facile adduxerunt vt scriberet:
 quemlibet dictionum finem Homero indifferentem
 esse. Horum tamen pleraque alijs rationibus ex-
 cusantur: quas mox paulatim aperiemus. Inte-
 rim vt certum suppositum assumetur, eandem sylla-
 bam quandoque diuersis rationibus breuiari aut
 protendi, ne id in singulis regulis sit inculcan-
 dum.

Diphthongus.) Secunda regula. Nusquam exte-
 ritur apud Græcos vocalis scripta inter mensuran-
 dum carmen. Quod tamen apud Latinos ex
 præcepto fit. Atque altæ mœnia Romæ: Cartha-
 go Italiani contra. At illi vocalem omnino expun-
 gunt, supernæque apostrephum inscribunt. ἡ μωρὴ
 ἀχαρὶς ἀλγέεισθαι. hic α bis in eodem versu expugi-
 tur. Interdum scriptam relinquunt. Ιλ. γ, ὦ γυναι, ἡ-
 μέλα τῷ τοῦ ἔπος ημερτὲς ἱππῆς. hic neque α, neque ο ex-
 punguntur, neque adhuc mensurando elidi pos-
 sunt. Apud Latinos raro, sed tamen aliquando con-
 tingit non elidi. Virgilius.

Et succus pecori & lac subducitur agnis.

Exempla longæ ob vocalem sequentem corre-
 ptæ multa quoque sunt in hom. vt Ιλ. λ, ὡς ὅτε πῦρ αἰ-
 θηλον ἐν σφύλῳ ἐμπύσῃ ὕλη. & ζ, Ἰλίε ἐξαπολοίατ' ἀκρόδισσι
 καὶ ἔφαντοι. & in eadem dictione. ὦδ. υ, ἱέριον δὲ σύας
 συάλες κ' β' ὑάλαχην. Ιλ. ζ, ἰδὲ γδ' εἰδὲ δρῦντος ὕς κρατι-
 εὺς λυκόοργος. Item aliquando accidit consonante
 sequente in altera dictione. Οδυσσ. β, εἰδὲ κη, οἶκός

δ' ἰκωμαι φίλῳ ἐς πατρίδα γέναν. Orphe. in hymn. οἷα
 ἐν ὄρμασιν ἄνται χελιδόνων ἀνδρῶν ποισι. Pythag. τὸς τε κατὰ
 χθονὶ καὶ σφὶς δαήμενας ἐν οὐαρίζων. Hoc tamen perquam
 rarum est. sequente enim consonante sæpius pro-
 ductæ manent. Itidem vocali sequente præser-
 tim diphthongo. Ἰλ. α, τίς τ' αὖ δαναῶν μαδάκρυα. & γ,
 μέτω μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος ἀτρεΐδης. & iterum, σὺ πῆρ
 εἴ ἔτ' ὑπὸ πω, ἔτ' ὡς φρονίος ἐνέμα. & λ, πρὸς ὅς ἐστιν ὅτι
 μῆξ, ἵπποι καὶ κ' αὐτοί. Aratus, καὶ ποτὶ κ' κίπποι ὅτι
 εὐδοίαι πετόνται. De diphthongis αἰ & οι finalibus no-
 tandum, semper usurpari longas in optatiuis, vt πύ-
 πποι, ποιήσαι, & in datiuis contractis, vt λατοῖ: & in
 aduerbijs, vt οἴκοι, χαμαί, excepto πάλλαι.

Omnis syllaba.) regula tertia, Circumflexam syl-
 labam necessariò produci superius dictum est. Cæ-
 terum vocalis contractione longa corripitur poterit
 per præcedentem regulam, quando est in fine di-
 ctionis vocali sequente. Ἰλ. ν, φοῖτα ἀνὰ θεομάχης. &
 ξ, αὐτὰρ ὅ, πηροίης. Illud autem epigrammatis, οἱ κόρι
 ἀχρεὶ κόρι κορίσται τὸ μετ' ἀλλ' ἐκκορίδων ἢ χρεὶ κόρι, καὶ τίς τις
 κόρις ἐκκορίσται. Item δυσκλῆα ὄρτος ἐκκορίδων apud Ho-
 mer. & ἀργόμηνος σὺν φοῖβε παλαιχρῶν κλῆα φάτω, in
 principio Argonau. Apollonij: & eiusmodi alia per
 syncopen apocopenue fieri autumant. κόρι pro
 κόρις in priori distichi versu elyso ε, & in posteri-
 ori elyso α, pro κόρις. Item δυσκλῆα pro δυσκλῆας, &
 κλῆα pro κλῆας, extrito ε. sic ὡδ. τ, κίεα pro κίεατα, & a-
 liàs sæpè ἔτα pro ἔταις.

Bine vocales.) quarta regula. Hanc figuram sy-
 necphonesin vocant, id est consonantiam, & συνί-
 ζησιν, id est coalescentiam, quæ fit multipliciter.
 Ex duabus breuibus, vt apud Hesiod. τῷ κικροιστά-
 μως νεύκτα κ' δὴ εἰν ὀρέκταις. Ex longa & breui, Hesio-
 dus, βυσὶ καὶ ἡμίονοισιν ἵππιστα γ' ἄν, αὐτὰρ ἵππειτα. Ex breui
 & longa, χρύσει ἀνὰ σκηπῆρος. Ex duabus longis,
 ὅδ' αὖτ'. ο, βακχὸς ἐπεὶ ἔτ' ἔκαστος, ἔτ' ἄφρονι φωνῇ ἰοίχας. Syl-
 laba verò quæ vnitur, quandoque longa euadit,
 quandoque brevis. Obiter adjiciam quod apud Ho-
 merum

merum & alios obseruauit : τως crebro per synize-
sin in vnam syllabam vnitum , positumque etiam
sequente breui aliqua ratione producta. ὠδυσ.ο, δια
δύναται τως, ἴκοιτο. ὀδυσ. η, ἀλλ' ἀναχασσάμενοι ἦχον, πάλιν
τως ἐπηλθοι. Ἰλ. κ, τως ὁ ταῦθ' ὤρμασθι κτ' φρίνα κ' κτ' θυμόν.
& λ, τως ὅτι πολέμιζε

Asceps diphthongo.) quinta regula. Ἰλ. η, ὑπὸ σφοδ-
ροῦ χάλκῳ. ὧ alias ἰλένης πέσις ἠύκομοιο. Item, ἠὺς πάϊς
ἀγχιόται. & ἰχθὺς μοι κείνος ὁ μὲν αἶδαο πύλυσιν. Hoc ta-
men aliquando fallit. Nam Theocrit ῥάστα in ῥάιστα
dissoluens & produxit, Edyl. λ, ἐπε γ' εἰ ῥάιστα διὰ γ' ἰκύν-
κλωφ ὁ παρ' ἡμῖν.

Muta præcedens.) sexta regula. Accidit hoc in
eadem, & in diuersis dictonibus, Orpheus, θητιωτι-
ζήσις ὁρῶσι δ' ὀρμηκ τε λῆτρεϊα. Βατραχίω. ἄλλ', ὅππ' ἀκτερον
ἰώνυχον δάκτυλον καταδάκνω. Dionys. ὅπως βούρην, αὐθις
δι' ὀρῶσι σπέρμα μυχὸν ἔρπει. Item Ἰλ, α, αἶδι περὶ αἶψα, & β,
ἀλλ' ὅγα μέρμεριζι κτ' φρίνα κ' κτ' θυμόν. Sed hæc cæsuræ
quoque excusari poterunt, & superiorum quædam
monosyllabo. Cæterum quando muta & liqui-
da in diremptione sunt, longa manet præcedens
vocalis, vt ἐκλίνα. De μν, κλ, π, exempla sub-
ijciam. Hesiod. ἦτε κ' ἀπ' ἀλγέμενον ὄφρ, ἤμεν ὅππ' ἔργον ἔργεϊν.
& ἀκρον δάκτυλον καταδάκνω. quod modo citauimus
ex Batracho ὠδ. δ, κύπελλον φρονίμως τε κ' αἰγυππίως ἐπαλυσίς.
Hic vocales ante μν, κλ, π, corripuntur. Produ-
ctarum passim occurrunt exempla. Qua de causa
in μέμνημα, κέκτημα, πέπνυμα, & πέπνυμα consonantes
thematum repetunt ante augmentum. in alijs ta-
men verbis non repetuntur, vt ἰκταίε, ἰπτόμα. Li-
quescent verò immutabiles etiam consonantibus
antepositæ præsertim mutis, vt γ ante κ. Ἰλ. α, ἀλλ' ἔγω'
αἶδ' ἐν σέβει κακόν, κ' δέκων ἄλλον. & ante χ. Hesiod. ἐν γάρ
τοι κ' χερσὶ μάργα κλέειν ἄλλο γλῆσται & ante τ. Ἰλ. χ. ἥδ' ἐμνή-
σαι φίλον τέκνον ἄμυναι ᾗ δ' ἴδον δούρα. & ante θ. Dionys. κ' ἡ
τείπολι λιπαρὴν ὀρθωσὶ δα τε μέγα δένει. Interdum etiam
ante immutabilem. ὀδυσ. π, τελεμέχα υἱὸς ἠδ' ἱ. φαίει
δὲ μιν μὴ τελέεσθαι. Et ante vocalem. Dionys. πῶ δ' ὅππ'
βουωτῶν

βοιοτῶν τε πίδον κὶ λοκρῶν ἄμερα. μ quoque liquefcere deprehenditur antemutam. ἰδ. λ, κὶ ῥὰ ἔχον δύο παύσας ἀμφότερα τε ζῆθον τε. Item ρ antemutam. Orphr. παυδίνης ἀταπρὸς ὑπὴρξατον ἡρώεσσι. Etiam σ non rarò, præsertim sequente muta. Arat. ὦρῃ ἰσπερὶ καίζει πολυφονος κεράνῃ. ἰδ. ε, δ ὦ κὶ δὲ ἔπειτα σκέπαρνον ἰούζον. Idem in σκάμανδρος, ἰλ. ε, & χ.

Dua quænis.) septima regula. Etiam hoc in una & diuersis dictionibus contingit, rursusque in diuersis bifariam, aut finita præcedente in vocalem, aut in simplicem consonantem, quæ omnia subiectis exemplis patent. Orpheus, ἔξοχα γὰρ μερόπων ἡρώεζιτο. Hesiod. δῖντε δὲ ἐνίπτεσι σφέτερον πατέρ' ὑμνέουσιν. ἰλ. α, κίλιντε ζαδίην & β, ἀμφὶ δὲ ἄρ' ὦμοισιν ἑάλτο ξίφος ἀργυρέων. Callimachus, ἰσθ' τ' ἰρίζουσι τὸ δ' ἐσίφος ἡμῶν κείνῳ. Idem, πινεὶ φθιώτα τὶ νῶ ἀνέμοισιν ἐρίζεις: quam talia cæsura quoque vel monosyllabo excusari possunt. Ceterum multoties brevis manet in fine correpta. ἰλ. β, οἳ τὶ ξάκωδον ἔχον. & δ, ἰφῶς εἰς ἄστυ ξιλείης.

Consonans immutabilis.) octaua regula cuius occasione multa brevia produci deprehenduntur. vt ἀνὴρ. ἰλ. ε, ἀνὴρ ἐς φίλοι. & η, ἀπὸλος ἀνὴρ. Item ἰδων. θ, εὐ μὲν τύχον οἶδα εὐζυον ἀμφὸς ἀνδρῶν. & κ, βῖν εἰς αἰὼν κλυτὰ δ' αἵματα, τόνδ' ἐκίχανον. ἰλ. χ, πολλὰ λισσομένην ὅδ' ἔπειτα θυμὸν ἐπιδέει. σ quoque quia liquefcere alias solet, præcedentem breuem producit liquidarum instar, maximè in fine dictionum. vt χαμαὶ πῖσσι ἀγέρεσσι. ἔσι πόλεις ἰούρην. εἰὼπα γὰρ πύπο: ἐρίειν. In his ερε, λει, ποι, syllabæ alio qui breues, σ sequente, cæsuraque adiuvante, producuntur.

Deriuatiua.) Regula nona. cui, ne quis fallatur, moneo non esse multum fidendum: fallit enim sæpe. Nam μαρκὸς primam producit, quum μάρια corripiat, & ab αἰὶ α correpto αἰδῶς & αἰνῶς, primam producant. Item ἂ βότρυς βότρυς, υ, breui. βότρυς δὲ & βότρυφός, υ producto vsurpantur, & βότρυς κόσμος eodem correpto. Quando itaque deriuatiua & composita

posita multiplicia sunt atque ambigua, tutius erit ē
regulis specialibus de ancipitibus eorum quantita-
tem petere.

Monosyllaba quaedam.) Regula dicima, Depre-
henduntur aliquot monosyllaba ita posita, vt nihil
impediant syllabam longam præcedentem, quo-
minus obuiet vocali sequenti, vt breuis fiat. vt Ιλ.
διούτιρος δ' αὖ βοῦν διήκε μέγαν κ' πίονα δημόν. Hesiod. εἰ
δὲ κεν ἱργάζῃ τὰ χαρὰν ζυγιάσθ' κτήρῃος. διούτιρος & ζυγιάσθ'
corripiunt vltimas ratione vocalium sequentium,
nihil obstantibus monosyllabis intermedijs. Quan-
doque ē diuerso, ita vt eandem per se aliqua ratio-
ne producant. Ιλ. η, τὸν λοκωργος ἱππὸν δόλῳ ἔπ' κροτάδῳ.
Interdum monosyllaba ipsa breuia producun-
tur. Ιλ. γ, τὴν χαρὰν οἱ κείται ὅπ' ἡδονῇ. Et iterum αὖ δὲ
δὲ περὶ πρῶτον. Et iterum, ὅλ' ὅτε δ' ἄρ' ὅπατε μεγάλην σῆδος
λεῖ. & α, ὅς κ' ἡδὲ τὰτ' ἰόντα τὰτ' ἐσθλὰ, πρὶν ἰόντα. & λ,
ἰλδὼν γ' ἐκείνοισι. Quanquam horum pleraque li-
quida excusare potest. Dissyllaborum quoque bre-
uium prior producta inuenitur, quum posterior
per apostrophum amittitur. Ιλ. γ, ἡμερὶ τῷ ἔτ' ἰλδὼν
ἀμείζονες ἀντιπείραται.

Syllabæ nonnunquam.) Regula vndecima siue ob-
seruatio præ cæteris nōtanda, tanquam præcipua
& insignis origo licentiæ poeticæ Home. οἷος
τοιοῦτος εἰμι. πὶ μὲ ἀθανάτοισιν ἵσκει. Et iterum παρὰ μί-
δος ἴλινος. Eadem de causa etiam natura breues pro-
duciprehenduntur. vt ὀδυσ. θ, ἄρσενος οἷος ἦσαν
ἰωταοῖς διασύμματοι. οἷος dactylus est. Item ὀδυσ. λ,
βῶν δὲ κ' λοφάδια φέρων ὅπ' ἰῶα μέλαινα. & ζ, τίσσε
συὼν συβίστα, τὸ δ' αἰπύλεια πλάτ' αἰγῶν. hic in συβίστα &
illic in λοφάδια, i, alias breue producitur. Idem ὀδυσ.
ι, παρὰ βύτατον κ' ἄριστον ἀπὸ μῆτιν ἰάλλειν. & ο, ὅρ' ὑφ' ἡσίοιν
ἀπὸν ἀσπετα πατὲρ χολοθῆς. vtroque penultimam ali-
as breue, ob vtrunque ambientes longas producitur.
Sic ὀδυσ. χ, αἶς κερκίρης ὀλερσὶν μέγ' ἡμεῖων. Dio-
nyf. κ' ποσὶ δ' ἰαίρηα κ' ἰερεῖ τ' ἡμεῖα δ' ἰερεῖς. hic longa cor-
ripitur, καὶ ποσὶ dactylus. Sic Ιλ. π, ὅν π' ἔπ' ἡμεῖον γένοσα
λιπὸν

λιπὸν ἀνδρῶν τα κ' ἡβλῶ. πῶς ἀνδρὲς dactylus. Huiusmodi multa in lectione poetarum occurrunt : quæ nos ubi iudicandi occasio aderit, identidem repetere non grauabimur.

Dialecti.) Duodecima regula, Iones & poetæ α longum mutant in η vt φιλιη pro φιλία. νᾶνς pro νᾶνς. Idem etiam η mutare solent in α breue. Contra Dorici η in α longum, vt αἶν pro ἡν, & α' pro ἰ articulo. Exempla passim sunt apud Homerum & Theocritum.

Peregrine voces.) Regula decimatercia. Latinas dictiones interdum Latinis regulis congruentesprehendimus, aliquando repugnantes : vt in Epigramate Palladæ, ἡν ἰ φίλος πλάττει δόμους φράτρε δούσας ἔρχεται, ἡν δ' αὖ μὴ πλάττει, τὸ φράτρε εἴπε μοι. hic in δόμους media est breuis, sicut apud Latinos : at in φράτρε α contra rationem Latinam corripitur, vt aliàs in πατήρ. Puto autem consultius Latinas regulas sequi, præsertim in nominibus locorum, quæ crebrius in Latinis poetis leguntur, quàm in Græcis, vt in Lusitania, Mauritania, Sabini, Labicum, & alijs. Nonnus poeta Panapolitanus in paraphrasi in euangelium D. Ioannis perpetuò corripit α, in πλάτος, δὴ αρεῖν, οὐδ' αρεῖν, iuxta Græcam videlicet rationem, quæ in his Latinarum regulis aduersatur. Verùm hoc ignorantia fortasse linguæ Romanæ, magis quam contemptu ab eo factum est : quippe qui in eodem opere sudarium Syram vocem esse autumet. Alij rursus eiusmodi nominibus Latinam quantitatem tribuunt, sicuti est in epigram. ἡρόεως χαλκὸν μιλιέμεν ἡλιόδορε. Voces Hebrææ, Syræ & Chaldææ incertam vt plurimum quantitatem habent. Greg. Nazian. de Christi genealogia. Σὺν πᾶσι, τῷ δ' ἀρχαῖς, τῷ τῆρατος ἡ καὶ νῦν. & μοχλὶ τῷ δ' ἀραξῆς, καὶ νῦν, σελῆ, τῷ δ' ὠπικεν. In priori loco mediam τὴ καὶ νῦν produxit, in posteriori corripit. Ibidem in vno versu & longum facit & breue α in dictione φαλίς, sic scribens, ὡς ἔστι, ἔστις ὃ φαλίς πάσι, ἐν δ' ἔστι φαλίς.

Ad hæc τὴν Ἀδὰμ priorem sæpe idem facit longam, Nonnus contra breuem. hic quoque α, in ἀνύλῳ, & in trisyllaabo ἰνύῳ, indifferenter vsurpat. Cæterum in istiusmodi constantia imprimis probatur. De Latinis non est opus sigillatim præcipere: quando ad hoc non spectat institutum: & à multis id copiosè præstitum est. Ab Hebraicis vt incertis consulto abstinemus. studiosos, ad Gregorium, Nonnum, & Damascenum mittentes. in Persicis, Ægyptijs, Punicis, & alijs præsertim quæ nomina sunt propria: consultis puto Græcorum proportionem sequi vbi exemplar non succurat quo imitemur. Denique generales huius capitis regulas nisi in promptu habuerit Græcorum carminum candidatus, frustra hic exercebitur. Occurrent quippe ei quam plurimi versus mensura ambigui, ad quos adhærendum illi turpiter sit, aut gnauiter delirandum. Qualis est apud Orpheum in hymnis, ἀσφα τῶς, βρογίτῃς, κισαύνι, ευπάλμυζ·υ. Et apud Hom. ὦ ἀχιλῆϊ πηλῖος υἱε μῆγα φέρτατ' ἀχαιῶν. & ἰδύου, ρ, τρεῖς γάρ τ' ἐν κρήνῃ μὲν ἀδελφοὶ οὗς τέκετο ρῖα. & alij similes superius citati.

DE CERTARVM SYLLABARVM

quantitate regulæ aliæ minus
generales.

CAP. II.

Anceps ingressa mediâ compositionem, plerumque corripitur. vt in καλλιπάρης, λυπμῆλς. α, in μαγαδυμος, υ in ἡδυπῆς.

I geminationum corripitur. vt in πταῖνο, τίθυμι.

Parti ulæ tantum in compositione repertæ, non sequente syllaba quæ impediât, suas ancipites corripunt, videl' cet α, ζα, αει, ιει, βει, δυς, vt ἄκοσμος, ζῆδης, ἀρίδης ἡρίκαλος, βελάνης, ἡύσιπρος.

Præpositionis anceps non sequente positione corripit-

tur. ut $\kappa\tau$, $\delta\iota\alpha$, $\alpha\nu\alpha$, $\omega\epsilon\iota$.

Verba ex barytonis facta circumflexa, præsertim quæ vocalem ex diphthongo penultimæ amittunt, corripunt antipitem in penultima relictam. ut $\mu\delta\iota$ à $\pi\alpha\delta\iota$, $\delta\alpha\iota$ à $\delta\alpha\iota\sigma$ sic $\pi\iota$ à $\tau\iota\alpha$, $\chi\upsilon\pi$ à $\chi\upsilon\epsilon\alpha$, $\phi\upsilon\rho$ à $\phi\upsilon\epsilon\alpha$.

Anceps inceptiua thematis brevis est: sæpe tamen producit in præteritis occasione augmenti: ut in $\iota\delta\chi\omicron$ $\iota\alpha\chi\omicron\nu$, $\iota\alpha\delta\iota\omega$ $\iota\alpha\gamma\alpha\nu$, $\iota\alpha\mu\epsilon\upsilon$ $\iota\alpha\phi\upsilon\lambda\omega$. Item in $\alpha\sigma\alpha\upsilon$, $\alpha\sigma\alpha\delta\alpha\upsilon$, quibus accedunt $\alpha\epsilon\alpha$ & $\alpha\epsilon\alpha$: ab $\alpha\epsilon\alpha$: quanquam hæc sunt qui contracta esse dicant ex $\alpha\iota\sigma\alpha\iota$ $\alpha\iota\tau\alpha\sigma\delta\alpha\upsilon$, $\alpha\iota\mu\epsilon\alpha$, $\alpha\iota\phi\upsilon\lambda\alpha$.

Quanta est vocalis in primitiuo, tanta transit ad possessiuum. ut $\iota\delta\alpha\iota\sigma$ prima longa, quia $\iota\delta\alpha$. Item quanta est prima syllaba in masculino, tanta transit ad fæminum, ut in $\pi\iota\epsilon\alpha$, $\pi\alpha\sigma\alpha$, primæ producuntur, quia eadem in masculinis sunt longæ.

Omne participium fæmininum ætium penultimam habet longam.

Participia masculina ætium ultimam habent longam. Fæminina verò in α , & neutra qualibet non contracta breuem, præter futurum secundum, $\pi\tau\upsilon\tau\omega\upsilon$.

Nomina finita in $\omicron\epsilon\iota\varsigma$ adiectiua præcedentem vocalem habent correptam: & quartam à fine productam, quum tres excedunt syllabas. $\upsilon\delta\alpha\tau\omicron\epsilon\iota\varsigma$, $\iota\delta\epsilon\iota\varsigma$, $\chi\iota\omicron\tau\omicron\epsilon\iota\varsigma$, $\delta\alpha\chi\upsilon\omicron\epsilon\iota\varsigma$.

Nomen masculinum aut fæmininum, in immutabilem desinens, ultimum producit, neutrum corripit.

Anceps finalis in nominibus neutris non contractus corripitur.

Anceps ante consonantem duplicem, licet positione longa sit, natura tamen corripitur. ut in $\alpha\iota\pi\alpha\zeta\omega$, $\beta\alpha\delta\iota\zeta\omega$, $\kappa\lambda\upsilon\zeta\omega$, $\alpha\upsilon\lambda\alpha\zeta$, $\epsilon\gamma\gamma\alpha\lambda\iota\varsigma$, $\kappa\alpha\rho\upsilon\zeta$. Exceptis nominibus masculinis dissyllabis finitis in $\delta\alpha\tau\omicron$, penultimam natura producentibus: quæ α habent natura longum, non positione: neque enim utrunque simul esse potest, ut $\delta\alpha\epsilon\alpha\zeta$, $\phi\alpha\iota\alpha\zeta$: & eorū compositis ut $\delta\alpha\iota\omega\delta\alpha\iota\phi\alpha\zeta$, $\delta\phi\iota\lambda\omicron\phi\alpha\iota\alpha\zeta$ præter $\kappa\alpha\alpha\zeta$, $\sigma\iota\alpha\zeta$, $\upsilon\lambda\alpha\zeta$. produciunt quoque $\kappa\alpha\rho\alpha\zeta$, $\mu\alpha\zeta$.

διαξ, οἰαξ, & polysyllaba, ut ἰπράξ. Item παξ, & χαμᾶ-
& aduerbium. & præterita ab ancipiti incipientia, ut ἰ-
ξινον.

SCHOLIA.

Has regulas à præcedentibus seposuimus, ne multitudo confusione esset aut terrori. Quarum exceptiones in regulis de situ ancipitum paulo post subiiciemus.

Anceps ingressa) Hoc nonnunquam fallit, ut in παγήτης, ἰθαγής, διδυματικός, περιπλος, ταναύπης, & alijs inferius excipiendis.

I Geminorum.) & hoc fallit, non in præteritis tantum, sed & in thematis, quæ fiunt ab alijs positione productis in quibus sublata positione, manet natura productum. ut in γίνομαι, quod fit à γίγνμαι & γινώσκω, à γινώσκω.

Particule.) Ἰλ. ζ, ὅς ῥ' ἔπειτα φρεσὶν ἦσαν ἄκοσμε τι πολλὰ
τι ἦδ' & α, κίλαιντο ζαδὴν τινέδ' ὁ τε ἴφι ἀνιάσας. Orph.
εὐβελι, πολύμορφοι, τρωὶ παῖτων ἀρίσθην Proclus Lycius,
ἀραπτε ζαδὴς ἀεραγής αἰγλοκάριον, ἰλι. ῥήγνυτο ται δ'
ἴπ' δ' ἴν' ἔριν ἐρίσθην ἴκοντο. & α, ὀν βελάρων καλίσει.
Theocrit. ἀδυσσεὺς τις ἄγαν, καὶ, ἀμύχανος ἰανί. Hoc
autem intelligendum est citra positionem & contractionem. nam ἀσπευδης, ζῶης, & similia pro-
ducuntur.

Præpositionis.) Poetarum licentia quando-
que hoc præterit, ut in παρὰ & σὺν occasione immutabilium. Ἰλ. λ, παρ' ἑπὶ, ἀγαθὴ ἡ παρ' ἑφ' αἰσὶς ὅτι
ἰταίρι. Dionysius, παρελὶν νάισιν ἴσω σερωνίδος ἄλ-
μης. Ara. σωτηρὶς αἰετ'. Item in διὰ. Ἰλ. γ, διὰ μ' ἀ-
σπίδος ἦλθε φαεινός, ὄμβριμον ἔγχεος. & δ, διὰ μ' ἄρ' ἔσπευσε
ἰλῆλατο δαυδ' ἀλέιοιο. Et in compositione. Nonnus, διὰ βο-
λοήεις ἄλλος ἐν ὀψιγρόσι νύκτων, ob sequentes breues pro-
duxit.

Verba ex baryton) notanda regula quæ plurimum tollit ambiguitatis è verbis.

Anceps incæptina.) inde est quod in præsen-
tibus

bus ἰξίον, ὑβρίζω. & similibus anceps brevis esse traditur à Grammaticis, in præteritis vero longa.

Quanta est) Hæc regula poterat omitti: quandoquidem in nona capitis præcedentis includitur. Cæterum de syllabis quæ non variantur, hoc totum est intelligendum quod ipsum adhuc perpetuum non est, ut mox docebitur.

Omne particip.) ut ἡ τὴν πῖσα, τιτυρήν, πθεισα, διδῶσα, Item hæc τὴν ψαα, ἰσαα, ζιυγῶσα, quæ fiunt a masculinis ultimam producentibus addito α. His addi poterunt participia Aorist. passiuorum, ut τὴν θείσα, τυπείσα.

Participia mascul.) ut ὁ τὴν πῖων, τιτυρῆς, πθεις, διδῶς, Itidem ὁ τὴν ψας, ἰσας, ζιυγῶς. Quædam masculina fœminina & neutra tunc indicant quantitatem. Nam τοιήσας acuto demonstrant ultimam produci: το τοιήσας circumflexo corripitur: item τὴν πῖσα, τὴν ψαα antepenultimæ acuto, ultimam esse breuem.

Nomina finita) In his quandoque fallit regula superior de possessiuis. Nam ab ἰε, id est, venenum, producto ι, ἰεῖς venenosus, idem habet breue apud Nicandrum. Item a χιῶν, nix, breue ι, χιονέεις eadem longa reperitur, quamuis χιονιότης, & χιονιῶδης quantitatem simplicis retineant. Exempla suppetunt apud Nonnum & alios.

Nomen masculinum.) πῦρ & πᾶν neutra producuntur, & pauca alia è masculinis ac fœmininis corripuntur, in ultimis syllabis indicanda.

Anceps finalis.) ut τὴν μέγα, σώμα, εὐχαρε, μέλι, ἰδὺ, γόνυ. Itidem de pluralibus est accipiendum. τὰ μέγαλα, σώματα. Exceptis contractis quæ producuntur, ut τὰ κρία, σινάπη.

Anceps ante.) Et si quidam vniuersaliter negent, ancipitem natura produci sequente duplici: apparet tamen id aliquando accidere. ut in θάλαττα, φράξις, χαμαῖς. Cæterum quoniam apud Poetas manente positione ferè productæ reperiuntur, satis habuimus id hoc in loco, ac deinde capite sequenti admo-

admonero, ne in regulis de ancipitum quantitate secundum situm sigillatim repeteretur, α, ι, υ, ante ζ, ξ, φ, natura corripitur. Apparet autem corripitur ex declinatione in nominibus, quandoquidem obliqui finitorum in ξ & φ, ut capite sequenti dicitur, penultimam fere corripiant. Item tono, quæ οηιζ, κηιζ, & similia habent circumflexum, ultima videlicet breui: longa quippe ante longam non circumflectitur. Item in verbis finitis in αζ, ιζ, υζ, quia futura & aoristi dimissa positione breuem servant ancipitem. ut ηρπιστω, εὐχρισκω, εὐχρισται, ἐκλυσι. quæ tamen poetæ more suo producere audent: præsertim quum utrinque incidit longa. ut in ἀκοντισας, ἰφοπλίσας, & quum duæ sequuntur breues, ut in λήισατο, ὀπλίσατο: ubi & etiam geminare solent, ut in clementis dicitur.

DE CREMENTO ET QUANTITATIS VARIATIONE IN INFLEXIONIBUS
nominum & participiorum.

CAP. III.

Quanta est anceps ultima in recto singulari nominum & participiorum imparium, tanta fere manet in obliquis, quum cremento sit penultima, ut in δορ-
κας, δορκάδος, δορκάδι, δορκάδα, α ubique corripitur.
rursus in πάν πανός πανὶ πάντα, ubique producitur. Ex-
cipiuntur finita in υρ, ut μέγυρ, πυρ, & ελε: quæ licet
producantur in rectis, corripuntur tamen in obliquis,
μέγυρες, πυρὸς, ελεός.

Aduertendum est nomina finita in duplicem præcedente ancipiti, quum eam in recto natura breuem, sed
positione longam habeant, in obliquis natura breuem retinere. ut αὐλάξ, σείλαξ, κίλιξ κίλυξ, ἀραφ,
κατάλιφ, χαλυφ. αὐλακος, σείλακος, κίλικος, κάλυκος, ἀ-
ετός, κατήλιφος, χαλύβος. Dempis dissyllabis in senariis
in αξ, penultima producta, quæ & in recto & in obli-
quis

quis a naturalongū habent : ut *Σώεξ* & reliquis superiori capite indicatis. Quibus adijcienda nunc veniūt *ῥάξ, γύψ, γρύψ, ἱψ, ῥίψ*, ancipitē in obliquis natura producentia in rectis positione. *καίλα* & vero in recto acuta priori constanter scriptum reperio, quo indicatur posteriorem natura produci, quæ tamen in obliquis corripitur, *καίλαπιμασιζαι*, &c. Quæ vero in *ιξ*, & *υξ* desinunt, recti penultimam producentia, & finale habent in recto natura breue, tametsi positione longum : at in obliquis natura productum. ut *φοίνιξ, φοίνικος, τίτιξ, τίτιρος, κήρυξ, κήρυκος. κίκκυξ, κίκκυρος*. Demptis scem. ninis finitis in *ιξ*, & alyis in *ιξ*, & compositis in *υξ*, quæ ancipitem in obliquis sicut in recto, natura breuem conser-

uant, ut *κύλιξ, κύλικος, ἡλιξ, ἡλικος, σύζυξ, σύζορος*. Ad hæc oxytona disyllaba sceminina finita in *ις*, declinata per *ι*, quæ penultimam recti habent productam, dummodo diminutiua non sint, nec propria : quum in recto corripiant, in obliquis plerumque producant. ut *ἡ κηρίς, κηρίς, βαλεις, τ' κημίδες, κημίδες, βαλκίδες*. Trisyllaba tamen breue conseruant, qualiscumque sit penultima recti. ut *αὐλητρίς, αὐλητρίδες, σεατρίς, σεατρίδες*. Nisi quod ea quæ penultimam simul & antepenultimam habent correptas, ipsum producant. ut *βατραχίς, πλοκαμίς, βατραχίδες, πλοκαμίδες*.

Porro genitiuus desinens in *δος*, penultimam in obliquis habet longam. ut *μέριμδος, ἔριδος, ἀγλῶδος, κήρυδος*, excepto *κέρυθος*, correpto in obliquis sicut & in recto.

Nomina quælibet finita in *ος*, siue longum habeant in recto, siue breue, in obliquis correptum tenent. ut *ἰχθύς, ἰχθύος, ἰερύς, ἰερύος, μύς, μύος. θηύς, θηύος. πηλαμύς, πηλαμύδος*. Exceptis dicatalellis, quæ longum conseruant. ut *ἰόρκυς, ἰόρκυος, ὑελζέριον*. Homer. ἰδ'. αἰετῆρος, θυράριον. Hesiod. κητώδ' ἡ πλοῦτατον φέριον φιλότιον μυγείσα. Quum vero declinatur *ἰε φέριος*, correptum ex aliorum proportionem, sicut *βότρυος*, &c.

Datiuus pluralis æqualem penultimam vult habere cum singulari. Ideoque *πᾶσι, αἰασιν*, & similia, eam productam retinent, sicut *παρτί, αἰαρτί*. Ceterum a metaplasmi

plasmī breue est. ut ἄσπερον, ἰχθυον. Item quum in quibusdam interponitur, ᾠδῶδες, παρῶδες, μηδῶδες, θαρῶδες.

Quum par obliquus impar dialecto efficitur, penultimam producit. ut ἀρχίους, ἀρχίους καὶ ἀρχίους. αἰδῶς, αἰδῶ καὶ αἰδῶς. Item τῶ μυσῶν καὶ μυσῶν. τὸ λόγῳ καὶ λόγῳ, τοῖν λόγῳ καὶ λόγῳ, τοῖς λόγῳ, καὶ λόγῳ. τοῖς αἰνέσῃ, τῶ μύσῃ, καὶ μύσῃ. πολλοὶ δὲ οὐκ ἐξ ὧν ἔστιν ἔτι penultimam corripunt, synizesi tamen producuntur. Idem contingit in imparibus. nam μεγάτος ἐπὶ μεγάτος, prius a habent productum μέγατος vero et τίετα br. ue.

Participia imparia incontracta sola positione suas vocales simplices inflectendo produciunt. Ideoque circumflecti nolunt. ut τὸ φαντός, ἰσάντος, τὸ πῶτοντός, τυφόντος. Sunt quæ natura correptas habent, ut πτωχός. Penultimam vero eiusdem fere quantitatis seruant cum suis temporibus.

Participia Ionica à præteritis in a purum, penultimam corripunt, sicut sua præterita, ut ἀβύσσος ἀβύσσο, ἀδιδὼς ἀδιδῶς, ἀμύμας ἀμύμας.

Latina nomina Latini clementi regulis subijcere consentaneum est, quæ magna ex parte Græcas æmulantur. Nonnus, Καίσαρ Τόσιππος.

SCHOLIA.

Syllabæ nominum antepenultimæ & penultimæ immotæ, item vltimæ mobiles, per regulas peculiare de quantitate ancipitum secundum situm veniunt explicandæ. ut in πνεύματι, πν longa est, ἐκ brevis, μίσι similiter brevis, ut inferius in ὕ ante ρ & α ante μ & ι terminali apparebit. Item in πνευμίδας, vltima brevis. nam ας terminalis corripitur. Quæ verò ob clementum fiunt penultimæ ex vltimis, in obliquis nominum imparium, seorsum tanquam mobiles & variæ nunc explicabuntur.

κ κ γ.

buntur. ut puta in *πυγμαῖδος*, *πυγμαῖδι*, *πυγμαῖδα*, *πυ* syllaba dicitur habere clementum: tametsi crescens supra rectum, vltima est. Quoniam igitur saepe accidit, ut ea syllaba non sit in obliquis eiusdem quantitatis cum recto: necesse est eam varietatem distinguere. Illud autem hic recolendum quod supra monuimus, quandoque anticipem breuem ob alias vicinas breues, siue aliqui longas produci. Id enim non raro accidit in obliquis nominum. Musæus, *γείρονίς* εἰσι πόλιν. Item, *σπειρίδος* ἀπὸ πόλιν. Hic in πόλιν, & illic in πόλιν, & alias breue longum efficitur, nisi scribendum sit πόλιν & πόλιν per & secundum Ionas.

Item ἰδύων. β, εἰδύναισι πύλασιν. Hic quoque & alias breue, producitur. Dionys. *μῦσοι* τὸ βορραιοπερὶ θρηίκων. Et iterum, *αὐτοῖ* τὸ θρηίκιν ἀπὸ θρηίκων γαίαν ἔχοντες, vtroque in obliquis producit, quum alias apud eundem non semel corripitur in eadem dictione, & in *θρηίκιν*. Item in Epigram, *θρηίκας* αἰνέτω τις, &c. Sic apud Nicandrum penultima in genitiuis ἰνδύων, *κρημύων*, *μελαστής*, occasione ambientium longarum producuntur. Id ipsum in penultimis participiorum non raro accidit. Nam & quod in *μεγαῖς* *μεγαῖτος* breue est, in *μεγαῖτε* per, prætextu breuium producitur apud Homerum. Aduertendum autem poëtas etiam alibi clementi syllabis abuti: nam Homerus vbi *Ια.α.β*, scribit, *χαίρει κήρυκες*, *δίδος* ἄγγελος, *υ* producit: alibi corripit, *κί.υ.κί* ὑποτίδῃ. Idem illic *βι.βρυ.κων* βασιλῆος, *βρυ*, facit longum: alibi, *εἰδ' ἄρα* *βι.βρυ.κας* αἰδρεῖ αἰκὴν ἵππων βασιλῆος, breue. Idem in nominibus desinentibus in *ι*, præcedentibus dualibus breuib, interponere solent, ut in obliquis possit remanere breue. ut *πυ.γασθῆς*, *ποταμῆς*, *πυγασθῆδος*, *ποταμῆδος*.

DE CREMENTO ET VARIATIONE penultimæ in verbis.

САР. IIII.

Quanta est penultima anceps in themate verborum,
tanta est manens in parataticis. ut *quies* in *neor*, u-
troque producto.

Ad hæc tanta solet esse anceps in temporibus aliunde formatis, quanta erat in illis unde formata sunt, ut $\alpha\epsilon\iota\alpha$, $\chi\iota\epsilon\iota\alpha$, $\chi\iota\epsilon\iota\alpha\mu\alpha$, corrector: contra $\chi\epsilon\iota\alpha$, $\chi\epsilon\iota\alpha\mu$, $\chi\epsilon\iota\alpha\mu\alpha$, eodem producto, præter subiectis regulis contenta.

*Futura quinta conjugationis penultimam semper
corripunt. ut κείνω, κείνω. μέλνω, μέλνω. φάμαι, φά-
μαι. αἶψα, αἶψα. Futura à verbis barytonis in ιω &
ου, plerumque penultimam producant, licet themata
variant. ut μύω, κολύω, λύω. μύωσω, κολύσω, λύσω.
Item à finitis in αω precedenti vocali aut ρ, ut ἔχω,
ἔσω. φερέω, φερέσω. Futurum à themate habente in
penultima ancipitem longam positione ζ vel δ, siue σ,
sublata positione breuem fere retinet ancipitem. ut ἄρ-
πάζω, ἄρπάσσω. νομίζω, νομίσσω. κλύζω, κλύσσω, πλάττω vel
πλάσσω.*

Aorist. primus in verbis quintae coniugationis penultimam producit semper: in alijs variat. quanquam et plurimum futurum sequitur. Aoristus secundus supra duas syllabas à themate barytono penultimam corripit. ut ἴππευον, ἱλάσσομαι, nisi quod positione producitur in quibusdam ortis à themate habente consonantem mutam immutabili suppositam. ut ἡμάρτομαι, ἱπάρδομαι, ἰδοίμαι, ἀνέμαρτίσω, πείσομαι, δίδωμι. Translata autem positione per metathesin, ad naturam suam rediens corripitur, ut ἰδοίμεθα, ἰδοίμενοι.

Paracimenos communis servans ancipitem penultimam futuri, eiusdem quantitatis eam retinet, ut xix. Notanda verba finita in uñ, quæ ancipitem in paracimeno natura longam habent, ut xiñ.

ἔκωφα. quam tamen in themate natura breuem esse volunt, qui præcipiunt verba quæcunque in πλω desinentia ancipitem præcedentem habere breuem. ut βλάπω, πύλω. exceptis ῥίπλω & ῥίπλω. Quoties autem desinens in κx, abijcit Ionicè κ, penultimam corripit. ut ἂ βίβληx βίβλαx, ἀβίσηx ἀβισα, ὀιδίηx ὀιδία, ἂ πέρηx πέρη. Porro quum Attico more duas litteras primas thematis initio recipit, penultimam simul corripere solet. ut ἀλάφω ἀλάφω, ἰλιόθω, ἰλιόθω, ὀρύπθω ὀρύπθω.

Aoristi imperatiuorum finiti in δι, & infinitiuorum in ναι, penultimam producant. ut ῥίδι, κίρει, λείπει. similiter δίδι, κλάδι, qui facti sunt per metaplasmum à δι, κλά. τέτραδι tamen, τίδι, ὀιδί, κίλιδι, ῥίρι, & ὀιδί eandem corripunt, quæ à quibusdam præterea perfectæ putantur. Item à verbis usque infinitiua in ωαι & ωαι, penult. corripunt. ut ἰσθαι, πείθει, ζευγύει, sicuti etiam πείθει & δίδει. Item aoristi imperatiuorum in δι, in formationibus notati, ῥί, δι, δίδι.

Anceps & crescens in verbis natura corripitur. ut in ἰτυλάμν, πτύφαρ, πύλα, alicubi tamen positione producit, ut in πύλα, alicubi etiam natura, videlicet in tertijs personis pluralibus finitis in ασι, πτύφασι.

A iorinōs additum in tertijs personis pluralibus participii & hyper syntelici passiuorum corripitur. πτύφασι, δίδυασι, ἰπύφασι. & in optatiuo, τυπείασι, in presentibus tamen verborum in μι, producit, πείπει, δίδει, ἰσθαι. quia omnis verbi desinentia in σι, producit penultimam.

In personis autem desinentibus in α, quoties alterum α contiguum interponitur, eiusdem est quantitatis cum syllaba precedenti. ut in ῥαμν αμφοίνα, α penultimum producit. Contra in βόα, μέγα, μηχανίαται corripitur. his adijcitur Ionica illa, ἰσθαι, προῖσθαι, σις προῖσθαι, & similia & corripientia.

In verbis in μι, penultima vocalis thematis æt̄ui longa

longa est, & longa durat usque ad tertiam personam singularem thematis & paratatici & aoristi. ut ζῶντιμι, ζῶντις, ζῶντισι, ἰζῶντιμι, ἰζῶντις, ἰζῶντισι: ἰδόν, ἰδούσῃ. In personis vero dualibus & prurilibus & in infinitiuis inde formatis brevis fit ἰσατον, ἰσαυῶν, ζῶντιν, ἰζῶντιν. sic ἰσθῆναι, ζῶντιναι, infinitiuis, quod inde formantur. item φάτω ἀ φημι: nam ἀ φάτω, φάτωγ producitur. Caterū in in aoristis, vel si maius parataticos vocare, verborum dissyllaborum in μι longum perpetuò reperitur u, ut ἰλ. ζ, & κ, ἰδόν. & ἰδούσῃ. Præterea in horum quoque præteritis actiuis penultima producitur, idque opinor perpetuò in omnibus personis: quandoquidem id tempus peculiare non est verborum in μι, ἰσάτω, ἰσάτωγ. &c. Postremò presentis, præteriti, & aoristi primi passiuorum, deinde etiam, aorist. mediorum penultima in tribus primis coniugationibus fere corripitur. Quin & syllaba eadem in reliquis ab his formatis durat brevis. ut in ἰσάτωγ, ἰσάτω. ἰσάτωγ, ἰσάτω. ἰσάτω, ἰσάτωγ, ἰσάτω.

SCHOLIA.

Crementum in verbis computandum est ab eā syllaba quæ secundam personam singularem præsentis indicatiui actiui exæquat. Hic autem penultimam post thema cremento coniunximus, quod sæpe ea in alijs temporibus variatur. Itaque penultima huius thematis μολύω inuestiganda erit in regulis capitis de penultimis. aliorum verò temporum, scilicet μολύω, ἰμολύω, & respondentium in reliquis modis, assumenda iuxta ea quæ in hoc capite, & quæ in formationibus libro secundo dicta sunt. Notandum verò sæpe accidere, ut penultima in futuro baryteno æqualis sit quantitatis cū præsentis, quandoque ut maioris, nūquam tamen ut minoris. Futurū ad hæc fundamentū esse quantitatis penultimæ in verbis, sicuti etiam formationis,

δης, ἀπεια. Indifferens, ἀπόλων.

Α ante ρ corripitur, ut ἀειρος, ἱππῶρον, κλέριος, χρεῖπω. Produciunt ἀμαχανός, ἀεχόμεν, ἀρήν, ἀρη-
τες, ἀρητήρ, ἀρήντης. Ἀρήν urbs, Κυρίων fluminis, κλέρατος,
μαρῶμεν.

Α ante σ corripitur, ut κασίγνητες, ἄσιν. Produciunt
ἄσπος, ἀσιάδης, Ἀσωνός, ἱπποσύσιμος, δουρασία, ἰάσιος, κορε-
σις, Πασιγῶν, πασιγῶν.

Α ante τ corripitur, ut ἀχερῆπτον, ἀταρπός, κεχτήν.
Produciunt βατήριον apud Phocylidem, ἔτ διδμετικὸς
apud Orpheum, ἔτ δάττειν contractum, ἀ τὸ ἔτ ἱππειν.
Idem ἀπειρς ab ὀ ἔτ ἱππειρς. ἔτ composita à λῶς, hoc est
lapis, ut λατομία, λατῶπος.

Α ante φ corripitur, ut γλαφυρός, σατυλῆ. Producit
ἱπάριος.

Α ante χ corripitur, ut Ἀχιλλεύς, ἄχαρι. Producit
νεχχερς.

SCHOLIA.

En tibi lector speciales regulas de quantitate
ancipitum secundum situm. Quæ aut ultimæ sunt,
aut penultimæ, aut antepenultimæ, hoc est penul-
timam antecedentes. Placuit autem hîc antepenul-
timas vocare quascunque penultimam anteceden-
tes. Penultimas verò ultimæ adhærentes, siue pri-
mæ sint, siue mediæ. ut in λαίρταδης, α, ε, ι, antepenul-
timas appellamus: sed α sequentem ante δης, penul-
timam. ac similiter in alijs. Quo in loco nonnulla
sunt præmonēda, primum in vocabulis quæ cōtra-
hantur, syllabas incontractas hîc numerari: in ver-
bis verò deponentibus eas quas habet fictum the-
ma vocis actiuæ. Itaque huius verbi λυπῶ quantitas
υ quærenda est in antepenultimis, quia fit à λυπίω.
rursus huius verbi λύομαι, υ quærenda in penultimis,
quia est à λύω. Porro ex personis verborum ultimas
syllabas hîc esse quærendas: item antepenultimas
quæ non habeant clementū. In thematis verò has
vtrasque

utrasque, atque insuper penultimas: Nam in reliquis temporibus, excepto themate, tam syllabæ penultimæ quam omnes crescentes, explorandæ erunt iuxta regulas in præcedenti capite traditas. Ad hæc multa vocabula, quorum syllabæ regulis generalibus includuntur, in his specialibus ideo reperi, ut memoriæ consulatur. veluti *παῖς* pro *παις*, *νικηφόρος*, *ἀλυσίς*, & similia.

Ἀΐδαλις.) α initij sequentibus duabus breuibus producuntur. ut in *αἰδολός*, *αἰναιός*, & similibus. alias *αἰδ* compositum & per se corripitur solet.

Ἀδνηκός.) ex contractione esse videtur pro *αδνηκός* fessus, laborans.

Ράδιος.) tradunt Grammatici, subscribendum in hoc, & in *ῥάδιον*, *ῥάδιος*, & in *ῥάδιον*.

Διάκονος.) per contractionem fieri putant, quasi *διείκονος*.

Μαλακός.) Theocrit. β. *χρὺς ἐπαφάρμην, μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λείκῃων*. Semel produci reperi in hymnis Homeri, *παύζεσθαι χαίρεισιν κατ' αἶθεα μαλακὰ ποίης*. nimirum occasione immutabilis, inuitantibus etiam dualibus breuibus.

Ἀείσος, *optimus*.) *ἄεισον* quoque, id est prandium, corripitur videtur. *Ἰλ. ω, ἱερὸν μῆνος ἐπείοντο, καὶ αὐτὸν οἶτο ἄεισον*. Nisi legendum sit *ἀπώοντ' ἄεισον*. Ut in quinto loco spondæus locetur. Certè auctor Etymologici per contractionem fieri tradens, ut sit quasi *αἰείσον*, produci vult α, cui suffragatur compositum *ἀνᾶεισος* productum apud Theocr. *αἰδ. α. αὖτ' ἔμωσ' αἰς οἶκον, ἀνᾶεισος Διὸς κλέϊδας*.

Ἰσπαίριον.) in diminutivis in *αίριον* breue est α.

Ἀσίς.) *Ἰλ. β. ἄσιον ἐν λειμῶνι καὶ σπρία ἀμφοῖν ῥίθρα*. Sunt tamen qui deducunt a recto, ὡς *ἄσιος ἄσις καὶ ἰωνικῶς ἄσις* & per syncopen *ἄσις*.

Ευχεστία.) Moschopulus ideo α producere autumat, quod sit ἀ *κεστία* α. *ακεστία* contra corripere, quod sit ἀ *κεστία*, α.

DE SYLLABARVM
DE QVANTITATE I, IN
antepenultimis syllabis.

CAP. VI.

I Ante vocalem in antepenultimis corripitur, ut αἰχμή-
λος, διαρής, ἰότης, μνησός, ἰκνωπιύω. Produciunt νεγδ
ἰάομαι, ἰατρής, ἰάπμις, ἰατήρ, ἰαπατός, ἰατός, ἰάπος, ἰαδής,
ἰοίη, ἰύξω, ἰυγῆ, ἰύχμος, ἰωχμός. Et composita ab ἰς, id est
venenim, ut ἰοβύλος, ἰοχάμα. Item κιάω, μινώδης, ἰόταμα,
ἰοιονίδης, παρδιονίδης, παλιώξις, παριώξις, πείνω, πιερεῖς,
πίριος, φθιώτης, χανόης. Indifferentia sunt ἀνιάζω, ἀνιάω,
ἀναερός, ἰαίνα, ἰερεῖς, ἰμμεσός, ἰμμεσέω, ἰμμε, mitto, ἰμμαι,
εὐριο.

I ante ε corripitur, ut λιβόν, τιβαρός, ἱβυκός. Produ-
ciunt ἀλιβαπών apud Neapolum, et Τίβορις, aliàs Τίβρις,
urbs Italiae. In vulgatis enim codicibus Stephani, sic
quoque legitur, τιβερδισυλλάβιον per i.

I ante γ produciuntur, ut ῥιζιον, ῥιγίω, τιμκο, ῥιγῶ αλgeo,
σγῶ, ὀριζαντο.

I ante δ corripitur, ut γνομίδιον, ἱερδαίνω, κερδίδος. σι-
δνεον. Produciunt ἀκιδάλης, ἰδαός, ἰδαίον, ἰδομνός, π-
δύω, πιδύτης, σιδύτης, χελιδόνιον.

I ante θ corripitur, ut κιδπερεῖς, ψιδυεῖζω, πθηνός. Pro-
duciunt ῥιδονία, ἰθύω, ἰδυώτωρ, σιδονία, πιδωνός.

I ante κ corripitur, ut κίκτις, σικαρός. Produciunt ἀ-
εικίμη, ἰκιστή, ἰκιστός, ἰκχερεῖς, ἰκχέριος, κίχμα, νικέω, νικίας,
νικανδρεῖς, σικγνίη, σικαλίη, φοινίκιος, φεικάλιος, φεικάδης.
Indifferens ἱκίλος.

I ante λ corripitur, ut λιλύβη, φιλίω. Produciunt ἰλίς,
ἰλύσις, ἰλυσός, ἰλαδόν, ἰλίας, ἰλασμός, μίλητος, μιλίλατον, ὀ-
μιλαδόν, ὀμιλίω, πλέω, σιληνός, φιληπύω, φίλομαι, χελεύω,
χέλια, χελιάς, χέλιοι, ψήλαθρον. Indifferens ἱλαος, ἱλαμαι.

I ante μ corripitur, ut χμμερεῖς, ἰκμάδην, σιμόης. Pro-
duciunt βειμύα, βειμυδόν, δειμώλος, ἰμέα, urbs et flu-
minis, ἱμερεῖς, ἱμερῆς, ἱμείεω, μμῶμα, μίμμημα, μμῆλις, σ-
μείδα. Et composita ac derivata à μμῆ, ut τίμιος, τίμας,
πμαγῆτις, φμμώδης.

I ante

I ante ν corrigitur, ut καίνεα, κινέεμα, μινέεμα.
 producunt γινέμα, γινέσκα, δίνεσις, δινέσις, ιενέσις, θενάκιν,
 ιναχίς, ιναπός, ινίον, κινίον, κίνυμι, κινύφιος, σκινύσις, αίνεθίνια,
 τρινάκριν, λακύνιος, λακύνιας, μινέσις, πινύσκα, σίνεμα, θινάφιν-
 ιος. Indifferens αγνέω, δινέω, θινέω.

I ante π corrigitur, ut λιπαρός pinguis. Producunt
 λήπαπε, λιπαρά supplex, λήπινος, ινελπίδης & πυελπίδης,
 apud Orph. έπιζώ, έπιπαρον, mons.

I ante ρ producitur, ut σμίεμας, πρηνέσις.

I ante σ corrigitur, ut κλέσια, πσιδά. Producunt. βε-
 σάλπης, βισαλτία, βελσόνις, ισανδρες, ιποφαιζώ, ιπαίς, ισίζω,
 κοιισαλς, μισαρές, μισία, νισυρες, πσιδικός, πσιδής, σιπιμ-
 βες, σίσυφος, σισυφίδης, πσιφόν, ρθισιόν, χελί-
 σις.

I ante τ corrigitur, ut μυτλήν, λιτανύον, ιτύλος. Pro-
 ducunt ιτία, πτυες, τριτωνίς, τριπλήν, τριπλήνις, ιπ-
 μωνίς.

I ante φ corrigitur, ut ηφίτις, ηφίσις. Producunt διφάω,
 διφάτωρ, ίφίτος, ίφίσις, ιφίχρεια, ιφιδάμας, ιφίνος, & alia ab
 ίφι. τριφυλίς. Indifferens πιφαίσις.

I ante χ corrigitur, ut κχίω. Producunt ιχανώ,
 κίχες.

SCHOLIA.

Θερίσις.) Hesiod. εσπίδι, εσπίδι Θερίσις τε παλίσσις
 η τιτυκτο. in παλίσσις, per contractionem fieri vi-
 detur ex παλίσσις. in altero, si nolis, produci, po-
 teris per synizean coniungere &, ut Θερίσις sit spon-
 deus.

Διάβλος.) Nonnus in hoc ob sequentes breues
 primam producit: quod similiter facit in πείριος:
 at in πείριος, πείριος, πείριος corrigit. Idem è diuerso
 primam in ικόδημος eadem necessitate facit bre-
 uem.

Γαμίδιον.) deriuata nomina finita in ιδίον tres
 syllabas vltimas habent correptas.

Οβείζιον.) sæpe οβείζιον inuenio apud Nican-
 drum

drum & eius interpretem per *ei*.

Σιληνός.) etiam per *ei* scribitur à multis, & σιληνός per *i* nunc longum, nunc breue apud Orpheum & Homerum legitur, vnde a Latinis quoque prima longa & breui vsurpatur.

φιλία.) φιλέμω, φιλομίδεσσα, & φίλος, ac similia quandoque producuntur ab Homero.

κινίω.) omnia verba delinentia in *ινω*, habent *i* longum, vt κινώ, βινώ.

μισαερός.) alias scribitur μισαερός per *υ*.

ιτία (quidam tradunt, *i* inceptiuum ante *τ* corripitur, vt in *ίτις*, *ίθύον*, *ίτία*. atqui Hom. non semel producit. vt *Ιλ' φ, κείνοιο πάλαι τε κ' ιτία* ἰδ' *μυρίηαι*. & ἰδ' *α*, iterum.

DE QUANTITATE *τ* IN antepenultimis syllabis.

CAP. VII.

Y Ante vocalem in antepenultimis corripitur, vt, *γρυπνός*, *δυώδης*, *κυδής*, *κυανώπις*, *μυεκτός* *εἶα*. Produciunt *υ* *αἰσύντης*, *Ιλ. γ. ἰνυάλο*, *κυανοχάτης*, *κυάνης*, *μυελός*, *μυκρός*, *μυοδόκος*, *μύελος*, *πύελος*, *πυαίν*, *πλατυάδω* & apud Theoc. *υἱός*.

τ ante *ε* corripitur, vt *ταλθύεις*, *κωλίσαια*.

τ ante *γ* corripitur, vt *ύγης*, *συρός*, *ήγυγιν*. Produciunt *γυγίος* & *δυγάτηρ*, aliquando in obliquis. *μυγάιν*, *πυγίζω*.

τ ante *δ* corripitur, vt *κυδιδμός*. Produciunt *κυδάλιμος*, *μυδελίος*, *κυδιδμος*, *κυδαίνω*, *κυδίω*, *πυδαίνω*.

τ ante *θ* corripitur, vt *ιρυθαίω*, *κυθνηξ*. Produciunt *ιρυθίω*, *πυθαγέας*, *πυθεδών*, *πύθιος*, *μυθεμαι*. & ab eo composita, vt *παερωθεμαι*, *παερωθισ*, *ψιμώθισ*.

τ ante *κ* corripitur, vt *πυκνός*, *μυκῆται*, *γλυκερός*. Produciunt *ιρυκαίω*, *ιρυκαίω*, *μυκαίω*, *μυκηθμός*, *φυαίης*, *φυκίω*.

τ ante

*T ante λ corripitur, ut φυλάττω, ὑλακτίω, ὑλῶ, λα-
τρο. Produciunt δυλακίς, δύλακος, δυλακέες, κορχύλιος, παμ-
φυλία, σπύλονμα, συλαω, συλιύω, σφοιδύλιον her-
ba, ὑλαίος, ὑλακέες, ὑλακίμως, ὑλακίδης, φυλείδης
φυλοπς.*

*T ante μ corripitur, ut κίμνις, πύματος. Pro-
duciunt casus plurales pronominis secundae personae,
et ab eo derivata possessiva, ὑμῖς, ὑμῶν, ὑμῆς, ὑ-
μέτερος. Item ἀμυμῶν, θυμῶμα, ἐθυμῶμα, εὐθυ-
μικα, θυμῶδης, θυμῶρις, θυμῶρις, κυμῶρις, κυμῶρις, κυ-
μῶδης, λυμῶρις.*

*T ante ν corripitur, ut δυνάμει, κωινός, κωιν. Pro-
duciunt βιδω, ιαχρῶος. Et interdum quaedam à σω,
τελξω, composita, ratione immutabilis. ut ξωῶσις, χε-
νήμις, ξωῶμι, σωῆς, ξωῶ.*

*T ante π corripitur, ut κύνπλον, κωπῆριος. Produ-
cunt λυοίωμα, πρῶτος, πρῶταίον.*

*T ante ρ corripitur, ut γυρῖνος, θυρῖος, μερτυρία, ψιδ-
ρισμα. Produciunt γυρόν, γυρῖος, κυρήν, κῆριος, κυρῖνος,
μυρῖος, μυρία, μῶριος, πλημμυρία, πλημυρία, πυρίτις. Et
quaedam à πῶρ composita, ut, πυρῶρις, πῶριος, πο-
ρῶρις, alia corripunt, ut πυρῶ, πυρῶρις, πυρῶρις.
alia etiam variant ut πυρήν, πυρῶρις. Item συρῶ, σφύ-
ρις, πυρῶρις, ευρῶ.*

*T ante σ produciunt, ut χρῶσις, λῦσις, μῖσις, φυ-
σῶ. corripunt ἡλύσις, θυσαίος, ἡλύσις, τηύσις. Ex com-
positis vero à λύω sine λύσει quaedam produciuntur ut
λυσίπορος, λυσιμαλῆς, λυσιμέλιος, λυσιζῶος alia corrip-
untur ut, λυσιπῆμις.*

*T ante τ corripitur, ut ὑῦτις, σκυτάλη, φυ-
ταίος. Produciunt ἀτρυπῶν, αὐτίς, φυτάλιος, φυ-
ταίος.*

*T ante φ corripitur, ut τυφάλη, τυφῶς. Produ-
ciunt ἡλυσῶ, κωλύφιος, τῶφιος.*

*T ante χ corripitur, ut ὑχίς, ὑπερύχιος. Produ-
ciunt ὑχῶρις.*

SCHOLIA.

Κυαίος.) Quum post αν sequitur vocalis brevis sit longum υ. ut κυάιος, κυαυχάιος. alias manet breue, ut in κυαίης, κυαίος.

Σφαιδύλειον.) hic υ obambientes longas produci videtur à Nicandro : quum in σφαιδύλος ab eodem subinde corripitur, sicuti in σφαιδύλειον quoq. Ιλ. α.

DE QVANTITATE ANCI-
pitum in penultimis syllabis, &
primum de A.

CAP. VIII.

Ante vocalem in penultimis corripitur, ut ἀγλαίς, αἰεῖ, κισαίς, ναυσικία, ἰλίων, ἰυδαίω. Prod. ἀδισαίς, ἀμφισαίς, ἀρχαίς, αἶων δαί, γαίω, id est honorum : ἰλαίς, λαίς, πολυμαίς, θαίς, ἰών, κρίαίς, λιαίς, λυγίξ, ναίς, πυμφαίς, apud Orpheum, πεαίς, πεφαίς, ῥαίω, χαίω, χείω. Item λυκίων, ἰλικίων, ἰκαίων, ποσειδών, μαχάων, ερπείων, αλκίων, ὀπάων, στυπείων, τυφείων, δισυμείων, ἀμυδαίων, περπείων, & similia in αω, mutantia ω in ο in obliquis, ut τὸ χείνος, λυκίονος, &c. Et nomina substantiua oxytona finita in αὸς, ut λαός, ἰδός, παῖς. Item composita ab αὼ, σπείω, ut ζαῖς, ἀλιαῖς, ἰνικαῖς & ab αἰαω, ut πολυαῖξ. Et verba finita in αω precedente vocali aut ρ, ut ἰώ, πεαῖω, exceptis ἰψίω, ἀμφιαῖω. quum verò precedit consonans, corripitur ad α. πενταῖς tamen productio reperio, & κία, κλία. Indifferens αὖ, αὐρ.

A ante β corripitur, ut ἰκάλειν.

A ante γ corripitur, ut ἀγώ, πέρης. Produciunt ἀγής, Αγίς, δαγός, πεγίμα, σφεαγίς, περής.

A ante θ corripitur, ut βραθός, κλάδος. Produciunt αθός, λάδης, κείδων, ὀλίδης, ὀπαδής, σπείδης.

A ante δ corripitur, ut βραδός, πείδος. Produciunt κείδης & αδονες αἰδονες per contractionem.

A ante κ corripitur, ut κῆκλις, ποικίλις. Producent
ἡκλις fluvius, ἄκων inuitus, quia coalescit ex ἄκων. δῆκλις.
Θῆκην vero habet subscriptum.

A ante λ corripitur, ut μέλα, ἀπαλός. Producent
ἀυδῆλις: & ἄλις contractum ex ἀόλις. ἡλός, σαρδανί-
παλος, σύμφαλος. Item ὁμφάλη, & τριγύφαλος, repug-
nantibus eorum primitiuis.

A ante μ corripitur, ut θάλαμος, πλοκαμῖς. Produ-
cunt ἄμος, noster pro ἡμῶν, δῆμις, ἡμίμων, φεατίδα-
μος. Et nomina neutra verbalia finita in αμα, ῖμα, θυ-
μίαμα.

A ante ν corripitur, ut ἀνδάτω, κενόν, ἰεχνός. Pro-
ducunt ἀνάναξ, ἀναδάτωρ, βιτάτωρ, ἰεχνός ἰάγος, ἰχναίω,
κίχνατος, κῆνις, κίχνατωρ, φθάνω. Et nomina dissyllaba oxy-
tona in ατος, ut ἡλνός, τρενός, & gentilia in ανος, ut βρι-
τανός, καρμηνός. & in ανίς, ut βριτανίς, καρμηνίς. Item fi-
nita in ατος, supra tres syllabas. ut ἡρωδιανός, ἰσλιανός, ex-
cepto ἀκίανός. Indifferentia, ἰανός, & αἶα verbum pro
αἰνῶ, expedio.

A ante π corripitur, ut ἀν. ὁδ. ατος, αἶπας, τῆπης. Pro-
ducunt Ἀπῆς, Ἀπῆατος fluvius, ἰάπυξ, ῖαπυ. φρίαπος, σά-
ραπος.

A ante ρ corripunt ut κερδῆρις, σκερδῆρις, χείρις, κλά-
ρις urbs. Producent ἄρα, nunquid, βῆρις, αἰσῆρις
fluvius, ὠμῆρις, θυμῆρις, κερῆρις piscis, κερδῆρις, ῖα-
ρις fluvius, περῆρις, ρῆρις, πῆρις. Et nomina di-
syllaba masculina in αρις, ut ὁταρις, λαρις. Item po-
lysyllaba oxytona in αρις habentia antepenultimam lon-
gam. ut μισαρις. Indifferentia, ἄρις, ἄρη, φαρῆς,
pro ueste.

A ante σ corripitur, ut δῆσος, θῆσος. Producent ἄ-
σις, ἄσων, θῆσων, ἱσσις, ἰσίων, κρῆσις, μέσις urbs, ὠρε-
σις, ὠρεσῖσις, θῆσις.

A ante τ corripitur, ut θάνατος, θῆλατος. Producent
nomina lapidum & gentilia in ατης, ut ἀχάτης, γαγάτης,
μυρῆτης, σαρπίτης. & in ατις fem. gentilia, ut σαρπι-
ῖτις, μελεῖτις ποταμῖς. Item in ἄτις, ἄτη, contracta ex
ἄτις, ἄτη, ἄθιατος, ἄρατος, ἀσπῆρατος, ἀβρατος, κελῆτις,

φείτω, δυνάτω, ἀπὸ Orph. μ. ὑφ' ἑνὸς *fluminis*, διὰ τοῦ
 διαδου, πατὶς, ἰατρὶς, καὶ ἑνὸς *fluminis*, ἑστῆς, περὶ πᾶσι, ἀπὸ
 τῆς.

A ante & corripitur, ut χαῖμα, τὰφα.

A ante χ corripitur, ut $\alpha\chi\alpha$, $\mu\chi\mu$. Produciunt $\tau\epsilon\chi\mu$
cum compositis. Indifferens in χ .

SCHOLIA.

Κεῖνος.) Adiectiua in *ας* penultimam habent cor-
reptam: substantiua vero disyllaba productam, vt
δαίμων.

Fr'au.) diphthongo scribitur.

1401.) Ex nominibus finitis in ω , ancipite præcedente, eam fere producant, quæ in obliquis mutantur in ω : quæ vero servantur ω , corripiunt. $\pi\alpha\rho\sigma\delta\epsilon\iota\omega$ tamen retento in obliquis ω producit α , apud Homer. in hymn. $\epsilon\mu\phi\iota\ \pi\alpha\rho\sigma\delta\epsilon\iota\omega\ \delta\iota\omega\ \mu\epsilon\gamma\alpha\iota\ \alpha\rho\chi\eta\iota\ \alpha\epsilon\lambda\delta\epsilon\iota\omega$.

καί, καί.) quod fiant à καί, καί, & produ-
cunt, quia & ex diphthongo relictum producitur
nisi aliud impediat.

Ααρ.) Indifferens reperitur. Ιλ. α & λ. compositum
vero χυσααρ vbique produci existimo.

Πρῆμα.) ἢ ἀρχὴν vel ἀρχήν, μ. ἀρχήν. hæc a hæ.
bent natura longum: quod ipsum circumflexus ar-
guit in ἀρχήμα, ἀρχήμα. item in ἀρχή & ἀρχήμα, ἢ
ἀρχήν, μ. ἀρχήν.

Ὀϊλάδης . Patronymica in αδης & ιδης fere corripiunt penultimam , vt μῆριπαδης περὶδης . quando autem praecedit η , poetae breue interponunt . sic παληϊάδης , παληϊάδης . οἰλάδης tamē producitur illic , αἰανδὰ κλειθέλων οἰλάδης ἱπορέας .

Ομφάλῳ. In hoc α quod sit inter duas longas pro-
ducitur, vt locū habeat in heroico. Rursus in πρι-
κίφαλον, πριτηκίφαλον, & similibus α efficitur
longum ratione duarum breuium præcedentium
quibus tertia non cohæret in eodem genere ver-
sus

sus. ὁμοαὲς enim & κεραλὴ penultimas corripunt: quæ cau-æ, vt dictum est, multas syllabas alioqui breues extendere solent.

Πλακαίς.) anceps in penultima, quum præcedit immutabilem, & in vltima est σ, corripitur.

Νᾶμα.) nomen enim neutrum in μα purum desinens, longam fere habet in penultima, vt βῆμα, γᾶμα, χεῖμα, εὐμα. excipiuntur deducta à verbis εἰς μ, vt δέμα, ἡῖμα. Item εὐμα: & quæ non habent μ purum vt βεῖμα, δέμα.

Αἰδάν.) verba polysyllaba in αν, α habent breue.

Ἰελιαίς.) in epigrammate trimetro, Ἰελιαίς, ὅπως ἀρμα ῥυσίς. λία, iamibus est. Horum tamen aliqua in carmine heroico necessitate corripuntur, vt in altero, τῶτον Ἰελιαὶν τυρὶνς βλάσημα πιδώης. & in alio, Τίτιαϊ χεύς. &c τίτια, dactylus est.

Ἄπας.) & ἀπαι cum compositis, secundum Atticos producant priores.

Κλάεσ.) Nicandri patria ab eodem corripitur.

Ἀεα.) interrogatiua trochæum constituit: illatiua verò aliquando trochæum, sed frequentius pyrrhichium.

Μισαεὺς.) generaliter nomina polysyllaba in εε oxytona ancipite præcedente, si antepenultimam habent longam, etiam penultimam producant: vt μισαεὺς, ἰχθυεὺς.

Λοτοι, Σταστον, Φράσω.) α habent natura longum, vt iam dictum est.

Δίκατος.) nomina barytona polysyllaba in ατος vel ατον, penultimam corripunt: vt Σάτατος ἀγέμματος, φίλτατος, ἱερατον, πύματον.

DE QUANTITATE I IN penultimis syllabis.

CAP. IX.

[Ance vacalem in penultimis corripitur: vt ποχλίας, πῶτια, φίλια, φίλιος, διδς, in obliquis Σταστον, χαμμάπον, I. I. η. κυλίας,

κωλίκω, ιοθίκω. Producent αίνω, αίκω, κοίνω, καλίνω, ρομίνω, Ιονικά, quæ alias communiter in α quoque desinunt. I. Icm θρίων, ιούγξ, μνίων, πίκω, πίνω, siue πίκω pinguis, πίκων, πρίων, κίων : & pleraque comparatiua in ων, ut βελτίων, & alioqui positiva finita in ων, mutantia ω in ι : ut ἀμφίω. Item φθίνω, φθίος, χθίος, gentilia. Et illa propria, θρίος, κίος, κήιος, τίος, τήιος, φάιος. Itē δῖος diuinus, ἡλια diuina, ἡλιος, meridianus. Item ἡλιογενής, & similia, οὐ sequentes breues. Et nomina dissyllaba oxytona finita in ιός : ut κριός aries, ἰός venenum ; præterquam ἰός æqualis. Item μῦθικω, ποθικω, φθικω, χθικω. Indifferens ἰει, ἰοι, ἰείς, ἰι, ἰει, ἰαυθ, & similia cum compositis, λίκω aduerbium. Item ὀίω, πίω, ἡίω, εὐθίος, ὑπὸ θίος, ῥοεῖω, κροεῖω : & alia quæpiam eiusmodi nomina simplicia finita in ων.

I ante ε corripitur, ut λίσσε. Producent ἀκριέης, ἱερὸς. ἑθελίσω, ἱέης, σέθεν, τίεω.

I ante γ corripitur ut ληγός, ὀλιγός, γίγας. Producent μίγω, πηγός, ῥηγός, σιγῆ. Indifferens πηγώ.

I ante δ corripitur, ut ἰδὲ, κομίδῃ. Producent δισδὲ εἰδιδὼν, ἰδῆ, κνίδῆ, πίδαξ, πολυίδος, σίδῃ, χαλιδῇ, χλιδῆ.

I ante θ corripitur, ut λίδος, πίδος. Producent βελίδω, βελίδος, βελιδής, ἱελίδος, ἱελιδής, ἰδός, κελιδῆ, λίδος proprium, Ιλ. β. σιδῶν.

I ante κ corripitur, ut δίκῃ, ὀρρακός. Producent ἀκνώς, γελώικος, σκινίος, κίκως, κακός, νίκῃ, φοινίκῃ, φρίκῃ. Indifferens σκωείκῃ.

I ante λ corripitur, ut ποικίλος. Producent αἰγίλος, ἄργίλος, ἴλος, ἰλός, κοίλῃ, κροίλος, ὄμιλος, ὄλιγος, πέδιλος, πῖλος, σμίλαξ, σμίλῃ, σμίλος, σπῖλος, χέλος, χέλων, ψίλος. Indifferens φίλος.

I ante μ corripitur, ut ἀλκυμνος, λιμὴν, κείμα. Producent βείμα, βειμῶ, λείμας, κείμας urbs, κλίμαξ, λιμῆς, ῥίμος, σίμος, τιμῆ, φίμος. Et nomina composita finita in ῖμος, ut ἀπίμος, βέλπίμος, ἰσθίμος. Et verbal. finita in ῖος, deducta à verbis penultimam producentibus, ut μάλπις, κλίμας. Indifferens ἱρῖος.

I ante ν corripitur, ut ἀκλινής, ἰαερινός, πίνωξ. Produ-
cunt αἰχρινός, ἀσφρινός, ἰερινός, θαμρινός, θρίναξ, θριδακίνος, ἰνά,
κλινύ, μίνωος, φινεύς, ῥινός, χαλινός. Et nomina barytona desi-
nientia in ινός, & ινον. ut δῖνος, γυεῖνος, λατῖνος, ταλα-
εινός, κέρινος, σελινον. Exceptis καρκίνος, κόπινος, κόφινος,
κρίνον, λίνον, λίνος, νίνος, πίνος. & significantibus mate-
riam: ut βούλινος, θύρινος, κίδεινος. Producing etiam
nomina finita in ιν habentia plus quam tres syllabas:
ut ἀδεσῖν, ἱφυκῖν, ἡγεσῖν, μολυβδῖν. excepto εἰλαπῖν: qui-
bus accedunt trisyllaba, prima producta, ut ἀξίνος, δω-
τῖν, ἰλξίν, ῥητῖν, ὕρμῖν, ὕσμῖν. & dissyllaba duo, ῥῖν,
δῖν. Item propria praesertim locorum, ut αἰγίνα, καρμέ-
εινα: & verba desinentia in νω, sive νομεν. ut κλίνω, κρίνω,
πίνω, γίνομαι, δίνωμαι.

I ante ω corripitur, ut λίπος. Producing γεπῶς, ἐι-
πῶς, εὐρεπῶς, εἰπῶ, παρδενῖπῖς, ῥηπῆ, ῥεπῶς, ῥηπῆ urbs, Ἰλ-
β, σπῖς, κνιπῶς, σκίπων. Indifferens εἰπῆ, ἰεῖπω.

I ante ρ producitur, ut ἱρερ, ἱερ, νιρῶς, τίρωος, ὄσιρες.

I ante σ corripitur, ut ἡμισυ, ἴσως forte, κλίσος, κελίσος:
μῖσος piaculum. σφίσιν in dativo plur. pronominis tertie
personae. Producing Αλξίος, ἀμειτός, ἀμειτός, βελιστός,
δωμισῶ, ἴσως aequē, μῖσος odium, νῖσος, πῖσα, urbs, ἴσις. sunt
tantum qui πῖσα scribebant gemino σ. τὸ πῖσος ubertas,
unde πῖσος uer, τολμῖς. Indifferens ἴσος, equalis & ab
eo composita pleraque.

I ante τ corripitur, ut ἀλφειτα, δέικετς, ἴτως. Producing
ἀκόντων, ἴτων urbs, ἱεῖτος, κλιτῶς, λῖτων, λίτος, πολύνπιτος,
σίτος, τίτων, τίτωος, τείτων, φῖτωος, φείτω, unde πείφειν. Et
nomina finita in ιτη, ut ἀφεςδίτη, μελίτη. & in ιτης, &
ιτης, ut ὀπλῖτης, πολίτης, μακαρίτης, ἐνῖτης. exceptis ver-
balibus deductis à verbis penultimam praeteriti corrip-
entibus. ut κειτῖς à κείετα, & composita ab illis, ut δι-
κακείτης, σφεικτίτης.

I ante χ corripitur, ut σίχω, δολιχός. Producing ἰχώρ.

I ante φ corripitur, ἕϊφος, ἱερος, ἀνπρος. Producing
ῥῖφος, ἱρῖcum deductis & compositis, ut ἱερός, ἱεῖς. Item
ῥῖφος, σῖεῖφος, σῖφον. Indifferens ῖφος κινεῖ.

SCHOLI A.

κοχλίας.) In masculinis barytonis in *ιας*, breue est *ι*.

Πένια, φίλια.) Quidam sic præcipiunt: Fœminina oxytona in *ια* breue habent *ι*, & longum *α*, præterquam *ια* & *μία*, quæ utrâsq; habent breues. Alij sic, Nomina desinentia in *ια*, vltimam habentia longam, corripunt *ι*, vt *ξένια*, *πένια*, excepto *αῖνια*.

Φίλιας.) Nomina finita in *ιας*, siue proparoxytona sint, siue paroxytona, penultimum *ι* habent breue. *ἐλπίς*, *ἄξις*, *πύλις*, *εἰς*: properispoemena verò longum, iuxta regulam tonorum præcipientem, vt longa penultima ante breuem, si tonum receptura sit, circumflectatur, vt *χίς*, *δῖς*, *φθῖς*, & similia, quæ quidem contracta sunt, alias *χῖος* & *ῖος* nomina iusularum primitiua acuunt priorem, vtpote breuem. Hic igitur tonus quantitatem docet, sicut in vicem quantitas quandoque tonum distinguit. Proinde non rarò conducet rationem toni cognoscere, ad quantitatem deprehendendam. Neque id sperni ob circulum debet: quem in multis locis vtilius & ad maiorem euidentiam admittes, quàm si priuatim regulâ absque ratione addiscendam tibi proponas.

Θερίος.) nempe *ι* in neutris diminutiuis in *ιος*, siue ea paroxytona sint, siue proparoxytona, corripitur.

Κυλία.) verba barytona polysyllaba in *ια*, corripunt *ι*, excepto *μεθῖα*.

Πῖον.) quia disyllaba appellatiua finita in *ιον*, productum habent *ι*.

Βελτίον.) in horum tamen neutris breue est *ι*, quia comparatiuorum in *ιον* penultima anceps corripitur, vt τὸ ἡδῖον, βέλτιον. præter disyllaba, vt *θαπρῶν*, *μάκων*. Etiam *γλυκία* breue habet *ι*. quod itidem accidit in alijs habentibus præcedentem breuem: vt in *κίον*, *τεχέον*. Similiter in finitis in *ιον*, interdum *ι* producit, vt in *κρίον* apud Theognidem non semel. Eadem ratione *ι* quoque corripitur in *δουκλίον*, *ξυπυρίον*.

ζαπυρίαν, διουκλίαντες, ξοπυρίαντες, & in alijs a seruan-
tibus in obliquis. Contra in mutantibus ipsum
in o, plerumque producit. ut in ἀμρίων, βραχίων,
ὑπερίων, ἰχρίων, ὀδλίων, πωδίων, κίων, φρίων, πειν. τῶ ἀμ-
φίων, βραχίων, & cetera. In paucis compositis corri-
piuntur, ut in ἀελατίων: κρύων verò & ἁγίων indifferen-
ter usurpantur.

Τίσις.) apud Nonnum producit penultimam
i, ob præcedentes breues,

Γίγας.) Orpheus in Argonaut. semel producit,
sic scribens. γιγάτων, οἱ λυγροὶ ἀπ' ἡβανὸς ἐνθάδε αὐτοῦ.

Σίδης.) Priorem huius & breuem & longam facit
Nicander in Theriacis.

ορφανός.) nomina possessiua oxytona in αος,
breue habent i, ut γομφατικός.

Μυρίκη.) apud Homerum reperio indifferens, a-
pud alios longum.

ὄϊας.) in nominibus finitis in αος & in υλος baryto-
nis, brevis est anceps.

Ἀκκίμος.) in nominibus deriuatiuis polysyllabis
simplicibus finitis in ιμος, breue est i.

Χείμα.) verbalia in ιμα facta à prima persona
præteriti passivi, i habente correptum, suæ origi-
nis quantitatem obseruant. ut κείμα, κλίμα, à καί-
κειμαι, κίλ' μαι.

Βεῖμα.) id est, Proserpina, longum habet i, licet
compositum dicatur à βει particula i corripiente,
ut sit quasi βεῖμης iracunda. Apollonius, βεῖμα
ἰκ' ἰτόλοι φθορίω ἰνέουσιν ἄνασσειν.

Γοεῖς.) ranula, alias etiam γάρυες, γάρυες, u cor-
repto à Nicandro usurpatur.

Εαρινός.) vernus. In nominibus oxytonis polysyl-
labis finitis in ιος, quæ tempus significant, i cor-
ripitur, quanquam interdum etiam producit.

Ἰλ. θ. αἷς δ' ὅτ' ἐπαρινός Κορίνης. Aratus ἡ τρύζει ἐπαρινόν
ἡμῶν ἐλομένην. De quantitate nominum finitorum
in ιος, ieiunè agunt Grammatici, quos mihi licuit
consulere. Quin & inter ipsos parum hac in re

Conuenit, sicuti & in alijs perquam multis.

Αἰθνα.) penultimam habet productam etiam cum
fœminam significat. Orphe. *πῆλ' αἰακίδω αἰγι-*
της ἀγλαὸν ἦσαν.

Σίνουμα.) producant. σῖνος verò apud Nicandrum
commune est,

κρίσις.) apud Nonnum semel productum reperi,
& iterum apud Moschum.

Ἀμνισός, ἀμφισός.) hæc alias duplici α scripta vi-
suntur multis codicibus : sicuti ἀμφισαύς quoque &
κυφισός in syncerissimis quibusque.

ἰτός.) superius dictum est, i incoepituum ante
corripitur.

Παλίνπτος.) Homer. ὀδ. α, corripit penultimam,
παλίνπτα ἔργα γηϊότα, ἄπτος tamen à Phocylide pro-
ducitur.

Θιόκριτος.) in epigrammat. ἄλλος ὁ χίος, ἐγὼ δὲ θιό-
κριτος, ὅς τῳ δὲ γράψα, corripitur : in alio producitur,
si tamen menda vacat, γράθει θιόκριτον ποροσίδων τῇ ἰ-
λυμποσίην,

Ἀφροδίτη.) Demetrius Moschus non semel cor-
ripit i, quum Orpheus & Homerus vbique pro-
ducant.

Σπῆμα.) apud Homerum corripit i, Nonnus in
paraphrasi non semel producit : nisi fortè in hoc
scribendum perpetuò sit σπῆμα : sicuti in eodem o-
pere crebro legitur.

DE QVANTITATE τ, IN penultimis syllabis.

CAP. X.

Y Ante vocalem corripitur, ut ἀμφικρύων, δῖτον,
κρύσις, μεθύω, τανύω. Producantινού, θυός, κῶαξ, μύα,
μύων, μύωψ, πῶος, σῶαξ, ἰώ. & verba in uo ante u habenti-
a duas consonantes, unamve duplicem, aut alioqui pre-
cedentem syllabam longam. ut πῆμα, ποιπύω, ξύω, ἰδρύω,

ἐκτύω,

ἰσχύς, ἰμῶς, μαρῶμα, αἰρώμα. *quancquam horum quaedam indifferenter usurpata reperies, praesertim quae sequuntur* : δύς, λῶς, ῥῶμα, δακρύς, κωκύς, δύς, φύς, ἰρύς, ἰρύς, βρύς, ἀνύς, μλῶς.

Υ ante β corripitur, ut ἀλῶς, κῶς. *Pro ducit ὕς.*

Υ ante γ corripitur, ut ζύγῳ, μαρμαρυγή, φυγή. *Producunt ἀπαρυγή, γύγῳ, ἰύγῳ, λαγρυγῶν, ὀλορυγή, πυγή, τρυγή.*

Υ ante δ corripitur, ut κλύδων, ἄμυδς. *Producunt ἀλῶδς, βοτρυδῶν, ἐλεκῶδς, κῶδς, λῶδς, τυδῶς, φερεκῶδς. Indifferens ὕδωρ.*

Υ ante θ corripitur, ut σκυθῶς, ἰγῶθι. *Producunt βῶθς, μῶθς, ζῶθς, πῶθς verbum, πῶθς nomen.*

Υ ante κ corripitur, ut γλυκῶς, μῶκς. *Producunt βρυκῶς, σκυκῶ, σῶποι, φυκῶς, φῶκς. Indifferens ἰρύκω*

Υ ante λ corripitur, ut σκύλαξ, πύλος, μοιμῶλος. *Producunt ἄσουλων, ἐλεφύλη, κένδυλα, σῦλς, τῦλη, φυλή, μωλῶς, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλῶς, φυλῶ, χυλῶς. Et nomina dissyllaba substantiva in υλοι, ut σῦλον, φύλον, excepto ξύλον.*

Υ ante μ corripitur, ut δύμος, πολώνυμος, ὕμν. *Et verbalia finita in υμα, ut χῶμα, πῶμα. Producunt tamen δῶμα, κῶμα, & aliquando λῶμα. Item ἐμῶμων, δῶμων aceruis, κῶμων, σπομῶν. Et dissyllaba in υμς, & ab ipsis composita, ut χῶμς, δῶμς, ῥῶμς, πῶμς. Item casus plurales pronominis secundae personae cum possessivis ab eodem derivatis, ὕμς, ὕμῶν, ὕμῳ, ὕμας, & ὕμς, sicut ὕμπερς. Item verborum in μυ themata, ac personae superius indicatae. Indifferens νώνυμς.*

Υ ante ν corripitur, ut διαγρῶν, κορῶν, & κῶν in obliquis κῶς, κῶν, &c. *Producunt βιθῶς, γρυθῶς, γορτυθῶς, δεικτυθῶς, μαραιθῶς, τῶν pro σῶ, τῶ, secundum Doros. ὕς, φορυθῶς : Et nomina in υνς dissyllaba, ut φῶνς, δῶνς, excepto πλῶνς. quibus accedunt ἀνῶνς, κινῶνς, λῶνς, ὀρεῶνς, πῶνς. Item dissyllaba in υν, ut μῶν, φῶν, excepto γῶν cum compositis, ἀνθῶνς, & alij. Item δῶνς, & verba polysyllaba oxytona in υν, ut μολῶν, ὀτρῶν. Item ξῶνς, ἐπιξῶνς,*

ζυγος, & similia à ζω' composita, de quibus supra dictum est.

T ante π corripitur, ut τῶπος, ῥοπος. Producent χρῶπος, λῶπι, & ταχῆπες in hymn. Homer.

T ante ρ corripitur, ut λύρα, μῦρ, πορεύρα. Producent ἀγῶρα, ἀλμυρῆς, γάυρα, γυρῆ, γυρῆς, κινύρη, κορυῶρα, κῶρες, λάγυρα, μολίζυρες, ἰσυρες, ἰλύρα, οἰζυρες, πάπυρες, πίτυρα, πλημμυρεῖς, πορῆς, σκῦρες, ἰνῶλα, σύριγγ, σφύρα, τυρῆς, τυρῶ. Et nomina oxytona in uez, habentia antepenultimam positione siue natura longam. ut οἰζυρες, ἰχυρες. & verba finita in uez vel uezμ, ut εὐεζ, σῶεζ, μῶεζμ, κῶεζμ.

T ante σ producitur, ut φῶσα, χεῦσις, διάνοσις, καμῶσις. corripunt λῶσις, φύσις, χῶσις, & eiusmodi verbalia finita in οσις.

T ante τ corripitur, ut κλυτός, εὐτόν, ἰότη. Producent nomina & verbalia in οτις, υτις, οπις, à verbis in primis penultimam producentibus. μλωτῆς, μλωτήρ, πρισβῦτις, πρισβῦπις. Item ἰωάκφυτος, ἀλῆφτυτος, ἀϋτή, βελυτῆς, βελυτῆς, γερυτῆς, κωκωτῆς, ῥύτωρ, ῥυτή, λῦτωρ, μλωῦτωρ, & similia. ῥυτῆς, σκῦτος.

T ante φ corripitur, ut τρυή, κύρος υρῆς, κορυή. Producent ἰσυρεζ, κλυρεζ, κωρεζ ἰσχυρῆς κύρῃ, σύρω, σῶφες, τῶφες, τρυφε.

T ante χ corripitur, ut τύχη, βρύχα & ἰσχυρά adverbialia. Producent verba infinita in ὕχω, ut τρυχω, ψύχω, βρύχω. Item βρυχή, ψυχή, ἰσχυράς, χαμῶχες. Et nomina composita ἀδούπω, ut τυμαρῶχες, τοιχαρῶχες.

SCHOLIA.

Ἀμοιτρώα.) Quia exit in οος, iuxta regulam supra positam de quantitate ancipitis penultimæ nominum desinentium in α, quanquam ea interdum fallit, vnde à quibusdam aliter adducitur.

μαδῶα.) verba finita in α, pleraque in præsentī habent indifferentem ancipitem, in futuro verò & temporibus inde natis, ut plurimum longam.

Πύλος

πύλος.) in nominibus finitis in υλος corripitur u sicuti quoque in ιλος, ut φίλος.

Πύλουρος.) apud Thocritum. itidem cætera ab ιουρα, composita, ut ἰμαίωρος, & ἀσώτωρος. Ιλ. μ.

Θύρα, κύρα.) corripitur tamen ἱμα, & fortasse id genus alia. Hic enim inter grammaticos non conuenit. Quidam tradunt nomina disyllaba in μα præcedente υ, ipsum corripere, ut χύμα, πλύμα, θυμα, exceptis λύμα & θυμα, quæ dialecto producuntur, & adhuc χύμα. Alij nomina neutra in μα purum desinentia penultimam habere productam, ut θυμα, ῥύμα, χύμα, exceptis quæ veniunt à verbis in μι, ut δίμα, δόμα, & quæ non habent μα purum, quòd ea ferè penultimam natura breuem habeant, ut βρέμα, δογμα.

Χυμῖς.) Nomina masculina in μος, quæ nascuntur à prima persona præteriti perfecti, penultimam omnino producere volunt, aut natura, aut saltem positione. Ideoque ἀδίδιμα fit δισμῖς.

Κοῶν.) in polysyllabis in ων breue est υ: sed in disyllabis longum. Nicander in Alexiph. semel produxit υ in κερύων.

Κινδῶος.) Quod quidam tradunt polysyllaba in υος, υ producere, non est vniuersaliter verum: πῖστος certè & γηθίστος, & forte alia, corripunt.

Στύρα.) malleus. nam στυρῶν pro planta, corripitur cum compositis ut καλίστυρες.

Τυρῖς.) Nomina disyllaba oxytona desinentia in ες, si in priori syllaba habent υ, ipsum producant. ut τυρῖς, πυρῖς.

Ιαυρῖς.) non omnia eiusmodi producant penultimam. Nempe ἀλμυρῖς apud Orpheum & Homerum eandem corripit.

Διόνυσος.) apud eosdem alicubi per ο, alicubi per ο, sed sæpius geminato σ, διόνυσος, vel διόνυσος.

Φύσις.) correptum reperio apud Orpheum, in opere de lapidibus capite de curalio. In initio verò hymni εἰς φύσιν, ubi vulgati codices habent

bus prime & secunde . ut ὦ αἰεῖα, τὴν αἰεῖα, τὰ αἰεῖ-
σα, quibus similes sunt vocativi illi poetici, ὦ λαοδάμνα &
πολυδάμνα, apud Homer. ἰδ' ὅ, & ἰλ. ο, & si qui sunt
eiusmodi. Item in genitiuis singular. Doricis eiusdem
declinat. ut τῆ αἰεῖα, pro αἰεὶς. Item in accusatiuis in α
ἀ nomin. in ius Atticè, ut πτεῖα, πτεῖα. In ἴσdem ta-
men Ionicè corripitur. ἀ quoque aduerbium perclussionis
producitur.

Αι corripitur, ut τὴν τετραπύλιν, ὦ αἶα, ἔτυψαν, τὸ
τύψαν. Produciuntur recti & vocativi nominum mas-
culinorum finitorum in αι, ut ὁ αἰαλκμῆν, παν, sic ὦ
ταῖ. & accusatiui singulares nominum parium prime de-
clinationis τ αἰεῖα. Item λίαν & τὸ πᾶν omne, cum com-
positis.

Αρ producitur, ut ὁ κερ ψα. corripitur vero ὁ μέγας, ἡ
μέγας, δ' αἰμαρ. & γδ, αὐτὰρ coniunctiones: & nomina neutra,
ut τὸ νέκταρ, ἀλκμο, ἡμμο.

Ας corripitur, ut κίεας, ἀρκας, αἰαντας, τὸ ποντας, ὀρέας,
ἀγκας, aduerbium. Produciunt recti singulares masculini
nominum circumflexorum & barytonorum. ut θωμας, αἰ-
ας, αἰεῖας, præter μέγας, λῆας. & nomina à μερνύω de-
rivata. ut κρῖς, μελικρῖς. cuiusmodi sunt ὀϊκῖς, ἀνδρῖς.
Item omnis genitiuis & accusatiuis par, ut τὸ αἰεῖας,
ταῖς αἰεῖας, ταῖς τετραπύλιν, ταῖς αἰεῖας. Et articulus
accusatiui ταῖς. Item recti masculini adliui parti-
cipiorum. ut τὸ ψας, ποῖσας, ἰσῖς. Item ἡμῶς, ὀ-
μῶς, σφῶς, quia sunt ex contractione, sicuti & κρῖς
ἀπο τοῦ κερῶς.

I terminale corripitur, ut μῖλι, αἰαντι, αἰας, εὐνῶ-
σι, τύπῃσι, πῖδῃσι, τὸ ποίμαιμι, τῶι, σφῶι, σφῖσι, ὅτι, δῖοτι,
ῖοσφι, δῖοσφι. Produciunt κρῖ, & nomina littera-
rum, ut ξῖ, πῖ, circumflecti enim solent. Item καὶ
νῶι, τετῖ, δουρῖ. & ubique in fine additur ad demon-
strandum.

In corripitur, ut νῖν, μῖν, σφῖν pronomina, & ἡμῖν, ὅμῖν
poeticè, & ἄμῖν, ὅμῖν Acolicè. Item σφῖν, πᾶσιν, εὐνῶ-
σιν, τὴν αἰεῖαν. Produciunt ἡμῖν, ὅμῖν, & διμετάληκτα, ut ἡ-
μῖν, λῖν, δῖν, σφῖν, πᾶσιν.

ἴς corrigitur, ut ὁ παῖς, ἡ πόλις, λίξις, βελονίς, θῆς, ἀμοιβασίς. Producent nomina monosyllaba, ut κίς: excepto τις, & dicataleſta, λῆς, ἀκτίς. Item composita paroxytona genus suorum simplicium variantia. ut ab ἡ κνήμη ὁ εὐκνήμις, ab ἡ ἀκτίς, ὁ χροσάκτις, ἀκλής, ὁ πολυκλήϊς. Illa vero κλής, βαλῆς, κρηπίς, κνημῖς, σφραγῖς, ἀψῖς, ἀκρίς, & similia, feminina videlicet oxytona dissyllaba penultimam natura longam habentia, quæ non sunt propria nec diminutiva, quidam tradunt in recto, sicut in obliquis producere.

Τ corrigitur, ut οὐ, δάκρυ. Producent τὸ τι. & aduerbia quæ in articulatè profiruntur: ut ὁ ὀσφαικῆς, & γρῦ grunnientis, & similia. item ἀντακρῦ. Et nomina literarum, αὐ, ὦ. & υ finale in obliquis huius nominis φέρως. Item tertie personæ à verbis in μι, ut δάξω, ἴσω, ἴδω, γράψω.

Τν corrigitur, ut τὸ ζευγῶ, πῶ, coniunctio completa, τοῖνυ, ergo, τὸν βαρύν. Producent aduerbium, nunc: & διαταλκῆτα, ut φέρως & εὐκνήμις: & accusativi venientes à rectis producentibus. ut μῶ, ἰλύν. & primæ personæ in verbis in μι, ut ἰζεύγω, ἴκω.

Τρ producitur, ut τὸ πῦρ, ὁ μάκτυρ.

Υς corrigitur, ut ὁ πῆχυς, ὁ κῆ, ἡ ἀδακτυς, βαδύς, ὁ ξύς. Producent, vero ἄρως, ἀγλός, & nomina monosyllaba, ut μῦς, σῦς. Item substantiua tam oxytona quàm circumflexa quæ per ος primum declinantur. ut ἰλύς, ἰχθύς, ὁ πρῦς, μῦς, & diminutiva, ut δινῦς, & dicataleſta, ut φέρως, & participia actiua masculina, ut ὁ ζεύγνυς.

SCHOLIA.

De quantitate vltimarum regulas alias hicciam compendio subijcere visum est. Rectus singularis impar variam habet vltimam: par vero, in prima & quarta declinatione semper longam, in secunda non semper, in tertia semper breuem. Genitiuus & datiuus singularis impar vltimam habet

habent breuem: par vero longam. Accusatiuus singularis impar sui genitiui quantitatem sequitur, par vero sui recti. Vocatiuus singularis fere suum redum sequitur: nisi quod aliquando minor est, maior vero nunquam. Casus duales & plurales, pares quidem ultimam habent productam: impares vero correptam, exceptis genitiuis, qui ubique producuntur, ut τῶν αἰάντων, τῶν αἰάντων. Hæc autem de incontractis accipienda sunt, contracta enim ubique producuntur.

Τράπεζα, μέγα.) Omnis dictio proparoxytona vel properispomena desinens in α, ipsum corripit. Etiam nomina disyllaba finita in α purum, præcedente α corripunt α in recto & vocatiuo.

Μοῖρα.) Nomina finita in εα præcedente diphthongo, similiter corripunt α, illis quatuor exceptis.

Βαρύτα.) α finale in adiectiuorum fœmininis eiusdem quætitatis est cum vltima genitiui suorum masculinorū. ut διχαία, α producta. quia τὴ διχαίε. contra ἡ βαρὺτα α breui, quia τὴ βαρύος.

Ἰππότα.) Vocatiui in α primæ declinationis à rectis in α corripunt α. Qui adhuc pro rectis eadem quantitate à poetis Græcis & Latinis vsurpantur: & ab oratoribus Latinis, ut ὁ περὶ τῆς, ὁ περὶ τῆς. γαμῆτες, ὁ γαμῆτα. Inde hic propheta, α, geometra, α.

Ξύλα.) Omnis nominatiuus, accusatiuus, & vocatiuus pluralis desinens in α non contractū corripit ipsum α, ut τὰ ὁ σώματα, ξύλα. Alias anceps quoque finalis in neutris corripitur, ut σώμα, &c.

Τύψασι.) Omne participium fœmininum desinens in α, ipsum corripit

Λίαντα.) Accusatiuus communis incontractus finitus in α, ipsum habet breue.

Γένεφα, ἔτυφα.) Omne præteritum & indefinitum in α desinens, ipsum corripit.

Ἰνα.) Coniunctiones causales in breuem desinunt, excepta ἵππερ.

καρζ.) Attici in παρδια' corripunt α.

Φιλία.) De oxytonis fœmininis finitis in ια, paulo superius dictum est, quod vltimam producant, & corripunt penultimam: exceptis ια & μία, quæ ambas breues habent, quanquam in genitiuo & datiuo tono mutato, quâritatem quoque vltimæ mutarunt, τ'ιᾶς, μιᾶς, τῇ ἰᾷ, μιᾷ.

Πηλία.) Eurip. κ' μὲν δ' ἔδορκα τίνδε πηλία πηλας. λία iambus est.

Τράπεζαν.) Accusatiuus enim par suum rectum sequitur. Orpheus, χεῖρας ἰπαιτῖνας ἀπαικίλατο πότι-
αν ἥρω.

Ω αἶαν.) Quia vocatiuus vltimam habet æqualē tempore cū recto, aut minorem, vt hic: maiorem nusquam.

Τύψαν.) Omne participium neutrum non contractum vltimam corripit, præterquam futuri secundi vt τὸ τυπούω, quod iam superius est notatum.

Αλκμήν.) Dictum est nomina masculina & fœminina in' immutabilem desinentia vltimam habere longam, & neutra breuem quod de restis tantum est intelligendum.

Τὸν αἰτίαν) Vltima longa, quia sit a recto, qui semper producit, & mutato in ι.

Κάρ.) In monosyllabis in αρ producit α, in reliquis corripitur: licet in immutabilem desinant.

Κίρας.) Omne nomen neutrum in ας desinens corripitur, vt δέπας, :ῖας. Item omne fœmininum & cōmune oxytonum, vt ἡ τελαίς, ὃ τῇ ἡ ἀρχαίς.

Τὸ πλόντας.) Accusatiuus enim pluralis impar & incontractus in ας nominum & participiorum vltimam corripit, par vero producit. vt τὰς αἰνείας, τὰς, ηκαίβας. Cæterum Dorice etiam pares correpti reperiuntur, vt apud Theocritum, αἰτίτεις, ὄχνας, ἐνέ-
κας, & τὰς apud eundem, βίσκε τὰς αἶγας.

Αγκάς.) aduerbium, id est in vlnis, sicut ἰκάνεις, ἀνδραγκάς, ἀντίμας & similia.

Λάας,) cum urbem significat, spondaicum est: cum lapidem, trochaicum. legitur etiam per contractionem λας, λᾶ, pro urbe & pro lapide. Itidem μέας, cum viri proprium est, posteriorem producit: cum vero adiectivum, hoc est magnus, corripit.

Κράς.) pro capite in recto non memini me legisse, sed tantum in obliquis singularis, & in plurali producta priori. Ιλ. α, κρατὶς ἔπ' ἀθανάτοισι. Et iterum, κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ reperitur & κράτα priore corrupta sicut κεία.

Ο τῶας.) Participia in αε aliquando corripiunt, raro tamen, veluti apud Heliodum, θῆσας ἀλκυντο-πίδῃσι πορυνθία.

Αἰαντ.) Quia omnis dativus singularis & pluralis impar in ι correptum desinit.

Εὐίφι.) Syllabe φι & φιν adiectæ finibus dictionum corripuntur.

Τεσμε.) Ultimum ι in verbis semper corripitur

Οη.) Coniunctiones causales breui desinant, ut paulo ante notatum est.

Απεισι.) Adverbia eiusmodi finita in ι, ipsum ferre corripunt, ut πελοποννησίσι apud Theocritum, ἔμε-γντι apud Callimachum, μεγαλοσί Ιλ. σ. & μεγαῖσι Ιλ. α. Quæ tamen aliquando producuntur, ut apud Callimachum ἀριετι, & Ιλ. κείεργροτι. & Ιλ. θ, ἀπὸρ-οτι. & ρ. ἀναιμωτι. Veruntamen in his locis ι cæsura est.

Ιν, ῖν) quia desinant inamutabili, producuntur.

Ο καὶ ἡ τίς. hoc vñum nomen è monosyllabis breui desinit, cætera longa.

Η λέξις, βερισίς. Quidam tradunt barytona in ι habentia consonantem futuri, & fœminina oxytona quælibet, purum habentia, ipsum corripere: sed oxytona fœminina simplicia disyllaba producere, ut κρηπίς. alijs placet nomina omnia finita in ι simplicia non circumflexa, finalem

in recto corripere.

Δις.) aduerbia in *u* breue habent. mirum quod Gaza notat in *πρὶς* produci, licet in *τρία* corripatur. Nam apud Theocritum bis corripitur in duobus primis Edyllijs. in primo sic, *ὡς τρίς αἰμίλα*, in secundo sic, *ἱετρίς, δαπασίνδω*. Itidem apud Nican-drum & alios.

Αντικύ.) fit ex *ἀντικυς*, quod *u* vltimum corripit. Ideoque aliquando eadem quantitate est apud poetam: veluti *Ιλ. 9, ὁ μὲν εἶας μαχάλας θύοις ἀντικυῖ μάχῃ*. sed producta *u* in eodem libro, & alias frequentissimè. Quidam sic tradunt: aduerbia finita in *u* ipsum breue habere. vt *μπαζύ, μασηγύ* excepto *ἀντικυδ*.

φίρκε.) De quantitate recti nominum in *u* vel *u* delinentium grammatici certant. de obliquis dictum est in cimento.

Εφύ, ἰδύ.) abiecto augmento circum flectuntur, *ῥή, φῦ*. Producent autem quod sint à verbis *εἰς μ*, de quibus aliàs satis dictum est.

Πάχυς, ἰδοκύν.) Barytona in *u*, siue vnus, siue plurium generum, vltimam corripunt. Itidem adiectiua oxytona, vt *βαθύς, ἰξύς*. sed *ἰχθύς* apud Oppianum modò corripit, modò producit.

DE VARIATIONE ABVSQVE syllabarum apud poetas.

CAP. XII.

EX hac tenus diciis apparet, quæ syllabe è communi *ε* su ac certis receptissimisque regulis longæ, quæ item breues, quæ demum mediæ siue indifferentes assumuntur. Nunc dicendum aliquid de licentia, qua syllabis quibusdam poeta abutuntur.

Vocales igitur natura breues, interdum nulla metrica ratione à poetis extenduntur: vt *Ιλ. 4, Επειδὴ ἴδης πρὶς Εὐκλειπτοῦ ἱκνέτο*. ad quem modum alij quoque

versus ab iis innotant apud Homerum. Ad hæc Ιλ.
 μ, ὅρις producit priorem. τρεῖς δ' ἐπίγραμμα, ὅπως ἴδαν αἰθλόν
 ὄρνι. E diuerso longæ aliquando reperiuntur. ut ἴδ. π. εἰ
 ὅ' ὅμιν ἴδῃ μῦθος ἀπαρσάμεν, ἀλλὰ βυλῶναι, ἀλλὰ βυ, da-
 ctylus est. Quia & unius alicuius dictionis ancipitem
 in versu eodem quæ loque productam & correptam
 inuenimus: ut Ιλ. 1, ἄρις ἄρις, βεστολοῖτο, μινυρόν, τρι-
 γωνοπλάται. & apud Theocritum, ποταμὸς δὲ πολύφωμος
 πρὸς μὴν καλὰ καλὰ πέραν. Item apud Callimachum, in
 ἰὸν παῖδας ἀκρόατο. quem versiculum subinde interca-
 lat. Illud verò Theocriti, Αἰ αἰ ἰερεῖ, ἀνὸρ τι μὴν
 μέλας ἐν ῥέεσσι αἰρε. & Callimachi illud, ὅς δ' ἴδον
 τὸ μέλαθρον, ἰχθὺς ἰχθὺς ὅστις ἀλγίς. excusationem u-
 trumque habet, alterum diphthongo, quæ finalis vo-
 cali sequente est indifferens: alterum ob e, quæ fina-
 lis vocalem præcedentem alioqui breuem producere
 solet. Præterea si regulæ quædam tanquam gene-
 rales & statæ ubi puz assumantur: quicquid præter
 illas accidat, irregulare & licentiosum indicari poterit.
 Sic exempli gratia in ἀτὸρ, ἄρτορ, ἀντὶς, ἀπὸν, φίλος, φι-
 λῖο, & alijs inter indifferentia notatis, quia primæ
 syllabæ frequentius corripuntur, quoties productæ
 obuiabunt, poetica libertate, siue aliqui necessitate,
 præter regulam id factum dicere licebit. Eadem
 consideratione abusum deprehendemus, quum quan-
 titas variatur ex occasione præcedentium, aut se-
 quentium syllabarum. Cuius rei sæpiusculè admonui-
 mus. Item variationem, si meminerimus desinen-
 tiarum & cæsurarum, contractionum & synopa-
 rum, synæreseos, liquescentiæ, positionis & mono-
 syllabarum. Nam his propemodum locis syllabarum
 variatio apud Græcos & apud Latinos illorum æmu-
 los, ex æquo pæne constare videtur: tamen illi à La-
 tinis audaciores liberiusque indicantur. Quæ qui-
 dem nota non tam in Græcis hæret ob syllabarum tem-
 porum inuersa, quàm ob litterarum additiones, detracti-
 ones, transpositiones, immutationes & peculiare,
 siue etiam à dialectis acceptas dictiones, similisque

diſtionum inuerſiones: quæ libro de dialectiſ bona ex parte indicabuntur. Poeta præterea Græci, Lyrici, Comicæ & Tragicæ diſtiones frequentiffimè detruncantes, cum finibus præcedentium verſuum & initijs ſequentium pariuntur. Sicuti apud Ariſtophanem, Pindarum, Sophoclem, Aſchylum, & Euripidem in hymnis & choris videre eſt, quod nuſquam Latini audent. Deſiderabit poſt hæc aliquis pedum metrorumque rationem, de qua tamen ſilendum omnino indicaui. Quandoquidem multi veterum ac recentiorum Grammaticorum ea de re iſti libri circumferuntur. Nam præter Latinos præceptores, qui Latinis Græcica metra explicant, habemus editos Hepheſtione, & Ariſtophanis ac Pindari interpretes. A quibus huius negotij difficiliſima quæque diligenter explicantur.

SHOLIA.

Hic poetica libertas & præcipue occaſiones inuertendarum ſyllabarum veluti epilogo perſtringuntur. Interpres Homeri in locum adductum ex initio Iλ. ↓, ita ſcribit, ἀκεφαλον καλεῖται τὸ τὸ μῦτρον πέπειδε γὰρ κετάρχης ὁ εἶχος. Id eſt Acephalum vocatur hoc metrum: afficitur enim verſus circa principium. Et iterum in locum alterum, Iλ. μ, πέπειδε ὃ ὅτι τέλος ὁ εἶχος, ἔχων τὴν ἐν δύο βραχέων πυρρῖχον, καὶ καλεῖται μίσερος, id eſt, Verſus circa finem afficitur: quum habet pyrrhichium conſtantem duobus breuibus, vocaturque miurus. huiusmodi loca etiam apud Latines poetas inveniuntur, vt apud Virgilium. Exercet Diana choros. & Miſcueruntque herbas &c. Item alia, vbi eiufdem diſtione vocalis in vno verſu & longa brevis accipitur, vt Apud eundem, Et longum formoſe vale vale inquit Iola, quamquam hæc ſequens vocalis excuſat: ſicuti in illo Theocriti, αἰ αἰ ἔργος, &c. Habent etiam Latini ſuas ſyllabas indifferentes. Variant quoque quan-

quantitatem ob præcedentes & sequentes, vt Italiam
fato. & Egerimus nostri Porro dighthongos & voca-
les longas sequētibz vocalibz. corripunt. vt Insula
Ionio in magno. Itē sub illo alto. & Sudibusue præ-
ultis. Vtūtur & synizeu, vt Laquearibus aureis. & Al-
uearia vimine texta. Item positionibus & liquescen-
tijs ferme iisdē. Ad hæc monosyllabis breuibz indif-
ferenter. Virgilius, 3. En. Limināque laurusque Dei.
quo in loco id ipsum Seruius notat. Diæreses verò,
synæresis, synalœphas, additiones, deductiones, reli-
quasq; id genus inuersiones, quid refert modò per-
sequi? quū singulorū Latina exempla præsto sint a-
pud Donatū, Diomedē, & alios? verū enimvero Græ-
cis modestiores iure optime habētur Latini poetæ:
vt qui parcē admodū septa poetica transfiliat. Sæpe
dicas eorum carmen à soluta oratione modulatione
tantum & syllabarum concentu differre. Queritur
Martialis, sibi in syllabis nō licere, quod Græcis po-
etis. Nomē (inquit) mobile, molle, delicatū, versu di-
cere non rudi volebam. Sed tu syllaba contumax re-
pugnas. Dicunt *æger* tamē poetæ, sed Græci: qui-
bus est nihil negatum. Et quos *æper æper* decet sonare:
Nobis non licet esse tam disertis, qui musas colimus
seuiores. Et rursus id ipsum Earini nomē periphra-
si designās, inquit, nomine qui signat tempora verna
suo. Idē myrobalanū, quod multis breuibz constat
semigræcē expressit in distinctis ad hūc modū. Quod
nec Virgilius, nec carmine dixit Homerus, hoc ex vn-
guento constat & ex balano. Homerus, quoque op-
pidulū repugnāte syllaba nominare noluit. Sic enim
scribit in Epistolis. Quatuor hinc rapimus viginti &
millia rhedis, Mansuri oppidulo, quod versu dicere
non est. Similiter Ouidius Tuticani amici nomen,
quod tres breues haberet cōtinuas, elegiaco efferre
cōtra legē metricā non est ausus, quod ad eundem
scribēs hoc modo causatur, quo minus in nostris po-
naris amicē libellis, nominis efficitur cōditione tui.
In his sicut fateor, minus religiosos futuros Græcos

poëtas, inuitante in primis dialectorum indulgentia: ita lege solutos esse, & quiduis pro libidine audere, quod quidam putant, audacter pernego.

Id quod libro de dialectis clarè apparebit, & ipsorum adhibita lectione multo euidentius ac melius. Neque enim audiendi sunt Græcarum literarum ignari, venerandæque antiquitatis contemptores: qui vno aut altero poeticæ libertatis exemplo falso persuasi, quiduis licere prædicant in græcarum dictionum syllabas, cum ad Latinos veniunt: & in nomina quæuis propria, siue ea Græca sunt, siue barbara, siue etiam Latina. Quæ tamen præter modò nota, ingens eiusmodi nominum Græcorum Latinorumque præsertim priorum turba in Marone, Ouidio Papinio, & alijs definita concordique quantitate occurrat, paucissimis exceptis, quæ non debent aliorum ordinem labefactare. Nam licet ex appellatiuis quoque quædam inueniantur indifferentia, nemo tamen sanus eorum exemplo licere putat, aliorum destinatum certamque quantitatem confundere.

De regulis verò syllabarum Græcarum, quas Latine multi Latinis admixtas ediderunt, iudicium nostrum si quis roget, non cunctabimur Latinis quidem vtiles ac necessarias pronunciare: at verò Græcis versibus vel cognoscendis, vel conficiendis, quiuis Græcè mediocriter doctus me tacente non admodum aptas iudicabit. Confundunt fere vocales ac diphthongos, coniungentes $\alpha, \epsilon, \iota, \omega$ & ϵ, α, ι & ϵ, ι, α , item consonantes aspiratas cum tenuibus: Græca vocabula tantùm ea complectuntur quibus Latini vsi sunt: quæ in mirum pars quota est dictionum Græcis poëtis familiariû? Non tamen in totum abiiciendæ erunt, quum idoneis exemplis confirmantur: præsertim si id, quod quaerimus, citius in Latinis auctoribus quàm in Græcis occurrat.

FINIS.

INDEX VOCABVLO-

rum, quæ in hoc opere expli-
cantur.

MONE NDVS es hic primùm Lector, ad nu-
meros huius Indicis quod attinet, primum sem-
per libri paginam, alterum autem ac sequentes, si pun-
cto tantum separentur, in Institutionibus quidem pa-
gina citata versus designare, in Praxi verò parem
numerum ex pagina adducta utroque margine refer-
re: qui & ipse interiori simili in contextu aut scholi-
is posito responderet.

A		αἰθήρ	181.7	αἶμα	161.1
		αἶμα	145.10	αἶμα	19.8
A	pagina	αἶμα	314.6	αἶμα	45.15
	lin: a	αἶμα	146.10	αἶμα	157.28
αἶμα	211.17	αἶμα	145.10	αἶμα	44.36
αἶμα	ibidem	αἶμα	70.20	αἶμα	38.38
αἶμα	211.19	αἶμα	ibidem	αἶμα	45.8
αἶμα	280.24	αἶμα	ibidem	αἶμα	45.34
αἶμα	209.26	αἶμα	186.20	αἶμα	348.11
αἶμα	209.27	αἶμα	145.35	αἶμα	51.11
αἶμα	ibidem	αἶμα	339.13	αἶμα	162.4
αἶμα	ibidem	αἶμα	69.6	αἶμα	19.4
αἶμα	209.27	αἶμα	158.21	αἶμα	ibidem
αἶμα	250.3	αἶμα	129.7	αἶμα	ibidem
αἶμα	132.8	αἶμα	205.18	αἶμα	162.4
αἶμα	315	αἶμα	228.32	αἶμα	157.33
αἶμα	354.16	αἶμα	172.4	αἶμα	20.26
αἶμα	179.32	αἶμα	ibidem	αἶμα	13.1
αἶμα	184.5	αἶμα	340.19	αἶμα	171.3
αἶμα	ibidem	αἶμα	160.27	αἶμα	350.3
αἶμα	180.7	αἶμα	143.15	αἶμα	214.4
αἶμα	339.25	αἶμα	ibidem	αἶμα	160.7
		αἶμα	ibidem	αἶμα	ibidem

INDEX VERBORVM.

οὐραν	<i>ibidem</i>	οὐραν	215.36	ἀνάστα	<i>ibidem</i>
αἰτία	344.3	αἰτία	215.35: Θ	ἀνάστα	216.4
αἰένιος	160.4	258.4		ἀνάστα	<i>ibidem</i> Θ
ἀνελκυσμα	128.14	ἀνελκυσμα	215.33	217.11.	
ἀνελκυσμος	249.5	ἀνελκυσ	215.35: Θ	ἀνελκυσ	2346.6
ἀνελκυσμος	<i>ibidem</i>	258.4		ἀνελκυσ	246.17
ἀνελκυσ	95.11. Θ	ἀνελκυσ	158.32	ἀνελκυσ	317.6
180.1		ἀνελκυσ	164.17	ἀνελκυσ	318.87
ἀνελκυσ	182.21	ἀνελκυσ	158.32	ἀνελκυσ	70.32
ἀνελκυσ	325.23	ἀνελκυσ	45.22	ἀνελκυσ	46.4: Θ
ἀνελκυσ	155.17	ἀνελκυσ	138.19	299.2	
ἀνελκυσ	155.12	ἀνελκυσ	340.35	ἀνελκυσ	27.11
ἀνελκυσ	341.21	ἀνελκυσ	150.1	ἀνελκυσ	36.30: Θ
ἀνελκυσ	297.23	ἀνελκυσ	19.21	258.36	
ἀνελκυσ	128.13	ἀνελκυσ	138.15	ἀνελκυσ	238.33
ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	138.19	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>
ἀνελκυσ	334.21	ἀνελκυσ	314.29	ἀνελκυσ	95.17
ἀνελκυσ	22.15	ἀνελκυσ	138.19	ἀνελκυσ	201.7
ἀνελκυσ	95.30	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	318.74
ἀνελκυσ	161.33	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	289.19
ἀνελκυσ	18.31	ἀνελκυσ	138.16	ἀνελκυσ	45.4
ἀνελκυσ	150.34	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	70.32
ἀνελκυσ	38.20. Θ	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	257.28
48.34		ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	180.10: Θ
ἀνελκυσ	154.7	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	213.30.	
ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	70.12: Θ	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>
ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	227.12.		ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>
ἀνελκυσ	179.36	ἀνελκυσ	143.31	ἀνελκυσ	201.7
ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	139.28	ἀνελκυσ	213.30
ἀνελκυσ	196.20	ἀνελκυσ	70.22	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>
ἀνελκυσ	143.26	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	199.5
ἀνελκυσ	354.12	ἀνελκυσ	<i>ibidem</i>	ἀνελκυσ	200.25
ἀνελκυσ	160.31	ἀνελκυσ	231.16	201.13	
ἀνελκυσ	240.10	ἀνελκυσ	115.37: Θ	ἀνελκυσ	216.6: Θ
ἀνελκυσ	18.30	216.28		217.9	
ἀνελκυσ	215.37	ἀνελκυσ	138.19	ἀνελκυσ	202.13 Θ
ἀνελκυσ	249.19.18	ἀνελκυσ	167.13	243.33	
ἀνελκυσ	2.4.37	ἀνελκυσ	235.17	ἀνελκυσ	298.18
				ἀνελκυσ	ἀνελκυσ

INDEX VERBORVM.

αἰθερά	145.11	ἀπειρίστος	159.30	ἀποχέσθαι	231.19
αἰθήρη	146.10	ἀπίσκηκε	213.36	ἀπώλεσε	223.35
αἰθιρόν	145.12	ἀπισκηκέναι	ibidem	ἀραιό	325.34
αἰθριώτερος	158.29	ἀπισκηκώς	ibidem	ἀραχί	45.37
αἰθριώπικος	ibidem	ἀπέχρη	231.15	ἀργαλές	159.38
αἰθριώπιος	ibidem	ἀπέχρησ	ibidem	ἀργαῖος	
αἰθρῶν	9.13	ἀπύλαον	174.32	ἀργυρεῖ	320.8
αἰθ' ὅν	321.21	ἀπύμην	243.33: 246.38.	ἀργυρῶν	ibidem
αἰσθη	70.32	ἀτιθεῖ	235.10	ἀργυρῶς	ibidem
αἰσθητήν	ibidem	ἀπίναι	199.17	ἀρεῖος	168.11
αἰσθῆν	143.16	ἀπλῶ	163.16	ἀρεῖον	153.1
αἰσθῶσα	114.31	ἀπλῆ	ibidem	ἀρεκτον	8.8
αἰσθησῶν	365.9	ἀπλῆ	ibidem	ἀρεος	166.13
αἰσθησῶν	26.34	ἀπλῆ	ibidem	ἀρεσῶ	193.9
αἰσθησῶν	26.32	ἀπλῆ	ibidem	ἀρεσῶν	366.24
αἰσθησῶν	243.11	ἀπλῶν	ibidem	ἀρεως	168.11
αἰσθησῶν	150.19	ἀπλῶς	149.31	ἀρεως	ibidem
αἰσθησῶν	ibidem	ἀπλῶς	123.53	ἀρεως	ibidem
αἰσθησῶν	243.1	ἀπλῶς	252.12	ἀρεως	235.6: 255.36.
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 209.18: 209	ἀπλῶν	347.74	ἀρεως	255.37
αἰσθησῶν	38.	ἀπλῶν	359.12	ἀρεως	347.68
αἰσθησῶν	ibidem	ἀπλῶν	27.3	ἀρεως	165.13
αἰσθησῶν	350.24	ἀπλῶν	326.62	ἀρεως	339.13
αἰσθησῶν	325.20	ἀπλῶν	343.5	ἀρεως	155.2
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 209.39: 209.31	ἀπλῶν	213.35	ἀρεως	66.16
αἰσθησῶν	172.3	ἀπλῶν	161.13	ἀρεως	ibidem
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 18.2	ἀπλῶν	22.12	ἀρεως	ibidem
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 340.37	ἀπλῶν	223.34	ἀρεως	219.35
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 210.16	ἀπλῶν	ibidem	ἀρεως	298.35
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 252.9	ἀπλῶν	ibidem	ἀρεως	αἰσθησῶν 79
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 199.31.32	ἀπλῶν	265.3:	αἰσθησῶν	14
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 326.82.	αἰσθησῶν	264.36	αἰσθησῶν	166.13
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν ibidem	αἰσθησῶν	224.1	αἰσθησῶν	79.10
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 199.16	αἰσθησῶν	316.46	αἰσθησῶν	168.10
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 159.30	αἰσθησῶν	257.29	αἰσθησῶν	151
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 24.30	αἰσθησῶν	289.12	αἰσθησῶν	28
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 316.81	αἰσθησῶν	231.15: 292.34	αἰσθησῶν	34184
αἰσθησῶν	αἰσθησῶν 174.34	αἰσθησῶν		αἰσθησῶν	αἰσθησῶν

INDEX VERBORVM.

ἀρπαξίς	45.37	248.18	βασιλῆ	50.33	
ἀρπαγ	232.33:Ϸ	ἀρπάζω	201.8	βασιλῆος	50.17
276.1	ἀφίεν	ibidem	βασιλῆς	50.25	
ἀρχαίστες	152.4	ἀφῆκα	200.24	βασιλῆσι	50.29
ἀρχαῖος	275.18	ἀφῆκτω	190.16	βασιλῆας	146.6
ἀστα	69.7	ἀφῆκα	ibidem	βασι	191.21
ἀστα	211.16	ἀφῆκα	152.7	βίβαν	131.20:Ϸ
ἀσταρῆς	326.74	ἀφῆκα	ibidem	235.31	
ἀσπύμα	359.11	ἀφῆκα	263.36	βίβαν	250.7
ἀσπύμα	168.27:Ϸ	ἀφῆκα	201.32:Ϸ	βίβαν	ibidem
315.20	18			βίβαν	191.19
ἀσπύμα	257.30	ἀφῆκα	313.22	βίβαν	131.17
ἀσπύμα	347.57	ἀφῆκα	231.19	βίβαν	237.21
ἀσπύμα	228.16	ἀφῆκα	316.84	βίβαν	ibidem
ἀσπύμα	155.18	ἀφῆκα	263.38	βίβαν	191.16:Ϸ
ἀσπύμα	135.31	ἀφῆκα	365.19	162.3	
ἀσπύμα	ibidem Ϸ	ἀφῆκα	8.14	βίβαν	216.15
33	160			Ϸ	218.32.
ἀσπύμα	136.13	ἀφῆκα	231.22	βίβαν	236.27
ἀσπύμα	21.36	ἀφῆκα	262.33	βίβαν	189.23
ἀσπύμα	339.9			βίβαν	ibidem
ἀσπύμα	201.12			βίβαν	179.29
ἀσπύμα	ibidem			βίβαν	150: Ϸ
ἀσπύμα	200.21			151.13.	
ἀσπύμα	ibidem			βίβαν	331.39
ἀσπύμα	203.13			βίβαν	150.25:Ϸ
ἀσπύμα	200.38			153.33.	
ἀσπύμα	201.2			βίβαν	150.1
ἀσπύμα	201.2			βίβαν	46.8
ἀσπύμα	200.36			βίβαν	210.15:Ϸ
ἀσπύμα	334.76			235.13	
ἀσπύμα	341.61			βίβαν	160.23
ἀσπύμα	200.32			βίβαν	21.33
ἀσπύμα	264.21			βίβαν	237.23
ἀσπύμα	206.28			βίβαν	ibidem
ἀσπύμα	207.3			βίβαν	ibidem
ἀσπύμα	206.29			βίβαν	ibidem
ἀσπύμα	241.2:Ϸ			βίβαν	ibidem
	50.17			βίβαν	ibidem

INDEX VERBORVM.

βιαισμεν	ibidem	γχαδς	133.3	20	
βλαβω	191.21	γχακτα	ibidem	γχακτα	ibidem
βλαβωτα	114.19	γχαδς	133.17: &	γχακτα	238.32
βω	110.12	133.3		γχακτα	124.13
βωδς	ibidem	γχακτα	ibidem	γχακτα	166.38
βωλν	157.9	γχακτα	ibidem	γχακτα	329.4
βωλν	ibidem	γχακτα	138.22	γχακτα	155.24
βωλν	356.50	γχακτα	ibidem	γχακτα	ibidem
βωλν	ibidem	γχακτα	131.16: &	γχακτα	44.20
βωλν	45.8	133.2		γχακτα	39.7
βωλν	44.24	γχακτα	238.28: &	γχακτα	171.34
βωλν	44.16	277.13.		γχακτα	39.7
βωλν	163.35	γχακτα	108.15	γχακτα	ibidem
βωλν	45.6	γχακτα	317.61	γχακτα	356.79
βωλν 83.4: &	189.3	γχακτα	313.13	γχακτα	331.65
βωλν 186.25:		γχακτα	238.21	γχακτα	ibidem
230.19		γχακτα	238.28: &	γχακτα	167.12
βωλν	44.11	243.22		γχακτα	ibidem
βωλν	163.38	γχακτα	356.49	γχακτα	166.9
βωλν	45.38	γχακτα	239.29	γχακτα	167.12
βωλν	113.23	γχακτα	239.21	γχακτα	ibidem: &
βωλν	113.30.	γχακτα	238.24	299.21	
βωλν	152.34	γχακτα	154.32	γχακτα	315.39
βωλν	19.38	γχακτα	346.96	γχακτα	
βωλν	238.17	γχακτα	160.23	γχακτα	
βωλν	318.38	γχακτα	ibidem	γχακτα	
		γχακτα	313.16	γχακτα	
		γχακτα	111.8: &	γχακτα	45.4
		225.9		γχακτα	252.38
γχακτα	340.53	γχακτα	22.8	γχακτα	162.30
γχακτα	22.15: &	γχακτα	ibidem	γχακτα	166.12
167.13		γχακτα	145.34	γχακτα	ibidem
γχακτα	ibidem	γχακτα	ibidem	γχακτα	40.3
γχακτα	360.17	γχακτα	152.35	γχακτα	250.8
γχακτα	238.13	γχακτα	17.20: &	γχακτα	253.4
γχακτα	365.6	52.16.		γχακτα	ibidem
γχακτα 133.1: &	131.19	γχακτα	238.32	γχακτα	ibidem
		γχακτα	130	γχακτα	ibidem
				γχακτα	ibidem

INDEX VERBORVM.

διαδυσταλμύς	δημοδότης	18.24	δοάσεται	210.19
διαδύμω	δημότης	160.6	δοίην	241.25
διαδύμω	δηξω	240.34	δοξω	229.35. & 261
241.3.	δηπω	241.2	34	
διαδύα	δια	167.17	δορι	16.913
253.23.	διαδύς	325.53	δορος	167.3
διαδία	διασάφω	343.16	δός	150.24. & 313
διαδύγνι	διαφύω	275.4	19.	
διαδύκτημύς	διαστήτω	347.55	δότης	258.5
διαδύτι	διασκήσιν	155.20	δός	134.17
διαδύμω	διαδύξω	224.38. &	δύναμις	124.16. et 130
243.28. &	252.5.		25	
246.6.	διαδύα	129.34	δύρι	169.13
διαδύγμω	διαδύ	130.30	δύριος	167.1
διαδύμω	διαδύσω	252.7.22	δύριω	109.1
διαδύα	& 28713.		δύρις	124.25
διαδύμω	δύμωτικός	353.3	δύριον	146.5
διαδύμω	δύμω	238.8	δύριον	193.35
διαδύς	δύμω	118.31	δύριον	185.34
διαδύ	δύμω	252.9	δύριον	252.13
διαδύ	δύμω	199.15	δύριον	161.15
διαδύ	δύμω	289.16	δύριον	159.17
διαδύ	δύμω	275.16	δύριον	147.24
διαδύ	δύμω	ibidem	δύριον	133.38
διαδύ	δύμω	131.13	δύριον	188.38
διαδύ	δύμω	128.36	δύριον	195.34
διαδύ	δύμω	175.16	δύριον	134.8
διαδύ	δύμω	143.22	δύριον	147.24. & 148
διαδύ	δύμω	170.22	δύριον	16
διαδύ	δύμω	341.90	δύριον	174.35
διαδύ	δύμω	152.10	δύριον	ibidem
διαδύ	δύμω	27.4	δύριον	148.17
διαδύ	δύμω	167.6. & 171	δύριον	165.25
διαδύ	δύμω	18	δύριον	155.15
διαδύ	δύμω	166.25	δύριον	356.73
διαδύ	δύμω	166.5	δύριον	309.31. &
διαδύ	δύμω	108.15.18	287.2	

INDEX VERBORVM.

διω	147.24.	ἐλακνυμαι	216.14	ἐζών	138.33
διω	22.10.& 168.	& 218 33		ἐζάτη	ibidem
32.		ἐβλασαν	185.15	ἐδ'αν	253.20
διών	237.23.& 238	ἐβλαπτον	185.18	ἐδακον	240.34
10.		ἐβλεψήκα	216.9:&	ἐδαρκεν	185.9
διεσθάζεις	341 89	218.22.		ἐδαρει	74.32, & 285
διέει	124.9	ἐβλίσας	150	26	
διέει	124.10	ἐβλίσαν	ibidem	ἐδδισα	244.7
διέει	124.13	ἐβλεψα	276.33	ἐδδίζην	243.6
		ἐβλύατο	216 13	ἐδδίδω	242.5
		ἐβλύπατος	150.34	ἐδδισι	242.7
		ἐβλύπτω	154.9	ἐδδίδω	192.34: &
		ἐβλύπτει	150.13	241.3.	
E ^a	173.28: &	ἐβλύπτει	15.20	ἐδδίζα	240.37.
	197.26.	ἐβλύπτει	17925	ἐδδισα	253.33
ἐατα	211.1	ἐβλεπόμενα	238.	ἐδδίδκα	180.6: &
ἐατην	211.2	ἐβλεπόμενα	ibidem	253.33	
ἐατα	211.10:& 213.	ἐβλεπόμενα	ibidem	ἐδδίδμεν	180.6
38		ἐβλεπόμενα	ibidem	ἐδδιδκα	252.5
ἐαδεις	ibidem	ἐβλεπόμενα	ibidem	ἐδδιδκα	130.1: & 133.
ἐαλαυα	215.34.	ἐβλεπόμενα	238.13	15	
ἐαλαον	ibidem	ἐβλεπόμενα	169.34: &	15	
ἐαδαια	211.23	299.14.		ἐδδιδαν	130.1
ἐαταμ	211.28	ἐβλεπόμενα 216.		ἐδδιδας	ibidem
ἐατα	211.2	10 κτ' 217.28.		ἐδδιδόμενα	210.18
ἐασι	197.24	ἐβλεπόμενα 171.34.		ἐδδιδόμενα	176.7
ἐατα	204.15.& 221	& 238.32.		ἐδδιδμεν	113.18: &
22		ἐβλεπόμενα 130.18: &		191.31: & 253.34	
ἐατο	ibidem	238.31.		ἐδδιν	118.33
ἐαταμ	136.3	ἐβλεπόμενα 190.8: &		ἐδδιν	361.46
ἐατατον	136.6	240.12		ἐδδιν	134.16
ἐαδην	211.25	ἐβλεπόμενα 113.34: &		ἐδδιστον	109.2
ἐβαν	248.9	190.8.		ἐδδιστον	185.10
ἐβαφοι	191.21	ἐβλεπόμενα 255.22		ἐδδιστον	285.33
ἐβην	335.19	ἐβλεπόμενα 271.35		ἐδδιν 118.36: & 130	
ἐβλεπόμενα	210.15	ἐβλεπόμενα 255.32		16	
ἐβλεπόμενα	237.12	ἐβλεπόμενα 137.28		ἐδδιδόμενα	190.9
ἐβλεπόμενα	191.20:&	ἐβλεπόμενα 253.30		ἐδδιδόμενα	ibidem
191.3		ἐβλεπόμενα ibidem		ἐδδιδόμενα	209.34
				ἐδδιδκα	

INDEX VRBOR V.M.

130.8 : & 184.	εικτο	ibidem	ειρηδλω	172.19 : &	
19	εικω:	181.22	232.29		
ει	138.6	εικω:	200.21	ειρηκx	ibidem
εισπα	180.18	ειλόμεθx	181.1	ειρημω	ibidem
ειρτο	211.29	ειλιδx	268.8	ειροβλω	255.29
εισο	212.1	ειλωγ	173.12. &	ει:	197.20
ει	108.19	185.3		ει:	198.32.36
ειλιδx	180.17	ειλωβλω	233.36	ει:	201.2
ειρ	197.30	ειλω	135.3. & 233	ειπτε	254.17. et 196.6
ειπ	198.28	31		ειπτε	220.38. &
ειπιδ	262.3	ειμω	258.12	258.9	
ειπιδ	118.6	ειμω	172.18. & 221	ειπτε	199.30
ειπιδ	118.27. &	20 : & 221.29 :		ειπ	196.30
184.19		258.9		ειπ	198.13
ειδλω	201.10	ειμωμω	180.26. &	ειπιδ	198.34
ειx	134.16	181.38.		ειμω	264.14
ει 189.5. & 195.29	ειμω	197.22		εισμω	199.18
198.14	ειμω	191.7		εισμω	172.14
ειx	199.2	ειμωμω	221.17. &	ειπ	191.8
ειx 204.15. & 221	258.9			ειπ	141.2
22	ειμω	197.23		ειπ	171.11 : &
ειx 204.17. &	ειμω	221.17. &		185.4	
221.22.	258.8			ειμω	172.20
ειδω	254.1	ειπ	197.28	ει	148.26
ειδωμω	254.6	ειπ	197.11. & 199.	ειμωμω	174.28
ειδωμω	254.1	16		ειμωμω	104.4
ειδωμω	253.37	ειπ	200.37	ειμωμω	178.37
ειδωμω	254.3	ειπ 201.6 : & 221.		ειμω	74.30
ειδωμω	185.24	21		ειμωμω	204.28
ειδωμωμω	159.11	ειπ	138.1	ειμωμω 135.23. & 160	
ειπ 197.5. & 197.6	ειπ	180.18		33	
ειπ	157.5	ειπ	172.13	ειμωμω	135.26
ειπ	200.35	ειπμω	196.34	ειμωμω	ibidem
ειδλω	201.11	ειπμω 172.13. & 184.		ειμωμω	255.20
ειx	200.20	25.285.1.254.7		ειμωμω	355.45
ειμω	350.7	μωμω 75.29. & 255		ειμωμω	182.17
ειμω:	181.22	16		ειμωμω 134.22. & 184	
ειμωμω	250.20	ειμωμω	172.13	34	

INDEX VERBORVM.

ἐκείνου	347.77	ἐλπίς	244.2	ἐνδωμίζων	218.13
ἐκκλησία	266.32	ἐμείνον	215.4	ἐνέκα	290.7
ἐκλιπών	190.23	ἐμείνοσα	185.24	ἐνελθίς	290.25
ἐκπύ	130.16	ἐμείνη	360.22	ἐμνήσθαι	95.19
ἐκπύμενον	243.27	ἐμμετῆ	140.14	ἐνότης	207.19: 289.16
ἐκπύμα	344.36	ἐμμενῶ	277.33	ἐνότης	200.19
ἐκπύων	190.23	ἐμμενῶ	137.32	ἐνότης	341.63
ἐκπύμα	72.9	ἐμμενῶ	137.38	ἐνότης	131.35
ἐκπύμα	85.36: 207.33	ἐμμενῶ	197.22	ἐνότης	247.5
ἐκπύμα	334.100	ἐμμενῶ	200.28	ἐνότης	355.30
ἐκπύμα	216.24	ἐμμενῶ	198.23	ἐνότης	197.14
ἐκπύμα	334.100	ἐμμενῶ	201.36	ἐνότης	144.33
ἐκπύμα	289.22	ἐμμενῶ	137.30	ἐνότης	327.93
ἐκπύμα	292.30	ἐμμενῶ	137.30	ἐνότης	367.58
ἐκπύμα	ibidem	ἐμμενῶ	138.10	ἐνότης	199.15
ἐκπύμα	113.14. & 262.31	ἐμμενῶ	201.14	ἐνότης	367.40
ἐκπύμα	74.28: 268.19	ἐμμενῶ	73.37	ἐνότης	358.91
ἐκπύμα	150.21: 152.37.	ἐμμενῶ	ibidem	ἐνότης	199.5
ἐκπύμα	ibidem	ἐμμενῶ	138.35	ἐνότης	243.32
ἐκπύμα	365.7	ἐμμενῶ	198.23	ἐνότης	334.118
ἐκπύμα	185.18	ἐμμενῶ	197.19	ἐνότης	269.30
ἐκπύμα	221.25	ἐμμενῶ	182.5	ἐνότης	186.15 et: 257.23
ἐκπύμα	260.37	ἐμμενῶ	157.28	ἐνότης	150.36
ἐκπύμα	87.36	ἐμμενῶ	139.20	ἐνότης	144.13
ἐκπύμα	179.38: 361.7	ἐμμενῶ	120.20	ἐνότης	150.36
ἐκπύμα	182.30.261.7	ἐμμενῶ	216.23	ἐνότης	137.38
ἐκπύμα	188.4: 261.4	ἐμμενῶ	109.3	ἐνότης	137.42
ἐκπύμα	313.11	ἐμμενῶ	328.107	ἐνότης	138.5
ἐκπύμα	19.31: 261.4	ἐμμενῶ	39.13: 147.13	ἐνότης	244.3: 248.31.
ἐκπύμα	74.35	ἐμμενῶ	149.23	ἐνότης	180.15
ἐκπύμα	185.32: 233.23	ἐμμενῶ	ibidem	ἐνότης	181.21
ἐκπύμα	143.7	ἐμμενῶ	154.10	ἐνότης	182.32
		ἐμμενῶ	ibidem	ἐνότης	197.28.
		ἐμμενῶ	216.12	ἐνότης	182.32
		ἐμμενῶ	218.10	ἐνότης	139.24
		ἐμμενῶ	ibidem	ἐνότης	271.9: 271.19
		ἐμμενῶ		ἐνότης	139.24

INDEX VERBORVM.

ἐπισημασία	336.36	ἐν	216.22	ἐρμήν	ibidem
ἐπίστα	73.26	ἐπλάγον	185.11	ἐρρωμα	275.16
ἐπαιον	74.31	ἐπλάκων	285.26	ἐρρωμα	275.10
ἐπιρροον	185.9	ἐπληγον	185.10	ἐρρωμα, ἐσταπε	150.37
ἐπείοθη	87.37	ἐπινύθην	190.31	ἐρρωμα, ἐσταπε	ibidem
ἐπειτιν	346.102	ἐπαρθεον	185.10	ἐρρωμα, ἐσταπε	277.2
ἐπενύθη	95.19	ἐπαρταμην	243.19: &	ἐρρωμα, ἐσταπε	ibidem &
ἐπιζήμιον	243.31: &		245.19.		190.3
	246.32	ἐπεία	243.21	ἐρρωμα	275.21
ἐπιζήμιον	200.4: &	ἐπείαται	166.17	ἐρρωμα, ἐσταπε	355.38
	269.93	ἐπείαταις	ibidem	ἐρρωμα, ἐσταπε	131.37: et 200.31
ἐπιρρωμα, ἐσταπε	333.97	ἐπείαταις	143.28	ἐσταπε	197.34
ἐπειται	271.28	ἐπείαταις	265.26	ἐσταπε	221.3 et 258.10
ἐπίσημα	ibidem	ἐπείαταις	166.29	ἐσταπε	119.9: et 277.6
ἐπείαται	ibidem	ἐπείαταις	264.2	ἐσταπε	198.8
ἐπείαταις	216.22	ἐπείαταις	271.36	ἐσταπε	198.10
ἐπείαταις	157.7	ἐπείαταις	336.47	ἐσταπε	197.11
ἐπείαταις	346.69	ἐπείαταις	172.34	ἐσταπε	184.23
ἐπείαταις	174.33	ἐπείαταις	232.29	ἐσταπε	201.18
ἐπείαταις	190.13	ἐπείαταις	110.4	ἐσταπε	331.66
ἐπείαταις	ibidem	ἐπείαταις	ibidem	ἐσταπε	197.28
ἐπείαταις	227.36	ἐπείαταις	ibidem	ἐσταπε	ibidem
ἐπείαταις	216.21	ἐπείαταις	ibidem	ἐσταπε	196.30
ἐπείαταις	344.29	ἐπείαταις	179.30	ἐσταπε	197.1
ἐπείαταις	206.20	ἐπείαταις	179.37	ἐσταπε	197.8
ἐπείαταις	340.38	ἐπείαταις	255.28	ἐσταπε	196.37
ἐπείαταις	271.31	ἐπείαταις	344.56	ἐσταπε	86.7
ἐπείαταις	160.2	ἐπείαταις	44.18	ἐσταπε	71.14.36
ἐπείαταις	275.4	ἐπείαταις	320.6	ἐσταπε	74.17
ἐπείαταις	255.6	ἐπείαταις	344.56	ἐσταπε	74.1
ἐπείαταις	205.12	ἐπείαταις	294.26	ἐσταπε	10.8
ἐπείαταις	ibidem	ἐπείαταις	168.16	ἐσταπε	193.10
ἐπείαταις	128.38.205.15	ἐπείαταις	275.15	ἐσταπε	108.8
ἐπείαταις	205.14	ἐπείαταις	150.18: &	ἐσταπε	158.10
ἐπείαταις	157.7	ἐπείαταις	232.34	ἐσταπε	18.9
ἐπείαταις	205.14	ἐπείαταις	ibidem	ἐσταπε	167.12
ἐπείαταις	257.25	ἐπείαταις	171.13	ἐσταπε	158.11
ἐπείαταις	178.11	ἐπείαταις	275.1	ἐσταπε	18.7
				ἐσταπε	ibidem

INDEX VERBORVM.

ἰσα	131.10	ἰτέλασα	108.25	ἰυρίθῃ	190.13.255,38
ἰσαι	190.38	ἰπμν	185.18:ei 285.	ἰυ:ίσω	ibidem
ἰσαιν	206.28	21		ἰϋρν	185.14:Ϸ 257
ἰσακα	130.5.132.28.	ἰπύρεσαν	182.21	18	
172.7.		ἰπύφῃ	182.16	ἰρυ'τατος	149.32
ἰσαλκα	71.34	ἰπύτομακα	180.1	ἰρυ'τιρος	ibidem
ἰσαμρ	16.27	ἰτήτμας	189.33	ἰσιςίςατος	ibidem
ἰσαι	181.33.343.37	ἰτῖθῃ	129.38	ἰσιςίςιρος	ibidem
ἰσαιν	206.29	ἰτίθῃς	ibidem	ἰταξία	155.14
ἰσασαν	243.37:Ϸ	ἰπθῃν	118.32	ἰφου	163.1
248.13		ἰτίθῃ Ϸ ἰτίθῃ	134.25	ἰφου	ibidem
ἰσαταν	207.1	ἰτίθῃ	129.38	ἰχαρεια	319.100
ἰσαι	206.26.	ἰτλῃ	205.37	ἰχῆ	313,1
ἰσαι	207.2:ei 244.2	ἰτραγον	74.29	ἰχαρῆ	28,22
ἰσακῆς	131.7	ἰτύπυσαν	185.23	ἰφαγον	285.35
ἰσε	197.2	ἰτυπῖον	67.4	ἰφάμην	206.7
ἰσῖλα	74.2	ἰτύπλοσαν	186.23	ἰσαν	206,13
ἰσηκα	132.28:ei 172	ἰτυρθῃν	88.28	ἰφαναν	245.36
16.		ἰτυχον	286.1	ἰφστο	346,108
ἰσημι	206.27	ἰτυ'φασαν	185.23	ἰφῖω	202,34
ῥῖ	156.29	ἰν	138.10	ἰφῃ	205,35:261,10
ἰσον	ibidem	ἰνῶρ	364.35	ἰφῃσα	205,35
ἰσεμμαι	189.22	ἰνῶρ	145.19	ἰφῃσα	196,34:et 269
ἰσω	197.1	ἰνῶρ	145.22:Ϸ	22	
ἰσῶς	131.11	146.28		ἰφῃ	289.26
ἰσῶσα	ibidem	ἰνῶρ	27.5	ἰφῃμῃ	203.32
ἰσῶθῃ	277.10:ei 278	ἰνῶρ	323.13	ἰφῃμῃ	ibidem
23		ἰνῶρ	345.8	ἰφῖλα	229.23
ἰσῶθῃ	257.33	ἰνῶρ	315.38	ἰφῖρον	185,18
ἰσῶμῃ	ibidem	ἰνῶρ	ibidem	ἰφῖρον	75,6
ἰσῶρ	ibidem	ἰνῶρ	319.101	ἰφῖρον	289,23
ἰσῶ	109.8:Ϸ 185.	ἰνῶρ	319.90	ἰφῖρον	74,34
14		ἰνῶρ	324.92	ἰφῖρον	118,35,Ϸ 289,
ἰσῶμῃ	198.19	ἰνῶρ	21.34	30	
ἰσῶμῃ	285.21	ἰνῶρ	333.84	ἰφῖρον	169,25
ἰσῶμῃ	261.21	ἰνῶρ	352.72	ἰφῖρον	292,25
ἰσῶμῃ	133.22	ἰνῶρ	24.18	ἰφῖρον	188,22:Ϸ 292,
ἰσῶμῃ	285.24:ῥῖ	188.4	29		

INDEX VERBORVM.

ἐπιβάλλω	336.36	ἐπιβάλλω	216.22	ἐπιβάλλω	ibidem
ἐπιβάλλω	73.26	ἐπιβάλλω	185.11	ἐπιβάλλω	275.16
ἐπιβάλλω	74.31	ἐπιβάλλω	285.26	ἐπιβάλλω	275.20
ἐπιβάλλω	185.9	ἐπιβάλλω	185.10	ἐπιβάλλω	150.37
ἐπιβάλλω	87.37	ἐπιβάλλω	190.31	ἐπιβάλλω	ibidem
ἐπιβάλλω	346.102	ἐπιβάλλω	185.10	ἐπιβάλλω	277.2
ἐπιβάλλω	95.19	ἐπιβάλλω	245.19:Ϟ	ἐπιβάλλω	ibidem Ϟ
ἐπιβάλλω	243.31:Ϟ	ἐπιβάλλω	245.19.	ἐπιβάλλω	190.3
ἐπιβάλλω	246.32	ἐπιβάλλω	243.21	ἐπιβάλλω	275.21
ἐπιβάλλω	200.4:Ϟ	ἐπιβάλλω	166.17	ἐπιβάλλω	355.38
ἐπιβάλλω	269.93	ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	131.37:et 200.31
ἐπιβάλλω	333.97	ἐπιβάλλω	143.28	ἐπιβάλλω	197.34
ἐπιβάλλω	271.28	ἐπιβάλλω	265.26	ἐπιβάλλω	221.3 et 258.10
ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	166.29	ἐπιβάλλω	119.9:et 277.6
ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	264.2	ἐπιβάλλω	198.8
ἐπιβάλλω	216.22	ἐπιβάλλω	271.36	ἐπιβάλλω	198.10
ἐπιβάλλω	157.7	ἐπιβάλλω	336.47	ἐπιβάλλω	197.11
ἐπιβάλλω	346.69	ἐπιβάλλω	172.34	ἐπιβάλλω	184.23
ἐπιβάλλω	174.33	ἐπιβάλλω	232.29	ἐπιβάλλω	201.18
ἐπιβάλλω	190.13	ἐπιβάλλω	110.4	ἐπιβάλλω	331.66
ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	197.28
ἐπιβάλλω	227.36	ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	ibidem
ἐπιβάλλω	216.21	ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	196.30
ἐπιβάλλω	344.29	ἐπιβάλλω	179.30	ἐπιβάλλω	197.1
ἐπιβάλλω	206.20	ἐπιβάλλω	179.37	ἐπιβάλλω	197.8
ἐπιβάλλω	340.38	ἐπιβάλλω	255.28	ἐπιβάλλω	196.37
ἐπιβάλλω	271.31	ἐπιβάλλω	344.56	ἐπιβάλλω	86.7
ἐπιβάλλω	160.2	ἐπιβάλλω	44.18	ἐπιβάλλω	71.14.36
ἐπιβάλλω	275.4	ἐπιβάλλω	320.6	ἐπιβάλλω	74.17
ἐπιβάλλω	275.6	ἐπιβάλλω	344.56	ἐπιβάλλω	74.1
ἐπιβάλλω	205.12	ἐπιβάλλω	294.26	ἐπιβάλλω	103.8
ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	168.16	ἐπιβάλλω	198.10
ἐπιβάλλω	188.38.205.25	ἐπιβάλλω	275.15	ἐπιβάλλω	108.8
ἐπιβάλλω	205.14	ἐπιβάλλω	190.18:Ϟ	ἐπιβάλλω	198.10
ἐπιβάλλω	157.7	ἐπιβάλλω	232.34	ἐπιβάλλω	158.9
ἐπιβάλλω	205.14	ἐπιβάλλω	ibidem	ἐπιβάλλω	167.12
ἐπιβάλλω	257.25	ἐπιβάλλω	171.28	ἐπιβάλλω	198.11
ἐπιβάλλω	178.11	ἐπιβάλλω	275.1	ἐπιβάλλω	182.7
				ἐπιβάλλω	152.2

INDEX VERBORVM.

ἰσμε	131.10	ἰσμε	108.25	ἰσμε	190.13.255,38
ἰσμε	190.38	ἰσμε	185.18:et 285.	ἰσμε	ibidem
ἰσμε	205.18	21		ἰσμε	185.14:et 257
ἰσμε	130.5,132.28.	ἰσμε	182.21	18	
172.7.		ἰσμε	182.16	ἰσμε	149.32
ἰσμε	71.34	ἰσμε	180.1	ἰσμε	ibidem
ἰσμε	16.27	ἰσμε	189.33	ἰσμε	ibidem
ἰσμε	181.33.343.37	ἰσμε	129.38	ἰσμε	ibidem
ἰσμε	206.29	ἰσμε	ibidem	ἰσμε	155.14
ἰσμε	243.37:et	ἰσμε	118.32	ἰσμε	163.1
248.13		ἰσμε	134.25	ἰσμε	ibidem
ἰσμε	207.1	ἰσμε	129.38	ἰσμε	319.100
ἰσμε	206.26.	ἰσμε	205.37	ἰσμε	313.1
ἰσμε	207.2:et 244.2	ἰσμε	74.29	ἰσμε	28,22
ἰσμε	131.7	ἰσμε	185.23	ἰσμε	285.35
ἰσμε	197.2	ἰσμε	67.4	ἰσμε	206.7
ἰσμε	74.2	ἰσμε	186.23	ἰσμε	206.13
ἰσμε	132.28:et 172	ἰσμε	88.28	ἰσμε	245.36
16.		ἰσμε	286.1	ἰσμε	346.108
ἰσμε	206.17	ἰσμε	185.23	ἰσμε	202.34
ἰσμε	156.29	ἰσμε	138.10	ἰσμε	205.35:261.10
ἰσμε	ibidem	ἰσμε	364.35	ἰσμε	205.35
ἰσμε	189.22	ἰσμε	145.19	ἰσμε	196.34:et 269
ἰσμε	197.1	ἰσμε	145.22:et	22	
ἰσμε	131.11	146.28		ἰσμε	289.26
ἰσμε	ibidem	ἰσμε	27.5	ἰσμε	203.32
ἰσμε	109.27.7.10:et 278	ἰσμε	323.18	ἰσμε	ibidem
23		ἰσμε	345.8	ἰσμε	229.23
ἰσμε	257.33	ἰσμε	315.38	ἰσμε	185.18
ἰσμε	ibidem	ἰσμε	ibidem	ἰσμε	75.6
ἰσμε	ibidem	ἰσμε	319.101	ἰσμε	289.23
ἰσμε	109.8:et 185.	ἰσμε	319.90	ἰσμε	74.34
14		ἰσμε	324.92	ἰσμε	118.35:et 289,
ἰσμε	198.19	ἰσμε	21.34	30	
ἰσμε	285.21	ἰσμε	333.84	ἰσμε	169.25
ἰσμε	261.21	ἰσμε	352.72	ἰσμε	292.25
ἰσμε	133.22	ἰσμε	241.18	ἰσμε	188.22:et 292,
ἰσμε	285.24	ἰσμε	188.4	29	

INDEX VERBORVM.

et 206.11. et 261.10	ἰριδιν	190.36	ἡυκατο	341.8
et 261.18: et 254.	257.35		ἡυχίμιν	171.22
25	ἡρουκα	ibidem	ἡφαισθῆ	179.12. et 131
200.27	ἡρμια	190-17.134.6	20	180.1. et 181
ἡνδλακα	ἡρεκα	179.30	ἡείη	179.11: 231.20
217.10	ἡρεκα	71.8: et 72.20	ἡχα	180.6: et 209.24
ἡνδλονται	ἡρεμια	193	ἡχον	173.1
ἡνδλονται	ἡρεμια	255.29		
ἡνδλονται	ἡρεμια	68.12		
ἡνδλονται	ἡρεμια	196.31: et 197.31		
ἡνδλονται	ἡρεμια	et 161.10		
ἡνδλονται	ἡρεμια	69.7	Θαλασσος	158.30
ἡνδλονται	ἡρεμια	199.6: et 243	Θαλασσος	320.14
ἡνδλονται	ἡρεμια	35.248.4	Θαλασσος	262.2: et 263
ἡνδλονται	ἡρεμια	196.32	13.	
ἡνδλονται	ἡρεμια	269.21: et 270.5	Θαλασσος	ibidem
ἡνδλονται	ἡρεμια	201.24	Θαλασσος	17.17
ἡνδλονται	ἡρεμια	261.13	Θαλασσος	351.47
ἡνδλονται	ἡρεμια	214.5	Θαλασσος	150.18
ἡνδλονται	ἡρεμια	261.13	Θαλασσος	295.29
ἡνδλονται	ἡρεμια	214.5	Θαλασσος	364.44
ἡνδλονται	ἡρεμια	ibidem	Θαλασσος	322.30
ἡνδλονται	ἡρεμια	198.18	Θαλασσος	79.11: et 119
ἡνδλονται	ἡρεμια	243.34: et 248	2.14: et 130.29	
ἡνδλονται	ἡρεμια	201.23: et 204.4	Θαλασσος	313.14
ἡνδλονται	ἡρεμια	243.35: et 248.2	Θαλασσος	264.20
ἡνδλονται	ἡρεμια	197.33	Θαλασσος	79.18
ἡνδλονται	ἡρεμια	ibidem	Θαλασσος	79.14
ἡνδλονται	ἡρεμια	152.20	Θαλασσος	316.48
ἡνδλονται	ἡρεμια	243.32	Θαλασσος	333.90
ἡνδλονται	ἡρεμια	196.32: et 197.10	Θαλασσος	146.8
ἡνδλονται	ἡρεμια	196.31	Θαλασσος	115.34
ἡνδλονται	ἡρεμια	341.16	Θαλασσος	ibidem
ἡνδλονται	ἡρεμια	196.32	Θαλασσος	119.6: et 130.24
ἡνδλονται	ἡρεμια	197.4	Θαλασσος	264.20
ἡνδλονται	ἡρεμια	171.24	Θαλασσος	337.18
ἡνδλονται	ἡρεμια	68.14	Θαλασσος	352.58
			Θαλασσος	215.1

INDEX VERBORVM.

Δουμάτιον 193.30:Ϸ	195.20	134.17	168.15:285.32	ibidem	36.3	46.4	351.48	352.77	160.14:Ϸ 161	26	195.18	I	158.14	ibidem	168.34:Ϸ 201.19	200.19	188.5	ibidem	254.5	254.31	ibidem	152.21	ibidem	255.5:263.33	254.5	185.6	22.12	19.25	200.17	208.30	200.33	200.34	199.24	201.4:203.31	202.21	ibidem	199.16	199.23	203.31	199.24	202.34	333.94	199.25	200.19	199.13	336.15	158.24	265.5	265.3	265.6	344.37	243.10:Ϸ 264.15	198.33.36	138.37	199.15	163.35	200.2	19.8	160.19	157.34	364.33	205.8	152.22	ibidem	205.15	Ϸ 205.	105.3	205.2	205.1	205.6	197.1:Ϸ 205.9	198.34	205.10	253.36	130.30:134.22:Ϸ 236.15	205.11	121.5:Ϸ 129.28	130.1	45.36	205.10	158.13:164.12	206.9	133.12	118.31	205.9	130.2	155.35	ibidem	257.29	198.34:199.13	258.12:264.13	198.36	264.17	198.36:199.13	344.46	199.9	K	καβαλον 70.26	καβω 193.29	καδμης 158.20	καθεδμω 266.7	καθειλον 351.43	καθειμω 203.16	καθεις 201.2	καθης 200.32	καθειστω 216.2	καθ
--------------------	--------	--------	---------------	--------	------	------	--------	--------	--------------	----	--------	---	--------	--------	-----------------	--------	-------	--------	-------	--------	--------	--------	--------	--------------	-------	-------	-------	-------	--------	--------	--------	--------	--------	--------------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	-------	-------	-------	--------	-----------------	-----------	--------	--------	--------	-------	------	--------	--------	--------	-------	--------	--------	--------	--------	-------	-------	-------	-------	---------------	--------	--------	--------	------------------------	--------	----------------	-------	-------	--------	---------------	-------	--------	--------	-------	-------	--------	--------	--------	---------------	---------------	--------	--------	---------------	--------	-------	---	---------------	-------------	---------------	---------------	-----------------	----------------	--------------	--------------	----------------	-----

INDEX VRBO RVM.

καλῶ	104.18	καπνισσι	78.31:Ϸ	κακλῆγῆντις	95.23:Ϸ
καθῆκατε	204.17	272.24		267.14	
καθῆζουσιν	324.96	καχῆδω	70.10	κακλῆκα	227.5:Ϸ
καθῆμεν	204.1	κῆ	20.1	267.16	
καθῆμενος	204.25	κατῆκα	235.17	καῖκω	289.17
καθῆντο	178.30	κατῆκαδι	ibidem	κακλῶφα	189.18
καθῆντο	190.15:Ϸ	κατῆκαλον	70.29	κακλῶμα	243.29.85
234.13		κατῆπισσι	ibidem	246.16	
καθῆρμεν	190.17	κατῆρακτις	275.10	κακλῶμα	196.15
καθῆρμεν	204.25	κατῆρακω	275.11	κακλῶμα	87.12
καθῆνο	304.5	κατῆρακτις	ibidem	κακλῶμα	ibidem
καθῆσθαι	234.26:	κατῆρακω	ibidem	κακλῶμα	ibidem
Ϸ 266.9		κατῆρακω	81.14	κακλῶμα	169.17
καθῆτο	204.20	κατῆρα	211.3	κακλῶμα	238.75
καθῆτο	316.82	κατῆρα	ibidem	κακλῶμα	250.37
καθῆτο 204.7:et 201.15		κατῆρα	ibidem	κακλῶμα	132.25
καθῆτο	150.4	κατῆρα	70.29	κακλῶμα	255.12
καθῆτο	ibidem	κατῆρα	235	κακλῶμα	243.13
κακλῶντις 70.16:Ϸ		κατῆρα	178.36	κακλῶμα	255.23
237.35		κατῆρα	316.64	κακλῶμα	ibidem
κακλῶντις	40.9	κατῆρα	70.29	κακλῶμα	243.13
κακλῶντις	337.65	κατῆρα 70.1.134.31		κακλῶμα	72.11
κακλῶντις	142.38	κατῆρα	150.30	κακλῶμα	85.33
κακλῶντις	146.11	κατῆρα 184.32:Ϸ		κακλῶμα	89.20
κακλῶντις	19.19	186.30.185.4.		κακλῶμα 171.37:Ϸ	
κακλῶντις	19.37	κακλῶντις	188.35	216.24	
κακλῶντις 150.6:Ϸ		κακλῶντις	139.33	κακλῶμα	166.5
151.19		κακλῶντις	204.34	κακλῶμα	351.45
κακλῶντις	ibidem	κακλῶντις	204.29	κακλῶμα	149.36
κακλῶντις	351.28	κακλῶντις	364.43	κακλῶμα	ibidem
κακλῶντις	19.34	κακλῶντις	216.38	κακλῶμα	221.34
κακλῶντις	352.21	κακλῶντις	191.29	κακλῶμα	150.14
κακλῶντις	143.5	κακλῶντις	189.19	κακλῶμα	ibidem
κακλῶντις	162.10	κακλῶντις	87.17	κακλῶμα	155.18
κακλῶντις	169.7	κακλῶντις	ibidem	κακλῶμα	152.27
κακλῶντις	168.18	κακλῶντις 95.22:Ϸ		κακλῶμα	315.35
κακλῶντις	ibidem	267.12		κακλῶμα	71.30
κακλῶντις	ibidem	κακλῶντις	67.20	κακλῶμα	162.2
				N n iij.	n n iij.

INDEX VERBORVM.

κίνα	352.80	κινῶν	143.5	λαῖμα	150.1
κῆρ	194.19	κινῶς	170.19	λαῖμα	151.11
κίχρῖον	238.19	κινῶται	160.11	Μ	
κισῶν	199.10	κινῶται	313.2		
κισῶν	267.8	κῶ	161.2	Μακροῦ	154.16
κισῶν	40.5	κωμάζω	348.5	Μακροῦ	150.31
κισῶν	169.21	κωμάτης	ibidem	Μακροῦ	ibidem
κισῶν	161.19	κωμῶνται	318.2	Μακροῦ	318.6
κισῶν	186.29	κῶς	17.38	Μακροῦ	37.13.16630
κισῶν	165.24	Λ		Μακροῦ	154.30.17
κισῶν	39.21.300.9			Μακροῦ	154.8
κισῶν	150.30	Λ	161.34.17	Μακροῦ	111.25.17
κισῶν	81.14	Λ	168.24	Μακροῦ	230.24
κισῶν	266.34	λαβῶ	158.5	Μακροῦ	167.23
κισῶν	336.21	λαβῶ	268.22	Μακροῦ	37.12
κισῶν	ibidem	λαβῶν	19.12	Μακροῦ	167.23
κισῶν	315.40	λαβῶν	267.27.268.20	Μακροῦ	194.27
κισῶν	316.83	λαβῶν	268.24	Μακροῦ	150.13
κισῶν	222.22	λαβῶν	162.2	Μακροῦ	202.37
κισῶν	353.55	λαβῶν	151.25	Μακροῦ	334.130
κισῶν	345.82	λαβῶν	162.2	Μακροῦ	164.10
κισῶν	17.146.30	λαβῶν	162.19	Μακροῦ	ibidem
κισῶν	22.5	λαβῶν	150.10.16	Μακροῦ	150.13
κισῶν	324	λαβῶν	151.21	Μακροῦ	150.11
κισῶν	231.18	λαβῶν	ibidem	Μακροῦ	331.55
κισῶν	150.2	λαβῶν	37.32.168.23	Μακροῦ	145.26
κισῶν	ibidem	λαβῶν	161.34	Μακροῦ	38.33
κισῶν	159.9	λαβῶν	146.4	Μακροῦ	145.27
κισῶν	ibidem	λαβῶν	268.4	Μακροῦ	353.5
κισῶν	157.25	λαβῶν	155.11	Μακροῦ	194.28
κισῶν	158.11	λαβῶν	157.30	Μακροῦ	ibidem
κισῶν	169.34	λαβῶν	158.30	Μακροῦ	269.21
κισῶν	72.9.207.34	λαβῶν	199.30	Μακροῦ	180.26
κισῶν	338.76	λαβῶν	157.5	Μακροῦ	95.14.17
κισῶν	156.11	λαβῶν	330.50	Μακροῦ	191.26
κισῶν	35.62	λαβῶν	333	Μακροῦ	179.26
κισῶν	338.87	λαβῶν	27.1	Μακροῦ	189.14
κισῶν	344.2	λαβῶν	343.3	Μακροῦ	95.14.191.26
				Μακροῦ	Μακροῦ

INDEX VERBORVM

αἰμαμαρῖν	158.13	τ' μέσας	ibidem	νῶϊ	139.7
αἰμαμαρῖν	352.86	μυθολογία	310.21	νῶϊ	ibidem
μῆμεν	189.1	μυκῶ	109.3		
μῆμενμα	171.36.7	μυχαίτατος	152.26	Ξ	
217.16		μυχαίτος	ibidem		
μολύσμεν	189.13	μυχαίτατος	ibidem	Ξ.παστα	322.51
μῆμενα.	191.22	μωρίων	159.1	Ξηρασις	155.33
μῆμερε	182.5	μῶσαι	18.21	Ξηρασία	ibidem
μῆμενα	109.4			Ξ.10.25.144.5.177	
μωσαίτατος	152.23	N		.19	
μωσαίτατος	ibidem			O	
μωσαίτιν	329.20	N	44.31	O	145.11
μῆται	200.12	Ν	44.20	O	145.12
μωσίχον	166.11	νῶϊ	39.6	οἶα	141.3.20
μωσίχον	199.18	νῶϊτατος	342.2	οἶα	141.8
μῶ	138.10	νῶϊτατος	159.5	οἶα	163.33
μῆμεν	330.35	νῶϊ	44.31	οἶα	166.10
μῆμεν	131.16	νῶϊ	346.107	οἶα	135.4
μῆμεν	39.18	νῶϊ	44.19	οἶα	324.85
μῆμεν	39.14	νῶϊ	316.73	οἶα	253.37
μῆμεν	ibidem	νῶϊ	72.4.29	οἶα	83.4.189.3
μῆμεν	39.19	νῶϊ	85.11.15	οἶα	269.16
μῆμεν	ibidem	νῶϊ	45.19	οἶα	318.17
μῆμεν	161.19	νῶϊ	187.32	οἶα	269.16
μῆμεν	362.17	νῶϊ	44.31	οἶα	316.22
μῆμεν	46.4	νῶϊ	338.91	οἶα	269.25
μῆμεν	39.13.147.13.	νῶϊ	187.32	οἶα	269.38
297.16		νῶϊ	44.31	οἶα	209.35
μῆμεν	73.36	νῶϊ	39.5	οἶα	269.18
μῆμεν	138.38	νῶϊ	39.6	οἶα	110.35
μῆμεν	156.1	νῶϊ	138.38	οἶα	53.15.209.31
μῆμεν	152.24	νῶϊ	354.28	οἶα	ibidem
μῆμεν	ibidem	νῶϊ	186.19	οἶα	172.24
μῆμεν	134.2.136.30	νῶϊ	163.5.169.22	οἶα	151.27
μῆμεν	316.30	νῶϊ	24.16	οἶα	ibidem
νῶμῶ	141	νῶϊ	8.15.32	οἶα	345.85
νῶμῶ	18.12	νῶϊ	134.38.139.8.	οἶα	271.11
νῶμῶ	142.2	νῶϊ	296.6	οἶα	271.11
				οἶα	271.11

INDEX VERBORVM.

ὁμῶν	141.20.142.35	ἔρασι	145.14	παρακρίτωρ	316.49
ὁμῶμακα	269.28.270	ἔρασι	<i>ibidem</i>	παρά	246.97
30		ἔπε	336.39	παράβλπης	<i>ibidem</i>
ὁμοδίζω	322.36	ἔπει	135.25	παράβλπης	146.7
ἔξια	44.24	ἔχ	9.10.303.16	παράβλπης	183.
ἔξυ	143.24	ἔρασι	313.23	35	
ἔαφ	141.13	ἔρασι	313.21	παράβλπης	331.38
ἔκτε	39.38	ἔρασι	49.32	παράβλπης	216.13
ἔπατα	19.30	ἔρασι	<i>ibidem</i>	268.17	
ἔριζομαι	342.21	ἔρασι	<i>ibidem</i>	παράβλπης	199.16
ἔριμα	128.25	ἔρασι	295.7	παράβλπης	68.25
ἔρω	114.28	ἔρασι	45.8.49.24	παράβλπης	300.24
ἔρω	290.36	ἔρασι	44.15.49.24	παράβλπης	199.13
ἔρωμα	<i>ibidem</i>	ἔρασι	269.32	παράβλπης	269.22
ἔρω	<i>ibidem</i>	ἔρασι	83.4.189.4	παράβλπης	351.36
ἔρω	52.25	ἔρασι	238.16.239.9	παράβλπης	70.5
ἔρω	141.13	ἔρασι	152.12	παράβλπης	320.15
ἔρω	165.27	ἔρασι	<i>ibidem</i>	παράβλπης	145
ἔρω	21.37	ἔρασι	151.16	παράβλπης	363.24
ἔρω	141.10.142.16			παράβλπης	112.18
ἔρω	163.28			παράβλπης	152.36
ἔρω	142.13	Παράβλπης	272.14	παράβλπης	45.4
ἔρω	<i>ibidem</i>	319.62	<i>ibidem</i>	παράβλπης	46.446.29
ἔρω	141.11	παράβλπης	159.10	παράβλπης	17.28
ἔρω	142.15	παράβλπης	164.21	παράβλπης	161.32
ἔρω	<i>ibidem</i>	παράβλπης	162.29	παράβλπης	109.28
ἔρω	135.4.140.34.201.51	παράβλπης	145.16	παράβλπης	<i>ibidem</i>
ἔρω	39.28	παράβλπης		παράβλπης	108.58
ἔρω	<i>ibidem</i>	146.19.		παράβλπης	313.26
ἔρω	39.28.270.29	παράβλπης	30.35.145.27	παράβλπης	271.17
ἔρω	344.43	παράβλπης	145.17	παράβλπης	337.69
ἔρω	361.1	παράβλπης	334.105	παράβλπης	179.7
ἔρω	21.32	παράβλπης	145.18	παράβλπης	112.28
ἔρω	143.13	παράβλπης	<i>ibidem</i>	παράβλπης	216.20
ἔρω	<i>ibidem</i>	παράβλπης	<i>ibidem</i>	220.20	
ἔρω	<i>ibidem</i>	παράβλπης	145.12	παράβλπης	84.18
ἔρω	145.14	παράβλπης	<i>ibidem</i>	παράβλπης	93.21
ἔρω	<i>ibidem</i>	παράβλπης	<i>ibidem</i>	παράβλπης	96.36
				παράβλπης	96.36

INDEX VERBORVM.

παραδίω	155.25	πίμπλη	206.21	παλις	170,24
πίπυμφα	179.24	πίμω	113.18.271.34	παλὺ	167,16
πύπυδτε	271.21	πύπυ	316.47	παλααεως	27,6
πύπυμω	171.37.264.9	πύπυ	269.23	παλὺμαλος	363,19
πύπυκα	171.37.271.26.	πύπυ	45.6	παλὺν	167,19
πύπυκως	273.17	πύπυ	164.15	παλὺπύπυ	169,22
λίπυμω	271.37	πύπυμω	349.14	29,17	
πύπυκα	271.30	πύπυμω	353.89	παλὺπύ	145,39
πύπυπύ	160.33	πύπυπύ	52.26	παλὺπύπυ	362,15
153.37.154.26		πύπυπύ	152.32	παλὺπύπυ	150,32
πύπυπύ	ibidem	πύπυπύ	150.14	παλὺπύπυ	ibidem
πύπυπύ	150.33	πύπυπύ	ibidem	παλὺπύπυ	154,20
154.26		πύπυπύ	153.31	πύπυ	318,96
πύπυπύ	275.8	πύπυπύ	151.32	πύπυμω	19,34
πύπυπύ	328.24	πύπυπύ	152.27	πύπυμω	155,19
πύπυμω	271.33	πύπυπύ	ibidem	πύπυ	144,10
πύπυμω	271.26	πύπυμω	316.50	πύπυμω	353,13
πύπυπύ	273.28	πύπυμω	352.81	πύπυμωμω	353,88
πύπυμω	111.1.222.10	πύπυμω	128.7	πύπυμω	155,9
πύπυμω	333.102	πύπυμω	352.60	πύπυμω	271,2
πύπυμω	271.35	πύπυμω	114,3	πύπυμω	149,24
πύπυμω	52.31.71.29	πύπυμω	67,12	πύπυμω	ibidem
πύπυμω	85.25.28	πύπυμω	114,6	πύπυμω	271,3,287,7
πύπυμω	ibidem	πύπυμω	353,2	πύπυμω	157,35
πύπυμω	24.2	πύπυμω	188,24	πύπυμω	243,21,245,20
πύπυμω	351.29	πύπυμω	17,316,50	πύπυμω	169,35
πύπυμω	93.13	πύπυμω	102,12.113,21	πύπυμω	200,31
πύπυμω	87.3	πύπυμω	353,96	πύπυμω	200,28
πύπυμω	84.29	πύπυμω	113,28	πύπυμω	320,22
πύπυμω	65.25	πύπυμω	45,12,100,5	πύπυμω	201,16
πύπυμω	209.17	πύπυμω	194,10	πύπυμω	346,15
πύπυμω	114.26	πύπυμω	2,8,15	πύπυμω	180,18
πύπυμω	158.1.11	πύπυμω	170,25	πύπυμω	363,32
πύπυμω	158.11	πύπυμω	50.3	πύπυμω	201,13
πύπυμω	158.6	πύπυμω	166,10	πύπυμω	243,31
πύπυμω	300.26	πύπυμω	143,30	πύπυμω	246,35
πύπυμω	271.31	πύπυμω	143,29	πύπυμω	198,34,201
		πύπυμω	167,13	πύπυμω	196,18
				πύπυμω	πύπυμω

INDEX VERBORVM.

αρόση	201.16	ῥαμυῖσι	143.7	εἰδισφαι	22.2
αρίχας	257.25	ῥάου	275.19	εἴρ	164.20
αυτοπαιτύ	154.14	Σ		εὐρίστο	222.28
αρίπρος	151.2			εὐατόρι	21.31
αρίδωκας	69.19.194	Σαυτῷ	135.38.140	εὐφῶ	361.4
27		13		συλῆαφω	277.24
αρίπην	193.27.69.22	σάφης	334.113	συλῆαμω	277.26
αρίργη	193.28.69.28	σβίσω	277.5	συλῆατῆργαδῷ	<i>ibidem</i>
αριστῖδι	193.26	σβίσωμαι	<i>ibidem</i>	συλῆα	277.31
αρίφαπίζομεν	176.33	σείδει	137.32	συζῆω	277.25
αρίχῶ	69.22	σῆο	137.38. σῆο	συκορρώτας	334.96
αερόφαιτα	160.19	σείδει	137.51	συλλῆζω	219.6
αρίστα	154.16	σείδε	18.38	συλλελεζομένης	216.16
αρίσται	<i>ibidem</i>	σήμες	164.16	219.5	
αρίστοι	<i>ibidem</i>	σικῆπτον	363.21	συλλεβδῶ	143.16
αρίστας, <i>ibid.</i>	143.25	σικατῖς	37.32	συλλεφθῆς	316.58
πιδῶ	264.2.7	σικωπίζομαι	352.78	συμῆαίω	277.24
πιδῶρος	<i>ibidem</i>	σικῶδον	160.20	συμῆαίον	316.44
πιδῶται	264.4	σικῶς	143.4	συμμεκῶδῶ	277.27
πιδῶτες	152.15	σικῶτατος	149.25	συμπαίζω	277.28
πιδῶζω	269.25	σικῶτρε	<i>ibidem</i>	συμπαθῶ	135.16.236.6
πιδῶμα	162.2	σικῶσε	152.13	συμπαθῶ	236.7.277.3
πιδῶρικός	19.9	σικῶμα	94.32	συμπαφίζω	277.31
πιδῶ	271.30	σικῶω	277.11.127.23	σικῶλῶ	216.16
P		σικῶμαι	94.31	219.4	
P		σικῶ	52.32.94.30	σικῶν	277.17
P		σικῶ	257.26	σικῶ	<i>ibidem</i>
P		σικῶ	193.12	σικῶ	332.14
P		σικῶ	165.15	σικῶ	277.14
P		σικῶ	293.13	σικῶ	324.88
P		σικῶ	216.64	σικῶ	277.16
P		σικῶ	50.38	σικῶ	277.28
P		σικῶ	50.37	σικῶ	277.21
P		σικῶ	322.51	σικῶ	277.29
P		σικῶ	149.37	σικῶ	<i>ibidem</i>
P		σικῶ	<i>ibidem</i>	σικῶ	320.4
P		σικῶ	249.28	σικῶ	138.24.26.139.10
P		σικῶ	249.27	σικῶ	138.5
P		σικῶ		σικῶ	

INDEX VERBORVM.

σφίς	139.11	παρῶτα	143.24	πίπλαδι	206.25
σφίς	138.2	πάρταρα	166.6	πίπλαιον	206.26
σφείων	138.4	ταῖς	141.32	πίπλωμι	206.25
σφίς	138.15	λαρεῖς 192.19.3	6.66	πίμνα 72.30	243.29
σφίθους 135.9.139.16		τί 138.29	143.33	πίπτα 93.17.285.24	
σφίων	138.3	τίθειμα 118.25.130.3		πίτομα	93.18
σφι 138.6.139.13		τίθειμα 119.39.		πιπύρισμα 86.22.7	
σφιν 135.3.138.7		133.20.		πιρμήτος	263.3
139.12.10		τιθιμαλίωτο 182.24		πιπυχομήτος	264.4
σφίς	139.29	τίθλα	94.1	πίτυατα	286.2
σφί 135.2.239.8.11		τίθλα 206.34.262.5		πιπύρατα	86.26
σφίς	345.59	τιθι-ίλω	ibidem	πιϋ 138.10.141.3	
σφί	139.7	τιθι-ίνα 206.25.162		τι	142.7
σφίιν	ibidem	6.10		τιβί	ibidem
σφίιν	139.11	τιθι-ίς	262.6	τιλίφιλαι	353
σφί 135.3.139.8		τιθι-ίσι 206.23.262.7		τιλιν-ίτον	137.9
χίς 131.36.257.25		τίθινα	262.12	τιλιν-ίτοι	137.2
χίς	258.3	τίθινα	ibidem	τίμω	17.23
χίμα	ibidem	τιθι-ίς	262.13	τίνα	139.34
χολαίπτοις	154.36	τιθι-ίς	ibidem	τίος 19.10.139.35	
χί	257.39	τιθι-ίς	263.23	τίος	139.34
χί	109.6	τιθι-ίς	263.17	τίω-ίς	351.42
σφί	45.4	τίθις	72.12	τιθι-ίσι	129.31
σφί 156.23.315.41		τίθιμα	114.5	τιθί	133.12
σφί 144.26		τίιν	139.3	τιθί	191.5
σφί 156.22		τιλιν	338.18	τιθίμα	ibidem
8.10.2		τιλίω	344.53	τιθίσι 45.32.129.23	
I		τιμω	52.33	τιθίσι	67.20
T		τιμω	285.22	τιθίσι	188.14
T 141.33		τίξω 52.14.285.23		τιθίσι	118.31
T 195.20		τίξω 44.38.145.28		τίθι	133.27
T 195.17.193.2		τίξω 352.67		τιμω	336.43
τί	181.28	τίξω 55.13	191.26.1	τιμω	403.164.18
τίλαδία	313.94	τιττω 109.22		τι	2139.3
τίλας	32.34	τιττω 52.33.72.30		τιττω	246.20
τιμω	285.21	243.29		τιττω	324.89
τιν	141.33	τιττω 85.17		τιττω	286.5
τιττω	143.25	τιττω 52.14		τιττω	141.8
				τι	

INDEX VERBORVM.

τοῖ	138.29.141.28	τὸ πῶμα	18.32	ὠρίπτερος	151.1
τῶσθ' ἰσ	142.11	τὸ πῶμα	19.1.66.8	ὠρίπτερος	ibidem
τῶσθ' ἰσ	ibidem	τὸ πῶμα	83.8	ὠρίπτερος	320.3
τῶσθ' ἰσ	137.6.160.32	τὸ πῶμα	66.10	ὠρίπτερος	169.22
τῶσθ' ἰσ	137.1	τὸ πῶμα	191.4	ὠρίπτερος	203.5
τῶσθ' ἰσ	160.19	τὸ πῶμα	191.3	ὠρίπτερος	203.17
τῶσθ' ἰσ	331.64	τὸ πῶμα	191.7	ὠρίπτερος	333.18
τῶσθ' ἰσ	154.6	τὸ πῶμα	288.15	ὠρίπτερος	337.52
τῶσθ' ἰσ	137.6	τὸ πῶμα	288.14	ὠρίπτερος	159.7
τῶσθ' ἰσ	137.1	τὸ πῶμα	188.1		
τῶσθ' ἰσ	354.39	τὸ πῶμα	38.35		
τῶσθ' ἰσ	137.12.138.28	τὸ πῶμα	66.13	ὠρίπτερος	188.20
τῶσθ' ἰσ	193.20	τὸ πῶμα	19.15.141.37	ὠρίπτερος	113.18
τῶσθ' ἰσ	17.31.193.30	τὸ πῶμα	141.2.142.8	191.32	
τῶσθ' ἰσ	135.27	τὸ πῶμα	342.77	ὠρίπτερος	235.16
τῶσθ' ἰσ	ibidem			ὠρίπτερος	159.32
τῶσθ' ἰσ	135.26			ὠρίπτερος	243.24
τῶσθ' ἰσ	ibidem			ὠρίπτερος	245.30
τῶσθ' ἰσ	ibidem			ὠρίπτερος	243.24
τῶσθ' ἰσ	34.19			ὠρίπτερος	206.4.289.10
τῶσθ' ἰσ	324.91			ὠρίπτερος	ibidem
τῶσθ' ἰσ	285.28			ὠρίπτερος	206.10
τῶσθ' ἰσ	18.37.138.28			ὠρίπτερος	53.1
τῶσθ' ἰσ	66.13			ὠρίπτερος	255.32
τῶσθ' ἰσ	66.6			ὠρίπτερος	205.31
τῶσθ' ἰσ	79.12			ὠρίπτερος	205.32
τῶσθ' ἰσ	74.14			ὠρίπτερος	155.30
τῶσθ' ἰσ	89.25			ὠρίπτερος	206.8
τῶσθ' ἰσ	66.6			ὠρίπτερος	335.9
τῶσθ' ἰσ	89.28			ὠρίπτερος	150.27
τῶσθ' ἰσ	67.8.20			ὠρίπτερος	ibidem
τῶσθ' ἰσ	67.19			ὠρίπτερος	150.26
τῶσθ' ἰσ	ibidem			ὠρίπτερος	150.27
τῶσθ' ἰσ	89.7			ὠρίπτερος	206.11.261.10
τῶσθ' ἰσ	229.10			ὠρίπτερος	206.16.289.12
τῶσθ' ἰσ	66.7			ὠρίπτερος	206.11.261.10
τῶσθ' ἰσ	ibidem			ὠρίπτερος	205.31
τῶσθ' ἰσ	188.24			ὠρίπτερος	289.27

INDEX VERBORVM

ρθάου III,4:289,26	χαρίε 5,1	Ω	
ρθίμους 291,25	χαρίε 45,1,158,31	Ω	20,35
ρθίω 291,3	χαρίν 45,1,155,29	Ω	197,9
ρίλα 29,24,27	χαρίστα 146,29	Ω	194,37
ρίλαίπτες 252,18	χαρίεστος 149,29	Ω	269,16,170,3
ρίλαίπτες ibidem	χαριτίες ibidem	Ω	68,16
ρίλαμασι 170,24	χαριτίω 315,34	Ω	185,16
ρίλαίθρως 218,38	χίω 292,30	Ω	201,17
ρίλίω 336,40	χίω 166,10	Ω	269,15
ρίλία 159,20	χίω 150,5	Ω	19,29
ρίλιον 159,21	χίω 130,4	Ω	197,12
ρίλιπτες 145,33	χίω 292,30	Ω	243,17
ρίλιπτες 145,15,146	χίω 150,4	Ω	243,18,245,10
18	χίω 167,5	Ω	294,30,35
ρίλιον 159,20	χίω 167,6	Ω	294,31
ρίλιος ibidem	χίω 308,24	Ω	180,11
ρίλιος 150,11	χίω 113,15	Ω	194,31
ρίλιος ibidem	χίω 113,10:14,2943	Ω	294,35
ρίλιον 156,20	χίω 244,104	Ω	351,44
ρίλιον 139,13	χίω 345,63	Ω	210,30
ρίλιμασι 157,37	χίω 161,4	Ω	209,36
ρίλιμασι ibidem	χίω 292,33	Ω	209,36
ρίλιον 320,12	χίω 292,34,293,26	Ω	ibidem
ρίλιον 289,20	χίω 292,35	Ω	ibidem
ρίλι 131,37,257,26	χίω 316,52	Ω	84,26
289,21	χίω 380,52	Ω	75,4
ρίλιον 289,23	χίω 113,25	Ω	89,4
ρίλιον 65,25	χίω 163,21,22	Ω	52,22
ρίλι 289,20	χίω 43,6	Ω	132,28
ρίλιον 351,31		Ω	294,26
ρίλιος ibidem		Ω	294,4,18
ρίλιον 337,58		Ω	43,15
ρίλιον ibidem		Ω	171,14
ρίλι 245,34		Ω	269,33
		Ω	ibidem
		Ω	269,34
		Ω	239,8

FINIS.